31
8 E
28

DN. IOHANNIS
TRITTHEMII ABBATIS SPANHEIMENSIS, DE SCRIPTORIBVS EC

cleſiaſticis,ſiue p̄ ſcripta illuſtribus in Eccleſia viris,cum Appendicibus duabus eorum qui vel à Tritthemio animaduerſi non fuere,vel ſeculo interim noſtro ſcriptis ſuis quàmmaxime claruerunt,aut clarent adhuc,

LIBER VNVS:

à mendis innumeris quibus hucuſq; ſcatuit,ſedulo purgatus,multiſq; paſſim Additiunculis ſigno † tali notatis,illuſtratus & auctus.

APPENDICVM ISTARVM PRIOR,
nata eſt nuper in Gallijs: poſterior nunc recens additur,authore Balthazaro Werlino Colmarieñ.

B A

Cum indice fideliſſimo,vnde prima ſtatim fronte huius editionis periculum commode ſumi poteſt.

Coloniæ ex officina Petri Quentel, menſe Martio anni M. D. XLVI.

CVM PRIVILEGIO.

IN HVIVS NOBILISSIMI OPERIS laudem, Dn. Sebaſtiani Branti epigramma.

Scriptores quicunq; velis nouiſſe probatos
Eccleſiæ, & quicquid quiſq; decoris habet:
Abbatis docti legito hoc epitoma Iohannis
Ex Spanheim, ſua quem vita diſerta probat.
Ordinis inſtaurat priſca hic ceu dogmata patrum,
Vtq; Benedicti iura ſacra ille nouat:
Sic veterum curat ſcriptorum nomina ſparſa
Comportare, vno colligere atq; libro.
Catalogum ponit, quo tempora ſupputat, & quid
Scripſerit authorum tam veneranda cohors.
Vendicat à carie tot nomina digna virorum,
Sub pedibus tenuit quos modo tempus edax.
Et mirum eſt, potuiſſe vnum tot in ordine dignos
Aut legere, aut tantos commeminiſſe viros:
Vt plane addubitem, ſi fors non legerit omnes,
Viſa ſit e cunctis pars ſibi multa tamen.
Quo fit vt in numerum doctorum iure reponam
Hunc quoq; magnanimū, perſpicuūq; virum.

INDEX

SCRIPTORVM ECcleſiaſticorum, ab Iohanne Tritthemio & aliјs nuper ac recens in hoc volumine conſcriptorū, opera Barth. Laurentis fideliter congeſtus, ac ſedulo digeſtus.

(Emenda numerū colūnę 220.& 221.& 271.ſi tuus codex eius fuerit particeps mendi.)

ABba Abraam 422
abba patritius 422
abbas Vrſpergeñ 422
Acacius Cæſareæ in Palæſtina epiſcopus 29
accurſius Florentinus 181
Adam abbas Perſemeñ 143
adam Wernerus Teuto 400
adamannus presbyter 105
adelboldus eps̃ Traiecteñ 135
adelmānus epiſcopus Brixieñ 135
adelmus occidentalium Saxonū epiſcopus 105
adelphus abbas 161
adilredus abbas 175
adreualdus ſeu Albertus Benedictinus 126
adrianus Barlandus 422
adrianus papa I. 112
Aegidius Bellamere 422
ægidius Fuſcarius Bonoñ 178
ægidius Græcus Benedictin⁹ 106
ægidius Maſerius Pariſieñ 423
ægidius Nettelet 395
ægidius Romanus, archiepiſcopus Bituriceñ 205
ælius Antonius Nebriſſeñ 423
æneas Platonic⁹ Chr̄ianus 423
æneas Syluius 327
Agapetus diaconus 423
agathius Guidacerius 423
agnellus epiſcopus 424
Alanus de rupe Teuto 350
alanus Inſulenſis 218
alanus Porretanus 424
alardus Aemſtelredamus 424
albericus Roxiatus 247
albertus abbas Gemblaceñ 132
albertus Benedictinus Meteñ 138
albert⁹ Brixian⁹ Prędicator 242
albertus Crantz 424
albertus Ferrarius Placeñ 424
albertus Florentinus 424
albo Floriaceñ abbas 130
albertus Galeotus Parmeñ 183
albertus Magnus, epiſcopus Ratiſponeñ 192
albertus Patauinus 219
albertus patriarcha Hieroſolymitanus 172
albertus Pighius (aut magis Latine Pigius) Campeñ 424
albertus Pius Carpenſis 424
albertus Pruſa Polonus 397
alcuinus ſiue Albinus abbas 110
aldus Manutius 425
alexander ab Alexandro Neapolitanus 425
alexāder Alexādrinus Minor 221
alexander Cappadociæ eps̃ 16

alexander monachus 425
alexander papa III. 167
albertus de Eybe Teuto 342
alexander de Villa Dei, Dolenſis 189
alexander Hales Minorita 188
alexander Tartagin Imoleñ 349
alfonſus Ferrus Neapol. 425
algerus monachus Corbeieñ 138
almannus Benedictinus 123
aloiſius Mundella 425
aloiſius Marlianus 425
alphanus archiepiſcopus Salernitanus 137
alpharus Minor Hiſpanus 235
alphonſus 425
alphonſus archiepiſcopus Toletanus 425
alphonſus Caſtellæ & Legionis rex 198
alphoſus epiſcop⁹ Hiſpaleñ 249
aluarus Gomes Hiſpanus 425
alypius & Auguſtinus 426
Ambroſius eṗs Mediolaneñ 35
ambroſius Ansbertus 124
ambroſius Calepinus 409
ambroſius Catharinus 426
ambroſius Contarenus 426
ambroſius Coriolanus 342
ambroſius Florẽtinus abbas 310
ambroſius Origenicus 15
ambroſius Pelargus 426
ambroſius presbyter Alexandrinus 38
ambroſius Spiera Taruiſin⁹ Carmelitanus 427
amedeus eṗs Lauſannæ 427
ammonius Alexandrinus 14
ammonius Benedictinus 131
amphilochius Iconĳ eṗs 40
Anacletus pontifex Rom. 427
anaſtaſius Antiochenus 428
anaſtaſius bibliothecarius 121
anaſtaſius monachus montis Sina 428
anaſtaſius papa II. 86
anatholius Alexandrinus, Laodiceæ in Syria epiſcopus 21
andreas ab Exea 430
andreas Albius Bononieñ 428
andreas à Lacuna Hiſpan⁹ 430
andreas Alciatus 428.
andreas archieṗs Rhodi 429
andreas Barbatias 429
andreas Brentzius 429
andreas Camutius 429
andreas de nouo caſtro 430
andreas epiſcopus Cretæ 429
andoenus eṗs Rothomageñ 104
andreas Gratiolus 430
andreas Ianus Laſcaris 430
andreas Stiborius Boius 430
andreas Thurinus medicus 431
andreas Traiectinus, monachus Spanheimeñ 322
andreas Veſalius Bruxelleñ 431
angelomus Benedictinus 116
angelus Andreas Reſennius 431
angelus Aretinus 432
angelus Bologninus 432
angelus Clauaſius Minor 371
angelus Coſpus 432
angelus Decembrius 432
angelus Peruſinus iuriſta 290
angelus Politianus 379
angelus Saxo Brunſuiceñ 352

anſegiſus abbas 120
anſelmus archiepiſcopus Cantuarieñ 146
anſelmus Benedictinus 139
anſelmus epiſcopus Luceñ 144
anſelmus Laudinieñ 152
antiochus epiſcopus 41
antiochus Tibertus Cęſenas 432
antipater Boſtreñ epiſcopus 432
antoninus archiepiſcopus Florentinus 322
antoninus epiſcopus Conſtantinieñ 432
antonius Brixianus 432
antonius Brockwey à Konigſtein 432
antonius Butrius Bononieñ 294
antonius Cermiſonus 433
antonius Codus Vrceus 435
antonius Cornazanus Ferrarieñ 406
antonius de Padua Vlyxboñ. 180
antonius Exarchus 435
antonius S. eremita & abbas 26
antonius Fumanellus 435
antonius Geynerus Papieñ 320
antonius Gazius 434
antonius Goueanus 434
antonius Ianuenſis, eremita Auguſtineñ 298
antonius Lodouicus Vlyſſiponeñ 434
antonius Mancinellus 434
antonius Marinarius Carmelita 434
antonius Muſa Braſauolus 434
antonius Panormita 435
antonius Parmeñ, Camaldulcñ
Prior generalis 298
antonius Pratus Tridētinus 435
antonius Roſellus (ſeu Roxellus) Tuſcus iuriſta 347
antonius Syluiolus Pariſieñ 414
Apollinaris Hierapolitanus 8
apollinaris Laodiceæ in Syria epiſcopus 31
apollonius rhetor 11
apollonius ſenator Rom. 11
aprigius epiſcopus Pacenſis 95
Aquilius Seuerus 435
aquinus Suedus Prædicator 397
Arator poeta 94
archelaus Meſopotamiæ epiſcopus 21
aribo archiepiſcopus Moguntinus 132
ariſtides Athenieñ 7
arlotus Hetruſcus Minor 208
armādus Bellouiſus Dominicanus 435
arnobius presbyter 22
arnoldus abbas Bonæuallis 163
arnoldus Boſtius Carmel. 389
arnoldus Peraxyl⁹ Arlenius 436
arnoldus Villanouanus 435
arſenius archiepiſcop⁹ Monembaſieñ 437
Aſteſanus Aſteñ Minor 235
aſclepius Afer ēps Vageñ 76
aſianus epiſcopus Sardeñ 437
Athanaſius epiſcopus Alexandrinus 27
athenagoras philoſophus Chriſtianus 437
atticus epiſcopus Conſtantinopolitanus 61

Audbertus 437
audentius ep̃s Hiſpanus 47
auguſtinus Anconas 250
àuguſtinus Dathus 437
auguſtinus Dodo Friſius 438
auguſtinus ep̃s Hipponen. 53
auguſtinus Iuſtinianus Prædicator 438
auguſtinus Niphus 438
auguſtinus Romanus, eremita Auguſtinenſis 289
auguſtinus Steuchus Eugubinꝰ 459
auitus ep̃s Viennenſis 88
auitus presbyter 459
aurelianus clericus Remeñ 127
aurelius Clemens Prudẽtius 58
auſonius ep̃s Burdegaleñ 53
Azo Bononieñ 178

BAcciauius 439
bachomius (alibi & Pacomius & Pachomius & Pachumius) abbas 38
bachylus Corinthi ep̃s 439
bagoretus iuriſconſultus 177
baldus Peruſinus iuriſta 289
baptiſta Blaſianus iuriſta 375
baptiſta Ferrarieñ Carmel. 368
baptiſta Fulgoſus 439
baptiſta Guarinus Veroneñ 378
baptiſta Mantuanꝰ Carmel. 379
baptiſta Salenſis Minor 387
barlaam Calaber 440
bartholomæꝰ Anglꝰ Minor 258
bartholomæus Argentariꝰ 440
bartholomęus Arnoldꝰ Vſingeñ 440
bartholomæus Brixianus 185
bartholom. Cepolla Veroñ 348
bartholom. Cocles Bonoñ 440
bartholomæus Coloñ poeta 398
barthol. Merula Mãtuanus 441
barthol. Latomus Arluneñ 440
bartholomæus Oſa 242
barthol. Piſanus Prędicator 242
bartholomæꝰ (alibi Baptiſta) Platina Cremoneñ 356
bartholomæus Salicetus 278
bartholomæus Teuto Carthuſienſis 321
bartholomæus Veſpucius Florentinus 441
bartholomæus Vrbinas Auguſtinenſis 285
bartholus Saxoferrateñ 258
baſilius Cęſareæ in Cappadocia epiſcopus 32
baſilius Zanchus Bergomas 441
baſſianus Landꝰ Placentinꝰ 441
~~Beatus Rhenanus~~ 441
beda Natalis 442
beda venerabilis presbyter 106
bellator presbyter 119
benedictus abbas, Benedictinorum omnium pater 89
benedictus Aretinus 442
benedictus Capra Peruſinus 365
benedictus in Britannia abbas 105
benedictus Stendel Halleñ 345
beno cardinalis 442
berengarius epiſcopus Beterenſis 215
bernardinus Caruaial 442
bernardinus Gadolus Brixianꝰ,

abbas Camaldulenſis 407
bernardinus Senenſis Minor 319
bernardus abbas Clarauallenſis primus 151
bernardus abbas Caſſinẽſis 246
bernardus Benedictinus Cluniacenſis 144
bernard⁹ Benedictinus Corbeienſis 145
bernardus Compoſtellanus 184
bernardus de Buſti 442
bernardus Dorna 181
bernardus Iuſtinianus 344
bernardus Lutzemburgus 442
bernardus Parentinus Dominicanus 245
bernardus Saracenus Venet. 443
berno abbas Augienſis 135
bernoldus presbyter Conſtantienſis 142
berthorius abbas 137
bertramus eṗs Theſelicenſis 267
bertrandus Minor Cardinal. 225
bertramus presbyter 120
bertrucius Bononienſis 443
beryllus epiſcopus Botrenus 16
beſſarion Cardinalis Nicen⁹ 337
Blaſius Andernari⁹ Carmel. 278
blondus Flauius Forliuieñ 316
Boethius conſul Romanus 89
bonauentura eṗs Albanenſis 190
bonauentura Patauinus Auguſtinenſis Cardinalis 232
bonifacius archiepiſcopus Moguntinus primus 108
bonifacius Ferrari⁹ Carthuſ. 305
bonifacius papa primus 72
bonifacius papa viij. 212
bonaguida Aretinus 179
bonominus Cluſonius 257
bouſlaus Haſſenſtein Teuto 396
Brigitta vidua 443
bruno archiepiſcopus Ruth. 141
bruno eṗs Herbipolenſis 134
Burckardus eṗs Vormatienſis 135
Caeſarius eṗs Arelatẽſis 105
cęſarius Heiſterbacheñ 178
caietanus Vicentinus 311
caliſtus Placentinus 443
calixtus Papa II. 150
campanus Lombardus 137
cantus manualis author 135
carolus Aretinus 443
carolus Bouillus 416
carolus Phernandus Brugeñ 391
carolus Verardus 443
caſſianus presbyter Maſſilieñ 52
caſſiodorus abbas Rauenneñ. 94
catharina Senenſis 443
Ceolfridus abbas 106
cerealis eṗs Africanus 82
Chriſtianus Druthmarus Benedictinus 122
chriſtianus, imperatoris Frederici archicancellarius 168
chriſtodulus monachus 443
chr̄ophorus Lãdinus Floreñ. 372
chr̄ophorus Lõgolius Pariſ. 418
chr̄ophorus Porſena Romanus, Guilhelmita 363
chriſtophorus Richerius 443
chromatius epiſcopus 444
chryſoſtomus eṗs Byzãtinus 47
Cinus Symbaldus Piſtorien. 237
Claudius Altiſiodorenſis 444
claudius Benedictinus 114

claudianus presbyter 444
claudius ſeu Claudianus epiſcopus Vienneñ 81
clemens I. papa 1
clemens papa V. 231
clemens papa VI. 251
clemens presbyter Alexand. 10
climachus abbas 22
Cœleſtinus papa I. 65
columbanus Scotus abbas 99
commodianus 444
concordantiarum biblicarum author 209.210
conradus Altzeius Teuto 267
conradus à Mure 444
conradus Benedictinus Hirſaugieñ 162
conradus Celtis Teuto 384
conradus Collin Dñicanus 444
conradus de monte puellaꝝ 270
conradus Halberſtadius Dominicanus 209
conrad⁹ Leontorius Teuto 384
conradus Peutingerus 445
conradus Rodenbergius Teuto 355
conradus Summerhait 445
conradus Zabernius Teuto 350
conſtantinus Benedictinus 124
cornelius papa ac martyr 17
coſmus Paccius archieps 445
Criſolanus archiepiſcopus Mediolanenſis 168
cruſianus Florentinus 225
Cuthebertus Tonſtallus eps 445
Cynthius Ioannes Bapt. 445
cyprianus eps Carthagineñ 17
cyrillus Carmelitarum generalis Prior III. 173
cyrillus eps Alexandrinus 66
cyrillus epiſcopus Hieroſol. 446
cyrus medicus Alexandrinus 80
cyrus Theodor⁹ Prodrom⁹ 446

DAdo eps Rothomageñ 104
damaſus papa 31
daniel Barbatus Venetus 446
dantes Aligerus 224
dauid Minorita 187
Demetrius Cydonius 446
deſiderius Eraſmus Rot. 447
dexter Pacianus 447
Didymus Alexandrinus 32
dinus de Garbo 220
dinus Mugelanus 213
diegus Hurtadus 447
diodorus eps Tarſeñ 448
dionyſius Areopagita 1
dionyſius Corinthius 8
dionyſius de Burgo S. Sepulchri 291
dionyſius eps Alexandrinus 19
dionyſius Exiguus abbas Rom. 92
dionyſius Rykel Carthuſieñ 332
Dominicus Bolan⁹ Venetus 366
domiti⁹ Calderin⁹ Veroneñ 346
dominicus de Dominicis, eps Torcellanus & Brixianus 354
dominicus Flandrus 421
dñicus Geminianus iuriſta 306
dominicus Mancinus 399
dñicus Nanus Mirabellius 448
donatus Acciaiolus 448
donatus Boſſius 448

dorotheus Græcus 448
Dudechinus presbyter 166
durandellus Prædicator 448
durandus Porcianus Prædicator 234

Eckard⁹ abbas Vraugiē. 160
eckardus Teuto Prædicator 221
eckebertus abbas Florineñ ſecūdus 169
eckebertus clericus Leodieñ 158
Eduardus Leus 448
Effrem ſeu Ephræm monach⁹ 33
Egelnotus archiepiſcopus Cantuarieñ 135
egeſippus martyr 6
Einardus ſeu Eginhartus 115
eitelwolfus de lapide Sueu⁹ 390
Elizabeth abbatiſſa Schonaugieñ 170
Emondus, alibi Emundus 449
emundus Benedictinus Cantuarieñ 157
Engelbertus abbas Admonteſis 160
engelhardus Funck Teuto 388
Ephræm Græcus 449
epiphanius eps Selybriæ 449
epiphanius Salaminæ in Cypro epiſcopus 41
Erhardus Benedictinus 141
ericus Benedictinus 125
erucus Dominicanus 449
Eſycius (aut Heſychius) presbyter 35
Euagrius eps Antiochenus 37
eucherius eps Lugduneñ 71
eudoxia imperatrix 75
eugenius eps Carthagineñ 85
eugypius abbas 88
euodius eps Africanus 66
euodius eps Ticineñ 91
euſebius Cremoneñ 64
euſebius eps Emiſenus 29
euſebius eps Mediolanenſis 76
euſebius Pamphili, Cæſarieñ in Palæſtina epiſcopus 24
euſebius Sardus, epiſcopus Vercelleñ 449
euſtachius Bonauentura 190
euſtathius Beriç in Syria, ac poſt Antiochiæ epiſcopus 27
euthimius Zygadenus 449
eutrandus diaconus Ticineñ 130
eutropius eps Valentinus 100
eutropius presbyter 35
euzoius epiſcop⁹ Cæſarieñ 449

Fabianus iuriſta 449
faſtidius eps Britannicus 65
fauſtinus presbyter 42
fauſt⁹ eps in Gallia Regiēſis 484
fauſtus Italus Benedictineñ 91
Felinus Sandeus Ferrarieñ 405
felix Malleolus Heluetius 449
felix papa III. 85
felix Petantius 450
ferrand⁹ diaconus Carthagineñ 86
Flaualdus Benedictinus 132
flauianus eps Conſtantinop. 75
florentius Voluſenus 450
florianus Petrin⁹ Bononieñ 317
Fœcūd⁹ epiſcop⁹ Er= (aut Her=) mianenſis 93

fortunatus ẽps Pictauieñ 97
Franciſcus Accoltꝰ Aretinꝰ 451
franciſcus Accurſius 219
franciſcus Aſſiſius Minorum inſtitutor 178
franciſcus Bacho Carmel. 286
franciſcus Barbarus Venetꝰ 309
franciſcus Capuanus aſtronomus 451
franciſcus Craneueldius Nouiomagus 451
franciſcus Diedus Venetus 359
frãciſcus Emericus medicus 451
frãciſcus Macerata Minor 451
franciſcus Maronis Minor 232
frãciſcus Martini Carmelita 266
frãciſcus Mataracius Peruſinus 399
franciſcus Maturancius 451
franciſcus Niger Venetus 366
franciſcus Petrarcha 252
franciſcus Philelphus Tolentinas 352
franciſcus Platęus Minor 255
frãciſcus Romæus Dñicanus 451
franciſcus Titelmannus Minor 451
frãciſcus Valeriola medicus 452
franciſcus Vatablus 452
frãciſcus Zabarellus Patauinus 294
frãco abbas Halfligemeñ 155
frãco ſcholaſticus Leodieñ 144
freculphus ẽps Lexouieñ 114
fridericus Nauſea epiſcopus Viennenſis 452
Fulgentius ẽps Ruſpenſis 85
fulpertus ẽps Carnoteñ 134

GAbriel Byel Fraterculus 375
gabriel Spoletanus Auguſtinenſis 294
gaius 455
gallus Teuto abbas 265
galterius ẽps Pictauieñ 189
galterus Diſſe Carmelita 272
galterus ẽps Magoleñ 189
ganfredus Antiſiodoren. 165
ganfredus Tranus 206
garſias Hiſpanus 212
gaſparinus grammaticus 297
gaſpar Saſgerus Minor 455
Gelaſius papa I. 84
geminus presbyter Antioch. 453
gemma Friſius medicus 453
gennadius ẽps Conſtantinop. 80
gẽnadius presbyter Maſſilieñ 84
gennadius Scholarius 453
gentilis Fulginas 224
georgius Burbachius Teuto 346
georgius Collimitius Tanteſterus 454
georgius Gẽmingus Teuto 375
georgius Merula Alexandrinus 406
georgius Molitorius Nurembergenſis 356
georgius monachus Gręcus 454
georgius Trapezuntius 317
georgius Valla Placẽtinus 377
georgius Wicelius 454
gerardus Bononieñ Carmel. 225
gerardus de Senis Auguſt. 248
gerardus Elten Teuto 349
gerardus ẽps Sauonen. 249
gerardus Magnus 265
gerardus Odo Minor 226

gerardus S.Quintini in inſula monachus 204
gerardus Stredã Carthuſiẽ. 320
gerardus Teuto Dñicanus 215
gerardus Zutphanien. 273
germanus Brixius 457
germanus Archiepiſcopus Conſtantinopolitanus 457
gertrudis virgo religioſa 457
geruaſius Riccobaldus 457
Gilbertus abbas 173
gilbertus eṗs Pictauieñ 156
giſelbertus Benedictinus 148
Gloſſæ interlinealis ac marginalis author 152
gloſſæ ordinariæ author 119
Godefridus Viterbieñ presbyter 169
godelbertus presbyter 83
godeſcalc⁹ Meſchede Teuto 343
Gratiadeus Dñicanus 457
gratianus Benedictin⁹ Bonoñ ſiue Claſſenſis 157
gregorius archieṗs Cõſtañ 457
gregorius Ariminus Auguſtinenſis 252
gregorius Bęticus Iliberi eṗs 458
gregorius eṗs Antioch. 458
gregorius epiſcopus Emiſenus ſeu Nyſſenus 33
gregorius eṗs Nazianzenus 34
gregorius eṗs Neocęſarieñ 17
gregorius eṗs Thuroneñ 98
gregorius metropolitanus Corinthius 458
gregorius Olympiadas 458
gregorius papa I. 95
gregorius papa II. 108
gregorius papa III. 109
gregorius pr̃iarcha Cypri 458
Guarinus Veroneñ 325
guericus abbas Igniaceñ 241
guido Bayphius 206
guido Benedictinus 135
guido Bonatus ſeu Bonactus 458
guido Carthuſiæ maioris Prior quintus 159
guido Ebroiceñ Dñicanus 420
guido eṗs Ferrarieñ 225
guido Perpinianus, epiſcopus Maioricenſis & Eluenſis 229
guido Rauennas 458
guido Rhoterius 238
guido Suzarien. 185
guilhelmus abbas Hirſaugiẽ. 147
guilhelmus abbas ſancti Theoderici 161
guilhelmus Aq̃ſgranẽ. Teuto 369
guilhelmus Benedictinus Halffligemenſis 218
guilhelmus Budæus Pariſiẽ. 412
guilhelmus Caliſfordienſis Carmelita 266
guilhelmus Caſtellus (ſeu Caſtalius) Gallus 415
guilhelmus Copus Baſileeñ 415
guilhelmus de Cumo 220
guilhelmus Duranti, epiſcopus Minaceñ 202
guilhelmus eṗs Antiſiodorẽ. 172
guilhelmus eṗs Pariſienſis 201
guilhelmus Forleon Minor 341
guilhelmus Gallus Dionyſiẽ. 179
guilhelmus Guarro Minor 205
guilhelmus Kaiothus Dominicanus 244

guilhelmus Lamarenſis Minor 204
guilhelmus Laudinius abbas Pictauieñ 222
guilhelmꝰ Lugduneñ ep̄s 205
guilhelmus Mara Neuſtrius 419
guilhelmus Mandagoti, archiepiſcopus Ebreduneñ 212
guilhelmus Ockam Minor 255
guilhelmus Oppenbachius 275
guilhelmus Peralt Dñicanus 211
guilhelmꝰ Placẽtinꝰ medicꝰ 201
guilhelmus Puteanꝰ medicꝰ 458
guilhelmus Quercinus 417
guilhelmꝰ Samucꝰ Carmel. 204
guimūdꝰ archiep̄s Auerſanꝰ 136
guntherus Benedictinus Eluonenſis 148

Hadrianus Cardinalis Batonienſis 459
hambaldus Roman. 208
haymo Anglicus Minor 200
haymo Bedæ frater 459
haymo ep̄s Halberſtaten. III. 115
hamularius Fortunatus archiepiſcopus Treuiren. 116
hamulus ep̄s Lugdunen. 120
haringus Sifridi Sinnama 381
hartmannus Scedel Nurembergenſis 401
Heimericus Campius Teuto 316
helias Regnier 393
heliodorus presbyter 51
heliodorus p̄sbyter Antioch. 459
helmandus monachus Frigidi montis 173
helpericus Benedictinus 137
hẽricus Andernacꝰ Carmel. 278
hẽricus archiepiſcopus *Ebredinenſis 189
henricus Arnoldi Saxo Carthuſienſis 360
henricus Bebelius Teuto 459
henricus Boyc Brito 271
henricus Bruxellenſis Benedictinus 221
hẽricus Coſueldiꝰ Carthuſi. 287
henricus de Haſſia iunior, Carthuſienſis 302
hẽricus Dolẽdorpiꝰ Carmel. 265
henricus Erfordius Teuto 255
henricus Euta Teuto 277
henricus Euticus Teuto 390
henricus Gandauus 208
henricus Gaudenſis Teuto 312
hẽricus Glareanꝰ Heluetius 459
henricus Gorrickem Teuto 328
henricus Gulpen abbas 311
henricus Hachenburgius Dominicanus 288
henricus Herphius Minor 331
henricus Kalkar Carthuſi. 269
henricus Kaltyſen archiepiſcopus Nydraſien. & Cæſariẽ. 326
hẽricus Langenſtein Teuto 276
henricus Northeimẽ. Teuto 397
henricus Pirus Coloniẽ. & Carthuſienſis 345
henricus Prudens Carthuſi. 358
hẽricus Suſo Dominicanus 460
henricus Vrimarius 241
henricus Werlius Minor 322
heraclides monachus 40
herenus de Boyo Carmel. 235
herigerus abbas B̄ndictinus 131

hermãnus Contractus ex comitibus de Veringen 156
hermannus Petra Carthuſ. 301
hermannus Schildius Auguſtinianus 243
hermannus Torrentinus 460
hermannus Vueſtphalus monachus Ciſtertienſis 519
hermas Paſtor 460
hermolaus Barbar⁹ archiepiſcopus Aquilegienſis 363
Hieronymus Bagolinus 460
hieronymus Balbus 395
hieronymus Cardanus 460
hieronymus Donat⁹ Venet⁹ 392
hieronymus Ferrarienſis Dominicanus 407
hieronymus Fracaſtorius 461
hieronymus Gebuilerus 461
hieronymus Paduanus 399
hieronymus S. presbyter eremita 42
hilarius epiſcopus Arelatenſis 72
hilarius epiſcopus Pictauiẽſis 30
hilarius Papa 76
hildebertus epiſcopus Cenomanenſis, poſt etiam Thuronenſis archiepiſcopus 145
hildefonſus epiſcopus Toleti 23
hildegardis abbatiſſa 170
hildouinus epiſcop⁹ Laudociẽſis, poſtea Veronenſis, ac poſtremum Mediolanenſis 128
hilduinus abbas 115
hincmarus archiepiſcopus Remenſis 116
hippolytus epiſcopus 16
Honorat⁹ epiſcop⁹ Maſſilieñ 461
honoratus Auguſtodunenſis presbyter 149
hormiſda Papa 91
Hubertin⁹ Caſalius Minor 217
hubertinus Clericus Creſcentinas 369
hubertus Leonardus epiſcopus Darienſis 374
hugbaldus Benedictinus 123
hugo Barchinonenſis Prædicator 186
hugo (Victorius) de S. Victore, canonicus regularis 152
hugo Eterianus 168
hugo monachus Corbeiẽſis 158
hugo Seleſtadius Teuto 282
hugo Senenſis medicus 312
hugolinus patriarcha Conſtantinopolitanus 208
humbertus Benedictinus 139
humbertus Prædicator 187
hupertus de Bonacurſo 182

IAcob⁹ Altauillan⁹ Teuto 259
iacobus archiepiſcopus Neapolitanus 220
iacobus Arenarius Parmeñ 216
iacobus Baldeuinus 185
iacobus Beluiſius 205
iacobus comes Purlilianus 462
iacobus epiſcopus Genuẽſis 209
iacobus Faber Stapulenſis 411
iacobus Forliuieñ medicus 311
iacob⁹ Gruytrode Carthuſ. 340
iacobus Haſelbachi⁹ Teuto 283
iacobus Henrichmannus 462
iacobus Hochſtratus Dominicanus 461

iacobus Iunterbuck Carthu. 329
iacob⁹ Locher Philomuſus 462
iacobus Luſanna Dn̄icanus 266
iacobus Magn⁹ Auguſtinen. 279
iacobus Monachus Græcus 461
iacobus Peretz epiſcopus Chriſtopolitanus 463
iacobus Pergomen. eremita Auguſtinenſis 373
iacobus Picoloninus Card. 462
iacobus Rauennas natione Lotharingus 217
iacobus Sapiens, epiſcopus Niſebenus 25
iacobus Spiegel Teuto 463
iacobus Sprenger Teuto 400
iacobus Sadoletus epiſcop⁹ Carpentoracenſis 462
iacobus Stralenius Teuto 366
iacobus Theramus 275
iacobus Theſſalonius Dominicanus 283
iacobus Tuſanus Gallus 463
iacobus Vitriac⁹ epiſcop. Achonenſis 179
iacobus Vuimphelingus (id eſt, Vexillius) Teuto 387
iacobus Zenus epiſcopus Patauinus 341
ianus Parrhaſi⁹ Cōſentinus 463
ianus Vitalis Panormitanus 463
iaſon Maynus Mediolanenſis ſenator ducalis 371
Idacius Hiſpanus inſignis 464
idacius Lemicenſis in Hiſpania epiſcopus 69
Ignatius Antiochię epiſcopus & martyr 5
ignatius diaconus Conſtantinopolitanus 464
Innocentius papa I. 64
innocentius papa 3. 172
innocentius papa 4. 184
innocentius papa 5. 199
innocentius papa 8. 464
Ioachim abbas Florentinus 164
ioachimus Perioni⁹ Gallus 464
ioannes Atrocianus 464
ioannes Aurbach Teuto 291
ioannes Baptiſta Egnatius 464
ioānes Bernardus Felicianus 465
ioannes Cæſarius Iuliacen. ib.
ioannes Cochleus Norimbergēſis ibid.
ioannes Cono Norimber. 466
ioannes Chryſoſt. Zāchus 465
ioānes Deſpauterius 466
ioannes Dietembergius ibid.
ioannes Driedon theologus ibi.
ioannes Eccius theologus clariſſimus 467
ioannes Fabri, epiſcopus in Auſtria Viennenſis ibid.
ioannes Fiſcherus epiſcopus in Anglia Roffenſis 468
ioānes Hoffmeiſter Auguſtinenſis ibidē
ioānes Lanſpergius Bauarus, pfeſſione Carthuſienſis ibi.
ioannes Lodouicus Viues 469
ioannes Manardus medicus ib.
ioannes Murmellius Ruræmundenſis 470
ioānes Nauclerus prępoſitus Tubingenſis ibidem
ioannes Peſſelius Tilenſis, Domi

nicanor Prouincialis 470
ioannes Rauiſius Niuernen. 470
ioannes Ruellius medicus 471
ioannes Simoneta Calaber 471
ioannes Stella Venetus 471
ioannes Vdalrici Dñicanus 468
iohannes (ſic eñ Iohannes ſuos Tritthemi⁹ deſcripſit) abbas Bauonenſis 278
iohannes abbas Niuicellen. 340
iohannes Alerius Carmelita 236
iohãnes Andreas Bononien. 236
iohãnes Andreas epiſcopus Alerienſis 365
iohannes Arũdo epiſcopus Vsbitenſis 376
iohãnes Bacho Carmelita 250
iohannes Baliſtarij Carmel. 261
iohãnes Bartholus Pariſien. 414
iohãnes Beetz Carmelita 347
iohãnes Beka, clericus Traiectenſis 252
iohannes Beleth 174
iohannes Bertachinus 327
iohãnes Bertram Teuto 380
iohannes Blanoſcus 185
iohannes Blomendal Minor 238
iohãnes Bocatius Florentin. 261
iohannes Boſianus 176
iohãnes Brammart Carmel. 255
iohãnes Britannicus Palatiolenſis 368
iohãnes Bromyard Dominicanus 277
iohannes Calderinus Bonoñ. 239
iohãnes Camerari⁹ de Dalburg, epiſcopus Vormatienſis 377
iohannes Cãpeius Bononien. 365
iohãnes Campſceñ Carmel. 280
iohannes Canonicus Minor 234
iohannes Capnion (ſeu Reuchlin) Phorcenſis 383
iohãnes Cappadox, eṗs Conſtãtinopolitanus 100
iohannes Capreolus 287
iohannes Caſſianus Scytha 52
iohannes Chriſtophori, Dominicanus 207
iohannes Chryſoras Damaſcenus 110
iohannes Chryſoſtomus epiſcopus Conſtantinop. 47
iohannes Climachus 22
iohannes Columna Rom. 226
iohannes Cõſobrinus Carm. 358
iohannes Damaſcenus 59
iohannes Dancus Saxo 239
iohannes de Abbatis villa, archiepiſcopus Biſuntinus 182
iohannes de Deo 185
iohannes de Lapide Carthuſienſis 370
iohannes de Lutria Teuto 350
iohannes de Parma Minor 207
iohannes de regio mõte 348
iohãnes de Rupe ſciſſa Franciſcanus 249
iohannes de Turre cremata, Dominicanus 332
iohãnes diaconus Roman. 121
iohannes Dieppurg 308
iohannes Dominicus cardinalis Raguſinus 293
iohannes Dorſtenius Teuto 352
iohãnes Duns Scot⁹ Minor 214
iohannes Durenius Minor 281

iohannes Duſſeldorpius Carmelita 401
iohannes Eligerus Teuto 250
iohannes epiſcopus Carnoti 166
iohannes epiſcop⁹ Hieroſol. 65
iohãnes epiſcop⁹ Lõbariẽſis 293
iohannes Erfordius Minor 255
iohãnes Erigena monachus 119
iohannes Erneſti Teuto 321
iohannes Eſculanus Minor 199
iohannes Eſtuidi Anglus 245
iohãnes Friburgus, epiſcop⁹ Boſſinenſis 185
iohannes Fuſt Carmelita 265
iohannes Gauuer Carmelita 319
iohannes Geminianus Dominicanus 216
iohannes Gerſon 302
iohãnes Gluel Carmelita 277
iohannes Golein Carmelita 265
iohannes Gothus epiſcopus Gerundenſis 101
iohannes Gritſch Baſileenſis 314
iohãnes Groſſus Carmelita 274
iohãnes Hagen Carthuſiẽſis 338
iohannes Hildesheimenſis Carmelita 262
iohãnes Hiſdinius Iohãnita 275
iohãnes Horit archidiacon⁹ 169
iohannes Imenhuſen Teuto 259
iohannes Imola Bononiẽſis 298
iohãnes Kanneman Minor 329
iohãnes Keiſersbergi⁹ Teuto 382
iohannes Langer presbyter Vratiſlauienſis 388
iohannes Lignerius 238
iohannes Lignianus 281
iohannes Marlianus 315
iohannes Maronis Carmel. 265
iohannes Mechlinius Teuto 332
iohannes Milbachi⁹ Teuto 376
iohannes monachus Caſtellen. in diœceſi Eiſteten. 270
iohannes Nider Prædicator 314
iohannes Noblet Carmel. 315
iohannes Palomar 296
iohannes papa XXI. 201
iohannes Pariſienſis Dominicanus 210
iohannes Pheffer Teuto 368
iohannes Picus comes Mirandulæ 383
iohannes Plaetz Teuto 308
iohãnes presbyter Antiochenus 83
iohannes Phernandus Flandrus 392
iohãnes Raguſi⁹ Prædicator 316
iohannes Regnius Carmel. 236
iohannes Rode abbas 325
iohannes Rupella Minor 188
iohannes Rusbrock 271
iohannes Saxonius Minor 248
iohannes Saxus Minor 254
iohannes Schodehouenſis Carmelita 271
iohannes Sconhouen Teuto 318
iohannes Scotus Benedictin⁹ 115
iohannes Soreth Carmel. 349
iohannes Stephanus epiſcopus Vercellen. & cardinalis 418
iohãnes Taceſphale Anglus 256
iohãnes Tagautius medicus 471
iohãnes Tambachus Teuto 260
iohannes Thaulerus Dominicanus 472

iohannes Teneramundanus Carthuſienſis 297
iohannes Tholoſus Franco 400
iohãnes Thurotz Pannoni⁹ 398
iohannes Tinctorius Coloñ 346
iohannes Tortellius 300
iohãnes Tritthemi⁹ abbas Spanheimenſis 402
iohãnes Valeis ſiue Galeñ 202
iohãnes Venetus Carthuſiẽ. 376
iohãnes Walſgrãm Carmel. 254
iohannes Werdenen. Minor 279
iohãnes Zacharias Erfordiẽ. 293
ionas Scotus diſcipul⁹ ſancti Columbani 101
iordanus Gothorum eṗs 91
iordanus Prædicatorꝫ ordinis Prior generalis 180
iordanus Teuto Auguſtinẽ. 288
ioſephus Iudæus 5
Irenæus eṗs Lugdunenſis 9
Iſaac monachus 471
iſaac presbyter Antiochenus 71
iſidorus eṗs Cordubenſis 62
iſidorus iunior eṗs Hiſpalen. 102
iſuardus Benedictinus 111
Iudocus Badius Gandenſis 393
iudocus Beiſſelius Teuto 394
iudocus Calwe Sueuus 361
iudocus Clichtoueus Neoportuenſis 415
iulianus eṗs Campanus 64
iulianus eṗs Toletanus 79
iulius Aphricanus 17
iunianus Mai⁹ Parthenopę⁹ 364
iunilius eṗs Africanus 74
iuo eṗs Carnotenſis 145
iuſtinianus eṗs Valentinus 93
iuſtinianus imp. Magnus 92
iuſtinus martyr 6
iuſtus, Orgelitanus eṗs 93
iuuencus presbyter Hiſpanus 27
LActantius Firmianus 24
lambertus Montius 472
lampertinus Rampo 222
landulph⁹ Colũna Romañ 472
lanfrãcus archieṗs Cãtuariẽ. 140
lanfrancus Orianus 328
lapus Caſtellio abbas 241
laurentius Bonicontrius 382
laurentius Burellus Carmel. 372
laurẽtius Calcaneus Brixian⁹ 351
laurẽtius Geruaſii Dñican⁹ 420
laurentius Iuſtinianus patriarcha Venetus 289
laurentius Valla 300
lazarus Bayſius Gallus 472
Leander eṗs Hiſpalenſis 96
leo papa I. 74
leo papa II. 104
leo papa III. 113
leo papa IX. 138
leo Tuſcus, Emanuelis imp. ab epiſtolis 168
leonardus Aretinus 298
leonardus Chiſanus Minor 261
leonard⁹ de Vtino Dñicanus 323
leonardus Iacchinus, ſeu Giachinus, medicus 472
leontius, Neapolitan⁹ in Cypro epiſcopus 101
leporius presbyter 69
Lician⁹ Carthaginis Spartariæ epiſcopus 100
lilius Aegidius Tifernas 473
lilius Gregorius Gyraldus 472

linus papa 4
lippus Brandelinus Aurelius Auguſtinenſis 473
Lucas abbas mõtis S.Cornelij 18
lucas Paduanus Minor 209
lucianus Mãtuanꝰ Bñdictin. 473
lucianus Nicomedieñ ep̃s 21
lucianus presbyter Hieroſol. 52
lucius Ioannes Scoppa 473
ludouicus Bigus Ferrarieñ 473
ludouicus Brunus Italus 399
ludouicus Donatus epiſcopus Pergomenſis 355
ludouicus Pontanus Rom. 315
lupoldus ep̃s Bambergeñ 240
lupoldus Teuto Carthuſ. 245
lupus Oliuetus Hiſpanus 306
lupus Seruatus presbyter 119
MAcariꝰ eremita Aegy. 42
macrobius presbyter 51
magẽtinus archiep̃s 474
mamertus ep̃s Vienneñ 81
malchion presbyter Antio. 20
maphæus Vegius 307
marbodus ep̃s Redeneñ 142
marcellus ep̃s Ancyranus 474
marcellꝰ S.Petri diſcipulꝰ 5
marcꝰ Antoniꝰ Antimachꝰ 474
marcus Antonius Sabellicus 373
marcus Benedictinus poeta 97
marcus Hieronymus Vida 474
marcꝰ Marulꝰ ſeu Marullus 474
marcus Vigerius 474
marianus Benedictinus 142
marianus Zinizanenſis eremita Auguſtinenſis 404
marinus Sanutus Venetus 407
marius Philelphus 353
marſilius Ficinus Floreñ 367
marſilius Ingen Anglus 269
martinus ep̃s in Gallia 99
martinus Fanus 219
martinus Polichius 475
martinus Prædicator pœnitentiarius 226
(475 matthæus Aulæregiæ monachꝰ
matthæus Boſſus Veroneñ 406
matthæus Cracouius 264
matthæus Curtius medicus 475
matthæꝰ de Aq̃ſpõta Minor 211
matthæus Ebroiceñ Prędic. 420
matthæus Palmerius Floreñ 320
matthæus Philadelphienſis, metropolitanus Epheſi 475
matthæꝰ Syluaticꝰ Mãtuanꝰ 234
mauricius ep̃s Pariſieñ 174
maximus ep̃s Cæſarauguſteñ 101
maximus ep̃s Conſtantinop. 38
maximus ep̃s Taurineñ 63
Mechtildis Benedictina 475
melciades 10
melito Sardeñ ep̃s 7
methodius Olympi in Lycia, & poſt Tyri epiſcopus 26
Michael Angrianus Carmel. 271
michael Caſenas Minor 225
michael Herbrant Durenſis Carmelita 286
michael Maſſa Auguſtineñ 253
michael Mediolaneñ Minor 357
michael Ritius Neapol. 475
milo Benedictinus 125
minutius Felix 15
Monaldus Minor 237
modeſtus 9
Muſcus presbyter Maſſilieñ 79

NEmeſius ep̄s 476
Nicaſiꝰ de Voerda Mechli
nienſis cæcus 362
niceas Romacianeñ ep̄s 61
nicephorus Blemmida 476
nicolaus Beraldus 476
nicolaus Bibereñ 210
nicolaus Borbonius 476
nicolaus Clemengis 292
nicolaus Clenardus 477
nicolaꝰ Crucēnachius Teuto 361
nicolaus Cuſa epiſcopus Brixi-
nenſis 324
nicolaus Dathus 477
nicolaꝰ Dinckelſpule Teuto 295
nicolaus Donis Teuto Benedicti
nus 345
nicolaus Dorbellus Minor 330
nicolaus Dorhin Carmel. 256
nicolaus Floreñ medicus 281
nicolaus Gallicus Carmel. 211
nicolaus Gorra Prædicator 274
nicolaus Lackman Minor 317
nicolaus Leonicenus 409
nicolaus Lyranus Minor 227
nicolaus Mutineñ iuriſta 240
nicolaus Neapolitanus 216
nicolaus papa I. 121
nicolaus papa IIII. 212
nicolaꝰ Perotus (alibi Perottus)
epiſcopus Sipontinus 347
nicolaus Ritzo Carmel. 268
nicolaꝰ S.Crucis in Auſtria mo-
nachus 284
nicolaus Saguntinus 477
nicolaus Siculus abbas Mona-
cenſis 314
nicolaus Suſatus Teuto 315
nicolaus Villagog. Rhodienſis
miles 477
nicolaꝰ Wachēheim Teuto 357
nilus vir ſanctus 477
Notgerus ep̄s Leodieñ 121
nouatianus 13
OCtauianus Mirandula ca-
nonicus regularis 478
Odericus Minor 232
odilo abbas Cluniaceñ 134
odo abbas Cluniaceñ 126
odo ep̄s Cameraceñ 157
odofredus Beneuentanus 185
Oldradus Laudanus Italus 238
olympiodorus paraphraſtes 478
olympus Hiſpanus ep̄s 478
Omnibonus Leonicenus 308
Orieſieſis eremita Aegyptius 51
origenes Adamantius 12
orontius Fineus Delphinas 478
oroſius presbyter Hiſpanus 62
Osbertus Anglus Carmel. 245
osbertus Benedictinus 134
oſius ep̄s Cordubeñ 68
Otfridus Benedictinus 125
otto ep̄s Friſingeñ 200
PAcianus ep̄s Barcilonæ 478
paduanus Graſſus 478
palladius Hybernieñ ep̄s 66
pamphilus martyr 20
pantaleon Vercellē. medicꝰ 478
papias Hierapolitanus ep̄s 6
papias Lōbardꝰ grāmaticus 174
paſchaſinus ep̄s Sicilieñ 74
paſchaſiꝰ diaconus Romanus 87
paſchaſius Ratbertus abbas 125
paterius notarius Rom. 99
paulinus ep̄s Nolenſis 61

paulus Belmiſſenus Bonoñ 479
paulus Caſſinas monachus 111
paulus Corteſius 479
paulus de Caſtro 310
paulus de ſancta Maria, epiſcopus Burgenſis 306
paulus Lyazarius 240
paulus Niauis Teuto 396
paulus Pannonius presbyter 71
paulus Peruſinus Carmel. 244
paulus Peruſinus iuriſta 257
paulus Ricius Iſraelita 479
paulus Soncinnas 421
paulus Venetus Auguſtiñ 282
Petronius eps Bonoñ 38
petrus abbas Cluniaceñ 175
petrus Abelardus Gallus 161
petrus Aliacus, epiſcopus Cameracenſis 291
petrus Alphonſus 149
petrus Aluernus Dñicanus 480
petrus Ancharanus 290
petrus Aponus Patauinus 230
petrus archieps Senoneñ 177
petrus Bembus Cardinalis 480
petrus Berthorius (ſeu Bercharius) Benedictinus 260
petrus Bleſenſis 167
petrus Blomeuēna Carthu. 480
petrus Boherius abbas 259
petrus Bonomus Tergeſtin' 385
petrus Bruniquellius, epiſcopus nouæ ciuitatis 288
petrus Brutus epiſcopus Catharenſis 369
petrus Burrus Flandrus 410
petrus Candius Minor, epiſcopus Nouarienſis, ac poſt Mediolanenſis 185
petrus Cantor Pariſien. 175
petrus Caſa Lemouicen. 244
petrus Crinitus 481
petrus Dacus aſtronomus 216
petrus Damiani, epiſcopus Oſtienſis 140
petrus de Bella Parthica 215
petrus de Colle Minor 318
petrus de Riga Remeñ 165
petrus Dominicanus, Prior Prouincialis 199
petrus eps Rauenneñ 75
petrus Galatinus Minor 481
petrus Gyllius Gallus 481
petrus Hiſpanus ſeu Iohannes papa XXI. 201
petrus Lombardus epiſcop' Pariſienſis 159
petrus Martyr Anglerius 481
petrus Maurocen' Cardinal. 295
petrus Moſellanus Teuto 482
petrus Numagen Treuireñ 482
petrus Paludan' Prædicator 239
petrus Paulus Vergerius 307
petrus Perpinianus Rimus 231
petrus presbyter Edeſſenus 78
petrus presbyter Treceñ 160
Petrus Raimundi Carmel. 246
petrus Rogerius abbas 251
petr' Roſenheim Bñdictin' 296
petrus Saxo Minor. 225
petrus Scotus Argentineñ 362
petrus Spireñ, eremitanus Auguſtinenſis 286
petrus Tarantaſius ſeu Innocentius papa V. 199
petrus Tataretus Pariſieñ 482

petrus Thomas Carmelita, epiſcopus Pacenſis 258
Petrus Victor,ſeu Victorius 482
petrus Vinea cancellarius 180
petrus Verberius Minor, archiepiſcopus Aquenſis 223
petrus Vnzola Bononiẽſis 331
Philaſtrius eṕs Brixienſis 37
phileas epiſcopus Thebaidis 22
philippus abbas Otterburg. 280
philipp⁹ Beroaldus Bonon. 408
philippus Callimachus Flor. 395
philippus cancellarius Pariſ. 191
philippus Decius Mediolan. 485
philippus Cretenſis 9
philippus Ferrarius,epiſcop⁹ Pacenſis 272
philippus Galterius Minor 274
philippus Pergami⁹ Bened. 252
philippus presbyter 70
philo Iudæus 4
philotheus patriarcha Conſtantinopolitanus 483
philotus Riboti Carmelita 268
photius patriarcha 483
Pierius presbyter Alexand. 21
pileus Modicenſis 176
pinytus Cretenſis epiſcopus 483
pius papa II. 327
Placentinus iuriſconſultus 177
Pogius Florentinus 299
polycarpus Smyrnæ epiſcop. 483
polydorus Virgilius Vrbin. 484
pomerius Maurus 484
ponticus Virmius Taruiſin. 408
pontius Cypriani diſcipulus 18
poſſidonius Afer epiſcop⁹ Calamenſis 65
Primaſius eṕs Africanus 73
priſcianus grammaticus 97
proba,Adelphi proconſulis coniunx 72
proclus eṕs Conſtantinop. 484
proſper Calanus Hetruſcus 484
proſper epiſcopus Rheginen. 77
proterius eṕs Alexandrinus 74
prudentius poeta 38
Publius Fauſtus Andrelinus 484

Quadratus Athenien. epiſcop⁹ 7

Rabanus Maurus archiepiſcopus Moguntinus 117
radulphus Flauiacẽſis 129
raimundus(alij per y ſcribunt) de penna forti,Cathalanus 182
raimũdus Sebeide Hiſpanus 309
raphael Cumanus 297
raphael Fulgoſus Placentin. 296
raphael Regius Volaterranus 382 485
ratherius eṕs Veronenſis 128
rathbodus eṕs Traiecten. 126
raymundus Barchinonenſis 485
raymũdus Lullus ſeu Lulli⁹ 485
Regino abbas Prumienſis 127
reinardus Frõthouen Dominicanus 286
reinherus(alibi Rainerius) Piſanus Dominicanus 215
reinherus Foroliuienſis 246
remigius Benedictinus Epiſcopus Antiſiodorenſis 124
renatus Garnerius Luxoñ 417
Rhęticius epiſcopus Auguſtodunenſis 25
rhodon Aſianus 10

Richardus archiepſ Ardmacenſis 264
richardus archiepſ Remēſis 204
richardus Benedictinus Cluniacenſis 165
richardus de S. Victore 158
richardus epſ Dilmelmeñ 254
richard⁹ Florentin⁹ Dñican⁹ 485
richardus Lauinhã Carmel. 279
richardus Madeſcoñ Carm. 269
richardus Malumbra 222
richar. Mediauillan⁹ Minor 210
richardus Peruſinus 486
richardus Senenſis, Cardin. 215
Robertus Ketenē. Britãnus 486
robertus Stephanus Gallus 486
roderic⁹ epiſcopus Samorē. 342
rodolphus Langius 390
rofredus Beneuentanus 177
rogerius Benedictinus 158
rolandinus Romancienſis 184
romulus Amaſæus 487
roſuida ſanctimonialis 165
Rudbertus à Mosham 486
rudolphus abbas Trudonen. 155
rudolphus Agricola Friſo 359
rudolph⁹ Bruxellanus Sueu⁹ 312
ruggadus epiſcop⁹ Metenſis 112
rupertus abbas Caſſinenſis 135
rupertus abbas Limpurgen. 154
rupertus abbas Remigienſis 165
rupertus abbas Tuitienſis 154
rupertus Bobius 181
ruptus de Licio, epiſcopus Aquilæ, ſeu Aquiliæ 367
rupertus epſ Linconienſis 166
rupertus Francorũ rex 131
rupertus Gaguinus Gallus 380
rupertus Gallus Carmelita 251
ruptus Holkot Prædicator 256
rupertus Prædicator 235
rufinus presbyter Aq'egien. 47
rupertus Ruſius Minor 200
ruſticus diaconus 487
rutgerus Venra canonicus regularis 395
SAbatius epiſcopus 78
ſæbadius Agenni epiſc. 488
ſalmonius Macrinus 487
ſaluianus presbyter Maſſiliē. 80
ſamuel presbyter Edeſſenus 80
ſanctes (alibi Sãtes) Arduinus Piſaurenſis 313
ſantes Pagninus Dñicanus 487
ſaxo Grãmaticus Sicelaud. 487
Sebaſtianus Aquitanus 488
ſebaſtianus Murrho Colm. 391
ſebaſtianus Ticio, aliàs Brãt, Argentinenſis 385
ſedulius presbyter ac poeta 69
ſeneca philoſophus 2
ſerapion epiſcopus Antioch. 11
ſerapion epſ Thomuſeenſis 29
ſertorius Fortanerius Minor, archiepiſcopus Rauennen. 247
ſeruuſdei epiſcopus 82
ſeuerianus epſ Gauellenſis 50
ſeuerinus Boethius martyr 89
ſeuerus epſ Malacitanus 100
ſeuerus Sulpitius presbyter 52
Sibertus Beca Geldri⁹, Carmelitarũ Prior Prouincialis 231
ſidonius epiſcopus Auernorũ 81
ſifridus Teuto Dñicanus, epiſcopus Cyrenenſis 345
ſigebertus monachus Benedicti-

nus Gemblacenſis 150
ſimõ de Caſſia Auguſtinen. 247
ſimon de Cremona Auguſtinenſis 246
ſimon monach⁹ Haffligemẽ. 214
ſimon Spirenſis Carmelita 247
ſimon Tornacus 195
ſimplician⁹ eṗs Mediolanen. 62
ſimplicius papa 81
ſiricius papa 65
ſixtus papa 4. 357
Smaragdus abbas 129
Socrates hiſtoricus Græcus 68
ſophronius Græcus 488
Stephanus Anglicus 176
ſtephanus de Caieta Neapolitanus 355
ſtephanus Doletus Aurelius 488
ſtephanus eṗs Leodienſis 128
ſtephanus Herrandus epiſcopus Halberſtatenſis 151
ſtephan⁹ Hoeſt Laudẽburg. 344
ſtephanus Petringon 267
ſtephanus Prouincianus 236
ſtrabo Bedæ frater 459
ſtrabus monachus Fuldenſis 119
Sulpitius presbyter 52
Sylueſter Prieri⁹ Prędicator 420
ſymmachus cõſul Romanus 87
ſymmachus papa 87
ſymphorianus Cãpegius 489
ſyneſius eṗs Ptolemaidenſis 489
TAtianus hæreſiarcha 8
Tertullianus presbyter 11
Thadęus Florentinus medicus 206
theodericus abbas Bñdictin⁹ 175
theodericus abbas Trudonẽ. 148
theodericus Benedictinus 143
theodericus Herxen Teuto 354
theoderic⁹ Oſenbruc Minor 398
theodericus Vlſenius Friſo 401
theodolus (recti⁹ forte Theodulus) Cœleſyriæ epiſcopus 83
theodoricus Adamæus 490
theodoricus epiſcopus in Perſide Cyrienſis 65
theodorus Ancyranus epiſc. 67
theodorus archieṗs Cantua. 104
theodorus diaconus 490
theodorus eremita Aegypti⁹ 51
theodorus Gaza Theſſalon. 350
theodorus Heracleæ in Thracia epiſcopus 29
theodorus presbyter Antioc. 51
theodotion Epheſinus 10
theodulphus eṗs Aurelianen. 114
theophanes epiſcop. Niceæ 490
theophilus Cęſareæ in Palæſtina epiſcopus 490
theophilus 6. eṗs Antiochiæ 8
theophilus xxvij. epiſcopus Alexandriæ 41
theophylact⁹ archiepiſcop⁹ Bulgariæ 490
theotim⁹ Tomorum in Scythia epiſcopus 490
thomas Aquinas 195
thomas Argẽtinas Auguſtiñ. 254
thomas Branduandinus 490
thomas Cantipratus 198
thomas Garbius Florẽtinus 249
thomas Gualenſis Dñicanus 280
thomas Kempẽſis Teuto, canonicus regularis 284
thomas Linacer Anglus 491

thomas Lombe Carmelita 268
thomas Morus Anglus 491
thomas Murner Argentin. 491
thomas Vius Caietanus 490
thomas Vualden Carmel. 309
thomaſinus Ferrarienſis Dominicanus 283
Ticonius Afer 40
Tilmānus Aquenſis Carm. 257
tilmānus canonicus regularis, pr̄poſitus Rauengirsburgē. 360
tilmannus Hachenbergenſis Minor 281
tilmannus Sibergius Dñicanus, hȩreticȩ prauitat. inqſitor 492
timotheus epiſcopus 491
titus epiſcopus Botrenus ſeu Boſtrinus 31
Torellus Sarayna 492
Triphyllius Ledrenſis in Cypro epiſcopus 29
troilus Maluitius 492
tryphon 15
Turpinus archiep̄s Remeñ 120
V Aleſcus Tarantius medic⁹ 492
varinus Phauorin⁹, epiſcopus Nucerinus 492
Vdalricus Argentinas 200
Verus epiſcopus Hiſpalēſis 109
Victor Cartēnæ in Mauritania epiſcopus 77
victor Cummenenſis epiſc. 95
victor epiſcopus Capuanus 82
victor papa I. 493
victor epiſcopus Vticenſis 493
victorianus Buconius, Caſtellianeñ in Mauritania ep̄s 79
victorinus Apher rhetor 50
victorinus Aquitanicus 78
victorinus Maſſiliēſis rhetor 70
victorinus epiſc. Pictauienſis 20
vigilius diaconus 68
vigilius epiſcopus 495
vigilius martyr & epiſcopus Tridentinus 495
vincētius Ferrarius Dñican. 305
vincētius Gallus Prȩdicator 187
vincentius Gruner 290
vincētius presbyter Gallus 79
vincētius presbyter Lyrineñ 70
vitellius Afer 50
vitus Amerbachius Teuto 495
Vlpius Friſo 495
Vrbanus Bellunēſis Minor 494
vrſinus monachus inſignis 78
Vualafridus abbas 109
vuandelbertus diaconus 122
vuernerus Roleuinck Carth. 388
vuenericus ep̄s Vercellenſis 145
vuernerus ſeu Hirnerius 175
vuilbertus ep̄s Carnotenſis 156
vuilleramus abbas Mersburgenſis 144
vuillibaldus epiſcopus Eiſtetenſis primus 110
vuindichinus Benedictinus 130
X Yſtus (alibi Sixtus) papa ſecundus 494
xyſtus papa III. 494
Z Acharias papa 110
zacharias Scholaſtic⁹, epiſcopus Mitylenen. 494
Zoſimus papa 72
zozomenus hiſtoriograph⁹ Grȩcus 67

REVERENDI PATRIS DOMINI Iohannis de Trittēheim abbatis Spanheimenſis, ad venerandum doctiſſimumq́; virum patrē Albertū Morderer, epiſtola reſponſiua, rationem reddēs, cur inter Eccleſiaſticos Scriptores, multos ſecularium literarum profeſſores poſuerit.

FRater Iohānes de Trittenheim, abbas in Spanheim, ordinis S. Benedicti, fratri Alberto Morderer, ordinis Minorum de obſeruantia, amico ſalutem dicit. Mirari te dicis Alberte amantiſſime, ꝙ profeſſores ſecularium literarum qui nihil eccleſiaſticum ſcripſerūt, inter viros illuſtres eccleſiaſticosq́; ſcriptores poſuerim, cum haꝝ rerum ſcriptores, Hieronymus, Gennadius, Iſidorus, Honorius, Sigebertus, & reliqui doctoꝝ cēſores, id minime feciſſe inueniātur: indignum iudicans vt ſecularibus diſciplinis intenti, qui nihil ad eccleſiæ vniuerſalis ædificationem laborarūt, inter eccleſiaſticos ſcriptores locum ſortiantur. Non miror ꝙ miraris: mirantur & cæteri. Tibi ergo reſpōdendo, ſatisfecerim oībus qui eadem opinione tenentur. Et primo quidem cur aliȷ non fecerint, quod me feciſſe miraris, nihil ad me pertinet: ego vero quare fecerim quod illi non fecerunt, breuiter narrabo. Equidem bonarum artium ꝓfeſſores, in fide catholica manentes, philoſophos, oratores, atque poetas, qui vtile & honeſtum in ſua facultate quippiam ſcriptitant, indignos catalogo illuſtrium virorum nequaq̄ cēſeo, quos iuuare eccleſiam ſuis lucubrationibꝰ non ignoro. Neq; enim ſatis eruditum in diuinis ſcripturis quenq̄ dici poſſe arbitror, vbi ſecularis literaturæ diſciplinā ignorarit. Quomodo autem eam diſcet theologus, ſi non ſit q̄ tradiderit? Quis neſciat quantū Chriſtianus & fidelis philoſophus ꝓſit eccleſiæ, qui gentiliū errores deſtruit, argumenta & fallaces ſyllogiſmos aperit, dogmata infidelium cōfundit? Lege veterum hiſtorias, & inuenies geſta fidē adſtruere verbis. Quoties orthodoxi philoſophi calliditatem hęreticorum diſputādo deſtruxerint, gentiles ſuperarint, ſchiſmaticos vicerint? Quid multis vtar? Omnis theologorum ſchola, à philoſophia iam ſtudēdi ſumit exordium, adeo vt theologus eſſe non poſſit, qui prius philoſophus apud eos non extiterit. De oratoribus quid dicam, ſine quorum magiſterio

infructuoſum antiqui omnem cenſebant theologum, quippe qui bona quæ didiciſſet, alijs pſuadere non potuerit. Rhetor enim figuras ſcripturarum reſerat, tropos dilucidat, diſſoluit nodos, colores oſtẽdit, dubia enucleat, vmbras verborum efficit claras. Qui dum oratoris aſſumit officium, facile hæreticorum allegationes deſtruet, atq; conuincet errores. Quis deniq; boni oratoris laudes digne proſequi valeat, ſi quantum in perſuadendo poſſit, diligenter penſat? O vtinam omnes theologi noſtri temporis, oratoriã colerent: quantum in eccleſia Dei ſuis exhortationibus fructum producere poſſent? Theologus orator, animos auditorum ſuorum in poteſtate ſua habere dicitur, ad cuius perſuaſiones ad ea quæ ſancta & iuſta ſunt, facile mouentur. Sed neque poetas Chriſtianos abijcimus, quos theoriæ noſtræ magis appropinquare non dubitam⁹, qui ſub vmbra rei geſtæ vel fictæ, quid agendum fugiendumve ſit, nobis compendio demonſtrant. Neq; ignoramus quantam iniuriam hodie ſuſcipiãt poetæ à theologis quibuſdam indigeſtis & crudis, qui omnes poetas vna ſententia damnant, mẽdaces eos aſſerentes atq; turpiloquos: quaſi non poſſint eſſe veraces & boni, qui carmina veterum imitãtur poetarum. Abſit, poetam bonum eſſe non poſſe atq; veracem, qui ſanctos patres, Auguſtinũ, Hieronymum, Sedulium, Prudentium, Bedam, alioſq; innumerabiles, in hac arte habuit prçceſſores. Sed non eſt mei officij, neq; huius temporis, horum ignauiã redarguere. Vt ergo claudam epiſtolam, ego philoſophos, oratores, poetas, cæterarumq; bonarum artium cultores fideles & Chriſtianos, qui aliquid vtile ſcripſerunt, eccleſiaſticis ſcriptoribus connumerandos exiſtimaui, triplici ratione: Prima, ꝙ eorum opuſcula ad ſcientiam ſanctarũ ſcripturarum, non modicum cõducere poſſe arbitratus ſum. Secunda, ꝙ veriſimile mihi viſum ſit, eos aliqua eccleſiaſtice ſcripſiſſe quæ me lateant. Vltima, ꝙ occaſionem ſibi per nos datam intelligant, vt eccleſiaſtice deinceps ſcribentes, locum ſuſceptum condignis laboribus exornent. Tantos ergo viros, eccleſiæ catholicæ tam vtiles, tu ne reijciendos exiſtimas? Abſit à nobis, vt tam temeratam illis iniuriam irrogemus, qua nos credant æmulationis ſtudio prouocatos, non ratione pietatis. Deniq; nobis cauendũ illud q̃d vulgo iactatur ꝓuerbiũ, Sciẽtia non habet inimicum, niſi ignorãtem. His itaq; breuiter tibi reſpondere volui, vt ſcires non ſine cauſa factum, quod factum ante mirabaris. Vale, noſtri memor ad Deũ in orationib⁹ tuis. Ex Spãheim, quarto nonas Aprilis, Anno domini 1492.

VENERABILIS
ATQVE EGREGII IN CHRISTO PATRIS, DN. IOHANNIS TRITTHEmij Abbatis Spanheimenſis, ad Reuerẽdiſſ. in Chriſto patrem, Dn. Iohannem de Dalburg, Epiſcopum Vormatienſem,
EPISTOLA.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

REVERENDISS. IN CHRIſto patri & domino, Dn. Iohãni de Dalburg, diuina prouidentia Vormatienſi epiſcopo: F. Iohãnes, vocatus abbas in Spanheim, ordinis ſancti Benedicti, modicũ id quod eſt.

Conſueuerunt olim veteres, Reuerendiſſ. pater, ſi qd operis noui cudiſſent, vt robur & firmitatem acciperet perpetuam, id viris dicare præſtantibus, quatenus æmulorum lingua venenata, lumine maieſtatis reuerberata, dentem praui morſus nuſquam valuiſſet infigere. Nec eos fallebat opinio quæ ex humilitate proceſſit, cum doctis ſemper præſulibus amica ſit in ſubditos laudibus attollenda benignitas, quæ bonorum ſtudia remunerat, prauorũ coercet. Hoc noſtri quoque vetuſtatis exemplum pro poſſe imitãtes, opera quæ ſcriptitãt, dicata eccleſiarũ prælatis ac viris doctioribus ſolẽt ſubmittere, vt eorum authoritate comprobata, ſecure valeant in publicum prodire. In lucem enim ſine timore prodeunt, quæ teſtimonio põtificis fulciũtur. Ne-

mo quippe(ni ſtolidus)facile accuſat,quod iudicio maiorum comprobari non ignorat. Tuto quieſcit innocentia ouiũ,quam paſtoris boni miſeratio contuetur. Cum igitur exempla veterum, nobis ſint incitamenta virtutum: dignum eſt vt eorum imitemur mores ſacros, quorum canimus laudes,quatenus dum nos ex illis,atq; ex nobis alĳ proficiunt, ordo eccleſiaſticæ hierarchiæ inuiolabilis perſeueret. Et licet minor ſim, q̃ vt meis opuſculis quēpiam delectari confidam, id tamen quod habeo, in Domini gazophylacium humiliter offerre inſtitui, in quo Crœſi diuitĳs æra duo viduæ iure p̄feruntur. Cum itaq; nuper ad inſtãtiam amicorum,librum de Scriptoribus Eccleſiaſticis multo labore comportaſſem,quemadmodum res ipſa teſtatur: ne à veſtigĳs veterũ aberrarem,hunc ipſum laborem meum alicui viro doctiſſimo, & eccleſiaſtica dignitate p̄lato,ſubmittere decreui, cuius authoritate & beneuolētia dentes inuidorũ ſine morſu tranſiret. Cumq; hinc multa cogitatio mihi ſuccreuiſſet, cui eandem lucubratiunculam conſiderem gratiorem,ſe multi obtulere vacillãti, de quorum doctrina & beneuolentia ſpes non modica promiſſa vigebat: inter q̊s tu mihi pater Reuerendiſſ. potior, eminentior, docti orq; occurriſti,qui omnes doctrina vincis,& eruditione ſuperas vniuerſos. In te nobilitas generis alti relucet, epiſcopalis authoritas eminet, honeſtas morum conſpicit̃, bonarum artium om̃imoda ſcientia collaudatur. Num talem poterimus virum,præter te, vſquam inuenire, in

quo

quo hæc omnia ſimul concurrant? Inter Alemanos neminẽ tibi pater Reuerendiſſ. noui æqualem, in quo genus, dignitas & eruditio tanta refulgeant. Non loquor ad aurẽ: teſtis adſit Om̃ipotens: nec blãdus capto videri laudator, quoniã Germania om̃is te virum vndecunq; peritiſſimum non ignorat. Te colunt docti, te nobiles ac principes obſeruant: tu nobis es, q̃d Plato narratur fuiſſe Antimacho. Tuo comprobatus eloquio, doctus merito iudicatur. Publica fama quæ nõ mentitur, agnouimus, quâm profunda ſcientia in ſacris literis tibi abundet, quàm perſpicax interpretatio iuris, quanta denique ſuauitas, dulcedo, leporq; dicendi ac perorandi, vt doctiſſimis viris, quorum in catalogo mẽtionem fecimus, te conferendum non dubitemus. Teſtantur hoc lucidiſſime, orationes quas habuiſſe diceris: teſtantur epiſtolę, teſtantur epigrammata plura. Siquidem clariſſima nominis tui fama, non ſolum noſtris Germanis, ſed & Italis & Gallis cum laude innotuit. Hinc ſubijt animum, vt tanto tibi pontifici ſubiectum opus de Scriptoribus Eccleſiaſticis inſcriberem, dicaremq; tuo nomini, quatenus ſub vmbra põtificalis culminis quieſcerem ſecurus. Sed dum intueor coruſci luminis in te ſplendorem, reuereor, retrahor, totusq; formidine tantæ maieſtatis tuæ cõcutior, ne forte tibi patri ſublimi atq; doctiſſimo, ſcientia, merito & dignitate prorſus inferior, inde diſpliceã, vnde placere præſumebam. Scio enim occupationes tuas plurimas, & ſacrata ſtudia non ignoro, quibus mole-

ſtus eſſe meis nenijs non debueram. Sed animat me do-
ctrina tua, quã benignitas & humanitas tua cunctis red
dit amabilem, quippe quæ literas nullius abhorret, nemi
nemq́ indignum ſuo cenſet alloquio. Ad tuam celſitu-
dinem igitur, quanquam infimus ſim, accedo: tibi præ-
ſens opuſculum humiliter ſubmitto: te iudicem illius ac
defenſorem conſtituo. Suſcipe quęſo pater Reuerendiſſ.
atq; doctiſſime hanc noſtram qualemcunq; lucubrati-
onem: examina, iudica & defende: eamq́, ſi dignam iu-
dicaueris, benigno fauore proſequere. Et qui veterũ ſcri
pta continua lectione reuoluis, eorum quoq;, ſi quando
vacat, catalogum digneris inſpicere. Ego autem adhuc
nulli præſens communicaui opuſculum, neq; cõmunica
bo, donec agnoſcam id tuę authoritatis teſtimonio com
probatum. Expectant illud amici, impreſſores præſtolan
tur: ſed paternitatis tuæ ſententiam, omnibus cenſeo pſe
rendam. Indulgeat mihi, oro, clementiſſima paternitas
tua, q auribus occupatis in arduis, ineptias meas pſum-
pſerim referare: quia tanta mihi de tua humanitate, man
ſuetudine & benignitate fiducia eſt, vt de beneuola ſuſ-
ceptione noſtri catalogi, minime liceat dubitare. Et pro
maximis computabo delicijs, ſi te meis lucubratiunculis
agnouero delectari. Vale Reuerendiſſ. pater, & me fa-
mulum tibi deditiſſimum, cum deſtinato volumine ha-
beto commendatum. Ex Spanheim, ſexto Calen. Maij,
anno domini M.CCCC.XCII.

PRO-

PROLOGVS AV-

THORIS, IN CATALOGVM SEV LI-
BRVM SEQVENTEM.

MVltorum inſtantia ſæpe rogatus ſum, vt librum quem de Scriptoribus Eccleſiaſticis olim inchoaueram, iam pro notitia librorum habenda, quandoq; nacta opportunitate perficiam. Diu fateor diſtuli, ne ſi tam ardua inconſulte aggredi p̄ſumerem, ęmulorum odia ex leuitate mea prouocarem. Nũc autem quoniam ad petitionem amicorum, doctorum acceſſit conſilium, q̃ ad hanc ſubeundam prouinciam me rationibus ſuis animarunt: non potui diutius eorum petitionibus reſiſtere, maxime cum hoc noſtrum opuſculum tantorum virorum patrocinio fulciatur. Cur enim odia detractoꝝ metuerem, cum doctorum refugium mihi patere videam? Erunt, non dubito, qui laborem hunc noſtrum dignum laudibus exiſtiment: erunt etiam q̃ cum ſtudio æmulationis vituperent. Quid enim? Ergo ne bonoꝝ operum exercitia intermittemus, ne odia æmuloꝝ prouocemus? Abſit. Malos, q̃ſquis non imitatur, offendit: q̃ autem inuidos offendere metuit, bonis iniuriam facit. Et quidem malis diſplicuiſſe laudabile eſt, qui nihil amare aſſolẽt, niſi eorum moribus comparetur. Iam nunc igitur amici importuni exactores, ſuſcipite librũ de ſcriptoribus eccleſiaſticis cõpoſitum, quem ſedulis precibus tanto cupiuiſtis deſiderio terminari. Feci quantũ potui, & huic operi promptas vires impendi, licet in multis affectu ſit minor ipſa facultas. Ego enim cæcutientium more, ductu precedentium patrum hanc ſyluam ingreſſus ſum, & de illorum opuſculis ſingula cõgrua meo propoſito colligens, in hũc faſciculum comportaui. Multos etiam ſcriptores diutina inueſtigatione repertos, magnis ſudoribꝰ & expenſis Catalogo noſtro inſerui. Non mireris optime lector, ſi in librorum annotationibus ac titulis non ſemper mea tuæ concordet opinio. Quis in tam multimoda varietate librorum, ſingulorum opiniones enumeret, ne dicã concordet? Dabis ergo veniam, ſi aliquando volumen aliter vel aliter inueneris prænotatum, q̃ tua capit

pit opinio. Non enim ſingulorum diuerſitates mihi licuit vbique exprimere. Nam (vt iam dixi) veſtigia patrum ſequut⁹ ſum, & vbi diſſonabant illi, quod verius credidi, complexus. Tu autem ſi aliud quod ſolidiori veritate conſtet, inueneris, libenter tuæ cedam ſententiæ. Placuit autem mihi nouo ſcribendi modo procedere, vt lector ipſe notitiam librorum ex principijs facilius poſſit inuenire. Incipiēs itaq; ab apoſtolorum diſcipulis, vſq; ad vltimum annum Imperatoris Frederici tertij, domini videlicet milleſimū quadringenteſimum ac nonageſimumtertium, illuſtrium virorum deduxi catalogum: in quo non omnium, ſed eorum duntaxat quos reperi, nomina, dignitates, ſcripta, temporaq́ ſignaui, apponens ex aduerſo titulorum voluminum principia: inuiſa autem, ſpatio ꝑtranſiui. Quorundam tempora quibus claruerunt, ad nutum reperire non potui: quos tamen, vt viſum mihi fuerat, cōuenienti loco collocaui. Et hunc in vtroq; defectum, ſcientis ſuppleat cognitio, vt videlicet tempora ſingulorum computet, & tranſpoſitos ad loca ſua reponat. Fateor me etiam plures præteriſſe cōſilio, quorum nec ſcripta inueniuntur facile, nec tēpora. Noui quoq; adhuc multos viros doctiſſimos viuentes, qui varia dicuntur edere opuſcula: de quibus cum non ſit mihi certa cognitio, malo tranſire ſilentio, quàm incerta cogitare. Et (vt Hieronymi verbis vtar) ſi qui de viuentibus adhuc ſcriptitant, à me in hoc catalogo prætermiſſi ſunt, non mihi, ſed ſibi imputent, qui ſcripta ſua celare maluerūt, quàm in lucem venire. Sed credo ꝙ ſcriptis ſuis & ingenio contenti, mei ſilentij diſpendia non curabunt. Nam & eorum quos reperi, non laudes volui depingere, ſed libros. Hoc em̄, ſtudium poſceret voluminis prolixioris. Vade nunc igitur in orbem opus noſtro labore completum: vade, & amatoribus librorum theſaurum expende quem contines. Quid times? Quid trepidas? Quid moraris? Noli timere prodire in publicum, odia æmulorum ne metuas, tot ſanctorum patrocinio ſuffultum. Eia liber exilis quidem ingenij, ſed magnarum rerum oſtenſor, quid eſt quod velut ignauus inutiliſq́ formidas? Egredere confidenter. te laudabunt mille, dum vix vnus vituperat. Amor Dei quo ſcriptus es, te cum authore ſemper & vbique clemens precor excuſet.

FINIS.

REVE-

REVERENDI IN CHRISTO PATRIS AC DOMINI, D. IOHANNIS TRITTHEMII ABBATIS IN Spanheim, de Eccleſiaſticis ſcriptoribus Liber vnus, cum Additamentis in hæc vſq; tempora Duobus.

CLEMENS, ſanctę Romanę eccleſię quartus à B. Petro (vt quibuſdā placet) ordinatus epiſcopus, natione Romanus, vir ſanctus & Deo dilectus, morum quoq; decore ornatus, cuius vita & paſſio in ſcripturis eccleſiaſticis habentur, ſedit in pōtificatu nouem annis & X. diebus. In exilium pro fide Chriſti relegatus animo cōſtanti, obijt anno Traiani Cæſaris tertio, Domini autem centeſimo tertio. Hic beatiſſimus martyr nonnullas fide & eruditione plenas fertur in perſona Romanæ eccleſiæ ſcripſiſſe epiſtolas, de quibus extant præcipuę:

Ad eccleſiam Corinthiorū	epiſtola vna.	
Ad Iacobū quoq; apoſtolū	epiſtolæ duę.	Clemēs Iacobo dn̄o
Præterea itinerarij vitæ ſuę	libri decem.	Cum in vrbe Roma
Item diſputationis Petri	liber vnus.	

Hæc autem duo vltima volumina inter apocrypha computantur, vt patet 15. diſt. Sancta Romana. Feruntur eius & aliæ epiſtolæ, ſed apocryphæ.

¶ADDITIVNCVLA:

†Congeſſit canones Apoſtolicos, κηρυγμάτων epitomen. Om̄ia Gręce extant in bibliotheca Vaticana.

DIonyſius Areopagita Athenienſis, philoſophus inſignis, p̄ B. Paulum apoſtolum conuerſus ad fidem, primus (vt quibuſdā placet) Athenieñ. epiſcopus ordinatus eſt, vir eximię ſanctitatis & incōparabilis doctrinæ. Hūc poſt deceſſum apoſtolorū, B. Clemens Romanæ vrbis epiſcopus, cum Ruſtico presbytero & Eleutherio diacono ad p̄dicandum gētibus verbū Dei miſit in Franciā, alio in eius locū ordinato epiſcopo. Scripſit autē Græco ſermone

multa pclara opuſcula,de qbus apud Latinos tãtũ inueni ſubiecta:

De cœleſti hierarchia	librũ vnum,	Omne datũ optimũ &
De eccleſiaſtica hierarchia	librum vnũ,	Sacerdotiĳ quidem nři
De diuinis nominibus	librũ vnum,	Nũc iam vir Dei poſt
De myſtica theologia	lib.vnum,	Trinitas ſupſubſtant.
De ſymbolica theologia	librum 1.	Sanct⁹ qdem Timoth.
Ad Gaium	epiſtolas 4.	Tenebræ occultantur
Ad Dorotheum miniſtrum	epiſtolã vnã,	Diuina caligo eſt in
Ad Soſipatrum ſacerdotem	epiſt. 1.	Nõ opineris hic victo.
Ad Polycarpum	epiſtolam 1.	Ego quidem nõ ſciui
Ad Demophilum	epiſtolã 1.	Hebræorum hiſtoriæ
Ad S.Iohannẽ Euangeliſt.	epiſtolam 1.	Saluto te ſanctam ani
Ad Apollophaniũ phũm	epiſtolam 1.	Apollophanio concre.
De obitu Pauli ad Timot.	epiſtolã 1.	Saluto te diuum diſc.

Hæc ſunt quę de ſcripturis beati Dionyſii apud Latinos inuenio. Si quid amplius edidit,apud Græcos remanſit.Verum cum prædicta opuſcula magna obſcuritate tegerentur, ſequẽtium patrum explanatione facta ſunt lucida. E quibus prior illa tranſtulit & expoſuit Iohannes Scotus,noſtri ordinis monachus: deinde Hugo S.Victoris,Rupertus Linconiẽſis,Albertus Magnus, & Dionyſius Carthuſienſis,& alĳ multi,quorum iam non eſt in promptu reminiſcẽtia. Paſſus autem eſt B.Dionyſius in agro Pariſiaco,vnà cum ſocĳs ſupradictis,ſub Domitiano imperatore,anno Domini XCVI. Indictione IX.ętatis vero ſuæ nonageſimo.Sepultus eſt Pariſĳs in eccleſia nomini ſuo conſecrata,clarens miraculis.

LVcius Anneus Seneca Cordubenſis,philoſophus, Photini Stoici diſcipulus,& patruus Lucani poetæ,vir vitæ continentiſſimæ fuit.Quẽ teſtimonio beati Hieronymi celebratũ,in catalogo Eccleſiaſticorum Scriptorum idcirco poſui,quoniam & Paulo apoſtolo amiciſſimus extitit, & ad inſtitutionem moralis vitę multa eleganter compoſuit.Hunc biennio ante quàm Petrus & Paulus coronarentur,Nero Cæſar infauſtus necauit,cuius aliquando diſcipulus indigniſſimus fuit.de cuius opuſculis ſubiecta reperit

De morum inſtitutione	librũ vnum,	Oẽ peccatũ actio eſt
De quatuor virtutibus	lib.1.	Quatuor virtutũ ſpe.
De remedĳs fortunæ	librum 1.	Licet cunctorũ poeta.
Declamationum	libros decem,	Exigitis rem magis io
De clementia ad Neronem	libros duos,	Scribere de clementia

De be

De beneficijs ad Brutum	lib. ſeptē.	Inter multos ac varios
De ira ad Nouatum	libr. tres.	Exegiſti à me Nouate
De prouidentia	lib. 1.	Quæſiſti à me Lucili
De beata vita ad Gallionē	lib. 1.	Viuere Gallio frater
De cōſolatione ad Martiā	lib. 1.	Niſi te Martia ſcirem
De conſolatione ad matrē	lib. 1.	Sæpe iam mater optim.
De tranquilitate vitæ	lib. 1.	Inquirēti mihi in me.
Quod in ſapientē nō cadit iniuria	li. 1.	Tantum inter Stoicos
De breuitate vitæ	lib. 1.	Maior pars mortalium
De ſtudijs moralibus	lib. 1.	De liberalibus ſtudijs
De quæſtionib⁹ naturalib⁹	libr. 7.	Quantū inter philoſop.
Suaſoriarum ſententiarum	lib. 1.	Si. vt cuiuſcunq; rei
Controuerſiarum	lib. 5.	Duo fratres inter ſe diſ.
De paupertate	lib. 1.	Honeſta inqnit Epicur.
Ad Polybiū conſolationis	lib. 1.	Noſtra compares firma.
De ludis Senecæ	lib. 1.	Quid actum ſit in cœlo
De verborum copia	librū vnum.	
De matrimonio	librum vnum,	
Tragœdiarum	libr. decem.	
De morte Claudij	librū vnum.	
Epiſtolarum ad S. Paulum	lib. 1.	Credo tibi Paule nun.
Epiſtolarū ad Lucilium	libr. 22.	Ita fac ergo mi Lucili.

Iſta ſunt q̄ de ſcriptis Senecæ ad p̄ſens potui inuenire. Dicitur autē & alia nōnulla ſcripſiſſe opuſcula, quæ ad manus noſtras adhuc minime venerūt. Erat ſane amator ſapiētię ardētiſſimus, & inq̄ſitor illius ſtudioſus, ac tā tenacis memorię, vt corā ſe lecta noīm duo millia, memoriter mox recitauerit. Inſup cum quidam poeta ducētos verſus edidiſſet, & in chartā cōgeſtos, corā Nerone ex ordine recitaret, mox Seneca memoria vſus pro volumine, eoſdē verſus ab vltimo incipiēs, ordine retrogrado vſq; ad primū ſingulos repetiuit. Omniū q̄q; ciuiū ſuorū noīa memoria tenuiſſe legitur. Claruit Romæ tēporibus apoſtoli Pauli ſub Nerone impatore, anno dñi L.

MArcellus, Marci vrbis Romæ præfecti filius, Simonis Magi quondam diſcipulus, literis ſecularibus ſufficienter inſtructus, prædicatione beati Petri apoſtoli ad fidem Ieſu Chriſti conuerſus, multa ad vtilitatem Eccleſiæ Dei compoſuit. Scripſit enim, rogantibus Chriſtianis,

De conflictu S. Petri & Simonis Magi librum vnum.

Ad ſanctos Nereum & Achilleum, librum vnum.
De actibus Petri & Pauli, librum vnum.
De artibus Simonis, librum vnum.
De obitu ſanctæ Petronellæ, librum vnum.
De paſſione ſanctæ Feliculę, librum vnum.
De paſſione ſancti Nicomedis, librum vnum.
Alia quoq; de ſanctoꝝ geſtis edidit, quæ ad notitiam noſtrã non venerũt. Claruit Romæ tẽporibus S. Petri apoſtoli, Anno Dñi L.

LInus, primus poſt beatum Petrum Romanæ vrbis epiſcopus, natione Tuſcus, vir ſanctiſſimæ conuerſationis, multis & in vita & poſt mortem miraculis coruſcans, ſedit in pontificatu annis vndecim, menſibus tribus, & diebus duodecim. Qui cum vir eſſet doctiſſimus, & Deo dilectus, ſcripſit Græco ſermone ſanctoꝝ Apoſtolorum Petri & Pauli vno die paſſorum
Martyrium li. I.
Et quaſdam epiſtolas.
Tandem à Saturnino pręfecto, cuius filiam à dæmone liberauerat, capitali ſententia punitus, martyr efficit vndecimo Calen. Octobris. Claruit Romæ ſub Galba Imperatore, Anno domini LXX.

PHilo Iudæus, natione Alexãdrinus, de genere ſacerdotum, à beato Hieronymo inter ſcriptores Eccleſiaſticos idcirco ponitur, quoniam in ſuis opuſculis plerũq; in Chriſtianorum laude verſatur. Hic cum ſuæ gentis legatus Romam miſſus eſſet, amicitiã beati Petri apoſtoli habuiſſe memoratur, & ob hanc cauſam, etiam ſancti Marci diſcipuli eius ſectatores apud Alexãdriam, laudibus ornauit ſuis. Erat autem vir vndecunq; doctiſſimus, & velut alter Plato habitus, ita vt vulgo diceretur: Aut plato Philonẽ, aut Philo imitatur Platonem. Tanta enim fertur ſimilitudo ſenſuum & eloquij amborum. Scripſit autem libros & multos, & elegantiſſimos, de quibus ſubiecti feruntur:

De vita ſapientis liber vnus.
De conuerſatione vitæ li. I. De hærede diuinaꝝ reꝝ li. I.
De confuſione linguaꝝ li. I. De diuiſione inæqualiũ li. I.
De natura q̃drupedum li. 5. De tribus virtutibus li. I.
De his q̃ ſenſu teſtamur li. I. De natura & inuentione li. I.
De eruditione li. I. De pactis li. I.
De gñationis ſucceſſu li. I. Adam genuit tres filios
De mutatione nominũ li. I. De ebrietate li. 2.

De gi-

De gigantibus	li.1.	De victimis & repromiſſiõib'	li.1.
In quinq; libros Moyſi	li.5.	De prouidentia	li.1.
De ſomnijs	li.1.	De Ideis	li.1.
De tabernaculo	li.4.	De Alexandro	li.1.
De vita contemplatiua	li.1.	De ratione animalium	li.1.
De agricultura	li.1.	Quod oĩs inſipiẽs, ſeruus ſit	li.1.

Alia quoq; multa ſcripſiſſe legitur, quę ad notitiam meam non venerunt. Claruit ſub Nerone principe, Anno domini L.

IOſephus Iudæus, natione Hieroſolymitanus, religione ſacerdos, Mattathię ſacerdotis filius, philoſophus, rhetor, temporũq; ſcriptor inſignis, quem in catalogo noſtro non ponerem, niſi & eius ſcripta legeret eccleſia, & B. Hieronymus id prior feciſſet, poſt excidium Hieroſolymæ captus à Veſpaſiano & Tito principibus, Romam ducitur, & propter ingenij excellentiam, à ſenatu & populo Romano magnifice honoratur. Qui etſi Iudæus permanſerit, genus tamen Chriſtianorum ſępe laudauit, & de domino noſtro Ieſu Chriſto in decimooctauo antiquitatum libro, inſigne teſtimonium deſcripſit. Huius volumina tantę authoritatis apud Romanos adhuc illo viuente habita ſunt, vt bibliothecæ publicæ ſint tradita, ipſe vero poſt mortẽ ſtatua ærea à ſenatu & populo donatus ſit. De cuius opuſculis ego tantum vidi ſubiecta:

De bello Iudaico	libros 7.	Quoniam bellum q̊d
Antiquitatum mundi	li.24.	Hiſtoriam cõſcribere
Contra Apionem	li.2.	Sufficiẽter vt arbitror
De potentia dicendi	li.1.	

Claruit Romæ ſub Veſpaſiano & Tito principibus, & vſq; ad tempora Traiani Imperatoris durauit in humanis, Anno domini C.

† Deſcripſit & ſeptẽ vnius matris filiorũ cũ matre paſſorũ, agonẽ.

IGnatius, eccleſiæ Antiochenę tertius poſt B. Petrum epiſcopus, vir eximiæ ſanctitatis, ac domini noſtri Ieſu Chriſti ſingularis & feruẽtiſſimus amator, dicere cõſueuit, Dionyſio teſte: Amor meus crucifixus eſt. Qui beatiſſimus præſul cum eſſet diuini verbi prædicator doctus & zeloſus, ſcripſit nonnullas elegantes & plenas feruoris epiſtolas, in quibus ſe amatorem ſancti martyrij fuiſſe demonſtrauit. E quibus iſtæ feruntur potiores:

Ad Eccleſiam Epheſiorum	Epiſtola vna,
Ad Magneſianos	epi.1.
Ad Troienſes	epi.1.

Ad Romanos	epi.1.	
Ad ſanctum Iohannem	epi.2.	Iohāni ſancto ſeniori
Ad beatam virginem	epi.1.	Chriſeræ Mariæ, ſuus
Ad Philadelphios	epi.1.	
Ad Polycarpum	epi.1.	

Paſſus eſt Romæ ſub Traiano Imperatore, Anno domini 111.

PApias, auditor S. Iohannis atq; diſcipulus, Hierapolitanus in Aſia Epiſcopus, fidei Chriſtianæ conſtantiſſimus propagator & defenſor, ſanctorumq́; Apoſtolorum diſcipulus & ſtudioſus imitator, ſcripſit non ſpernendę authoritatis opuſcula. E qbus extat opus inſigne, qnq; voluminibus diſtinctū, q̄d p̄notauit ſic, Explanationē ſermonū dn̄i, lib.5. Alia q̄ ſcripſit, non vidimus. Hic nouitatem mille annoꝝ primus inuenit, poſt q̄s Chr̄m denuo in carne regnatuꝝ cum electis ſup terram ſomniauit, quem errorem alij poſtmodum dilatantes, Chiliaſtæ à mille appellati ſunt.
Claruit temporibus Traiani Cæſaris, Anno domini 100. & circa.

EGeſippus natione Iudæus, ad fidem Chriſti cōuerſus, doctrina & ſanctitate in eccleſia Dei admirabilis effulſit, cuius feſtum cum cæteris ſanctis in martyrologio locū obtinuit. Scripſit nonnulla excellentis ingenij opuſcula, De quib⁹ ego tantum reperi, à tempore dn̄icæ paſſionis vſque ad ſuam ætatem, opus inſigne Hiſtoriam eccleſiaſticoꝝ actuū, lib.5. Bello Parthico quod inter
Aliud operum eius nullum vidi.
Claruit, vicinus apoſtolicorum temporum, ſub Antonino Pio, Anno domini 160.

IVſtinus ex philoſopho conuerſus ad catholicam fidem, Chriſti amator & cultor inſignis, cum in vrbe Roma Creſcentem Cynicum Chriſtianos blaſphemantem, guloſum & mortis timidum, ac luxuriæ & libidinum ſectatorem redargueret, eius inſidijs, q̄ Chriſtianus eſſet, coram ſenatu accuſatus, pro Chriſto martyrio coronatus eſt. Scripſit pro fidei noſtræ defenſione multa prǽclara opuſcula, de quibus iſta feruntur:

Cōtra gētes ad Antonin.	lib.1.	De anima	lib.1.
Ad Aureliū cōtra gentes	lib.1.	Pſaltes prænotatus	lib.1.
Item aduerſum gentes	lib.1.	Contra Tryphonē Iudæū	lib.1.
Caſtigationū cōtra gētes	lib.1.	Contra Marcionem	lib.1.
De monarchia Dei	lib.1.	Contra omnes hæreſes	lib.1.

Alia

Alia inſuper multa compoſuit, quæ ad notitiam noſtram non venerunt. Claruit ſub Antonino Pio, Anno domini 150.

QVadratus, Athenienſis poſt Publium martyrem epiſcopus, ſanctorum apoſtolorum auditor quondam atq; diſcipulus, vir conſtans & incomparabilis doctrinæ, pro vtilitate Chriſtianę fidei multum laborans, multum profecit, & eccleſiam metu perſequutionis diſperſam, ad vnitatem fidei cōgregauit. Cum eſſet doctor inſignis, ſcripſit inter alia ꝓ Chriſtianis ad Adrianum principem, plenum inſtructiōe Apologeticum lib. 1. Et alia nobis incognita. Tandem pro fidei catholicæ defenſione paſſus eſt 7. Calen. Iunij. Claruit ſub Adriano principe, Anno domini 120.

ARiſtides philoſophus Athenienſis, vir in ſecularibus literis doctiſſimus, & in diuinis ſcripturis admodum ſtudioſus, tanta eloquentia inſignis emicuit, vt miraculum ſui gētibus ꝓberet, qui ſub habitu philoſophi Chriſtianam & fidem & conuerſationem baiulās, non ſine ſanctitatis opinione clarus effulſit. Scripſit Apologeticum pro Chriſtianis ad Adrianum principē, lib. 1. Et quædam alia. Claruit ſub Adriano imperatore, Anno dñi 120.

MElito Aſianus, epiſcopus Sardenſis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & non minus ſanctitate q̄ doctrina venerabilis, inter catholicos ꝑdicatores clarus effulſit. Scripſit ad vtilitatem eccleſiæ fideliū multa egregia volumina, de qbus iſta feruntur:

De paſcha	lib. 2.		
De vita prophetarum	lib. 1.	De eccleſia	lib. 1.
De lapſis	li. 1.	De dominica	lib. 1.
De corpore & anima	lib. 1.	De ſenſibus	lib. 1.
De baptiſmate	lib. 1.	De fide	lib. 1.
De veritate	lib. 1.	De philoxenia	lib. 1.
De generatione Chriſti	lib. 1.	Liber qui Clauis inſcribitur, 1.	
De prophetia	lib. 1.	De diabolo	lib. 1.
Eclogarum	lib. 6.	De Apocalypſi Iohannis	lib. 1.
De tranſitu S. Mariæ	liber 1.	Melito ſeruus Chriſti.	

Alia etiam opuſcula edidit, quæ ad noſtrā memoriam vetuſtas venire non permiſit. Huius elegans & declamatoriū ingenium Tertullianus in quodam loco commemorans, vt prophetam à noſtris habitum fuiſſe aſſerit. Notandum ſane, ꝙ liber de S. Mariæ tranſitu illi adſcriptus, inter apocrypha reputat̃, 15. diſt. Sancta Romana. Claruit aūt ſub Marco Antonino Vero principe, Anno dñi 160.

The-

THeophilus, eccleſiæ Antiochenæ ſextus epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis valde ſtudioſus & eruditus, ingenio & eloquio clarus, ac declamator egregi⁹, ſcripſit ad vtilitatem fidelium multa volumina, & ſermonum domini explanator egregius effulſit, de cuius opuſculis ſubiecta feruntur:

Contra Marcionem	liber vn⁹,	Commentariorum in Euangelia	libri 4.
Contra Hermogenē	liber 1.	In prouerbia Salomonis	liber 1.
Ad Autolycum	libri tres,		

Alios etiā tractatus breues & plures ad ædificationem eccleſiæ catholicæ pertinētes cōpoſuit, q apud Latinos raro ſimul inueniuntur. Ordinatus aūt fuit in epiſcopū Anno Dñi 173. Indictione 11.

APollinaris, Hierapolitanus in Aſia epiſcopus, vir doctus & fidei Chriſtianæ defenſor inſignis, ingenio clarus & diſertus eloquio, ſcripſit non contemnendæ lectionis opuſcula, quib⁹ ſe virum non tam eruditū q̄ zeloſum oſtendit, e quibus iſta feruntur:

Apologeticus pro Chriſtianis	liber vnus,		
Aduerſus gentes	libri 5.	De veritate	libri 3.
Aduerſus Cataphrygas	libri duo.		

Sed & alia nonnulla edidit, quorum nobis vetuſtas notitiam abduxit. Claruit ſub M. Antonino Vero, anno Dñi 165.

DIonyſius eccleſiæ Corinthiorū epiſcopus, vir eloquentiſſim⁹, & in diuinis ſcripturis valde eruditus, ouilis Chriſti vigilantiſſimus paſtor, tātæ ſolicitudinis & induſtriæ fuit, vt non ſolum ſuæ ciuitatis populum ſalutaribus documentis inſtrueret, ſed etiam exterarum plebes vrbium, per epiſtolas ad cōſtantiam fidei prouocaret. Quæ quidē epiſtolæ tam vtiles & prolixæ feruntur, vt non ab re libri queant appellari: de quibus ſubiectæ recenſentur:

Ad Lacedæmonios	epiſtola vna,	Ad Athenienſes	epi. vna,
Ad Nicomedienſes	epiſtola 1.	Ad Cretenſes	epiſtola 1.
Ad Ignoſianos	epiſtola 1.	Ad Papā & Rōanos	epiſt. 1.
Ad Amaſdrinenſes	epiſtola 1.	Ad Chryſophoram fœminam	epiſtola 1.

Claruit ſub M. Antonino Vero, & L. Aurelio principib⁹, anno dñi 170. non ſine opinione ſanctitatis, & varia conſcripſit.

TAtianu ſhæreſiarches, Iuſtini martyris auditor atq; ſectator, q̄diu ab eius latere non diſceſſit: Poſtea vero coronato S. Iuſtino, inflatus eloquentiæ tumore, nouā hæreſim cōdidit, quæ Encratitarū dicitur, quam poſtea Seuerus auxit, à quo eiuſdem partis

tis hæretici, Seueriani appellati ſunt. Carnes abominantur, vinum non bibunt, vetus teſtamentum nõ ſuſcipiunt, nec reſurrectionem credunt. Scripſit autẽ Tatianus pene infinita volumina, quæ tamẽ ad notitiam meam non venerunt. Nam propter docentis errorem, etiã volumina deſpecta perierũt. Extat eius (teſte Hieronymo) inſigne volumen, quod prænotauit Contra gentes li. 1.
Claruit ſub M. Antonino Vero, anno Dñi 170.

PHilippus epiſcopus Cretẽſis, hoc eſt, vrbis Corytinæ, cuius Dionyſius Corinthiorũ epiſcopus ſuprà poſitus, meminit in epiſtola ſua, quam ſcripſerat ad eiuſdem ciuitatis eccleſiam, vir nobilis & doctus, edidit ad vtilitatem credentiũ ſatis (vt ferunt) inſtructa volumina, q̃ ad manus noſtras minime venerũt. Extat eius
Contra Marcionem liber vnus.
Scripſit etiam quaſdam ad diuerſos epiſtolas, varioſq́ tractatus, q̃ ad noſtras manˀ adhuc minime venerũt. Claruit anno domini 170. temporibus M. Antonini Veri imperatoris.

MOdeſtus, vir quidem florẽtis ingenij, licet cuius dignitatis vel gradus fuerit, à nobis ignoretur, ſcripſit (teſte B. Hieronymo) non cõtemnendæ lectionis opuſcula, in quibus abundãs ingenij eius vena cõſpicitur, e quibˀ extat volumen inſigne
Aduerſus Marcionem lib. 1
Cętera nobis incognita ſunt. Claruit ſub Marco Antonino Vero, & Lucio Aurelio Commodo principibus, Anno domini noſtri Ieſu Chriſti CLXXV.

IRenæus, Lugduneñ in Gallia poſt B. Photini martyris triumphum epiſcopus, Polycarpi martyris quondã auditor, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & valde eruditˀ, ſub Papa Eleutherio legatus Romam miſſus, non minus ſanctitate quàm doctrina clariſſimus comprobatˀ eſt. Scripſit multa egregia volumina, de quibus iſta feruntur:

Aduerſum gentes	lib. vnus.	De monarchia Dei	lib. 1.
De diſciplina	lib. 1.	De Ogdoade	lib. 1.
Ad Blaſtũ de ſchiſmate	lib. 1.	De Paſcha ad Victorẽ papã	li. 1.
Contra hæreſes	lib. 1.	Quatenus veritatem re.	
De ꝑdicatione apoſtolica	liber vnus.		
Variorum tractatuum	liber vnus.		

Scripſit & alia multa, quæ ad notitiam meam adhuc minime venerunt. Tandẽ ſæuiente perſequutione in Chriſtianos, cum om̃i fer-

me ciuitatis ſuę populo pro fide catholica martyrio coronatus eſt IIII.calen.Iulŋ.Claruit ſub M.Antonino,anno dñi 175.

THeodotion patria Epheſinˀ,Tatiani philoſophi,cum adhuc fidelis eſſet,quondã diſcipulus,vir certe vndecũq; doctiſſimˀ, & diuinarũ ſcripturarũ tertius interpres,ꝑter translationẽ ſcripturarũ,quam ex Hebræo Latinã fecit,etiã alia quædam conſcripſit opuſcula,quæ tamen ad manˀ noſtras adhuc minime peruenerunt.Claruit tẽporibus Cõmodi imperatoris, anno dñi 180.

RHodon genere Aſianus,Tatiani quondam auditor & diſcipulus,vir tam in diuinis ſcripturis quàm etiam in ſecularibus literis eruditiſſimus,multa Græco ſermone ſcripſiſſe dicitur,q̃rum exemplaria apud noſtros raro inueniũtur.E quibus tamen potiora feruntur quæ ſubiecimus:

Contra Marcionem	lib.5.	Ad Calliſtionem	lib.1.
Aduerſum Cataphrygas	lib.1.	In Hexameron	lib.6.

Claruit ſub Cõmodo & Seuero principib.anno dñi 200.

CLemens eccleſiæ Alexandrinæ presbyter,Pantheni Stoici q̃ndam philoſophi Chriſtiani auditor atq; diſcipulus, qui ſcholam eccleſiaſticam poſt eum Alexandrię multis annis tenuit, vir deuotus,doctus,& eloquentiſſimus fuit.Scripſit multa præclara volumina,de quibus iſta feruntur:

Stromatũ,id eſt,varietatũ	libri 8.	De diſputatione	lib.1.
Aduerſum gentes	liber 1.	De ſaluatione diuitis	lib.1.
Pædagogi	libri 3.	De obtrectatione	lib.1.
De Paſcha	liber 1.	Aduerſum iudaizantes	lib.1.
De ieiunio	lib.1.	De canõibˀeccleſiaſticis	lib.1.

Epiſtolas etiam multas,varioſq; Tractatus edidit, quorum titulos ignoramus. Claruit Commodi & Seueri principum temporibus, anno domini 200.

MElciades, cuius Rhodon in opere ſuo,quod aduerſus Cataphrygas,Montanum,Priſcam & Maximillam,inſanos vates,cõpoſuit,recordatus eſt,vir in ſecularibus literis eruditiſſimus,& in diuinis ſcripturis iugi ſtudio exercitatus, ſcripſit ad ædificationẽ fideliũ nõ pauca opuſcula, de quibus ſubiecta feruntur:

Aduerſus Montanum	lib.1.	Contra Iudæos	lib.1.
Aduerſum gentes	lib.1.	Apologeticus ꝓ noſtra fide	lib.1.

Alia q̃q; multa ſcripſiſſe dicitur, q̃ ad notitiã meam non venerunt. Claruit M.Antonini Cõmodi tẽporibus,anno dñi 170.

Apol-

APollonius quidã vir doctus atq; diſertiſſimus, non minus vita q̃ eloquẽtia inſignis, hęreticæ prauitatis debellator fortiſſimus, multa pro noſtra fide cõpoſuit, & Montani inſaniam verbis & ſcriptis ſæpe cõfutauit, ſicut patet legẽtibus inſigne illud volumen, quod maximis eloquentiæ leporibus cõpoſuiſſe dicit,
Aduerſus Montanum lib. 1.
Sed & alia complura edidit, quæ ad notitiam meam nõ venerunt. Claruit ſub Commodo & Seuero principibus, anno dñi 180.

SErapion, ex anachoreta eccleſię Antiochenę octauus epiſcop⁹, vir acris ingenij, in diuinis ſcripturis valde ſtudioſus & eruditus, nõ minus vita q̃ ſciẽtia venerabilis, fertur ad vtilitatem credentiũ plura cudiſſe opuſcula, in qbus ſe viꝝ & doctũ, & fidei Chriſtianæ defenſorẽ acerrimũ oſtendit, de quoꝝ numero habẽtur:

Ad Dommonem iudaizantem liber vnus.
Ad Carinum de Montano liber 1.
De Euangelio ſub nomine Petri liber 1.
Epiſtolarum breuium, ſed plurium liber vnus.

Ordinatus fuit in epiſcopũ præfatæ vrbis ſub Commodo principe Romanoꝝ, anno domini 193. Indictione prima.

APollonius Romanæ vrbis ſenator, vir tam in diuinis ſcripturis quàm in ſecularibus literis eruditiſſimus, & non minus ſanctitate quàm ſciẽtia venerabilis, cum coram ſenatu proditus fuiſſet ꝙ Chriſtianus eſſet, & Chriſtum nollet abnegare, capitis ſententiam accepit, veteri apud illos lege obtinente, Abſq; negatione non dimitti Chriſtianos, qui ſemel ad eorum iudicium fuiſſent pertracti. Scripſit autem inter alia
Apologeticum pro fide noſtra lib. 1.
Quem cum corã ſenatu ex ordine recitaſſet, capite truncatus fuit. Claruit Romæ ſub Cõmodo & Seuero principibus, anno dñi 190.

TErtullianus presbyter, patria Carthaginenſis Aphricanæ prouinciæ, patre Centurione viro proconſulari, homo acris & vehemẽtis ingenij, tam in diuinis q̃ in ſecularibus ſcripturis doctiſſim⁹, quippe q apud Carthaginem rhetoricã multis annis glorioſe docuit, ſcripſit Latino ſermone pene infinita opuſcula, in qbus hæreticoꝝ errores fortiter cõtriuit. Huius ſcripta beatiſſimus martyr Cyprian⁹ in tanta veneratione habuit, vt nullũ ſine eoꝝ lectione diẽ pteriret. dicere em̃ ad notariũ ſuũ cõſueuerat: Da magiſtrũ, Tertullianũ videlicet deſignãs, Tãdem in errorẽ Mõtani dila

pſus dicitur, propter q̃d eius opuſcula inter apocrypha cõputãtur, xv. diſt. ſancta Romana. Et licet in aliq̃bus errauerit, in multis tamen bene ſcripſit, ſicut eius volumina teſtantur, De quibus vidi

De patientia Dei	librũ vnũ	Cõfiteor ad dñm Deũ.
Aduerſus Praxeam	li.1.	Varie diabolus æmu.
Contra Marcionem	li.5.	Si quid retro geſtũ eſt.
Contra Iudæos	li.1.	Proxime accedit diſci
Contra omnes hæreſes	li.1.	Diuorũ hæreticorum
De proſcriptionib⁹ hæreticoꝝ	li.1.	Conditionem p̃ſentiũ.
Aduerſus Hermogenem	li.1.	Solemus hęreticis con.
Contra Valentinianos	li.1.	Valentiniani frequent.
De carne Chriſti	li.1.	Qui fidẽ reſurrectiõis.
De reſurrectione carnis	li.1.	Fiducia Chriſtianoꝝ.
De corona militis	li.1.	Proxime factũ ẽ libera.
Ad Martyres	li.1.	Inter carnis alimenta.
De pœnitentia	li.1.	Pœnitentiã hoc gen⁹.
De velandis virginibus	li.1.	Propriũ iam negociũ.
De habitu muliebri	li.1.	Si tãta ĩ terra morare.
De cultu fœminarum	li.1.	Ancillæ Dei viui cõſer.
Ad vxorem	li.2.	Dilectiſſima in dño.
De perſecutione ad Fabium	li.1.	Quæſiſti ꝓxime Fabi.
Ad Scapulam	li.1.	Nos q̃dem neque expa.
Exhortatorium caſtitatis	li.1.	Non dubito frater te.
De monogamia	li.1.	Hæretici nuptias au.
De pallio	li.1.	Principes ſemper Afri.
De ſpectaculis	li.1.	De ieiunijs li.1.
De ecſtaſi	li.1.	Aduerſus Apollonium li.1.
De pudicitia	li.1.	

Scripſit quoq; & alia plura varioſq; tractatus, q ad manus noſtras adhuc minime venerunt, vixitq; vſq; ad ſenectam & ſenium ſtudioſus. Claruit Seueri imperatoris temporibus, Anno domini CC.

ORigenes, qui & Adamantius, presbyter, natione Alexandrinus, Leonidis martyris filius, Clementis Alexandrini quondam diſcipulus, vir magni & excellẽtis ingenij fuit, ita vt ſtudio & eruditione ſimilem nunquam habuerit. Anno Seueri Pertinacis decimo, aduerſum Chriſtianos perſecutione mota, ac Leonide patre pro fide Chriſti martyrio coronato, cum matre vidua & ſex fratribus pauper derelictus eſt, annos natus circiter decem & ſe-

ſeptem. Subſtantiam autem om̃em propter Chriſti confeſſionem fiſcus occupauerat, ita vt vnde viuerent, amplius nil haberent. Et licet annorum numerus minor ſupputaretur in iuuene, erat tamẽ iam mirabilis in eo doctrina, & fidei Chriſtianæ admiranda conſtantia. Propoſuerat enim cum patre ſuo Leonide pro fide Chriſti fortiter occumbere, ſi non matris fraude ad eccleſiæ vtilitatem magnũ doctorẽ futurum, eum cõtigiſſet præſeruari. Nam cum ad locum agonis patri mane, pridie deliberaſſet occurrere, ſublatis à matre noctu veſtimentis, & obſeratis tabernaculi valuis, domi cogitur remanere. Cum vero in virum creuiſſet, agere vitam apoſtolicam inſtituit, & annunciãs in circuitu ſuo verbum Dei, nudis pedibus multis annis inceſſit. Super lectum deniq; plumis ſtratum nunquam dormiuit: à vino & carnib⁹, præterquam in infirmitate, omnino ſe abſtinuit: ieiunijs, vigilijs, orationibus & continuis diuinarum ſcripturarum ſtudijs & expoſitionibus, Deo deuote ſeruiens, intentus fuit. Chriſti quoq; cõſilio vnam tantum tunicam induere conſueuit, & omnium mundanorum cõtemptor effectus, nihil de craſtino cogitauit. Amore caſtitatis, vt mulierib⁹ ſecure auderet prædicare, ſe caſtrari fecit, licet in hoc facto zelus ſine ſcientia manſerit. Ob eius doctrinam, eloquentiam & apoſtolicam vitam, Mammea Alexãdri imperatoris Chriſtianiſſima mater, eum audiendi deſiderio capta, ex Alexandria Antiochiã acceſſit, & eius mellifluam doctrinam cum ingenti admiratione audiuit. Erat autem in ſtudio diuinarum ſcripturarũ adeo intentus, vt nec cibum vnquam, nec ſomnum caperet, niſi vnus e fratrib⁹ lectionem ſcripturarum cunctis audientibus præmiſiſſet. Nouum & vetus teſtamentum velut alter Eſdras memoriter nouerat, & iam ſenex contra ſuam ætatem linguam Hebraicam didicit, & omniũ interpretum editiones, præter Septuaginta, in vnam mirabili ſtudio comportauit. In editionibus ſcripturarum dictandis tam admirandę memoriæ & ſubtilitatis fuit, vt ſeptem notarios, totidemq; in ſcribendo velociſſimas puellas, præter alios iuuenes, omnes inſimul ex eius ore diuerſa ſcribentes, incredibili pronunciãdi agilitate fatigaret. Et cum tantus haberetur & eſſet inter omnes eccleſiaſticos doctor inſignis, magnis tamen notatur erroribus, quibus vel ipſe deſipuit, vel alijs inferentib⁹ falſa eius ſcriptis, deprauatus fuit. Semper enim de Origene varia fuit doctorum opinio, qbuſdam hæreticum aſſerentibus, alijs ſibi fraudem affirmãtibus impoſitã. Mirandum

non eſt, ſi primus ſine exemplo errauerit, qui tot volumina ſine magiſtro præcedente explicuit. Noſtrum tamen eſt, nedum de Origene, ſed de qbuſcunq; ſcriptoribus cum ſancta eccleſia Romana ſentire, & ſuperuacuas opiniones contemnere. Edidit autem pene infinita volumina, de quibus ego Latinis infuſa vidi tantum ſubiecta

In geneſim	homilias 16.	In principio fecit Deus
In Exodum	ho. 13.	Videtur mihi vnuſ.
In Leuiticum	ho. 16.	Sicut nouiſſimis die
In Numeros	ho. 28.	In Numeris non omnes
In Ioſue	ho. 26.	Donauit dñs nomen
In Iudicum	ho. 9.	
In principium Ididæ	ho. 2.	
In Eſaiam prophetam	ho. 9.	Quandiu Ozias rex
In Hieremiam prophetã	ho. 14.	Deus ad benefaciẽdum
In Ezechielem	ho. 14.	
In euangelium Matthæi	ho. 26.	
In euangelium Lucæ	ho. 39.	Sicut olim in popu.
De Helcharia	li. 1.	Non ab initio tãmo.
In principium Iob	li. 3.	
In Cantica canticorum	li. 4.	
Item in cantica canticoꝝ	li. 2.	De cantico canticoꝝ
In pſalterium tractatus	numero CL.	Beatus vir. hunc pſalm.
Aduerſum hæreticos	li. 5.	Adamantius dixit qui
Contra Celſum philoſo.	li. 8.	Hortaris ſacer Amb.
Periarchon	li. 4.	Omnes qui credunt
In epiſtolã ad Romanos	li. 15.	Quod cæteris apſi Pau.
In principium Iohannis	li. 1.	
De martyribus	lib. vnum	

Alia inſuper multa compoſuit, quæ ad manus noſtras nõ venerũt. Sunt qui ſcribant ſe Origenis tractatus ſex millia legiſſe, qui numerus & magnus eſt, & Latinis incognitus. Nec dubium qn multa illius opuſcula nouiter translata ſint, quæ ad notitiam noſtræ lectionis minime venerunt. Moritur autem ſenex & paup, apud Tyrum ſepultus, ſub Valeriano & Galieno principibus, Anno domini 261. Indictione nona, ætatis ſuæ anno 70.

AMmonius Alexandrinus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis doctiſſimus, philoſophus & rhetor omium ſui temporis celeberrimus, ingenio ſubtilis, & diſertus

tus eloquio,ſcripſit Græco ſermone quędam pclara volumina,qbus memoriam ſui poſteris reliquit,de quorum numero extant ſubiecta:
De conſonantia Ieſu & Moſi lib.1.
Canonum euangelicorum lib.1. In primo canone quatuor
Vnius ex quatuor lib.1. Quoniamquidem multi
Et quædam alia. Hunc impiiſſimus Porphyrius, Chriſtianorum acerrimus hoſtis, philoſophus gentilis, falſo accuſat, q fide abnegata factus ſit ethnicus,quem conſtat vſque ad mortem Chriſtianum deuotum permanſiſſe.Claruit ſub Alexandro Mammeę filio, Anno domini 230.

AMbroſius Origenis auditor, primo Marcionites, ac deinde ab ipſo Origene correctus, Chriſtianæ fidei confeſſor inſignis, etiam ad officium diaconatus meruit promoueri, vir certe doctiſſimus, & librorum ſtudioſus amator, quo ſumptus, notarios ac ſcribas ſubminiſtrante, Adamantius noſter pene infinita volumina compoſuit, tantus lucubrationum illius cultor,vt die ac nocte ad ſcribendum aliquid noui verbis & ſcriptis eum prouocaret,adeo vt compulſor operis in quadam epiſtola familiari ab Origene nominetur. Hic dicere ſolebat ſe nunquam Origene pręſente iſſe cubitum,neq; ſumpſiſſe cibum,niſi prius vnus e fratrib9, qui ſemper præſto erant,ſacris literis pſonaſſet. Scripſit de ſua conuerſione,gratias agens,ad Origenem
Epiſtolarum lib.vnum. Et quædam alia. Claruit cum Origene, Anno domini 230.

TRyphon Origenis auditor atq; diſcipulus, ad quem illius nõnullæ extant epiſtolæ,vir tam diuinis ſcripturis q̃ in ſecularibus literis eruditiſſimus,ingenio ſubtilis,& diſertus eloquio, ſcripſit Græco ſermone quædam pclara opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteris tranſmiſit.E quibus extant ſubiecta:
De vacca rufa in Deuteronomio lib.1.
De qualitate ſacrificiorum lib.1.
De columba & turture lib.1.
Claruit temporibus Alexandri imperatoris,Anno domini 230.

MInutius Felix cauſidicus,patria Romanus, vir in ſecularibus literis eruditiſſimus, & in diuinis lectionib9 ſtudioſus, ingenio excellẽs,& diſertus eloquio,ſcripſit Latino ſermone quædam præclara opuſcula,quibus memoriam ſui poſteris commendauit.E quibus extat dialogus inter Chriſtianum & hæreticum,q

Octa-

Octauus inſcribitur, lib.1. De fato cōtra mathematicos lib.1. Claruit Romæ ſub Alexandro imperatore,anno domini 230.

BEryllus Arabiæ Botrenus epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis eruditus,& in ſecularibus egregie doctus, cum aliquanto tempore glorioſe rexiſſet eccleſiam,in hęreſim Paulianorum tandem lapſus eſt, qui Chriſtum ante Mariam fuiſſe negabant: ſed ab Origene correptus,multa ſcripſit,e quibus extat inter eos habitus

Dialogus lib.1. Epiſtolarum ad diuerſos liber vnꝰ.

Et quædam alia.Claruit ſub Alexādro imperatore, anno dñi 235.

HIppolytus cuiuſdam vrbis epiſcopus, cuius nomen Hieronymus nō expreſſit, vir certe in diuinis ſcripturis & ſtudioſus & eruditus, ſcripſit multa & pene incredibilia volumina, ita vt Ambroſius(de quo iam ſuperius fecimus mentionem)Origenē ad eius imitationē cohortari conſueuerit,atq; ad exponendas diuinas ſcripturas fortiter ꝑſuaſerit,ꝓbens ei(vt diximꝰ) ſeptem notarios, totidēq; velociſſimas in ſcribēdo puellas,& librariorum parem numeꝝ,cum ſumptibꝰ & expenſis eorundem. Cerneres pulchrum & delectabile certamē, quo alter alterum in editione librorū ſuperare magnopere cupiebat. De opuſculis Hippolyti ſubiecta feruntur:

In Hexameron	libri 6.	In Apocalypſim	liber 1.
In Geneſim	lib.1.	In prouerbia Salomonis	lib.1.
In Exodum	lib.1.	In Eccleſiaſten	lib.1.
In Numeros	lib.1.	De Saule & phitoniſſa	lib.1.
In Cantica Canticoꝝ	lib.1.	De Antichriſto	lib.1.
In Zachariā prophetā	lib.1.	Contra Marcionem	li.1.
In Danielem	lib.1.	Contra omnes hæreſes	li.3.

In pſalmos quoq; multos & varios tractatus edidit. Homilias etiā & ſermones pene innumerabiles, & alia plura nobis adhuc incognita.Claruit ſub Alexandro principe,anno domini 220.

ALexander epiſcopus Cappadociæ, quum deſiderio ſanctoꝝ locoꝝ Hieroſolymā pergeret, ibidē diuina reuelatione poſt S.Narciſſum epiſcopus ordinatus,multa ſanctitate & doctrina clarus effulſit,& tandē pro fide Chriſti ſub Decio impiiſſimo tyranno martyriū conſummauit. Scripſit multas & elegantes ad diuerſos epiſtolas,de quibus in primis ſubiectæ feruntur:

De pace eccleſiæ ad Aaronitas epſtola vna,
Pro Origene contra Demetrium epiſtola vna,
Ad Antiochenſes epiſtola 1. Ad Origenem epiſtolæ plures.

Paſ-

Paſſus eſt Cæſareæ ſub Decio, anno dñi 253. indictione prima.

IVlius Aphricanus, vir vndecunq; doctiſſimus, philoſophus, hiſtoriographus, & theologus inſignis, ac diuinarum ſcripturarum & librorum ardentiſſim⁹ amator, ſuis ſtudijs & ſumptib⁹ apud Cæſareā Palæſtinæ inſignem bibliothecā condidit, in qua multa volumina tam ſeculariū q̃ diuinarum ſcripturarum cōgregauit. Scripſit pręterea magnæ vtilitatis plura opuſcula, de qbus feruntur ſubiectæ:

Chronicarum	libri 5.	De Paſcha	lib. 1.
De ſancta Trinitate	lib. 1.	De ſabbato	lib. 1.
De circunciſione	lib. 1.	Ad Origenē de Suſanna	lib. 1.
De Attalo	lib. 1.	Ad Ariſtidem philoſophum	lib. 1.

Et alia plura compoſuiſſe dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit ſub Marco Aurelio, anno domini 220.

GRegorius, Neocæſarienſis Ponti epiſcopus, Origenis auditor atq; diſcipulus, vir doctus & ſanctus, & multa ſcripſit, & miraculis viuens coruſcauit. Hic adhuc iuuenis, cum fratre Anthenodoro ſtudium philoſophię ſecularis quæritans, ſcholæ Origenis ſe ſubdidit, à quo ad fidē Chriſti paulatim quaſi inſenſibiliter vnā cum fratre cōuerſus fuit, & in virum doctiſſimum atq; ſanctiſſimū euaſit, de cuius ſcriptis extat ad Origenem

Panegyricus	liber 1.	Interpretationū in Eccleſiaſten	lib. 1.

Et plures epiſtolæ. Claruit ſub Gordiano principe, anno dñi 240.

COrnelius, Romanæ vrbis poſt Petrum XXII. epiſcop⁹, patria Roman⁹, patre Caſtino, poſt Fabiani glorioſum martyrium Papa creatus, ſedit in cathedra Petri annis duobus, vir doct⁹ atque ſanctiſſimus, donec tandem etiam ipſe martyrio coronatus, trāſiuit carne ſolutus ad ſuperos. Scripſit aūt plures ad vtilitatem eccleſiaſticam epiſtolas, de quibus ego duntaxat reperi ſubiectas:

Ad Fabium Antiochenum epiſcopum:

De ſynodis	epiſt. 1.	De Nouatiano	epiſt. 1.
Ad eundē de Nouatianis	lib. 1.	De geſtis ſynodi	epi. 1.

Ad Cyprianū Carthagineñ epiſcopum plures ſcripſit epiſtolas, & alias ad alios. Claruit ſub Decio tyrāno principe, anno dñi 255.

CYprianus, eccleſiæ Carthaginenſis in Aphrica epiſcopus, vir doctus atq; ſanctiſſim⁹, multis annis rhetoricam glorioſe docuit, & in om̄i literatura ſeculari doctor magnificus fuit. Deinde perſuadente presbytero Cæcilio, à quo ſortitus eſt cognomē, ad fidem Chriſti conuerſus, omnem ſubſtantiam ſuam pauperib⁹

erogauit. Ac nõ multo poſt in presbyterum electus,etiam epiſco pus ordinatus eſt. Qui cum in diuinis ſcripturis ſtudioſus eſſet, ad ædificationem fidelium multa vtiliter edidit, & ſubiecta volumi na Latino ſermone conſcripſit,videlicet

De gratia Dei ad Donatum	librũ vnũ.	Bene admones Donate
Contra Demetrianum	librum 1.	Oblatrantẽ te & aduer.
De pietate & eleemoſyna	librũ 1.	Multa & magna ſunt
De laude martyrij	librum 1.	Deſideraſti Fortunate
De zelo & liuore	lib.1.	Zelare quod bonum vi
De bono patientiæ	lib.1.	De patientia loquutur⁹
De mortalitate	lib.1.	Etſi apud plurimos ve.
De virginitate	lib.1.	Diſciplina cuſtos ſpei
De lapſis	lib.1.	Pax ecce dilectiſſimi
De ſacramento calicis	lib.1.	Cyprian⁹ Cæcilio fratri
De vnitate eccleſiæ	lib.1.	Cum moneat dñs & di.
De oratione dominica	lib.1.	Euangelica præcepta
De vanitate idolorum	lib.1.	Quod idola dij nõ ſint
De vita clericorum	lib.1.	Promiſerã qdem vobis
De duobus montibus	lib.1.	Probatio capitulorum
Ad Antonianũ de Nouato	lib.1.	Accepimus primas lit.
De Iudæis ad Quirinum	libros 2.	Iudæos in offenſam
Ad Cornelium Papam	epiſtolas 8.	Cognouim⁹ frater cha
De aleatoribus	librum vnum.	
Ad Iulianũ amicum ſuum	lib.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	librum vnum.	

Sed & alia multa cõpoſuiſſe dicitur,quæ ad manus noſtras non ve nerunt. Libellus de XII.abuſionibus ſeculi,Cypriano à pleriſque aſſcriptus,phraſim eius non redolet. Paſſus eſt tandem ſub Valeri ano,eo die quo Cornelius Romæ,ſed non eodẽ anno, videlicet an no dñi 249.indictione XII. 18.calend.Octobris.

PONtius presbyter,B.Cypriani auditor atq; diſcipulus,vir doctus & ſanctus,& declamator egregi⁹, poſt magiſtri ſui glorioſum triumphũ veniens in Gallias,apud Cymellã vrbẽ pro fide Chriſti martyrij palmã adeptus eſt.Hic Pontius ſua melliflua ꝑdicatione & induſtria duos Philippos imperatores ad Chriſtũ conuertit,& primos ex Romanis principibus idolis renunciare ꝑſuaſit.Scripſit etiam eleganti ſtylo inſigne volumen,quod continet

Vitam ſancti Cypriani, lib.1.

Cla

Claruit ſub Philippo imperatore, anno domini 240.

Dionyſius, Alexādrinę vrbis tertius & decimus epiſcopus, Origenis q̄ndam auditor atq; diſcipulus, cū adhuc eſſet presbyter, ſub Heracla ſcholam publicā tenuit, & magnā doctrinæ ſuæ gloriā acqſiuit. Erat eñ vir in oñi ſciētia doctiſſim⁹, philoſophus, rhetor & theolog⁹ inſignis, q in Cypriani & Aphricanę ſynodi dogma conſentiēs de rebaptizādis hæreticis, plurimas ſup ea re ad diuerſos ſcripſit epiſtolas, de quaꝝ iſtæ numero feruntur.

De pœnitētia ad Flauianū epi. 1. De ſabbato li. 1.
Ad Romanos epi. 1. Ad Hermammonem li. 1.
Ad S. Sixtum Papam epi. 2. De perſequutione Decij li. 1.
Ad Philemonem & Dionyſium presbyteros epiſtolę duę.
Contra Nepotem Chiliaſten liber vnus.
Ad Dionyſiū Papam factū epi. 1. Aduerſus Sabellium lib. 1.
Ad Nouatianum hæreticum epiſtola 1. Dionyſius Nouatiano
Ad Ammonem Bericis epiſcopum epiſtola vna.
Ad Dionyſium Papam lib. 4. Ad Telephorum epi. 1.
Ad Dionyſium & Didymum epiſtola vna.
Ad Laodicenſes de pœnitentia epiſtola vna.
Ad Euphranonem epi. 1. Ad Armenos de pœnitētia li. 1.
Ad Origenē de martyrio epi. 1. De ordine delictorum epi. 1.
Ad Alexādrinos de exilio epi. 1. Canon de pœnitentia lib. 1.
De Paſcha De natura ad Timotheum lib. 1.
Ad Heraclam epiſcopum in Aegypto liber vnus.
De tentationibus lib. 1. Cōmētarioꝝ in Eccleſiaſtē li. 1.
Ad Baſilidem quoq; plures ipſius feruntur epiſtolæ.

Aduerſus Paulum Samoſatenum inſignis eius extat epiſtola, quā paucis ante mortem diebus deſcripſerat. Alia quoq; pro vtilitate eccleſiaſtica multa compoſuit, quæ nos latent. Claruit ſub Galba & Voluſiano principibus, anno dñi 255.

Nouatianus, Romanę eccleſię presbyter, aduerſus Cornelium cathedram epiſcopalem conatus inuadere, cum non poſſet, primum in Eccleſia Romana ſchiſma cōcitauit, & hæreſim Nouatianorum conſtituit, nolens apoſtatas pœnitentes recipere, atq; rebaptizans rite baptizatos. Huius erroris author, Nouatus Cypriani presbyter fuit. Scripſit autem Nouatianus

De Paſcha lib. 1. De cibis Iudaicis li. 1.
De Sabbato lib. 1. De inſtantia li. 1.

De circunciſione	li.1.	De Attalo	li.1.
De ſacerdote	li.1.	De ſancta Trinitate	li.1.
De Oratione	li.1.	Epiſtolas plures ad diuerſos.	

Alia inſup nonnulla ſcripſiſſe dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit temporib' Philippi imperatoris, Anno dñi 250.

MAlchion Antiochenæ eccleſię presbyter, vir eruditus atq; diſertiſſimus, quippe qui rhetoricam in eadem ciuitate multis annis floretiſſime docuit, edidit nõnulla p̄clara opuſcula, quæ ſuo tempore ad fidei Chriſtianæ defenſionem contra hæreticos multum conducere videbantur. De quibus extat opus inſigne dialogorum

Contra Paulum Samoſatenum li.1.

Ad Dionyſiũ papam ex ſynodo epi.1.

Claruit ſub Claudio & Aureliano principib', Anno domini 270.

VIctorinus epiſcopus Pictauiẽſis, vir in diuinis ſcripturis valde eruditus, Gręco & Latino inſtructus eloqu[illegible], ſcripſit multa præclara opuſcula, in quibus magnifice ſuum exercitauit ingenium. Fuit autem diuini verbi prædicator inſignis, & tandem pro fide Chriſti martyrio coronatus legitur, de cuius ſcriptis ſubiecta feruntur:

In Geneſim	li.1.	In Abacuc	li.1.
In Exodum	li.1.	In Eccleſiaſten	li.1.
In Leuiticum	li.1.	In Cantica canticorum	li.1.
In Eſaiam prophetam	li.1.	In Apocalypſim	li.1.
In Ezechielem	li.1.	Aduerſum omnes hæreſes	li.1.

Et alia multa. Claruit temporibus Valeriani & Galieni principũ, Anno domini 270.

PAmphilus presbyter Euſebij Cæſarienſis, tantos apud Cæſaream libros amore ſcripturarum congregauit, vt in omni terra eo tempore nulla bibliotheca celebrior extiterit. Magnam deniq; partem librorum Origenis, propria manu deſcripſit, & in eandem librariam Cæſarienſem repoſuit. Ab eo cognomen Euſebius Pamphili ſortitus eſt. Scripſit aũt, anteq̃ Euſebius ſcribere inciperet, non ſpernẽdæ authoritatis opuſcula, de q̃bus tantum reperi

Contra Mathematicos librum 1.

Apologeticum pro Origene li.1.

Fertur etiam quaſdam plenas fide & eruditione ſcripſiſſe epiſtolas. Tandem poſt beata ſtudia, & multos pro eccleſia Dei labores, pro fide

fide Chriſti apud Cæſaream Palæſtinæ martyrio coronat' eſt, ſub pſecutione Maximiani, qui imperauit circa annos domini 240.

Anatholius Alexandrinus, Laodiceæ Syriæ epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis peritus, & in ſecularibus literis nulli ſuo tempore ſecũdus, rhetor, aſtronomus, & geometer inſignis, reliquit ingenij ſui multa præclara opuſcula, de quibus tamen pau ciſſima ad noſtram notitiam peruenerunt. Extat eius inſigne volu men, prænotatum

De Paſcha li. 1. De arithmetica inſtitutione li. 10.

Claruit ſub Probo & Caro principibus, Anno 295.

†Sermones tres eiuſdem authoris, de morte, Græce in Italia, Romæ ſcilicet, vt quidam volunt, aſſeruantur.

Archelaus eps̃ Meſopotamiæ Syriæ, vir doctus & diſputator acutus, ſcripſit Syro ſermone nõnulla opuſcula, q̃ apud Latinos raro inueniunt. Hic cõtra Manichęũ hęreſiarchã exeuntẽ de Perſide, valẽter diſputauit, & oĩa eius argumẽta cõfudit, q̃uis ab errore illũ reuocare nequerit. Scripſit aũt eandẽ diſputationẽ

Contra Manichæum, li. 1.

Alia vero nobis incognita ſunt. Claruit ſub Aureliano & Probo principibus, Anno domini 280.

Lucianus Antiochenæ Eccleſiæ presbyter, & poſtea Nicomediæ eps̃, vir doct' atq; diſertus, in declamãdis homilijs ad populũ, excellẽtis ingenij fuit, & nõ minus vita q̃ eruditione ſcripturarum venerabilis, ſub pſecutione Maximiani ꝓ fide Chr̃i martyrio laureatus eſt, Helinapoli Bithyniæ ſepult'. Scripſit inter cætera

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITT. EM.

De fide noſtra li. 3.

Et alios diuerſos tractatus, ſermones & homilias atque epiſtolas.

Claruit ſub Maximiniano Imperatore, Anno domini 240.

Pierius Eccleſiæ Alexandrinæ presbyter, vir tantæ doctrinæ & eloquentiæ, vt Origenes iunior vocaretur, in homilijs ad populum declamandis excellentiſſimus fuit. Hic ſub Theona epiſcopo Alexandrinorum, vita & doctrina clariſſimus effulgens, voluntariæ paupertatis pro Chriſti amore cultor fuit inſignis, & doctor populi admirabilis. Scripſit infinitos tractatus, qui tamen ad notitiam noſtram non venerunt. Extat eius longiſſimus Tractatus, in vigilia Paſchæ ad populum habitus

In Ozee prophetam li. 1.

Claruit ſub Diocletiano Imperatore, Anno domini 290.

PHileas epiſcopus Thebaidæ ciuitatis in Aegypto, vir nobilis atq; doctiſſimus, nō minus moribus quàm eruditione ſcripturarum inſignis, poſt multos labores, & editos pro vtilitate fidelium varios tractatus, tandem ſub Maximiano imperatore pro fide Chriſti martyr effectus, euolauit ad ſuperos. De cuius ſcriptis extat diſputatio habita

Contra iudicem iniquum li.1. De laude martyrum li.1.

Alia quæ ſcripſit, nobis incognita ſunt, quamuis multa ferantur à patribus. Claruit ſub Maximiano principe, Anno domini 240.

ARnobi' presbyter, philoſophus & rhetor inſignis, cū adhuc gētilis rhetoricā doceret, diuina miſeratiōe vocatus, Chriſtianū ſe cœpit ꝓfiteri. Cum'q; ad ep̄os accedēs, ſe baptizari expeteret, nō credebāt, veriti ne vir ſeculari tumēs eloquentia, ſacramentis fidei conaretur illudere, & ideo ſententiam differebant. Arnobius vero cernens ſibi fidem minime adhiberi, in argumentum ſynceritatis ſuæ, ſcripſit & obtulit epiſcopis inſigne volumen

Aduerſum Gentes li.7.
In Pſalterium quoque li.1.
De rhetorica inſtitutione li.1.

Alia quoq; multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Docuit in Aphrica rhetoricam ſub Diocletiano principe. habuit multos egregios & nobiles diſcipulos, q viri doctiſſimi euaſerunt. Claruit ergo circa annos domini noſtri Ieſu Chriſti 300.

†Scripſit & in aliquot euangeliſtarum locos annotatiunculas.

IOhānes Climachus, q̄d Latine ſonat ſcholaſticus, abbas montis Sinai, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ingenio excellens, mitis & humilis, vita & conuerſatione deuotus atq; ſanctiſſimus, cum adhuc ſexdecim eſſet annoꝶ, mundū cum ſuis oblectamentis deſeruit, & in dicto cœnobio monachū ſe fieri inſtantiſſime petiit, & obtinuit. Deinde poſt annos decem & nouem cum iam ſolitarius pugnare & vincere ſecundum regulam monachorum didiciſſet, cum licentia abbatis ſui eremum petiit, in qua multis annis in omni ſanctitate ſolus cum Deo habitauit. Poſtremo cum vita eius ſanctiſſima oībus innotuiſſet, vnanimi oīm conſenſu in abbatē eligitur, & renitēs, ad cœnobiū reuocatur. Scripſit ad Iohannē abbatē de Raythu opus celeberrimū, & ꝓ inſtitutione monachoꝶ valde accōmodū, habēs ſermones triginta, q̄d p̄notat

De triginta gradibus li.1. A bono & ſuperbono

Ad

Ad Paſtorem, Sermonum li.1. In inferiori quidem libro
Epiſtolas plures ad monachos li.1.
Et quædam alia.

In quibuſdam locis, maxime vbi de hominis ſpiritalis mortificati impaſſibilitate tractat, à modernis theologis repræhenditur, ſicut apud Iohannem de Gerſon in certis tractatibus inuenitur. Claruit circa tempora Conſtantini, Conſtantij & Conſtantis, fratrum, imperatorum, qui regnauerunt Anno domini 346.

Hildefonſus, Toletanæ ſedis poſt S. Eugenium epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & ſecularis quoq; literaturæ non ignarus, metro excellens & proſa, ingenio ſubtilis, ſermone diſertus, & ſuper omnes ſui temporis epiſcopos facundus & eloquens, vita & cõuerſatione Deo dignus atq; ſanctiſſimus. Fuit enim timoris Dei inſtãtia præditus, religione deuotus, compunctione profuſus, inceſſu grauis, honeſtate laudabilis, patientia ſingularis, differendi ingenio clarus, ſapientia ſummus. Qui cum adhuc puer, eſſet diuino ſpiritu attactus, res mundi parentumq́ affectiones contemnens, Agalienſe monaſterium petijt, monachumq́ ſe in eo multis annis decenter exhibuit. Cœnobium quoq; virginum in Deibienſi villula conſtruxit, quod de parentum ſuorum opibus dotauit. Abbas deinde effectus Agalienſis cœnobij, monachorum mores exercuit, rem diſcreuit, vitamq́ ſeruauit. Principali poſt hæc violentia Toletum reducitur, atq; inibi poſt deceſſoris ſui obitum pontifex ſurrogatur. Scripſit multa præclara opuſcula, de quibus feruntur ſubiecta:

De ſancta trinitate li.1.
De imbecillitate propria li.1.
De virginitate ſanctæ Mariæ liber.1. Dña mea, dñatrix mea.
Annotatiões actiõis diurnę li.1.
Annotationum in ſacris li.1.
Annotationũ in ſacramentis li.1.
De cognitiõe baptiſmi li.1.
De ꝓgreſſu ſpiritalis deſerti li.1.
Hymnorum diuerſi generis li.1.
Sermonum variorum li.1.
Epigrammaton multorũ li.1.
De Miſſa quoq; li.1.
Epiſtolarum ad diuerſos li.1.

Et alia complura. Cum beatiſſimus iſte praeſul Hildefonſus librum de virginitate puriſſimæ Dei genitricis Mariæ ad finem vſq; compleſſet, cui omni ſtudio quo poterat ſemper deuotiſſime ſeruire ſolebat, apparuit ei dña mundi ſacratiſſima, ipſum librum habens in manibus, & gratias agens illi ꝓ tali ſeruitio, quod ſibi gratiſſimum eſſe affirmabat. Ille vero cupiens eam altius honorare,

con

conſtituit vt celebraretur ſolennitas eius ſingulis annis octaua die ante natalem Domini, quæ ſolennitas iam obtinuit, vt per vniuerſam fidelium eccleſiam in honore puriſſimæ Conceptionis illi⁹ celebretur ſexto Iduum Decembris. Vnde rurſum ei beata Dei genitrix apparens, veſtimētum ſacerdotale, quod nos Albam vocam⁹, & cathedram illi attulit, de quibus multa miranda & glorioſa narrantur. Claruit *

FIrmianus Lactantius, Arnobij rhetoris quondam auditor atq; diſcipulus, vir in ſecularibus literis abundanter doctus, & in diuinis ſcripturis nobiliter inſtitut⁹, ita vt in arte dicēdi poſt Ciceronē facile obtinuerit principatū, rhetoricā primū Nicomediæ, deinde Romæ ſub Diocletiano, ab eo vocat⁹, glorioſe docuit. vbi cum penuria diſcipulorum ad paupertatē deueniſſet, ad extremū Cæſaris Criſpi, filij Conſtātini, pceptor iam ſenex in Gallia factus eſt. Scripſit multa pclara volumina, de quibus iſta feruntur:

De diuinis inſtitutionibus	liber vnus.	Magno & excellenti in
De origine erroris	liber 1.	Quanquā primo libro
De falſa ſapientia	lib. 1.	Vellem mihi declarari
De vera ſapientia	lib. 1.	Cogitanti mihi & cum
De iuſtitia ad Conſtantinū	lib. 1.	Non eſt apud me dubiū
De vero cultu	lib. 1.	Quod erat officium ſuſ.
De beata vita	lib. 1.	Bene habet
De ira Dei ad Donatum	lib. 1.	Animaduerti ſæpe Do.
De opificio Dei	lib. 1.	Quàm minime ſim qui
Ad Aſclepiadem	liber vnus.	
De perſequutione	lib. 1.	Epiſtolarum ad Probū lib. 4
Epiſtolarum ad Seuerum	libri duo.	
Sympoſion hexametro verſu	liber vnus.	
Epitomes contra gentes	lib. 1.	Grāmatic⁹ inſcript⁹ lib. 1.
De paradiſo hexametron	lib. 1.	Eſt loc⁹ in primo felix

Alia inſup nō pauca ſcripſiſſe dicit, ſed in man⁹ noſtras nō venerūt. Claruit ſub Cōſtantino principe, cui amiciſſim⁹ fuit, anno dñi 320.

EVſebius, eccleſiæ Cæſarien Palæſtinæ epiſcopus, cognomento Pamphili, Dorothei Eunuchi viri doctiſſimi quondā diſcipulus, in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus, & bibliothecæ eccleſiaſticæ vnà cum Pamphilo martyre diligētiſſimus inſtaurator, qui cum Arrianus eſſet, ad I. concilium Patrum apud Niceam habitū accedens, errorem depoſuit: Patrumq; ſentētiam ſequutus, eorum iuſ-

iuſſu ſymbolum (quod Nicenum dicitur) compoſuit, & in fidei ſuæ puriſſimæ teſtimoniũ, illis obtulit legendum & confirmandũ. In quo errores Arrianorum fortiter cõtriuit, nihilq́ꝫ eius editioni vel additum eſt, vel ſubtractum, ſed vſqꝫ in hodiernũ diem in eccleſia Dei publice cantat. Poſthac in orthodoxa fide perſeuerans, ſanctiſſime conſummatus eſt. Scripſit Græco ſermone multa præclara volumina, de quibus apud Latinos feruntur ſubiecta: videlicet,

Contra Porphyrium	lib. 50.	In Eſaiã prophetam	lib. 10.
Expoſitionum Euangelicarum	libri XX.		
De ꝑparatione euãgelica	li. 14.	Cum quid ſit Chriſtianiſ.	
Eccleſiaſticæ hiſtoriæ	li. 10.	Succeſſiones ſanctorum	
Epitomes chronicas	lib. 1.	Moſen gentis Hebraic.	
Theophanias	lib. 5.	Topicorum	lib. 1.
De vita Pamphili	lib. 3.	Martyrologij	lib. 1.
De diſſonantia Euangeliſtarum	liber vnus.		
Apologię ꝓ Origene	lib. 6.	In pſalterium totum	lib. 1.

Alia q̃qꝫ multa compoſuit, quę ad notitiam meam non venerunt. Claruit ſub Conſtantino imp. Magno, cui amiciſſimus fuit ꝓpter eximiã doctrinam & vitæ ſanctitatem, anno dñi 320.

RHęticius Heduorum Auguſtodunẽſ epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & ſuo tempore doctor famatæ opiniõis, fertur nõ pauca ſcripſiſſe opuſcula, & præcipue in diuinos libros commentarios, ſed paucos ad notitiam noſtram meminimus perueniſſe: videlicet

In cantica canticoꝝ	librũ 1.	Contra Nouatianum	lib. 1.

Expoſitionem eius in Cãtica, ſanctus Hieronymus vt ineptam reꝑhendit. Claruit in Gallia ſub Conſtantino Magno, anno dñi 320.

IAcobus cognomento Sapiens, Niſebenę Perſarum vrbis epiſcopus, vir magnæ doctrinæ & incomparabilis ſanctitatis, vnus ex numero confeſſorum, ſub Maximiano perſequutore vincentium, Niceno concilio interfuit, & Arrium impijſſimum, homouſion oppoſitione, damnauit. Hic vir ſanctiſſimæ conuerſationis, vrbem ſibi commiſſam orationibus ſuis à multis periculis ſæpe liberauit. Scripſit ad ædificationem fidelium ſermone Syro non pauca opuſcula, de quibus feruntur hęc:

De fide	lib. 1.	Contra omnes hæreſes	lib. 1.
De charitate generali	lib. 1.	De dilectione proximi	lib. 1.
De ieiunio	lib. 1.	De oratione	lib. 1.

De reſurrectione	lib.1.	De vita poſt mortem	lib.1.
De humilitate	lib.1.	De patientia	lib.1.
De pœnitentia	lib.1.	De ſatisfactione	lib.1.
De virginitate	lib.1.	De ſenſu animæ	lib.1.
De circunciſione	lib.1.	De azymi benedictiõe	lib.1.
De Chriſto, quod filius Dei ſit		liber vnus.	
De caſtitate	lib.1.	Aduerſum gentes	lib.1.
De conſtructione tabernaculi		liber vnus.	
De conuerſione gentium	lib.1.	De regno Perſarum	lib.1.
De perſequutione Chriſtianorum		liber vnus.	
De verbis Eſaiæ	lib.1.	Chronica temporum	lib.1.

Compræhenditur ergo totum opus iam ſignatum, in libris 25. Claruit ſub Conſtantino principe magno, anno dñi 330.

METHODIUS, Olympi Lyciæ, & poſtea Tyri epiſcopus, in diuinis ſcripturis eruditus, & ſeculariũ literarum non ignarus, fidei Chriſtianę confeſſor & defenſor inſignis, & euangelicę perfectionis diligens æmulator, poſt multorum voluminum editionem, pro fide Chriſti ſub vltima perſequutione, ſiue (vt alij affirmant) ſub Decio & Valeriano, in Chalcide Græciæ martyrio coronatus eſt. Scripſit nitido & compoſito ſermone non pauca volumina, de quibus iſta feruntur:

Contra Porphyrium	lib.2.	De reſurrectione	lib.1.
De exitu animæ	lib.1.	In cantica canticorum	lib.1.
De nouiſſimis temporibus	lib.1.	Sciendũ nanq; eſt fratres	
Chronicorum quoq;	lib.1.	De X. virginib⁹ ſympoſiõ	li.1.
De phitoniſſa	lib.1.	In Geneſim	li.1.

Claruit ſub Conſtantino principe magno, vel (vt alijs placet) ſub Decio & Valeriano, anno dñi 255.

ANTONIUS monachus & abbas, natione Aegyptius, vir ſanctiſſimus, eremi'cę cultor inſignis, cuius præconia laudum vniuerſus perſonat orbis, multis religioſæ ac beatæ vitæ normã præbuit, qui etſi literas non didicerit, in diuinis tamen ſcripturis adeo eruditus fuit, vt nullus doctorum ſe ei præferre præſumeret. Habebat memoriam pro libris, intellectum & ſenſum pro literis, gratiam pro ſtudio lectionis. Dictauit Aegyptiaco ſermone ad diuerſa cœnobia apoſtolici ſenſus atq; ſermonis varias epiſtolas, e quibus extat inſignis illa

Ad Arſenoitas epiſtola vna. Ad alia cœnobia epiſt.6.

.†Scri

†Scripſit quoq; celebre opus duorum librorum, quod Meliſſa (id eſt, Apicula) inſcribitur.
Eius vitam beatus Athanaſius, epiſcopus Alexandrinus, inſigni volumine Græco ſermone deſcripſit.
Claruit ſub Conſtantino Magno & filijs eius regnantibus, anno domini 330. multis coruſcans miraculis.

IVuencus presbyter natione Hiſpanus, vir nobilis atque doctiſſimus, philoſophus, poeta, rhetor & theologus inſignis, & non minus conuerſatione quàm ſcientia ſcripturarum eccleſiæ venerabilis, edidit pro ædificatione legẽtium, tam metro quàm proſa multa præclara volumina: ſed pauca eorum ad notitiam meam peruenerunt. Legi opus inſigne, quod hexametris pentametriſq; verſibus compoſuit:

De quatuor Euangelijs	lib. 4.	Immortale nihil mundi
De Sacramentis	lib. 1.	

Cætera quæ compoſuiſſe dicitur, ad manus noſtras non venerunt.
Claruit ſub Conſtantino Magno & filijs ei⁹, anno dñi 330.

EVſtathius genere Pamphylius, primo Beriæ Syriæ, ac deinde Antiochenus viceſimus & tertius poſt Petrum epiſcopus, vir doctus & ſanctus, multa pro catholica fide ab Arrianis ſuſtinuit incommoda. In exilio nãq; Traianopolim Thraciarum relegatus, ibidem moritur, cui⁹ Arriani eccleſiam inuadẽtes, multis eam annis tenuerũt. Scripſit autem maxime contra Arrianos plurima opuſcula, alioſq; diuerſos & varios tractatus, ſcilicet

Aduerſum Arrianos	lib. 3.	De anima	lib. 1.
Aduerſum Origenem	lib. 1.	Epiſtolarũ pene innũerabiliũ	lib. 1.

Claruit tẽporibus Cõſtantini & filiorũ eius, anno dñi 330.

ATHanaſius, Alexandrinæ vrbis nonuſdecimus epiſcopus, vir ſanctus, atq; in diuinis ſcripturis doctiſſimus, multas pro fide catholica perſecutiões ab Arrianis ſuſtinuit. Totus ſiquidem orbis illi anguſtus erat, Arrianis vbiq; perſequentibus, q nuſquam tutus, nuſquam videbatur eſſe ſecurus. Nam & inimici hominis, domeſtici eius erãt. Fugiens ergo à facie impatoris & Arrianorũ, venit ad Treuerim vrbem Galliarum, & à ſancto Maximino archiepiſcopo honorifice ſuſceptus, ſeptem annis apud eum latuit in ciſterna ſine aqua, quæ vſq; in hũc diẽ apud monaſteriũ S. Maximini Treueri in crypta oſtenditur. In hoc loco multis annis (vt dixim⁹) latitans, ſolẽ nõ vidit: ibiq; ſymbolũ, Quicũq; vult ſalu⁹ eſſe,

compoſuit, donec tandem à quadam puella proditus, Dei nutu fuga lapſus eſt. Cuius geſta ſi quis plenius agnoſcere deſiderat, tripartitam hiſtoriam legat. Scripſit autem Græco ſermone pene infinita opuſcula, de quibus apud Latinos ſubiecta reperi:

De vnitate Trinitatis	li.1.	Tu vnus Deus, Deus pater
De proprijs perſonis trinitatis	li.1.	Nunc per ſingula nomina
De hominis aſſumptione	li.1.	Quemadmodum in vna
De nominibus trinitatis	li.1.	Hic iam de ſingulis no.
De vnica ſubſtantia trinitatis	li.1.	Hic contradicens perſona
De beatitudine fidei	li.1.	Poſco à te de vnico
De ꝓfeſſione regulæ catholicæ	li.1.	Propter quod impẽſiſſime
De vnitate fidei	li.1.	Sine initio temporum ſup
De patre & filio & ſpũ ſancto	li.1.	Cum legeris hanc fidem
De trinitate & ſpiritu ſancto	li.1.	His qui filium Dei creatum
Ad Luciferum epiſcopum	li.1.	Domino beatiſſimo ac
Contra obiecta Arrianorum	li.1.	Prima eorum obiectio eſt
Altercationẽ contra Arriũ &c.	li.1.	Cum apud Niceam vrbem
Contra Valentẽ & Vrſatium	li.1.	
De virginitate li.1. De pſalmorum titulis	li.3.	
Ad ep̃os Aegypti & Libyæ	li.1.	Omnia q̃cunq; dñs noſter
De ſpiritu ſancto	li.1.	Literæ ſanctæ charitatis
Contra Gentes	li.1.	Diuini cultus & vni.
Contra Arrianos	li.1.	Hęreſes quotquot ipſe
Aduerſus eoſdem	li.1.	Inſanientes Arriani
De patris & filij homouſion	li.1.	Qui maligne diuinas
Dialogum cum Arriano	li.1.	Prouidentia Dei actum eſt
Exhortatorium ad monachos	li.1.	Et ſi quid gloriari in
Vitam ſancti Antonij	li.1.	Optimum in iſtis fratres
Symbolum fidei ſuæ	li.1.	Quicunque vult ſaluus
In omnes epiſtolas Pauli	li.14.	Paulus &c. Nec Moy.
De perſecutione Arrianorum	li.2.	
De fuga & exilio ſuo	li.1.	

Epiſtolas plures ad diuerſos edidit, ſermones quoq; & varios tractatus, qui vel necdum tranſlati ſunt in Latinum, vel ad notitiam meam non venerunt. Moritur tempore Valentiniani & Valentis imperatoꝝ, Anno domini 379. ſacerdotij ſui 46. VI. nonas Maij, Indictione 7.

†Extant Romæ in bibliotheca Vaticana 32. ſermones Græce,

Et

Et tractatus ad Antiochum, de plurimis & neceſſarijs quæſtionibus, quæ in ſacris literis dubiæ ſunt, & ab omnibus Chriſtianis cognoſci debent.

THeodorus Heracleæ Thraciæ epiſcopus, in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & declamator egregius elegantis cõpoſitiq́ʒ ſermonis, edidit in ſacra volumina non contemnẽdæ lectionis commentarios, de quibus ſubiecti feruntur:

In Pſalterium	li. 1.	In Euangeliũ Iohannis	li. 1.
In Euangelium Matthæi	li. 1.	In epiſtolas Pauli	li. 14.

Alia quoqʒ nonnulla ſcripſiſſe dicitur, ſed ad notitiam meam non venerunt. Claruit temporibus Conſtantini ſecũdi, Anno dñi 340.

EVſebius epiſcopus Emiſenus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in declamãdis homilijs ad populum nulli ſuo tempore ſecundus, rhetor, & theologus oĩm opinione celeberrimus, fertur multa & pene infinita ſcripſiſſe opuſcula: ſed nos paucorum ſolos titulos & numeros potuimus inuenire, Scilicet

Aduerſum Gentes	li. 1.	In epiſtolã ad Galatas	li. 10.
Aduerſum Iudæos	li. 1.	Homiliarum multarum	li. 1.
Ad Nouatianos	li. 1.	Sermones ad populum.	

Claruit Conſtantino & fratribus eius regnantibus, Anno dñi 350.

TRiphyllius Cypri Ledrẽſis ſiue Leuteẽ epiſcopus, vir tam in diuinis q̃ in ſecularibus ſcripturis eruditiſſimus, ac ſua ætate omnium præſulum facile eloquentiſſimus, fertur non pauca ſcripſiſſe volumina, & diuinas ſcripturas multipliciter expoſuiſſe, ſed nihil eius operum ad manus noſtras meminimus perueniſſe. Fertur eius expoſitio

In Cantica canticorum	li. 1.

Claruit temporibus Conſtantij imperatoris, Anno domini 350.

SErapion ex monacho Thomuſeos († Græce θμόεως) epiſcop⁹, & B. Antonio abbati amiciſſimus, vir tãtæ eruditiõis & eloquẽtiæ, vt ꝓpter excellentiã ingenij, cognomentũ Scholaſtici ſortitus fuerit, multa ferẽ ſcripſiſſe opuſcula, de q̃bus extant ſubiecta:

Contra Manichæum	li. 1.	De Pſalmorum titulis	li. 1.

Epiſtolæ plures ad diuerſos. Floruit ſub Conſtantio principe, Anno domini 340.

ACacius Cæſarcenſis Palæſtinæ epiſcopus, vir quidem in diuinis ſcripturis exercitatus, ſed Arriana impietate peruerſus, in tanta reuerentia à Conſtantio imperatore habitus, vt in

locum Liberij papæ, Romæ Felicem presbyterum Arrianum, epiſcopum conſtitui obtinuerit. Hic Acacius quia luſcus erat, monoculus vocabatur. Scripſit autem multos & varios tractatus, qui reuera fuiſſent vtiles, ſi catholicum habuiſſent authorem. E quib⁹ potiores feruntur quos ſubiecimus:

In Eccleſiaſten li.17. Sethematon li.1.
Symicton li.1.

Claruit ſub Conſtantino imperatore, Anno domini 350.

Hilarius, Pictauienſis Aquitaniç epiſcopus, vir moribus, vita, & doctrina valde venerabilis, multas ab Arrianis pro fide Chriſti ſuſtinuit iniurias. Nam factione Saturnini Arelatenſis epiſcopi, de ſynodo Biterenſi in Phrygiam relegatus, annis quatuor cōſtanti animo durum portabat exilium, vbi orationib⁹ ſuis mortuū legit reuocaſſe ad vitā. Qui cū eſſet vir vndecūq; doctiſſimus, multa compoſuit opuſcula, de quibus numero ferunt ſubiecta:

Contra Dioſcorum li.1. Contra Valentem & Vrſatium li.1.
De ſancta trinitate cōtra Arrianos li.12. Circunſpicienti mihi
Defenſio catholicæ fidei li.1. Deus qui vbiq; eſt
Contra Arrianos li.1. Dilectiſſimis fratribus
In Euangelium Matthæi li.1. Gradus quē Matthæus
De ſynodis ad epiſcopos Galliarū li.1. Cōſtitutum habebam
In aliquot Pſalmos trac.42.
In Pſalmum, Beati immaculati trac.22.
Ad Conſtantium imperatorem li.3. Tempus loquendi iam
In Conſtantium li.1. Hymnorum li.1.
Myſteriorum li.1. In librum Iob li.1.
Contra Auxentium li.1. Beatiſſimis & glorio.
De hæreſibus li.1. In Cantica canticorum li.1.
Chronicorum li.1. Epiſtolarum ad diuerſos li.1.

Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad manus noſtras non venerunt. Moritur tandem, ad vrbem ſuam de exilio ſuo reuerſus, ſub Valentiniano imperatore, Anno domini 371. Indictione quartadecima, cuius natale celebratur idibus Ianuarij.

Victorinus Afer, vir conſularis, rhetor omnium ſuo tempore celeberrimus, qui in vrbe Roma ſub Conſtantino imperatore diu rhetoricam docuit, vbi propter excellētiam doctrinæ in foro Traiani æream ſtatuam promeruit, cōuerſus ad fidem Chriſti in ſenectute ſua, multos in ſcripturis ſanctis tractatus edidit,

dit,more dialectico ſatis obſcuros,& viris doctiſſimis vix peruios, de quibus extant ſubiectis

Contra Arrianos	li.2.	
De ſancta Trinitate	li.1.	In primo ſermone
Contra hæreticos	li.1.	Logos vel&c.
De homouſion quoque	li.1.	Viuit ac vita vnum
De trinitate,hymnorum	li.1.	Adeſto lumen verum
In Epiſtolas apoſtoli Pauli	li.14.	Et quædam alia.

Claruit Romę ſub Cōſtantino imperatore,Anno dñi 360.

Titus eṗs Botren⁹,†aliàs Boſtrinus,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& in ſecularib⁹ literis egregie doct⁹, ingenio acer & vehemēs,multa ferē cudiſſe opuſcula,qb⁹ memoriā ſui nominis cū gloria trāſmiſit ad poſteros,de quoꝝ numero ſubiecta ferūt:

Contra Manichæos	li.2.	Commentarioꝝ Euangeliꝝ	li.1.

Et alia complura.

Claruit anno domini 340.Et ſub Valēte Imperatore mortuus eſt.

Damaſus papa,natione Hiſpanus,ſedit poſt Liberium in cathedra Petri annis decē & octo, vir in diuinis eruditiſſimus, & in ſecularib⁹ literis egregie doctus,rhetor & poeta celeberrimus,& in cōponendis verſibus peritiſſimus,ingenio ſubtilis,vita deuotus atq; ſanctiſſimus,diui Hieronymi presbyteri amātiſſim⁹, ſcripſit vtroq; genere varia opuſcula,de quibus extant ſubiecta:

Geſta ſummorum pontificum	li.1.	Beatus Petrus apoſtol⁹
De fide contra hæreticos	li.1.	Qm̄ poſt Nicenū cōci.
Epiſtolarum ad diuerſos	li.1.	Damaſus epiſcopus
Diuerſa carmina.	Et alia.	

Claruit ſub Valentiniano & Valente,Anno domini 370.

†Brocardium,ſeu brocardorum liber de proprietatibus.

Apollinaris,Laodicenus Syriæ eṗus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,& grāmaticæ inſtitutiōis lōge doctiſſimus,ingenio acer & vehemēs,ſermone clarus, ſcripſit ꝓ defenſione catholicæ fidei q̄dam ꝑclara volumina,qbus nomē ſuum poſteritati commendauit:E quibus extat opus celeberrrimum

Contra inſanum Porphyrium lib.30. Et quædam alia.

Claruit ſub Gratiano imperatore,Anno domini 380.

†Opus quoque carmine ſcripſit, vniuerſam Hebræoꝝ ſcripturam complectens.

Di=

Didymus Alexādrinus, captus à parua ætate oculis, & ob hoc elemētorum quoq; penitus ignarus, tantum miraculum ſui præbuit, vt dialecticam & geometriam, quæ vel maxime viſu indigent, ad perfectum didicerit. In diuinis vero ſcripturis doctiſſimus fuit, beati Hieronymi preceptor, & ſancto Antonio amiciſſimus, ingenio acer & vita pclarus, ſcripſit Græco ſermone opera ſubiecta:

Contra Arrianos	lib.2.	
De dogmatibus quoq;	lib.1.	
In epiſtolas canonicas	lib.7.	Iacobus &c. ſicuti mor.
De ſpiritu ſancto	lib.1.	Omnes quidē quæ diuina
In librum ſancti Iob	lib.1.	In Eſaiam prophetā lib.10.
In Oſee ad Hieronymum	lib.5.	In Zachariā ad eundem lib.5.
In Euangelium Matthæi	lib.1.	In euangeliū Iohannis lib.1.
In pſalterium quoq;	lib.1.	

Et quædam alia. Claruit octogenarius ſub Theodoſio imperatore, Anno domini 395.

Optatus epiſcopus Mileuitan⁹, natiōe Afer, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & erudit⁹, ingenio pſtans, vita deuotus, & catholicus, fertur pro defenſione fidei noſtræ quædam preclara ſcripſiſſe opuſcula, quibus abundans ingeniū magnifice exercitauit, e quibus extare dicitur grande & inſigne volumē, quod ſcripſit Contra Donatiſtas, lib.6 Et plures epiſtolæ. Et multa alia. Claruit ſub Valentiniano & Valente principibus, Anno dñi 370.

Baſilius, Cæſareenſis Cappadociæ epiſcopus, vir doctus atq; ſanctiſſimus, tantæ apud Græcos authoritatis extitit, vt eius doctrinæ vel ſcriptis nemo vnquā, quantumlibet ſciolus, in aliquo contradicere auſus fuerit. Scripſit Græco ſermone multa pclara opuſcula, ſed pauca eorum ad manus noſtras peruenerunt.

De ſpiritu ſancto	lib.1.	Contra Eumoniū lib.1.
In hexameron homiliæ	11.	In principio, &c. Conue.
Regulam monachorum	lib.1.	Humanum genus
Exhortatorium monachorum	lib.1.	Audi fili mi admo.
De inſtitutione puerorum	lib.1.	
De fide	lib.1.	Dei quidem ſine inter.
De ſermone occulto	lib.1.	Sermonis vſum deus
In plures pſalmos homiliæ	15.	Omnis ſcriptura diuin
Ad virginem lapſam	lib.1.	Tempus eſt exclama.

Ho-

Homilias plures, †videlicet XXIX.
Alios inſuper tractatꝰ, ſermones & epiſtolas ad diuerſos cõpoſuit.
Claruit ſub Valentiniano & Valente, anno dñi 380.

†Scripſit & Expoſitionem in Eſaiam, item De anima, De naturalibus principijs & cauſis, Capita aliquot de diuina natura, De ſynodis, & Philocalian Origenis.

EFfrem monachus, eremiq́ꝫ cultor inſignis, & diaconus Ediſſenæ eccleſiæ, à B. Baſilio presbyter ordinatus, propter humilitatem ad diuina myſteria cõficienda nunquam acceſſit, q̃uis apud Deum & homines dignus haberetur. Nihilominus, quãtum ad officium ſuum ꝑtinebat, in monendo populum infinitas homilias declamabat. Hic (ſicut in Vitis ſanctoꝝ patrum legitur) ab angelo viſus eſt librum aureis literis ſcriptũ recepiſſe: vnde mox altera die, & deinceps, loquente in eo ſpiritu ſancto, tantam declamandi gratiã habuit, vt nullũ ſibi ſimilem ſuo tempore inueniret. Scripſit Syro ſermone pro inſtructione legentium, q̃dam deuota opuſcula, ex quibus apud Latinos inueniuntur ſubiecta: videlicet

De ſpiritu ſancto	liber vnus.	
De cõpunctione cordis	lib. 1.	Dolor me compellit
De contritione cordis	lib. 1.	Venite chariſſimi
De pœnitentia	lib. 1.	Dñs noſter Ieſus Chrs
De luctaminibus ſeculi	lib. 1.	In luctaminibus huius
De die iudicij	lib. 1.	Venite dilectiſſimi
De reſurrectione	lib. 1.	Gloria oñipotẽti Deo
De beatitudine animæ	lib. 1.	Beatus q odio habuerit
De cogitationibus	homilia 1.	In ſcripturis ſanctis
De prædicatione dura	homilia 1.	Quotieſcunq; fratres
De celebratiõe myſterioꝝ	homilia 1.	Rogo vos fratres

Planctus ſuper Ediſſenam vrbem liber vnus.
Alia etiam non pauca edidit, maxime ſermones & homilias ad populum, quæ necdum ad notitiam meam peruenerunt.
Claruit ſub Valẽtiniano & Valente, B. Baſilo amiciſſimus, ſicut in eius Legenda poteris inuenire, anno dñi 380.

GRegorius epiſcopꝰ Emiſenꝰ (†Nyſſenus) frater B. Baſilij Cæſareeñ Cappadociæ præſulis, vir in diuinis ſcripturis admodũ ſtudioſus & eruditus, prouocatꝰ ſtudio fratris, etiam ipſe nonnulla conſcripſit opuſcula ſermone Græco, de q̃bus apud noſtros duntaxat reperi iſta:

De imagine & cõditiõe hoĩs librũ 1. Hominẽ ex anima intel.
Contra Eunomium libros 2.
Claruit,fratre iunior,ſub Valentiniano & Valente principibus,& varia compoſuit,anno dñi 380.

GRegorius,ex monacho epiſcopus Nazianzenus,vir tantæ doctrinæ,integritatis & eloquẽtiæ, vt nec aduerſarij quidem eius,his quæ ab illo dicebãtur,vllatenus cõtradicere auderent, ita vt ad confirmationẽ authoritatis, Gregoriũ tantum aliqd dixiſſe ſufficeret.Hic monaſticæ conuerſationis cultor & amator,cũ propter excellentiã doctrinę & vitæ ſanctitatem,ad epiſcopatũ vocaretur,fugiens ſe abſcõdit,malens abiectus eſſe in domo dñi,q̃ in turba honorib⁹ caducis extolli. Sed om̃ipotens Deus noluit tã clarum iubar ſub modio p̄fatę cõuerſationis abſcondi,q̃d ad multorꝫ ſalutẽ potuit extẽdi.Inuentus ergo diuino indicio, ad ſedẽ epiſcopalem à populo ducitur:moxq́ꝫ in fugæ ſuæ excuſationẽ, ſolennis homilia dictatur,in qua ars artiũ, animarꝫ regimen eſſe oſtendit. Hic ob inſignem doctrinã & vitæ ſanctitatem,Gregorius Magn⁹, ante beatum Papam eiuſdem vocabuli,dicebatur. Scripſit autem Græco ſermone plura opuſcula,de qbus extant ſubiecta:

De morte fratris Cæſarij lib.1. De laude Maximi philoſ.li.1.
De laude Cypriani marty. lib.1. In eundẽ vituperationis li.1.
De laude Athanaſii epiſc. lib.1. De virginitate,hexametr. li.1.
De ſpiritu ſancto liber vnus.
Apologetici,cũ fugiſſet lib.2. Victus ſum, & fateor
De natiuitate dñi lib.1. Chriſtus naſcit,glorifi.
De ſecundis epiphanijs lib.1. Iterum Ieſus meus
De ſpũ ſancto in die Pent. lib.1. De ſolennitate huius
In ſemetipſum de agro regreſſus lib.1. Deſiderabam vos
De Hieremia,p̄ſente impatore lib.1. Ventrem meum doleo
De recõciliatiõe monachi lib.1. Linguam noſtram ſol.
De grãdinis vaſtatione lib.1. Quid laudabilem ſol.
Contra Eunomium lib.2. Cõtra Iulianum apoſtatã li.1.

Sermões & homilias plures edidit,& de diuerſis materijs varios tractatus,qui ad notitiam meam non venerunt.Tandem ſenio confectus, cum ſe ad regimen populi non poſſe amplius ſufficere conſpiceret,ordinato in locum ſuum alio epiſcopo,ad derelictæ ſolitudinis ſtudium remeauit.
Claruit ſub Valentiniano & Theodoſio,anno dñi 390.

Eu-

EVtropius monachus & presbyter, vir religioſiſſimę cõuerſationis, in diuinis ſcripturis valde ſtudioſus & erudit᷒, atq; in ſecularibus literis ad plenũ inſtructus, fertur nõnulla compoſuiſſe opuſcula, e quibus extant iſta nobis duntaxat titulis nota:
Ad virgines duas ſorores li.2. Chronicarũ vſq; ad ſua tẽpora li.1.
Claruit ſub Valentiniano & Valente principibus, anno dñi 370.
Sunt etiam qui ſcribant eum S. Auguſtini fuiſſe diſcipulum, & floruiſſe anno domini 430.

ESycius († rectius forte Heſychius) presbyter & monachus, beati Gregorij Nazianzeni epiſcopi quondam auditor & diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis erudititiſſimus, exemplo ſui præceptoris admonit᷒, fertur in diuinos libros multa explanationum ſcripſiſſe opuſcula, & tam in nouum quàm in vetus teſtamentũ varia lucubraſſe volumina, quæ necdum ad manus noſtras peruenerunt. Legi tantum opus illud inſigne & magnæ quantitatis, quod ſcripſit ad Eutychianum venerabilem diaconum,

In Leuiticum	librum 1.	Venerabili diacono

De cæteris nihil vidi.
Claruit ſub Arcadio & Honorio principibus, anno dñi 400.

AMbroſius epiſcop᷒ Mediolanẽſ, patria Roman᷒, vir fide & ſanctitate celeberrim᷒, in diuinis ſcripturis atq; in ſecularibus literis oĩm facile doctiſſim᷒, Græco atq; Latino ſermõe ad perfectũ inſtructus, cui᷒ meritũ totus orbis pſonat, cui᷒ opa & libros magno authoritatis pconio ſancta mater eccleſia cõfirmat. Qui in exponẽdis declarãdiſq; diuinis ſcripturis oẽs doctores vicit, cui᷒ fidẽ nulla vnquã poteſtas terrena infringere potuit, ita vt multis epiſcopis ꝓ fide relegatis exilio, Ambroſiũ nullus vnq̃ auderet cõtingere. Fuit enĩ velut malleus hæreticorũ cõſtantiſſimus impugnator, cuius linguæ in fide Chriſti loquẽti, nulla potuit vnquã authoritas humana indicere ſilentiũ. Pro fide ſemp paratus quælibet ſubire picula, dño protegẽte, liber vbiq; & illęſus euaſit. Scripſit multa pclara opuſcula, de qbus ego duntaxat reperi ſubiecta:

De officijs	libros 3.	Non arrogans videri
De vocatione gentium	lib.2.	Inter defenſores lib.
Hexameron	lib.6.	Tantum ne opinionis
De dignitate humana	lib.1.	Faciamus hominem
De paradiſo	lib.1.	De paradiſo ad orien.
De Cain & Abel	lib.1.	De paradiſo in ſupiori

De Noe & arca	li.1.	Noe ſancti adorimur
De Abraham patriarcha	li.2.	Abraham libri huius
De Iſaac & anima	li.1.	In patre nobis ſancti
De bono mortis	li.1.	Quoniã de anima ſuperiore
De fuga ſeculi	li.1.	Frequens nobis de effu.
De Iacob & vita beata	li.2.	Neceſſarius ad diſci.
De Ioſeph patriarcha	li.1.	Sanctorum vita cæteris
De bñdictionib⁹ patriarcharũ	li.1.	Primum omnium quãtam
De Nabuthe Iezraelita	li.1.	Nabuthe hiſtoria tẽ.
De Helia & ieiunio	li.1.	Diuinum ad pares re.
De Tobia	li.1.	Lecto prophetico libro
De interpellationibus	li.4.	Multas nobis perturba.
Apologiam Dauid	li.1.	Apologiam Prophetæ
De Salomone	li.1.	Mirum ſatis eſt dilectiſ.
De myſterijs initiandis	li.1.	De moralibus quotidia.
De ſacramentis	li.6.	De ſacramentis quæ
De cura paſtorali	li.1.	Si quis fratres oraculi
De fide ad Gratianum	li.5.	Regina Auſtri venit
De ſpiritu ſancto	li.3.	Hieroboal ſub arbore
De fide & ſymbolo	li.1.	Multas quidem & gra.
De incarnatione domini	li.1.	Debitum fratres cupio
De myſterio Paſchæ	li.1.	Paſchæ myſterium de.
De exceſſu fratris	li.1.	Deduximus fratres
De fide reſurrectionis	li.1.	Superiore libro aliquid
De pœnitentia	li.2.	Si virtutum finis ille eſt
Adhortationem pœnitentiæ	li.1.	Admoneo vos fratres
De virginibus	li.3.	Si iuxta cœleſtis ſen.
De viduis	li.1.	Bene accidit fratres
Exhortationis ad virgines	li.1.	Qui ad conuiuiũ magnum
Ad virginem deuotam	li.1.	Audi filia & vide &
Ad virginem lapſam	li.1.	Audite me nunc qui
Contra Symmachum	li.1.	Ambroſius Epiſcopus bea.
Conſolatorium Valentiniani	li.1.	Et ſi incrementum
Contra Auxentium	li.1.	Dalmatius me tribu.
De tradendis baſilicis	li.2.	Video vos præter ſolitum
De inſtitutione virginis	li.1.	Commendas mihi pignus
De morte Theodoſii	li.1.	Hoc nobis motus ter.
De inſtructione ſacerdotum	li.1.	Suſcepiſti munus ſacer.

De cir=

De circunciſione li.1. Non mediocris pl.
De ſynagoga ad Theodoſium li.1. Exercitus ſemper iugi.
Reuelationē Geruaſii Protaſiiq́ꝫ li.2. Dñæ ſorori vitæ atqꝫ
De paſſione ſanctæ Agnetis li.1. Ambroſius virginibus
De eligendo pontifice li.1. De iudicijs li.1.
De ſancto Iob li.1. De XLII.manſionibus li.1.
Hymnorum & præfationum li.1. In Epiſtolas Pauli li.14.
In Pſalmum,Beati immaculati li.22. Licet myſtico quoque
Epiſtolarum ad diuerſos li.10. Pulchre admones frat.
In Euangelium Lucæ li.10. Scripturi in librū Euā.
Sermonum multorum li.1. Libenter nos pdicare
In quoſdam Pſalmos li.11.

Alia quoqꝫ nonnulla edidit,quę ad notitiam meam non venerunt. Fertur deniqꝫ Egeſippum & q̄ſdam alios de Gręco feciſſe Latinos. Claruit ſub Theodoſio imperatore clementiſſimo,Anno dñi 380.

PHilaſtrius epiſcopus Brixienſis, vir in diuinis ſcripturis doctiſſimus, & ſecularium literarum non ignarus, B.Ambroſio Mediolanēſi,& notus & familiaris, cuius meminit ſanctus Auguſtinus in quadam epiſtola ad Quodvultdeum,ſcripſit pro vtilitate communi quædam præclara opuſcula,e q̄bus nullum ad manus noſtras memini perueniſſe.Fertur eius (beato Auguſtino, vbi ſuprà,teſtante)inſigne opus,quod ſcripſit

De CLVI.hæreſibus li.1. Simoniani à Simone

Cætera non vidi.Claruit ſub Theodoſio imperatore Chriſtianiſſimo,Anno domini 380.

EVagrius monachus & diſcipulus S.Macarij Aegyptij, & poſtea epiſcopus Antiochenus,vir vndecunqꝫ doctiſſimus,& tam ſecularibus q̄ diuinis ſcripturis eruditus, Græco & Latino peritus eloquio,etiam in epiſcopatu prioris vitæ auſteritatem cuſtodiens,tantæ abſtinentiæ fuit,vt miraculo haberetur.Hic primus vitam ſanctorum patrum ſcriptis commendauit,& de ſua vena multa opuſcula edidit. De quibus tamen pauciſſima ad notitiam meam peruenerunt.Feruntur autem eius ſubiecta:

Ad Anachoretas valde vtilis li.1. De octo vitijs principalib⁹ li.1.
Ad Cœnobitas quoqꝫ li.1. Exhortatorij ad virginem li.1.
Vitam Antonij Latinā fecit li.1. Presbyter Euagrius
De vita ſanctorum patrum li.1.
†Commentaria in prouerbia Salomonis.

Alia quoq; multa ſcripſit, & de Græco in Latinum tranſtulit, incognita nobis. Claruit ſub Gratiano principe, Anno domini 380.

MAximus, epiſcopus Conſtantinopolitanus, natione Alexandrinus, philoſophus & theologus inſignis, in cuius laudem Gregorius Nazianzenus librum edidit, multas iniurias ab Arrianis ſuſtinēs, epiſcopatu tandem pulſus, multa in eos ſcripſit. E quibus extat ad Gratianum opus inſigne

Contra Arrianos li. 1. Cætera mihi incognita ſunt.

Claruit in Græcia ſub Gratiano principe, Anno domini 380.

AMbroſius presbyter natione Alexandrinus, Didymi Cæci quondam auditor atq; diſcipulus, quo explanante, ſcripturas diuinas magnifice didicit, & varias in illas explanationes compoſuit, quæ apud Græcos eo tempore magno in precio habebantur. E quibus hæc apud nos feruntur:

Commentariorum in Iob li. 1. Cōtra Apollinarē Laodicenū li. 1.

Claruit ſub Theodoſio & Arcadio principibus, Anno domini 40.

PEtronius epiſcopus Bononienſis, conuerſatione monachus, in diuinis ſcripturis valde doctus & eloquens, & non minus ſanctitate, ꝗ ſcientia reuerēdus, q multis in vita & poſt mortē miraculis coruſcauit, ſicut in ei[9] hiſtoria legiſ, ſcripſit inter cætera

De vita ſanctorum patrum li. 1. De ordinatiōe epiſcopi li. 1.

Et alia nobis incognita.

Moriſ ſub Theodoſio & Valētiniano, An. dñi 385. Indictiōe XIII.

PAchomius (†Gennadius Pachumium vocat) Abbas, & monachorum ſui temporis inſtitutor pmagnificus, fundator multorum cœnobiorum, ac vir ſanctiſſimæ conuerſationis, multis in vita & poſt mortē coruſcans miraculis, cum eſſet vir doctus, & in diuinis ſcripturis eruditus, ſcripſit ad ædificationem fratrum multas epiſtolas, de quibus ſubiectæ referuntur:

Ad Cornelium abbatem epi. 1. Ad ꝓpoſitos cœnobiorum epi. 1.

Ad Syrum abbatem epi. 1. Ad fratres foris operantes epi. 1.

Regula ꝗꝙ monachorum li. 1.

Claruit ſub Valentiniano & Theodoſ. principibus, An. dñi 390.

AVrelius Clemens Prudentius, poeta Chriſtianus, vir in ſecularibus literis eruditiſſimus, & in diuinis ſcripturis ſatis peritus, metro excellens & proſa, per quinquagintaſeptem annos mundi amoribus retentus, multa poetarum opuſcula legit &

ex-

expoſuit,ac de ſua vena multa ꝓfunda poemata ſcripſit. Tandem vero in ſenectute repulſa mūdi vanitate,ad ſacras ſcripturas ſe contulit,& carmine ac proſa multa vtriuſq; teſtamenti abſtruſa expoſuit. Scripſit autem multa præclara opuſcula, de quibus menſura metri facta reperi ſubiecta:

Contra Symmachum idololatrā	li.2.	Paulus præco Dei
De compugnantia	li.1.	Senex fidelis prima
De diuinitate	li.1.	Eſt tria ſumma Deus
Contra Patripaſſianos	li.1.	Plurima ſunt,ſed
Contra Sabellianos	li.1.	Cede prophanator
Contra Iudæos	li.1.	Hæc ſi Iudaicos,ſi in
Contra Homuncionitas	li.1.	Sunt qui Iudaico cog.
Contra phantaſmaticos	li.1.	Eſt operę preciū nebu.
De origine peccatorum	li.1.	In hexameron lib.6.
De ſancta trinitate	li.2.	
Hymnorum diuerſorum	li.2.	Ales diei nūcius lucem
Laudes ſancti Vincentij	li.1.	Beate martyr proſpe.
Laudes ſancti Laurentij	li.1.	Antiqua phanorum pa.
Laudes Romani contra gentiles	li.1.	Romane Chriſti fortis
Hiſtoriarum	li.1.	Eua columba fuit
De animæ natura	li.1.	Occurrit dubitans hic
De reſurrectione carnis	li.1.	Poſco meum in Chriſto
De martyribus	li.1.	Scripta ſunt cœlo
De ſtatu animæ	li.1.	Errat quiſquis animas
Amartigenian	li.1.	Fratres Ephebi foſſor
De ſpe veniæ orationem ſiue	li.1.	O*deæ*cuncti parens
Contra Marcionitas	li.1.	Quo te præcipitat rabi
Periſtephanon	li.1.	Pius fidelis innocens

Epiſtolas etiam ſcripſit non paucas.
Alia quoq; nonnulla edidit,quæ ad manus noſtras non venerunt.
Claruit ſub Gratiano imperatore,Anno domini 380.

†Enchiridion Noui & vet.teſt,quod & q̄dam διπτοχαῖον vocāt.

IOhannes monachus & presbyter Damaſcenus,vir doctus & ſanctus,de q̄ miranda narrant,propter excellentiā doctrinæ & vitæ ſynceritatē in magno precio habitus,apud Conſtantinopolim ꝓlatus monachoꝝ conſtitutus,multos ab iniquitate auertit. Scripſit Græco ſermone nōnulla ꝓfundi ſenſus opuſcula,ſed pauca eorum ad manus noſtras ꝑuenerūt. Legi tantum opus illud inſigne

Tra

Traditionis orthodoxæ fidei libros 4. Deũ nemo vidit vnq̃
Hiſtoriæ Barlaam & Ioſaphat librum 1.
De cæteris nihil vidi.

†Scripſit autem & de Logica librum 1. Introductionis digni tatum lib. 1. De duabus in Chriſto voluntatibus & operationibus &c. librum 1. De Triſagio epiſtolam ſeu lib. 1. De centum hæreſibus lib. 1. De altercatione Chriſtiani & Sarraceni libr. 1. Hymnorum bene compunctiuoꝝ libr. 1. De his qui in Chriſto hinc migrarunt, ꝙ ſacris operationibus & viuorũ beneficijs multum iuuentur, ſermonem 1. Iſtoꝝ'q; oĩm cum alijs quibuſdam nunc recens Coloniæ typis Quentelianis excuſorum bona pars ante hos dies prælis excuſa nuſquã. vt facile credas Abbati ꝙ hæc non viderit, de tempore quo vixiſſe hoꝝ authorem aſſerit, item de altero Damaſceno inferius ſuo loco poſito, eidem haud facile crediturus.

Claruit ſub Theodoſio deuotiſſimo principe, anno dñi 390.

TIconius Apher, quẽ B. Auguſtinus in 3. libro de doct. Chriſtianæ, Donatianæ partis fuiſſe cõmemorat, q̃uis in quibuſdã ab illis diſſentiat, vir certe acut⁹, & in diuinis ſcripturis multũ exercitatus, ſcripſit nõ pauca opuſcula, e qbus iſta ferunt, videlicet
De bello inteſtino lib. 3. Expoſitoriũ diuerſaꝝ cauſaꝝ li. 1.
In Apocalypſin Iohãnis lib. 1. Regulaꝝ ſacræ ſcripturæ lib. 1.
Epiſtolæ plures ad diuerſos. Et alia multa.

Claruit, Theodoſio & filijs eius imperantibus, anno dñi 390.

HEraclides monachus, vir moribus ſanctus, & diuinarum ſcripturarum eruditione inſignis, ſanctorum patrum anachoretarum ac monachorum diligentiſſimus inquiſitor & imitator, qui velut argumentoſa apis, de ſingulorum conuerſatione flores virtutum in alueolum pectoris ſui conferens, mel ſpiritalis dulcedinis procreauit: ſcripſit inter alia ad ædificationem legentium opus inſigne de vita & cõuerſatione ſanctoꝝ patrum in eremo vel in cœnobijs degentium ſub regula, cuius titulus eſt,
Paradiſus, lib. 1.

Claruit tẽporibus Gratiani imperatoris, anno dñi 380.

AMphilochius epiſcopus Iconij, vir in diuinis ſcripturis valde ſtudioſus & eruditus, atq; ſecularibus literis ſufficiẽter imbutus, & non minus conuerſatione quàm ſcientia ſcripturarum, ſacerdotio dignus, ſcripſit inter alia opus vtile

De ſpi

De ſpiritu ſancto lib.1.
De cæteris quæ cõpoſuiſſe dicitur,nihil ad notitiã meã peruenit.
†Extant aũt in Italia eiuſdem authoris ſermones, qui ſequuntur
De vita & miraculis Baſilij Magni.
In peccatricem,quæ dominũ inunxit,& in phariſæum.
Quod deſperandum non ſit. Orationes & Hymni quidam,
Omnia Græce.
Claruit Theodoſij deuoti imperatoris tẽporibus, Anno dñi 390.

EPiphanius Salaminæ Cypri vrbis epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis ſatis eruditus,& tantæ ſanctitatis, vt ſpũ prophetiæ meruerit illuſtrari,multorumq́ꝫ patrator miraculorum fieri. Hic B.Hieronymo amiciſſim⁹ extitit,& plures ad eũ epiſtolas ſcripſit.Hui⁹ acta ſi qs noſſe deſiderat,Tripartitã hiſtoriã legat.Cõpoſuit autem nonnulla opuſcula,de quibus iſta feruntur:
De 80.hæreſibus lib.1. Simoniaci à Simone
Contra omnes hæreſes lib.2. De erroribus Origenis li.1.
Ad Theophilum Alexandrinum lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1. Domino amantiſſimo filio
Et quædam alia.
Claruit ſub Theodoſio religioſiſſimo principe,Anno 390.
†Eiuſdẽ Epiphanij extat liber Grçcus,ab Albano Torino verſus, De vita prophetarum & euangeliſtarum.

THeophilus,Alexandrinæ eccleſiæ viceſimusprimus epiſcop⁹, vir in ſcripturis ſtudioſus,& Origeniſtarum expugnator acerrimus, & qui magna diſcordia cũ S. Iohanne Chryſoſtomo arſerit,eumq́ꝫ inſidijs epiſcopatu pulſum,in exilio mori coegerit, ſicut in veterum hiſtorijs plenius continetur:ſcripſiſſe fertur quædam opuſcula, de quibus ad meam notitiam pauca peruenerunt. Extat eius ad diuerſos in varijs negocijs
Epiſtolarum lib.1.
Ad Epiphaniũ de hçreſibus lib.1. Domino dilectiſſimo & a.
De paſcha lib.1.
Alia quoqꝫ multa edidit, ſicut ex epiſtola beati Hieronymi ad eũ directa colligitur, quæ ſibi vel legenda vel vertenda poſtulat deſtinari. Claruit ſub Theodoſio & Valẽtiniano principib. Anno 390.

ANtiochus cuiuſdam vrbis epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & doctus, atqꝫ in ſecularibus literis nobiliter eruditus,cuius mores doctrinam populo ſuo cõmendarunt,

ſcripſit ad ædificationem legentiũ quædam præclara volumina, de quibus iſta feruntur potiora:

Contra auaritiam lib.2. De illuminatiõe cæci nati, li.1.
Homiliç ad populũ plures, lib.1. Et alia nobis incognita.
Claruit ſub Theodoſio & Arcadio principibus, Anno 390.

MAcarius monachus Aegyptius, & beati patris Antonij quõdam diſcipulus, vir deuotus & ſanctiſſimæ cõuerſationis, de quo multa miracula narrantur, quomodo etiã mortuorum voces de ſepulchris pro fidei cõfirmatione impetrauerit, miſit omnibus religioſis vtilem epiſtolam, quæ eſt

Ad monachos quaſi liber vnus. In primis quidẽ ſi cœ.
Et alias ad alios. Claruit multa ſanctitate ſub Conſtantino & Conſtantio principibus, Anno domini 350. Cuius geſta habentur † in Vitis patrum.

FAuſtinus presbyter, in ſacris ſcripturis valde eruditus, & ſecularium literarum nõ ignarus, partis Luciferianç, & ob id merito repræhenſibilis, ſcripſit multa egregia volumina, quæ ad hæreticorum confutationem vtilia iudicantur, e quibus ego paucorum vel ſolos titulos inueni:

Contra Arrianos & Macedonianos libr.7.
Apologię ad Valentinianum librum vnum.
Claruit ſub Valentiniano & Theodoſio, anno dñi 390.

HIeronymus presbyter & monachus, patre natus Euſebio, ex oppido Stridonis, vir in ſecularibus literis valde eruditus, & in diuinis ſcripturis inter omes doctores eruditiſſimus, multarum linguarum peritia inſignis, ſacræ legis interpres, hæreticorum malleus & expugnator fortiſſimus: Hic eſt verus diſpenſator euangelicus, fidelis & prudens, qui proferens de theſauro ſuo noua & vetera, dansq́ in tempore ſpiritalis tritici mẽſuram conſeruis ſuis, Hebræos ſuperbos ſpoliauit, humilesq́ ditauit Latinos. Hic eſt Eccleſiæ Chriſti doctor egregi⁹, qui veſtes Eſau per deuia errorum vagantis, domi ocioſe reconditas, cum pia matre Rebecca, id eſt, gratia Dei, protulit, ac manſuetum Iacob, fideleq́ & Chriſto ſeruientem, veſtiuit. Hic eſt Hieronymus Ieſu Chriſti ſyncerus amator, qui nullũ tẽpus ocioſe tranſigẽs, die ac nocte in lege domini meditabatur, & vix corpori neceſſario ſomno indulto, ſemper dieb⁹ ac noctibus ſcripſit, legit, docuit, vel orauit, quod teſtãtur pene infiniti libri q̃s edidit. Hic veritatis defenſor, cultor virtutis, vitiorum acer=

acerrimus hoſtis, cum eſſet eccleſiæ Romanæ presbyter, & ſcelera clericorum conſtanter argueret, eorum inuidia receſſit ex vrbe: veniensq́ in Iudæam, glorioſum domini viſitauit ſepulchrū, atq; iuxta præſepe Bethleemiticū locum ſibi habitationis conſtituens, toti mundo clarus innotuit, diſponēte id nimirū diuina prouidentia, vt ibi lux mūdi quieſceret, vbi verus ſol iuſtitiæ hominibus naſcendo innotuiſſet. Sanctiſſimi loci habitator ſanctus atq; conueniēs, fide firmus, charitate ignitus, cōuerſatione maturus, qui ſeduci rebus ſecundis non potuit, quem à ſancto propoſito nulla vnquā aduerſitas deiecit. Sed qd fœdus laudator, viri ſanctū verticem labris contingo impuris? Silendū magis humiliter mihi fuerat q̄ de ſanctiſſimo viro inſufficiēter loquendū. Nunc ergo quæ de ſcriptis & opuſculis eius inuenim⁹, ꝑ ordinē conſignemus: de qbus iſta ſunt:

De fide ad Damaſum	liber 1.	Credim⁹ in Deum patrē
De fide Niceni concilij	lib. 1.	Credim⁹ in vnū Deum
De eſſentia Trinitatis	lib. 1.	Omīpotens Deus pater
Contra Iouinianum	libri 2.	Pauci admodum dies
Contra Heluidium	lib. 1.	Nup rogatus à fratribus
Contra Vigilantium	lib. 1.	Multa in orbe monſtra
Contra Luciferianum	liber 1.	Proxime accedit vt qui
De libero arbitrio	liber 1.	Non audacter, vt falſo
Contra Pelagianos	liber 1.	Scripta iam ad Cteſiph.
Cōtra Origeniſtas de reſurrect.	liber 1.	Ante annos circiter decē
Cōtra Iohānē Hieroſolymit.	lib. 1.	Si iuxta Paulum apoſto
Cōtra Rufinum monachum	lib. 2.	Et veſtris & multorum
In eundem	liber 1.	Lectis literis prudentiæ
De virginitate & nuptijs	liber 1.	Quod ad te hucuſq; non
De vnius vxoris viro	liber 1.	Nunq̄ ſibi Oceane fore
De 5. q̄ſtionib⁹ ad Damaſum	liber 1.	Beatiſſimo Papæ Dama
De viſione Eſaiæ	lib. 1.	Et factum eſt in anno q̊
De Melchiſedec	lib. 1.	Miſiſti volumen mihi
De vera circunciſione	liber 1.	Superiore epiſtola quam
De 42. manſionibus	liber 1.	In LXXVII. pſalmo quē
De filio prodigo	liber 1.	Beatitudinis tuæ interꝛ
De XII. quæſtionibus	liber 1.	Ignota vultu fidei
De XI. quæſtionibus	liber 1.	Filius meus Apodemius
De Anna & Ioachim	lib. 1.	Petitis à me, vt vobis
De reſurrectione carnis	liber 1.	In ipſo iam profectionis

De reprȩhenſione Petri à Paulo	li.1.	Dño vere ſctō & beato
Ad Cyprianum in Pſal. 89.	li.1.	Prius te Cypriane preſ.
In Pſalmum 44.	li.1.	Scio me principia
De vinculis beati Petri	li.1.	Sæpiſſimo rogatu
De locis Hebraicis	li.1.	Euſebiꝰ qui à beato Pā.
De 10. tentationibus in deſerto	li.1.	Hæc ſunt verba quæ
De illuſtribus viris	li.1.	Hortaris Dexter vt Trā
De præcipuis ſcriptoribus	li.1.	Vis nunc acriter mi fra.
De optimo genere interpretandi	li.1.	Paulus apoſtolus p̄ſente
De correctione pſalterij	li.1.	Dilectiſſimis fratribus
De omnibus Bibliæ libris	li.1.	Frater Ambroſius tua
De homine perfecto	li.1.	Ecce iteꝝ ad te ſcribo
De obedientia & iuramento	li.1.	Prȩſumptionem meam
De tribus virtutibus	li.1.	Tres quodammodo vir
De inſtitutione filiæ	li.1.	Beatꝰ apoſtolus Paulus
De parentibus honorandis	li.1.	Parentum meritis ſub
De vita clericorū ad Nepotianū,	li.1.	Petis à me Nepotiane
De eadem re ad Oceanum	li.1.	Sophronius Euſebius
Ad Ruſticum de vita epiſcopi	li.1.	Sufficere quidem fidei
Regula monialium ad Euſtoch.	li.1.	Tepeſcens in membris
De virginitate ad Euſtochium	li.1.	Audi filia & vide &
Item de virginitate	li.1.	Quantam in cœleſtibus
Ad Demetriadem de eadem re	li.1.	Inter oēs materias quas
De recto modo viuendi	li.1.	Vetus ſcripturæ cele.
De viduitate ad Furiam	li.1.	Obſecras literis & ſupp.
De monogamia	li.1.	In veteri via nouam ſe
Ad Heliodorum nondū epiſcopū	li.1.	Quanto amore & ſtu.
De cereo paſchali	li.1.	Hieronymus p̄ſidio fra.
De vita monaſtica ad Ruſticum	li.1.	Nihil Chriſtiano feli.
Conſolatio ægrotantis amici	li.1.	Quaquā certiſſime no.
De continentia ad Ruſticum	li.1.	Quod ignotus ad igno.
Ad Suſannam lapſam	li.1.	Quid taces anima? quid
Ad Sabinianum diaconū lapſum	li.1.	Samuel quondam luge.
De duobus filijs	li.1.	Omnium q̄dem de ſcri.
De octogintaquatuor hæreſibus	li.1.	Simoniaci à Simone
Contra hæreticos	li.1.	Om̄e quod eſt aut inge.
Aduerſus Montanum	li.1.	Teſtimonia de Iohāne
De origine animæ ad Auguſtinū	li.1.	Dño vere ſctō ac beato

De vita

De vita monaſtica	li.1.	Bonus homo de the.
De aſſumptione S.Mariæ	li.1.	Cogitis me o Paula
De teſtamento Gerontij	li.1.	Cuncti mei ſenſus
Vita Pauli primi eremitæ	li.1.	Inter multos ſæpe
Vita ſancti Hilarionis	li.1.	Scripturus vitam beati
Vita captiui monachi	li.1.	Qui nauali prælio di
Vita ſanctæ Paulæ	li.1.	Si cuncta mei corporis
De muliere ſepties percuſſa	li.1.	Sæpe à me innocenti
Vita ſanctorum patrum	li.1.	Benedictus Deus qui
De morte Nebridij	li.1.	Vereor ne officium pu.
De vita & obitu Marcellæ	li.1.	Sæpe & multum fla.
Epitaphium Nepotiani	li.1.	Grandes materias
Epitaphium Fabiolæ	li.1.	Plures anni ſunt ꝙ ſup
Interpretatiões noĩm hebraicoꝝ	li.1.	Philo diſertiſſimus
De fide & cõuerſatione Chrĩanoꝝ	li.1.	Dauid glorioſus ĩ Pſal.
De humilitate & patientia	li.1.	Quanq̃ mihi multo
Chronica omnimodæ hiſtoriæ	li.1.	Euſebius Hieronymus
De Hebraico alphabeto	li.1.	Aleph mille vel doc.
Ad Marcellam de 5.quæſtionibus	li.1.	Magnis nos prouocas
De quæſtionibus Geneſis	li.1.	Qui in principijs libro
De quæſtionibus regum	li.5.	Fuit vir vnus de Rama.
De quæſtionibus Paralipo.	li.2.	Heber nati ſunt duo
In canticum Delboræ	li.1.	Cecineruntq́ Delbora
In Eſaiam prophetam	li.18.	Expletis longo vix
In Hieremiam	li.20.	Poſt explanationem 12.
In Ezechielem	li.14.	Finitis in Eſaia 18.
In Danielem	li.2.	Contra Danielẽ proph.
In Ozee prophetam	li.3.	Si in explanationibus
In Iohelem	li.3.	Non idẽ ordo 12. pphe.
In Amos prophetam	li.1.	Amos ꝓpheta q ſequit
In Abdiam	li.1.	Cum eſſem paruulus
In Ionam	li.1.	Trienniũ circiter fluxit
In Micheam	li.2.	Temporibus Ionathæ
In Naum prophetam	li.1.	Iuxta LXX. interpretũ
In Abacuc	li.2.	Primũ Chromati eꝑorũ
In Sophoniam	li.1.	Verbum dñi q̃d factum
In Aggæum	li.1.	Hieremias propheta
In Zachariam	li.3.	Secundo anno Darij

In Malachiam li.1. Deus per Moyſen pop.
In Eccleſiaſten li.1. Memini me ante hoc
In prouerbia Salomonis li.5. Parabolæ Græcæ Lati.
In Cantica canticorum li.3. Epithalamium libellus
In Euangelium Matthæi li.4. Sciendũ ne quem igna.
In Euangelium Marci li.1. Omnis ſcriba doctus
In Euangelium Lucæ li.1. In Euangelium Iohannis li.1.
In quatuor Euangelia anagogice li.4. Primum quærẽdum eſt
In epiſtolã Pauli ad Rom. li.5. In duas ad Corinth. epiſt. li.2.
In epiſtolam ad Galatas li.3. Pauci admodum dies
In epiſtolam ad Epheſios li.3. Sapientem virum quid
In epiſtolam ad Philip. li.1. In epiſt. ad Coloſſenſes li.1.
In epiſt. ad Theſſalon. li.4. In duas ad Timotheum li.5.
In epiſtolam ad Titum li.1. Licet non ſint digni
In epiſtolam ad Philemonem li.1. Qui nolũt inter epiſtol.
In epiſtolam ad Hebræos li.1. In Actus apoſtolorum li.1.
In Apocalypſim li.7. In epiſtolas Canonicas li.7.
In quoſdam pſalmos li.6. Omne pſalterium ſaga.
De veſte ſacerdotali li.1. Vſq; hodie in lectione
Ad Dardanũ de terra ꝓmiſſionis li.1. Quæris Dardane
Ad Pammachium Apologeticus li.1. Quod ad te hucuſq; nõ
Epiſtolarum ad diuerſos li.1. Quoniã vetuſto oriens
Sermones plures li.1. Dignum eſt fratres ap.

Hæc ſunt quæ de ſcriptis beatiſſimi doctoris Hieronymi ad ꝑſens nobis conſignanda occurrerũt. Nec dubitamus eum plura ſcripſiſſe, quæ in hoc catalogo non habentur, ob id vel maxime, ꝙ vel nobis incognita, vel inter multa diſperſa remanſerunt. Inter oẽs enim eccleſiæ doctores nullus plus Hieronymo profuit, qui præter innumera opuſcula vetus teſtamentum de Hebraico in Latinũ tranſtulit, ac nouum ad Græcam veritatem correxit, atq; legendum eccleſiæ fideliter obtulit. Multa quoq; volumina Græcorum Latina fecit, videlicet Origenis, Ioſephi Iudæi, Euſebij Cæſarienſis, Didymi Alexandrini, Victorini martyris, & aliorum.

Moritur tãdem poſt multos labores plenus dierum, ſub Honorio & Theodoſio principibus, Anno domini 422. Indictione quinta, vltima die menſis Septembris, hora completorij, Aetatis ſuæ anno nonageſimonono, ſepultus apud Bethleem, multis coruſcãs miraculis, cuius vitam Euſebius diſcipulus eius deſcripſit.

Au=

AVdentius eṕs Hiſpanus, vir in diuinis ſcripturis exercitatũ habens ingeniũ, ſcripſit aduerſus Manichęos, Sabellianos & Arrianos, p̄cipua tñ intentione contra Fotiniacos, qui poſtmodũ Bonoſiaci vocati ſunt, opus inſigne, quod p̄notaſſe dicitur De fide contra hæreticos li.1.
Alia quoq; nõnulla edidit, quæ ad notitiã meam minime venerũt.

RVfinus monachus, & Aquilegienſis eccleſiæ presbyter, vir eloquẽs, & in diuinis ſcripturis valde eruditus, Græco & Latino peritus eloquio, inter eccleſiaſticos doctores non paruæ opinionis fuit. Eius ſcripta licet multa ſint, tñ inter apocrypha cõputantur, 15. diſt. Sancta Romana, propterea ꝙ in ſanctiſſimũ virũ Hieronymũ ſcripſerit inuectiuas epiſtolas, ſicut ex earũ lectiõe intelligi poteſt. Sed poſtea in concordiam dilectionis fraternæ redeuntes, facta ſunt opuſcula Rufini authẽtica, inquantũ Hieronymi dictis nõ fuerint cõtraria. De ſcriptis ergo Rufini ſubiecta referunt:

In Oſee prophetam	li.1.	In Amos prophetam li.1.
In Iohel prophetam	li.1.	
De ſua fide ad Laurentium eṕm	li.1.	Mihi quidem fideliſſi
Inuectiuarũ cõtra Hieronymum	li.2.	Perlegi ſcripta tua
De ſua fide ad Anaſtaſium	li.1.	Audiui quoſdam cum
De bñdictionibus patriarcharum	li.1.	De ſacramentis li.1.
Exhortationis ad Probã	li.1.	Additiões eccleſiaſt. hiſt. li.2.
Epiſtolarum ad diuerſos	li.2.	

Alia inſup multa cõpoſuiſſe dicitur, ſed ad manus noſtras non venerunt. Multorum quoq; volumina Græcorum in Latinũ tranſtulit, videlicet Clementis, Origenis, Baſilij, Gregorij Magni epiſcopi, Pamphili mar. Euſebij Cæſareẽ. Euagrij, Sixti philoſophi, & aliorum multorum, quæ omnia ſuis præfationibus & epiſtolis p̄ſignauit. Claruit Arcadij & Honorij imperatorum temporibus, & multa ac varia conſcripſit, Anno domini 400.

IOhannes Epiſcopus Conſtantinopolitanus, Euſebij Nyſſeni epiſcopi apud Antiochiã adhuc presbyter q̊ndam auditor atq; diſcipulus, qui ob venuſtatem eloquij, Chryſoſtomus, id eſt, os aureũ, noĩatur, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, in declamandis homilijs ad populũ, excellẽtis ingenij fuit, & nõ minus ſanctitate q̃ eruditione p̄clarus, à populo in magna reuerentia & amore habebat. Hic beatiſſim⁹ antiſtes multas iniurias à Theophilo Alexandrino ſuſtinuit, eiuſq; fraudulẽtis & doloſis machinationib⁹ ab

epiſcopatu in exiliū pulſus fuit, ſicut in vita eius & Tripartita hiſtoria inuenitur. Scripſit autem Græco ſermone multa volumina, de quibus ego apud Latinos duntaxat vidi ſubiecta:

De compunctione	libros 2.	Cum intueor te beate
Quod nemo lędit niſi à ſeipſo	lib.1.	Scio quod craſſioribus
De reparatione lapſi	lib.1.	Quis dabit capiti
In euangelium Matthæi	lib.2.	Sicut referunt Matthæū
In euang. Iohānis homil. 87.	lib.1.	Qui agonum certamina
In epiſtolā Pauli ad Hebręos	lib.1.	Multifariam & multis
De laudibus S. Pauli	lib.6.	Nihil proculdubio eſt
Ad Stagyriū monachū arrep.	lib.3.	Oportuerat quidem ho
De ſacerdotio cum Baſilio	lib.6.	Mihi quidem multi
Ad Eutropium quoq;	lib.1.	Semper quidem, ſed nūc
In principium Marci	lib.1.	Animal illud quod in io
De diuite ſecundū Lucam	lib.1.	Homo quidam erat di
De cruce & latrone	lib.2.	Hodierna die dominus
In pſalmum, Miſerere	hōilias 2.	Pictores imitantur ar
In pſalmum 122.	hom.1.	Ad te leuaui oculos
De pſalmo CL.	hom.1.	Laudate dñm in ſanctis
De B. Iob	hom.1.	Veruntamē fratres char
De adſcenſu Heliæ	hom.1.	Apud quoſdam veteres
De 7. Machabæis	hom.1.	Quod ſpecioſa & grata
De tribus pueris	hom.1.	Trium puerorum ſermo
De Suſanna in Daniele	hom.1.	Diuinæ lectiones &
De pœnitentia	hom.1.	Prouida mente & pro
De diuite & paupere	hom.1.	Prata & nemoroſa lo
De reſuſcitatione Lazari	hom.1.	Grandi fratres ſtupore
De muliere Chananæa	hom.1.	Multæ tempeſtates in
De ſcandalis huius mundi	hom.1.	Væ mundo ab ſcandalis
De S. Iohanne Baptiſta	hom.1.	De Iohāne dicitur, Fuit
De Seueriano epiſ. recipiēdo	hom.1.	Sicuti capiti corpus
De ieiunio & lectiōe Geneſis	hom.1.	Iocūdum qdem natis eſt
De eruditione diſciplinæ	hom.1.	Eruditio diſciplinæ
Cum de ſuo exilio ageretur	hom.1.	Multi quidem fluctus
De militia ſpiritali	hom.1.	Bona quidem ſunt & vti
De militia Chriſtiana	hom.1.	Omnes hoīes qui ſe ſtu
De patre & duobus filijs	hom.1.	Oīm quidem de ſcriptur
Ad neophytos	hom.1.	Benedictus Deus ecce

De tum

De turture	hom.1.	Turtur amatrix eremi
De Aſia regreſſus	hom.1.	Moſes magnus ille
Poſt reditum prioris exilij	hom.1.	Quid dicā, quid loquar
De fide in Chriſto	hom.1.	Si credis ꝙ Deus ſerat
De proditione Iudæ	hom.1.	Paucis hodie neceſſa
De cruce dominica	hom.1.	Quid dicā, quid loquar
De adſcēſione domini	hom.1.	Qñ de cruce noſtra ꝓceſſ
De pentecoſte	hom.1.	Hodie nobis terra fact
De natiuitate domini	hom.1.	Et reclinauit eũ in p̄ſep
De collationis Iohannis	hom.1.	Heu me quid agam
De primi hominis dignitate	hom.1.	Dignitas humanę
De lapſu primi hominis	hom.1.	Nemo qui neſciat à prin
De fide Abrahæ	hom.1.	Fides eſt religionis ſan
De Iacob & Eſau	hom.1.	Portabat Rebecca
De Ioſeph	hom.1.	Mittitur à Iacob patre
De miſericordia Dei	hom.1.	Confitemini dño, quoni
Contra auaritiam	hom.1.	Euertendi ſunt nobis
De cauſa peccati	ho....	Age tandem ſi placet
De gula & voluptatibus	hom.1.	Corpus nobis reliquis
De hũanitate & miſericordia	hom.1.	Audite fratres Paulum
De inani gloria fugienda	hom.1.	Quid tandem inanis glo
Quomodo Deo grati ſimus	hom.1.	Gratiæ ſunt per nos Deo
Quod merita parētũ nulli nocēt,	ho.1.	Paulum & ipſi imitem
Contra deſperationem	hom.1.	Si quis natura in mentis
De eleemoſyna largienda	hom.1.	Quid ſtipem depoſcen
De maledicis benedicendis	hom.1.	Ingemiſcendi mihi cu
De refrenanda cōcupiſcētia	hom.1.	Excitatus e ſomno
De miſericordia in pauperes	hom.1.	Quo tandem digni ipſi
De cauendo ſcandalo	hom.1.	Animaduertite quãtum
De amandis ꝑſequutoribus	hom.1.	Iungamus noſipſos
De conſolationibus	hom.1.	Quemadmodum cibo vi
De erogandis diuitijs	hom.1.	Si opifices qui manu
De laudãdo Deũ fide formata	hom.1.	Imitemur & ipſi patr
De charitate Dei	hom.1.	Sectemur & nos ſuper
De p̄mijs ſanctoꝝ & gehēna	hom.1.	Haud æque idem beatis
De occultãdis bonis opibus	hom.1.	Rerum tuarum diſpenſa
De ſpe & præſumptione	hom.1.	Nemo deſperet ſi per
De contemptu mundi	hom.1.	Quemadmodum inqt in

De charitate ho.1. Charitatem optimum
Exhortationis bonæ vitæ ho.1. Eo ipſi proxime ad per
Ad Theodorũ monachum lib.1. Si poſſem literis la
Ad Cyriacum epiſcopum de exilio lib.1. Age rurſus exhauriã
Homilias etiam multas,ſermones & epiſtolas fertur ſcripſiſſe innumerabiles,quæ ad manus noſtras non venerunt.

†Epiſtolarum lib.2. Homiliæ 35.in introitũ Quadrageſimæ. Ethica. Explicationes in Eſaiam. Sermones duo in Hieremiam manuſcripti extant Bononiæ in bibliotheca S.Saluatoris. Romæ in bibliotheca pontificia conduntur quatuor volumina Græca. Homiliæ in προσευχήν à tertia vſq; ad 38.

Tandem poſt multos labores & ſancta exercitia, dolo Theophili Alexandrini & Eudoxiæ Auguſtę,in exilio Ponti morit 6.Calend. Februarij,Anno domini 411.Indictione 9.

SEuerianus epiſcopus Gauellenſis,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& in declamandis homilijs ad populũ doctor admirabilis,incredibilis eloquentiæ fuit,vnde & frequenter à beato Iohanne ſupradicto epiſcopo & Arcadio imperatore, ad faciendũ ſermonẽ Conſtantinopolim euocabatur.Huic S.Iohannes populum ſuum cõmendabat dum vrgeretur in exilium, non tantũ doctrinam,ſed & vitæ meritum veneratus. Seuerianus autem plus q̃ decebat, ſe populo commẽdans, inter eum & Iohannẽ diſcordiæ fomitẽ miniſtrauit.Sed reuerſo patriarcha de exilio,ad fœdera fraternę dilectionis reuerſi ſunt,ſicut homilia teſtatur in eccleſia Conſtantinopolitana deſuper habita. De ſcriptis autem Seueriani doctiſſimi viri apud Latinos pauca habentur, & ad manus noſtras pauciora venerunt.

In epiſtolã ad Galatas li.1. De baptiſmo & epiphania, li.1.
In eccleſia Conſtãtinopolitana, ho.1. In aduentu dñi & ſalua.
De morte innocentum ho.1. Zelus quo tendat,quo

Extant illius apud nos & aliæ quædam homiliæ, breues quidẽ,ſed valde vtiles.De cæteris opuſculis eius,&ſi multa ferantur,nihil adhuc reperi. Claruit ſub Arcadio & Honorio, eo tempore quo & Iohannes Chryſoſtomus,Anno domini 400.

VItellius Afer,Donatianorũ ſchiſma defendens,vir quidem in diuinis ſcripturis exercitatus, ſi in eccleſiaſtica vnitate permanſiſſet,ſatis vtilẽ doctrinã compoſuerat. Sed q̃a veros catholicos velut traditores & pſequutores arguit,merito cũ ſuis volu-

mi-

minib' contemptus fuit. Extãt de ſcriptis illi'ſubiecta volumina:
Aduerſus gentes lib.1. Quod odio ſint mũdo ſerui Dei lib.1.
Aduerſum nr̃os querimonia℞ lib.1. Multa præter℞
ea volumina cõpoſuiſſe dicit,q̃ ad notitiã meã nõ venerũt.Claruit
ſub Cõſtante filio Conſtantini Magni impatoris,anno dñi 360.

THeodorus,Antiochenæ eccleſiæ presbyter, vir doctus & diſertus,atq; in lectiõe vete℞ autho℞ exercitatus,ſcripſit aduerſus Apollinariſtas & Eunomianos elegantiſſimũ volumẽ, in quo euidentiſſima ratione & authoritate prauas hæretico℞ doctrinas confudit. Prænotauit autem hoc opus magnificum & inſigne,
De incarnatione domini lib.15.
Alia q̃q; multa ſcripſiſſe dicit, quæ ad notitiã meã non venerunt.

MAcrobius presbyter,& poſtea in vrbe Roma Donatiſta℞ occult'epiſcop',cũ adhuc presbyter eſſet in eccleſia Dei, ſcripſit ad cõfeſſores & ad virgines Chr̃i volumen,moralis quidem,ſed valde neceſſariæ,doctrinę:in quo præcipue agit & tractat
De cuſtodia caſtitatis, lib.1.
Claruit inter nõſtros primum Romę,poſtea inter ſuos Donatiſtas Monteſes Aphricæ.

HEliodorus q̃dam presbyter,in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,& ſeculariũ litera℞ nõ ignarus, ad diſputandũ ſatis acuti & ſcholaſtico more vehemẽtis ingenĳ,vt om̃ium rerũ vnũ oſtenderet eſſe principiũ, nec quicquam materialiũ aliũde q̃ à Deo creatũ,ſcripſit ſatis elegãs & inſigne opus, quod prænotauit
De naturis rerum exordialium lib.1.
Alia etiã cõplura ſcripſiſſe dicit,q̃ ad notitiã meam non venerunt.

THeodorus monachus,beati Pachomĳ diſcipulus,atq; poſt illius deceſſum,cœnobiorum eius præpoſitus,vir in diuinis ſcripturis eruditus,& regularis diſciplinæ ſtrenu' gubernator, & non minus ſanctitate quàm doctrina venerabilis, ſcripſit ad monaſteria ſcripturarum ſanctarum luculentos ſermones,
Exhortationis epiſt.3.
Claruit ſub Honorio & Theodoſio principib. anno dñi 420.

ORſieſis,monach'& diſcipulus S.Pachomĳ,& eius ſucceſſoris Theodori collega,vir in diuinis ſcripturis ad perfectũ inſtructus,& tam vita q̃ eruditione ſpectabilis,ſcripſit ꝑ ædificatione monacho℞ opus diuino ſale conditũ,totiuſq; monaſticæ diſciplinæ inſtrumentis conſtructum, quod prænotare poſſumus

De inſtructiõe monachoꝝ,lib.1. Si qd amplius ſcripſerit,neſcio. Claruit ſub Honorio & Theodoſio principibus,Anno dñi 420.

IOhannes Caſſianus, natione Scytha, B. Iohannis Chryſoſtomi Conſtantinopolitani epiſcopi qndam auditor atq; diſcipulus, & ab eo diaconus ordinatus, poſt aliquot annos ab eodem,neſcio propter quam cauſam expulſus, apud Maſſiliam presbyter conſecratus,duo monaſteria,virorum ſcilicet & mulierum,condidit, in quibus regularis diſciplinæ feruor magnus pluribus annis permanſit.Scripſit experientia magiſtra plura opuſcula, in quib' etiam apud interpretem venuſtas eloquij conſpicitur. E quorum numero feruntur:Rogatus à Leone archidiacono, poſtea Romanæ vrbis epiſcopo,ſcripſit aduerſus Neſtorem hæreticum

De incarnatione domini	lib.7.	
De inſtitutis monachorum	lib.4.	De inſtitutis ac re
De octo vitijs capitalibus	lib.8.	Quintus nobis iuuante
Collationes ſanctorum patrum	lib.24.	Cum in eremo Scythi

In his collationibus ſanctorum, vtilis & neceſſaria monachorum inſtructio eſt:ſed quia per beatum Proſperum de arbitrij libertate in certis repræhenditur,opuſcula eius inter apocrypha computantur. Moritur tandem poſt multorum editionem librorum apud Maſſiliam,non ſine opinione ſanctitatis,Theodoſio & Valentiniano regnantibus,Anno domini 435.

LVcianus,eccleſiæ Hieroſolymitanæ presbyter, vir in diuinis ſcripturis admodum eruditus,vita & conuerſatione ſanctiſſimus,cui tẽporibus Honorij & Theodoſii, oĩpotens Deus locũ ſepulchri & reliquiaꝝ ſanctiſſimi ꝓtomartyris Stephani reuelanit,fertur nõnulla ſcripſiſſe opuſcula: E qbus extat ꝓlixa epiſtola

De inuentione S.Stephani	lib.1.	Lucianus presbyter

De cæteris nihil vidi.

Scripſit aũt ipſam reuelationem Græco ſermone, quã Auitus presbyter genere Hiſpanus, in Latinũ vertit eloquium,& adiecta epiſtola ſua,per Oroſium orientalibus miſit legendã. Claruit ſub Honorio & Theodoſio principibus,circa annos domini 410.

SEuerus presbyter,cognomento Sulpitius,ex Aquitanica ꝓuincia ortus,vir genere & literis nobilis, & paupertatis atq; humilitatis amore conſpicuus, charus etiam ſanctis viris Martino Turonenſi & Paulino Nolano epiſcopis, in ſenectute ſua deceptus à Pelagianis, & agnoſcens loquacitatis culpam, ſilentium vſq; ad mor-

mortem tenuit, vt peccatum quod loquendo contraxerat, tacendo ſalubriter emendaret, ſcripſit non ſpernendæ lectionis opuſcula, de quibus referuntur ſubiecta:

De vita S Martini epiſcopi lib.3. Plerique mortalium
Collatio Poſthumiani & Galli lib.3. Cum in vnum locū ego
Epiſtolarum ad Sororem li.1. Epiſtolarum ad diuerſos li.1.
Ad Paulinū Nolanū epiſcopum li.2.

Alia quoque nonnulla ſcripſiſſe dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit cum ſancto Martino Turonenſi archiepiſcopo, ſub Arcadio & Honorio principibus, Anno domini 410.

AVſonius epiſcopus Burdegalēſis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis ſuo tēpore nulli ſecundus, metro excellens & proſa, non minus ſanctitate q̄ eruditione clarus effulſit, qui apud Treuerim in concilio ſub Maximo principe vnà cum ſanctis Martino, Ambroſio Mediolanenſi, & Hieronymo presbytero, multa præclara geſſit. Scripſit ibidem exiſtens, inter cætera metrice opuſculum inſigne, quod prænotatur

Moſella, li.1. De laude eiuſdem patriæ li.1.

Sed & alia multa fertur ſcripſiſſe opuſcula, quæ ad nos minime venerunt. Claruit ſub Maximo, Anno domini 410.

AVguſtinus epiſcopus Hipponenſis, natione Carthaginenſis in Aphrica, vir tam in diuinis ſcripturis q̄ in ſecularibus literis omnium doctorum eruditiſſimus, ſermone diſertus, eloquio clarus, ſenſu profundus, vita & cōuerſatione ſanctiſſimus, tanta ſcripſit opuſcula, vt neminem crediderim omnia poſſe vel legere vel habere. Vnde ſine dubio mentiri conuincitur, qui ſe Auguſtinum inueniſſe totum confitetur. Cunctos enim ſcriptores & numero librorum & vtilitate præcedit, qui pluſquam mille tractatus inſignes compoſuit. Nemo ſic profunde ſacram ſcripturam, vt Auguſtinus, explanauit. Chriſtianos mores nemo ſic vtiliter inſtituit, nec fidem catholicam aliquis eo ardentius defenſauit. Introduxit eum rex in cellam vinariam, tantaque fortitudine induit, quod oēs aduerſarios fidei, oris ſui gladio fortiter proſtrauit. Hūc ſi doctorem habueris, etiam deficientibus cæteris, ſufficit ipſe tibi. Nunc itaque de multis libris quos edidit, vel paucos conſignemus:

De ſancta Trinitate li.15. Lecturus hæc quæ de
De ciuitate Dei li.22. Glorioſiſſimā ciuitatē
De prædeſtinatione ſanctorum li.2. Dixiſſe qdem Apoſtolū

In Geneſim ad literam	li.12.	Omnis diuina ſcriptu.
In Geneſim imperfectus	li.1.	De obſcuris naturaliū
De Geneſi contra Manichæos	li.2.	Si eligerent Manichæi
De Academicis	li.3.	Vtinam Romaniane
De vita beata	li.1.	Si ad philoſophiæ por.
De ordine quoq;	li.5.	De ordine rerum
Soliloquiorum	li.2.	Volenti mihi multa
De moribus eccleſiæ catholicæ	li.2.	In alijs libris ſatis opi
De quantitate animæ	li.1.	Qm̄ video te abundare
De libero arbitrio	li.3.	Dic mihi quæſo te
De magiſtro	li.1.	Quid ſibi videmur
De muſica	li.6.	Modus qui pes eſt di
De vera religione	li.1.	Cum omnis vitæ bona
De vtilitate credendi	li.1.	Si mihi honorare vnum
De duabus animabus	li.1.	Opitulante Dei miſeri
Acta cum Fortunato Manichæo	li.1.	Quinto ca. Septeb. ar.
De fide & ſymbolo	li.1.	Quoniam ſcriptum eſt
De ſermone domini in monte	li.2.	Sermonē quem locutus
De octogintatribus quæſtionibus	li.1.	Vtrū anima à ſeipſa ſit
Pſalmum contra partem Donati	li.1.	Omnes qui gaudetis de
Contra epiſtolam Donati	li.1.	Abs te ipſo præſente
Contra Adamantium	li.1.	De eo quod ſcriptū eſt
De mendacio	li.1.	Magna quæſtio eſt de
Contra mendacium	li.1.	Multa mihi legenda
Ad Simplicianum epiſcopum	li.2.	Gratiſſimam plane atq;
Contra epiſtolam fundamenti	li.1.	Vnū Deum veræ oipotē
De Agone Chriſtiano	li.1.	Corona non pmittitur
De doctrina Chriſtiana	li.4.	Sunt præcepta quędam
Contra partem Donati	li.2.	Qm̄ Donatiſtæ nobis
Confeſſionum	li.13.	Magnus es dn̄e Deus
Contra Fauſtum Manichæum	li.33.	Fauſtus quidem fuit ge
Contra Felicem Manichæum	li.2.	Honorio Auguſto ſex
De natura boni	li.1.	Summum bonum q̄ ſu
Contra Secundinum	li.1.	Beneuolētia in me quæ
Contra Hilarium	li.1.	Qui dicūt mentionem
Quæſtiones Euangeliorum	li.5.	Hoc opus non ita ſcri
Propoſitionū ex epiſtola ad Rom.	li.1.	Senſus hi ſunt in epiſtol
In epiſt. ad Romañ. impfectū opus	li.1.	In epiſt. quā Apoſt. Pau

In

In epiſtolam ad Galatas	li.1.	Cauſa ꝑpter quam ſcri
Annotationum in Iob	li.1.	Opera magna erãt eius
De catechizandis rudibus	li.1.	Petiſti me frater Deo
De conſenſu euangeliſtarum	li.4.	Inter oẽs diuinas auc
Contra epiſtolam Parmeniani	li.3.	Multa quidem alias ad
De baptiſmo contra Donatiſtas	li.7.	In libris quos aduerſus
Contra quod attulit Centurius	li.1.	Dicit eo q̃d ſcriptũ eſt
Ad inquiſitiones Ianuarij	li.2.	Ad ea quæ me interrõ
De opere monachorum	li.1.	Iuſſiõi tuæ ſancte frater
De bono coniugali	li.1.	Qm̃ vnuſquiſq; homo
De virginitate	li.1.	Librũ de bono coniug
Cõtra literas Petuliani Donatiſtæ	li.3.	Noſtis nos ſæpe volu
Ad Creſconium gammaticum	li.4.	Qñ ad te Creſconi
Teſtimonioꝝ contra Donatiſtas	li.1.	Qui timetis conſentire
Contra neſcio quem Donatiſtam	li.1.	Probationes reꝝ neceſ
Admonitionis Donatiſtarum	li.1.	Quicunq; calumnijs ho
De diuinatione dæmonum	li.1.	Quodam die in diebus
Contra Paganos quæſtiones VI.	li.1.	Mouet quoſdã & requi
In epiſtolam Iacobi	li.1.	Duodecim tribubꝰ quæ
De baptiſmo paruulorum	li.3.	Quanuis in medijs &
Dialogum eccleſiæ & ſynagogæ	li.1.	Duarum matronarum
De vnico baptiſmo	li.1.	Reſpondere diuerſa
De Maximianiſtis cõtra Donati.	li.1.	Multa iã diximus, mul
De gratia noui teſtamenti	li.1.	Quinq; mihi ꝓpoſuiſti
De ſpiritu & litera	li.1.	Lectis opuſculis quæ
De fide & operibus	li.1.	Quibuſdam videtur
Breuiculum colla. cum Donatiſtis	li.3.	Cum & catholici epi
Collationis contra Donatiſtas	li.1.	Quid adhuc Donatiſtæ
De videndo Deo	li.1.	Memor debiti quo
Commonitorium Donatiſtarum	li.1.	Sicut præſens rogaui
De natura & gratia	li.1.	Librum quem miſiſtis
Ad Oroſium cõtra Priſcillianiſtas	li.1.	Reſpondi tibi quærẽ
De origine animæ ad Hieronymũ	li.2.	Deum noſtrũq; nos vo
Ad Emeritum epm Donatiſtaꝝ	li.1.	Simul nunc frater Eme
De geſtis Pelagij	li.1.	Poſteaq̃ in manus me
De correctione Donatiſtarum	li.1.	Laudo & gratulor &
De præſentia Dei ad Dardanum	li.1.	Fateor frater dilectiſſi
De gratia & originali peccato	li.2.	Quantum de veſtra &

Ge-

Geſta cũ Emerito Donatiſta	lib.1.	Glorioſiſſimo Honor.
Contra ſermonem Arrianoꝝ	lib.1.	Eorum ꝓcedenti diſpu
De nuptijs & concupiſcentia	lib.2.	Hæretici noui, dilectiſſ
De adulterinis coniugijs	lib.2.	Prima quæſtio eſt frater
Locutionũ in Heptateuchon	lib.7.	Locutiones ſcriptura
Quæſtionũ in Heptateuchon	lib.7.	Cum ſcripturas ſanctas
De anima & eius origine	lib.4.	Synceritatem tuam erg
Cõtra aduerſariũ legis & ꝓph.	lib.2.	Librũ quem miſiſtis fra
Cõtra Gaudentiũ Donatiſtã	lib.2.	Gaudentius Donatiſta
Cõtra 2.epiſtolas Pelagianoꝝ	lib.4.	Noueram te quidem fa
Cõtra Iulianũ epiſ.Pelagianoꝝ	lib.6.	Contumelias tuas &
Enchiridion ad Laurentium	lib.1.	Dici non poteſt dilectiſſ
De cura pro mortuis	lib.1.	Diu ſanctitati tuæ coep
De 8.q̃ſtionib' ad Dulcitium	lib.1.	Quantum mihi videtur
De grã & libero arb.ad mon.	lib.1.	Propter eos q̃ hoĩs liber
De correctione & gratia	lib.1.	Lectis literis tuis Valen
De 21.ſentẽtijs ſcripturarum	lib.1.	Omnis qui beate vult vi
De Epicureis & Stoicis	lib.1.	Aduertit nobiſcum
De illo, Ego ſum qui ſum	lib.1.	Cum diuina lectio lege
De fide contra Manichæos	lib.1.	Vn' Deus pater & fili' &
De paſtoribus	lib.1.	Spes tota noſtra quia in
De ouibus	lib.1.	Verba quæ cantaui
Meditationum	lib.1.	Dñe Deus meus, da cor
Manuale de verbo Dei	lib.1.	Qm̃ in medio laqueo
De contritione cordis	lib.1.	Nihil certius morte, ni
De contemptu mundi	lib.1.	Audite fratres chariſſim
De cõuenientia X.plagarum	lib.1.	Non eſt ſine cauſa
De cognitione veræ vitæ	lib.1.	Sapientia Dei quæ os
De fide ad Petrum	lib.1.	Epiſtolam fili Petre tu
De diffinitiõib' orthod.fidei	lib.1.	Credim' vnum eſſe Deũ
De vita Chriſtiana	lib.1.	Ego peccator primus
De 4.virtutibus charitatis	lib.1.	Deſiderium charitatis
De diſciplina Chriſtiana	lib.1.	Locutus eſt ad nos
De decem chordis	lib.1.	Dñs & Deus noſter miſe
De vanitate huius ſeculi	lib.1.	In hac vita poſiti frat
De bono diſciplinæ	lib.1.	Multi ſunt qui ſanæ do
De incarnatione domini	lib.1.	Legi literas tuas in
De ſacrificijs ad Marcellinũ	lib.1.	Illuſtri viro ad eloquen

Ad Vin

Ad Vincentium	lib.1.	Accepi epiſtolam quã
Ad presbyterũ Deogſas, de 6. q̃ſtiõib.	li.1.	Synceriſſimo frĩ & con
De vera beatitudine	lib.1.	Quanuis ſapientiã quã
De reis liberandis ad comitẽ	lib.1.	Negocioſiſſimũ in re
Ad Dioſcorum	lib.1.	Tu me innumerabiliũ
Ad Gloriũ Eleuſiũ Felicem	lib.1.	Dixit quidẽ Apoſtolus
Ad Eſycium de fine ſeculi	lib.1.	Ad ſanctitatem tuam
Ad eundem de iudicio	lib.1.	Accepi literas vener
Ad Conſentiũ de trinitate	lib.1.	Cogitationis carnalis
De ieiunio ſabbati	lib.1.	Neſcio vnde ſit factũ
Ad Hilariũ de quæſtionibus	lib.1.	Ex literis tuis didici
De aĩa Chriſti apud inferos	lib.1.	Quæſtio quam mihi ꝑ
Ad Euodium	lib.1.	Si ea quæ me magis
Ad Sixtũ presbyterũ de grã	lib.1.	In epiſtola quã ꝑ char
Ad Paulinũ cõtra Pelagiãos	lib.1.	Tandẽ aliq̃n prouidit
Ad Vitalem	lib.1.	Cum de te mihi eſſent
Increpationis monialium	lib.1.	Sicut parata eſt ſeuer
Ad Iulianum comitem	lib.1.	O mi frater chariſſime
De cõſuetudine eccleſiarũ	lib.1.	Lectis literis tuis vbi
De orando Deo ad Probã	lib.1.	Et petiſſe te, & ꝓmiſiſſ
De incarnatione Chriſti	lib.1.	Quantum ad oculos at
De origine aĩæ ad Optatũ	lib.1.	Quanuis tuę ſanctitatis
Ad Donatiſtas	lib.1.	Charitas Chriſti cui
Ad Paſcentiũ comitẽ Arrianũ	lib.1.	Voluerã quidẽ petente
Altercationis cum eodem	lib.1.	Laurentius vir clariſſi
De cauendo Iudaiſmo	lib.1.	Literas ſanctitatis tuæ
De mirabilibꝰ ſacrę ſcripturę	lib.3.	Oĩm mirabilium velut
De vera innocentia	lib.1.	Innocentia vera eſt
De natura aĩæ ad Iohannẽ	lib.1.	Deum nemo vidit vnq̃
Regulam monialiũ	lib.1.	Hæc ſunt præcepta quę
Regulã cõmunẽ canonicorũ	lib.	Ante oĩa fratres chariſſ
Quæſtiões noui & vet. teſt.	lib.1.	Deus eſt hoc quod null
In totũ pſalteriũ tractatꝰ ſeu	lib.CL.	Diuerſa ſunt genera
In euangeliũ Iohannis	hom.124.	Intuentes q̃d modo au
In epiſtolam B. Iohannis	hom.X.	Quod erat ab initio
Contra quinq; hæreſes	lib.1.	Debitor ſum, fateor
De 88. hæreſibus	lib.1.	Simoniaci à Simone
Ad Iulianam de viduitate	lib.1.	Auguſtinus epiſc. ſeruꝰ

De renunciatione ſeculi	lib.1.	
De moribus Donatiſtarum	lib.1.	
Contra Maximum	lib.1.	Cum Auguſtinus Hipp
Contra eundem	lib.1.	Res iam poſtulat in eo
De cantico nouo	lib.1.	Omnes qui baptizati
De blaſphemia in ſpūmſanctū	lib.1.	Magna quęſtio eſt
Ad Hieronymū de rephēſiōe Petri	lib.1.	Iampridem tuæ charit
Ad Bonifacium	lib.1.	Quæris à me, vtrum
Conſolationis ad Lætum	lib.1.	Legi epiſtolam quā mi
Contra Felicianum Arrianum	lib.1.	
De perfectione iuſtitiæ hominis	lib.1.	
De cataclyſmo	lib.1.	
De miſeria hominis	lib.1.	Fratres chariſſimi, qu
De immortalitate animę	lib.1.	Si alicubi eſt diſcipl
De verbis domini homil. 65.	lib.1.	
Ad Armentariū & Paulinum	lib.1.	Vir egregius filius me
Ad Paulinū de quæſtionibus	lib.1.	Quod de puẽtione tā p
Ad Nebridium de memoria	lib.1.	A procemio ſuperſed
De viſiōe Dei ad Fortunatianū	lib.1.	Cōmonitorium ſancto
De honeſtate mulierum	lib.1.	Nemo dicat fratres, ꝙ
De vita & moribus clericoꝝ	lib.2.	Propter quod volui &
De charitate	lib.1.	Diuinarum ſcripturar
De viſitatione infirmi	lib.1.	
De pœnitentia	lib.2.	Quod ſit vtilis & neceſſ
De patientia	lib.1.	
De continentia	lib.1.	De virtute animę
Expoſitionis ſymboli contra infideles,	lib.2.	
De ebrietate	lib.1.	Frequenter charitatem
De obedientia & humilitate	lib.1.	Nihil ſic Deo placet
Retractationū opeꝝ ſuoꝝ	lib.1.	Iam diu eſt vt facere
De verbis Apoſtoli, Caute amb.	lib.1.	Apoſtolū, cū legeretur
Expoſitionis orōnis dñicæ	lib.1.	Symbolum reddidiſtis
De prædeſtinatione diuina	lib.1.	Dum ſacrarum ſcriptu
De fide rerum inuiſibilium	lib.1.	Sunt qui putant
De natura rerum	lib.1.	
De habitatione Dei inacceſſibili	lib.1.	
De illo, Quis eſt homo qui vult vitam,	lib.1.	
In euangeliū Matthæi q̄ſtion.	lib.1.	Cum diceret dñs, Nem

De ta

De tabernaculo lib.1. De cōcupiſcētia carnis tractatꝰ ſeu li.4.
De incōmutabili eſſentia Dei lib.1. De iuramento lib.1.
De pulchro & apto lib.5. Ad Ambroſiū presbyteꝝ li.1.
De tēpore barbarico lib.1. De verbis Apoſtoli, tract. ſiue li.20.
De muliere Samaritana lib.1. De huiꝰ vitæ inſtabilitate lib.1.
De arbore ſciētię boni & mali, lib.1 Vnde malum, lib.2.
De Iacob & Ioſeph lib.1. In B. Iacob fratres diſe
De quarta feria lib.1. De 7. artibꝰ liberalibus lib.1.
Cōfutatiōis falſoꝝ articuloꝝ lib.1. Contra Porphyrium lib.1.
Exhortatiōis ad eādem lib.1. De timore Dei tra. ſiue lib.1.
De defectu ſolis tra. ſiue lib.1. De reſurrectione tra.2.
Contra Iudæos tra.2. †Hi extāt in bibliotheca Ebirbaceñ. B.
Apoſtolus Paulus De incōpetētibꝰ nuptijs lib.2.
De Euchariſtia tra.1. De S. Cypriano tra.4.
De Iacob & Eſau lib.1. De grammatica lib.1.
De tēporibus æternis tra.1. De charitate inquieta tra.1.
Ad Victorem lib.4. De timore caſto tra.1.
De ſpe tra.1. De ſuaui iugo domini tra.1.
De placēdo hoībꝰ vel non tra.1. De duobus cæcis tra.1.
De Abraham & Iſaac tra.2. De virgis Iacob tra.1.
De vtilitate pœnitētię tra.2. De Golia & Dauid lib.1.
De pegrinatiōe Chrīanoꝝ lib.1. De iudicio Salomonis lib.1.
De cantico Exodi lib 1. De cantico Eſaiæ lib.1.
De vocatiōe apoſtoli Pauli lib.1. De depoſitiōe epiſc. Carth. li.1.
De nouiſſimo die tra.1. De voce & verbo tra.1.
De venatoribꝰ Dei & ſeculi tra.1. De hæmorrhoiſſa tra.1.
De depoſitiōe Reſtituti epī tra.1. De vtilitate ieiunij tra.1.
De ebrietate Noę tra.1. De opibus ſex dieꝝ tra.6.
De luctatiōe Iacob cū āgelo, tra.1. De virga Moſi ī ſerpētē, tra.1.
De opibus miſericordiæ tra.1. De mulieri forti ex puer. tra.1.
De 8. beatitudinibus tra.1. De correctiōe fraterna tra.1.
De rubo quē vidit Moſes tra.1. De auaritia quoq; tra.1.
De amore Dei tract. ſiue lib.1. De ordinatione clerici tra.1.
De eligendo epiſcopo tra.1. De adoleſcentū luxuria tra.1.
De mortuis à dño ſuſcitatis tra.1. De charitate tra.2.
De natiuitate domini tra.7. De Epiphania quoq; tra.7.
De quadrageſima tra.5. De paſſione dñi tra.2.
Per vigilias Paſchæ tra.23. De ſymbolo tra.5.

Exhortatiõis ad cõpetẽtes,	tract.1.	De adſcenſione dñi	tract.2.
De S. Perpetua & Felicitate,	tra.5.	De ſancto Vincentio	tract.2.
De eleemoſyna ſpiritali	tract.1.	De eleemoſynis corporal.	tra.1.
De Samſone	tract.1.	De Suſanna & Ioſeph	tract.1.
De dedicatione templi	tract.2.	Sermones de diuerſis cc.	lib.1.
Epiſtolas pluſquam cc.	lib.1.		

†Extat ſermo quidam de miſericordia Dei, in monte ſancti Iohannis, monaſterio Benedictinorum, Rhingauiæ.

Alia quoq; multa edidit, quæ ſi qs plenius noſſe deſiderat, Indiculum librorum eius à Poſſidonio editum, de quo & nos complura recepimus, legat. Scribit Iacobus Vorago epiſcopus Ianuenſis in tractatu ſuo, quem de libris Auguſtini cõpoſuit, q̃ numerus librorum, tractatuum, ſermonum & epiſtolarum eius, vltra mille triginta adſcendat. Concluditq; ita: Et ideo nullus vnq̃ repertus eſt, qui oẽs libros Auguſtini potuerit inuenire. Et Poſſidonius: Mentitur, qui ſe te totum Auguſtine legiſſe fatetur. Ego aũt in hoc opere q̃ſdam tractatus non abſq; conſilio obmiſi, qui à pleriſq; beato Auguſtino adſcribũtur. E qbus eſt liber De ſpũ & anima, in cuius 37. capitulo Boethius allegatur, qui lõgo tempore poſt Auguſtinum natus eſt. Sed & ſtylus ipſe Auguſtinum non redolet. Item liber q de vera & falſa pœnitentia ſub Auguſtini noĩe iam impreſſus eſt, illi mẽdaciter adſcribitur, quoniam in 17. capitulo circa finem ipſe Auguſtinus allegatur. Liber de conflictu virtutum & vitiorum, q incipit, Apoſtolica vox, & ſtylũ Gregorij papæ reſonat, & cum antiquioribus exemplaribus concordat. Item liber de ſcala paradiſi, cuius initium eſt, Cum quadam die, in antiquis exemplaribus B. Bernardo inſcribitur, cuius & ſpm̃ & phraſin eloqui videtur. Quid multis nitar? Tot ſunt tractatus & ſermones qui B. Auguſtino falſo inſcribuntur, vt eorum recenſio proprium volumen exquirat. Nec meum eſt vt arbiter ſedeã, & quæ aliena ſunt, titulis priuem. Lector prudens quid in his ſibi faciendum vel tenendum ſit, ſolerter proſpiciat. Moritur aũt S. doctor Auguſtinus in ciuitate Hipponenſi, cum obſideretur à Vandalis, Anno dñi 430. Indictione 13. ætatis ſuæ 76. ſacerdotij vero 40. ſecundum Marianum Scotum, qnto Caleñ. Septembris, obſidionis vrbis menſe 3. Libris Iuliani Manichæi inter impetus obſidentium Vandalorum, in ipſo dierum ſuorum fine reſpondens, & glorioſe in defenſione Chriſtianæ fidei p̃ſeuerans, Teſtamentum nullum cõdidit, quia vnde conderet

deret non habuit,præter bibliothecam eccleſiæ,quam fratribus di ligentiſſime cuſtodiendã etiam in morte cõmẽdauit.Rebus pauper,meritis & ſcientia diues Auguſtinus pontifex in domino quieuit,cuius vitam Poſſidonius Calamenſis epiſcopus deſcripſit.

ATticus,Conſtantinopolitanæ vrbis poſt B.Iohannem Chryſoſtomum epiſcopus,vir tam in diuinis ſcripturis, q̃ in ſecularibus literis eruditus,in hoc tamẽ repræhenſibilis,ꝙ in locum viuentis epiſcopi & iniurioſe expulſi,ſe paſſus eſt ordinari,ex qua re multa ſcandala in eccleſia Dei ſuborta ſunt. Scripſit autem non ſpernenda nobis opuſcula,de quibus extat opus inſigne ad reginas,filias imperatorum Conſtantinopoleos,

De fide & virginitate lib.1.
Et quædam epiſtolæ Et alia non pauca.

Claruit ſub Honorio & Theodoſio principibus,Anno dñi 410.

PAulinus presbyter,diſcipulus ſancti Auguſtini Hipponẽſis, & poſtea epiſcopus Nolæ Campaniæ,ad quem Auguſtini & Hieronymi multæ feruntur epiſtolæ, varijq́ꝫ tractatus, vir in ſcripturis ſanctis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis nulli ſuo tempore ſecundus,non minus ſanctitate q̃ eruditiõe clarus effulſit, de quo B.Gregorius papa in tertio libro dialogorum ſcribit, ꝙ tantæ pietatis & miſerationis fuerit,vt poſtea q̃ om̃ia ſua in pauperũ vſus,& captiuorum liberationem expenderat,etiam ſeipſum in ſeruitutem pro filio cuiuſdam viduæ tradiderit, à qua tandem cum multis captiuis ob vitæ meritum dimiſſus fuit.Scripſit tam metro quàm proſa multa volumina, de quibus iſta feruntur:In primis ſancto Auguſtino petente,ſcripſit

Vitam ſancti Ambroſii Medi. li.1. Vitã S. Felicis Nolani ep̃i li.1
De ſacramentis quoqꝫ li.1. De morte baptizati ĩfantis,li.1.
Panegyricum Theodoſii li.1. Hymnorũ diuerſo carmine li.1.
De contemptu mundi li.1. De pœnitentia li.1.
De bñdictionib⁹ patriarcharũ,li.1. De laude martyrum li.1.
Ad Seuerum Sulpitium epi.4. Epiſtolarum ad diuerſos li.1.

Alia quoqꝫ nonnulla edidit,quæ ad notitiam meam non venerũt.
Claruit ſub Honorio & Valẽtiniano principibus,Anno dñi 420.

NIceas Romacianæ vrbis epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,ingenio acutus, ſermone apertus & nitidus,ſcripſit ad ædificationem legentium non contẽnendæ lectionis opuſcula, de quibus ſubiecta feruntur: Ad competentes

qui ad baptiſmum diſponuntur,

Præparatorium li.1.
De fide vnicæ maieſtatis li.1.
De ſymbolo quoq; li.1.
Ad virginem lapſam li.1.
De erroribus gentilitatis lib.1.
Aduerſus Genealogiam li.1.
De victima agni paſchalis li.1.

Et quædam alia.

Claruit tempore Theodoſii & Honorij principū, Anno dñi 420.

SImplicianus, Mediolanēſis poſt S. Ambroſium epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus,& amator pauptatis, multis epiſtolis hortatus eſt Auguſtinū adhuc presbyterum, agitare ingenium,& expoſitionib⁹ vacare ſcripturarum, vt velut alter Ambroſius Origenis compulſor operis videretur. Vnde & multas ad eius perſonam Auguſtinus abſoluit quæſtiones & epiſtolas, Sed & ipſe ad Auguſtinum aliosq; diuerſos, vtiles conſcripſit epiſtolas, q̄ partim hincinde reperiuntur.

Claruit ſub Theodoſio & Honorio principibus, Anno dñi 410.

ISidorus ſenior, ep̄s Cordubenſis, vir in diuinis ſcripturis valde peritus,& ſeculariū literarū nō ignarus, ingenio prōptus,& ſatis diſertus eloq̄, nō minus cōuerſatiōe morū q̄ ſciētia ſcripturarū inſignis, cui⁹ eruditio apud veteres in magno precio exiſtebat: ſcripſit nō pauca in diuinis voluminib⁹ opuſcula, de q̄bus ego tm̄ reperi opus egregium, quod edidit ad S. Oroſium presbyterū Hiſpanū,

In quatuor libros Regum li.4.

De cęteris nil reperi.

Claruit ſub Theodoſio & Honorio principibus, Anno dñi 410.

ORoſius presbyter, natione Hiſpanus, B. Auguſtini quondam auditor, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis peritiſſimus, vita & conuerſatione clariſſimus fuit. Hūc B. Auguſtinus, pro diſcenda quæſtione de natura animæ ab Hiſpania ad ſe venientem, ad S. Hieronymum in Bethleem Iudæ miſerat, vbi aliquantulum moratus, quæſtionem pro qua venerat, luculenter didicit, & ad Hipponem remeans, reliquias protomartyris Stephani ſecum portauit. Ad hunc ſtudioſiſſimū virum, plura extant B. Auguſtini opuſcula,& reſolutiones variæ quæſtionum ſcripturarum. Scripſit vero & ipſe ſubiecta volumina:

Apologeticum cōtra Pelagianos li.1.
De hormeſta mundi chronicam li.7. Præceptis tuis parui
De ratione animæ li.1. Cum apud vos cœleſtis

Epi-

Epiſtolas plures ad Augu. li.1. Epiſtolaꝝ q̃q; ad diuerſos li.1.
In Cantica canticorum li.1.
Claruit vita & doctrina illuſtris cum S. Auguſtino, Anno dñi 420.

IOhannes epiſcopus & patriarcha Hieroſolymitanus, in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, ſed Origenis dogmatibus nimium intentus, patrum in ſe ſcripta concitauit, Hieronymi videlicet ſanctiſſimi presbyteri, & Epiphanij epiſcopi, ſicut in eorum ad eum miſſis inuenit epiſtolis. Ipſe aũt Iohannes ſtudij ſui rationem reddẽs, dicit ſe non fidem Origenis imitatum, ſed ingenium. Scripſit enim ob hanc cauſam vel maxime opus notatu dignum, Contra obtrectatores ſui ſtudij, li.1. Et epiſtolas q̃ſdã ad diuerſos, Et quædam alia.
Claruit Arcadij & Honorij imperatoꝝ tẽporibus, Anno dñi 400.

MAximus, epiſcopus Taurinenſis, in ſcripturis ſanctis eruditiſſimus, in declamãdis homilijs ad populum nulli ſuo tempore ſecundus, non ſolum doctrina inſignis fuit, ſed etiam vitæ ſanctitate clariſſimus emicuit. Scripſit multa egregia opuſcula, quæ ſancta mater eccleſia cum magna authoritate legenda ſuſcepit. E quibus ſubiecta feruntur:

De Euangelioꝝ capitulis li.1. In actus Apoſtolorum li.1.
In laudem Apoſtolorum li.2. Glorioſiſſimos Chriſti
In laudem Iohannis Baptiſtæ li.2. Solennitates nobis
De vita Euſebij Vercellenſis li.2. Sanctorum patrum me
De ſancto Cypriano martyre li.2. Sancti Cypriani feſti
De gratia baptiſmi li.1. De auaritia li.1.
De hoſpitalitate li.1. De defectu Lunæ li.1.
De eleemoſynis li.1. De verbis Eſaiæ li.1.
De paſſione domini li.1. De ieiunio quadrageſimæ li.1.
De ieiunio ſeruoꝝ Dei generali li.1. De Iudæ traditione li.1.
De cruce domini li.1. De ſepulchro domini li.1.
De officio Miſſæ li.1. De accuſatione domini ho.1.
De reſurrectione domini ho.4. Non immerito frẽs ho
De ſancto Laurentio ho.3. Sanctum eſt frẽs ac Deo
De ſancto Stephano ho.1. Lectio actuũ Apoſt.
De Calendis Ianuarijs ho.1. De natali domini ho.3.
De Epiphania domini ho.2. De Paſcha ho.3.
De Pentecoſte ho.3. De pœnitẽtia Niniuitaꝝ ho.1.
De non timendis hoſtibus carnalibus ho.1.

De gra-

De gratijs poſt cibum agendis homilia vna.
Scripſit & alia multa, ſermones, tractatus, epiſtolas, & homilias, q̃ ad notitiã meã nõ venerũt. Claruit ſub Arcadio & Honorio principibus, Anno dñi 420. & ſub Theodoſio iuniore moritur.

IVlianus epiſcopus Campanus, vir acris & vehementis ingenij, eruditus in ſcripturis ſanctis, Græco & Latino ſermone ſcholaſticus, priusquàm impietatem Pelagij in ſe aperiret, clar' in doctoribus eccleſiæ fuit. Poſtea vero hæreſum illius defendere cupiẽs, ſcripſit contrà ſanctos doctores ſuæ opinioni conuenientia opuſcula, de quibus extant:
Aduerſus S. Auguſtinum libri 4. Aduerſus eundem alij libr. 7.
Altercationis partium dialogus lib. 1.
Et alia plura: quæ omnia, propter authoris errores, ab eccleſiaſtica bibliotheca merito abiecta ſunt. Hic tempore famis & anguſtiæ, omnia ſua in eleemoſynas pauperibus diſtribuit, & multos nobiles & religioſos, ſub pietatis ſpecie deceptos, ſuæ hæreſi ſociauit.
Claruit ſub Arcadio & Honorio principibus, anno dñi 420.

INnocentius Papa primus, vir doctus atq; ſanctiſſimus, natione Albanus, poſt beatum Petrum quadrageſimus & ſecundus, vniuerſali eccleſiæ annis quindecim præfuit, & multa pro eius vtilitate glorioſe ordinauit. Ad hunc cum adhuc eſſet presbyter, beatus Hieronymus hiſtoriam mulieris ſepties percuſſę compoſuit, quod prologus eiuſdẽ operis oſtendit. Qui cum in diuinis ſcripturis eſſet eruditiſſimus, ſcripſit nonnulla pro ædificatione fidelium præclara opuſcula, de qbus ego duntaxat iſta reperi:
Decretum contra Pelagianos lib. 1.
Contra Bonoſiacos lib. 1. Diu mirati ſumus
Epiſtolaꝝ multaꝝ ad diuerſos lib. 1. In reqrendis de his
De cæteris nihil vidi.
Moriť anno dñi 417. indictione XV. 4. calendas Auguſti.

EVſebius Cremonenſis, monachus & diſcipulus B. Hieronymi presbyteri, vir ſtudioſus & erudit', vita & cõuerſatione venerabilis, orõnibus ſanctis & diuinis lectionib' magiſtri ſui reuerendiſſimi exẽplo iugiter intẽtus, magnã ſanctitatis opinionẽ conſecutus eſt. Scripſit ad Damaſum Portuẽſem epiſcopũ, & Theodoſium ſenatorem Romanæ vrbis, ſatis elegans & prolixũ volumen de tranſitu S. Hieronymi lib. 1. Reuerẽdiſſimo Damaſo
Claruit tempore S. Hieronymi, anno dñi 420.

Poſſi-

POſſidonius Afer,epiſcopus Calameñ,B.Auguſtini quondā auditor atq; diſcipulus,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus,& ſecularium literaꝝ nō ignarus,multis annis cū S.Auguſtino familiariter cōuerſatus,vita & doctrina inter eccleſiaſticos præſules clarꝰ effulſit.Scripſit autem inter cætera ad ædificationem fidelium,

Vitam ſancti Auguſtini lib.1. Inſpirante rerum omnium
Indiculum librorum eius lib.1. Contra paganos de

Claruit ſub Theodoſio principe,anno dñi 430.

SIricius papa,natione Romanus,ſedit poſt Damaſum in pōtificatu annis quindecim,vir doctus & ſanctus, & catholicæ fidei defenſor acerrimus, omnes Manichæos quos in vrbe reperit, exilio damnauit. Cōuerſos autem, pro agenda pœnitentia vſque in finem vitæ ad monaſterium relegauit.Scripſit autem inter cætera, ad Hemerium epiſcopum Taraconenſem

Decretale opuſculum lib.1.
Contra Iouinianum & Auxentium lib.1.

Moritur ſub Theodoſio & Valentiniano imperatoribus, anno domini 398.indictione ſexta,9.calendas Martias.

FAſtidius epiſcopus Brirannoꝝ,vir in ſcripturis ſanctis eruditus,& verbi Dei prædicator egregius,vita quoque & conuerſatione illuſtris,ſermone & ingenio clarus, ſcripſit nōnulla deuota opuſcula,de quibus fertur ad Fatalem volumen quoddam ſana doctrina conſcriptum,

De doctrina Chriſtiana lib.1. De viduitate ſeruanda lib.1.

Claruit ſub Honorio & Theodoſio principibus,anno dñi 420.

COeleſtinus papa primus,natione Romanus, vir doctus & ſanctus,cuius iuſſu B.Cyrillus epiſcopꝰ Alexādrinus apud Epheſum ſynodū ducentoꝝ patrum celebrauit, in qua Neſtorius & Pelagius cum ſuis dogmatibus iniquis damnati ſunt.Ibi quoq; ſtatutū eſt,vt beatiſſima virgo Maria,Dei mater deinceps vocaretur.Scripſit aūt B.Cœleſtinus inter cætera ſolenne decretum

Contra Neſtorium lib.1. Epiſtolaꝝ ad diuerſos lib.1.
Et quædam alia.

Moritur ſub Theodoſio iuniore principe,anno dñi 433.pontificatus ſui X.indictione prima,6.Iduum Aprilis.

THeodoricus epiſcopꝰ vrbis,q̄ à fundatore ſuo Perſaꝝ rege Cyro,Cyria eſt vocata,vir in diuinis ſcripturis valde doctꝰ,& in ſecularium literaꝝ diſciplinis ſufficiēter eruditꝰ,dicit nonnul

la compoſuiſſe in ſanctis voluminibus opuſcula, ſed in manus noſtras non venerunt. Fertur autem eius inſigne opus poſt Hieronymum editum,
Eccleſiaſticæ hiſtoriæ lib.1.
De incarnatione domini contra Eutychē; lib.1.
Claruit tēporibus Theodoſij ſacratiſſimi principis, Anno domini 390. Cuius hiſtoria nunc Tripartitæ hiſtoriæ inſerta eſt.

EVodius epiſcopus in Africa, diſcipulus beati Auguſtini Hipponēſis epiſcopi, ad quem idem tractatum ſcripſit de anima Chriſti apud inferos, & multas epiſtolas, vir doctus in ſcripturis ſanctis, & conuerſatione vitæ integerrimus, qui in catalogo ſanctorū merito venerit locādus, fertur quædam deuota ſcripſiſſe opuſcula, de q̄bus extat volumen de factis in Africa miraculis per reliquias, ab Oroſio presbytero allatas,
S. Stephani martyris, lib.1. Et plures epiſtolæ ad diuerſos, li.1.
Et quædam alia.
Claruit temporibus ſancti Auguſtini, Anno domini 420.

PAlladius, Britannorū ſeu Scotorū inſulæ Hybernienſis à Cœleſtino papa primus ordinatus epiſcopus, natiōe Græcus, vir doctus & ſanctus, ſua dulciſſima prædicatiōe gentē ſibi commiſſam ad fidem Chriſti conuertit. Poſt quē ſanctus Patricius genere Brittus, († forte Britānus aut Brito) à S. Cœleſtino papa cōſecrat⁹, in archiepiſcopū Hybernienſem per annos 40. ſignis & miraculis coruſcans, totam inſulā conuertit ad fidem. Scripſit aūt Palladius
Vitam ſancti Iohannis Chryſoſtomi lib.1.
Miſſus autem fuit in Scotiam à Cœleſtino papa primo, Anno domini 432. Indictione xv. ſecundum Marianum Scotum.

CYrillus epiſcopus Alexandrinus, natione Græcus, montis Carmeli quondā decus & cultor inſignis, vir doctus & ſanctus, iuſſu Cœleſtini papæ primi, in concilio ducentorū patrum apud Epheſum præſedit, in quo Neſtorium & Pelagium cum erroribus eorum condemnans, multas elegantes ſententias dixit. Qui cum in ſcripturis ſanctis eſſet eruditiſſim⁹, multa conſcripſit opuſcula, de quibus iſta feruntur:
De fide contra hæreticos lib.1. Contra Neſtorium lib.1.
De defectu ſynagogæ lib.1. De ortu & laude S. Mariæ li.1.
De cyclo paſchali annorum 95. lib.1.
In euangelium commentariorum lib.1.

†In

†In Leuiticum commentarij, XVI. libris digeſti.
Opus theſaurorum de Trinitate, in Italia Græce extat.
Commentarij Græci in aliquot prophetas, Eſaiam, Oſee, Danielem, & homiliæ quædam rariſſimę, ſeruantur in Italia.
De eo, quod per omnes Moſis libros Chriſti myſterion ænigmatice ſignificetur, liber Græcus. Solutiones dogmaticarũ quæſtionum, quas quidam ex Theſauris ei obiecerant.
Explicatio orationis prophetæ Abacuc, Græce.
De adoratione & cultu in ſpiritu veritatis, liber, & quod vmbra typusq; ſit vitæ in Chriſto Euangelicæ, ad Palladium pee dialogum interpretantis & reſpondentis. Græce in Italia.
Orationes ſeptem, Græce. Homiliæ quædã Græcę in ſacrum ſymbolum. Conſilium de concordia inter Græcos & Latinos, Græce. Eiuſdem epiſtolæ duæ ad Succeſſum epiſcopum Iſauriæ Diocæſarienſem. Epiſtola vna ad Auguſtinũ de miraculis S. Hieronymi. Practica ante tertiã ſynodũ ab eodem collecta. Liber inſcriptus τὰ γλαφυρὰ. Vocabularium Græcum, & Opuſculum de dictionibus, quæ accentu variant ſignificatum, cũ Lexico Græcolatino. Hæc om̃ia in Italia ſeruant.
Epiſtolas iuſuper, homilias & ſermones plures cõpoſuit, & alios diuerſos tractatus, qui ad notitiam meam non venerunt.
Claruit, in Concilio Epheſino præſidens, ſub Theodoſio minore imperatore, Anno domini 432. Indictione 15.

THeodorus Ancyranus Galatiæ epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & in ſecularibus literis valde eruditus, in dialectica maxime valens, eloquio diſertus & diſputator acutus, in concilio Epheſino ſatis clarus exiſtens, ſcripſit ibidem dialectico more valde obſcure
Contra Neſtorium lib. I. Et quædam alia.
Claruit ſub Theodoſio iuniore principe, anno dñi 430.

ZOzomenus natione Græcus, ſeculariũ literarũ cultor egregius, & in diuinis ſcripturis ſatis eruditus, fert nonnulla ad ędificationem eccleſiæ ſcripſiſſe opuſcula, de quib⁹ extat opus inſigne ad Theodoſium iuniorẽ principem, à tertio conſulatu Criſpi & Conſtantini Cæſarũ, vſq; ad eiuſdem Theodoſii XVII.
Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ lib. 9. Cogitatio mihi aliquando
Cætera quæ compoſuit, ad notitiam meam non venerunt.
Claruit ſub p̃fato imp̃atore Theodoſio, anno dñi 430.

SOcrates quidam natione Græcus,vir doctus & eloquens,hiſtoriographus inſignis, & magnarum rerum experientia præclarus,ſcripſit à tempore primi Conſtantini magni imperatoris, vſq; ad imperium Theodoſii iunioris volumen

Eccleſiaſticæ hiſtoriæ lib.1.

Alia quoq; nonnulla ſcripſiſſe dicitur,ſed in manus noſtras non venerunt.Et notandum ꝙ tres Græci authores,videlicet Theodoricus epiſcopus Cyriæ, Zozomenus, & Socrates iſte, rerum eccleſiaſticarum ſinguli ſcripſerunt pene vno tẽpore hiſtorias, quas Epiphanius Scholaſticus in Latinum,vt iacebant, tranſtulit,ex quibus Caſſiodorus ſenator & monachus vnam hiſtoriam continuam fecit,quam tripartitam appellauit.

VIgilius daconus & monachus,vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus,monaſticæ diſciplinæ cuſtos & rector, fertur ad ædificationem monachorum quædam cudiſſe opuſcula, quæ ad noſtram memoriam venire & locorum & temporũ diſtantia prohibuit. Dicit autem presbyter Gennadius, ſcripſiſſe illum valde vtilem regulam

De conuerſatione monachorum li.1. De cæteris nõ loquitur.

Claruit ſub Honorio & Theodoſio principibus,Anno dñi 420.

OSius,epiſcopus Cordubenſis ante Iſidorum,ad quem Chalcidius grammaticus Timæum Platonis traduxiſſe memoratur,vir quidem doctus & eloquens,in concilio Sardicenſi pſidens,multas egregias ſentẽtias dixit,ſicut in geſtis eiuſdem ſynodi continetur.Hic in ſenectute ſua nimis pterritus à Conſtantio principe Arriano,metuens ne ſenex & diues,aut exilium pateretur,aut damna rerum,Arrianæ mox impietati cõſenſit. Sed vitam, vt meruit,non diu poſt exitus crudelis finiuit. Nam poſt impiam præuaricationem,cum S.Gregorius Eliberitanus epiſcopus, ex imperiali decreto veniſſet Cordubam,& nollet cõmunicare Oſio:commotus ille,rogauit Clementinum Conſtantij præfecti vicarium, vt in exiliũ depelleret Gregoriũ.Cui vicarius:Nõ audeo,inqt epm in exilium mittere,niſi prius ab epiſcopatu depoſueris illum.Nec moræ patiens Oſius,cathedram vt iudex adſcendit,Gregorium regali citat edicto:quo comparente in conſpectu multitudinis,cum Oſius faſtu ſuperbus,ſententiam depoſitionis conaretur exprimere,Gregorius totis viribus Chriſtum appellat,ne tam iniuſtã eius præſumptionem ſineret inultã.Et ecce Oſius impius reſidens,cum ſen=

ſententiam vellet proferre, os vertit, diſtorquens pariter & ceruicem: & cadens in terrã, ſubito expirauit. Hinc omnes inuadit metus, Gregorium poſthac nemo audet contingere. Scripſit autem Oſius adhuc catholicus, Ad ſororem ſuam

De laude virginitatis li.1.

In concilio præfato ſententias 18. li.1.

Et plures epiſtolas. Claruit ſub Conſtantio ſenex valde, à quo etiam deceptus, interijt circa annum domini 390.

IDacius Lemicæ Hiſpaniarũ vrbis epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, cognomento & eloquio clarus, qui cum Vrſatio epiſcopo propter necem Priſcilliani, quem Treuiri accuſauerãt, à communione eccleſiæ ſequeſtratus, in exiliumq; detruſus, ibidem mortuus eſt. Scripſit autem non contemnenda opuſcula, de quibus iſta feruntur:

Aduerſus Priſcillianum li.1.

Chronicarum à tempore Theodoſij, li.1. Et quædam alia.

Claruit ſub Theodoſio venerabili imperatore, Anno dñi 400.

LEporius presbyter & monachus, in diuinis ſcripturis ſtudioſus, ſed nimium præſumens de puritate vitæ, arbitrio & conatu proprio ſe, nõ gratia Dei, viuere religioſe dogmatizabat, Pelagianum defendens errorem. Admonitus autem à Gallicanis doctoribus, & in Africa per S. Auguſtinum correptus, ceſſit errori, & hæreſim quam prius prædicabat, acriter poſtmodum impugnauit. Agens itaq; gratias de ſua emendatione, ſcripſit

Correctorium aduerſus hæreſim li.1.

Et quædam alia.

Claruit ſub Theodoſio iuniore principe, Anno domini 430.

SEdulius presbyter natione Scotus, Hildeberti Scotorum archiepiſcopi ab ineunte ætate diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis exercitatus, & in ſecularib⁹ literis eruditiſſimus, carmine excellens & proſa, amore diſcendi Scotiam relinquens, venit in Franciam, deinde Italiam perluſtrauit & Aſiam, poſtremo Achaiæ finib⁹ excedens, in vrbe Roma mirabili doctrina clarus effulſit. Scripſit aũt & metro & ſoluta oratione plura opuſcula, de quibus ego tantum reperi ſubiecta: Ad Macedonium Abbatem opus inſigne, iuxta ſeriem totius euangelij, quod prænotauit

Carmen paſchale metrice li.4. Paſchales quicunq; da

In oẽs epiſtolas Pauli proſaice li.14. Anteq̃ apoſtolica verba

De miraculis Chriſti li.1. A ſolis ortus cardine
Ad Theodoſium imperatorem li.1. Romulidum ductor cla
In maius volumen Priſciani li.1.
In ſecundam editionem Donati li.1.
Exhortatorium ad fideles li.1. Cantemus ſocij dn̄o
Epiſtolas plures ad diuerſos li.1. Sedulius Scotigena
De miraculis Chriſti proſaice li.2.

Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerūt. Hic tandem, vt Sigebertus ſcribit, epiſcopus ordinatus fuit. ſed eccleſiā vel vrbē vbi, nō exprimit. Claruit ſub Theodo. An. dn̄i 430.

VIctorinus Maſſilienſis rhetor, vir in ſecularibus literis eruditiſſimus, & in ſcripturis ſanctis admodum ſtudioſus, conatus eſt ſanctas ſcripturas exponere: ſed ſeculari literatura occupatus, & campum diuinorum eloquiorum ſine præceptore ingreſſus, quod voluit non ꝑfecit. Vnde quæ ſcripſit opuſcula, Chriſtiano quidem ſenſu & pio ſtudio præſtant, ſed leuiori pondere ſententiæ figurantur. Edidit autem ad filij ſui Etherij perſonam, commentariorum à principio vſq; ad mortem Abrahæ patriarchæ,
In Geneſim li.4.
Et quædam alia quæ nos latent.
Claruit ſub Theodoſio & Valentiniano, Anno domini 430.

PHilippus monachus & presbyter, B. Hieronymi quondam auditor atq; diſcipulus, vir ſtudioſus & eruditus, voluntariæ paupertatis amator præcipuus, qui verbo & exemplo ad pietatē multos erudiuit, poſt magiſtri obitum in diuinis ſcripturis quoſdam cōmentarios edidit, de qbus extat opus (vt ferunt) egregium
In Iob li.1. Epiſtolarum ad diuerſos li.1.
Claruit ſub Theodoſio & Valentiniano principibus, Anno domini 430. Et ſub Martiano moritur.

VIncentius monachus & presbyter monaſterij Lyrinenſis inſulæ, natione Gallus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & ſecularium literarum non ignarus, vita & morib⁹ clarus. Extat eius inſigne opus, quod ſub peregrini nomine compoſuit, à veteribus doctoribus percelebre laudatum, de erroribus & collegijs hæreticorum fugiendis,
Contra omnes hæreticos li.2.
Alia q̄q; nōnulla ſcripſiſſe legitur, q̄ ad notitiā meā non venerunt. Claruit ſub Theodoſio & Valentiniano regnātibus, An. dn̄i 430.

Pau-

PAulus presbyter, natione Pannonius, quæ Hungaria nunc dicta eſt, vir in ſacris literis ſtudioſus, & ſatis eruditus, nõ minus religionis cultu q̃ ſcientia ſcripturarum venerabilis, Chriſtianæ fidei propugnator zeloſus, fertur nõ pauca ſcripſiſſe volumina, quorum lectio ad confundendos hæreticos ſatis accommoda phibetur. Extant eius ad Conſtantiam Chriſto dicatam virginem,

De virginitate & contemptu mundi li. 1.

De alijs nihil adhuc reperi.

Claruit ſub Theodoſio iuniore, Anno domini 430.

ISaac, ex monacho Antiochenæ eccleſiæ presbyter, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in declamandis homilijs ad populum celeberrimæ opinionis, vita & conuerſatione Deo dilectus, & hominibus venerabilis, ſcripſit Syro ſermone, ad imitationem S. Effrem, plura deuota opuſcula, quorum lectio religioſis hominibus valde vtilis iudicatur. E quibus inter noſtra ſubiecta reperi:

Contra Neſtorianos & Euty.	li. 2.	
Exhortatorium vitæ ſpiritalis	li. 1.	Anima quæ Deũ diligit
De pugna vitiorum	li. 1.	Multorum honorem de
De acceſſu ad Deum	li. 1.	Qñ aliq̃s ĩ aliquã ruinã
De difficultate virtutum	li. 1.	Quamlibet virtutẽ ſine
Dialogum de profectu ſpiritali	li. 1.	Quo vinculo retinetur
De ordine monaſticæ vitæ	li. 1.	Ex operatione violenta
De humilitate	li. 1.	Beatus homo q ſcit inſir
De tribus ordinibus proficientiũ	li. 1.	Tres ſunt ordines in
De ſolitudine monachorum	li. 1.	Homo multæ ſolicit
De diuerſis tentationibus	li. 1.	Virtutes inuicem ſibi
De informatione nouitiorum	li. 1.	Hic eſt ordo ſobrius
De pœnitentia	li. 1.	Fortitudinem quam po
Carmen ſuper Antiochiæ deſola.	li. 1.	

Homilias plures ad populũ habuit, ſed in manus noſtras minime venerunt. Claruit ſub Theodoſio iuniore, Anno domini 440.

EVcherius epiſcopus Lugdunenſis in Gallia, vir doctus, & monachorũ diſciplina à iuuentute imbutus, ingenio promptus, & ſermone compoſitus, vita & conuerſatione Deo & hominibus gratus, quippe qui multos & verbo & exemplo ab iniquitate auertit: ſcripſit plura egregia volumina, ſed ad notitiã meam adhuc pauca peruenerunt. Reperi enim tantum iſta:

De contemptu mundi li. 1.

Ex-

Expoſitiones diuinoꝝ nominũ lib.1. Formulas ſpiritalis
Ad filios Solonis & Vrani lib.1. Epitomen Caſſiani lib.1.
Epiſtolas quaſdam ad diuerſos lib.1.
Ad Hilarium epiſcopum de laude eremi lib.1.
†Initiũ cõmentarioꝝ in Geneſim. Inſtructionũ lib.2.
Claruit ſub Theodoſio iuniore, anno domini 440.

Hilarius epiſcopus Arelatenſis, ad quem eremi deſerta petentem, Eucherius Lugdunenſis antiſtes librum edidit de laude eremi, vir doctus in ſcripturis diuinis, & ſatis diſertus eloquio, cuius merita ſanctitatis catholica perſonat eccleſia, tantæ pietatis extitit in pauperes, vt omnibus ſuis in eorum vſus hilariter diſperſis, pater pauperum deinceps vocaretur & eſſet. Scripſit inter cætera ſatis præclaro eloquio prædeceſſoris ſui
S. Honorati epiſcopi Vitam lib.1.
Homilias pene infinitas, Et quædam alia.
Claruit ſub Theodoſio principe iuniore, anno dñi 440. Moritur autem ſub Valentiniano & Martiano principibus.

Zoſimus papa, natione Græcus, ſedit in põtificatu poſt S. Innocentiũ anno vno, menſib⁹ octo, vir doctus, ſanctus, & Deo dilectus, q verbo & exemplo cõmiſſam ſibi ſtrenue gubernauit eccleſiã, pro cuius ædificatione multa eleganter conſtituit, ſicut in geſtis illi⁹ cõtinetur. Scripſit ꝑ ſtatu eccleſiaſtico ad diuerſos
Epiſtolarum lib.1. Ex relatione fratris nři
De Paſcha ad Hilarium lib.1.
De ſacerdotio ad Eſycium lib.1. Exigit dilectio tua præ
Moritur ſub Honorio & Theodoſio ĩpatorib⁹, anno dñi 419. indictione ſecunda, ſeptimo Calendas Ianuarias.

Bonifacius Papa primus, B. Zoſimo ſuccedẽs, præfuit eccleſiæ annis 3. & menſib⁹ 4. vir magnæ doctrinæ, & ad regimen aĩaꝝ ſatis idoneus, q multa ꝑ vtilitate eccleſiaſtica conſtituit, q̃ in canonibus ſanctoꝝ patrũ ſparſim habentur. Scripſit ad ædificatione fidelium, vt ferũt, nõnulla opuſcula, de qbus ego tantũ reperi
Epiſtolaꝝ decretaliũ lib.1. Eccleſiæ Romanæ cui
Moritur ſub Honorio & Theodoſio principib⁹, anno dñi 422. indictione quinta, octauo Calendas Nouemb.

Proba, mulier elegantiſſima, vxor Adelphi proconſulis Romani, fœmina in ſecularibus literis eruditiſſima, & diuinaꝝ ſcripturaꝝ non ignara, mirabili ſtudio feruens, ſexum vicit erudi-
tio-

tione ſua, Græcis ac Latinis literis ad perfectum inſtructa, metroq́ excellens & proſa, cum Virgilium mente teneret ad verbum, cogitauit ex illius verſibus nouum & vetus teſtamentum deſcribere, & quaſi ſic ille ſenſiſſet, ſuis carminibus demonſtrare. Aggreſſa itaq; fortiter opus mente repoſitum, omnes Virgilij libros ſolicite percurrens, nunc iſtum, nunc illum verſum, aliquando dimidiū, nonnunquam particulas minores verſuū aſſumens, mirabili induſtria, ſeruata vbiq; menſura pedum, catholica volumina poetæ carminibus deſcripſit: hocq́ opus in ſeptingentis ferme verſibus cōporratum, prænotauit Græco vocabulo

Virgiliocentonam, lib. 1. Iamdudum temeraſſe

Si quid amplius ſcripſit, neſcio.

Nihilominus hoc opus inter apocrypha computatur, quoniā etſi mulier deuota pium ſtudium aſſumpſerit, tamen Virgilius nunq̄ ad Chriſti honorem vel ad fidem noſtram ſuos verſiculos referendos æſtimauit. Eſt enim huius negocij non propria, ſed ficta, p̄ Probam aſſumpta interpretatio. Claruit autem, vt quibuſdam placet, ſub Theodoſio minore, anno dñi 430.

EVdoxia Theodoſii iunioris vxor, mulier in Chriſtiana religione deuotiſſima, & tam in diuinis ſcripturis quàm in ſecularib⁹ literis eruditiſſima, ab Hieroſolymis remeans, reliqas ſanctiſſimi protomartyris Stephani ſecum detulit, & in baſilica beati martyris Laurentij honorifice collocauit. Hęc cum doctiſſima eſſet, carmine & proſa excellens, fertur ad imitationem Probæ vxoris Adelphi, Homeri carmina reflexiſſe ad fidem Chriſtianam, titulum ſimiliter præponens opuſculo edito talem:

Homerocentonas lib. 1.

Sed & ipſum apocryphum eſt. Scripſit etiam quædam alia. Cum ſanctus Hieronymus in epiſtola quadam ſe Homerocentonas & Virgiliocentonas legiſſe perhibeat, ante eius obitum cōſcriptę ſint neceſſe eſt. Claruit cum Theodoſio marito, qui ſumpſit imperium anno domini 425.

PRimaſius epiſcopus Africanus, & vt quidam volunt, beati Auguſtini quondam diſcipulus, vir ſane in ſcripturis ſanctis eruditus, & diſciplinis ſeculariū literarū glorioſe imbut⁹, ingenio ſubtilis, & eloqo diſertus, multa dicit cōpoſuiſſe opuſcula, q̄ apud veteres magno in precio habebātur, de qbus ego tantum reperi

Contra hæreſes ad Fortunatum epiſcopum lib. 5.

In Apocalypſim Iohānis,ad Caſtoriū lib.5. De libro Apocalypſ
Cætera autem quæ cōpoſuit,ad notitiā meam adhuc nō venerūt.
Claruit ſub Theodoſio imperatore II.anno domini 440.

IVnilius epiſcopus cuiuſdam vrbis in Africa, nomen autē ciuitatis inuenire non potui, vir certe in ſacris ſcripturis valde doctus, & in ſecularibus diſciplinis meo iudicio ſufficiēter inſtructus,ſenſu profundus,eloquio dulcis & ornatus,multa dicitur conſcripſiſſe opuſcula:ſed ego tantum vidi opus inſigne,quod ſcripſit ad Primaſium ſupradictum epiſcopum,quod prænotauit

De partibus diuinæ legis lib.1. Sancto ac beatiſſ.epiſcopo
De cæteris nullum vidi.
Claruit eo tempore quo & Primaſius,anno domini 440.

PRoterius epiſcop9 Alexādrinus, vir tam in diuinis ſcripturis ꝙ in ſecularibus literis eruditiſſim9, theologus & cōputiſta inſignis,quē Leonis Auguſti tēporibus, ſucceſſores Dioſcori hæretici, ſeditione facta authore Timotheo, crudeliter peremerunt, ipſumꝗ Timotheū in locum eius pro Alexandrino epiſcopo idolum erexerunt,ſcripſit inter cætera ad S.Leonem Papam

De celebratione paſchæ epiſt.5.
Ad Hilarium de eadem re epiſt.1. Quoniā ſanctitas vr̄a
Epiſtolas plures ad diuerſos. Et quædam alia.
Claruit ſub Leone imperatore,anno domini 460.

PAſchaſinus Sicilienſis epiſcopus,in diuinis ſcripturis erudit9, & in ſecularibus literis nobiliter doctus,non minus conuerſatione quàm ſcientia reuerendus,vice beati Leonis Papæ Magni in Chalcedonēſi concilio præſediſſe dicitur, in quo vnà cum ſanctis patribus numero ducentorum,Eutychen & Dioſcorum hæreticos damnauit.Erat autē Eutyches presbyter & abbas celeberrimi monaſterij Cōſtantinopolitani, qui aſſerebat Chriſtum Deum tantū eſſe,& non hominē,& varia ſcripſit pro ſuo errore,ꝙ oīa cū authore dānata ſunt.Paſchaſinus vero ſcripſit ad Leonem Papam

De quæſtione Paſchali epiſt.1. Apoſtolatus veſtri ſcripta
Ad eundē de fontis miraculo epiſt.1. Non nos dies vna long
Acta concilij Chalcedonēſ lib.1. Regulas ſanctorum per ſin
Claruit ſub Theodoſio iuniore,anno domini 450.

LEo Papa primus,natione Tuſcus,poſt Sixtum III.ſedit in cathedra Petri annos XXI.vir in diuinis ſcripturis eruditiſſim9, & in declamādis homilijs ad populum adeo celebris & facundus,

dus, vt ſuperiorẽ in eccleſia Romana habuerit neminem, q̃d ſermones eius clariſſimi teſtabuntur. Fuit eñ eccleſiaſticæ dictionis Tullius, ſacræ theologiæ Homerus, rationũ fidei Ariſtoteles, authoritatis apoſtolicæ Petrus, & in Chriſtiano pulpito Paulus. Eius ſermones cor penetrãt, afficiunt animũ, fidem catholicam dulci breuiloquio cõfirmant. Nec mirũ, ignem diuini amoris geſtans accenſum in pectore, q̃d aliud q̃ verba ardentia loqueretur? Scripſit aũt plura opuſcula, de q̃bus ego tantum reperi ſubiecta: videlicet,

Contra Eutychen presbyterum	lib. 2.	Sicut peritorũ dilectiſſ
De ſymbolo Niceno	lib. 1.	Credimus in vnũ Deũ
Ad Leonẽ Auguſtũ teſtimon.	lib. 1.	Vnũ igitur hoc immob
Ad inq̃ſitiões Ianuarij epiſcopi	lib. 1.	Nulla ratio ſinit vt in
De paſſiõe Dñi hõiliæ 24.	lib. 1.	Semper quidem dilectiſ
Homilias multas ad populum	lib. 1.	Multis diuinarum ſcrip
Ad Flauianũ epiſc. cõtra Eutyc.	lib. 1.	Lectis dilectionis tuæ
Ad Leonẽ Aug. cõtra Eutychen	lib. 1.	Promiſiſſe me memini
Ad Turibiũ epiſc. cõtra Priſcill.	lib. 1.	Quã laudabiliter p cat
Ad Ruſticũ Narboneñ epiſc.	lib. 1.	Subditis reſpõſionibus
Ad Anaſtaſiũ epiſc. Theſſalon.	lib. 1.	Quanta fraternitati
Epiſtolarũ multarũ ad diuerſos	lib. 1.	Dilectiſſimo filio Eutyc

De cæteris nihil reperi.

Morit tandẽ poſt multos p eccleſiaſtica vtilitate labores, ſub Leone Auguſto, anno dñi 461. indictione 14. IIII. calendas Iulij.

PEtrus epiſcopus Rauennas, vir eruditus atque ſanctiſſimus, in vita multis coruſcans miraculis, in declamandis homilijs ad populum excellentis ingenij fuit, multosq́ tam verbo q̃ exemplo ad veritatis tramitem conuertit, multa ſcripſit pro ædificatione fidelium, de quibus feruntur:

Sermones & homiliæ plures liber 1.

†Horũ ſermonũ exẽplaria duo extãt in bibliotheca Ebirbacẽſi.

Ad Eutychen presbyterum epiſt. 1. Triſtis legi triſtes literas

Scripſit etiam epiſtolas alias plures.

Claruit ſub Marciano Auguſto, anno domini 450.

FLauianus epiſcopus Conſtantinopolitanus, ad quem beatus Leo Papa multas ſcripſit epiſtolas, vir quidem eruditus, & catholicæ vnitatis amator præcipuus, qui Eutychen presbyterũ & archimandritam, impie de Chriſti humanitate ſentientem, depoſuit & excommunicauit, ſicut in quadam epiſtola præfato Pa-

pæ Leoni miſſa teſtatur, multa pro hæreſum extirpatiõe patrauit & ſuſtinuit. Scripſit Græco ſermone quædam non contemnenda opuſcula, De quibus feruntur:

Acta cum Eutyche presbytero lib. 1.
Contra eiuſdem errores lib. 1.
Ad Leonem Papam de eodem, epi. 1. Nulla res diaboliue
Epiſtolarum ad diuerſos lib. 1.
Et nonnulla alia quæ neſcimus.

Claruit ſub Theodoſio iuniore & Martiano, Anno domini 454.

Hilarius papa, natiõe Sardus, poſt Leonem Magnum ſedit in pontificatu annis ſex, menſibus totidem, vir in ſcripturis diuinis doctiſſimus, & multarum virtutum decore inſignis, q̃ eleemoſynis & ſanctis operibus iugiter intentus, non ſine magna ſanctitatis opinione refulſit. Hic Romæ ſynodo quinquaginta epõrum habita, nonnulla conſtituit pro eccleſiaſtica honeſtate. Scripſit aũt quædam neceſſaria opuſcula, de quibus ego tantum reperi

Decretum ſynodale lib. 1. Q̃m religioſus ſpũſſanc
Ad ep̃os Taraconen. prouinciæ epi. 1. Poſtq̃ literas veſtræ
Ad Aſcanium Taraconeñ. ep̃m epi. 1. Diuinę circa nos gratię
De Concilio Niceno epi. 1. De Concilio Epheſino epi. 1.
De Cõcilio Chalcedoñeſi epi. 1. Epiſtolarum ad diuerſos lib. 1.

Moritur ſub Leone Auguſto, Anno domini 468. Indictione ſexta, nono Caleñ. Martij, cui Simplicius ſucceſſit.

EVſebius epiſcopus Mediolanenſis, in ſcripturis ſanctis valde eruditus, & ſecularium literarum nõ ignarus, beatiſſimo pontifici Leoni & familiaris & dilectus, pro fide ſancta catholica contra hæreticos fortiter pugnans & ſcribens, fertur nonnulla ad ædificationem fidelium edidiſſe opuſcula, ſed ad notitiam meam non venerunt. Vidi enim vnam eius duntaxat epiſtolam, quam in cauſis fidei ſcripſiſſe dicitur

Ad ſanctum Leonem papam, epi. 1. Reuerſus dño annuen-

Claruit ſub Martiano imperatore, Anno domini 450.

ASclepius Apher, Vagenſis territorij epiſcopus, vir ſtudioſus & eruditus, homiliaſtes ad populum declamator egregius, & hæreticorum expugnator acerrimus, multa volumina ſcripſit ad ædificationem populi, quorum editione glorioſus in omni terra nominatus eſt, quippe qui non tantum verbis, ſed & operibꝰ ſe doctorem vtilem plebi exhibuit. Aetatem enim ſuam multi eru-

di-

ditiſſimi viri claram reddiderunt. De cuius ſcriptis feruntur

Aduerſum Donatiſtas	li.2.	Aduerſum Arrianos	li.1.
Homiliæ infinitæ ad populum	li.1.		

Et alia multa nobis incognita.
Claruit ſub Theodoſio iuniore, Anno domini 440.

PRoſper, epiſcopus Rheginēſis poſt Fauentium, natione Aquitanicus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularib⁹ literis nobiliter doctus, carmine excellens & proſa, eloquio diſertus, ſenſu profundus, ingenio ſubtilis, aſſertione neruoſus, vita & cōuerſatione ſanctiſſimus apparuit. Hic beati Leonis papæ Magni quondam notarius fuit, & multas in eius perſona epiſtolas dictauit. Scripſit etiam de ſua vena multa præclara opuſcula, de quibus ego tantum reperi ſubiecta: Ex ſententijs beati Auguſtini epiſcopi verſibus hexametris & pentametris, mixtum proſa opus pulcherrimum, quod prænotare voluit

Epigrammata,	li.1.	Dū ſacris mentē placet
De vita contemplatiua	li.3.	Contemplatiua vita in
De libero arbitrio	li.1.	Dño fratri dilectiſſ. Ru
Ad capitula Gallorꝫ reſponſiones	li.1.	Doctrinā quam ſanctæ
Ad obiecta Vincentianorum	li.1.	Quidam Chriſtianæ ac
Ad excerpta Genuenſium	li.1.	In libris beatæ memo
Summā grandē 330. poſitionum	li.1.	Scientia vera eſt quæ

Cōtra Caſſianū de lib. arb.	li.1.	Chronicon hiſtoriarum	li.1.
Epiſtolarum ad diuerſos	li.1.	De illuſtribus viris	li.1.
De captiuitate Romæ	li.1.		

Alia inſup nōnulla ſcripſiſſe dicit, ſed ad man⁹ noſtras nō venerūt.
Claruit tēporibus Leonis imperatoris magni, Anno domini 460.
Cuius feſtum celebratur ſeptimo Calendas Iulij.

VIctor, Cartennæ Mauritaniæ ciuitatis epiſcopus, in ſcripturis ſanctis doctus, & declamator ſermonum egregius, hæreticorum perſecutor inſignis, multa dicitur conſcripſiſſe volumina, in quibus & populum erudiuit deuotum, & errantes circa fidem fortiter contriuit. De quorum numero iſta feruntur:

Aduerſum Arrianos	li.1.		
Aduerſum Donatiſtas	li.1.	Ad Baſilium conſolatorius	li.1.
De pœnitentia quoque	li.1.	Homiliarum ad populum	li.2.

Alia quoq; non pauca edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.
Claruit ſub Martiano Auguſto, Anno domini 450.

VIctorinus natione Aquitanicus, vir in diuinis ſcripturis admodum ſtudioſus, & in ſecularibus literis eruditiſſimus, dicitur quædam ſui ingenij reliquiſſe opuſcula, quæ ad notitiam meam adhuc minime venerunt. Hic iubente papa Hilario, ſcripſit pro inueniendo termino paſchali
Cyclum magnum annorum 532. li. 1.
Hic dicitur magnus cyclus annorum 532. qbus euolutis, omnes ſuputationes lunarium in idem redeunt, quem Dionyſius Abbas emendauit poſtea, & vſque in hanc noſtram ætatem, licet in aliquibus defecerit, tamen perſeuerat. Scripſit etiam Victorinus iſte quaſdam epiſtolas.
Claruit ſub Leone imperatore, Anno domini 460. & ſcripſit cyclum ſuum ſub Hilario papa, anno eius tertio.

PEtrus Edeſſenæ eccleſiæ presbyter, in ſcripturis ſanctis doctus & exercitatus, vim & ingenium declamādi homilias ad populum nactus excellentiſſimū, adeo vt ſuis temporibus ſecundum non haberet, ſcripſit Syro ſermone multa pclara volumina, de qbus ad notitiam meam ſolis titulis pauciſſima venerunt:
In Pſalmos commentarij li. 1.
In Pſalmos etiam metro luſit li. 1.
Homilias ad populū dictauit, & habuit pene infinitas, q̄ apud nos raro inueniūtur. Sed neq; tractatuū eius nobis certus eſt numerus.
Claruit ſub Marciano imperatore, Anno domini 450.

SAbatius epiſcopus Prouinciæ Gallicanæ, vir in diuinis ſcripturis doctus, & in ſecularibus literis ſufficiēter eruditus, ingenio ſubtilis & acer, contra hæreticorum vim cum ſcribendo, tum diſputando multoties certauit. Vnde rogatus à Secunda quadam, Chriſto dicata virgine, ſcripſit inſigne & memorabile volumen
Contra Marcionem & Valentinū li. 1.
Contra Eunomium & *Etium li. 1.
Alia quoq; nonnulla edidit, ſed ad notitiam meam nondum venerūt.
Claruit ſub Theodoſio iuniore, circa annos domini 440.

VRſinus monachus, in diuinis ſcripturis eruditus, & literarum humanitatis nō ignarus, ingenio ſubtilis & cautus eloquio, multos ad vtilitatem fidelium tractatus cōpoſuiſſe dicitur, ſed nihil eorum ad manus noſtras vſquam memini perueniſſe. Fertur autem eius opus inſigne contra eos qui rebaptizant ſemel rite baptizatos, cuius titulus eſt,

De non rebaptizandis hæreticis li.1.
Claruit,vt reperi,ſub Theodoſio iuniore,Anno domini 490.

IVlianus epiſcopus eccleſiæ Toletanæ Hiſpaniarum,natione Maurus,ad quem S.Proſper tres libros de contemplatione ſcripſiſſe dicitur,vir in diuinis ſcripturis valde eruditus,& ſecularibus doctrinis ſufficienter inſtructus, eloquio ſcholaſticus, ſenſu apertus, ſcripſit multa inſignia volumina,de quibus referuntur ſubiecta:

De ſancta virginitate	li.1.	De natura animæ	li.8.
De reſolutione q̃ſtionum,	li.1.	De contemptu mundi	li.1.
Pronoſticon futuri ſeculi	li.3.	Naſcẽtis fidem eccleſiæ	
De vitijs & virtutibus	li.1.	Epiſtolarum ad diuerſos	li.1.

Alia quoq; nonnulla cõpoſuiſſe dicitur,q̃ ad notitiã meã nõ venerũt.
Claruit ſub Marciano imperatore,Anno domini 450.

VIctorianus Buconius, Caſtellianæ vrbis Mauritaniæ epiſcopus,vir in diuinis ſcripturis iugi ſtudio exercitatus,& ſecularium literarum diſciplinis non mediocriter doctus, hæreticorum malleus fortiſſimus, & fidelium populorum doctor egregius,multa dicitur pro tutatione fidei catholicæ ſcripſiſſe opuſcula, de quibus præcipua feruntur iſta:

Aduerſum Iudæos	li.1.	Aduerſum Arrianos	li.1.
Aduerſum oẽs hæreticos	li.1.	De ſacramentis quoq;	li.1.

Claruit ſub Marciano imperatore,Anno domini 450.

MVſcus presbyter eccleſiæ Maſſilienſis,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& in earum ſenſibus ſubtiliſſima exercitatione limatus,lingua ſcholaſticus & nitidus,hortatu ſancti Venerij epiſcopi,de ſcripturis ſanctis excerpſit lectiones & reſponſoria,ſingulis diebus feſtiuis totius anni apta,pſalmosq; ordinauit ſingulis aptos temporibus in eccleſia decantandos. Scripſit etiam ad Euſtaſium epiſcopum egregium opus,

Sacramentorum	li.7.	Homilias plures ad populum

Et quædam alia.
Claruit ſub Marciano & Leone principibus,Anno domini 440.

VIncẽtius presbyter,natiõe Gallus,in diuinis ſcripturis multũ exercitatus, linguã habẽs vſu loquẽdi,& maiorum lectiõe politã,ſeculariũ quoq; literarum nõ ignarus,ſcripſit(vt refert Gẽnadius noſter)opus egregiũ, & deuotis viris maximope amplectẽdũ,
In Pſalmos commentarios li.1.
Et quædam alia.

Cla

Claruit ſub Martiano imperatore, anno dñi 450.

CYrus genere Alexandrinus, arte medicus, ex philoſopho monachus pro Chriſti amore factus, vir in ſecularib⁹ literis eruditiſſimus, dicendi peritia inſignis, in ſcripturis ſuis ſyllogiſmis magis vtens quàm authoritatibus diuinarum lectionũ, dum aduerſus Neſtorem nimis inuehitur, Timotheanum dogma fouere perhibetur, ambiguusq́ȝ ſui, ſuſpendit animum à conſenſu concilij Chalcedonenſis, nec acquieſcẽdum putat, filium Dei poſt incarnationem duabus conſtare naturis. De ſcriptis aũt eius fertur

Aduerſus Neſtorem lib. 1. Aduerſum hæreticos lib. 1.

Claruit ſub Leone Auguſto, anno domini 460.

SAluianus, Maſſilienſis eccleſiæ presbyter, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis ſufficienter inſtruct⁹, epiſcoporum ſui temporis magiſter, ſcripſit ſermone ſcholaſtico & aperto multa & varia opuſcula, de quibus ſubiecta feruntur: Ad Claudium epiſcopum Viennenſem, plures ſcripſit epiſtolas, ſale ſapientiæ conditas. Ad Marcellum presbyterum

De bono virginitatis lib. 3. Aduerſus auaritiam lib. 4.
De præſenti iudicio lib. 5. Ad Solonum epiſcopũ li. 1.
Ad Claudium Viennenſem epiſcopum lib. 1.
In principium Geneſis hexameron lib. 1.
In extremã partẽ Eccleſiaſtę lib. 1. Epiſtolarũ ad diuerſos lib. 1.
Homilias ad epiſc. factas lib. 1. De ſacramentis quoq; lib. 1.
Homilias plures ad populum lib. 1.

Alia quoq; multa edidit, quæ ad notitiã meam minime venerunt.
Claruit ſub Zenone imperatore, anno domini 480.

SAmuel Ediſſenę eccleſię presbyter, in diuinis ſcripturis iugi exercitatione doct⁹, homiliarũ ad populũ declamator egregius, Græco & Syro ſermone pitus, claruit primũ Ediſſæ, poſtea ad Cõſtantinopolim veniens, ibidẽ in magno precio habit⁹, diẽ clauſit extremũ. Scripſit tã Gręco q̃ Syro ſermõe pene infinita opuſcula, de q̄bus ad notitiã meã pauciſſima puenerunt. Reperi em̃ tantũ

Aduerſum Neſtorianos lib. 1. Aduerſum Eutychianos li. 1.
Aduerſum Timotheanos lib. 1.

Claruit ſub Zenone Auguſto, anno dñi 480.

GEnnadius Conſtantinopolitanæ vrbis epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarum non ignar⁹, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio, ſcripſit Græco ſermone

non=

nõnulla in ſacris voluminibus opuſcula, ſed in manus noſtras minime peruenerunt. Fuit enim homiliarum declamator egregius, & non minus vita quàm ſcientia ſcripturarum inſignis. Fertur autem inter cætera opus eius commentariorum inſtructum,

In Danielem prophetam lib.1.	Homilię multæ ad populũ li.1.

Morit ſub Leone imp̃atore I. qui imperauit anno dñi 460.

CLaudius (†alij Claudianum vocant) epiſcopus Viennenſis, ad quem Saluianus presbyter librũ vnum compoſuit, vir in diuinis ſcripturis doctus, & in ſecularibus literis eruditiſſim⁹, non minus ſanctitate q̃ ſcientia clarus, tẽporibus ſuis emicuit, qui propter frequentes terræmotus letanias primus inſtituit, quas Romana eccleſia deinceps continuandas ſuſcepit. Scripſit autem

De ſtatu animę lib.3.	Epiſtolas quoq;,	Et quædã alia.

Claruit ſub Zenone imperatore, anno dñi 480. Et ne quem Claudij nomen offendat ignarũ, nouerit eundem dici Mamertum.

SIdonius, epiſcopus Auernorũ, in diuinis ſcripturis doctus, & in diſciplinis ſeculariũ literarũ ſuo tẽpore omniũ opinione eruditiſſimus, carmine excellẽs & proſa, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio, ſcripſit tam metro q̃ ſoluta oratione multa præclara opuſcula, de quibus ego tantũ reperire potui ea quæ ſubieci, videlicet.

Panegyricũ Anthemio Auguſto	lib.1.	Auſpicio & numero
Panegyricum Iulio Valerio	lib.1.	Concipe præteritos
Panegyricum ſocero ſuo	lib.1.	Phœbe peragrato tã
Ad Felicem	lib.1.	Dic dic quod peto ma
Epithalamiũ Ruricio & Hiberiæ	lib.1.	Inter cyaneas epiera
Epithalamion Polemio	lib.1.	Forte procelloſi reme
Euchariſticon ad Fauſtum	lib.1.	Phœbum & ter ternas
Epigrammatum quoq;	lib.1.	Quatuor ante dies
Ad Pontiũ Leontium Burg	lib.1	Byſtonij regis ſtabulũ
Laudem Narboneñ vrbis	lib.1.	Salue Narbo potens
Epiſtolarũ ad diuerſos	lib.9.	Diu p̃cipis domine ma

Scripſit & alia multa, breuia quidem, ſed ſatis erudita ſyntagmata, quorũ titulos compendij amore tranſiui. Claruit temporibus Zenonis Auguſti, anno domini 480.

SImplicius Papa, natione Tiburtinus, poſt S. Hilarium Romanæ & vniuerſali Eccleſiæ præfuit annis quindecim, vir doctus & ſanctus, qui non tantum ſimplex iuxta nomen ſuum, ſed & rectus apparuit, recedens à malo ac timens Deum, eccleſias multas

nimia vetuſtate collapſas inſtaurauit, ſtatuta Chriſtianæ reipublicæ neceſſaria edidit, & ad ędificationem fidelium nonnulla conſcripſit, de quibus legi tantum,

Ad Iohannē Rauen. epiſcopū epiſt. 1. Si quis eſſe intuitus eccl

Ad Florentiū & Eqtiū epiſc. epiſt. 1. Relatio nos veſtræ

Ad Seuerum epiſcopum epiſt. 1.

Sed & alias multas & valde vtiles ſcripſit epiſtolas, quas nondū vidi. Moritur ſub Zenone Auguſto, anno domini 485. indictione ſexta, 6. Nonas Martij, relatus in ſanctos.

SEruuſdei, cuiuſdam eccleſiæ epiſcopus, nomen vrbis inuenire non potui, vir in diuinis ſcripturis iugi exercitatione doctus, & veterum lectione diues, ingenio ſubtilis, apert⁹ eloquio, fertur nonnulla cudiſſe opuſcula, de quibus extat volumen ſacris ſcripturis inſtructum, cōtra eos q dicunt, Chriſtū in hac vita degentē, nō vidiſſe carneis ſuis oculis patrē, cuius operis prænotatio eſt,

Quod filius viderit patrem lib. 1.

In hoc opere oſtendit, ꝙ filius Dei etiā ex hora cōceptionis ſuæ in vtero virginis Mariæ de ſpūſancto, carnalib⁹ oculis ſuis Deū patrē viderit ſemp & deinceps & nunc carnē veſtitus humanā.

Alia etiam quædam ſcripſit.

Claruiſſe dicitur ſub Leone imperatore, anno domini 480.

VIctor epiſcopus Capuanus, in ſcripturis ſanctis eruditus, & in ſecularibus literis ſufficienter imbutus, theologus & computiſta egregius, acer ingenio, eloquio clarus, in ſacris voluminibus fertur nonnulla ſcripſiſſe opuſcula, ſed pauciſſima eorum ad notitiam meam peruenerunt. Redarguit errorē Victorij Aquitanici, qui iubente Hilario Papa, ſcribens cyclos paſchales, docebat eſſe celebrandum paſcha XV. calen. Maij in anno dñi 455. quod rectius erat celebrandum eo anno VII. calendas Maij. Scripſit ergo hac occaſione ſuborta,

De Paſcha librum 1. Vnū euangeliū ex quatuor lib. 1.

Claruit ſub Zenone Auguſto, anno domini 480.

CErealis epiſcopus African⁹, vir in diuinis ſcripturis valde peritus, & ſecularium diſciplinarū non ignarus, rogatus à Maximino Arrianorū epiſcopo, ſi poſſet paucis diuinæ ſcripturæ teſtimonijs, abſq; diſputationis duntaxat aſſertione, cōſubſtantialitatem patris & filij & ſpiritusſancti aſſignare: reſpōdit nō paucis, vt irridens ille petierat, ſed multis vtriuſque inſtrumenti teſtimo

moniis,opus inſigne cōponendo Aduerſum Arrianos lib.i.
Scripſit etiam alia.
Claruit tēporibus Leonis imperatoris,anno domini 460.

IOhānes Antiochenæ eccleſiæ presbyter, in ſcripturis ſanctis veterum lectione diues,cum apud Antiochiam aliquot annis docuiſſet grammaticam, cœpit clericum velle profiteri: factusq́ ſucceſſione legitima presbyter,ad diuinas lectiones ſe contulit:quibus doctior effectus, tantum in declamandis homiliis valuit, ꝙ ſimilem ſuo tempore neminem habuerit.Scripſit ſatis inſtructum volumen
Cōtra Timotheanos lib.i. Homilias plures ad populū lib.i.
Et alia multa.
Claruit Zenonis Auguſti temporibus, anno dñi 480.

THeodolus presbyter,natiōe Italus,vir in diuinis ſcripturis eruditus,& in ſecularibus literis nobiliter doctus, veniens de Italia in Cœleſyriam,ibidem presbyter,& tandem epiſcopus ordinatus memoratur:multaq́ ſcribens & componēs, nomen ſuum tranſmiſit ad poſteros. De cuius opuſculis ego tātum reperi opus metricum de miraculis veteris teſtamenti & fabulis poetarum,cui titulum impoſuit
Eclogarum lib.i. Aethiopum terras
De cōſonantia ſcripturaꝝ lib.i.
De cæteris nihil reperi.
Claruit anno dñi 480.ſub Zenone Auguſto, ſub q̄ & moritur.

EVgeni⁹ epiſcop⁹ Carthagineñ in Africa,vir doct⁹ & ſanct⁹,trinitatis indiuiduę cōfeſſor publicus,multas ab Arrianis iniurias ſuſtinuit,ſub Hunerico rege Vandaloꝝ,q poſt Genſericum patrē ſuū Chriſtianos perſequebatur in Aphrica. nā cum aliis epiſcopis multis,linguis abſciſſis,in exiliū miſſus fuit.Scripſit autem plena fidei & eruditiōis nōnulla opuſcula, de qb⁹ ſubiecta ferunt:
Expoſitio fidei catholicę lib.i. Apologeticus pro fide lib.i.
Altercatio cum Arrianis habita lib.i.
Ad eccleſiam ſuam dum in exilium pergeret, epiſt.i.
Alia nihilominus ſcripſiſſe dicitur, ſed ad notitiam meam non venerunt.Claruit tēporibus Auguſti Zenonis,anno dñi 480.

FElix papa tertius,natione Romanus,poſt ſanctum Simplicium pontificem ſedit in cathedra Petri annis octo, vir bonus, doctus,& ſanctus,qui zelo fidei accenſus, Petrum & Acacium

Eutychianos epiſcopos damnauit, relegãs in exilium. Hic ob eam rem ſynodum Romæ celebrãs, multa ad eccleſiaſticam vtilitatem conſtituit, & ſcripſit

Decretum ſynodale lib. 1. Flauio Boethio mi. con

Epiſtolas decretales plures lib. 1.

Moritur ſub Anaſtaſio imperatore, Anno dñi 495. Indict. I.

GEnnadius Maſſilienſis eccleſiæ presbyter, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & ſecularium literarum non ignarus, Græco ſimul & Latino ad perfectum inſtructus eloquio, multa conſcripſit opuſcula, & de Græco in Latinum ſermonem non pauca volumina antiquorum patrum traduxit. De ſuis autẽ ſcriptis ipſe per ſe in fine illuſtrium virorum ſubiecta recenſuit

De fide ſua ad Gelaſiũ papã, lib. 1. Aduerſus Neſtorium lib. 6.

Aduerſus Eutychen lib. 9. Aduerſus Pelagium lib. 3.

Aduerſus omnes hæreſes lib. 8.

De illuſtribus viris lib. 1. Iacobus cognomento

De hæreſi mille annorum lib. 1.

Scripſit hæc & alia q̃dam, ſed ad notitiã meam necdum venerunt.
Claruit ſub Anaſtaſio imperatore, Anno domini 490.

GElaſius papa primus, natione Afer, ſedit poſt Felicem in pontificatu annis quatuor, vir ſanctus & in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, mox inito pontificio munere, Manichæos quos in vrbe reperit, in exilium miſit, & libros eorum apud baſilicam ſanctæ Mariæ maiorem, publice cremauit. Multa ꝑ eccleſiaſtica vtilitate conſtituit, & plurima contra hæreticos ſcripſit, de cuius opuſculis ſubiecta feruntur:

Decretum ſynodale lib. 1. Neceſſarium rerum diff

Contra Arrianos lib. 2.

Contra Eutychen & Neſtorem lib. 5.

Hymnoꝝ inſtar Ambroſii lib. Epiſtolarum ad diuerſos lib. 1.

Orationes plures & graues. Et quædam alia, Gradalia, Alleluia & Tractus cum præfationibus ad Miſſam congruentes ordinauit, & libros ſanctorum patrum authẽticos, ab apocryphis ſequeſtrauit, ſicut habetur diſt. 15. ſancta Roman.

Moritur imperante Anaſtaſio Auguſto, Anno domini 496.

FAuſtus, ex abbate Lirinenſis monaſterij, epiſcopus Regiẽſis in Gallia, vir quidem doctus & eloquẽs, ſed Pelagiano errore fœdatus, vnde & opuſcula eius inter apocrypha computantur,

ſicut

ſicut patet 15. diſt. ſancta Roman. Tandem à beato Fulgentio Ru=ſpenſi epiſcopo correptus & emendatus, errorem deſeruit, & ad ve=ritatem catholicæ fidei reuerſus eſt, in cuius rei argumentum, egregium volumen edidit cōtra priſtinos errores, quod de gratia Dei prænotauit. De cuius opuſculis feruntur: Idem volumen

De gratia Dei lib.1. Aduerſum Arrianos lib.1.
Contra Anthropomorphitas lib.1.
De ſpirituſancto lib.1. Fides catholica in vni
Ad Gratū diaconū contra Neſto. lib.1.
Ad Felicem præfectum lib.1.
Homiliæ plures ad populum.

Claruit ſub Anaſtaſio imperatore, Anno domini 490.

FVlgentius epiſcopus Ruſpenſis in Aphrica, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularib⁹ literis nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, ſenſu profund⁹, eloquio dulcis, diſertus & nitidus, ad docendum facilis, ad arguendum acer, ad perſuadendum idoneus atq; mitiſſimus fuit, qui non minus vitæ ſanctimonia, q̄ ſciētia ſcripturarum clariſſimus effulſit. Scripſit multa egregia volumina, de quibus ſubiecta feruntur:

De grā Dei & libe. arbit. lib.7. De ſancta trinitate lib.1.
De veritate ꝑdeſtinatiōis lib.2. De remiſſione peccatoꝝ lib.2.
Altercatio cum Traſimundo rege, lib.1.
Regula veræ vitæ lib.1.
De prædeſtinatione ad Monim. lib.3. Literæ tuæ fili chariſſ
Ad Ferrandum diaconum lib.1. Epiſt. tua ſctē fra. & cōdi
De continentia coniugali lib.1. Epiſtolā tuā ſancte ſolic
De virginitate ad Probam lib.1. Spiritali deſiderio atq;
De oratione ad eandem lib.1. Dñæ in Chriſto pluri
De charitate ad Eugypiū abbatē lib.1. Vtinā ſancte frater tāta
De pœnitentia ad Venantiam lib.1. Sicut vera lux nullate
Ad Theodorum ſenatorem lib.1. Vt ignotus corpore
Ad Gallam viduam lib.1. Ante menſes aliquot
De fide ad Donatum lib.1. De myſterio mediatoris lib.3.
De ſacro incarnationis lib.1. Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Sermonum multorum lib.1. Homiliæ q̄q; innūerabiles, lib.1.
Quæſtionum diuerſarum lib.1. Adā ſine a, Abel ſine b, &c. lib.1.
Mythologiarum ad Catum presb. lib.3. Quāuis inefficacem pet
De abſtruſis ſermonibus lib.1. Ne de tuoꝝ ꝑceptorum

Virgilianæ continentię moraliza. lib. 1. Expetebat quidem leui
De immenſitate filij Dei lib. 1. De paſſione domini lib. 1.
Sed & alia multa ſcripſiſſe dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt. Erat enim tam Gręco quàm Latino ſermone imbutus. Notandũ vero, q̃ libri de Adam ſine a, titulus eſt, Liber ſine litteris, ſcilicet de Adam ſine a, de Abel ſine b, de Cain ſine c, & ſic de cæteris ſecundum conſequentiam literarum. In libro autem cuius titulus eſt, Expoſitio Virgilianæ continentię, ſecundum philoſophos morales, mirabili induſtria aurum in luto (vt ſic dicã) quęſiuit, & inuenit, dum opus poetæ ad phyſicam ratione͂ inclinauit. Scripſit hoc opus ad quendam diaconum. Aliud vero mythologiarum, ad Catum presbyterum Carthaginenſem, & de abſtruſis antiquorũ ſermonibus ad Chalcidium grammaticum, iam ſenem, cum ipſe adhuc iuuenis eſſet, & literarũ humanitatis ſcholæ doctor & rector. Claruit temporibus Traſimundi regis Vandalorũ, catholicas eccleſias perſequentis, ſub Anaſtaſio imperatore, Anno domini 500.

FErrandus diaconus eccleſiæ Carthaginenſis, ad que͂ S. Fulgentij ſupradicti nonnulla extant opuſcula, vir in diuinis ſcripturis & ſtudioſus & eruditus, & non minus ſanctitate conuerſationis, q̃ doctrina venerabilis, fertur q̃dam viuacis ingenij cudiſſe volumina, de quib⁹ ad notitiam meam ſubiecta tantũ puenerunt:
Ad Regium comitem
De ſeptem regulis innocentiæ lib. 1. Socialis vitæ labori
†hic liber apud Ebirbacenſes extat.
Ad S. Fulgentium epi. 1. Epiſtolarum ad diuerſos lib. 1.
Claruit cum Fulgentio ſub Anaſtaſio imperatore, Anno dñi 500.

ANaſtaſius Papa ſecundus, natione Romanus, ſedit poſt S. Gelaſium pontificem anno vno, me͂ſibus decem, vir q̃dem eruditus, ſed ab Acacio Cõſtãtinopolitano epiſcopo ſeductus, non diu poſt debitas luit pœnas erroris. Cum enim neceſſitati naturæ vellet obſequi, inteſtina cum fæcibus á Deo percuſſus miſer effudit, vt patet 19. diſt. Anaſtaſius. Et hic infamis Papa ſecũdus fuit. Scripſit ad Anaſtaſium imperatorem
De pace eccleſiæ epi. 1. Exordium pontificatus
Alias q̃q; ferũ ſcripſiſſe epiſtolas, ſed in manus noſtras non venerũt. Moritur diuino iudicio percuſſus, cum Acacium Conſtantinopolitanum epiſcopum, ab eccleſia damnatũ & eiectum, ab exilio reuocare occulte voluiſſet, ſub Anaſtaſio Auguſto, Anno dñi 498.
Ana

†Anaſtaſii Papæ decreta:& epiſtola vna,quæ in ſecundo tomo operum diui Hieronymi inuenitur.

PAſchaſius Romanæ eccleſię diaconus,vir doctus & ſanctus,pater pauperum,eleemoſynarum largitioni totus intentus, tantæ virtutis & ſanctitatis extitit, vt eius dalmaticæ attactu dæmoniacum fuiſſe curatum poſt mortem, Gregorius Papa ſcribat in quarto lib. Dialogorum. Huius animā in pœnis purgatorij vidit S.Germanus Capuanus epiſcopus, ob nihil aliud torqueri, niſi quod in electione Symmachi Papæ, Laurentium ipſe magis elegerit,& in hac ſententia,licet cum pace,pſeuerauerit vſque ad mortem.Scripſit(Gregorio teſte)inſigne volumen contra errores Græcorum,

De ſpiritu ſancto	lib.3.	Et quædam alia.

Claruit ſub Anaſtaſio imperatore, Anno domini 500.

SYmmachus Papa,natione Sardus,vir doctus & ſanctus,non ſine diſcordia partium Laurentij,pontificatū adeptus poſt Anaſtaſium,ſedit annis quindecim,menſibus ſex.Homo in pauperes clemens & munificus,clerum dilexit,eccleſias ditauit,ex vrbe fugauit hæreticos. Habita ſynodo Romæ centū viginti epiſcoporum, de obiectis criminibus ſe canonice purgauit,& Petrum Rauennatem epiſcopū cum ſuis complicibus in exilium truſit.Scripſit quaſdam epiſtolas & non contemnenda opuſcula,de quibus ego reperi

Decretum primæ ſynodi	lib.1.	Propter frequentes am
Decretum ſynodi Romanæ	lib.1.	Cū in vnū apud beatū
Geſta alterius ſynodi Romanæ.	lib.1.	Quarta ſynodus habi
De exceſſibus clericorum	lib.1.	Bene quidem fraterni
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	

Moritur ſub Anaſtaſio imperatore, Anno domini 515. Indictione 8.14.Calen.Auguſti,cui Hormiſda Papa ſucceſſit.

SYmmachus patritius, ſenator & conſul Romanus, ſocer Boethij,philoſophus & rhetor inſignis,ac Chriſtianæ fidei cultor magnificus,quem Theodericus rex Italiæ ob ſuſpicionē affectatæ libertatis vnà cum Boethio apud Papiam in exilium relegauit,ac non poſt multū tēporis crudeliter iugulauit.Qui cū eſſet vir eruditus & eloquētiſſimus,fertur nōnulla cōpoſuiſſe opuſcula, de quibus ego tantum reperire potui volumen quidem breue,ſed elegans,

Epiſtolarum ad diuerſos	li.1.	Nempe derides quod de

De cæteris nihil vidi. Moritur imperāte Anaſtaſio,à Theoderico rege Italiæ interemptus apud Rauennā,Anno dñi 524. Indictiōe II.

Aui-

AVitus epiſcopus Viennenſis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis doctiſſimus, theologus, rhetor, & poeta clariſſimus, qui non minus vitę ſanctitate quàm eruditione ſcripturarum, ſuo tempore in precio fuit, ſcripſit tam carmine quàm ſoluta oratione non pauca opuſcula: ſed ad meam notitiam pauciſſima venerunt. E quibus feruntur heroico & eleganti metro compoſita ſubiecta:

De origine mundi	lib.1.	De peccato originali	li.1.
De ſententia Dei	lib.1.	De diluuio mundi	lib.1.
De tranſitu maris rubri lib.1.			
De virginitate ad Fuſcinam ſororem	lib.1.		
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.9.	Homiliarum multarum	lib.1.

Et alia multa.

Claruit ſub Zenone & Anaſtaſio principibus, anno domini 500.

GOdelbertus presbyter, in diuinis ſcripturis iugi exercitatione doctus, & veterum lectione diues, atque in ſecularib⁹ literis eruditiſſimus, theologus profundus, orator clarus, & poeta inſignis, ingenio ſubtilis & ornatus eloquio, ſcripſit heroico metro clariſſimũ opus, per hiſtorias & allegorias elegãtiſſime currens ab initio mundi vſque ad partum virginis: cuius operis titulus eſt,

Allegoriæ ſcripturarum lib.4.

Sed & alia plura ſcripſit.

Claruit, vt ferunt, temporibus Anaſtaſii Auguſti, anno dñi 500.

EVgypius presbyter & abbas, in ſcripturis ſanctis erudit⁹, & in lectione librorum ſancti Auguſtini ſingulariter deuotus, atque in literis ſecularium artium ſufficienter inſtructus, vita quoque & conuerſatione monaſticæ inſtitutionis præclarus, ad quẽ ſancti Fulgentij Ruſpenſis nonullæ feruntur epiſtolæ, ſcripſit quędam neceſſaria opuſcula, de quibus ego tantum reperi ſubiecta: Volumen grande, capitula habens trecẽta, ex libris beati Auguſtini epiſcopi defloraui, ad Probam. cuius ſic incipit

Prologus,	(epiſt.1.)	Dñæ merito venerab
Liber autem ſic,	(lib.1.)	Quod ad te ſcripſi ho
Vitam ſancti Seuerini monachi	lib.1.	
Regulam monachorum eius	lib.1.	

Claruit ſub Anaſtaſio imperatore, ſecundum Honorium presbyterum: ſed ſecundum Sigebertum, tunc claruit ſub Tiberio Cõſtantino, temporibus Pelagij Papæ II. anno domini 580.

Be

Benedictus, abbas Caſſinenſis primus & fundator, patria Nurſenſis, inſtitutor & princeps monachorum occidentaliũ, vir ſanctiſſimæ conuerſationis, & prophetico ſpiritu illuſtratus, de cuius ordine multi & eruditiſſimi & ſanctiſſimi viri deinceps claruerunt, infinitos populos verbo & exemplo ab iniquitate conuertit ad Chriſtum. Ex cuius ordine Romana ſedes pontifices habuit decem & octo, Cardinales plus quàm ducẽtos, Archiepiſcopos in diuerſis eccleſijs mille ſexcentos, epiſcopos quatuor ferme millia. Abbates inſignes, qui doctrina & ſcriptis claruerunt vel vita, quindecim millia ſeptingẽtos. Canonizatos aũt & ſanctorum catalogo inſertos, vt veterum monumentis inſtruimur, quindecim millia ſexcentos, exceptis illis, quorum in omnibus his ad nos nomina non venerũt. Et de his illuſtribus viris noſtri ordinis, iam quatuor libros ſpeciales cõſcripſimus: in quibus quorundã nomina, & ſi non oĩm, ſignauimus. Sanctus autem Benedictus ſcripſit luculento ſermone & præcipua diſcretione

Regulam monachorum lib. 1. Auſculta o fili pcepta

Habet capitula ſeptuagintatria.

Sub hac regula viginti ordines militant, quos in primo libro de illuſtribus viris noſtri ordinis ſingulatim expreſſimus, quãuis apud nos aliqui rari ſunt. Claruit ſub Iuſtino ſeniore, Anno dñi 530. Et moritur, ſicut nõnulli volunt, Anno domini 542. Indictione 5. die 21. menſis Martij, cum eſſet annorum 62. ſabbato ſanctæ Paſchæ. Sed Marianus Scotus computiſta egregius, aliter ſcribit, dicens ſic: Si ſanctus pater Benedictus abbas, ſicut aliqui ſcribunt, 12. Caleñ. April. ſabbato ſanctæ Paſchæ obijt, anno domini 601. videt obiſſe. Niſi em̃ in anno 96. ante iſtum annum, obitus eius non habet, quia tunc ſi natus, valde paruus fuit. Moritur ergo ſanctus pater Benedictus, ſecundũ hãc Mariani ſupputationẽ, vltimo anno Mauricij Imperatoris, anno videlicet domini 601. ætatis ſuæ plus minusve nonageſimo, Indictione 4. 12. Caleñ. Aprilis.

Boethius Manlius Seuerinus, cõſul ordinarius Romanus, philoſophus, orator & poeta inſignis, in diuinis ſcripturis doct⁹, & in ſecularibus literis omniũ ſuo tempore eruditiſſimus, gener Symmachi patritij fuit, vir Græco & Latino copioſiſſme imbutus eloquio, quippe qui multa volumina tam Ariſtotelis quàm aliorum philoſophorum, de Attica lingua tranſtulerit in Latinã, ingenio ſubtilis, ſenſu prõptus atque catholicus, ſermone nec Tullio

m infe-

inferior, quem ſancti Benedicti conſtat amicitiam habuiſſe, & in monte Caſſino cum Tertullio Placidi monachi patre ſenatore, in eius menſa comediſſe. Scripſit multa præclara volumina, de quib⁹ ego reperi ſubiecta: Ad Symmachũ ſocerum ſuum, Romanæ vrbis patritium,

De ſancta Trinitate	lib.1.	Inueſtigatam diutiſſi
De vnitate Trinitatis	lib.1.	Quæro an pater & filius
De duabus naturis in Chriſto	lib.1.	Anxie te quidem diuq́ꝫ
De fide ad Iohannẽ diaconum	lib.1.	Chriſtianã fidem noui
De vnitate & vno	lib.1.	Vnitas eſt qua vna
De Iſagogis Porphyrij	lib.2.	Hyemãtis anni tẽpore
In ſecundam eiuſdem editionem	lib.1.	Secundus hic arrepte
In categorias Ariſtotelis	lib.2.	Expeditis his, quæ ad
In Perihermenias eiuſdem	lib.1.	Magna quidem libri
In editionem eiuſdem ſecundam	lib.6.	Alexander in cõmenta
De diuiſionibus	lib.1.	Quã magnos ſtudioſis
De diffinitionibus	lib.1.	Dicendi ac diſputandi
Ad categoricos ſyllo. introdu.	lib.1.	Multa veteres philoſo
In Topicam Ciceronis	lib.6.	Exhortatione tuã pa
De differentijs topicis	lib.4.	Omnis ratio differendi
De ſyllogiſmo categorico	lib.2.	Multa Græci veteres
De ſyllogiſmo hypothetico	lib.2.	Cũ in omnibus philoſ
De hebdomadibus	lib.1.	Poſtulas vt ex hebdo
De Arithmetica	lib.2.	Inter oẽs priſcæ autho
De Muſica	lib.5.	Omniũ qdem percept
De philoſophica conſolatione	lib.5.	Carmina qui quõdam
In Geometriam Euclidis	lib.3.	Quia vero mi patriti
De diſciplina ſcholariũ, vt aliq volunt,	lib.1.	Veſtra nouit inten.
De locis rhetoricis	lib.1.	De prędicatiõe poteſtatis, lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	

†Ad hęc vulgaris interpretatio Latina in duos libros priorum analyticorum Ariſtotelis, Boethij eſſe creditur.

Alia quoqꝫ nonnulla ſcripſiſſe dicitur, ſed ad notitiam meã non venerũt. Moritur eodem anno quo Symmachus patritius & Iohannes papa, ſub Anaſtaſio Imperatore, iuſſu Theoderici regis apud Rauennam poſt diuturnũ exilium in carcere iugulatus, Anno domini DXXIIII. Indictione II. Et ſub nomine Seuerini, catalogo ſanctorum inſertus dicitur.

Hor-

HOrmiſda Papa, natione Campanus, poſt Symmachum pontificẽ præfuit eccleſiæ annis nouem, vir bonus, doctus & ſtrenuus, qui Romæ cõgregata ſynodo, Eutychianã hæreſim damnauit, ac Manichæos rurſum pullulãtes, libris eorum combuſtis, in exiliũ relegauit. Scripſit inter cætera ingenij ſui opuſcula

Decretum ſynodale	lib. 1.	
Ad Iuſtinum Auguſtum	epiſt. 1.	Inter ea quæ ad vnitatẽ
Ad clericos ſecundæ Syriæ	epiſt. 1.	Lectis literis dilectionis
Epiſtolas plures ad diuerſos	lib. 1.	

Moritur ſub Iuſtino ſeniore Auguſto, anno dñi 521. indictione 14. VIII. Idus Auguſti. Iohannes ſucceſſit.

EVodius epiſcopus Ticinenſis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarum non ignarus, ſingularis eloquentiæ, tam Græce quàm Latine, miſſus ab Hormiſda Papa Conſtantinopolim in cauſis fidei ad Anaſtaſium imperatorem hæreticum, multis acceptis iniurijs, vnà cum ſocijs ab vrbe depellitur, dicente Anaſtaſio: Quid nobis mandata porrigitis, qui ſub nullius ditione ſumus? Oportet Romanũ pontificẽ nobis obedire, non etiam præcipere. Scripſit autem Euodius ad Symmachum Papam

De fide catholica	lib. 1.	Et quædam alia.

Claruit ſub Anaſtaſio imperatore, anno domini 510.

IOrdanus ex monacho epiſcopus Gothorum, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & in ſecularibus literis competenter erudit⁹, ingenio mitis, & apertus eloquio, ſcrutator temporum, & rerũ geſtarum ſcriptor inſignis, fertur quædam præclara compoſuiſſe volumina, de quibus ad meam notitiam pauciſſima peruenerunt. Reperi enim tantum

Hiſtoriarum	libros 2.

In quorum primo recenſuit geſta Romanorum, in ſecundo vero originem & geſta Gothorum, vſq; ad finem regni ipſorum. Claruit autem ſub Iuſtiniano imperatore, anno domini 530.

FAuſtus, monach⁹ & diſcipulus ſanctiſſ. patris noſtri Benedicti, natiõe Italus, vir ſciẽtia & morib⁹ venerabilis, cũ 7. annorũ eſſet, diuo patri Benedicto à parẽtibus ſuis fuit oblatus, à q̃ tandem poſt pfectam regularis propoſiti inſtitutionẽ, cum B. Mauro miſſus fuit in Galliã ad cõſtruendũm cœnobiũ, vbi in magna ſanctitate multis annis conuerſatus, mortuo ſancto Mauro, ad montẽ Caſſinũ reuerſus eſt. Petentibus autẽ fratrib⁹, ſcripſit claro admo

dum eloquio ad Bonifacium Romanæ vrbis pontificem ſecundũ,
Vitam ſancti Mauri abbatis li.1.
Claruit ſub Phoca imperatore, Anno domini 600.

IVſtinianus imperator Magnus, Iuſtini ſenioris ex ſorore nepos, qui imperauit poſt annis 38. vir magni & excellentis ingenij, locum inter Eccleſiaſticos ſcriptores merito acquiſiuit, qui & contra hæreticos volumẽ clariſſimum edidit, & Romanas leges amplius quàm in duobus millibus libris iacẽtes, per manus Iohannis patritij, Theophili ac Dorothei conſulum, mirabili breuitate correxit. Nam omnes conſtitutiones principum quæ in multis voluminibus habebantur, ad 12. libros redigẽs, Codicem appellauit. Rurſum leges ſingulorum magiſtratuum & iudicum, quæ vſq; ad duo millia pene librorum (vt diximus) erant extenſæ, ad numerũ quinquaginta librorũ in tribus voluminibus redigens, Codicem Digeſtorum ſiue Pandectarum nuncupauit. Quatuor etiam inſtitutionum libros compoſuit, in quibus nucleus legum cõpræhenditur & exponitur. Nouas quoq; leges quas ipſe ſtatuerat, in vnum volumen redegit. Omnium librorum itaq; Iuſtiniani imperatoris qui ad nos peruenerunt, ordo eſt iſte ſubiectus, videlicet
Codex Iuſtiniani lib.12. Hæc quæ neceſſario
Digeſtum ſiue pandecta lib.50.
Inſtitutionum lib.4. Imperatoriam maieſta
Epitoma legum lib.1.
De incarnatione dñi contra Euty. lib.3.
Aduerſum epiſcopos Africanos lib.1.
Quis dubitet eum & alia, præſertim epiſtolas & multas & elegantes ſcripſiſſe, quæ ad manus noſtras non venerunt? Hic tandem in ſenectute ſua amens & ſtultus effectus, moritur Anno domini 565. Indictione 13. Iuſtinus iunior ei ſucceſſit.

DIonyſius abbas Romanus, cognomẽto (vt fertur) Exiguus, vir certe ingenio & ſcientia magnus atq; clariſſimus, in ſcripturis ſanctis eruditus, & in diſciplina ſeculariũ literarũ nobiliter doctus, Græco & Latino eloquio clarus, computiſta & calculator temporũ egregius, ſcripſit Latino ſermone nonnulla opuſcula. De quibus ego tantum reperi ſubiecta, Annorum 532.
Cyclum paſchalem magnum lib.1.
De ratione feſti paſchalis lib.1. Paſchalis feſti rationẽ
De cæteris nihil reperi. Tranſtulit autem de Græco in Latinum vi
tam

tam S. Bachomij abbatis, librum quoq; Gregorij Emiſeni de cõditione hominis, & ſcripta Proterij Alexandrini epiſcopi ad Leonem papam, & quædam alia. Inchoauit autem cyclum ſuum anno domini 532. qui fuit vltimus annus magni cycli paſchalis, qui ſemel exactus, in eundem ſemper reuertitur.

Claruit ergo ſub Iuſtiniano imperatore Magno, Anno dñi 540.

FEcundus epiſcopus Ermianenſis, in ſcripturis ſanctis veterum lectione & diues & eruditus, atq; in ſecularibus literis ſufficienter doctus, fertur nonnulla pro ædificatione legentium ſcripſiſſe volumina. De quibus ad nos tantum peruenit opus grande & eximium, eleganti ſtylo conſcriptum, & magnis veterum authoritatibus inſtructum,

Pro defenſione trium capitulorum lib. 12.

Claruit ſub Iuſtiniano imperatore, Anno domini 540.

IVſtinianus epiſcopus Valentinus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & humanarum literarum non ignarus, de vna matre tres fratres habuit epiſcopos, Iuſtum videlicet, Nebridium, & Elpidium, viros doctos & eruditos, qui varia conſcripſerunt opuſcula, quæ tamen ad manus noſtras minime venerunt. Ipſe autem inter cetera compoſuit, ad quendam Ruſticum nomine,

De quinq; quæſtionibus lib. 1. Et quædam alia.

Claruit in Hiſpania ſub Iuſtiniano imperatore, Anno dñi 540.

IVſtus, Orgelitanæ eccleſiæ epiſcopus, frater præfati Iuſtiniani præſulis, vir & ipſe in ſcripturis ſanctis exercitatus & doctus, in exponẽdis diuinis & canonicis voluminibus excellẽtis ingenij, ſcripſit ſatis elegãs & cõmendabile volumen ſcholaſtico ſermone,

In Cantica Canticorum lib. 1. Et alia multa.

Claruit cum fratre ſuo ſub Iuſtiniano imperatore, Anno dñi 540.

APrigius, eccleſiæ Pacenſis Hiſpaniarum epiſcopus, in diuinis ſcripturis doctus, & in ſecularibus literis eruditiſſimus, ingenio ſubtilis & lingua diſertus, tam glorioſe & profunde ſacras ſcripturas expoſuit, vt in eius comparatiõe veteres ſcriptores non expoſuiſſe viderẽtur. De cuius opuſculis extat inſigne volumen ſubtili ſenſu & illuſtri ſermone

In Apocalypſin Iohãnis lib. 1. In Cantica Canticorum li. 1.

Alia quoq; multa edidit, quæ ad manus noſtras non venerunt.

Claruit temporib⁹ Theodoti regis Gothorum, ſub Iuſtiniano imperatore Magno, Anno domini 530.

CAſſiodorus, monachus & abbas cœnobij apud vrbem Rauen nenſem, vir in diuinis ſcripturis valde doctus, & in ſeculari= bus literis omĩum ſuo tempore facile eruditiſſimus, non mi= nus ſanctitate quàm ſcientia clariſſimus effulſit. Hic primum fuit cancellarius Theoderici regis Italiæ, & ſenator Rauennas, ac Ro= manæ vrbis conſul: poſtea contemptis vanis honoribus ſeculi pro Dei amore, monachus factus eſt. Ex tunc ſtudium literaꝝ huma= nitatis ad expoſitionem ſanctarum ſcripturaꝝ conferens, multos elegantiſſimos tractatus compoſuit. De cuius opuſculis ſubiecta feruntur: Ex perſona tam ſui quàm regis Theoderici, ſcripſit

Epiſtolarum ad diuerſos	lib.18.	
De ratione animæ	lib.1.	Cum iam ſuſcepti
In totum Pſalterium	lib.1.	Beatus vir, &c. Nimis
Inſtitutionẽ diuinaꝝ lectionum	lib.2.	Cum ſtudia ſecularium
In Cantica Canticorum	lib.1.	Salomon inſpiratus
Inſtitutionem ſecularium literaꝝ	lib.9.	Intentus nobis eſt de
Hiſtoriam tripartitã cõportauit	lib.12.	Vtiliter nimis in capi

Catalogũ cõſulũ Roman.	lib.1.	De etymologijs	lib.1.
Sacerdotem prænotatum	lib.1.	De ſchematibus & tropis	lib.1.
Memoriale ſcripturaꝝ	lib.1.	De orthographia	lib.1.
Cõplexiõis in Apocal.	lib.1.	In epiſtolas canonicas	lib.7.
In actus Apoſtolorum	lib.1.		

Alia ꝗꝙ multa cõpoſuit, ꝗ ad notitiã noſtræ lectionis nõ venerũt. Claruit temporibus Iuſtini ſenioris, vſꝗ ad imperij Iuſtini iunio ris pene finem, annos habens ætatis plusꝗ̃ 95. anno domini 575.

ARator, ſacroſanctæ Romanæ eccleſiæ ſubdiaconus, vir in di uinis ſcripturis exercitatus, & in ſecularium diſciplinarum literis nobiliter doctus, carmine valens & proſa, ingenio ſubtilis, eloquio clarus & nitidus, ſcripſit valde inſigne volumen ad Florianum quendam abbatem metro compoſitum,

In actus Apoſtolorum	li.2.	Vt ſceleris Iudæa ſui
Ad Florianum abbatem	epi.1.	Qui meritis florem ma
Ad Vigilium papam	epi.1.	Mœnibus vndoſis bel

Et quædam alia quæ non vidi.

Arator iſte poeta clariſſim⁹ & theologus inſignis, Codicẽ in actus Apoſtolorum, quem eleganti metro compoſuit, Papæ Vigilio an te cõfeſſionem S. Petri 7. Idus Aprilis, multis epiſcopis & viris do ctis præſentibus, obtulit: eumꝗ iubente pontifice, magna ex parte

pu=

publice coram omnibus recitauit. Hora labẽte, Papa Vigilius codicem venerabili Surgentio primicerio in ſcrinio locandum tradidit, vt eius lectionem vacante tempore perficeret. Cuius ſanctitatem omnes viri docti obnixe rogabant, quatenus librum ex integro coram eis legi praeciperet. Quod cum fieri praecepiſſet in eccleſia S. Petri ad Vincula, religioſorum & nobilium laicorum magna turba conuenit: atq; ipſo Aratore recitante diſtinctis verbis, ambo libri quatuor vicibus ſunt auditi, cum vno die medietas libri tantummodo legeretur propter aſſiduas repetitiões, quas auditores cum multiplici fauore poſtulabant. Vbi nũc his temporibus tale ſtudium literarum? Vbi amor ſcientiae ſalutaris? Religioſi noſtri & nobiles, clerici quoq; & pontifices, non libros, ſed cenſus cumulant: non literas, ſed auaritiam colunt. Iam legit Antimachus plura carmina: & recedẽtibus ſingulis, vix vnicus Plato inuenitur & remanet. Sed de his importune iam loquimur. Claruit Arator ſub Iuſtiniano imperatore, Anno domini 540.

Victor epiſcopus Cummenenſis eccleſiae Africanae, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, pro defenſiõe trium capitulorum, à Iuſtiniano imperatore & Eutychio epiſcopo vrbis Conſtantinopolitanae in Aegyptum exilio relegatus fuit: vnde rurſus euocatus Conſtantinopolim, dum imperatori & epiſcopo obtrectatoribus eorundem capitulorum reſiſteret, in monaſteriũ eiuſdem vrbis cuſtodiendus mittitur, atque in eadem damnatione, vt dicunt, permanens moritur. Scripſit inter cętera ſui ingenij opuſcula, ab initio mundi vſq; ad primum Iuſtini iunioris imperij annum, de rebus geſtis & bellis eccleſiaſticis valde vtilem

Hiſtoriam, li. 1. Pro defenſione trium capitulorum, li. 1.
Et q̃dam alia. Claruit ſub Iuſtiniano imperatore, Anno dñi 540.

Gregorius papa primus ex monacho ordinis S. Benedicti, patria Romanus, poſt Pelagium pontificem ſedit in cahedra Petri annis 13. menſibus 6. vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis vtiq; doctiſſimus, theologorum princeps, ſplendor philoſophorum, & rhetorum lumen, vita & conuerſatione integer atq; ſanctiſſimus, cui diuinas ſcripturas explananti, ſpũſſanctus aliquoties viſibili ſpecie apparuit, eiq; arcana myſteriorum earundem in viſibili magiſterio reſerauit. Hic Romę apud ſanctum Petrum habita ſynodo vigintiquatuor epiſcoporum, mul-

multa ad eccleſiæ vtilitatem conſtituit,& decretum immunitatis monaſteriorum promulgauit.Scripſit autem plura neceſſaria volumina,de quibus feruntur ſubiecta:

Ad Leandrum Hiſpalenſem epiſcopum

Moralium in librum Iob	lib.35.	Inter multos ſæpe
De cura paſtorali	lib.2.	Paſtoralis curæ me
Dialogoꝝ de miraculis ſanctoꝝ	lib.4.	Quadã die nimis quo
In Cantica canticorum	lib.4.	Poſtquã à paradiſi gau
In Ezechielem prophetam	lib.2.	Dei om̃ipotentis adſp
Homiliæ euangelioꝝ 40.	lib.2.	Dñs ac redemptor no
Explanatio 4.euãgelioꝝ breuis	lib.4.	Matthæus ſicut in ord
In 7.pſalmos pœnitentiales	lib.1.	Si ille rex
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.10.	Gregorius epiſc. ſeruus
Rationale diuinorum	lib.1.	(al.Valde neceſſariũ
Præmiorum noui & veteris teſtamenti	lib.1.	
De ſacramentis	lib 1.	

†Extat apud Ebirbacenſes Gregorij contra Arrianos breuis & docta diſputatio,quæ incipit, Amore fidei catholicę. Cum adhuc eſſet Leuita, ex perſona Pelagij Papæ conſcripſit valde inſignem epiſtolam ad Heliam Aquilegienſem epiſcopum,nolentem tria capitula Chalcedonenſis ſynodi ſuſcipere, quæ inter epiſtolas eius non habetur. Fertur & alia cõplura conſcripſiſſe, videlicet in prophetas,in libros Regum,in libros quoq; Moyſi,& in alias ſcripturas ſanctas,quæ poſt mortem eius necdum multiplicata,æmuli ſui nequiſſimi, gloriæ & ſanctitati eius inuidentes, igni ea combuſſerunt,ſicut Iohannes Diaconus in libro vitæ eius conqueritur.Moritur autem beatiſſimus Papa Gregorius ſecũdo anno Phocæ imperatoris,qui fuit Domini 605.indictione octaua,4. Idus Martij, multis coruſcans miraculis.

LEander epiſcopus Hiſpalenſis ex monacho,patria Carthaginenſis prouinciæ Hiſpaniæ,patre natus Seueriano,vir ſtudioſiſſimus,& tam in diuinis ſcripturis q̃ in ſecularibus literis nobiliter eruditus,ſuauis eloquio,ingenio præſtantiſſimus,vita quoq; & conuerſatione ſanctus & Deo dilectus, cuius prædicatione & induſtria Hermigildus filius Leuigildi regis Gothorum Arriani,ad fidei orthodoxæ confeſſionem reductus,in vigilia Paſchæ à patre hæretico interfectus, martyrij coronam accepit. Cuius frater Richardus,mox vt defuncto patre,regnum ſuſcepit,inſtante & præ-

dican

dicante Leandro, hæreſi renunciauit, & totam gẽtem Veſogothorum ſibi ſubditam, ad fidem catholicam conuertit. Ad hunc Leandrum beatus Gregorius volumina cõmmẽtariorum in Iob edidit. Scripſit autẽ & ipſe nonnulla opuſcula, de quibus feruntur ſubiecta: Cum propter fidem catholicam eſſet ab Arrianis relegatus in exilium, ſcripſit

Aduerſum hæreticos lib. 2. Cõtra inſtituta Arrianorum lib. 1.
De virginitate ad Florentinam lib. 1.
Orationes duplici editione in pſal. lib. 1.
De contemptu mortis ad fratrem lib. 1.
De ſacrificiorum laude lib. 1. Epiſtolarum ad diuerſos lib. 1.
Sed & alia nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit anno domini 590. ſub Mauricio imperatore. Moritur ſub Richardo deuotiſſimo Gothorum principe, miraculis clarens.

PRiſcianus grammaticus, patria Cæſareenſis, vir in ſecularibus literis eruditiſſimus, Græco & Latino peritus eloquio, apud Coſdram regem Perſarum in precio magno habitus, ſcripſit in arte grammatica quædam præclara volumina, quæ apud veteres in magna authoritate habebantur. E quibus iſta feruntur. Ad Iulianum patritium

De partibus orationis lib. 2. De conſtructione lib. 1.
De accentibus lib. 1. De coſmographia lib. 1.
De naturalibus quæſtionibus ad Coſdram liber 1.
Alia quoque nonnulla ſcripſiſſe dicitur, quæ ad notitiam meam nõ venerunt. Claruit, vt quibuſdam placet, temporibus Coſdræ regis Perſarum, & Heraclij imperatoris, anno domini 620.

MArcus, monach⁹, & diſcipulus S. patris Benedicti, & ab eo familiariſſime dilect⁹, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularib⁹ literis pitiſſimus, orator & inſignis poeta, moribus & cõuerſatione pclarus, ſcripſit poſt B. Gregorium papam, ſuperaddens aliqua, heroico carmine elegantiſſime currente,
Vitam ſancti Benedicti lib. 1. Et quædam alia.
Claruit vſque ad imperium Heraclij Auguſti, anno domini 610.

FOrtunatus epiſcopus Pictauienſis, natione Italus, vir in diuinis ſcripturis doctus, & in ſecularibus literis eruditiſſimus, ingenio ſubtilis, eloquio diſertus & nitidus, carmine & proſa excellens, inter cũctos ſuæ ætatis doctores non minus ſanctitate conuerſationis, q̃ ſcientia eruditionis clarus effulſit. Hic virtute S. Mar

tini à dolore oculorum liberatus, pro agenda gratiarum actione Thuronem ad eius ſepulchrum venit, & Pictauos progreſſus, primo presbyter, deinde epiſcopus ibidem ordinatus, magna doctrina & religione claruit. Scripſitq́ eleganti carmine multa vtilia & deuota opuſcula, de quibus ego tantum vidi ſubiecta:

Ad ſanctam Radegundem regis Thuringorum vltimi filiam, & regis Francorum captiuam, poſtea Pictauięſis cœnobij abbatiſſam, verſu hexametro

Excidium regni Thuringorũ	lib.1.	Conditio belli triſtis
Ad Iuuinium de Radegunde	lib.1.	Aonias auido qui la
Ad Iuſtinum iuniorem	lib.1.	Gloria ſumma patris na
Ad Sophiam Auguſtam	lib.1.	Cui meritis compar nu
In perſona Radegundis	lib.1.	Poſt patriæ cineres
In laudem Martini epiſcopi	lib.1.	Lumẽ Apricum cũ ſpar
De Leontio venerabili epiſcopo	lib.1.	Inter quos genuit rad
De eodem laudis	lib.1.	Agnoſcat om̃e ſeculum
Hymnorũ LXXVII.	lib.1.	Agnoſcat om̃e ſeculum
De miraculis S. Martini	lib.4.	
Vitam S. Hilarij Pictauienſis	lib.1.	
Ad Oporicum vitæ ſuæ	lib.1.	
Vitam ſancti Maurilij epiſcopi	lib.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	
Carminum ad amicos	lib.1.	Rex regionis apex &

Alia quoq; multa compoſuit, quæ cum breuia ſint, ſub librorũ nomine nolui conſignare. Plura enim epitaphia & verſus breues ſcripſit q̃s vidi. Claruit ſub Iuſtino iuniore Auguſto, anno dñi 570.

GRegorius epiſcopus Thuronenſis ex monacho, diſcipulus q̃n dam ſancti Auiti præſulis Auernorum, vir doctus & nobilis, mitis quoq; & humilis, tãtæ ſanctitatis & puritatis extitit, vt etiam in vita miraculis coruſcauerit. Hic apoſtolorũ Petri & Pauli limina viſitans, à beato Papa Gregorio cum maxima reuerẽtia & charitate, vt vere ſanctus, ſuſceptus eſt: vt amic⁹ ſingularis & vnicus, ab eo dilectus. Scripſit ſimplici & aperto ſermone nonnulla volumina, de quibus extant

De laude ſanctorũ martyrũ	lib.1.	Hieronymus presbyter
De vita q̃rundam confeſſorũ	lib.1.	Statuerã illa tantũ ſcrib
De miraculis S. Iuliani martyris	lib.1.	Magnum in nobis quo
De miraculis S. Martini	lib. 4.	Oibus ſanctis & in Chri

Hiſto-

Hiſtoria Francorum lib.10. Scripturus bella regum
Epitoma eiuſdem lib.1.
Chronica eccleſiaſticæ hiſtoriæ lib.1.
Cætera quę cōpoſuit, ad notitiā lectionis noſtræ nondū venerunt. Claruit temporibus Mauricij imperatoris, anno dñi 600.

MArtinus epiſcopus Dumieñ, cœnobij rector quodam & abbas, vir tam in diuinis ſcripturis q̄ in ſecularibus literis eruditus, veniens à partibus Orientis in Galliam, Sueuorum populum doctrina & miraculis ab Arriana impietate ad rectā fidē conuertit, regulas orthodoxę fidei conſtituit, monaſteria condidit, eccleſias reformauit. Scripſit ad Mitonem regem *Galiciæ, de quatuor virtutibus quas cardinales appellāt, inſtructum volumen, quod prænotare voluit
Formulā honeſtæ vitæ lib.1. Glorioſiſſimo & tran
Epiſtolarum moralium lib.1. Et quædā alia q̄ nō vidi.
Claruit ſub Teudemiro rege Sueuorum, imperiū Conſtantinopolitanum gubernante Iuſtiniano Auguſto, anno dñi 540.

PAterius, Roma. eccleſiæ notarius & ſecūdicerius, vir in diuinis ſcripturis iugi ſtudio exercitatus, & literarum ſeculariū nō ignarus, colligens om̄ia diuinæ ſcripturæ teſtimonia, per quæ beatus Gregorius Papa obſcura ſuę expoſitiōis dilucidauit, tres libros edidit, duos videlicet de teſtimonijs veteris teſtamenti, & vnum de teſtimonijs noui teſtamenti, ipſumq́ꝫ codicem prænotauit,
Teſtimoniorum lib.3. Dum beatiſſimi atq; apoſtolici
†Extat apud Ebirbacenſes.
De cæteris nihil vidi. Claruit Romæ eodē tēpore, q̄ Gregorius Papa vniuerſali eccleſię p̄fuit, & eo hortāte p̄fatū volumē cōportauit, imperiū tenēte Mauricio Auguſto, & poſt eū Phoca, anno dñi 600.

COlūbanus, prim⁹ fundator & abbas Luxouieñ cœnobij, natione Scot⁹, vir eximiæ ſanctitatis, meriti & doctrinæ, pater multorum milliū monachorum, & monaſteriorum pluriū fundator, diuini verbi ſeminator egregius, ex Hybernia veniens in Galliam & Germaniā, velut olim Druidū princeps, cult⁹ diuini & cœnobia auxit & famulos. Cum adhuc iunior eſſet, magnū ſtudium literis ſanctis impēdit, adeo vt eleganti ſtylo ſcripſerit
In totū pſalteriū cōmētariorum lib.1. Et quaſdā ad fratres ep̄las.
Moritur ſub Mauricio imperatore, anno dñi 598. indictione prima, XI. Calendas Decembris.

IOhannes epiſcopus Cõſtantinopolitanus, natione Cappadox, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, inæſtimabilis abſtinentiæ & ſanctitatis, adeo intentus eleemoſynis & operibus pietatis, vt imperator Mauricius aduerſus eum auaritiæ zelo permotus, omnes pauperes mendicantes de ciuitate Conſtantinopolitana expelli præciperet. Scripſit Græco ſermone ad S. Leandrum epiſcopum Hiſpalẽ, de quo ſupra diximus,

De ſacramento baptiſmi li. I. Epiſtolarum ad diuerſos li. I.

Et q̃dam alia. Claruit ſub Mauricio imperatore, Anno dñi 600.

LIcinianus Carthaginis Spartariæ epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarum nõ ignarus, poſt multa ſtudiorum exercitia apud Conſtantinopolim ab æmulis ſuis veneni poculo extinctus eſt ſub Mauricio imperatore. Nec eum læſit mors ſubita, dicente ſcriptura: Iuſtus, q̃cunq; morte præoccupatus fuerit, in refrigerio erit. Tunc em̃ veraciter viuere incipit; cum bonis operibus ornatus, ad Chriſtum per mortem nunquam moriturus vadit. Scripſit autem non contemnendæ lectionis quædam opuſcula, de quibus adhuc nullum videre merui. Fertur autem eius opuſculum

De ſacramento baptiſmatis li. I.

Ad Eutropium abbatẽ epiſtolã li. I.

Ad diuerſos quoq; epiſtolarum li. I. Et quædam alia.

Claruit ſub Mauricio imperatore, Anno domini 590.

SEuerus Malacitanæ vrbis epiſcopus, ſocius & collega quõdam præfati Liciniani antiſtitis, vir in ſcripturis ſanctis eruditus, & in ſecularium literarũ diſciplinis nobiliter doctus, ingenio acutus, eloquio clarus, ſcripſit contra Vincentium Cæſaraugustanæ vrbis epiſcopum, q de catholica fide in Arrianam prauitatem fuerat deuolutus,

Correctorium li. I. De virginitate ad ſororẽ li. I.

Epiſtolarum ad diuerſos li. I.

Claruit anno dñi 580, ſub Mauricio imperatore, ſub q̃ & moritur.

EVtropius epiſcopus Valentinæ eccleſiæ, quondam abbas monaſterij Sirbitani, ordinis S. Benedicti, ad quẽ Licinianus epiſcopus adhuc in præfato cœnobio commorãtem multas conſcripſit epiſtolas, vir tam in diuinis ſcripturis quàm in ſecularibus literis magnifice doctus, & monaſticis diſciplinis apprime imbutus, cum adhuc eſſet abbas, ſcripſit ad Licinianũ epiſcopum, cur ba=

baptizatis infantibus poſt hæc tribuatur
Chriſmatis vnctio, lib.i. De coercitiõe monachorũ li.i.
Et plures epiſtolas ad diuerſos.
Claruit temporibus Mauricij imperatoris, Anno domini 600.

IOhannes, epiſcopus Gerundẽſis ex monacho ordinis noſtri, natione Gothus, ex prouincia Luſitaniæ, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, moribus quoq; & conuerſatione clarus, Græco & Latino ſermone doctus & inclytus fuit, qui cum adoleſcẽs Conſtantinopolim, amore diſcendi peteret, ſeptẽnio elapſo, ad Hiſpanias reuerſus eſt. Quem rex Leuigildus cum ad Arrianam impietatem vellet traducere, & non poſſet, per decẽnium duro ſatis exilio damnauit. Inde à Richardo rege Chriſtianiſſimo reuocatus, monaſterium condidit, vbi fratribus ſuis verbo & exemplo regularis diſciplinæ tramitem oſtendit. Scripſit
Exhortatorium ad monachos lib.i.
Additiones in Chronicam lib.i.
Alia quoq; multa cõpoſuit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit ſub Richardo Veſogothorũ rege Chriſtianiſſimo in Hiſpaniis, temporibus Mauricij & Phocæ imperatorũ, Anno dñi 600.

MAximus, Cæſarauguſtanæ vrbis epiſcopus, in diuinis ſcripturis doctus, & in ſecularibus non mediocriter eruditus, ingenio promptus, & nitidus eloquio, carmine excellens, & proſa, edidit vtroq; ſtylo ſatis præclara volumina, quæ ad notitiam lectionis noſtræ adhuc minime venerunt. Fertur autem eius inſigne volumen & opus amœnum,
De geſtis Gothorum in Hiſpaniis lib.i.
Claruit temporibus Phocæ imperatoris, Anno domini 610.

IOnas, monachus & diſcipulus S. Columbani abbatis, & ſocius peregrinationis eius, natione Scotus, vir ſtudioſus, eruditus & ſcientia clarus, non minus religione quàm doctrina venerabilis, ad multorum ædificationem rogantibus fratribus compoſito ſermone ſcripſit
Vitam ſancti Columbani lib.i.
Vitam ſancti Attalæ monachi lib.i.
Vitam ſancti *Euſtaſii abbatis lib.i.
Claruit ſub Heraclio imperatore, Anno dñi 630.

LEontius, Neapolitanæ vrbis inſulæ Cypri epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarũ non ignarus,

vita quoq; & conuerſatione clariſſimus,& dignus Deo præſul,ſcri pſit inter cætera ingenij ſui opuſcula,volumen inſigne de actib' & cõuerſatione admirabilis illius patriarchæ Alexãdrini,q ob incre dibilem pietatem & miſerationem in pauperes, cognominat' eſt Iohannes Eleemoſynarius, li.1. De cæteris nihil reperi. Claruit temporibus Phocæ imperatoris,Anno domini 610.

ISidorus iunior,epiſcopus Hiſpalenſis poſt Leandrum,vir in diuinis ſcripturis erudiſſimus, & in ſecularibus literis nulli ſuo tempore ſecundus,ingenio ſubtilis,ſenſu clarus,eloquio compoſitus,carmine excellens & proſa,non minus ſanctitate quàm doctrina inſignis effulſit.Hic dicitur iunior, ad differentiam ſenioris epiſcopi Cordubenſis,cuius ſuprà fecimus meutionem,vel alterius etiã,q eum præceſſit,Hiſpalenſis epiſcopi. Scripſit autem iſte Iſidorus iunior multa præclara opuſcula,de quibus duntaxat reperi ſubiecta,Ad Braulionem epiſcopum

Etymologiarum	lib.20.	Diſciplina à diſcendo
In Geneſim allegorice	lib.1.	Hiſtoria ſacræ legis
In Exodum	lib.1.	Quædam myſteria
In Numeros	lib.1.	Ideo hic liber vnus
In Leuiticum	lib.1.	Sequens Leuiticus li
In Deuteronomium	lib.1.	Liber Deuteronomij
In Ioſue	lib.1.	Poſt mortem Moſis
In Iudicum	lib.1.	Hiſtoria Iudicum
In Regum	lib.4.	Poſt librũ Iudicũ ſeqtur

In Ruth	lib.1.	In Paralipomenon	lib.2.
In Eſdram & Neemiam	lib.3.	In Tobiam	lib.1.
In Iudith	lib.1.	In Heſter	lib.1.
In Iob	lib.1.	In Pſalterium	lib.1.
In prouerbia Salomonis	lib.1.	In Eccleſiaſten	lib.1.
In Cantica Canticorum	lib.1.	In librum Sapientiæ	lib.1.
In Eccleſiaſticum	lib.1.	In Eſaiam prophetam	lib.1.
In Hieremiam	lib.1.	In Ezechielem	lib.1.
In Danielem prophetam	lib.1.	In XII.pphetas minores	lib.12.
In Machabæorum	lib.2.		
In quatuor Euangelia	lib.4.	Liber generationis,&c.	
In epiſtolas Pauli	lib.14.	In epiſtolas Canonicas	lib.7.
In actus Apoſtolorum	lib.1.	In Apocalypſin	lib.1.
Interpretationis noui & vet.teſt.	lib.2.	Dño meo & Dei ſeruo	

Pro-

Procemiorum lib.1. Quinq; libri Moſi.
Differentiarum lib.1. Inter Deum & dñm
De ortu & obitu ſanctorum lib.1. Adam ꝑtoplaſtus & co
Ad ſororem contra Iudæos lib.1. Dominæ ſanctę,flore ſo
Synonymorum vel ſoliloquiorum lib.1. Venit nuper ad manus
De illuſtribus viris lib.1. Oſius Cordubenſis ciui
De ſummo bono ſententiarum lib.3. Summũ bonũ Deus eſt
De origine officiorum lib.2. Ea quæ de officijs di
De ſancta Trinitate lib.1. De corpore & ſanguine dñi li.1.
De officio Miſſæ lib.1. Decretum canonum lib.1.
De cõputo & natura rerũ lib.1. De proprietate rerum lib.1.
Sermonum lib.1. Eccleſiaſticorũ dogmatum li.1.
Lamentum pœnitentis lib.1.
De aſtronomia lib.1. Dño & filio chariſſi
Hiſtoriã ſeu Chronicam lib.5. De coſmographia lib.1.
De grammatica & vocabulis lib.1.
Allegoriarum quoq; lib.1. Myſteria ſacræ ſcrip.
De hæreſibus lib.1. Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Alia q̃q; multa ſcripſiſſe dicitur, q̃ ad notitiam meam nõ venerũt.
Claruit ſub Heraclona imperatore,filio Heraclij,anno dñi 630.tẽporibus Siſebuti regis Gothorum in Hiſpania,& ob ſanctiſſimam vitam & conuerſationem ſuam,catalogo ſanctorũ inſertus eſt,cui⁹ feſtum celebratur 18.Calẽ.Februarij.

CAeſarius,ex monacho Lirinẽſis cœnobij epiſcopus Arelatenſis,vir in diuinis ſcripturis valde eruditus,ingenio placidus, eloquio dulcis & ornatus,& mira ſententiarum breuitate decorus,vita & conuerſatione ſanctiſſimus,quippe qui ab adoleſcentia ſua monaſticis diſciplinis inſtitutus,abbas Lirinẽſis multo tẽpore fuit,ſcripſit non ſpernendæ lectionis quædam præclara opuſcula,quæ monaſticis & religioſis,Deoq; dicatis perſonis valde neceſſaria & vtilia ſunt.De quibus extant,
De gratia & libero arbitrio lib.1.
Sermonum ad monachos lib.1. Vereor in Chriſto ve.
†Horum ſermonum quidam apud Ebirbacenſes extant.
Decretum trium conciliorũ Arelat.lib.3. De cæteris nihil reperi.
In tertio ſermone,qui eſt de pugna monachi contra vitia, & ſe & eos qbus loquitur,profeſſores & monachos ordinis & regulæ ſanctiſſimi patris noſtri Benedicti confitetur.

Claruit temporibus Conſtantini imperatoris filij Heraclij,& filiorum eius, anno domini DC.LXX. ſub quibus, ſynodo Arelatenſi glorioſe præfuit.

AUdoenus, qui & Dado, epiſcopus Rothomagenſis, natione Gallicus, frater ſancti Adonis monachi, vir doctus atq; ſanctiſſimus, fundator cœnobij Resbacẽſis, cum eſſet eruditus tam in ſcripturis ſanctis, q̃ etiam in literis ſecularibus, ſcripſit elegantiſſimo ſtylo ad Rupertum epiſcopum Pariſienſem,

Vitam S.Eligij epiſcopi Nouiomenſis. lib.1.

Et quædam alia.

Claruit multa ſanctitate, virtutibus & ſignis, temporibus Cõſtantini ſupradicti imperatoris, anno domini 660.

THeodorus, ſeptimus archiepiſcopus Cantuarienſis à Vitaliano Papa cõſecratus, natione Græcus, ex Tarſo Ciliciæ, monachus ordinis noſtri in vrbe Roma, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus & in ſecularibus literis nulli ſub tempore ſecũdus, Græco & Latino ſermone peritiſſimus, carmine quoq; excellens & proſa, & non minus ſanctitate quàm ſcientia clarus, habita ſynodo in Anglia, multa ad Anglicanæ eccleſiæ vtilitatem cõſtituit. Scripſit autem inter cætera ingenij ſui monimẽta, egregium opus de qualitate pœnitentiæ, iniungendæ his qui in multis criminibus deliquiſſent, cuius operis titulus eſt,

Pœnitentiale Theodori, lib.1.

Epiſtolas etiam nonnullas ad diuerſos.

Moritur autem non ſine opinione ſanctitatis, ſub Iuſtiniano minore imperatore, anno domini 690. indictione tertia, anno ætatis ſuæ 78. epiſcopatus autem ſui 22.

LEo Papa ſecũdus, natione Siculus, ſedit in cathedra Petri poſt Agathonem menſibus duntaxat vndecim, vir in diuinis & ſecularibus ſcripturis eruditiſſim9, Græca & Latina lingua ſufficienter inſtructus, ſubtilis & eloquẽs, & non minus ſanctus q̃ doctus, tranſtulit de Græco in Latinum ſextam ſynodum, quæ tẽpore Agathonis Papæ prædeceſſoris ſui, celebrata fuit in vrbe Conſtantinopoli, in qua dãnatus eſt Macarius Antiochenus epiſcopus, cum complicibus ſuis, Cyro, Sergio, Honorio, Pyrrho, Paulo & Petro epiſcopis, qui vnam voluntatem & operationem tantum in domino noſtro Ieſu Chriſto dogmatizabant. Scripſit etiam

Epiſtolas multas ad diuerſos, lib.1. Et quædam ſimilia.

Mo-

Moritur ſub Conſtantino imperatore filio Conſtantini, anno domini 677. indictione 5. quinto Nonas Iulias.

Adamannus presbyter & abbas monaſterij Huenſis, quod ſanctus Columbanus quondam conſtruxit in inſula Scotię, vir in diuinis ſcripturis valde ſtudioſus & eruditus, ſecularium quoq; literarum non ignarus, ingenio cautus & dulcis eloquio, vita & conuerſatione præclarus, non ſine opinione ſanctitatis, pater multorum monachorum fuit. Scripſit inter cætera ſatis compoſito ſermone volumen

De locis terræ ſanctæ, lib. 1.

†Supereſt in bibliotheca abbatiæ Ebirbacenſis, pars iſtius libri de ſitu Hieruſalem.

Et quaſdam epiſtolas.

Claruit ſub Iuſtiniano iuniore Auguſto, anno domini 690.

Benedictus abbas in Britannia, vir in diuinis ſcripturis & ſtudioſus & eruditus, atque regularis diſciplinæ conſeruator & dilatator egregi⁹, ſcripſit inſigne opuſculum ad monachos, in quo omnes regulas ſanctorum patrum, regulæ beatiſſimi patris noſtri Benedicti conferens, oſtendit quod omnium aliorum regulæ, eidem conſonent, & illa à nulla penitus diſcordet. Ob hanc cauſam, codicem ſuum prænotauit

Concordiam Regularum lib. 1. Scripſit & alia.

Claruit ſub Conſtantino imperatore, anno domini 670.

Adelmus epiſcopus occidētalium Saxonum ex abbate Maildubenſis cœnobij in Scotia, ordinis ſancti Benedicti, vir deuotus & eximiæ ſanctitatis, in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & doctus, atque in ſecularibus literis in Anglia ſuo tempore omium eruditiſſimus, carmine excellens & proſa, prædicator verbi diuini feruentiſſimus, ſcripſit gemino ſtylo quędam inſtructa volumina, de quibus ego tantum reperi ſubiecta. Cum adhuc abbas eſſet, iubente ſynodo gentis ſuæ, ſcripſit aduerſus errorem Britonum inſigne & vtile opus,

De celebratione Paſchæ	lib. 1.	
De virginitate ſanctorum, metrice	lib. 1.	Oīpotēs genitor mun
De eadem re, proſaice	lib. 1.	Reuerēdiſſim⁹ Chri vir
Epiſtolas plures ad diuerſos	lib. 1.	

Alia quoq; multa ſcripſiſſe legitur, quæ ad notitiam noſtræ lectionis non venerunt.

Claruit ſub Iuſtiniano minore, anno domini 680.

CEolfridus, poſt Benedictum ſecũdus abbas monaſterij ſancto rum Petri & Pauli apoſtolorum in Anglia ordinis ſancti Benedicti, præceptor & nutritor Bedæ presbyteri, vir deuotus & eruditus, ac regularis diſciplinæ gubernator ſtrenu^9, ſcripſit ad regem Pictorum petentem, ſatis prolixam epiſtolam in modũ libelli, De obſeruatione Paſchæ lib. 1.

Claruit in Anglia temporibus Iuſtiniani iunioris imperatoris, anno domini 680. Tandem cum limina viſitans apoſtolorum reueretur, moritur in ciuitate Lingoneñ, anno ætatis ſuæ 74.

AEgidius monachus ordinis ſancti Benedicti, natione Græcus, in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis peritiſſimus, medicus, philoſophus, & poeta inſignis, & nõ minus conuerſatione quàm ſcientia venerabilis, ſcripſit non ſpernendæ vtilitatis quædam opuſcula, de quibus ego duntaxat reperi ſubiecta: Opus inſigne metro compactum.

De pulſibus lib. 1. Ingenij vires modicis

De venis quoq; lib. 1. Dicitur hinc vena q̃ñ ſit

De alijs nihil vidi.

De vrinis lib. 1. Dicitur vrina, quoniam

Claruit ſub Tiberio imperatore, anno domini 700.

BEda monachus & presbyter monaſterij ſanctorum Petri & Pauli apoſtolorum, quod eſt in Anglia, ordinis ſancti Benedicti, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus, & valde eruditus, atq; in ſecularibus literis peritiſſimus, philoſophus, aſtronomus, calculator, & poeta inſignis, Græci ſermonis non ignarus, ingenio præſtans, eloquio non curioſus, dulcis tamẽ & compoſitus: multa ſcripſit volumina, in quibus acumen ingenij eius comprobatur. Hic cùm eſſet ſeptem annorum, cura propinquorũ datus fuit educandus Benedicto abbati, ac deinde Ceolfrido dicti monaſterij *Muramuthã*, cunctumq; ex eo tẽpus vitæ in eiuſdem monaſterij habitatione peragens, omnem meditãdis ſcripturis operam dedit, atq; inter obſeruantiam diſciplinæ regularis, & quotidianam cantandi in eccleſia curam, ſemper aut diſcere, aut docere, aut ſcribere dulce habuit. Nonodecimo autem ætatis ſuæ anno diaconatum, triceſimo presbyteratus gradũ, vtrunq; per miniſteriũ Iohannis epiſcopi, iubẽte Ceolfrido abbate ſuſcepit; ex q̃ tẽpore accepti presbyteratus, vſq; ad finem vitæ ſuæ ſubiecta opuſcula compoſuit:

O In Ge-

In Geneſim vſq; ad Iſaac	lib.4.	In Exodum	lib.1.
In Numeros	lib.1.	In Leuiticum	lib.1
In Deuteronomium	lib.1.	De tabernaclo & vaſis ei⁹,	li.5.
In principium Regum	lib.5.		
In Regũ triginta q̃ſtionũ	lib.1.	Dilectiſſimo fratri no	
De ædificatione templi	lib.2.	Hortatur nos vas elect	
In Ioſue	lib.1.	In Iudicum	lib.1.
In Paralipomenon	lib.2.		
In Prouerbia Salomonis	lib.3.	Parabolę Græce, Latine	
In Eccleſiaſten	lib.1.		
In Cantica canticorum	lib.6.	Scriptur. iuuante gra	
In Eſdram & Neemiam	lib.3.	Eximius ſacræ inter	
In Tobiam	lib.1.	Liber ſancti patris nſi	
In Eſaiam prophetam	lib.2.	In Hieremiam	lib.2.
In Ezechielem	lib.1.	In Danielem	lib.1.
In XII. pphetas minores	lib.12.		
In euangelium Marci	lib.4.	Expoſitionẽ Euangelij	
In euangelium Lucæ	lib.6.	Beatus euãgeliſta Lucas	
Homilias euangeliorum	lib.2.	Exordiũ noſtræ redemp	
In epiſtolas Pauli	lib 14.		
In epiſtolas canonicas	lib.7.	Iacobus &c. dixit De	
In Actus apoſtolorum	lib.2.	Act⁹ vero apoſtolorũ &	
In Apocalypſim	lib.3.	Apocalyp. S. Iohannis	
De tẽporib⁹ & natura rerũ	lib.1.	De natura rerũ & ratione	
Aliud minus volumen	lib.1.		
Scintillarũ ex ſentẽtijs patrũ,	lib.1.	Dñs dicit in Euangelio	
Geſta Anglorum	lib.5.	Britannia Oceani inſula	
Flores B. Gregorij ĩ Cãtica,	lib.2.	In expoſitione Cantici	
Geſta diuerſorum ſanctorum	lib.1.		
De paſſione ſancti Felicis	lib.1.		
Vitam ſancti Alberti epiſcopi	lib.2.		
Chronicam ſui cœnobij	lib.2.		
Martyrologium	lib.1.		
Hymnorũ diuerſo carmine	lib.1.	Primo Deus globum c	
Epigrammata heroico metro	lib.1.		
De locis ſanctis	lib.1.		
Lectiones in vetus teſtamentum	lib.1.		
Lectiones noui teſtamenti	lib.1.		

Diſtinctiones in Hierem. li.1. Diſtinctiones in Iob li.1.
De Chriſto & eccleſia li.2. De cantico Abacuc li.1.
De arte metrica li.1. Qui notitiam metricæ
De ſchematibus li.1. Solet aliquoties in
De orthographia li.1. Epiſtolarum ad diuerſos li.1.
Alia inſuper multa edidit, quæ ad noſtræ lectionis notitiam non venerunt. Huius opuſcula, etiam adhuc eo viuente & ſemper noua ſcribente, tantæ authoritatis erant, vt ordinatione præſulũ Angliæ in eccleſiis publice legerentur. Cumq; in homiliarum impoſitione nomen ex more authoris, venerabilis Bedæ presbyteri ſcriberent, aliter eum, cum viueret, prædicare non valentes, obtinuit vſq; in hodiernum diem titulus ſemel à principio attributus, vt Beda venerabilis potius dicatur quàm ſanctus. Viuentem enim aliter nuncupare, etſi ſanctus fuerit, non licebat. Sunt qui alias rationes huius tituli, venerabilis, fingant: alij ex inſcriptione Epitaphij, alij cæcum fuiſſe Bedam ſomniantes. Sed errãt, quoniam Beda nec cæcus fuit, nec ſepulchro eius tale epitaphium inſcriptum nouimus. Et quidem, niſi breuitati conſulerem, deliramenta hæc facilime cõfutarem. Moritur ſub Leone imperatore, Anno dñi 732. Indictione 15. ætatis ſuæ anno 72. pridie Caleñ. Iunij.

GRegorius papa ſecundus, patria Romanus, ſedit in cathedra Petri poſt Conſtantinum pontificem annis ſedecim, menſibus nouem, vir certe doctus atq; ſanctiſſimus, qui Bonifacium monachum, Anglicum natione, Moguntinum ordinauit epiſcopum. Scripſit plena eruditionis quædam opuſcula, de quibus feruntur ſubiecta: Ad interrogata Iuſtiniani
Reſponſionum li.1. Contra Leonem Auguſtũ li.1.
Ad Iohannem epiſcopum Conſtantinop. li.1.
Epiſtolarum ad diuerſos li.1.
Moritur ſub Leone imperatore, Anno domini 731. Indictione 14. 5. Idus Februarij, cui Gregorius tertius ſucceſſit.

BOnifacius, primus archiepiſcopus Mogũtinus, natione Scotus, monachus ordinis S. Benedicti, cum eſſet puer quinq; annorum, à parẽtibus ſuis monaſterio in Anglia, quod Miſchele dicitur, oblatus eſt, in quo literis ac moribus ſtudiũ impendens, vir & doctus & ſanctiſſimus euaſit. Ordinatus aũt presbyter, amore peregrinandi pro Chriſto, venit in Germaniam: ibiq; prædicãs verbum Dei, à Gregorio papa ſecundo epiſcopus Moguntinenſis or-

ordinatus eſt,& ab eius ſucceſſore Gregorio tertio,in archiepiſco pum & primatem Germaniæ ſublimatus.Qui cum eſſet vir eruditus,non tantum verbo,ſed & ſcriptis communiam ſibi docebat plebem.De cuius opuſculis ego tantum reperi

Epiſtolarum ad diuerſos li.1.
Vitam quorundam ſanctorum li.1.

Moritur in Friſia prædicans,martyrio coronatus,temporib⁹ Pippini imperatoris,anno domini 755. Indictione 8. Epiſcopatus ſui anno 36.Nonis Iunij.Cuius corpus B.Lullus,quem poſt ſe ordinauerat archiepiſcopum, ad monaſterium Fuldenſe in Buchonia ſitum,reduci fecit,& honorifice ſepeliri.

VErus,epiſcopus Hiſpalenſis prouinciæ Bæticæ, vbi Iſidorus olim præſulatum gerebat,vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarum nō ignarus,ingenio acutus,ſermone luculentus,nō minus vita quàm eruditione ſpectabilis,ſcripſit ad ædificationem fidelium,& præcipue Aranſicæ Galliarum eccleſiæ,virtutibus & miraculis claram

Vitam Eutropij epiſcopi li.1. Et quædam alia.

Claruiſſe dicitur tēporibus Pippini imperatoris,Anno dñi 760.

WAlafridus abbas ſancti Galli,vt dicitur, natione Germanus,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus,& in ſecularibus literis omnium ſuo tempore doctiſſimus,ingenio & eloquio clarus, carmine valens & proſa, monarcha diſciplinæ regularis, & multorum pater monachorum,ſcripſit ad ædificationem omnium fidelium deuote legentium,

Vitam S.Galli proſaice li.1. Eandem poſtea metrice li.1.
De officijs diuinis li.1. Epiſtolas plures ad diuerſos.

Et alia nōnulla ſcripſiſſe dicitur,q̄ ad manus noſtras non venerūt.
Claruit temporibus Auguſti Tiberij,circa annos domini 700.

GRegorius papa tertius,Romanæ & vniuerſali Eccleſiæ præſedit poſt Gregorium ſecundum annis vndecim,vir pius,clemens,atq; ſanctiſſimus,& tam in ſecularibus literis, quàm in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, Græca & Latina eloquentia inſignis,habita Romæ ſynodo, Leonem & Conſtātium imperatores, imagines ſanctorum contemnentes,excommunicauit,ac de imperio depoſuit.Scripſit etiam inter cætera ad eoſdem Imperatores

Commonitorium li.1. Ad eoſdem li.1.
Contra eoſdem li.1. Epiſtolarum ad diuerſos li.1.

Et q̃dam alia. Moritur ſub Leone & Conſtantio imperatoribus, anno dñi 742. Indictione X. quarto Calen. Decembris.

IOhannes monachus & presbyter, cognomento Chryſoras, natione Damaſcenus ex Syria, vir in diuinis ſcripturis & in ſecularibus literis eruditus, & non minus vita q̃ ſciẽtia clarus, animatus & prouocatus ſcriptis Gregorij papæ tertij, quibus impugnabat errorem Leonis imperatoris, ſcripſit & ipſe Græcis ſuis Græco (ſermone,

Contra Leonem imperatorem lib. 2.

Et quædam alia. Claruit ſub Leone imperatore, Anno 730.

WIllibaldus primus epiſcopus Eiſtetenſis, natiõe Scotus, frater ſanctæ Walpurgis virginis abbatiſſæ Heidenhemenſis, monachus & diſcipulus S. Bonifacij martyris, ordinis ſancti Benedicti, vir doctus atq; ſanctiſſimus, ingenio & eloquio clarus, ſcripſit ad ædificationem fidelium, petente ſancto Lullo archiepiſcopo Moguntino, ſatis illuſtri ſermone

Vitam S. Bonifacij epiſcopi lib. 1. Illuſtrem igitur ac vere

Neſcio ſi quid amplius edidit.

Claruit ſub Pippino patre Caroli Magni, Anno domini 760.

ZAcharias papa natione Græcus, poſt Gregorium tertium præfuit vniuerſali eccleſiæ annis decem, vir doctiſſimus, qui propter eruditionem & vitæ ſanctitatem, optimis pontificibus comparandus iure cenſetur. Quatuor libros dialogorum B Gregorij papæ Magni, de Latino in Græcum tranſtulit, & plures Latini ſermonis ignaros, lectiõe eorum illuminauit. Scripſit etiam de ſua vena Latino ſermone valde elegantes & vtiles

Ad diuerſos epiſtolas lib. 1.

In quibus ad S. Bonifacium archiepiſcopum Moguntinũ plures extant. Moritur ſub Pippino, biennio ante martyrium eiuſdem S. Bonifacij, Anno dñi 752. Indictione quinta, Idibus Martij.

ALcuinus ſiue Albinus, monach⁹ & diaconus, abbas monaſterij S. Martini Thuronenſis, natione Anglicus, S. Bedæ presbyteri quondam auditor, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularium literarũ peritia nulli ſuo tempore ſecundus, carmine excellens & proſa, de Britãnia ab imperatore Carolo Magno euocatus, in tanta familiaritate apud eum habitus eſt, vt imperatoris magiſter delicioſus fuerit appellatus, cuius magiſterio ipſe imperator oĩbus liberalium artium diſciplinis initiari ſatagebat. Scripſit multa præclara volumina, de quibus feruntur:

De

De ſancta trinitate & fide	lib.5.	Dño glorioſo Carol.im	
Ad quæſtiones Fredigiſi	lib.1.	Deſiderantiſſimo filio	
Ad Eulaliam de ratione animæ	lib.1.	Chariſſimæ in Chri.cha	
Ad Guidonē comitē de Virtutib.	lib.1.	Dilectiſſimo filio Guid	
Sententiarum	lib.1.	In Geneſim	lib.1.
In Cantica Canticorum	lib.1.	In Eccleſiaſten	lib.1.
In Euangelium Iohannis	lib.7.		
In epiſtolas Pauli	lib.14.	In Apocalypſim Iohānis	lib.1.
De adoptione filiorum Dei	lib.1.	Venerabili & in Chriſti	
De eccleſiaſticis dogmatibus	lib.1.	Credimus vnum Deum	
Speculum paruulorum	lib.1.	In ſcriptura diuina le	
De noīm Dei ꝑprietate	lib.1.	Ad diſcipulos dialogus	lib.1.
Vita S. Vedaſti epiſcopi	lib.1.	Enchiridion ī qbuſdā Pſal.	li.1.
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	De artibus liberalibus	lib.1.

†Idem, iuſſu Caroli Magni, præſtantiſſimorum eccleſiæ catholicæ doctorum homilias in Euangelia dominicorum dierum, feriarum, & feſtorum totius anni, collegit, atq; in ordinem redegit. ſunt autem hæ:

D. Auguſtini	48.	Bedæ	48.	Gregorij	39.
Hieronymi	6.	Leonis	21.	Seuerini aut Seueriani	1.
Ambroſii	10.	Chryſoſtomi	11.	Haymonis	7.
Hilarij	1.	Maximi	17.	Anſelmi	1.
Fulgentij	2.	Herici	57.	Iſidori	1.
Origenis	4.			Summa omnium, homiliæ	254.

Alia quoq; multa ſcripſiſſe dicit, q̄ tñ ad notitiam meā non venerunt. Claruit ſub imperio Caroli Magni, Anno domini 770.

ISuardus monachus ordinis S. Benedicti, natione Gallus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarum non ignarus, ingenio promptus & clarus eloquio, iuſſu Caroli imperatoris Magni, poſt Euſebium, Hieronymum, & Bedam ex ſcripturis veterum comportauit geſta & paſſiones ſanctorū martyrum, confeſſorum & virginū in vnum non paruæ quantitatis volumen, quod nos prænotare ſolemus

Martyrologium lib.1. Et quædam alia.

Claruit ſub eodem Carolo imperatore, Anno domini 770.

PAulus monachus Caſſinenſis cœnobij, ordinis S. Benedicti, natione Italus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloqo,

pro-

propter ſcientiam literarum, apud Carolum imperatorem in magno precio habitus fuit. Hic olim ante conuerſionem ſuam diaconus fuit Aquilegieñ eccleſiæ, & Deſiderij vltimi regis Lõgobardorum cãcellarius, & cum eodem captus, à Carolo in Galliam ductus, demum monachus factus eſt. Scripſit tam metro quàm proſa non pauca volumina, de quibus ego tãtum reperi ſubiecta: Rogatu Aldeburgæ filiæ Deſiderij regis, addidit

Ad Chronicam Eutropij libros 2.
Geſta epiſcoporum Metenſium lib. 1.
Vitam Gregorij papæ primi lib. 1.
Vitam ſancti Arnulphi epiſcopi lib. 1.
Vitam ſancti Benedicti, metrice lib. 1.
Geſta Longobardorum lib. 6. Septentrionalis plaga
Hymnos plures diuerſo metro lib. 1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib. 1.

Iuſſu Caroli ordinauit hiſtorias & lectiones, per totum annum ſingulis feſtiuitatibus ſanctorum congruentes. Et alia multa digeſſit & ſcripſit. Claruit eiuſdẽ Caroli Magni tẽporibus, anno dñi 780.

ADrianus papa primus, natione Romanus, poſt Stephanũ tertium ſedit in põtificatu annis XXIII. vir doctus atque ſanctiſſimus, apud Carolum imperatorem in maximo honore habitus, multa ad vtilitatem eccleſiaſticam conſtituit, & Felicianam hæreſim in ſynodo trecentorum quinquaginta epiſcoporum, iuſſu Caroli imperatoris apud Frãcfurdiam damnauit. Qui cum ſtudioſus & eruditus eſſet in ſcripturis diuinis, libros tredecim epiſtolarũ ſancti Gregorij papæ abbreuiauit in duos, vtiliora decerpens. Scripſit etiam de ſua vena ad Leonem iuniorem, & Conſtantinum filium eius, imperatores Conſtantinopolitanos,

De veneratione imaginũ lib. 1 Ad Carolũ impatorem lib. 1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib. 1.

†Quodlibeta quoque ſcripſit.

Moritur Carolo Magno imperante, anno dñi 795. indictione tertia, in die natalis domini, 7. Calendas Ianuarij.

RVggãdus epiſcopus Metẽſis, Pippini regis ex ſorore nepos, nobilitatẽ generis nobilitãs ſanctis moribus & ſtudio ſcripturarum, corporum ſanctorum martyrum venerator egregius, clerum & populum ſibi cõmiſſum verbo & exẽplo ad iuſtitiam erudire cupiẽs, ſcripſit pro clericis Metenſis eccleſiæ ſatis inſtructam & vtilem

Regulam canonicorum lib.1. Et quædam alia.

Hic corpora ſanctorum martyrum, Gorgonij, Naboris & Nazarij, de Roma in Franciam tranſtulit, & corpus ſancti Nazarij in monaſterio Lauriſſa, tunc ordinis diui Benedicti Vormatienſis diœceſis, reconditum eſt.

Claruit ſub Pippino rege, patre Caroli imperatoris, anno dñi 760.

LEo Papa tertius, natione Romanus, poſt Adrianum pontificem ſedit annis viginti, vir in ſcripturis tam diuinis quàm ſecularibus valde eruditus, morum quoque & vitę ſanctimonia clariſſimus, qui Carolum cognomento & opere Magnum, ad imperium Romanorum vnxit, & hanc dignitatem à Græcis in Francos tranſtulit. Scripſit inter alia

Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.

Moritur ſub Carolo Idibus Iunij, anno dñi 816. indictione 9.

HAymo tertius epiſcopus Halberſtatenſis eccleſiæ in Saxonia, ex abbate Hirsfeldēſis cœnobij, ordinis ſancti Benedicti, natione Teutonicus, Alcuini monachi quondam auditor, ad quem Rabanus, Fuldēſis tunc abbas, XXII. libros de vniuerſo compoſuit, vir certe vndecunq; doctiſſimus, diuinarum ſcripturarū ſagaciſſimus interpres, in declamandis homilijs ad populum, excellentis ingenij fuit. Hic primo fuit monachus Fuldenſis cœnobij cū Rabano, poſtea factus eſt tertius abbas Hirsfeldenſis: poſtremo tertius epiſcopus Halberſtatenſis cōſecratus, eandem eccleſiam verbo & exemplo ſtrenue gubernauit annis XIII. Scripſit autem pene infinita opuſcula, de quibus iſta quæ ſubiecimus, feruntur.

In quinq; libros Moyſi	lib.5.	In Ioſue	lib.1.
In Iudicum	lib.1.	In Ruth	lib.1.
In Regum	lib.1.	In Paralipomenon	lib.1.
In Tobiam	lib.1.	In Eſdram & Neemiam	lib.1.
In Iudith	lib.1.	In Heſter	lib.1.
In Iob	lib.1.	In Cantica canticorum	lib.1.
In Eſaiam prophetam	lib.3.	Eſaias propheta nobil	
In Hieremiam	lib.1.		
In Ezechielem	lib.1.	Et factū &c. dicit beat⁹	
In Danielem	lib.1.		
In XII. ꝓphetas minores	lib.12.	Verbum ꝙd factum eſt	
In pſalmos quoq;	lib.1.		
In euangelijs homiliarū	lib.2.	Conſulens dñs huma	

P In oēs

In om̄es ep̄las Pauli lib.1. A Corintho metropol
In epiſtolas canonicas lib.7. In Actus apoſtolorum lib.1.
In Apocalypſin lib.1. Legimus in Eccleſiaſt
De varietate librorum lib.1. Cū ſis vnicū & ſanctiſſ
De ſancta trinitate lib.1.
De Chriſtianarum rerum memoria lib.1.
Alia quoq; multa ſcripſiſſe dicitur, epiſtolas, ſermones & diuerſos tractatus, qui ad notitiam meam non venerunt.
Moritur ſub Ludouico imperatore, filio Caroli Magni, anno dn̄i 834. indictione 12. ſepultus in eccleſia S. Stephani Halberſtaten̄.

CLaudius monach⁹ ordinis ſancti Benedicti, diſcipulus quondam (vt ferūt) Bedæ in Anglia, & collega Albini Leuitæ & abbatis, natiōe Scotus, vir in diuinis ſcripturis valde ſtudioſus & eruditus, & ſecularis doctrinæ non ignarus, carmine exercitatus & proſa, multa in ſacris voluminibus compoſuit opuſcula, de quibus feruntur;
In quinq; libros Moyſis lib.5. In Iudicum quoq; lib.1.
In librum Ruth lib.1. In euangeliū Matthæi lib.1.
Et alia multa.
Claruit in Gallia ſub Carolo Magno, anno domini 800.

FReculphus epiſcopus Lexouiēſis in prouincia Rothomagenſi, monachus ordinis ſancti Benedicti, ad quem Raban⁹ adhuc abbas multis voluminibus exercitauit ingenium, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus & valde peritus, atque in docenda plebe ſatis idoneus, non minus conuerſatione quàm ſcientia inſignis, fertur quædam præclara ſcripſiſſe opuſcula, de quibus tantum legi volumen grande & inſigne, continens ab exordio mundi vſque ad natiuitatem domini noſtri Ieſu Chriſti,
Rerum geſtarum hiſtoriam lib.7. Dum aliquam temporis
De alijs nihil vidi.
Scripſit autem præfatum opus ad Helisacharum, in quo etiam difficiliores quæſtiones ſcripturarum enodauit, & res tam Iudæorum quàm etiam gentilium, ab initio mūdi vſque ad partum virginis geſtas, luculento ſermone conſcripſit.
Claruit ſub Ludouico, anno domini 840.

THeodulphus, epiſcopus Aurelianenſis ex abbate Floriacenſis cœnobij ordinis ſancti Benedicti, vir in diuinis ſcripturis doctus, & in ſecularibus literis à iuuētute inſtructus, carmine ex

cel-

cellens & proſa,fertur nonnulla vtroque ſtylo compoſuiſſe opuſcu la:ſed in manus noſtras adhuc minime venerunt. Hic à Ludouico imperatore(neſcio ob quam ſuſpicionē)innocenter miſſus in carcerem,hymnum,GLORIA LAVS,compoſuit:quem cum in die Palmarum,tranſeūte Imperatore iuxta carcerem, alta voce cecinifſet,adeo Imperatori complacuit, vt ſtatim abire liberum permiſerit. Scripſit autem inter cætera diuerſo metro

Hymnorum librum 1. Epiſtolarum librū 1.

Claruit ſub imperio Ludouici,anno domini 840.

Einardus(†aliàs Eginhartus)cancellarius Caroli Magni imperatoris,natiōe Teutonicus,& poſtea monach⁹ ordinis diui patris Benedicti,vir in ſecularibus literis eruditiſſimus, & diuinarum ſcripturarum non ignarus, ſcripſit nō ſpernendæ lectionis opuſcula,de quibus feruntur ſubiecta:

Imitatus Bedā,q abbreuiauit Hebraicū pſalterium,excerpendo de illo omnes verſus verba orationis habētes,abbreuiauit & ipſe Gallicanū pſalterium,excerpens de eo om̄es verſus verba orationis habentes. Scripſit etiam tam ex perſona ſua,q̄ imperatoris,

Epiſtolarum ad diuerſos lib.1. Vitā Caroli imperatoris lib.1

Hiſtoriam temporum lib.1. Et quædam alia.

Claruit ſub Carolo & Ludouico eius filio,anno domini 820.

IOhannes Scotus,monachus ordinis ſancti Benedicti,Bedæ monachi & doctoris clariſſimi quondam auditor atq; diſcipulus, collega Albini,veniens cum eo de Britannia in Galliam, apud Carolum imperatorem Magnum in precio fuit. Qui cum eſſet vir in om̄ibus ſcripturis doctiſſimus, edidit claro ſermone clariſſima opuſcula,de quibus iſta feruntur:

In euangelium Matthæi lib.3. De officijs humanis lib.1.

De diuiſione naturę lib.1.

Alia quoq; multa cōpoſuit,quæ ad notitiā meam non venerunt.

Claruit tēporibus Caroli Magni imperatoris,anno dñi 800.

Hilduinus abbas monaſterij S.Dionyſii Pariſienſis,ordinis diui patris Benedicti,ſacri palatij archicapellanus,ad quem Rabanus abbas Fuldenſis in quatuor libros Regum commentarios edidit,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis valde pitus,excellens tam metro quàm proſa, ſcripſit ad Ludouicum imperatorem vtroq; ſtylo

Vitam S.Dionyſii lib.2. Et quædam alia.

Claruit ſub Ludouico imperatore Caroli filio, anno dñi 840.

HInemarus archiepiſcopus Remenſis, ex monacho S. Dionyſii Pariſieñs, vir in diuinis ſcripturis ſingulariter doctus, & in ſecularibus literis nulli ſuo tempore ſecundus, ſapientia & morum honeſtate conſpicuus atq; eloquẽtiſſimus, ſcripſit non contemnendæ authoritatis plura opuſcula, de quibus ego tantum reperi ſubiecta: Sub perſona Caroli Magni imperatoris, ſcripſit valde inſtructe

Ad eccleſiam Rauennatenſem	li. 1.	
Vitam ſancti Remigij epiſcopi	li. 2.	
Ad Walonẽ epiſcopũ Metenſem	li. 1.	
Epiſtolarum multarum	li. 1.	De cæteris nihil vidi.

Claruit ſub Carolo Magno & Ludouico ei⁹ filio imperatoribus, anno natiuitatis dominicæ 800. Et multa dogmata ſcripſit.

HAmularius Fortunatus archiepiſcopus Treuirenſis, natione Teutonicus, monachus Luxouienſis, & Romanæ eccleſiæ Cardinalis, vir doctus & eloquentiſſimus, Græca & Latina eloquentia inſignis, miſſus à Carolo imperatore Magno Conſtantinopolim ad Imperatorem Michaelem, pacem & amicitiam inter eos mirabili induſtria & eloquentia ſua confirmauit, ſicut in geſtis Treuirorum continetur. Scripſit autem inter cætera

De eccleſiaſticis officijs	li. 1.	Satis & nimium qdem
Ad Ludouicum de eadem re	li. 4.	
De myſterijs Miſſæ	li. 1.	
Ad diuerſos epiſtolas	li. 1.	

Moritur ſub Ludouico imperatore, Anno domini 813. Indictione 6. Epiſcopatus ſui anno circiter 16.

ANgelomus monachus Luxouienſis, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis ſcripturis exponendis nobile ſortitus ingenium, vt quas ipſe expoſuit, veteres in eius comparatione non expoſuiſſe videantur: ſecularium quoq; ſcriptutarum non ignarus, iuſſu Dragonis epiſcopi Metenſis, qui fuit filius Caroli Magni & frater Ludouici imperatoris, ſcripſit excellentiſſimum opus, & q̃le me in ſcripturis ſanctis aliàs legiſſe non memini,

In libros Regum	li. 4.	Igitur cũ aquã pluribus
Ad Lotharium in cantica	li. 1.	Priusq̃ auguſtale decus
De diuinis officijs	li. 1.	Et quædam alia.

Claruit ſub Ludouico & Lothario eius filio, Anno 830.

Ra-

RAbanus Maurus,ſextus archiepiſcopus Moguntinus ex ab=
bate Fuldenſis monaſterij ordinis S.Benedicti,natione Teu=
tonicus ex ciuitate Fuldenſi in Buchonia, Albini Anglici
quondam auditor,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſe=
cularibus literis nobiliter doctus,philoſophus,rhetor,aſtronom⁹
& poeta ſubtiliſſimus,cui(vt abſq; inuidia loquar)nec Italia ſimi=
lem,nec Germania peperit æqualem. In monaſterio ſiquidem Ful
denſi adhuc iuuenis monachum induit,& tam moribus quàm ſci
entia mirabiliter profecit:vnde & quartus eiuſdem cœnobij abbas
conſecratus,ouibus ſibi commiſſis verbo & exemplo vigintiqua=
tuor annis præfuit,& pene infinita opuſcula ſcripturarum compo
ſuit.Tandem offenſus improbitate monachorum ſuorum, q eum
dicebant nimium ſcripturis intentum temporalia negligere,agen
te id in eis diabolo,diſplicentiam contra eum acceperunt,ſcanda=
lizati in eo, quo maxime debuerant ædificari. Dans igitur locum
iræ,nec cum ingratis ouibus diutius manere conſentiens,mona=
ſterium & habitatores eius deſeruit, & ad Ludouicũ imperatorem
filium Caroli tranſmigrauit,cum quo & multis diebus permanſit.
Monachi autem pœnitentia ducti,legationẽ ad eum mittentes, ro
gabant vt rediret ad monaſterium, ſed non impetrarũt. Manſit er
go cum imperatore vſq; ad mortem Otgarij Moguntinẽſis archi=
epiſcopi,in cuius locum ſuffectus,præfuit eccleſiæ præfatę Mogun
tinæ annis nouem. Habita quoq; ſynodo,multa ad vtilitatem fide=
lium conſtituit. Scripſit autem in monaſterio Fuldenſi adhuc con=
ſtitutus,tam carmine quàm ſoluta oratione multa volumina,ma=
xime in ſcripturis ſanctis,quas à principio vſq; ad finem om̃es ex=
planauit. De cuius ſcriptis ſubiecta feruntur: Ad Freculphum epi=
ſcopum Lexouienſem, cuius ſuprà fecimus mentionem, ſcripſit
inſigne opus

In Geneſim	li.4.	In princi.&c.plurima ſu
In Exodum	li.4.	Exodus exitus dici
In Numeros	li.4.	Numerorũ librũ multi
In Leuiticum	li.4.	Sequẽtis lib. id ẽ, Leuit
In Deuteronomium	li.4.	Filij Iſrael caſtra mo
In Ioſue	li.2.	Dño beatiſſimo verèq;
In Iudicum	li.2.	Poſt mortem Ioſue
In librum Ruth	li.1.	Scrutantibus ergo hiſto
In Regum ad Hilduinum	li.4.	Fuit vir,&c.Dicamus

In Paralipomenon li.4. Adam,&c.decimus ab
In Eſdram & Neemiam li.3. In Tobiam li.1.
In Iudith li.7. Dñe electe & merito
In Heſter li.1. Liber Heſter quem he
In Iob li.1. In Pſalmos li.1.
In Prouerbia Salomonis li.1. In Eccleſiaſten li.1.
In Cantica Canticorum
In librum Sapientiæ li.3. Diligite,&c.Admo
In Eccleſiaſticum li.10. Omnis ſa.&c.prin.ergo
In Eſaiam prophetam li.8. Dño reuerendiſſimo &
In Hieremiam li.20.
In Ezechielem li.20. Et factum eſt,&c.vſus
In Danielem li.3. In 12.prophetas minores li.12.
In Machabæorum li.3. Et factum eſt poſtq̃ per
In euangelium Matthæi li.8. Expectationem itaque
In euangelium Lucæ li.5. In euangelium Marci li.4.
In euangelium Iohannis li.1. Inter oĩa diuinæ hiſto
In omnes epiſtolas Pauli li.23. Venerando fratri Lupo
In epiſtolas canonicas li.7. In Actus apoſtolorum li.1.
In Apocalypſin Iohannis li.1.
De laude ſanctæ crucis li.2. Rex regum dñs,mundũ
Ad Haymonem epm̃ de vniuerſo li.22. Primum apud Hebręos
De vniuerſali natura li.1. Vniuerſitatis diſputa
De inſtitutione clericorum li.3. Dño re.ac reli.Haiſtul
De diuinis officijs li.1.
De computo dialogum li.1. Quia te venerande pra
Ad Ludouicum regem li.1. De quæſtionibus canonum li.1.

†Scripſit & ad Ludouicum regem alios 22. libros de proprietate verborum & rerum myſtica ſignificatione, quod opus nõ immerito Cornucopiæ dici poterit.

Ad Reginbaldum epiſcopum li.1.
De bñdictionibus patriarcharum li.1.
Epiſtolarum ad diuerſos li.1.
Sermonum innumerabilium pene li.1.
Alia inſuper multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

†Extant præterea nõnulla Rabani opuſcula, De videndo Deũ, De puritate cordis,De pœnitentia; in Bibliotheca Ebirbacẽſi.

Moritur ſub Ludouico & Lothario principib⁹,anno domini 855.

in-

indictione tertia, Epiſcopatus ſui anno nono, Sepultus in monaſterio ſancti Albani prope Moguntiam, non ſine opinione ſanctitatis, cuius epitaphium in viginti ferme ornatis verſibus legi.

BEllator, cuiuſdam eccleſiæ presbyter, in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ac veterum lectione diues, ingenio & eloquio clarus, atq; in ſecularibus literis ſatis inſtructus, multa fertur in ſcripturis ſanctis expoſuiſſe volumina, quibus ingenium ſuum magnifice excitauit. Extat eius præter cætera inſigne volumen, quod petentibus amicis edidit,

In librum Sapientiæ lib.7. De alijs nihil reperi.

Claruiſſe dicitur tẽporib' Ludouici imperatoris, Anno dñi 840.

STrabus monachus Fuldenſis, natione Teutonicus, Rabani abbatis quondam auditor & ſcriba, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſtudijs ſecularium literarum nobiliter doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, ſcripſit in ſacris voluminibus expoſitis non pauca opuſcula, in quibus ſe virum doctum exhibens, nomen ſuum cum gloria trãſmiſit ad poſteros. Imitatus itaq; magiſtrum ſuum Rabanum abbatem, ſcripſit

In Geneſim lib.1. In Exodum lib.1.

In Leuiticum lib.1. Libri Leuitici breuiſſ

Et alia multa. Hic deniq; Strabus gloſam, quæ ordinaria nunc dicitur, ſuper totam Bibliam ex dictis ſanctorum patrũ primus comportaſſe memoratur, quam alij, multis poſtmodum adiunctis ſententijs patrum, ampliarunt.

Claruit ſub Ludouico imperatore, Anno domini 840.

LVpus Seruatus presbyter, ad quem Rabanus abbas Fuldenſis octo libros in epiſtolam Pauli apoſtoli ad Romanos ſcripſiſſe legitur, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & doctus, atq; in ſecularibus literis iuxta ætatem ſui temporis copioſe peritus, ſcripſit nonnulla ingenij ſui opuſcula, de quibus ad meam notitiam pauciſſima peruenerunt. Extat eius volumen

De tribus quæſtionibus lib.1.

Et quædam epiſtolæ, Nec non & alia.

Claruit ſub Lothario filio Ludouici, Anno domini 850.

IOhannes dictus Erigena, monachus, in diuinis ſcripturis doctus, & in diſciplina ſecularium literarum eruditiſſimus, Græco & Latino ad plenum inſtructus eloquio, ingenio ſubtilis,

ſcr=

ſermone cōpoſitus, iubente Carolo filio Ludouici, fratre Lotharij imperatoris, tranſtulit in Latinum
Hierarchiā & libros Dionyſij, lib.4. Scripſit ſuper eiſdem, lib.4.
Et quædā alia. Claruit ſub Lothario imperatore, Anno dñi 850.

ANſegiſus abbas Lobienſis cœnobij, ordinis S. Benedicti, & poſtea Senonenſis archiepiſcopus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, ſermone & ingenio clarus, diſtinxit & cōportauit ad vtilitatē eccleſiæ catholicæ, imperatorum Caroli Magni & Ludouici leges, quas vidi, vt ſequitur, videlicet:

Statuta eccleſiaſtica Caroli	li.2.	Regnāte dño noſtro Ieſu
Leges mundanas eiuſdem	li.2.	De pace admonemus
Statuta eccleſiaſtica Ludouici	li.2.	Omnibus vobis aut viſu
Leges mundanas eiuſdem	li.2.	Si ſerui per contumaciā

Alia inſuper nonnulla edidit, quæ ad notitiā meam non venerunt.
Claruit ſub Lothario imperatore filio Ludouici, Anno dñi 840.

HAmulus epiſcopus Lugdunenſis in Gallia, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & veterū lectione eruditus, atque in ſecularibus literis non mediocriter doctus, tam Hebraica quàm Latina lingua clarus, ingenio acer & vehemens, eloquio ſcholaſticus atque compoſitus, ſcripſit non contemnendæ lectionis opuſcula, de quibus ego tantum legi opus inſigne ad Carolum,

Contra Iudæos	lib.1.	Deteſtanda Iudæorum

De cæteris adhuc nullum vidi.
Claruit ſub Ludouico Caroli Magni filio, Anno 850.

BErtramus preſbyter & monachus, in diuinis ſcripturis valde peritus, & in literis ſecularium diſciplinarum egregie doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, nec minus vita quàm doctrina inſignis, ſcripſit multa præclara opuſcula, de quibus ad meam notitiā pauca peruenerunt. Ad Carolum regem, fratrem Lotharij imperatoris, ſcripſit commendabile opus

De prædeſtinatione	lib.1.	De corpore & ſanguine dñi, li.1.

Claruit temporibus Lotharij imperatoris, Anno domini 850.

TVrpinus archiepiſcopus Remenſis, Caroli imperatoris Magni amicus & ſecretarius, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, carmine & proſa exercitatum habens ingeniū, pauperum aduocatus, vita & conuerſatione Deo dilectus, qui ſe cum Carolo proprijs manibus & armis Sarracenos

cenos ſæpe fatetur expugnaſſe, ſcripſit eleganter
Geſta Caroli Magni lib.2. Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Claruit ſub eodem Carolo & Ludouico eius filio, anno dñi 830.

ANaſtaſius, apoſtolicæ bibliothecæ cuſtos & inſtaurator ſagaciſſimus, in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, Græco & Latino multū perit⁹ eloquio, fertur nōnulla cōpoſuiſſe opuſcula, ſed ad manus noſtras nihil eorum peruenit. Tranſtulit autem multa Græcorum volumina in Latinum. nam iubente Nicolao Papa primo, tranſtulit
Vitam Iohannis Eleemoſynarij lib.1.
Vnam S.Dionyſii hierarchiam lib.1.
Synodum ſeptimam vniuerſalem lib.1.
Vitas multorum SS.Patrum lib.1. Et alia plura.
†Scripſit & hiſtoriā Eccleſiaſticam vſq; ad ſua tempora, rogante Carolo ſecundo, cui in primis charus erat.
Claruit ſub Ludouico imperatore ſecundo, anno domini 860.

NIcolaus Papa primus, patria Romanus, ſedit in pontificatu poſt Benedictum tertium annis octo, vir in ſcripturis ſanctis magnifice doctus, vita & conuerſatione ſanctiſſimus, q multa ad vtilitatem eccleſiæ catholicæ cōſtituit, cuius permiſſione & authoritate, Sequentiarum vſus in eccleſiis Gallicanis, Notgero abbate S. Galli procurante, primum cœpit. Scripſit inter alia ex perſona ſui pontificatus egregium volumen,
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Moritur ſub Lothario ſiue Ludouico ſecundo imperatore, anno domini 869. indictione ſecunda, 8. Idus Decembris.

IOhānes diaconus eccleſiæ Romanæ, vir in ſcripturis ſanctis eruditus, & ſecularium literarum non ignarus, vita & conuerſatione non ſecus quàm doctrina venerabilis, ſcripſit ad multorum ædificationem, ad Iohannem Papam ſeptimum ſatis illuſtri ſtylo grande volumen, quod continet
Vitam S.Gregorij Papæ I. lib.4. Et quædam alia.
Claruit ſub Carolo Caluo imperatore, anno domini 870.

NOtgerus epiſcopus Leodienſis, ex abbate monaſterij S.Galli, ordinis diui patris Benedicti, natiōe Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularium literarum diſciplinis omnium ſui temporis doctiſſimus, philoſophus, poeta, & muſicus inſignis, & non minus ſanctitate quàm ſcientia venerabi-

liſ,ſcripſit tam metro quàm proſa multa opuſcula,de quib⁹ ad manus noſtras pauca peruenerūt.Legi enim tantum volumen,quod Sequētiarium prænotauit,quod ſcripſit cum adhuc monachus eſſet in cœnobio ſancti Galli,ad Lutuardum epiſcopum Vercellenſem & archicapellanum Caroli imperatoris Magni.Huius autem operis ſic incipit.

Prologus ſiue præfatio,	(epiſt.1.)	Summę ſanctitatis meri
Sequentiarius autem ſic,	(lib.1.)	Grates nunc omnes redd
De muſica & ſymphonia	lib.1.	
De expoſitorib⁹ ſacræ ſcripturę	lib.1.	Cum prudens ſis & prud
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	

De cæteris quæ cōpoſuit,nihil ad notitiam lectionis nr̄æ peruenit. Huius doctiſſimi viri Sequentiarium Nicolaus Papa primus approbauit,& ad Miſſas decantari præcepit. Qui propter ſcientiæ & vitæ claritatem primo abbas,deinde in ſenectute ſua epiſcop⁹ conſecratus,decimus in ordine,Leodienſis eccleſiæ regimini præfuit, ſub Lothario imꝑatore filio Ludouici,anno domini 850.ſub quo & moritur,non ſine opinione ſanctitatis.

CHriſtianus,qui & Druthmarus, monachus & presbyter Corbeienſis,ordinis ſanctæ memoriæ Benedicti Caſſinenſis, natione Aquitanic⁹,vir in diuinis ſcripturis doctus,Græco & Latino ſermone imbutus, veniens ab Aquitania in Galliam, nomen ſuum ſcribendo notificauit.De cuius opuſculis ego tantum videre hucuſq; merui opus grande & præclarum ad monachos Stabulenſis & Malmondariēſis cœnobioꝝ,ſub vno abbate conſiſtentiū in diœceſi Leodieñ eccleſiæ, aperto ſermone conſcriptum:

In euangeliū Matthæi	lib.1.	Hunc titulum non fecit euan

De aliꝭs nihil vidi.

In prologo expoſitionis euangeliꝭ ſecundum Matthęum,etiam in alios Euangeliſtas ſe ſcripturum promiſit: quod & ſeciſſe dicitur, ſed à nobis ignoratur.

WAndelbertus,diacon⁹ & monachus Prumieñ (†alibi Premenſis)cœnobꝭ,ordinis S.Benedicti,Treuirenſis diœceſis, natione Teutonicus,vir in diuinis ſcripturis erudit⁹, & in ſecularibus literis magnifice doctus, ingenio promptus,& clarus eloquio,ſcripſit tam metro q̄ proſa non pauca volumina,de q̄bus ego tantum vidi ad Marcuardum abbatem quendam,

Vitam S.Goari presbyteri	lib.1.

Mi-

Miracula eiuſdem lib.1. Martyrologium metrice lib.1.
Claruit ſub Lothario imperatore, anno domini 850.

ALmannus monachus Altuillarenſis cœnobij, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis egregie doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, ſcripſit tam metro quàm proſa varia opuſcula, quibus nomē ſuum etiam poſteris notificauit. Et quia ſuo tempore Francia à Normānis vaſtabatur, exemplo Hieremiæ prophetæ, deſolationem eiuſdem terræ & ſui monaſterij deplanxit, quadruplici

Alphabeto cōponens lib.1. Vitā Vinardi epiſcopi lib.1.
Vitam S. Syndulphi lib.1. Vitā S. Helenæ Auguſtę lib.1.
Translationem eiuſdem lib.1.

Alia q̃q; nōnulla ſcripſiſſe dicit, quæ ad notitiā meā non venerunt. Claruit ſub Carolo tertio imperatore, anno domini 890.

MIlo monachus cœnobij S. Amandi, ordinis diui Benedicti, natione Gallus, vir vndecunq; doctiſſimus, orator, poeta & muſicus inſignis, nec minus honeſtate morum quàm ſcientia ſcripturarū venerandus, ſcripſit tam carmine quàm ſoluta oratione non pauca volumina, de quibus iſta præcipue ferūtur ad Carolum Caluum imperatorem:

De ſobrietate, metrice lib.1. Vitā S. Amandi, metrice lib.1.
Epiſtolarū ad diuerſos lib.1.

Claruit temporibus Caroli imperatoris ſecundi, cognomēto Calui, anno domini 870. & multa egregia compoſuit.

HVgbaldus monachus Eluonenſis cœnobij, ordinis S. Benedicti, natione Gallus, vir tam in diuinis ſcripturis quàm in ſecularibus literis erudititiſſimus, in muſica, poetica, philoſophia, & cæteris artibus humanitatis nulli ſuo tempore ſecūdus, q̃d multa vtroq; ſtylo ab eo conſcripta, teſtantur, de quibus ego tantū adhuc reperi ſubiecta:

Ad Carolum Caluum imperatorem mirabile opus cētum trigintaſex verſuū, in q̃ omia verba ab vna litera c, incipiūt: vt, Carmina clariſone caluis cantate camœnæ: quod prænotatur

De laude caluorum lib.1. Carmina clariſone cal
De arte muſica lib.1. Geſta S. Lebuini lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.

Vitas etiam multorū ſanctorū ornato deſcripſit eloquio, & cantus in honore ipſorum dulci & regulari melodia compoſuit.

Claruit temporibus Caroli Calui imperatoris, Anno domini 880.

REmigius monachus Antiſiodorenſis, ordinis S. Benedicti, & poſtea (vt ferunt) vrbis eiuſdem antiſtes, vir in diuinis & humanis ſcripturis eruditiſſimus, carmine & proſa ſcriptor inſignis, S. Odonis Cluniacenſis primi abbatis præceptor, vita & doctrina præclarus, edidit vtroq; ſtylo multa volumina, de quib⁹ ſubiecta feruntur:

In Cantica Canticorum	li. 1.		
In totum Pſalterium	li. 1.	Prophetia diuina inſpi	
In euangelium Matthæi	li. 1.	In Canonem Miſſæ	li. 1.
De officijs diuinis	li. 1.	De feſtiuitatibus ſanctorum	li. 1.
Ad epiſcopũ Eduorum	li. 1.	Sermones quoq; plures	li. 1.

Alia inſuper compoſuit tam in ſacris literis quàm etiam in ſecularibus ſcripturis, Donatum & veteres authores exponendo, quæ à multis habent. Claruit ſub Carolo Caluo imperatore, An. dñi 880.

COnſtantinus monachus Caſſinenſis cœnobij, ordinis S. Benedicti, natione Afer, vir in diuinis ſcripturis admodum ſtudioſus, & in ſecularibus literis, maxime in philoſophia & medicina, eruditiſſimus, Græco, Latino & Arabico eloquio ad plenum inſtructus, ſcripſit in medicinis multa opuſcula, quæ apud medicos in precio habentur. Tranſtulit etiam antiquorum medicorum multa volumina de Græco & Arabico in Latinum, quæ ſuis præfationibus & epiſtolis præſignauit, de cuius opuſculis iſta vidi:

Diętas vniuerſales	li. 5.	Quod in primis coegit
Diætas particulares	li. 5.	Compleuimus in li. pri
De ponderibus medicinalibus	li. 1.	Pondera medicinalia
De vrinis quoq;	li. 1.	

De cæteris aũt voluminibus eius, quæ multa & ſcripſit & trãſtulit, ad manus noſtras nullum memini peueniſſe. Medicis notiora ſunt.

AMbroſius Ansbertus, monachus & presbyter ordinis S. Benedicti, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ingenio mitis, & dulcis eloquio, multos in ſacris voluminibus commentarios edidit, quibus nominis ſui famam ad poſteros tranſmiſit. Pauca tñ ad notitiã meã venerunt. Reperi eñ dũtaxat ſubiecta:

In Cantica Canticorum	li. 1.	Donũ ſapiẽtiæ cum Sa	
In Pſalterium quoq;	li. 1.	In Apocalypſin Iohannis	li. 10.
De cupiditate	li. 1.	Epiſtolarum ad diuerſos	li. 1.

Claruit ſub Arnoldo imperatore, Anno domini 890.

Paſcha-

PAſchaſius Ratbertus, abbas Corbeienſis, ordinis S. Bñdicti, vir in diuinis ſcripturis valde eruditus, & ſecularium literarũ non ignarus, Græco & Latino nobiliter inſtruct⁹ eloquio, ingenio acutus, ſermone cõpoſitus, ſcripſit metro & proſa non pauca opuſcula, de quibus ego tantum reperi ſubiecta: Ad Placidũ abbatem noſtri ordinis, opus inſigne

De ſacramento altaris li.1. Quiſquis catholicorum
Vitam ſancti Adelhardi epiſcopi li.1.
In Threnos Hieremiæ prophetæ li.1.

De Græco etiã nõnulla trãſtulit in Latinũ, & alia multa cõpoſuit. Claruit temporib⁹ Caroli Groſſi imperatoris, Anno domini 880.

ERicus, monachus ordinis S. Benedicti, cœnobij Antiſiodorenſis ciuitatis, vir in diuinis ſcripturis doctus, & in diſciplinis ſecularium literarum eruditiſſimus, carmine excellẽs & proſa, in declamãdis ad populum homilijs doctor egregius fuit. Scripſit metrice luculenter

Vitam S. Germani Antiſiodoreñ li.6.
Homiliarum ad populum li.1.
Sermones & epiſtolas plures.

Alia ꝗq; multa vtroq; ſtylo cõpoſuit, ꝗ ad notitiã meã nõ venerũt. Claruit circa tempora Caroli Groſſi imperatoris, Anno dñi 880.

OTfridus monachus, Wiſſenburgenſis cœnobij, ordinis diui patris Benedicti, natiõe Teutonicus, Rabani Mauri abbatis Fuldenſis quondã auditor atq; diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis egregie doctus, philoſophus, rhetor, & poeta inſignis, ingenio excellens & diſertus eloquio, ſcripſit tam metro quàm proſa multa præclara opuſcula, quibus nomen ſuum ad poſteros tranſmiſit. Exemplo etiam Caroli imperatoris Magni, conatus eſt barbariem linguæ Teutonicæ ad regulas grammaticales reducere, quod & ex parte perfecit. Vnde ea quæ patrio ſermone conſcripſit, non facile noſtra ætate legi & intelligi poſſunt, etiam ab homine quantumcunq; Teutonicæ linguæ perito. De cuius opuſculis extant ſubiecta: Ad Luitbertũ Moguntinẽſis eccleſiæ archiepiſcopum octauum, in Euangeliũ opus grande & inſigne, quod prænotauit

Gratiam Theotiſtæ li.5. Dignitatis culmine grã
Ad Ludouicum regem li.1. Ludouico orientalium
Ad Salomonem epiſcopum li.1. Salomoni ẽpo Otfri

Ad monachos ſancti Galli li.1.
In Pſalteriũ volũina tria li.3.
De gaudijs regni cœleſtis li.1.
Epiſtolarum ad diuerſos li.1.

Otfridus Wiſſenburg
De iudicio extremo li.1.
Carmina diuerſi generis li.1.

Alia inſuper multa compoſuit,quę priorum negligẽtia perdita,& ignorantia monachorum raſa & lacerata,ad me non venerunt. Claruit ſub Ludouico, Lothario, & Carolo, imperatoribus ſibi inuicem ſuccedentibus,Anno domini 870.

ADreualdus,qui & Albertus,monachus Floriacẽſis cœnobij, ordinis S.Benedicti,vir vndecunq; illuſtris atq; doctiſſimus, nomen ſuum ſcribendo notificauit, dum ad ædificationem ſimplicium fratrum, alterno ſtylo multa volumina in ſcripturis ſanctis compoſuit.Scripſit inter cætera ſui ingenij opuſcula,à tempore translationis corporis S.Benedicti,de cœnobio Caſſinenſi in monaſterium Floriacenſe,vſq; ad tempus Odonis regis Francorũ, hiſtoriam luculento ſermone,continentem

Miracula ſancti Benedicti li.1.

Et alia multa quæ nondum vidi.

Claruit temporibus Arnoldi imperatoris,Anno domini 890.

ODo primus abbas Cluniacenſis, ordinis S.Benedicti, Remigij Antiſiodorenſis monachi quondam auditor, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, & collapſi ordinis diui patris Benedicti inſtaurator egregius,non minus ſanctitate quàm eruditione clarus emicuit.Hic erat inſignis muſicus,& archicantor eccleſiæ Thuronenſis,qui audita fama Bernonis Gigniacenſis ſanctiſſimi abbatis, ordinem ſub eo ingreſſus eſt, & abbas poſtea Cluniacenſis conſtitutus,magna ſanctitate ordinẽ illuſtrauit.Qui cum eſſet declamator homiliarum præcipuus, multos ad fratres ſermones compoſuit.Scripſit etiam inter cætera ingenij ſui opera,

Vitam S.Gerardi li.1
Laudes S.Martini li.1.
Chronicam ſuccinctam li.1.

Hymnos etiam & varios cantus in honore ſanctorum dulci & regulari melodia compoſuit.Rogantibus quoq; fratribus, libros B. Gregorij papæ ſuper Iob abbreuians,in vnũ volumen cõportauit. Claruit temporibus Arnoldi imperatoris,Anno domini 920.

RAthbodus quartuſdecimus epiſcopus Traiectenſis, natione Teutonicus,vir in diuinis ſcripturis valde eruditus,& ſecularium literarum non ignarus,ingenio ſubtilis,eloquio clarus, vita

vita & conuerſatione ſanctiſſimus, multis & viuus & mortuus miraculis coruſcauit. Hunc in oībus literis humanitatis Nanno philoſophus doctiſſimus inſtruxerat, qui aduocatus in palatio regis Caroli Groſſi fuit, & poſtea monaſteriū ingreſſus, tandem epiſcopus (vt diximus) conſecratus, eccleſiam Traiectenſem in graui Danorum perſecutione decem & ſeptem annis ſtrenue gubernauit. Scripſit autem nonnulla præclara opuſcula, de quibus iſta feruntur:

Laudes S. Martini li. 1. Laudes S. Bonifacij epī li. 1.
De S. Amalberga li. 1. Homiliarum & ſermonum li. 1.
De S. Vuillibrordo flores li. 1.

Integrum quoq; de S. Martini translatione officium compoſuit, Et varios cātus in honore ſanctorum. Moritur ſub Ludouico filio Arnoldi imperatoris, Anno domini 917. indictione 5. 3. Caleñ. Decembris, Epiſcopatus ſui anno 18. ſepultus apud Dauentriam, vbi reſidere in epiſcopatu antea conſueuerat.

Aurelianus eccleſiæ Remēſis clericus, in ſcripturis ſanctis admodum ſtudioſus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, muſicus ſuo tempore excellens & inſignis, ſcripſit ad Bernardum archicantorem, poſtea epiſcopum, de regulis modulationū, quas tonos vel tenores appellāt, & de ipſarum vocabulis volumen inſigne, cuius titulus eſt,

Tonarius regularis li. 1. Scripſit & alia quædam.

Claruit circa tempora Arnoldi imperatoris, Anno domini 900.

Regino abbas Prumienſis cœnobij in diœceſi Treuirenſi, ordinis ſancti Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, inter doctores Germaniæ & Galliæ ſuo tempore facile obtinuit principatum. Scripſit magnæ authoritatis opuſcula, de quibus ego tantum reperi ſubiecta: Ad Alberonem primū epiſcopum Metenſem, à natiuitate Chriſti vſq; ad annum eiuſdem *98. continentem præcipue geſta Francorum & Germanorum. Scripſit

Hiſtoriam ſeu chronicam li. 10.
De diſciplina eccleſiaſtica li. 2. In primis inquirendū

De cæteris nihil adhuc vidi. Scripſit aūt pfatum opus, q̄d pnotatur de eccleſiaſtica diſciplina & religione Chriſtiana, iubente Rathbodo archiepiſcopo Treuirorum, quod ex decretis ſanctorum patrum & generalium conciliorum, in duos libros comportauit, & in nōgenta ferme capitula per rubricas ex more luculenter diſtinxit.

Cla

Claruit ſub Arnoldo imperatore, anno domini 910.

HIldouinus ex abbate Lobienſis monaſterij, ordinis ſancti Benedicti, primũ epiſcopus Laudocienſis, inde pulſus, ad Hugonem regem Italiæ venit, cui affinitatis linea iungebatur, à quo Veronenſis epiſcopus conſtitutus eſt, ac poſtremo poſt Lampertũ archiepiſcopus Mediolanenſis factus, Ratherium monachum eccleſiæ Veronenſi ordinauit antiſtitem: vir in diuinis ſcripturis ſatis eruditus, ſcripſit petentibus fratribus, cum adhuc eſſet abbas,

Geſta abbatũ Lobieñ lib. 1. Sermones ad fratres lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit ſub Hugone rege Italiæ, temporibus Cõradi imperatoris Romanorum & Germanorum, anno domini 920.

RAtherius ex monacho Lobieñ cœnobij poſt Hildouinũ epiſcopus Veroneñ, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in artibus humanitatis (quas liberales vocant) peritiſſimus, animo ſimplex, ingenio placidus & eloquio ſcholaſtic', cũ Hildouino epiſcopo ad Hugonẽ regem venit in Italiã, & poſt eius ad archipræſulatũ Mediolaneñ eccleſiæ translationem, antiſtes Veroneñ ciuitatis cõſtitutus, non multo poſt ab Hugone inde expulſus, ob eã cauſam, ꝙ Arnoldum ducem Bauariæ, hoſtem Hugonis, Veronam intromiſiſſet, apud Papiam exilio relegat' eſt. Tandẽ ad eccleſiam ſuam reuerſus, denuo (neſcio an ob eandẽ cauſam) pulſus, ꝓ ſui conſolatione varia vtrobiq; compoſuit, quæ legentium intellectibus non minus placere poterunt, ꝗ prodeſſe, de quibus iſta feruntur:

De primo ſuo exilio lib. 1.

Alius de ſecundo, prænotatus Phreneſis lib. 1.

Alius, qui vocatur inefficax lib. 1.

De corpore & ſanguine domini lib. 1.

Contra Anthropomorphitas lib. 1.

Agoniſticon, id eſt, præloquiorum lib. 6.

Confeſſionum quoq; lib. 1. Vita S. Vrſmari Lobieñ lib. 1.

Alia quoq; nonnulla ſcripſiſſe dicitur, quæ ad notitiã meam nõ venerunt. Et poſtremo (vt Sigebertus monachus ſcribit) epiſcop' Leodienſis factus, etiam inde pulſus fuit. Claruit temporibus Henrici imperatoris Romanorum primi, anno dñi 930.

STephanus ex clerico Metenſis eccleſiæ, epiſcopus Leodienſis poſt Frãconem, vir in diuinis ſcripturis doctus, & in ſecularib' literis magnifice peritus, & non minus ſanctitate quàm ſciẽtia ve-

venerabilis, ſcripſit non ſpernendæ vtilitatis plura opuſcula, quib⁹ nomen ſuum poſteris innotuit: Ad Hermannum archiepiſcopum Colonienſem,

Vitam ſancti Lamberti lib. 1.

Ad Rupertum epiſcopum Metenſem lib. 1.

Et quædam alia.

Scripſit etiam cantum de ſancta Trinitate ex Alcuino, quo in octauis Pentecoſtes vtimur: & de inuentione S. Stephani, & cantum nocturnum de S. Lamberto epiſcopo & martyre, quos omnes cum quibuſdam alijs authentica & dulci modulatione compoſuit. Claruit tẽporibus Ludouici filij Arnoldi impatoris, anno dñi 910.

RAdulphus Flauiacenſis monachus ordinis ſancti Benedicti, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in omibus literis humanitatis ſuo tempore doctiſſimus, ingenio ſubtilis, ſenſu profundus, eloquio dulcis, ornatus & diſertus, in exponendis voluminibus ſacris acutus & multum egregius, ſcripſit duo magna & præclara volumina:

In Leuiticum lib. XX. Cum aliquando ſermo de Iud

†Hi nunq̃ ſatis laudati, Coloniæ apud Quentelium proſtant.

In epiſtolas Pauli lib. 14.

Hiſtoriam Francorum lib. 1.

Chronicam quoq; breuem lib. 1.

Alia inſuper multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Sunt q ſcribãt eum monachũ fuiſſe Fuldeñ cœnobij in Germania.

SMaragd⁹ abbas monaſterij S. Michaelis, ordinis diui patris Benedicti, vir in diuinis ſcripturis valde erudit⁹, & iugi ſtudio earundẽ exercitatus, regularis diſciplinæ auriga, ſanctas ſcripturas exponendo nomen ſuum longe lateq; notũ fecit, & magnã opinionem ſcientiæ & cõuerſationis ſuę acquiſiuit. Scripſit enim multa præclara opuſcula, de qbus ego tantum reperi ſubiecta:

In regulam S. Benedicti lib. 1. Cum turbas plurimoꝝ

Diadema monachorum lib. 1. Hunc modicũ libellum

In totum pſalterium lib. 1.

Iu epl̃as & euãgelia p annũ lib. 2.

Sermones quoq; plures lib. 1.

De cæteris autem opuſculis eius nihil vſquam potui inuenire. Dicitur autem, ꝙ multos in diuinis ſcripturis commentariorum tractatus ediderit. Sed & Donatum Maiorem expoſuit, & multos ſe-

cularium literarum authores explanauit.

WIndichinus monachus Corbeienſis cœnobij in Saxonia, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis doctus, & in ſecularib⁹ literis eruditiſſimus, ingenio promptus & clarus eloquio, metro excellens & proſa: ſcripſit alterno ſtylo multa præclara opuſcula, de quibus ego tantum adhuc reperi ſubiecta: Ab exordio Saxonum vſque ad mortem Ottonis imperatoris primi, ſcripſit ad Mechtildam eius filiam,

Hiſtoriam Saxonum lib. 3. Flore virginali cum ma
Geſta Ottonis primi lib. 1.
Paſſionem Teclæ virginis, metrice lib. 1.
Vitam Pauli primi eremitæ lib. 1.

Claruit ſub Ottone imperatore primo, anno domini 950.

EVtrandus Ticinenſis eccleſiæ diaconus, natione Italus, ex Papia ciuitate oriundus, Berēgarij regis Italiæ quondam ſcriba & ſecretarius, vir in ſecularibus literis valde eruditus, & diuinarum ſcripturarum non ignarus, ingenio acer & vehemens, Græco & Latino ſermone peritus, & non minus carmine excellens q̄ proſa, fertur nonnulla præclara ſcripſiſſe opuſcula, quibus nomen ſuū notificauit. A Berengario rege Italia pulſus, venit in Germaniā: & apud Francfordiā poſitus, ſcripſit inſigne opus, hiſtoriā ſui temporis & tyrannidē ipſius Berengarij continens: quod, quaſi pro viciſſitudine iniuriarum ab eo perceptarum, prænotauit

Antapodoſim, id eſt, retributionē lib. 7. Regnātib⁹, immo ſæuiē
De alijs nihil vidi.

Scripſit autem præfatum volumen ad Regimundum epiſcopum Liberitanæ Hiſpaniarum eccleſiæ, in quo aliquando carmine vtitur, aliquādo Græco ſermone, multa de Germanorum geſtis interſerens. Claruit ſub Ottone primo imperatore, anno dñi 950.

ALbo Floriacenſis monaſterij abbas, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis ſcripturis iugi lectione & ſtudio exercitatus, & in ſecularibus diſciplinis egregie doctus, vita quoq; & conuerſatione inſignis, & vſq; ad martyrij coronam dignus comprobat⁹, dum in Vaſconia verbū Dei prædicaret, fidei Chriſtianæ teſtis ſanguinis effuſione factus eſt. Scripſit

Super calculo Victorij lib. 1. Additiōes in eundem lib. 1.
Et quædam alia.

†Demonſtrationes inſtrumenti nobiliſſimi in aſtronomia.

Claruit temporibus Ottonis primi, anno dñi 970.

RVpertus rex Fraciæ, nobilis, fortis, iuſtus, doctus & re'igioſus, inter eccleſiaſticos ſcriptores locum merito recipit, quippe qui cantus & reſpōſoria dulci & regulari modulamine ad honorem eccleſiæ catholicæ compoſuit. In literis humanitatis, p̄ſertim in muſica, doctiſſimus fuit. tantæ autē religionis, vt horas canonicas in eccleſia decantaret cum clericis, foris apud ſe legeret cū ſuis. Tātæ pietatis & miſerationis extitit in pauperes, vt ſuis ſe aliquando veſtimētis ſpoliās, eoꝝ nuditates multis vicibus operiret. De eius manibus liber nunquā recedebat, adeo vt pro tribunali ſedens, inter iudiciorum & cauſaꝝ ſtrepitus, in ſinu apertum haberet pſalteriū. vnde & poſt mortē miraculis coruſcaſſe legitur. Eius eſt illa vulgata Sequentia, quæ cantatur diebus Pentecoſtes

De ſancto Spiritu,	ſ.	Veni ſancte ſpiritus
Reſponſorium de S. Petro,	ſ.	Cornelius centurio
De natiuitate domini,	ſ.	Iudæa & Hieruſalem nol
Et illud Alleluia,	ſ.	Eripe me de inimicis

Et alia multa quæ neſcio.

Reſponſorium, Cornelius centurio, Romæ ſummo pontifice Miſſam celebrante, ſancto Petro in altari offertorij tempore cum magna deuotione obtulit. Accurrētes autem miniſtri altaris, arbitrati ſunt magni ponderis aurum obtuliſſe diuitem regem: ſed ſchedulam reperientes ſcriptam & notatam, admirabantur, ingenium & deuotionem principis collaudantes. Hinc Papa decreuit, ob memoriam ſanctiſſimi regis, rogantibus clericis, vt hoc reſpōſorium in honorem S. Petri deinceps cantaretur.

Claruit ſub Ottone II. imperatore, anno dñi 980.

AMmonius monachus Floriacenſis cœnobij, ordinis ſancti Benedicti, natiōe Gallicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, atque in ſecularium literarum diſciplinis ſufficienter inſtructus, fertur tam metro quàm proſa nonnulla compoſuiſſe opuſcula, ſed ad manus noſtras minime venerunt. Scripſit poſt Adreualdum monachum volumen vnum

De miraculis ſancti Benedicti lib. 1.

†De rebus Francoꝝ, ſiue de origine & geſtis Francoꝝ lib. 1.

Claruit ſub Ottone imperatore III. anno dñi 990.

HErigerus abbas Lobienſis cœnobij, ordinis ſancti Benedicti, in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis no-

biliter doctus,carmine excellens & proſa, cuius Berno abbas Augienſis meminit in libro quodam ad Aribonem Moguntinum archiepiſcopum,ſcripſit dialogum inſignem ſub ꝑſona ſui & Adelboldi clerici & monachi tunc Romæ exiſtentis, poſtea epiſcopi Traiectenſis,de quo ſtatim nobis ſermo habendus eſt,prænotatum
De diſſonantia eccleſiæ lib.1. Vitã S.Vrſmari metrice lib.1.
Ad Hugonẽ de q̃ſtionibꝰ lib.1. De diuinis officijs lib.1.
Geſta epoꝝ Lobienſium lib.1. De corꝑe & ſanguine dñi lib.1.
Et alia plura.Claruit ſub Ottone imperat.tertio,Anno dñi 990.

Flaualdus monachus Remenſis,ordinis S.Benedicti,in ſcripturis diuinis eruditus,& in ſecularibus literis egregie doctus,ingenio ſubtilis,& diſertus eloquio,ſcripſit non contemnendæ lectionis opuſcula, quorum ſtudio nomen ſuum cum gloria trãſmiſit ad poſteros. E quibus fertur opus inſigne, à conditione Remenſis ciuitatis,quam milites Remi à fratre Romulo necati fugatos, ob memoriam domini ſui conſtruxiſſe, & ſic appellaſſe commemorant,vſq; ad ſua tempora, in q̃ multa de ſanctis martyribus & alijs rebus ac geſtis interſerẽs,volumini hunc titulũ dare voluit,
Geſta Remenſium pontificum lib.5.
Vitas quoq; multorum ſanctorum lib.1.
Alia inſuꝑ multa ſcripſiſſe dicitur,q̃ ad notitiã meã non venerũt.

Albertus monachus Lobienſis, & poſtea Gemblacenſis cœnobij abbas,præceptor Burckardi Vormatiẽſis epiſcopi, vir in diuinis ſcripturis doctus,& in ſecularibꝰ literis valde eruditus,cum adhuc monachꝰ eſſet,apud Lobias publicam ſcholam monachorum tenuit,in qua Burckardum vnà cum alijs in vtraque literatura erudiuit.Scripſit inter alia ſui ingenij opera,
Vitas plurium ſanctorum lib.1. Cantus in honore ſanctoꝝ.
Et quædam alia. Claruit in multa religione & diſciplina temporibus Ottonis imperatoris ſecundi,Anno domini 980.

Aribo Mogũtinus archiepiſcopus,decimuſnonus poſt S.Bonifacium martyrem,ad quem Berno abbas Augienſis cœnobij de aduentu domini conſcripſit tractatum, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, celebrata ſynodo apud Selgenſtat cum Burckardo epiſcopo Vormatienſi,& alijs epiſcopis atq; abbatibus ſuis,Anno 1023.indictione 6.multa vtilia conſtituit,q̃ in ſcripturis authenticis habentur. Scripſit etiam
In Pſalmos 15.graduum li.1. Ad Bernonem abbatem epi.1.

Et quaſdam ad alios epiſtolas. Moritur ſub Conrado iuniore imperatore, Anno domini 1031.

BVrckardus, ex monacho Lobienſis cœnobij ordinis S. Benedicti, epiſcopus Vormatiẽſis in Germania, Alberti Gemblacenſis abbatis apud Lobias quondam auditor atq; diſcipul⁹, cuius in canone fit mentio 73. diſt. In nomine domini, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus & valde eruditus, ſcripſit ex ſententijs ſanctorum patrum & generalium conciliorum atq; ſummorum pontificum, magnum & inſigne opus poſt Iſidorum, videlicet

Decretorum, quod diuiſit in	li. 20.	In nouo teſtamẽto poſt
Epiſtolarum ad diuerſos	li. 1.	

Claruit ſub ſancto Henrico imperatore, Anno domini 1020.

BErno abbas Augienſis cœnobij, ordinis S. Benedicti Conſtantienſis diœceſis, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis doctus, & in ſecularibus literis valde nobiliter eruditus, muſicus & poeta, nulli ſuo tempore ſecundus, vita & conuerſatione pҫ̃cipuus, ſcripſit tam metro quàm proſa quædam præclara volumina, de quibus ego tantum reperi ſubiecta: Ad Piligrinum († aliàs Peregrinum) archiepiſcopum Colonienſem, egregium & vtile volumen compoſuit,

De muſica ſeu tonis	li. 2.	Om̃is igiť regularis mo
De inſtrumentis muſicæ	li. 1.	Muſicã non eſſe cõtem
De aduentu dñi ad Aribonem	li. 1.	Summæ dignitatis
De officio quoq; Miſſæ	li. 1.	
De ieiunio quatuor temporum	li. 1.	
De ieiunio ſabbati	li. 1.	
De menſura monochordi	li. 1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	li. 1.	

Alia inſup multa edidit, q̃ ad notitiam meam nondum venerunt. Claruit temporibus S. Henrici imperatoris primi, ſed regis ſecundi, quia primus coronam Imperij nõ accepit, anno domini 1020.

ADelboldus epiſcopus Traiectenſis, ex monacho (vt ferunt) Lobieñ, ordinis S. Benedicti, ſub cuius pſona Herigerus abbas dialogum de aduentu domini compoſuit, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, in curia S. Henrici imperatoris in magno precio habitus, non minus armis quàm eruditione proſtrauit infideles. Scripſit autem

Vitam S. Henrici imperatoris	li. 1.

De laude ſanctæ crucis.
De laude beatæ Mariæ.
Sed & alia tam metro quàm proſa nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Moritur ſub Conrado iuniore imperatore, Anno domini 1027. indictione 10. Epiſcopatus ſui anno 18. quarto Calendas Decembris.

OSbertus monachus Cantuarienſis, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in muſica arte peritiſſimus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, varios in vtraque literatura tractatus edidit, quibus famam ſui nominis ad poſteros trāſmiſit. Scripſit inter alia
Vitam S. Dunſtani archiepi li. 1. De muſica quoq; li. 1.
Claruit temporibus ſancti Henrici imperatoris, Anno dñi 1020.

ODilo abbas Cluniacēſis quartus, ordinis S. Benedicti, vir ſanctus & eruditus, quinquaginta & ſex annis monaſterio præſidens, verbo & exemplo multorum animas direxit ad Chriſtum, cuius vitam virtutibus & miraculis plenam, Petrus Damiani epiſcopus & cardinalis Oſtienſis luculento ſermone deſcripſit. Compoſuit ad ædificationem fratrum ſuorum, (m
Sermones elegantes li. 1.
Moritur ſub Hērico imperatore 2. Anno domini 1048. indictione 1. ætatis ſuæ anno 87. prima die menſis Ianuarij.

FVlpertus epiſcopus Carnotenſis, in ſcripturis diuinis eruditiſſimus, & in ſecularium literarum diſciplinis om̄ium ſuo tempore doctorum doctiſſimus, poeta clarus & dialecticus, multis annis ſcholæ publicæ præſidens, plurimos doctiſſimos auditores enutriuit. Vita quoq; ſanctiſſimus, multis legitur miraculis coruſcaſſe, qui inter cætera ſcripſiſſe dicitur
Epiſtolarum ad diuerſos li. 1. In laudibus S. Mariæ li. 1.
Hymnos & orationes varias. Et quædam alia deuota.
Claruit temporibus Henrici regis primi, Anno domini 1010.

BRuno epiſcopus Herbipolenſis, Conradi imperatoris ſecundi patruelis, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, vita & conuerſatione ſanctiſſimus, qui ob meritorum ſuorum excellentiam catalogo ſanctorum inſcriptus, Franciæ orientalis ſingularis patronus habetur, comportauit ex antiquorum patrum ſcriptis pulchram expoſitionem:
In totum Pſalterium li. 1. Beatus vir qui non abijt

Si aliud ſcripſerit, neſcio. Moritur ſub Henrico imperatore ſecundo, anno domini 1045. indictione 13. ſexto Calendas Iunij.

RVpertus abbas monaſterij Caſſinenſis, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, atq; in ſecularibus literis egregie doctus, regularis diſciplinæ zeloſus & ſtrenuus gubernator, vt ouium ſibi commiſſarum verbo & exemplo paſtor vtilis poſſet haberi, ſcripſit ad ædificationem fratrũ ſuorum pulchros & elegantes

Sermones li. 1.

Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad notitiã noſtrã adhuc nõ venerũt.

GVido monachus & abbas cœnobij de Cruce S. Leufredi, ordinis diui patris Benedicti, patria Aretinus, vir in diuinis ſcripturis exercitatꝰ, atq; in ſecularibꝰ diſciplinis eruditiſſimus, dialecticus & muſicus inſignis, in hoc etiam præferendus cæteris, quod ignotos cãtus etiam pueri & puellę, per eiꝰ regulam in manu ſua facilius diſcant per ſe, quàm per vocem magiſtri, aut per vſum alicuius inſtrumenti: ſcripſit inter cętera ingenij ſui opuſcula, contra Berengarium clericum Thuronenſis eccleſiæ,

De corpore & ſanguine domini li. 1.

De muſica quoque li. 2. Igitur q noſtrã diſcipli

Et alia quæ non vidi.

Claruit ſub Conrado iuniore imperatore, Anño domini 1030.

EGelnotus archiepiſcopus Cantuarienſis eccleſiæ in Anglia, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarum non ignarus, vita & conuerſatione ſanctiſſimus, aduocatus pauperum clementiſſimus, cuius hortatu Cinito rex Angliæ multas faciebat eleemoſynas, præſertim ad eccleſiam Carnotenſem, cui tunc vir doctiſſimus Fulpertꝰ epiſcopus ꝑerat, cuius ſuprà fecimus mentionem: ſcripſiſſe dicitur ad honore Dei oĩpotentis pulchrũ opus,

In laudem S. Mariæ li. 1. Epiſtolarum ad diuerſos li. 1.

Et quædam alia.

Claruit temporibus Cõradi imperatoris iunioris, Anno dñi 1030.

ADelmannus grammaticus, ex clerico Leodienſi epiſcopus Brixienſis, Fulperti Carnotẽſis antiſtitis quondam auditor, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, philoſophus & dialecticus ſuo tempore famoſus, metro excellens & proſa, ſcripſit vtroq; ſtylo quædam cõmendanda opuſcula, de q̃bus ad lectionis noſtrę notitiã pauca ꝑuenerũt. Scripſit ad Berẽgariũ Thuronẽſem,

olim apud Fulpertum condiſcipulũ ſuum, tunc errare & praue do gmatizare incipientem, valde prolixe & amice eum corripiens,

De corpore & ſanguine domini	lib.1.	Collectaneum te voco
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	

Alia inſuper multa tam metro q̃ proſa ſcripſiſſe dicit, quæ nõ vidi. Claruit ſub Henrico rege tertio, Anno domini 1040.

HErmannus qui dicebat Contractus, monachus cœnobij ſancti Galli, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, filius comitis de Veringen in Sueuia, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularib⁹ literis vniuerſaliter doctiſſimus, philoſophus, poeta, aſtronomus, rhetor, & muſicus, nulli ſuo tempore ſecũdus, triũ linguarum, Græcæ, Latinæ, & Arabicæ peritiſſimus, ſcripſit carmine & proſa multa præclara volumina, de quibus ego tantum reperi ſubiecta, videlicet

De muſica	lib.1.	
De monochordo	lib.1.	In conſideranda mono
De ſex ætatibus mundi	lib.1.	Prima eſt mundi huius
De compoſitione aſtrolabij	lib.3.	In metienda igitur ſub
De vtilitate aſtrolabij	lib.1.	Quicunq; aſtronomicæ
De eclipſibus	lib.1.	De computo lib.1.
De quadratura circuli	lib.1.	
De conflictu rhythmimachiæ,	lib.1.	Qui peritus arithmet.
De phyſionomia	lib.1.	Clari viri & prudentis
Vitas plurium ſanctorum	lib.1.	
Hymnos & proſas varias.		

Compoſuit etiam dulci & regulari melodia cantus & proſas pulcherrimas, e quibus eſt illa de beata virgine Maria dulciſſima, Salue regina: Et, Alma redemptoris mater, & cæteræ quarum copioſus eſt numerus. Tranſtulit etiam nõnulla Græcorũ philoſophorum & Arabum aſtrologorum volumina in Latinũ. Membris fuit iuxta nomen ſuum contractus, ſed ſemper in gratiarũ actione perſeuerans: vnde & per beatam virginem Dei genitricem interius mirabiliter conſolari & illuſtrari meruit. Claruit temporibus Henrici Imperatoris ſecundi, Anno domini 1040.

GVimundus archiepiſcop⁹ Auerſanus, ex monacho cœnobij de cruce ſancti Leufredi, ordinis ſacratiſſimi patris Benedicti, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & valde peritus, ſecularium quoq; literarum nõ ignarus, ſcripſit ad Rogeriũ monachum con-

contra errores Berengarij Thuronenſis,
De corpore & ſanguine domini lib.1. Ad rem his temporib.
Et quædam alia nobis inuiſa.
Claruit ſub Henrico Imperatore tertio, Anno dñi 1060.

ALphanus archiepiſcopus Salernitanus, ex monacho Caſſinē ſis cœnobij, ordinis ſancti Benedicti, vir in diuinis ſcripturis nobiliter doctus, & in ſecularibus literis ad perfectum inſtructus, philoſophus, & theolog⁹ celeberrimę opinionis, ſcripſit quædam profundi ſenſus opuſcula, quibus ingenium ſuum excitans, nomen etiam ſuum poſteris notificauit. E quibus extant
De vnione verbi Dei & hominis lib.1.
De vnione corporis & animæ lib.1.
De quatuor humoribus corporis lib.1.
Alia quoque in omni literatura volumina compoſuit, quæ ad nos minime venerunt.

CAmpanus, natione Lombardus, philoſophus & aſtronomus omniū opinione ſuo tempore celeberrimus, ingenio acutus, ſermone ſcholaſticus, diuinarū quoq; ſcripturarū non ignar⁹, calculator & cōputiſta inſignis, edidit ingenij ſui non pauca opuſcula, quorū lectio eccleſiarū rectoribus non erit ſpernenda, de quibus ego tantum legi ſubiecta, Opus magnū & inſigne
De computo eccleſiaſtico lib.1. Rogauit me vnus ex
De compoſitione quadrantis lib.1. Scire debes ꝙ circulus
Calendarium quoque lib.1.
Alia quoq; multa in aſtronomia cōpoſuit, q̄ ad manus noſtras non venerūt. Claruiſſe dicit ſub Henrico rege tertio, Anno dñi 1050.

HElpericus monachus cœnobij S.Galli, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcipturis multum eruditus, & in ſecularibus literis doctiſſim⁹, philoſophus, poeta, & aſtronomus inſignis, ingenio ſubtilis & ſermone compoſitus, ſcripſit tam metro q̄ oratione ſoluta nonnulla opuſcula, de quibus ego tantum reperire potui opus præclarum,
De computo eccleſiaſtico lib.1. Cum fratribus nr̄is ado
De muſica quoque lib.1. De cæteris nihil vidi.
Claruit ſub Henrico imperatore tertio, Anno domini 1069.

BErthorius abbas monaſterij Caſſinenſis, ordinis S.Benedicti, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & doctus, & in diſciplina ſecularium literarū nobiliter erudit⁹, philoſoph⁹ & medicus inſi-

gnis, ante cõuerſionem ſuam multa in ſua facultate fertur ſcripſiſſe opuſcula. Sed ſtudium poſtea mutãs, & animarum medicus conſtitutus, ſcripſit ad ædificationem fratrum ſuorum
Sermones elegantes lib. 1.
Alios inſup variosq́ tractatus ędidit, q̃rũ notitia ad me nõ puenit.

ROgerius monachus ordinis S. Benedicti, ad quem Guimundus Auerſanus epiſcopus adhuc in cœnobio conſtitutus, libros tres contra Berengarium ſcripſiſſe dicitur, vir doctus & tam in diuinis quàm in ſecularibus literis eruditus, ad multorũ ædificationem ſatis luculento ſermone deſcripſit
Vitam Brunonis epiſcopi Colonieñ lib. 1.
Et quædam alia.
Claruit ſub Henrico imperatore ſecundo, anno dñi 1040.

ALgerus ex ſcholaſtico monachus Corbeieñſis in Saxonia, natione Teutonic⁹, ordinis ſancti Benedicti, vir in ſanctis ſcripturis iugi ſtudio exercitatus, & veterũ lectione diues, atque in ſecularibus literis magnifice doctus, ingenio cautus, & ſatis diſertus eloquio, carmine valens & proſa, ſcripſit vrbano admodũ ſtylo inſigne volumen
De ſacramento altaris lib. 3. Quia ſancti de corpore
De gratia & libero arbitrio lib. 1. Sciendum eſt ꝙ liberũ
Et quaſdam epiſtolas.
Dicit autẽ & alia cõplura ſcripſiſſe, q̃ ad manus noſtras nõ venerũt.

ALbertus monach⁹ Metenſis, ordinis S. Benedicti, natiõe Gallicus, vir in ſcripturis ſanctis cõtinua exercitatiõe ꝑitus, & artiũ humanitatis (quas liberales vocamus) non ignarus, vt nomen ſuum tranſmitteret ad poſteros, ſcripſit quædam non contemnendæ lectionis opuſcula, de quibus fertur opus breue, ſed vtile, hiſtoriã continens rerũ geſtarũ ſui temporis, quod dedicauit
Ad epiſcopum Metenſem lib. 1. Et quædam alia.
Claruit tẽporibus Cõradi imperatoris minoris, anno dñi 1030.

ECkebertus cleric⁹ Leodieñ eccleſiæ, natiõe Teutonicus, in diuinis ſcripturis elegãter doctus, & in ſeculariũ literarũ diſciplinis ad ꝑfectiũ inſtructus, ſcripſit & metro & ꝓſa nonnulla opuſcula, qbus nomen ſuũ ad poſteritatis notitiam tranſmiſit. E quibus extat volumen metro eleganti compoſitum, quod prænotauit
De ænigmatibus ruſticanis lib. 1.
De eadem re alius maior lib. 1. Et quædã alia.

Cla

Claruit temporibus Henrici imperatoris tertij,anno dñi 1060.

LEo Papa nonus,ex epiſcopo vrbis Leucoꝝ, quæ Tullus vocatur,ſub archiepiſcopo Treuirenſi,ſedit in cathedra Petri poſt Damaſum annis ſeptem,Bruno ante vocat⁹,vir doctus & ſanctus.Scripſit nonnulla præclara opuſcula,in quibus eloquij venuſtas & ſententiarum ſublimitas merito commẽdatur, e quib⁹ ſunt iſta:Ad Conſtantinum monachum imperatorem,

De extirpandis hæreſibus	lib.1.
Ad patriarcham Conſtantinopolitanum	lib.1.
Contra errores Græcorum	lib.1.
Ad epiſcopos Aphricæ & Aegypti	lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.

Moritur ſub Henrico rege tertio,imperatore ſecundo,anno domini 1054.indictione ſeptima, multis coruſcans miraculis.

HVmbertus monachus Tullenſis,ordinis ſancti Benedicti,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſim⁹,& in ſecularibus literis nobiliter doctus,ingenio & eloquio clarus, à Leone Papa nono propter ſcientiam literarum Romam ſecum ductus,& epiſcopus cardinalis ordinatus:miſſuſq; poſt ab eodem Conſtantinopolim ad cõfutandas hæreſes Græcoꝝ, adeo Nicetã pectoratũ monachũ in pſentia imꝑatoris Cõſtantini & Michaelis patriarchæ confutauit & deuicit,vt librũ ſuũ,quem cõtra Latinoꝝ eccleſiam conſcripſerat,anathematizaret,& eum manu propria igni comburendum iniiceret.Et quicquid ibidem diſputando dixit aut fecit,luculenter conſcripſit,ſub nomine Romani & Conſtantinopolitani, Dialogoꝝ more lib.1. Scripſit etiam quædam alia. Claruit ſub Henrico imperatore ſecundo,anno dñi 1050.

ANſelmus monachus Remenſis,ordinis ſancti Benedicti, natione Gallicus,vir in ſcripturis diuinis exercitatum habens ingenium, ſcripſit quædam ſui ſtudij opuſcula, quæ ad manus noſtras adhuc minime venerũt. Et inter alia congeſſit in vnũ volumen geſta Leonis Papæ noni,per Galliam in concilijs & conuentibus facta,vt notificaret quanta authoritate Remis vel in aliis vrbibus ſynodum celebrauerit,quãta induſtria & ſubtilitate examinarit cauſas eccleſiaſticas,quave diſtrictione peccantes correxerit,quomodoq; ei virt⁹ diuina cooperata ſit: q̃d ſatis patuit in vna cauſa Remenſis ſynodi, vbi dum epiſcopus Friſingenſis contumaciter ageret contra authoritatem Apoſtolicam, Deo vindicante,

in omnium oculis repēte obmutuit. Hoc aūt opus p̄notare voluit Itinerarium Leonis papæ, li. 1.
Claruit ſub Henrico rege tertio, Anno domini 1050.

LAnfrancus archiepiſcopus Cantuarienſis eccleſiæ in Anglia, ex abbate Codonienſis cœnobij, ordinis S. Benedicti, natione Italus, ex ciuitate Papienſi, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis, maxime in dialectica, ſuo tempore omnium opinione doctiſſimus, & non minus ſanctitate quàm ſcientia clarus, reliquit ingenij ſui monimenta egregia, de q̄bus ego reperi duntaxat ſubiecta:

Opus inſigne in epiſtolas Pauli apoſtoli omnes	li. 14.	
In Pſalterium commentariorum	li. 1.	
Aduerſus Berengarium	li. 1.	Lanfrancus miſericor
Geſta Guilhelmi comitis	li. 1.	De cæteris nihil reperi.

Claruit ſub Henrico imperatore tertio, Anno domini 1060.

PEtrus Damiani, ex monacho diui patris Benedicti, epiſcopus Oſtienſis, & ſacroſanctæ Romanæ eccleſiæ cardinalis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularium literarum non ignarus, ingenio mitis & acutus, eloquio placidus & compoſitus, & ad perſuadendum ſatis idoneus, non minus ſanctitate quàm eruditione clarus & inſignis effulſit. Qui exemplo Magni Gregorij antiſtitis, amore ſolitudinis & quietis epiſcopatum ſuum deſerens, poſteaquam illum annis aliquot ſtrenue gubernauerat, ad cœnobium ſuum reuerſus eſt, & vitam deinceps cum fratribus ſuis in tranquillitate animi exegit. Cum autem à ſummo pontifice charitatiua increpatione argueretur, cur epiſcopatum, vtpote vir vtilis & idoneus, dimiſiſſet amore ſalutis priuatæ, ad tres ſibi inuicē ſuccedentes, Nicolaum ſecundum, Alexandrum ſecundum, & Gregorium ſeptimum, Romanos pontifices, apologeticos edidit, in quibus authoritate, ratione & exemplo factum ſuum humiliter excuſans, animos eorum placauit. De cuius opuſculis ſubiecta ferūtur: Ad Leonem eremitā, vtrum ſolitarius orans horas canonicas, debeat etiam dicere, Dominus Vobiſcum, quādo nemo ſit q̄ reſpondeat, opuſculum inſtructum, quod prænotatur

Dominus Vobiſcum,	li. 1.	Domino Leoni amore
Apologeticorum	li. 3.	Dn̄o ſuo Nicolao vni
De incontinentia ſacerdotum	li. 1.	Nup habens cū nōnullis
De vxoribus clericorum	li. 1.	Vos alloquor o Iepo

Re-

Regula ſolitariorum	li.1.	Dũ feruorẽ ſanctæ con
Exhortatorium ad monachos	li.1.	Fratribus in Gangenſi
Miraculorum ſui temporis	li.1.	Dilectiſſimo Gerardo
De profectu monachorum	li.1.	
Antilogion contra Iudæos	li.1.	
De auaritia prælatorum	li.1.	
Vita Odilonis abbatis	li.1.	Hugo Clunia.abbas
De terrore mortis	li.1.	Blancæ olim comitiſſæ
De meditatione mortis	li.1.	Penſandum quippe eſt
Contra epiſcopos Simoniacos	li.1.	
Contra quendam epiſcopum	li.1.	
De inſolentia malignorum hoĩm	li.1.	
Gratiſſimus ſeu probatiſſimus	li.1.	Dño H.Rauennaticæ
Declamationis rhetoricæ	li.1.	
De naturis quorundam aĩalium	li.1.	
De Flora & Lucilla	li.1.	Adhuc dilectiſſimi vir
De Caſſiano martyre	li.1.	Admirabilis & glorioſa
De ſancto Bonifacio	li.1.	B.Bonifacij glorioſa
De ſancto Anaſtaſio	li.1.	Ad pulchrũ fratres cha
Sermonum & homiliarum	li.1.	Et alia multa q̃ nõ vidi.

Claruit ſub Henrico rege quarto, Anno domini 1050.

BRuno archiepiſcopus Ruthenorum, ex monacho ordinis S. Benedicti, natiõe Italus, vir in diuinis ſcripturis doctus, & declamator homiliarum ad populum egregius, ſanctus deniq; & Deo dignus, quippe qui fidem catholicam in Pruſſia prædicãs, ab inimicis Chriſti martyrio legit coronatus. Scripſit ingenij ſui nonnulla præclara opuſcula, de quibus extant

Commentariorum in Geneſim	li.2.	Et quædam alia.

Paſſus eſt à Pruſſis ſub S.Henrico Bambergeñ. q fuit ſecundus huius nominis rex, & imperator primus, Anno domini 1008. indictione 6. Quem multis affectum ſupplicijs, & pedibus manibuſq; abſciſſis, poſtremo capitis truncatione, Chriſti martyrem fecerunt.

ERhardus monachus ordinis S.Bñdicti, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & continua exercitatione doctus, ingenio ſubtilis & prompt⁹ eloquio, in declamãdis homilijs ad populum excellẽtis induſtriæ fuit, qui diuinas ſcripturas exponẽdo, nomen ſuũ notificauit, & crebra earundẽ pluſtratione doctor egregi⁹ fact⁹ eſt. Scripſit aũt non cõtemnẽdę lectionis opuſcula, de qbus feruntur:

Commentariorum in Gene. li. 1. In Exodum li. 1.
In Leuiticum li. 1. In Numeros li. 1.
In Deuteronomium li. 1. Homiliarum quoque li. 1.
Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerũt.

BErnoldus presbyter eccleſiæ Conſtantienſis in Sueuia, natione Teutonicus, vir deuot⁹, & in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, atq; in diſciplina ſecularium literarum ſufficienter inſtructus, ingenio clarus, & comptus eloquio, reliquit ſtudij ſui nonnulla opuſcula, quæ tamen ad notitiam noſtræ lectionis minime venerunt. Hic ad vtilitatem eccleſiaſticæ reipublicæ compoſuiſſe dicitur volumen, quod prænotauit
Ordinem Romanum li. 1.
Claruit temporibus Henrici quarti, Anno domini 1060.

MArbodus epiſcopus Redenenſis, in diuinis ſcripturis multum ſtudioſus, & veterum lectione doctus, atq; in diſciplinis ſecularium literarum nobiliter eruditus, metro excellens & proſa, ſcripſit vtroq; ſtylo non pauca volumina, quæ legentibus non minus placere poſſunt quàm prodeſſe. Inter quæ præcellit opus inſigne, quod triplici ſenſu eleganti metro compoſuit,
In Cantica Canticorum li. 1.
Paſſionem Thebeorum metrice li. 1. Et quædam alia.
Claruit temporibus Henrici tertij, Anno domini 1050.

MArianus monachus Fuldenſis, ordinis S. Benedicti, natione Scotus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarum non ignarus, hiſtoriographus & cõputiſta inſignis, patriam ſuam relinquens, venit in Germaniam pro Chriſti amore peregrinus, & primum Coloniæ ad S. Martinum monachus factus, & ſolitudinis deſiderio incluſus, duobus annis ibidem mãſit. Poſtea vero ad Fuldam translatus, 12. annis ibidem incluſus manſit, donec tandem propter eruditionem & ſanctitatẽ iuſſu epiſcopi Moguntini & abbatis Fuldenſis, ad Moguntiam tranſmigrans, annis 17. apud ſanctum Martinum denuo ſtans incluſus, in magno ab omnibus honore habebatur. Scripſit ab initio mundi vſque ad ſua tempora
Chronicam inſignem li. 5. Diuino informamur
De concordantia Euãgeliſtarum li. 1. Fuit in diebus Herodis
De computo quoque li. 1.
Et quædam alia.

Moritur ſub Henrico quarto, Anno 1086. indictione 9. ætatis ſuæ anno 58. & Moguntiæ apud S. Martinũ in maiori eccleſia non ſine ſanctitatis opinione ſepelitur.

WEnericus epiſcopus Vercellenſis, ex clerico eccleſiæ Treuirenſis, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in diſciplina ſecularium literarũ ſufficienter inſtructus, nomen ſuum ſcribẽdo notificauit poſteris, quanuis ad noſtræ lectionis notitiam eius opuſcula non peruenerint. In ea diſcordia quæ fuit inter Hildebrandum Gregorium papam ſeptimum, & Henricum imperatorem tertium ſiue regem quartum, ſcripſit ex perſona Theoderici Virdunenſis epiſcopi, cum adhuc Treuiris eſſet clericus, ad eundem papam Gregorium, diuinis ſcripturis inſtructum volumen, non eum increpans, ſed ſeniorem obſecrans vt patrem, & amicabili affectu quaſi dolentis, ſuggerẽs ei omnia quæ contra ius legum & fas æquitatis eum feciſſe vel dixiſſe loquax fama diuulgauerat, quod prænotauit

De diſcordia regni & ſacerdotij li.1. De cæteris nihil reperi.

Claruit ſub Henrico rege quarto, Anno domini 1080.

THeodericus monachus ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularib⁹ literis nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, & clarus eloquio: fertur non ſpernẽdæ lectionis q̃dam opuſcula ſcripſiſſe, de qbus ad meam notitiã pauca puenerunt. Legi tñ ad Richardũ abbatem Fuldenſem,

De vita ſancti Benedicti li.1. Cum cœleſtiũ ſacramẽ

De translatione corporis eiuſdẽ li.1. Cum diu gens Longob

Epiſtolarum ad diuerſos li.1.

Alia q̃q; tam metro q̃ proſa plura cõpoſuit, q̃ ad nos non venerunt.

Claruit ſub Henrico rege tertio, Anno domini 1040.

ADam abbas de Perſema, ordinis diui patris Benedicti, in diuinis ſcripturis iugi exercitatione doctus, & veterum lectione diues, atq; in ſecularium literarũ ſcientia ſufficienter eruditus, in declamandis homilijs celeberrimæ opinionis, nomen ſuum, varios componendo tractatus, cum laude tranſmiſit ad poſteros. Extant eius deuoti & vtiles

Sermones ad fratres li.1.

De ſanctis & diuerſis materijs li.1.

Fertur etiã q̃ſdam ſacræ ſcripturæ explicuiſſe tractatus, qbus abundantẽ ingenij ſui venã oſtẽderit, ſed ad notitiã meã non venerunt.

An-

ANſelmus epiſcopus Lucenſis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis non infime doctus, Gregorij Papæ ſeptimi cooperator indefeſſus, & contra Guibertum ei ſubordinatū ab Henrico, defenſor egregius, adeo vt omnia eius facta, dicta vel ſcripta, contra Henricum imperatorem authoritate iuris & ſcripturarum defenderet, reliquit ingenij magni monimenta clariſſima, quib⁹ nomē ſuum ad poſteritatis notitiam cum gloria tranſmiſitte quibus extant

In Hieremiam prophetam lib. 1. In pſalterium quoq; lib. 1.
Contra Guibertum Antipapam lib. 1.
Et plures epiſtolæ ad diuerſos lib. 1.

Claruit ſub Henrico quarto, anno domini 1080.

WIlleramus abbas Merſburgenſis, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarū non ignarus, carmine exercitatus & proſa, cum in vniuerſitate Pariſienſi aliquādiu literis impendiſſet ſtudium, ad patriam reuerſus, Bambergenſis eccleſiæ ſcholaſticus factus eſt. Tandem conſiderans mundi gloriam tranſire cum tempore, contempto ſeculo, in Fuldenſi cœnobio pro Chriſti amore monachū induit, & poſtremo creſcentibus meritis, in monaſterio ſancti Petri prope Merſburg abbas cōſecratus, nomen ſuum ſcribendo poſteris notificauit. De cuius opuſculis ego tantum legi volumen metro & carmine mixta proſa, pulchra varietate compoſitū, de nuptijs Chriſti & Eccleſiæ,

In Cantica canticoꝝ lib. 3. Cum maiorum ſtudia int
De cæteris nihil vidi.

Claruit ſub Henrico III. anno domini 1070.

FRanco, ſcholaſticus Leodienſis eccleſiæ, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis magnifice doctus, & in ſecularium literarum diſciplina eruditiſſimus, philoſophus, aſtronomus, & computiſta inſignis, & non minus religione quàm ſcientia venerabilis, fertur in ſacris ſcripturis nonnullos compoſuiſſe tractatus, q ad notitiam meam adhuc non venerunt. Scripſit ad archiepiſcopum Colonienſem Hermannum II. ſubtile opus & egregium

De quadratura circuli lib. 1. De cōputo eccleſiaſtico lib. 1.
Et alia plura. Claruit ſub Henrico impatore III. anno dñi 1060.

BErnardus monachus Cluniacenſis, ordinis S. Benedicti, vir in ſcripturis ſanctis iugi meditatione exercitat⁹, & ſecularis lite ra-

raturæ non ignarus, religione quoq; & mo℞ honeſtate cōſpicuus, iubente venerabili abbate Hugone, omnes conſuetudines Cluniacenſis monaſterij, in vnum volumen luculento ſermone congeſſit, titulum prǽponens operi,

Conſuetudines Cluniaceñ. lib.1.

Scripſit & alia. Claruit ſub Henrico imperatore tertio, Anno 1050.

Bernardus monach' Corbeienſis in Saxonia, ordinis ſancti Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis nobiliter doctus, & in ſecularibus literis peritiſſimus, carmine excellens & proſa, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio, ſcripſit ad Hartwinum Magburgeñ archiepiſcopum, luculento quidem ſermone, ſed amaro, volumen

Contra Henricum quartum, lib.1.

Et alia quæ non vidi.

Claruit eiuſdem Henrici imperatoris temporibus, Anno dñi 1070.

IVo epiſcopus Carnotenſis, ex præpoſito ſancti Quintini Beluacenſis, ordinis canonico℞ regulariū diui patris Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis exercitatus, & canonū ſanctorū patrum ac generalium concilio℞ cautiſſimus interpres, nec minus ſanctitate q̄ ſcientia reuerendus, ordinē ſuum diu collapſum magnifice reformauit. Scripſit poſt Burckardum Vormatienſem epiſcopū, ex canonibus ſancto℞ compendioſum decretū, quo ante Gratiani tempora vtebantur iuriſtæ, quod prænotauit

Panormiam, lib.10. Excerptiones Eccleſi

Epiſtolarum ad diuerſos lib.1. Iuo eccleſiæ Carnoteñ

Et quædam alia.

Claruit ſub Henrico quarto, Anno domini 1090.

HIldebertus epiſcopus Cenomannenſis, & Thuronenſis poſtmodū archiepiſcopus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus doctrinis nulli ſuo tempore ſecundus, ingenio acutus & multū diſertus eloquio, Berengarij Thuronēſis quondam diſcipulus, ſed perſecutor erroris, qui multas pro eccleſiaſtica libertate pſecutiones & tribulatiōes vſq; ad carceres ſuſtinuit, ſcripſit vtroque ſtylo, metrico videlicet & proſaico, quædam prǽclara opuſcula, de quibus ad lectionis noſtræ notitiā adhuc pauca peruenerūt. Scripſit eleganti metro valde pulchrā & vtilē expoſitionē

Super toto Miſſæ officio lib.1. Scribere propoſui quæ

De ſuo exilio lib.1. Nuper erā locuples in

De miſeria huius vitæ	lib.1.	Tollimur e medio fa
De ſacramento altaris	lib.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	
Hymnorum & orationum diuerſo metro	lib.1.	

Epitaphium Berengarij,ſui quondam præceptoris, in verſibus quinquagintaduobus compræhendit.
Scripſit & alia plura,nobis adhuc incognita.
Claruit ſub Henrico quarto,anno domini 1090.

ANſelmus archiepiſcopus Cantuarienſis in Anglia,ex abbate monaſterij Beccenſis in Normannia,ordinis ſancti Benedicti,Lanfranci quondam auditor atq; diſcipulus,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& ſecularium literarum peritia nulli ſuo tempore ſecundus,vita & conuerſatione integer atq; ſanctiſſimus,mente deuotus,ore facundus, operatione ſtrenuus,vultu angelicus,inceſſu maturus, progreſſu exemplaris, ſtudio ſcripturarũ continuus,& om̃i virtute ornatus & inſignis fuit. Scripſit pene infinita opuſcula,de quorum numero feruntur ſubiecta:

Contra gentes,cur Deus homo,	lib.2.	Sæpe & ſtudioſe à mul
De incarnatiõe verbi cõtra Iudæos	lib.1.	Dño & patri vniuerſæ
De conceptu virginali	lib.1.	Cũ in om̃ibus religioſ
Proſologion	lib.1.	Eia nunc homuncio ſu
Monologion	lib.1.	Si quis vnam naturam
De ſpiritu ſancto contra Græcos	lib.1.	Negatur à Græcis,q̃ ſp
De caſu diaboli	lib.1.	Illud Apſi, Quid habes
De diuerſitate ſacramentorum	lib.1.	Dño & amico Valram
De fermento & azymo	lib.1.	Anſelmus ſeruus ecc
De voluntate Dei	lib.1.	Humana ratio, cum de
De ſancta Trinitate	lib.1.	
In Cantica canticorum	lib.1.	
De pace & concordia	lib.1.	
De libero arbitrio	lib.1.	Cum liberũ arbitriũ vi
De gratia & libero arbitrio	lib.1.	De tribus illis quæſtio
Dialogus de veritate	lib.1.	Qm̃ Deum veritatẽ eſſ
De ſimilitudinibus	lib.1.	Voluntas tripliciter in
De menſuratione crucis	lib.1.	Qm̃ iubente filio tuo
Meditationes	lib.1.	Dñe Deus meus, da cor
Meditationes de paſſione domini	lib.1.	Aĩa Chr̃iana, anima d
De beata vita	lib.1.	

De bea=

De beata ſufficientia	lib.1.	
De bona occupatione	lib.1.	
De laudibus ſanctæ Mariæ	lib.1.	
Stimulus amoris	lib.1.	Ieſum Nazarenũ à Iud
Pro inſipiente	lib.1.	Dubitanti vtrum ſit
Contra inſipientem	lib.1.	Qm̃ non me repræhen
De miſeria hominis	lib.1.	Terret me vita mea
De antichriſto	lib.1.	
Dialogus Chriſtiani & Gentilis	lib.1.	
De octo beatitudinibus	lib.1.	
De membris Deo attributis	lib.1.	Vbicunq; ſacra ſcriptu
De ſacramentis & officijs diuinis	lib.2.	Celebratio Miſſæ in c
Prouerbia,id eſt,de domo cõſciẽtię,	lib.1.	Domus hæc in qua hab
In Hexameron	lib.1.	
Ad Lanfrancum archiepiſcopum	lib.1.	
De Grammatico	lib.1.	
De ſancto Iohanne Baptiſta	lib.1.	
In aſſumptione ſanctæ Mariæ	hõil.1.	Intrauit Ieſus &c.quid
Ad Guilhelmum Hirſaugienſem	epſa 1.	Ex q̃ veſtra ꝓbitas mi
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	Seru⁹ ſeruorum Dei in
De peccato originali	lib.1.	

Sermones etiam nonnullos.

Sed & alia cõplura ſcripſiſſe dicit̃,q̃ ad notitiã meã non venerunt.

†Homilia 1.extat,quæ habet̃ cũ homilijs ab Alcuino collectis. Enarrationes item luculentæ in omnes D.Pauli epiſtolas,q̃ latuerunt annos prope 450. iam noſtro ſeculo induſtria ac labore D.Renati Caſtenei à ſitu & ſqualore vindicatæ.

De imagine mundi libri 2. Dialogus de paſſione dñi.

Claruit ſub Henrico imperatore tertio,anno domini 1080.

GVilhelmus abbas Hirſaugienſis cœnobij in diœceſi Spirenſi, ordinis ſancti Benedicti,natione Teutonicus,ad quem beat⁹ Anſelmus Cantuarienſis archiepiſcopus nonnullas conſcripſit epiſtolas,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis nulli ſuo tempore apud Germanos inferior,philoſoph⁹, aſtronomus & muſicus inſignis,vita & cõuerſatione ſanctiſſimus, quippe q multis legit̃ coruſcaſſe miraculis, regularẽ diſciplinã iamdudũ collapſam,ĩ multis Germaniæ cœnobijs reformauit.Scripſit ergo pro cõſeruatione monaſticæ obſeruãtiæ, ex veterum ſtatutis

Conſtitutiones monachorum	li.1.	Cũ ego frater Guilhel
De muſica & tonis	li.1.	Poſtq̃ donante Deo pe
De horologio.	li.1.	Quiſquis veraciſſimum
De correctione Pſalterij	li.1.	Si quis in hac neceſſaria
Ad ſanctum Anſelmum Cant.	epi.5.	
Epiſtolarum ad diuerſos	li.1.	

Alia quoq; nonnulla edidit, quæ negligentia veterum in obliuionem venerunt.

Moritur ſub Hērico imperatore tertio, rege autem Romanorum quarto, Anno domini 1091. indictione 14. quarto Nonas Iulij. ſepultus in medio eccleſiæ apoſtolorũ, magna opinione ſanctitatis.

GIſelbertus præpoſitus monaſterij West in Anglia, ordinis ſancti Benedicti, Anſelmi Cātuarienſis auditor atq; diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis erudit⁹, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio promptus & cautus eloquio, nomen ſuum ſcribēdo poſteris notificauit, dum quædam neceſſaria opuſcula compoſuit. De quibus iſta feruntur, diſputatio contra Iudæos

Ad B. Anſelmum epiſcopum	li.1.	
In Eſaiam prophetam	li.1.	Et quædam alia.

†Circunferuntur & eius nomine homiliæ quædam in Cantica Salomonis, quas apud Ebirbacenſes inuenies.

Claruit ſub Henrico quarto cum Anſelmo, Anno domini 1090.

GVntherus monachus Eluonenſis, ordinis S. Benedicti, in diuinis ſcripturis iugi exercitatione peritus, & in diſciplinis ſecularium literarum nobiliter doctus, theologus & poeta clarus, ingenio ſubtilis & comptus eloquio, ſcripſit & metro & proſa quædam præclara volumina, de quibus ad notitiam meam pauca peruenerunt. Extat eius volumen eleganti metro

De paſſione S. Cyriaci	li.1.	Et quædam epiſtolæ.

Claruit temporibus Henrici regis quarti, Anno domini 1100.

THeodericus, abbas monaſterij S. Trudonis Leodienſis diœceſis, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, atq; in ſecularibus literis ſufficiēter inſtructus, carmine excellens & proſa, ſcripſit vtroq; ſtylo q̃dam præclara opuſcula, in q̃bus ſuũ magnifice exercitauit ingenium. E quibus feruntur ſubiecta, eleganti metro conſcripta:

Vita S. Trudonis	li.1.	Vita S. Bauonis	li.1.
Vita S. *Remoldi	li.1.	Et alia plura.	

Cla

Claruit temporibus Henrici quarti,anno domini 1100.

PEtrus Alphonſus,ex Iudæo conuerſus ad fidem,Moyſes anteą vocatus,quem rex Alphonſus de ſacro fonte leuans, ſuo agnomine inſigniuit,vir in ſcripturis ſanctis eruditus, & in ſeculari philoſophia nobiliter doctus, in argumētum ſuæ ſyncerę fidei, ſcripſit ſub nomine Moyſis Iudæi quod fuerat,& Petri Chriſtiani quod eſſe cœpit,inſignem dialogum

Contra Iudæos li.1. Vni & æterno primo
De ſcientia & philoſophia li.1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Henrici quarti, Anno domini 1100.

HOnorius, Auguſtodunēſis eccleſiæ presbyter & ſcholaſticus, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſiſſimus & valde eruditus,atq; in ſecularib⁹ ſciētijs nobiliter doctus,ingenio ſubtilis & clarus eloquio,ſcripſit multa p̄clara opuſcula.De quib⁹ ipſe per ſe in libro illuſtrium virorum,quem prænotauit,de luminaribus eccleſiæ,recenſuit ſubiecta:Opus valde neceſſarium de Chriſto,de eccleſia & de futura vita,quod prænotauit

Elucidarium li.3.
De libero arbitrio li.1.
Sigillum S.Mariæ li.1. Dicitis vos mirari cur
Speculum eccleſiæ ſiue ſermonum li.1.
Offendiculum de ſacerdotibus li.1.
Summam hiſtoriarum li.1.
Gemmam aīæ de officijs diuinis li.6. Agmen in caſtris æterni
De imagine mundi li.2. Mundus itaq; dicitur
In Cantica Canticorum li.1. In principijs librorum
De luminaribus eccleſiæ li.1. Gelaſius vrbis Romæ
De corpore domini li.1. In hexameron li.1.
De Deo & vita æterna li.1. De anima li.1.
Scalam cœli de gradibus viſionū li.1.
Clauem phyſicæ de naturis rerum,li.1.
In totum Pſalterium li.1. In euangelia homiliarum li.1.
De Papa & imperatore li.1.
Dialogum ex opuſculis Auguſtini,li.1.
Refectionem menſium de feſtis li.1.
Pabulum vitæ de ſanctis li.1. Epiſtolarum ad diuerſos li.1.

Alia inſup multa edidit, quorum titulos inuenire necdum potui.

Claruit ſub Henrico quinto,Anno domini 1120.

SIgebertus monachus Gemblacenſis, ordinis S. Bñdicti, natione Gallicus, vir in diuinis ſcripturis à iuuẽtute ſua ſtudioſiſſimus & multum eruditus, atq; in ſecularibus literis nulli ſuo tempore in Leodienſium territorio ſecundus, carmine exercitatus & proſa, ſcripſit vtroq; ſtylo multa volumina, quibus nomen ſuum trãſmiſit ad poſteros. Repræhenditur autem in eo, q̃ Henrico imperatori Romanæ eccleſiæ pſecutori & rebelli adhærens, contra Hildebrandum Gregorium ſeptimum Papam literas & opuſcula ſcripſit, quæ ſuum præpoſitum non decebant. Quid vero ſcripſerit, in fine illuſtrium virorum aperte declarauit. Cum in cœnobio ſancti Vincentij Metenſis ad inſtruendos pueros eſſet poſitus, ſcripſit heroico metro

Vitam ſancti Theoderici epiſcopi li. 1.
Paſſionem ſanctę Luciæ, metrice li. 1.
De translatione eiuſdem li. 1.
Paſſionem Thebeorum li. 1.
Geſta abbatũ Gemblacẽſ li. 1.
Vitam ſancti Theobardi li. 1.
Vitam Sigeberti regis li. 1.
Vitam ſancti Guiberti li. 1.
Vitam ſancti Maclouij li. 1.
Cõtra papam Gregorium li. 1.
Apologiam ad imperatorem li. 1.
Contra epiſtolam Paſchalis Papæ, li. 1.
In Eccleſiaſten heroico metro li. 1.
Hiſtoriarum poſt Euſebium li. 1.
De illuſtribus viris li. 1.
Marcellus Marci vr
De computo eccleſiaſtico li. 1.
Sermonum quoque li. 1.
Epiſtolarum ad diuerſos li. 1.

Alia etiã poſt hæc edidit, q̃ cũ ſupra ſcriptis opuſculis nõ ſignauit. Claruit temporibus Henrici imperatoris tertij, regis quarti, Anno domini 1110. Chronicam ſuam perduxit vſq; ad annum 1111.

CAlixtus papa ſecundus, natione Burgundus, frater ducis Burgundiæ, prius archiepiſcopus Viennenſis, ſedit in pontificatu poſt Gelaſiũ annis ſex, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarum non ignarus, amator ſancti Iacobi apoſtoli præcipuus, ob cuius honorem, eccleſiam Compoſtellanam in archiepiſcopatum ſublimauit. Scripſit compoſito ſermone & maxima diligentia

De miraculis ſancti Iacobi li. 1.
Calixtus ep̃s ſeruus
Epiſtolarum ad diuerſos li. 1.
Et quædam alia.

Claruit ſub Henrico quinto, Anno domini 1120.

STephanus,qui & Herrandus, Halberſtatenſis eccleſiæ quartuſdecimus epiſcopus,ex abbate Ilſenburgenſis cœnobij,ordinis ſancti Benedicti,natione Teutonicus,vir in diuinis ſcripturis eruditus,& ſecularium literarum non ignarus,ingenio ſubtilis & diſertus eloquio,ſcripſit non contemnendæ lectionis opuſcula,ſed in manus noſtras pauca venerunt.Scripſit in perſona Ludouici comitis,elegantiſſimam & vtilem epiſtolam ad Waltramum epiſcopum Nienburgenſis eccleſiæ,defendentem Henricum rebellem eccleſiæ Romanæ,

Defenſorium Papæ	li.1.	Sicut bonꝰ homo de bo
Et plures epiſtolas ad diuerſos	li.1.	Et quædam alia.

Moritur ſub Henrico quinto,Anno domini 1107.indictione quintadecima, & honorifice ſepultus eſt in Reinsburch.

BErnardus,abbas Clarauallenſis primus, ordinis Ciſtertiẽſis, natione Burgundus,vir nobilis & ſanctus,qui multis & in vita & poſt obitum miraculis claruit,in diuinis ſcripturis eruditus,& ſecularium literarum non ignarus,ingenio ſubtilis, & ornatus eloquio,quippe qui nihil in ſuis neglexit ſcriptis, quod ad ornandam orationem poſſet conducere,edidit multa p̄clara opuſcula, de quibus feruntur ſubiecta:

De conſideratione ad Eugenium	li.5.	Subit animũ dictare ali
Meditationum ſuarum	li.1.	Multi multa ſciunt,&
De contemptu mundi ad clericos	li.1.	Ad audiendum vt credi
De gradibus humilitatis	li.1.	Rogaſti me frater Gotf
De gratia & libero arbitrio	li.1.	Loquente me nuper co
Ad milites templi	li.1.	Hugoni militi Chr̃i &
Speculum vitæ religioſæ	li.1.	Si quis inter vos emen
De ſcala clauſtrali	li.1.	Cum die q̄dam corpora
Ad Carthuſienſes	li.1.	Fratribus de mōte Dei
De conſcientia	li.1.	Conſcientia in qua per
De ordine vitæ	li.1.	Hortatur qdem timidã
De duobus oculis animæ	li.1.	
De confeſſione peccatorum	li.1.	
De præcepto & diſpenſatione	li.1.	Dño abbati Columbeñ
Ad Henricum Senonenſem	li.1.	Placuit præſtantiæ ve
Ad Hugonem ſancti Victoris	li.1.	Si tibi videor tardius
Contra Gerardum	li.1.	Virtus in pace acqui
Contra hæreticum ad Papam	li.1.	Periculoſa quæque &

De miſeria huius vitæ	lib.1.	Dies hoīs ſunt ſicut vm
De tentationibus & ocio	lib.1.	Seruum Dei gratis De
De voluntate	lib.1.	Omnia genera vitiorū
Ad Cluniacenſes apologia	lib.1.	Vſq; modo ſi qua me
De gradibus charitatis	lib.1.	Viro illuſtri dn̄o Au
De paſſione domini	lib.1.	
Super Magnificat	lib.1.	
De diligendo Deo	lib.1.	Venite, adſcendamus
In pſalmum Qui habitat,	lib.1.	Conſidero labores veſt
In Cātica canticoꝝ homil.86.	lib.1.	Vobis fratres alia q̄ al
Super Miſſus eſt angelus,	lib.1.	Scribere me aliquid
Ad ſororē ſuā de modo viuendi	lib.1.	Chariſſima mihi i Chr
Vita Malachiæ epiſcopi	lib.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	Satis & plus quàm ſatis
Sermones plures	lib.1.	Hodie fratres celebram

Et quædam alia.
Claruit ſub Conrado imperatore tertio, anno domini 1140.

ANſelmus Laudinienſis ſcholaſticus, in ſcripturis diuinis valde ſtudioſus, & longa exercitatione peritus, atq; in ſecularium literarū diſciplinis nobiliter doctus, ingenio acutus, ſermone ſcholaſticus, non minus vita quàm ſcientia inſignis, nouo expoſitionis genere vtriuſq; teſtamenti ſcripturas gloſa interlineali & marginali ex patrum ſcriptis explanauit. Scripſit etiam alia quædam opuſcula, quæ ad me non venerunt. Fertur

In pſalterium commentarioꝝ lib.1. Et quædam epiſtolæ.
Claruit ſub Henrico quarto, anno domini 1110.

HVgo presbyter & monachus S. Victoris Pariſienſis, ordinis canonicorum regularium Auguſtini, & abbas (vt ferunt) ibidem, natione Saxo, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia nullo priſcoꝝ inferior, qui velut alter Auguſtinus, doctor celeberrimus ſuo tēpore eſt habitus, ingenio ſubtilis, & ornatus eloquio, nec minus conuerſatione quàm eruditione venerandus, ſcripſit multa & pene infinita opuſcula, de quibus ad manus noſtras pauca hucuſq; peruenerunt.

Summa ſententiarum ſuarum	lib.1.	
De anima Chriſti	lib.1.	
De ſacramentis	lib.12.	Arduum profecto & la
Didaſcalon	lib.6.	Omniū expetēdoꝝ pri

De ar=

De arra animæ	lib.1.	Loquar ſecrete animę
De modo orandi	lib.1.	Quo ſtudio & quo affe
De laude charitatis	lib.1.	Tam multos iam laud
De inſtitutione nouitiorum	lib.1.	Quia fratres largiẽte d
In regulam ſancti Auguſtini	lib.1.	Hæc præcepta quæ
De myſtica arca Noę	lib.5.	Cum ſederem aliqñ in
In Eccleſiaſten homil.16.	lib.1.	Quæ de libro Salomon
In Cantica canticorum	lib.1.	In principio laboris
In threnos Hieremiæ	lib.1.	Quõ ſedet &c. quãtum
In hierarchias S.Dionyſii	lib.14.	Iudæi ſigna quærunt
De laude patrum	lib.1.	
De perpetua virginitate S.Marię	lib.1.	
Super Magnificat	lib.1.	
Super Tota pulchra es	lib.1.	
De amore ſponſi & ſponſæ	lib.1.	
De medicina animæ	lib.1.	Homo microcoſmos,i
De meditatione	lib.1.	Meditatio eſt frequens
De incarnatione verbi	lib.1.	Quidam fuerunt qui
De ſapientia Chriſti	lib.1.	Quæritis de anima
De vanitate mundi	lib.1.	O munde immũde &c.
De ſubſtantia dilectionis	lib.1.	
De ſeptem donis ſpiritusſancti	lib.1.	
De diſciplina	lib.1.	
In quinq; libros Moyſi	lib.1.	
De myſterijs eccleſiæ	lib.1.	
De ſpiritu & anima	lib.1.	Quia dictum eſt mihi
De oratione dominica	lib.2.	Septem ſunt petition
De confeſſione	lib.1.	Solus ſolitudinem &c.
In Ezechielem prophetam	lib.1.	
Epitoma philoſophiæ	lib.1.	
In quoſdam pſalmos	lib.1.	
De nuptijs & concupiſcentia	lib.1.	
De natura Dei ſimplici	lib.1.	
De triplici voluntate in Chriſto	lib.1.	Quæris de voluntate
De poteſtate & voluntate Dei	lib.1.	Quæritis de poteſtat
De ſacra ſcriptura	lib.2.	Lectorem diuinarũ ſcri
De natura animalium	lib.1.	Leo fortiſſim⁹ beſtiar
De contemplatione	lib.1.	Spiritalis domini &c.

Epiſtolarum ad diuerſos lib. 1.
Sermones etiã cõpoſuit plures,& alios diuerſos variosq́ tractatus.
Claruit ſub Henrico imperatore quinto, anno domini 1130.

RVpertus abbas Tuitienſis cœnobij iuxta Coloniam Agrippinam, ordinis ſancti Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſpiritu ſancto per viſionem illuſtrante doctiſſimus, & ſecularium literarum non ignarus, monachus S. Laurentij Traiectenſis, propter incredibilem eruditionem ſuam à Friderico Colonieñ archiepiſcopo inde aſſumptus, & in abbatem Tuitiẽſis monaſterij ſublimatus, multa pręclara opuſcula compoſuit. Ex eo ſiquidem tẽpore, quo cœnobiũ in iuuentute ſua ingreſſus eſt, tantũ ſe in ſcripturis ſanctis exercitauerat, vt nec dormiẽs qdem à meditãdis illis videret poſſe qeſcere, qn lingua & labia eius quaſi legẽdo mouerent. De cuius opuſculis ego tantũ ad pſens repi ſubiecta: Ad Cunonem abbatem Sigebergenſem, poſtea epiſcopũ Ratiſponeñ,

De victoria verbi Dei	lib. 13.	Nuper cũ tu hoſpes opt
In Geneſim	lib. 9.	Quicunq; fideli aïæ dũ
In Cantica canticorum	lib. 7.	Qui cõtra hominẽ ſimi
In librum ſancti Iob	lib. 10.	
In libros Regum de Dauid	lib. 15.	
De S. trinitate in vet⁹ teſtamentũ	lib. 42.	
In Apocalypſin Iohannis	lib. 12.	Vt tu quoq; venerabil
De officijs diuinis	lib. 12.	Ea quæ per circulũ an
Meditatiões de incẽdio Tuitieñ	lib. 3.	Ecce quõ criminator
In XII. prophetas minores	lib. 30.	
In euangelium Matthæi	lib. 8.	
In euangelium Iohannis	lib. 14.	
Super regulam S. Benedicti	lib. 1.	
Apologeticum eiuſdem opis	lib. 1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib. 1.	

Deniq; fertur & alia plura ſcripſiſſe, & nouum ac vetus teſtamentũ pro maiori parte in multis libris explanaſſe, de quibus vſq; in pręſens nihil vidimus præter ea quæ ſignauimus.
Claruit multa ſanctitate, doctrina & miraculis coruſcans, ſub Henrico quinto, anno domini 1124. & ſub Lothario tertio moritur.

RVpertus abbas cœnobij Limpurgẽſis in diœceſi Spirenſi, ordinis S. Benedicti, natione Teutonic⁹, vir tam in diuinis ſcripturis q̃ in ſecularib⁹ literis magnifice doctus, vita & conuerſa

ſatione inſignis,adeo vt reuelatiōibus crebris meruerit viſitari diuinis: Hic multis annis in gymnaſio Pariſienſi philoſophiæ ſeculari operam dedit, & philoſophus nobilis euaſit. Sed conſiderans præſentis vitæ inanem eſſe philoſophiam, ſtudium vanitatis deſeruit: & ad patriam reuertens, in dicto cœnobio monachus, & demum abbas factus eſt. Scripſit autem non contemnendæ lectionis opuſcula,de quibus ego tantum reperi ſubiecta:

In Cantica canticorum	lib.4.	Quicunq; ſuſpſius regę
De contemptu mundi	lib.1.	Mundus indebito noīe
De S.Iohanne Baptiſta	lib.1.	Refert hiſtoricus euan
Reuelationum ſuarum	lib.1.	Anno dominicæ incar

Scripſit quoſdam ſermones de ſanctis, quorum corpora vel patrocinia in eodē Limpurgenſi monaſterio habebant.Claruit ſub Henrico impatore 5.non ſine opinione ſanctitatis,anno domini 1124.

RVdolphus abbas ſancti Trudonis in diœceſi Leodienſi,ordinis diui patris Benedicti,natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis iugi exercitatione peritus,& in ſecularibus literis non infime doctus,carmine valens & proſa,& muſicus excellēs,nec minus opere quàm ſciētia clarus, ſcripſit vtroq; ſtylo non ſpernenda opuſcula,de quibus feruntur

Contra Simoniacos	lib.7.	Chronica quoq;	lib.1.

Carmina multa.

Cantus etiam in laude ſanctorum plures dulci & regulari melodia compoſuit.

Claruit ſub Henrico quinto,anno domini 1125.

FRanco,ſecundus abbas cœnobij Haffligemenſis,ordinis ſancti Benedicti,vir in diuinis ſcripturis eruditus,& ſeculari doctrina ſufficienter inſtructus,ingenio valens & clarus eloquio,ſcripſit tam metro quàm proſa quædam commēdanda opuſcula:quibus nomen ſuum cum gloria trāſmiſit ad poſteros. Cum adhuc in cœnobio prædicto ſimplex eſſet monachus,iubente Fulgentio abbate ſuo,incepit opus inſigne,quod poſtmodum abbas factus perfecit,ſcientia & eloquentia ornatum,

De gratia Dei	lib.1.
De ſtatu futuræ gloriæ,metrice	lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.
Sermones de beata virgine	lib.1.

Et quædam alia.

Electus eſt in abbatem præfati Haffligemeñ cœnobij, ſub Hērico imperatore quinto, Anno domini 1109. indictione 15.

Gilbertus epiſcopus Pictauienſis ex ſcholaſtico Pariſienſi, cognomento Porreta, natione Gallicus, vir in diuinis ſcripturis multum exercitatus, & in ſecularibus literis magnifice doctus, ingenio ſubtilis & nouitate terminorum confuſus eloquio, à B. Bernardo in quibuſdam arguitur hæreſios, & in concilio Remenſi ab Eugenio celebrato conuictus, renunciaſſe fertur errori. Sunt qui eum excuſent, authoritates in expoſitionibus ſuis inductas, dicentes ab aliquibus minus ſane intellectas. Nos autem cum Romana eccleſia ſentientes, ſemel per eam concluſa, nulli infringere licere confitemur. Scripſit autem Gilbertus multa opuſcula, de quib' feruntur ſubiecta:

In totum Pſalterium	li. 1.	
In omnes epiſtolas Pauli	li. 14.	
In euangelium Iohannis	li. 1.	
In Boethium de trinitate	li. 1.	Libros quęſtionum &c.
Sermones plures	li. 1.	Et quædam alia.

Claruit ſub Conrado imperatore tertio, Anno domini 1140.

Lvcas abbas montis S. Cornelij, ordinis diui patris Benedicti, in ſcripturis ſanctis continua exercitatione doctus, & in ſecularibus literis pro ſuo ſtatu ſufficiēter inſtructus, in exponendis diuinis voluminibus nobile ſortitus ingenium, nomē ſuum varia ſcribendo ſyntagmata, ad poſteritatis notitiam tranſmiſit. Sed nihil eorum ad manus noſtras memini perueniſſe. Fertur eius inſigne opus ad Milonem Taruanenſis eccleſiæ epiſcopū, virum æque doctiſſimum, quod necdum vidi,

In Cantica Canticorum	li. 1.	
Sermones & epiſtolæ plures.		Et quædam alia.

Claruit temporibus Lotharij vltimi imperatoris, Anno dñi 1150.

Wilbertus epiſcopus Carnotenſis, in diuinis ſcripturis ſtudioſus & valde peritus, atq; in diſciplinis ſecularium literarum nulli ſuo tempore doctorum inferior, ingenio acutus, & ſatis ornatus eloquio, moribus & vita inſignis, & beatiſſimæ Dei genitricis Mariæ amator & cultor præcipuus, ſcripſit inſigne opuſculum de hac prophetia: Non auferetur ſceptrum de Iuda:

Contra Iudæos	li. 1.	
De natiuitate S. Mariæ	ſer. 1.	Approbatæ conſuetud

Ser

Sermones varios li.1.
Alia q̃q; nonnulla ſcripſiſſe dicitur, q̃ ad notitiã meã nõ venerunt.
Credo eum floruiſſe ſub Henrico quarto, Anno domini 1100.

ODo epiſcopus Cameracẽſis, vir in ſcripturis ſanctis erudit⁹, & in literis humanitatis nobiliter doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, in componendis & declamandis homilijs ad populum veterum more non mediocriter inſignis, ſcripſit diſputationem, quam habuerat cum quodam Iudæo de myſterio dominicæ incarnationis ſub dialogo, annotata prima ſui nominis litera, & Iudæi ſecum diſputantis,
Ad Wilbodonem monachum li.1.
In Canonem Miſſæ li.1.
De villico iniquitatis li.1. Homo q̃dam erat diues
Homilias & epiſtolas plures.
Et q̃dam alia nõ pauca cõpoſuit, q̃ ad notitiã meam non venerũt.

EMundus monachus Cantuarienſis in Anglia, ordinis S. Benedicti, Anſelmi archiepiſcopi quondam auditor atq; diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis diuturna exercitatione doctus, & ſecularium literarum non ignarus, ſcripſit non ſpernendæ lectionis opuſcula, quibus & fidelium ædificationi profuit, & nomen ſuum poſteris notificauit. E quibus extat volumen vnum de diſcordia, quę fuit inter Guilhelmum Anglorum regem, & S. Anſelmum præfatum Cantuarienſem archiepiſcopum,
De libertate eccleſiaſtica li.1.
Vita eiuſdem Anſelmi li.1.
Et quædam alia.
Claruit temporibus Henrici quarti, Anno domini 1120.

GRatianus monachus Bononienſis ſiue Claſſenſis, ordinis S. Benedicti, patria (vt quidam volũt) Hetruſcus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & mirabili ſtudio flagrans, ingenio ꝓmptus & clarus eloquio, vita quoq; & cõuerſatione inſignis, ſcripſit poſt Iuonem Carnotenſem epiſcopum volumen decretorum inſigne, ex veterum ſtatutis, ſanctionibus & ſcriptis, quo iuris canonici profeſſores vſq; in præſens vtuntur in ſcholis, ab Eugenio papa tertio approbatum. Cuius titulus eſt,
Cõcordia diſcordantiũ canonũ li.4. Humanum genus duobus
Compoſuit & alia quædam.
Claruit ſub Henrico quarto, Anno domini 1120.

HVgo monachus Corbeiẽſis, ordinis S. Benedicti, dictꝰ de Folieto, vir in ſcripturis ſanctis veterum lectione diues & eruditus, ingenio clarus & dulcis eloquio, nec minus conuerſatione quàm ſcientia venerabilis, nomen ſuum ſcriptis notificauit poſteritati. Scripſit enim inſigne volumẽ, omnibus religioſis & Deum timentibus non tam vtile quàm iocundum, in quatuor diſtinctum libellis, vt ſequitur, prænotatis:

De clauſtro materiali	li. 1.	De ordinatione clauſtri
De clauſtro ſpiritali	li. 1.	
De clauſtro animę	li. 1.	Animæ clauſtrũ contẽ
De clauſtro paradiſi	li. 1.	In cœleſti Hieruſalẽ cla

Et quædam alia.

Claruit temporibus Henrici quarti, Anno domini 1120.

RIchardus monachus S. Victoris Pariſiẽſis, ordinis canonicorum regularium S. Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia nobiliter doctus, ingenio præſtans, eloquio ſcholaſticus, moribus & conuerſatione præcipuus, ſcripſit multa & pene infinita opuſcula, quibus vtilitati credentium multum profuit, & nomen ſuum immortalitati conſecrauit. E quibus iſta feruntur:

De ſancta Trinitate	li. 6.	Iuſtus meus ex fide vi
De contemplatione	li. 5.	Surge dñe in requiem
De duodecim patriarchis	li. 1.	Beniamin adoleſcenti
De arca myſtica	li. 5.	Myſticam illam Moyſi
In Cantica Canticorum	li. 1.	In lectulo, &c. anima q̃
De exterminatione mali	li. 1.	Quid eſt tibi mare ꝙ
De promotione boni	li. 1.	Omne caput languidũ
Contra Iudaizantes	li. 1.	Ecce virgo concipiet &
De tabernaculo fœderis	li. 1.	
De 42. manſionibus	li. 1.	
De quatuor gradibus charitatis	li. 1.	
De ſacerdotio Melchiſedech	li. 1.	
De duodecim apparitoribus	li. 1.	
De ſtudio ſapientiæ	li. 1.	
De profectu monachorum	li. 1.	
De oratione mentali	li. 1.	
De triplici holocauſto	li. 1.	
De authoritate Petri	li. 1.	Quodcunq; ligaueris

De po-

De poteſtate iudiciaria	li.1.	In regeneratione
De differentia peccatorum	li.1.	Q̃m quæſtioni tuæ &c.
De inſtructione nouitiorum	li.1.	Afferte dño filios Dei
De ſpiritu blaſphemiæ	li.1.	Quæ in euangelio
De officijs eccleſiæ	li.1.	
De diuerſis affectibus	li.1.	
Epitoma totius Bibliæ	li.1.	
In Apocalypſin Iohannis	li.1.	
In Danielem prophetam	li.1.	
Chronica ab initio mundi	li.1.	
De gemino paſcha	li.1.	
Diuiſionum vel exceptionum	li.24.	Deus ſumme bonus &c.
De viſione Nabuchodonoſor	li.1.	
De ſacrificio Abrahæ	li.1.	
De quatuor ventis	li.1.	
De verbis Eſaiæ	li.1.	In illa die nutriet homo
De verbis Apoſtoli	li.1.	Quæris quomodo, &c.
De actibus Apoſtolorum	li.1.	Miſit Herodes rex ma
De charitate violenta	li.1.	
De nouitate vitæ	li.1.	Expurgate vet⁹ fermen

Alia inſup multa cõpoſuit, epiſtolas, ſermones & varios tractatus. Claruit ſub Conrado imperatore tertio, Anno domini 1140.

GVido, quintus Prior Carthuſiæ, vir in diuinis ſcripturis lõgo ſtudio peritus, & ſecularium literarũ non ignarus, ingenio placidus, & eloquio clarus, nec minus cõuerſatione quàm doctrina venerabilis, fertur nonnulla compoſuiſſe opuſcula, quibus nomen ſuum immortalitate donatum eſt. E quibus extat inſigne opus, luculento ſermone conſcriptum:

De vita Hugonis Gratianopolitani epi	li.1.
De inſtitutionibus Carthu.	li.1.

Et quædam alia.
Epiſtolas beatiſſimi patris Hieronymi, nimio ſcriptorũ vitio deprauatas, diligenti ſtudio ad veritatis limam emẽdauit, & in vnum comportauit. Moritur ſub Lothario imperatore iuniore, Anno domini 1137. indictione 15. ſexto Calẽdas Auguſti.

PEtrus Lombardus, epiſcopus Pariſienſis ex ſcholaſtico, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus & nobiliter doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, nomen ſuum ſcribendo cum tanta glo-

gloria tranſmiſit ad poſteros, vt vſq; in hodiernum diem eius opu ſculis theologorum ſchola vbiq; exercitata, ſingulari veneratione Magiſtrum eum nominet & habeat. Scripſit enim ſagaci ſtudio ex dictis ſanctorum patrum commendabile opus,

Sententiarum	libros 4.	Cupientes aliquid de
In totum pſalterium	lib.1.	Cũ omnes ꝓphetias ſpir
In oĩes epiſtolas Pauli	lib.14.	Principia rerum requir
Sermones varios	lib.1.	

Alia quoq; non pauca cõpoſuit, quæ ad notitiã meã non venerũt. Claruit ſub Conrado imperatore tertio, anno domini 1140.

ECkardus, primus abbas monaſterij S. Laurentij, quod Vraugia dicitur, in diœceſi Herbipolenſi in Hercinia ſylua, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibꝰ literis nullo inter Germanos ſuo tempore doctorum inferior, metro excellens & proſa, ſcripſit non ſpernendæ lectionis opuſcula, quibus ingenij ſui viuacitatem declarauit. De quibus ego tantum vidi opus inſigne, ad imitationem Boethij gemino ſtylo compactum, ad inſtructionem & conſolationẽ monachorum, & omnium fidelium Deum timentium, valde vtile & neceſſarium, quod prænotauit

Laternam monachorum, lib.5.

Sermones q̃ſdam elegãtes, variasq; epiſtolas ad diuerſos cõpoſuit. Claruit ſub Conrado tertio imperatore, anno dñi 1130. in medio eccleſiæ præfati monaſterij ſepultus.

ENgelbertus abbas cœnobij* Admonteſis, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicꝰ, vir in diuinis ſcripturis valde ſtudioſus & eruditus, atq; in ſecularium literarum diſciplinis ſufficienter inſtructus, ingenio & eloquio clarus, nec minus cõuerſatione q̃ ſcientia reuerendus, nomen ſuum varia ſcribendo & exponendo notificauit, & tam verbo quàm exemplo ad ædificationem fratrum ſuorum non infima fecit. Scripſit enim

Sermones elegantes	lib.1.	De vitijs & virtutibꝰ	lib.1.

Sed & alia nonnulla edidit, quæ ad notitiã meã minime venerunt.

PEtrus presbyter eccleſiæ Trecenſis, cognomento Comeſtor ſiue Manducator, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, atq; in ſecularibus literis egregie doctus, carmine exercitatus & proſa, ſcripſit vtroq; ſtylo quædam præclara opuſcula, quorum authoritas ab eccleſia longo iam vſu comprobatur. Comeſtor aũt ſiue Mãducator idcirco dictus eſt, ꝙ ſcripturarum authoritates in ſu-

ſuis ſermonibus & opuſculis crebrius allegando, quaſi in ventrem memoriæ manducarit. Scripſit inter cætera ingenij ſui volumina, inſigne opus ad Guilhelmum Senonenſem archiepiſcopum, om̃es libros bibliæ hiſtoriales, & breuiter & vtiliter exponẽdo, quod iam ex vſu prænotatur

Hiſtoria Scholaſtica, lib. 20. Imperatoriæ maieſt.
De laudibus ſanctæ Mariæ lib. 1.
Sermones de tempore lib. 1.
Sermones de ſanctis lib. 1. Et alia complura lib. 1.

Claruit ſub Frederico Imperatore primo, Anno domini 1160.

PEtrus, dialecticus Pariſienſis, dictus Abelardus, natiõe Gallus, vir in ſeculari philoſophia eruditiſſimus, & in diuinis ſcripturis nobiliter doctus, gaudens nouitate terminorum, & altiora ſe ſcrutari tentans, oppreſſus à gloria, plures incidit errores, & agente ſancto abbate Bernardo, in Senonenſi concilio cum prauis ſuis doctrinis cõdemnatus. Ab hoc tempore philoſophia ſecularis ſacram theologiã ſua curioſitate inutili fœdare cœpit. Scripſit autẽ Petrus iſte nõnulla opuſcula, quibus ſi errores non miſcuiſſet, vtilitati poſteritatis profuiſſe poterãt. E quibus extat volumen dialectica obſcuritate ſubumbratũ, multis ſententijs varium, quod prænotare voluit

Theologiam ſuam, lib. 1. Scito teipſum lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit ſub Conrado imperatore tertio, Anno domini 1140.

ADelphus, abbas ordinis ſancti Benedicti, vir in diuinis ſcripturis longa exercitatione peritus, & ſeculariũ literarum non ignarus, regularis obſeruãtiæ cultor indefeſſus, vt ſe verbo & exemplo ouibus Chriſti ſibi cõmiſſis vtilem poſſet exhibere paſtorem, fertur ad earum vtilitatẽ nonnulla cudiſſe opuſcula, in quibus diues ingenij vena ornatum commendat eloquium. De quibus extant elegantes

Sermones ad fratres lib. 1. Contra Sarracenos lib. 1.

Cætera quæ compoſuiſſe dicit, ad notitiã meam non venerunt.

GVilhelmus abbas ſancti Theoderici, & poſtea (vt dicit) monachus Clarauallẽſis ſub diuo patre Bernardo ordinis Ciſterſienſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, vita quoque & ſanctitate conuerſationis inſignis, & ob id eidem ſingulariter dilectus, edidit nõ ſpernendæ lectionis opuſcula, de quibus ad meam

notitiam pauca peruenerunt. Incepit ſcribere (ſed morte præuentus, non perfecit)

Vitam S. Bernardi abbatis lib. 1. Scriptur' vitã ſerui tui
Speculum fidei lib. 1. Aenigma fidei lib. 1.
Sententiarum fidei lib. 1.
Ad Theophilũ de natura aĩæ lib. 1.
De contemplando Deo lib. 1.
De natura & dignitate amoris lib. 1.
De ſacramento altaris lib. 1. Meditatiões p nouitijs li. 1.
Contra Petrum Abelardum lib. 1.
In Cantica canticorũ imperfectum lib. 1.
In epiſtolam Pauli ad Romanos lib. 1.
Et quædam alia.

Sunt q dicant hunc Guilhelmũ, cũ adhuc abbas eſſet S. Theoderici, vulgatã ad Carthuſiẽſes illã ſcripſiſſe epiſtolã, cui' initiũ eſt, Fratrib' de mõte Dei oriẽtale lumẽ, q B. Bernardo à multis aſſcribit. Claruit ſub Cõrado imperatore tertio, anno dñi 1140. Et ante Bernardum, cum vnum de vita ipſius librum compleſſet, moritur, cui Arnoldus abbas Bonæuallis, quatuor alios adiecit libros.

CONradus, monachus Hirſaugienſis cœnobij in cõfinibus Sueuorum, ordinis ſancti Benedicti, natione Teutonicus, Spirenſis diœceſis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis valde peritus, philoſophus, rhetor, muſicus & poeta inſignis, ſub nomine Peregrini multa præclara compoſuit opuſcula, in quibus ornata ſẽtẽtiarum diſpoſitio, & venuſti ſermonis cultura, nulli veterum inferiorem ſuum declarãt authorem. De his ad meam notitiam ſubiecta tantum peruenerunt:

Opus dialogorũ inſigne, ſub nomine peregrini presbyteri, & Theodoræ Deo ſacratæ virginis, quod prænotauit

Speculum virginum	lib. 8.	Collaturo tecũ o theo
In euangelia per annum	lib. 1.	Quia in litera veteris te
De vita ſpirit' & fructu mortis	lib. 1.	Cũ oĩs diuinæ paginæ
Matricularius	lib. 1.	Cũ manifeſtũ ſit, mun
De laudibus S. Benedicti, metrice	lib. 1.	Luce velut ſolem
Didaſcalon	lib. 1.	Quia te video diu va
De muſica & tonis	lib. 1.	Muſica eſt ſecundũ cui

De cæteris nihil vidi.

Fuit alius quidam declamator ordinis Prædicatorum, qui ſecundum

dum moderaorum cõſuetudinem,ſermones ad populum compoſuit ſub nomine Peregrini,noſtro multũ eloquio inferior,& tempore quoq; poſterior.Quicquid autem Conradus iſte ſcripſit,Tullianam reſonat eloquentiam,quod alter non potuit.
Claruit ſub Conrado imperatore tertio,anno domini 1140.

ARnoldus abbas Bonæuallis,ordinis Ciſtertienſis, beati Bernardi abbatis quõdam familiaris amicus,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,ſecularium quoq; literarum nõ ignarus,ingenio promptus,& clarus eloquio, nec minus conuerſatione q̃ doctrina conſpicuus, nomen ſuum ſcribendo poſteritati notificauit.Defuncto nanque Guilhelmo abbate S.Theoderici,& opus vitę S.Bernardi imperfectum relinquente,ipſo etiam ſancto iam cœleſtia regna tenente,ſcripſit & perfecit

Vitam S.Bernardi lib.4. Virorum illuſtriũ geſta
Et quaſdam epiſtolas.

Claruit ſub Frederico imperatore primo,anno domini 1160.

RIchardus monachus Cluniacenſis,ordinis S.Benedicti,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& in ſecularibus literis omnium fama ſuo tempore doctiſſimus,ingenio ſubtilis,& diſert' eloquio,qui varia ſcribendo & componendo ſyntagmata,nomen ſuum cum ingenti gloria ad poſteritatis notitiam tranſmiſit. Nihil tamen eorũ ad manus noſtras hucuſq; memini perueniſſe. Fertur autẽ eius inſigne & clarum opus

Hiſtoriarũ tempoꝝ lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.

Claruit tẽporibus Frederici imperatoris primi,anno dñi 1160.

GAnfredus Antiſiodorenſis monachus Ciſtertiẽſis ordinis,Petri Abelardi quõdam auditor atq; diſcipulus, ſed ne fieret etiam imitator erroris, ad magiſterium ſancti Bernardi Claraualleniſ ſe cõtulit,ſub cuius diſcipulatu, doctrina & religione clarus,non contemnendæ lectionis opuſcula compoſuit,quibus nomen ſuum etiam poſteris notificauit.

Contra Petrum Abelardum lib.1.
In Apocalypſin Iohannis lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.

Claruit tẽporibus Frederici imperatoris primi,anno dñi 1160.

PEtrus,clericus eccleſiæ Remenſis, dictus de Riga,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, atque in ſecularibus literis in-

inter omnes doctores ſui temporis doctiſſimus, grãmaticus & philoſophus inſignis, carmine excellens & proſa, ſcripſit vtroq; ſtylo non pauca volumina, quibus nomen ſuum poſteris notificauit. E quibus ego vidi opus tãtum metricũ inſigne ſuper Bibliam, quod auroram prænotauit,vt ſequitur:

In Geneſim	li.1.	Initium mundi quales
In Exodum	li.1.	Hæc duodena patrum
In Leuiticum	li.1.	Vox aũt dñi Moyſen
In Numeros	li.1.	Alloquit̃ Moyſen Deus
In Deuteronomium	li.1.	Hæc ſunt verba Dei
In Ioſue	li.1.	Poſt Moyſen Ioſue
In Iudicum	li.1.	Peccat Hebræus,ait
In Ruth	li.1.	Ad Ruth feſtinat pe
In Regum	li.3.	Monte manens Effra
In Cantica Canticorum	li.1.	Solus Origenes cum do
In quartum Regum	li.1.	Regnauit Salomon
In Danielem	li.1.	Poſtquã ſubiectos ſibi
In Tobiam	li.1.	Qui legis hiſtoriam
In Iob	li.1.	Librũ Iob Moyſi qdam
In librum Iudith	li.1.	Euſtochio Paulæq́ꝫ
In librum Heſter	li.1.	Vſq; ſub Aethiopes q̃
In libros Machabæorum	li.1.	Magnus Alexander
In Euangelicam hiſtoriam	li.1.	Claruit Herode ius re
In actus Apoſtolorum	li.1.	Tiberij nonodecimo
Recapitulationum	li.1.	Hæc de lege noua vet
De Grammatica	li.1.	

Alia inſuper multa edidit,quæ ad notitiam meam non venerunt. In præfatis opuſculis libros hiſtoriales Bibliæ mira breuitate expoſuit,obſeruata diligenter lege metri,hiſtorico allegoricoq́ꝫ ſenſu ſingula declarauit.

IOachim abbas Florenſis cœnobij,ordinis S.Benedicti,ex Calabria oriundus,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & exercitatus, qui vt propheta ſuo tempore habitus,etiam futura p̃dicere conatus eſt.Sed mihi videtur(vt ſalua opinione ſua vel ſuorum loq̃r) ex coniecturis ſcripturarum illum magis locutum,q̃ prophetaſſe. Nam vt de cæteris interim taceam,Fredericum imperatorem hoſtem eccleſiæ futurum ſomniauit,quem oẽs nouimus vſq; ad mortem pacificum,& Romano pontifici ſubiectum & fidelem perſeueraſſe.

raſſe. Scripſit autem aperto ſermone nonnulla opuſcula, in quibꝰ pene oĩbus veluti futuroꝝ præſcius, conſueuit miſcere pronoſtica:

In Hieremiam prophetam	li.1.	
In Danielem prophetam	li.1.	
In Euangelium Iohannis	li.1.	
In Apocalypſin Iohannis	li.8.	
Ad Henricum ſextum	li.1.	Pie petis aliquid ex
De ſeptem ſigillis	li.1.	Primũ tempus ſynago
Pſalterium decem chordarum	li.3.	
Concordiæ	li.5.	
De 15. pontificibus	li.1.	Adſcende calue vt am
De futuris temporibus	li.1.	Quia generale mundi
Epiſtolarum ad diuerſos	li.1.	

Alia q̊q; multa edidit, maxime contra Iudæos & alios fidei catholicæ aduerſarios, q̃ ad manus noſtras non venerũt. Tractatus aũt quẽ ſcripſit contra Petrum Lombardũ ep̃m Pariſieñ, in concilio generali damnatus eſt, vt patet in principio decretalium, Damnamus. Claruit ſub Henrico ſexto, Anno domini 1200.

RVpertus, monachus cœnobij S. Remigij in diœceſi Remenſi, ordinis diui patris Benedicti, natione Gallicus, vir in diuinis ſcripturis iugi ſtudio exercitatus, & ſecularium diſciplinarum non ignarus, ingenio clarus & apertus eloquio, ſcripſit nonnulla ingenij ſui opuſcula, quibus nomẽ eius poſteritati innotuit. E quibus ego tantum vidi geſtorum in terra ſancta per Chriſtianos tempore Vrbani ſecundi contra infideles

Hiſtoriam inſignem	li.10.	Inter omnes hiſtoriog

De alijs nihil vidi.

Claruit ſub Henrico quinto, Anno domini 1120.

ROſuida nobilis mulier, in Saxonia nata, in Gandesheimenſi cœnobio (q̊d non lõge ab Hildesheim diſtat) ſanctimonialis, miro ingenio & doctrina claruit, & in vtroq; ſcribendi genere admirabilis. Ad virgines enim ſacratas, caſtitatem & continentiam hortando, Latino ſermone conſcripſit Comœdias ſex.

De geſtis Ottonum panegyricum verſu hexametro.

In laudes B. virginis elegiaco & hexametro verſu, li.1. Vnica ſpes

Item paſſionem ſancti Dionyſii carmine elegiaco.

Item de ſancto Gangolpho & alijs ſanctis plura.

Græcæ etiam linguæ notitiam habuit.

Coætanea Iohãnis Anglici fuit, qui doctrina ſua Papatũ meruit.

DVdechinus presbyter eccleſiæ in Logenſtein, natione Teutonicus, vir in ſcripturis ſanctis longa exercitatione doctus, & in diſciplinis ſecularium literarum ſufficiẽter inſtructus, ob ſpem æternæ retributionis cum multis alijs ſub Conrado imperatore tertio Hieroſolymam profectus, cum Sarracenis nauali prælio ſæpe dimicantibus, magna deuotione & conſtantia ꝓ fide Chriſti clarus effulſit. Reuerſus autem in patriam, petente Cunone abbate montis S. Diſibodi tunc ordinis noſtri, ſcripſit ſatis eleganti ſermone in modum epiſtolæ ſiue libelli, eandem peregrinationis

Hiſtoriam	li.1.	Iuſſioni veſtræ pater
Epiſtolarum ad diuerſos	li.1.	

Et quædam alia.

Claruit ſub Conrado imperatore tertio, Anno domini 1140.

RVpertus epiſcopus Linconiẽſis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularium literaꝝ diſciplinis omnium ſuo tempore doctorum pitiſſimus, philoſophus, aſtronomus, & calculator inſignis, & theologorum ſui temporis facile princeps, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, nomen ſuum multa & varia ſcribendo cum gloria trãſmiſit ad poſteros. De cuius opuſculis ad manus noſtras pauca peruenerunt. Feruntur autem iſta,

Summa theologiæ	li.1.	
Super libris Dionyſii	li.4.	
Summa quæ Numerale dicitur,	li.1.	Qui bene præſunt preſ
De ſphæra cœleſti	li.1.	Intẽtio nr̃a in hoc tract
De computo eccleſiaſtico	li.1.	Cõputus eſt ſciẽtia nũc
Calendarium pulchrum	li.1.	

Alia inſuper multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

IOhannes Carnotenſis epiſcopus, patria Salesberienſis, B. Thomæ Cantuarienſis archiepiſcopi quondam clericus atq; diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, eloqo diſertus, & pulchra venuſtate compoſitus, carmine excellẽs & proſa, nec minus religione q̃ ſcientia venerabilis, ſcripſit multa præclara volumina, quibus nomen ſuum poſteris notificauit, ſed pauca eorum ad manus noſtras peruenerunt. Legi opus inſigne de nugis curialiũ & philoſophorum, quod prænotare voluit

Polycraticon	li.8.	Iocũdiſſimus tũ in mul

Pœ

Pœnitentiale	li.1.	Cum miſerationes dñi
Vitam S. Thomæ archiepiſcopi	li.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	li.1.	

Claruit ſub Frederico imperatore primo, Anno domini 1140.

PEtrus Bleſenſis, archidiaconus Bathonenſis, Iohannis Carnoteſi ſupradicti præſulis amicus familiaris, ad quem nonnullas dictauit epiſtolas, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & erudit⁹, atq; in ſecularibus literis egregie doctus, ingenio acutus & vehemens, qui vitia principum & prælatorum non palpare, ſed arguere nouerat, propter eruditionem & vitæ honeſtatem apud reges, principes, & epiſcopos in precio habitus, multa ſcripſit opuſcula, e quibus iſta feruntur:

De amicitia Chriſtiana	li.1.	Qm̃ diminutæ ſunt
De pœnitentia ſalutari	li.1.	Rogaſti me vt tibi ali
De accelerando paſſagio	li.1.	Quis dabit capiti meo
De qualitate pœnitentiæ	li.1.	Nimia tui rigoris auſt.
De ſtudio ſapientiæ	li.1.	Diuiſus es, & cor tuum
Contra deprauatorem	li.1.	Exhortatiunculã tuam
Exhortatio ad abbatem	li.1.	Electi eſtis à veſtris
De officio epiſcopi	li.1.	Petis inſtãtius re. pater
De periculo prælatorum	li.1.	Quoties recolo verba
De vita clericorum curialium	li.1.	Gratias ago gſæ veſtræ
Epiſtolarum numero 194.	li.1.	Rogatus à vobis epi
De præſtigijs fortunæ	li.1.	Scripſit & alia plura.

Claruit ſub Frederico imperatore primo, Anno domini 1160.

ALexãder papa tertius, patria Senenſis, poſt Adrianum quartum ſedit in cathedra Petri annis vno & viginti, vir doctus & ſtrenuus, qui multas iniurias à Frederico imperatore ſuſtinuit, dum tres antipapas ab illo contra ſe erectos fortiter cõtriuit, ipſumq; imperatorem tandem ſuperãs, in ſignũ ſubiectionis, eius collum pede conculcauit, dicens: Scriptum eſt, Super aſpidem & baſiliſcum ambulabis, & conculcabis leonem & draconem. Scripſit autem elegantes

Epiſtolas ad diuerſos	li.1.
Et de poteſtate eccleſiaſtica	li.1.

Et quædam alia.

Moritur temporibus Frederici imperatoris primi, Anno domini 1181. indictione quartadecima.

Cri

CRiſolanus(†forte Chryſolanus) eccleſiæ Mediolanẽſis archie piſcopus,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& in ſeculari bus literis nobiliter doctus, Græca & Latina eloquentia inſi= gnis,edidit quædam magnæ authoritatis opuſcula, quibus nomẽ ſuum ad notitiam poſteritatis cum gloria tranſmiſit, de quib⁹ ad manus noſtras nullum peruenit. Fertur eius de ſpiritu ſancto

Contra Græcos liber 1. De S. Trinitate lib.1.

Epiſtolæ,ſermones,& alij diuerſi tractatus, q mihi incogniti ſunt.

HVgo Eterianus,natione Tuſcus, in ſcripturis ſanctis omniũ ſuo tempore doctorum facile doctiſſimus,& in ſecularib⁹ li teris egregie doctus,philoſoph⁹ & rhetor facũdiſſimus,Græ co & Latino ſermone ad perfectum inſtructus, quem tota Græcia mirabatur ſcribẽtem,ingenio ſubtiliſſimus,& diſputator nulli ſe cundus,ſcripſit multa præclara volumina tam Græce quàm Lati= ne,quibus nomen ſuum cum gloria ad poſteros tranſmiſit. E qui= bus ego reperi tantum opus quidem breue,ſed non ſpernendum, de hæreſibus,quas in Latinos Græci deuoluunt,

Ad Ardoinum cardinalem lib.1. Diligẽs prudentia

De immortali Deo lib.1.

De cæteris nihil reperi.

Claruit temporibus Emanuelis Conſtantinopolitani imperato= ris,apud quem magnæ authoritatis erat,ſub Friderico Romanorũ Auguſto primo,& Alexandro Papa quarto,anno dñi 1160.

CHriſtianus Friderici imperatoris primi archicancellarius,na tione Teutonicus,vir in ſeculari literatura doctiſſimus, elo= quens & induſtrius,quem ſuo tempore orantem Itali mirati ſunt,diuinarum quoq; ſcripturarum non ignarus, quem Leo Tu= ſcus,notarius Emanuelis imperatoris Græcorum, laudibus effert, ſcripſit ingenij ſui quædam præclara opuſcula,de quibus extãt Fri derici imperatoris primi

Geſta & vita, lib.1. Epiſtolarũ diuerſarũ lib.1.

Orationes & quædam alia.

Claruit ſub eodem Friderico primo,anno domini 1170.

LEo natione Tuſcus, imperialium epiſtolarum ſub Emanuele Græcorum principe magno interpres,vir in diuinis ſcriptu= ris eruditus,& ſecularium literarum cultor eximius, Græco & Latino ſermone peritus,cuius officium erat, epiſtolas miſſas im= peratori,vel alijs mittẽdas,de lingua transferre in linguam, edidit quæ=

quædam præclara volumina,quibus nomen ſuum etiam ad poſteritatis notitiam tranſmiſit.E quibus ego legi duntaxat opus egregium,quod prænotauit

De p̃uaricationibus Græcorũ lib.2. Græcorũ intolerabilis
Contra errores Græcorum lib.1.

Claruit apud Cõſtantinopolim temporibus Friderici imperatoris primi,& Alexandri Papæ tertij,anno domini 1170.

IOhannes,eccleſiæ cuiuſdã *Horit archidiaconus, vir in diuinis ſcripturis eruditus,& ſecularium literarum non ignarus,Græci & Latini ſermonis peritus, ingenio præſtans & clarus eloquio, ſcripſit quædã ad ædificationẽ fideliũ non ſpernenda opuſcula, quibus nomẽ ſuum notificauit. E quibus extat opus inſigne & præclarum ad Stephanum regium quendã notarium, contra Græcos

De proceſſione ſpiritꝰ ſancti lib.1. Multa rotundo Græco
Epiſtolæ etiam variæ.

Sed & aliæ quædam ſcripſiſſe dicit̃,q̃ ad manus noſtras nõ venerũt.

GOdefridus Viterbien̄ presbyter,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis literaturæ non ignarus, ingenio præſtans & clarus,metro exercitatus & proſa, ſcripſit nõ ſpernendæ lectionis opuſcula, q̃bus memoriam ſui poſteris reliquit.E quibus extat grande volumẽ ad Vrbanum Papam III. carmine & ſoluta oratione mixtum,de mũdi principio,de vniuerſo veteri & nouo teſtamento,& ętatibus mũdi,temporibus,geſtis, ac hiſtorijs omnibus regum,quod prænotauit

Pantheon, lib.18. De mundi principio &
De alijs nihil vidi.

Claruit ſub Friderico imp.I.& Henrico eius filio, anno dñi 1185.

ECkebertus, ſecundus abbas monaſterij ſancti Florini, ordinis diui patris Benedicti, Treuirenſis diœceſis, natione Teutonicus,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & non minꝰ conuerſatione quàm ſcientia venerabilis,frater beatæ Elizabeth virginis,abbatiſſæ Schonaugienſis,fuit.Hic antea Bonnenſis eccleſiæ canonicus fuit,qui à ſancta ſorore ad Schonaugiam vocatꝰ,primo monachus,ac deinde abbas factus eſt.Scripſit non contemnendæ lectionis opuſcula,quibus nomen ſuum ad poſteritatis notitiam tranſmiſit.E quibus ſubiecta reperi:

Aduerſum hæreſes lib.1. Prophetatũ dudum tẽ
In principiũ Euãgelij Iohannis lib.1. Myſteria diuini ſerm

Super Magnificat	lib.1.	Spiritus dñi ſup te ma
Super Miſſus eſt angelus	lib.1.	Sermo euangelic⁹ omi
De obitu ſororis ſuæ	lib.1.	Virginib⁹ Deo ſacratis
Meditationes	lib.1.	Verbum mihi eſt ad te
Sermones per annum	lib.2.	Erunt ſigna &c. aduent
Laudes Saluatoris	lib.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	

Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerūt. Fuit enī declamator egregi⁹, doctus & eloquēs, adeo vt quendā hæreticū quē nemo cōcludere poterat, vnica diſputatione ſuparet. Claruit in cœnobio præfato S. Florini, quod Schonaugia dicitur, in diœceſi Treuirenſi, ſub Frederico imperatore primo, anno dñi 1160. & propter religionem & doctrinam in precio habebatur.

ELizabeth monialis & abbatiſſa ſororum cœnobij Schonaugienſis, ordinis ſancti Benedicti, (ſunt enim duo monaſteria, vnum monachorum, alterum monialium, in fine Treuirenſis diœceſis, non longe à Rheno in Hercinia ſylua cōſtituta) ſoror Eckeberti abbatis ſupradicti, virgo ſanctiſſimæ conuerſationis, quæ multas reuelationes diuinitus acceperat, quas ad ędificationem poſteritatis literis demandauit. E quibus legi iſta,

Viarum Dei vtile opus	lib.1.	Factum eſt in exordio
De xi. M. virginū Colonienſium	lib.1.	Vobis qui pios affect
Reuelationum diuerſarum	lib.2.	Omnes q lecturi ſunt
Ad fratrē ſuum Eckebertū	lib.1.	Petis à me frater &
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	Ex epiſcopatu Meteñ d
Ad ſanctam Hildegardem	lib.1.	

Et alia quædam.

Moritur ſub Frederico imperatore primo, anno domini 1165. indictione xiij. ætatis ſuæ anno 36. conuerſionis 24. viſitationis autē ſuperni ſplendoris tertiodecimo, 14. Calend. Iulij, ſepulta in eccleſia monachorum ſancti Florini, in medio chori.

HIldegardis abbatiſſa cœnobij ſancti Ruperti confeſſoris, in oppoſito Bingēſis oppidi, ex altera parte Naij fluuij, Moguntinæ diœceſis, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonica, ex comitatu Spanheimenſi, diſcipula quondam beatæ Guttę (†forſan Iuttæ, aut Iudithæ) virginis, ſororis Megenhardi comitis de Spanheim, fundatoris noſtri, virgo ſanctiſſimę conuerſationis, & à pueritia ſua diuinis reuelationibus illuſtrata, cuius vita multis mi-

miraculis comprobata, odorem ſuæ ſanctitatis in longinquas diſperſit regiones, adeo vt Eugenius tertius, Anaſtaſius quartus, Hadrianus quartus, Alexander tertius, Romani pontifices, ſcriptis eã crebrius viſitantes, ſe & Romanam eccleſiã illius orationibus commendarent. Sed & Eugenius tertius in concilio Treuirenſi, ſancto Bernardo præſente, ſcripta & opuſcula eius coram omnibus lecta, publice approbauit: eamq́ue, vt cœpto perſtaret in propoſito, literis denuo roborauit. Omnia autem quæ ſcripſit, ex reuelatione diuina didicit. E quibus iſta ſunt,

In regulam S. Benedicti	lib. 1.	Et ego paupercula fœ
Triginta quæſtionum	lib. 1.	Charitas quæ cũ abſtin
Vita S. Ruperti confeſſoris	lib. 1.	Nam vt in vera viſione
Vita S. Diſibodi epiſcopi	lib. 1.	In myſtica viſione &c.
Homiliæ 58. in Euangelĳs	lib. 1.	Homo quidam qui h
De ſacramento altaris	lib. 1.	In viſione quę animæ
*Sciuias grande volumen	lib. 1.	Et factũ eſt in anno no
Vitæ meritorum	lib. 3.	
Simplicis medicinæ	lib. 1.	
Compoſitæ medicinæ	lib. 1.	
Diuinorum operum	lib. 1.	Et factum eſt in 6. anno
Ad Colonienſes	lib. 1.	Qui erat, & qui eſt, &
Ad Treuirenſes	lib. 1.	Ego paupercula form
Exhortatorium ſecularium	lib. 1.	O turbæ hoim naſcen
Ad ſorores ſuas	lib. 1.	O filiæ quæ veſtigia
Ad monachos griſeos	lib. 1.	Ego paupercula in le
Carmina diuerſa	lib. 1.	Qui ſunt hi qui vt nub
Et ſancto Bernardo	epi. 1.	In ſpiritu myſteriorũ
Epiſtolarũ ad diuerſos 135.	lib. 1.	O mitis pater, ego pau

Scripſit & alia. In oĩbus aũt opuſculis ſuis catholica doctrina relucet, quę vel fidẽ confirmet, vel inſtruat mores, nec quicquam dixit aut ſcripſit vnquam, quod in dubium poſſit vocari. Et cum Latini ſermonis eſſet ignara, tamen reuelante ſpiritu Dei, oĩa Latine & cõgrue dictauit, notarĳs excipientibus. Vidimus multas epiſtolas Cõradi tertĳ & Frederici primi imꝑatorũ, & epiſcoporũ Moguntinenſis, Treuirenſis, Colonienſis, Bremẽſis, Hieroſolymitani, & aliorum pene innumerabilium, qui ex diuerſis mundi regionibus, fama ſanctitatis & reuelationũ eius ꝓuocati, ſe ſcriptis cõmendabãt orationibus ipſius, & diuerſarum quæſtionum ſolutiones quære-

bant. Moritur ſub Frederico imperatore primo, Anno domini 1180. ætatis ſuæ 82. indictione tertiadecima, decimoquinto Calendas Octobris.

ALbertus patriarcha Hieroſolymitanus, vir doctus atq; ſanctiſſimus, qui fratribus Carmelitis adhuc in terra ſancta degentibus regulam dedit, quam iidem fratres iam in Europa conſtituti, per Apoſtolicam ſedem modificatam & approbatam vbiq; profitentur, ad inſtantiam Innocentij Papæ tertij, deſcripſit luculento ſermone & veraci

Statum terræ ſanctæ . li. 1.
Regulam Carmelitarum . li. 1.

Claruit ſub Henrico imperatore ſexto, Anno domini 1190.

INnocentius papa tertius, natione Campanus, Lotharius ante vocatus, poſt Cœleſtinum pōtificem tertium præfuit eccleſiæ annis 18. vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, quippe qui à pueritia ſua in gymnaſio Pariſienſi operam literis impenderat, & in virum non minus probum quàm doctum euaſit. reliquit ingenij ſui non pauca opuſcula, de quibus ſub nomine Lotharij Leuitæ, ſiue etiam Innocentij papæ, feruntur iſta:

De vtilitate humanæ conditionis li. 2. Quare de vulua matris
In ſeptem Pſalmos pœnitentiales li. 1.
De officio Miſſæ li. 2. Tria ſunt pcipue i qb⁹
De ſacramento baptiſmi li. 1.
De clauſtro animæ li. 1.
Decretales antiquæ li. 1.
Sermones plures li. 1.
Epiſtolarum ad diuerſos li. 1.

Claruit tempore diſcordiæ, quæ fuit inter Philippū fratrem Henrici & Ottonem ducem Saxoniæ, Anno domini 1200.

GVilhelmus, Antiſiodorenſis (vt ferunt) epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, in gymnaſio Pariſienſi theologicam cathedram adſcendens, longo tempore clarus emicuit, & inter oēs doctores illius tēporis maxima fama & opinione celebris fuit. Scripſit valde inſigne & vtile volumē ſiue

Summam theologiæ li. 1. Sicut dicit Aplus, Fides
De officijs diuinis li. 1.

Alia q̃q; multa ſcripſiſſe dicit̃, q̃ ad notitiam meam non venerunt.

Cy-

CYrillus presbyter & monachus montis Carmeli, & eiuſdem ordinis tertius prior generalis, natione (vt ferūt) Græcus, vir ſanctus & prophetico ſpū illuſtratus, cui omnipotens Deus ſuam voluntatem angelico miniſterio aperuiſſe dicitur, dum argenteis tabulis digito Dei ſcriptis honoratur, ſcripſit inter cætera ingenij ſui opuſcula, ad abbatem Ioachim De oraculo angelico:

Prologus ſic incipit,	epi.1.	Domui totius diuinæ
Oraculum vero ſic,	li.1.	Tempore annoꝶ Chri
De proceſſu ordinis ſui	li.1.	

Epiſtolas plures ad diuerſos.
Claruit ſub Philippo & Ottone, Anno domini 1200.

HElmandus monachus Frigidi montis, vir in diuinis ſcripturis longa exercitatione ſtudioſus & eruditus, atq; in ſecularibus literis nobiliter doctus, ingenio acutus, & diſertus eloquio, propter doctrinæ excellentiam & vitæ integritatem, inter eccleſiaſticos doctores ſui temporis non vltimus apparuit. Scripſit enim plura opuſcula, quibus nomē ſuum immortalitati donauit. E quibus feruntur ſubiecta: Ab exordio mundi vſq; ad ſuam ætatem, magnum & inſigne volumen

Hiſtoriarum	li.48.	
De reparatione lapſi	li.1.	G. lamentationes & ve
Sermones plures	li.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	li.1.	Et alia plura.

Claruit ſub Henrico ſexto, Anno domini 1200.

GIlbertus monachus ordinis Ciſtertienſis, & cuiuſdam cœnobij poſtmodum abbas, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & egregie doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloqō, ſcripſit poſt obitū S. Bernardi abbatis, vbi ille dimiſerat, ab eo videlicet loco, In lectulo meo per noctes vſq; ad finem, 46. ſubtiles & elegantiſſimos ſermones

In Cantica Canticorum	li.1.	Varij ſunt amantium

Et quædam alia.
Claruit ſub Henrico ſexto, Anno domini 1200.

ADilredus abbas cuiuſdam cœnobij, ordinis Ciſtertienſis, vir in ſanctis ſcripturis iugi ſtudio exercitatus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio mitis, eloquio dulcis, deuotione præcipuus, ſcripſit ad vtilitatem fratrum ſuorum nonnulla opuſcula, qbus & illis profuit, & noīs ſui notitiā ad poſteros trāſmiſit.

E quibus extat opuſculum magnæ vtilitatis viris religioſis, ſpirita libus ſententijs refertum, quod prænotauit

Speculum charitatis	li. 1.	
In Lucam	ho. 1.	Cum eſſet Ieſus annorũ

Et alia quæ non vidi.
Claruit temporibus Henrici ſexti, circa annos domini 1200.

MAuricius epiſcopus Pariſiẽſis, in diuinis ſcripturis valde ſtu dioſus & eruditus, atq; in ſeculari philoſophia nobiliter do ctus, vtpote qui theologiam ante epiſcopatum multis an nis Pariſiis glorioſe docuit, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſtic⁹, in declamandis ſermonibus ad populum excellentis ſtudij fuit. Fer tur quædam præclara compoſuiſſe opuſcula, quibus nomen ſuum poſteritati notificauit. E quibus feruntur per circulum totius anni tam de dominicis quàm de feſtiuitatibus

Sermones ad populum	li. 2.
De cura animarũ ad presbyteros	li. 1.

Cætera aũt quæ ſcripſiſſe dicitur, ad notitiam meam non venerũt.
Claruit temporibus Henrici ſexti, Anno domini 1190.

PApias natione Lombardus, vir in ſecularibus literis eruditiſſi mus, grammaticus omnium ſuo tempore clariſſimus, Græco & Latino ſermone ad plenum inſtructus, in diuinis quoq; ſcri pturis non mediocriter exercitatus, ſcripſit gemino ſtylo in vtraq; literatura quædam egregia opuſcula, e quibus pauca ad notitiam meam peruenerunt:

De ordine dicendi	li. 1.	
De linguę Latinæ vocabulis	li. 1.	Oim in hoc libro inue
Epiſtolarum ad diuerſos	li. 1.	

De cæteris nihil reperi.
Claruit temporibus Henrici ſexti, Anno domini 1200.

IOhannes Beleth, gymnaſii Pariſienſis olim inſignis theologus, in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſeculari philoſophia ſuffici enter doctus, ingenio promptus, ſermone ſcholaſticus, inter do ctores ſui temporis non ignobilis, ſcribendo & diſputando nomẽ ſuum ad poſteritatis notitiam cum gloria deduxit. Scripſit enim non inutilem

Summam de diuinis officijs	li. 1.	In primitiua eccleſia
Sermones quoque varios	li. 1.	

Alia inſup nõ pauca ſcripſiſſe dicit, ſed ad notitiã meã nõ venerũt.
Theo-

THeodericus, abbas ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & ſecularium literarũ non ignarus, nec minus conuerſatione quàm ſcientia clarus, fertur nonnulla compoſuiſſe opuſcula, de quibus ego tantum vidi ad quoſdam abbates

Vitam ſanctæ Hildegardis li. 4. In Romana republica
Et quaſdam epiſtolas.

Claruit ſub Henrico ſexto, Anno domini 1200.

WErnerus, alias Hirnerius, vir illuſtris atq; ſpectabilis, iuris ciuilis profeſſor & interpres clariſſimus, ac aliarum literarum humanitatis cultor eximius, qui merito lucerna iuris appellatus eſt, quoniam ius ciuile gloſſulis primus expoſuit, & ſine exemplo cæteris illuminãdi iuris exemplum dedit. Et ab hinc vtriuſq; iuris profeſſores in copia ſemper claruerunt, & volumina ſuæ inſtitutionis vſq; in hodiernum diem explanare cœperũt. Docuit autem in vtroq; tam Romæ quàm Bononiæ multo tempore, vbi diſcipulos & plures habuit & egregios, qui ſua eruditione famam & gloriam magiſtri dilatarunt. Extant eius gloſſulæ & monimenta præclara in legibus, quæ apud profeſſores huius induſtrię notiſſima ſunt.

Claruit temporibus Henrici ſexti, Anno domini 1200.

PEtrus abbas Cluniacenſis, ordinis S. Benedicti, vir in diuinis ſcripturis iugi exercitatione doctus, ingenio placidus, ſermone dulcis atq; compoſitus, & ad perſuadendum ſatis idoneus, conuerſatione deuotus & laudabilis, ac regularis obſeruantiæ zelator inſignis, nomen ſuum ſcribendo poſteris notificans, ad vtilitatem legentium quædam deuota compoſuit opuſcula, de quibus iſta feruntur:

Reuelationes multorum li. 1.
De conuerſatione eremitica li. 1. Suſcepi literas dilectiõis
Epiſtolarum ad diuerſos li. 1.

Alia quoq; nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

PEtrus, cãtor Pariſiẽſis, & poſtea (vt ferunt) epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia nobiliter doctus, theologicæ ſcholæ Pariſiis multis annis glorioſe præfuit, & diſcipulos egregios multos erudiuit. Scripſit etiã quædam præclara opuſcula, de quibus pauca ad manus noſtras memini perueniſſe: Volumen prænotatum,

Verbum abbreuiatum lib.1. Verbum abbreuiatum
Diſtinctionum aliud lib.1. Abel dicitur principiũ
Grammatica theologorum lib.1.
Sermones varios lib.1.
De quibuſdam miraculis lib.1.
De ſacramentis quoq; lib.5. Circuibat populus
Claruit temporibus Henrici ſexti, anno domini 1200.

PIlleus Modicenſis, vtriuſq; iuris profeſſor, & interpres celeberrimus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, ſcientia clarus & cautus conſilio, apud iuriſtas antiqores in maximo precio habitus, ſcribendo & docẽdo in ea facultate varia, nomen ſuum cũm gloria tranſmiſit ad notitiam poſteritatis, de cuius opuſculis inuenitur quædã Summa notabilis & non ſpernenda, quam pnotauit
De ordine iudiciorum lib.1. Inuocato Chriſti noie
De cæteris autẽ quæ ſcripſit, nihil ad notitiam meam peruenit.

IOhannes Boſianus, patria Cremonẽſis, legum explanator famoſiſſimus, præceptor Azonis Bononieñ iuriſcõſulti clariſſimi, vir magnæ doctrinę & opinionis, qui inter expoſitores iuris prim⁹ apparuit, & multis ſuo exemplo animũ & formam ſtudendi dedit: fertur in ea facultate præclara quædam ſcripſiſſe opuſcula, quibus nomen ſuum immortalitati donauit. E quibus extat Summa breuis ſuper Pandectis, quæ prænotatur
Ventoſa, lib.1. Super C. lectura lib.9.
Et quædam alia.
Claruit ſub Henrico ſexto, anno domini 1200.

STephanus Anglicus, gymnaſii Pariſiẽſis quondam decus & rector, in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, atq; in philoſophia Ariſtotelica nulli ſuo tempore ſecũdus, theologiam multis annis glorioſe docuit, & primus ſcripturam ſacram medullitus & moraliter exponere cœpit. Et hinc mos inoleuit, vt magiſtri theologię diuinos libros ſuis lecturis in ſcholis diſcipulis lucidius aperirent. Scripſit aũt iſte Stephanus, vt accepi, ſubiecta opuſcula:
In quinq; libros Moyſi lib.5. In Ioſue lib.1.
In librum quoq; Iudicũ lib.1. In Regum quoq; lib.4.
In duodecim prophetas minores lib.2.
Alia inſuper multa edidit, quæ ad notitiã meam necdũ venerunt.
Claruit circa tempora imperij Henrici ſexti regis, imperatoris autem à Papa coronati quinti, anno domini 1200.

Ba-

BAgorotus,vtriuſq; iuris pfeſſor inſignis & celeberrim' interpres,aliarũ quoq; literarũ ſecularíũ nõ ignarus,cuius apud antiquos iuriſtas non parua authoritas erat,ppter excellens ingenium docendi,ſcribẽdiq́; ſtudium, etiam poſteris nomen ſuum notificauit,de cuius opuſculis extat Sũma notabilis,quã pnotauit.

Cauillationum lib.1. Cum periculoſum ſit mi
De ordine iudiciorũ lib.1. Precibus & inſtantia

Alia inſup cõplura ſcripſiſſe dicit,ſed ad notitiã meã nõ venerũt.

PLacẽtinus,natiõe Italus,vtriuſq; iuris cultor & explanator celeberrimus,in monte Peſſulano docẽdo & ſcribẽdo magnam gloriam eſt cõſecutus,qui olim apud huius artis pfeſſores inter pcipuos doctores locum obtinuit,propter quædã commendatiſſima volumina quæ cõpoſuit,e qbus inter cætera extare dicitur

Summa iudiciorum lib.1. Cum eſſem Mantuæ
Super codice quoq; lib. 9.

De alijs nihil reperi.

Claruit temporibus Henrici ſexti,anno domini 1200.

ROfredus patria Beneuentanus,doctor in vtroque iure clariſſimus,ingenio ſubtilis, eloquio ſcholaſtico more compoſit', ad ſoluenda dubia & iuris quæſtiones longa exercitatione ſatis idoneus, ſcripſit in ea facultate ſtudentibus non contemnenda opuſcula,quibus nomen & opinionem ſuam immortalitati conſecrauit:de quibus tamen pauca potuimus inuenire, quæ & ſubiecimus,volumen perutile, continens

Quæſtiones iuris ciuilis lib.1. Si conſiderarem ingenium
Quæſtiones iuris canonici lib.1. Super omnibus actionibus
Summam iuris lib.1.

Quicquid amplius edidit,ad notitiã meã adhuc minime peruenit.

PEtrus archiepiſcopus Senonenſis,in diuinis ſcripturis iugi ſtudio eruditus,& veterum lectione diues,atq; in ſecularibus literis nobiliter doctus,ingenio ſubtilis & clarus eloquio, ſcripſit non paruę vtilitatis opuſcula,quibus & ſuum ingenium excoluit, & aliorum ædificationi materiam præparauit. Scripſit valde ſubtiliter, ſententijs patrum appoſitis,

In epiſtolas Pauli omnes lib.14.
Sermones etiam varios lib. 1.

Diuerſos etiã libros bibliæ diligenter expoſuit,aliosq́; tractatus & varios & vtiles ſcripſiſſe dicit,q ad notitiã meam non venerunt.

AZo natione Italus, ex Bononienſi ciuitate orditus vitæ originem, Iohannis Boſiani Cremonenſis viri doctiſſimi quondam auditor atq; diſcipulus, iuris ciuilis famoſiſſimus interpres, fons legū, copia verboꝝ, lucerna iuris, q ſua eruditiōe & ſcientia oēs iuriſtas q eū p̄ceſſerant, facile p̄cellit, multa ad ius ciuile p̄tinentia opuſcula edidit, qbus laudē & gloriā immortalē acquiſiuit:

Summam iuris notabilem lib. 1.
Super Digeſto veteri lib. 24.
Super Codice quoq; lib. 9.

Præterea optimos in legib⁹ apparatus cōfecit, & pluribus Summis additiōes appoſuit, ac varia ſcripſit, q̄ à doctis nō ignorant iuriſtis. Claruit temporibus Frederici imperatoris ſecūdi, anno dn̄i 1230. & multos inſignes diſcipulos poſt ſe reliquit.

AEgidius de Fuſcarijs, ciuis Bononiēſis, vir in iure canonico doctiſſimus, & tam legibus imperialibus quàm in alijs diſciplinis humanitatis nobiliter eruditus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, in profeſſoribus huius facultatis apud veteres magnæ authoritatis doctor, ſcripſit quædam præclara in ea diſciplina volumina, de quibus ego tantum vidi

De ordine iudicioꝝ lib. 5. In noīe dn̄i noſtri Ieſu
De officio tabellionis lib. 1. Reſtat nunc vt de offic.
Quæſtiones iuris varias.

Cætera quæ compoſuit, ad manus noſtras adhuc minime venerūt.

FRanciſcus, ordinis Minoꝝ inſtitutor & princeps, natione Italus, ex Aſſiſio ciuitate Italiæ oriundus, vir ſanctiſſimæ conuerſationis & euangelicæ paupertatis ardentiſſimus ſectator, qui verbo & exēplo multos ab iniquitate cōuertit, & in viā iuſtitiæ catholicæ direxit, tantus amator Chriſti extitit, vt in contēptu mundi & cōſolationis trāſitoriȩ, parē vix habuerit. In cuius ordine multi iam deinceps doctiſſimi viri claruerūt, q ad vtilitatē fideliū innumera pene cōpoſuere opuſcula. Ipſe autē Franciſcus ſcripſit breuē

Regulam Minorum lib. 1. Regula & vita Minorum
Teſtamentum breue lib. 1. Dn̄s dedit mihi fratri

Claruit ſub Frederico imperatore ſecundo, anno domini 1220.

CAeſarius, monachus in Heiſterbach, ordinis Ciſtertiēſis, natione Teutonicus, Colonienſis diœceſis, vir deuotus, & in diſciplina regulari prȩcipuus, atq; in diuinis ſcripturis longa exercitatione ſtudioſus, cōpoſuit ad inſtructionem nouitiorum, quoꝝ

inſti

inſtitutor erat, ſimplici & aperto ſermone nonnulla opuſcula, quorum lectio deuotis & ſimplicioribus fratribus non eſt ſpernēda, de quibus ego tantum reperi ſubiecta:
Opus prolixū de miraculis & viſiōibus diuerſis ſuo tempore factis in Germania, q̄d ad imitationem ſancti Papæ Gregorij, p̄notauit

Dialogorum de varijs	lib. 12.	Colligite fragmēta ne
In Euangelia dominicalia	lib. 2.	Botrus Cypri dilectûs
In Euangelia de Sanctis.	lib. 1.	Dñs ac ſaluator nr̄ Ieſ
Sermones ad nouitios	lib. 1.	

Alia inſuper cōplura edidit, quæ ad notitiā meam non venerunt.

GVilhelmus, monachus cœnobij diui martyris Dionyſii Pariſienſis, ordinis ſancti Benedicti, natione Gallus, vir in diuinis ſcripturis iugi ſtudio peritus, atq; in diſciplinis ſecularium literarum egregie doctus, ingenio & eloquio clarus, ac temporū cognitor inſignis, nomen ſuum, varia ſcribendo & docendo, ad notitiam poſteritatis tranſmiſit. E quibus extat

Hiſtoriarum volumen	lib. 5.
Et epiſtolæ plures ad diuerſos,	lib. 1.

Fert aūt in diuinas ſcripturas cōmentarios edidiſſe, q̄s necdū vidi.

IAcobus de Vitriaco, epiſcopus Achonenſis, & poſtea ſacroſanctæ eccleſiæ Romanę cardinalis, epiſcopus Tuſculanus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarum non ignarus, moribus & vita ſpectabilis, in declamandis ſermonibus ad populum excellentis ingenij fuit, & crucem cōtra Albienſes hæreticos glorioſe prædicans, multos fideles in eos apoſtolica authoritate ſignauit. Scripſit non ſpernendæ lectionis opuſcula, quibus nomen ſuum poſteris notificauit: videlicet

Hiſtoriam orientalem	lib. 1.	Vitā Mariæ de *Oegines	lib. 5.
Contra Sarracenos	lib. 1.	De ſāctis mulierib⁹ Leodieñ	li. 1.
Epiſtolarum ad diuerſos	lib. 1.		

Alia inſup nōnulla cōpoſuit, quæ ad notitiā meam non venerunt.
Claruit ſub Frederico imperatore II. anno domini 1220.

BOnaguida Aretinus, vir in vtroq; iure omnium ſuo tempore doctiſſimus, apud veteres huius facultatis profeſſores magnæ authoritatis, ingenio ſubtilis, & clarus eloquio, ſcripſit ad vtilitatem diſcipulorum iuris quædam præclara volumina, quibus ſe & vtilem præſentibus, & notum fecit futuris. E quibus extat ſumma nobilis, quam prænotauit

Introductoriam aduocatorum li.2. Cum aduocationis offi
Margarita iuris li.1. Qm̄ poſt inuentionem
Declarationes variarum cauſarum. Sed & alia quædam compoſu iſſe dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

PEtrus de Vineis, natione Teutonicus, Frederici imperatoris ſecundi ſcriba & cancellarius, vir doctus & eloquēs, ſed in eo maxime repræhenſibilis, ꝙ eidem Frederico adhærens, eius fauore contra eccleſiam Romanam ſtolidus latrauit, à quo tandem digne remuneratus, cum in certis eum offendiſſet, lumen cum oculis amiſit. Scripſit autem quædam ingenij ſui opuſcula, de quibus ego tantum reperi
Epiſtolarum ex perſona imperatoris li.6. Collegerunt pontifices
De poteſtate imperiali li.1.
Claruit eiuſdem Frederici ſecundi tēporibus, Anno domini 1230.

ANtonius, dictus de Padua, natiōe autem Hiſpanus, ex Vlyxbona ciuitate oriundus, ordinis Minorum, & B. Franciſci diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, quippe qui ante ingreſſum ordinis, theologiā Tholoſæ, Bononiæ, & Patauij multo tempore glorioſe docuit, & diſcipulos poſt ſe inſignes reliquit: tantæ ſanctitatis extitit, vt multis & viuus & mortuus coruſcarit miraculis. Fuit autem excellentiſſimus prædicator, adeo vt ſummus eum pontifex arcam teſtamenti conſueuerit appellare. Et S. Franciſcus eum ſuum epiſcopum vocare ſolebat. Scripſit inter cætera ingenij opuſcula valde elegantes & ardentiſſimos
Sermones de tempore li.1. Erunt ſigna &c. dicit
Sermones quoq; de ſanctis li.1.
Claruit temporibus Frederici imperatoris ſecundi, Anno domini 1230. Et propter miraculorū frequētiam poſt mortem à Gregorio papa nono, vnà cum ſanctis Dominico & Elizabeth Lantgrauia Thuringorum, catalogo ſanctorum ſtatim inſertus eſt.

IOrdanus ordinis prędicatorum, poſt S. Dominicum (vt dicūt) magiſter generalis, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis exercitatus & ſufficienter eruditus, verbi Dei prædicator egregius, & non minus ſanctitate q̄ ſcientia venerabilis, ſuo exemplo & melliflua doctrina multos ad pietatem erudiuit. Fertur nōnulla ſcripſiſſe opuſcula, quorum lectio declamatoribus ac deuotis fratribus nō inutilis iudicatur. E q̄bus feruntur iſta: Ex officio Prioratus ad fratres ſui ordinis

Ex-

Exhortatoriæ epiſtolæ plures, li.1.
Sermones ad populum, li.1.
De ordinis inſtitutione li.1.
Claruit ſub Frederico imperatore ſecundo, eodem tempore quo & B.Dominicus, Anno domini 1220.

RVpertus de Bobio, iuris vtriuſq; profeſſor & interpres ſagaciſſimus, ingenio ſubtilis, & ſcholaſtico more luculẽtus eloqo, qui apud veteres huius ſciẽtię profeſſores inter pręcipuos doctores eſt habitus, nomen ſuum docendo & ſcribendo cum gloria transmiſit ad notitiam poſteritatis, dans cæteris diſcendi exemplũ ac proficiendi adiumentum. Scripſit enim notabilem Summam, quam prænotauit

De ordine iudiciorum, li.1. Quia pietas paterna
Quæſtiones & determinationes.
Et alia non pauca, quæ tamen ad manus noſtras minime venerũt.

BErnardus Dorna, natione Prouincialis, Azonis Bononienſis viri clariſſimi quondã auditor atq; diſcipulus, vtriuſq; iuris profeſſor & interpres doctiſſimus, præceptoris ſui eruditiſſimi prouocatus exemplo, ſe literis totum accõmodans, varia ſcripſit opuſcula, quibus nomen ſuum immortalitati dicauit. E quibus extat volumen inſigne,

De libellorum conceptionibus li.1.
Et alia quæ non vidi.
Claruit Frederici imperatoris ſecundi tẽporibus, Anno dñi 1240.

ACcurſius, natione Italus, ex Florẽtia ciuitate oriundus, auditor quondã & diſcipulus Azonis, vir in vtroq; iure peritiſſimus, atq; in cæteris ſecularium literarum diſciplinis non infime doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, cuius quanta ſit hoc tempore apud legum ꝓfeſſores authoritas, nemo vel modice doctus qui neſciat. Scripſit multa præclara opuſcula, & prim⁹ totum ius ciuile gloſauit:

In ff.vetus li.24. In ff.nouum li.12.
In ff.Infortiati li.14. Super Codice li.12.
Super Inſtitutis li.4.
Alia inſuper nõ pauca edidit, quæ legum ſtudioſis notiſſima ſunt.

†Ichãnes Fichardus tradit in Vitis iuriſconſultorum, eum anno dñi 1226. floruiſſe, quo tẽpore (vt ipſe Accurſius refert) etiã gloſſas in authenticorũ volumen conſcripſit. Profeſſus eſt Bo-

noniæ,vbi relicto filio Franciſco Accurſio,ipſo etiam iureco∣ſulto & profeſſore,ſed patre longe obſcuriore,deceſſit.
Claruit ſub Frederico imperatore ſecundo, Anno domini 1240.

HVpertus de Bonacurſo,natione Italus,vir in vtroq; iure peritus,& ſecularis philoſophiæ nõ ignarus,ingenio promptus,& apertus eloquio, qui apud veteres iuris explanatores non obſcuræ opinionis fuit,compoſuit in ea facultate quędam præclara opuſcula,de quibus nullum ad manus noſtras memini perueniſſe.Fertur autem eius
De præludijs cauſarum li.1. Cũ de mãdato impial
Et de iudicijs quædam.
Credimus autẽ tam iſta quàm alia eius opera, peritis iuriſtis non incognita.

IOhannes de Abbatis Villa,archiepiſcopus Biſuntinus,& ſacroſanctæ eccleſiæ Romanæ cardinalis,natione Gallus,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& earũdem ſacrarum literarum famoſiſſimus interpres,qui in ſtudio Pariſienſi theologiam multis annis egregie docuit,in declamandis ſermonibus ad populum excellentiſſimus,qui ob eam rem vel maxime ex magiſtro Pariſienſi factus eſt archipræſul Biſuntinus,Scripſit valde vtiles & inſignes
Sermones de tempore li.2.
Sermones de ſanctis li.2.
Alia quoq; multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Scripſit autem dictos ſermones per circulum anni. Primo qdem, breues lectiones euangelicas & apoſtolicas breuiter exponendo. Poſtea vero,alios ſermones tam de dominicis quàm de feſtiuitatibus adeo prolixos edidit, tot ſcripturarum inducens teſtimonia, vt vix poſſint memoriæ commendari, qui tamen iam nouis ſuperuenientibus,ex parte viluerunt.

RAimũdus de Penna forti,natione Cathalanus,ſiue Prouincialis,ordinis Prædicatorum tertius magiſter generalis, vir in diuinis ſcripturis eruditus,& ſecularium literarum non ignarus,ingenio promptus,& iuris canonici notitia inſignis, nomen ſuũ varia ſcribendo immortale reddidit,& ſibi eccleſiã ſuis opuſculis perpetue(vt ita dixerim)debitricem obligauit.Nam iuſſu Gregorij papæ noni,comportauit
Decretales iuris li.5. Rex pacificus pia mi
Summam de caſibus li.3. Qm̃ vt ait Hieronym

Con

Conſtitutiones ordinis ſui li.1.
Et quædam alia.
Claruit ſub Frederico ſecundo imperatore, Anno domini 1230.

Albertus Galeoti, patria Parmenſis, canonum & legum profeſſor, interpresq́ famoſus, ingenio ſubtilis, conſilio cautus & eloquio ſcholaſticus, qui ob doctrinam & experientiã rerum, apud iuriſtas veteres inter præcipuos doctores habebatur: ſcripſit quædam in iure non contemnenda opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis cum laude immortali tranſmiſit. E quibus extat Summa

Margarita quæſtionum li.1. Cum ego Albertus Gal
Et declarationes iudiciorum li.1.
Et quædam alia diuerſa, quæ nobis incognita, habentur à diuerſis.

Godfredus Beneuentanus, Azonis Bononienſis auditor, & Iacobi Baldewini poſtmodum præceptor, vir in vtroq; iure peritiſſimus, ingenio ſubtilis, & clarus eloquio, qui multos inſignes poſt ſe diſcipulos reliquit, propter doctrinam & eruditiõem tum iuris, tum aliarum literarum humanitatis, in magna authoritate habebatur apud veteres. Cuius multa feruntur opuſcula, quibus nomen ſuum notificauit poſteritati:

De libellorum formatione li.1. Poſtquam opus notar
De ordine iudiciario li.1. Quemadmodũ Chriſt
De arte notariatus li.1.
Et alia quæ non vidi.
Claruit ſub Frederico imperatore ſecundo, Anno domini 1230.

Iohannes de Blanoſco, natione Burgũdus, vir in vtroq; iure doctiſſimus, & in philoſophorum ſecularium præceptis ſufficienter eruditus, ingenio acer & promptus, ſcripſit aperto ſermone profeſſoribus huiuſce facultatis non ſpernenda opuſcula, quibus fama nominis ſui & tunc præſentibus, & poſt futuris longe lateq́ innotuit. E quibus extat volumẽ magnæ vtilitatis, q̃d prænotauit

De actionibus aduocatorum li.1. Ego Iohãnes de Blanoſ
Et variæ quæſtiones.
Cætera autem quæ compoſuit, ad notitiã meam minime venerũt.

Iohannes, noĩe & natione Teutonicus, ex ciuitate Friburgenſi oriundus, epĩs Boſſinenſis in Hungaria, ordinis p̃dicatorum, vir in diuinis ſcripturis multum exercitatus, & doctus in iure, & in ſeculari philoſophia egregie peritus, qui propter eruditionem

&

& vitæ ſanctitatē, ex ordine ad epiſcopatum aſſumptus fuerat, quē poſtea deſerens, ad ordinē ſuū reuerſus eſt, & poſt Raimundū gn̄alis magiſter ordinis cōſtitutus, multa bona fecit. Scripſit notabilem

Summam confeſſorum, lib. 5. Quoniā dubiorum noua

Et quædam alia.

Claruit temporibus Frederici imperatoris ſecundi, Anno domini 1250. Sepultus vero eſt in conuentu ſuo Argentinenſi, multis olim (vt ferunt) coruſcans miraculis.

INnocentius papa quartus, Symbaldus ante vocatus, natiōe Italus, ciuitate Genuenſi oriūdus, ſedit in pontificatu poſt Cœleſtinum quartū annis vndecim, vir in ſcripturis diuinis & in iure doctiſſimus, amator religioſorum, qui Concilium generale Lugdunenſe celebrauit, in quo Fredericum ab Imperio, patrū conſenſu, depoſuit, & multa ad eccleſię vtilitatem conſtituit. Scripſit nihilominus quædam pręclara opuſcula, ob quorum editionē ſcriptoribus eccleſiaſticis digne annumeraſ, ad poſteritatis notitiam cum eiſdem tranſmittendus. Contra Petrum de vineis,

De poteſtate eccleſiaſtica lib. 1.

Apparatū ſuper Decretalibus lib. 5. Legitur in Ezechiele

Regulam Clariſſarum lib. 1. Forma vitæ ordinis

Authenticas quoq; lib. 1.

Epiſtolarum ad diuerſos lib. 1.

Et quædā alia. Claruit ſub Frederico ſecundo, Anno dn̄i 1250.

ROlandinus de Romancijs, iuris vtriuſq; profeſſor & interpres celeberrimus, atq; in ſeculari philoſophia nobiliter doctus, q apud iuriſtas veteres non infimus erat, ſcripſit in ea facultate quædam præclara opuſcula, quibus nomen ſuum cū gloria tranſmiſit ad notitiā poſteritatis. E quibus ego tantū reperi ſummam

De ordine maleficiorum lib. 1. Incipit paruus libellus

Determinationes & quæſtiones.

Cætera quæ cōpoſuiſſe dicitur, ad notitiam meam non venerunt.

BErnardus presbyter Compoſtellanus, Innocentij papæ quarti familiaris & capellanus, vir in iure doctiſſimus, eiuſdem pontificis ſtudio prouocatus, cōſcripſit in iure quædam præclara opuſcula, quæ in magna authoritate his temporibus apud iuriſtas habentur, de quibus ego pauca potui inuenire, ſcilicet Apparatū inſignem

Super decretalibus li. 5. In huius libri principio

Caſus decretalium lib.5. Rex pacificus pia mi
De cæteris nihil vidi.

Claruit ſub Frederico imperatore ſecundo, anno dñi 1250.

GVido de Suzaria, doctor in iure peritiſſimus, & in alijs diſciplinis ſecularis philoſophiæ ſufficienter inſtructus, ingenio ſubtilis & promptus, cautusq; conſilio, cuius apud veteres harum rerum peritos magna fuit authoritas, fertur in iure quædam pclara cudiſſe opuſcula, inter q extat Sūma notabilis, quā pnotauit
De actionibus cauſaꝝ lib.1. Sup cauſaꝝ ordinatione
Declarationes quoq; variæ.

Et alia complura, quæ ad manus noſtras adhuc minime venerunt.

BArtholomæus Brixianus, iuris canonici profeſſor & interpres eruditiſſimus, atque in cæteris ſecularis literaturæ diſciplinis egregie doctus, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio, ſcripſit tā in iure q de alijs rebus varia & præclara opuſcula, quibus nomē ſuum immortalitati donauit. E quibus ſubiecta feruntur:

Repertorium decreti lib.5. Qm̄ ſuffragantibus ve
Diſputationes decretalium lib.5.
Chronicam Italiæ lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Et quædam alia.

Idem ſcripſit additiones ad Gloſſas decreti.
Item quæſtiones Dominicales & Veneriales, numero 91.
Edidit etiam temporum hiſtoriam.

Claruit ſub Frederico imperatore II. anno domini 1240.

IOhannes de Deo, iuris vtriuſq; pfeſſor & enucleator eximius, atq; in diſciplinis philoſophiæ ſufficiēter erudit⁹, ingenio ſubtilis, ſermōe ſcholaſticus, q apud veteres magnæ authoritatis extitit, ſcripſit multa & varia in vtroq; iure opuſcula, qbus memoria nominis ſui ad multoꝝ notitiam deuenit, e quibus pauca ad notitiam meam peruenerunt. Reperi enim ſubiecta duntaxat:

Summā cauillationum lib.7. Ad honorem ſummæ tr
Aliā prænotatā, Iudicium lib.4. Principio noſtro adſit
Tabulam decreti lib.2. Liber decretoꝝ diſtin
Tabulam decretalium lib.1. Volentibus prompte
Concordantiā decreti & decretaliū lib.1. De cōſtitutiōib⁹ trac
Quęſtiones varias.

Docuit autem in ciuitate Bononienſi, vbi pdicta & alia cōpoſuit

HVgo Barchinonenſis, ordinis Prædicatorum, ſacroſanctæ ecclesiæ Romanæ tituli ſanctæ Sabinæ presbyter cardinalis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, q ante ordinis ingreſſum, ſacræ theologiæ magiſter fuerat, multosq́ inſignes diſcipulos habuerat: ſcripſit plura egregia opuſcula, quibus nomen ſuum immortalitati conſecrauit. Nec minus conuerſatione & religione, q̃ ſcientia, clarus emicans, idem manſit in dignitate qui antea fuit, de cuius libris iſti feruntur:

In Geneſim	lib.1.	In Exodum	lib.1.
In Leuiticum	lib.1.	In Numeros	lib.1.
In Deuteronomium	lib.1.	In Ioſue	lib.1.
In Iudicum	lib.1.	In librum Ruth	lib.1.
In Regum	lib.4.	In Paralipomenon	lib.2.
In Eſdram & Neemiã	lib.3.	In Tobiam	lib.1.
In Iudith	lib.1.	In Heſter	lib.1.
In librum Iob	lib.1.	In pſalterium	lib.1.
In Prouerbia	lib.1.	In Eccleſiaſten	lib.1.
In Cãtica cãticorum	lib.1.	In librum Sapientiæ	lib.1.
In Eccleſiaſticum	lib.1.	In Eſaiam prophetam	lib.1.
In Hieremiam	lib.3.	In Ezechielem	lib.1.
In Danielem	lib.1.	In 12. prophetas minores	lib.12.
In libros Machabæorum	lib.2.	In euangelium Matthæi	lib.1.
In euangeliũ Marci	lib.1.	In euangelium Lucæ	lib.1.
In euangeliũ Iohãnis	lib.1.	In epiſtolas apoſtoli Pauli	lib.14.
In Actus apoſtolorum	lib.1.	In epiſtolas canonicas	lib.7.
In Apocalyp. Iohãnis	lib.1.	Summa de caſibus	lib.1.

Alia inſuper nonnulla compoſuit, quæ ad notitiam meam nondũ venerunt.

Claruit ſub Frederico imperatore II. anno domini 1240.

IAcobus Baldeuini, Odofredi Beneuentani clariſſimi viri quondam auditor, iuris ciuilis profeſſor & interpres eximius, ingenio ſubtilis, ſermõe ſcholaſticus, cõſilio & actione pcipuus, ſcripſit in ea facultate quædam præclara opuſcula, quibus nomen ſuũ ad notitiam poſteritatis cũ laude trãſmiſit. E quibus iſta feruntur:

Super Codice	lib.12.	Super ff. veteri	lib.24.
Super ff. nouo	lib.12.	Super ff. infortiati	lib.14.

Et quædam alia.

Claruit ſub Frederico imperatore ſecundo, anno dñi 1240.

Da=

DAuid, ordinis (vt ferunt) Minoꝝ, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis exercitat⁹, vita & cōuerſatione inſignis, in declamandis ſermonibus ad populum, excellentis ingenij fu it. Scripſit quædam aperto ſermone opuſcula, quorum lectio deuo tis fratribus non eſt contemnenda, de quibus extant ſubiecta: Ad nouitios

De cōpoſitione hoīs exterioris, lib.1. Profectus religioſi 7.
De cōpoſitione hoīs interioris, lib.1. Collatiōes meas q̃s
Sermones de tempore lib.1.
Sermones de Sanctis lib.1.
Et quædam alia.

Claruit non longe poſt B. Franciſcum, ſepultus eſt in Auguſta.

HVmbertus, ordinis Prædicatorum quintus magiſter generalis, patria Viennenſis, Hugonis Barchinonenſis theologi quondam auditor, vir in diuinis ſcripturis erudit⁹, & declamator egregius, vita euangelicus, conſcientia purus, actione præcipuus, eloquio dulcis, & ad perſuadēdum idoneus, qui Hugonem olim ſuum præceptorem ſacræ theologiæ, pertraxit ad ordinem: ſcripſit quædam deuota opuſcula, quibus nomen eius ad notitiam poſteritatis deuenit. E quibus iſta feruntur:

Sup regulam S. Auguſtini lib.1. Cogitāti mihi de ſec
Summa prædicantium lib.3. Oīs hō eſt exhortand⁹
Geſta fratrum Prædicatorum lib.5.
De officijs ſui ordinis lib.1.
De tribus ſubſtātialib⁹ religio. lib.1 Filijs gratię & cohęred
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1. Et quædā alia.

Claruit, imperio vacante, anno domini 1250.

VIncentius Gallus, natione Burgundus, ordinis Prædicatoꝝ, dictus Bellouacēſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & exercitatus, ac veteꝝ lectione diues, ingenio ſubtilis, & ſermone cōpoſitus, tantum literis ſtudiū adhibuit, vt nullis vnquam laboribus, vigilijs vel occupationib⁹ ab eaꝝ cultura potuerit auocari, qn ſemp aut legeret, aut ſcriberet, aut prędicaret. Tantus itaq; fuit, vt poſt ſe necdū habuerit parē, ſi ardua quæ ſcripſit opuſcula, ex multis laborioſe collecta, æqua lance cū cæteris pōderemus. Nā petētē & ſumptus miniſtrāte rege Francoꝝ, grāde & admirabile opus Speculorum de omni (vt ita dixerim) re ſcibili, in multis voluminib⁹ maximis laboribus comportauit, q̄d ita pręnotauit atq; diſtinxit,

Speculum hiſtoriale	li.32.	Deus eſt ſubſtantia in
Speculum naturale	li.33.	Qm̄ multitudo libro
Speculum morale	li.3.	In oĩbus tuis memora
Speculum doctrinale	li.13.	Qm̄ multitudo libro
De gratia Dei quoque	li.4.	Liber generationis &c
De laudibus ſanctæ Mariæ	li.1.	Si Deũ ore ꝓphetico iu
De laudibus S. Iohannis euang.	li.1.	B. Iohannes euangeliſt
De inſtitutione puerorum	li.1.	Filij tibi ſunt? Erudi il
Conſolationem ſuper mortuo,	li.1.	In primis igiť aduerte
Epiſtolarum ad diuerſos	li.1.	

Alia inſuper nonnulla edidit, quæ ad notitiã meam non venerunt. Claruit ſub Frederico imperatore ſecundo, Anno domini 1240.

ALexander de Hales, natione Anglicus, ordinis Minorum, ꝑceptor Euſtathij cardinalis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia nulli ſuo tempore ſecundus, ingenio ſubtilis, & clarus eloquio, cum eſſet doctor ſacrarum literarum in gymnaſio Pariſienſi, vt cœleſtis philoſophiæ verus efficeretur diſcipulus, ordinem pauperũ Chriſti intrauit, quẽ ſua eruditione & ſanctitate mirabiliter illuſtrauit. Scripſit iubente Innocentio papa quarto, inſigne opus quatuor voluminibus partitum, multa vtiliter complectens, quod prænotauit

Summam theologiæ	li.4.	Qm̄ ſicut dicit Boethius
Declarationem regulæ Minorum	li.1.	Reuerendo in Chriſto

Cætera eius non vidi.

Dicitur autem ꝙ tam vetus quàm nouum teſtamẽtum ex magna parte poſtillauerit, & de concordia iuris diuini & humani multa ſubtiliter diſſeruerit, aliaq́ꝫ compoſuerit varia, quæ ad manus noſtras non venerunt.

Claruit ſub Frederico ſecundo, Anno domini 1240.

IOhannes de Rupella, ordinis fratrum Minorum, ſacræ theologiæ magiſter Pariſiẽſis, in diuinis ſcripturis eruditus, & in philoſophia Ariſtotelica magnifice doctus, qui ſe cum Alexandro de Hales, in declaratione regulæ Minorum ad miniſtrum generalem ſubſcripſit: edidit q̃dam præclara opuſcula, qbus nominis ſui famam ad poſteritatis notitiã tranſmiſit, E qbus ſubiecta ferũtur

Super ſententias	li.4.
Summa virtutum & vitiorum	li.1.
De anima quoque	li.1.

Cla

Claruit ſub Frederico imperatore ſecundo, Anno domini 1250.

HEnricus archiepiſcopus Ebredinenſis, & ſacroſanctæ Romanę eccleſię cardinalis, Oſtienſis vulgariter nuncupatus, vir in vtroq; iure peritiſſimus, qui ob excellentiam ingenij & doctrinæ, apud Alexandum papam quartum in precio fuit: ſcripſit quædam opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit, e quibus ego tantum vidi opus inſigne & oĩbus notum,

Super titulis decretalium li. 5. Alpha & ω, vnum in eſ

Summam quoq; compendioſam li. 1.

Cætera q̃ compoſuit, ad notitiam meam adhuc minime venerũt.

Claruit imperio vacãte, Anno domini 1250.

GAlterius epiſcopus Pictauienſis, ordinis fratrum Minorum, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularis philoſophiæ diſciplinis nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, in declamandis ſermonibus ad populum excellentis induſtriæ fuit. Scripſit quædam non contemnenda opuſcula, de quib' feruntur ſubiecta: Iubente nanq; Alexandro papa quarto, ſtylo digeſſit valde vtiles per anni circulum

Sermones li. 2.

Super ſententias li. 4.

Quodlibetorum li. 1. Quæritur q̊modo virtus

Claruit imperio vacante, Anno domini 1250.

GAlterus epiſcopus Magolẽſis, ex Inſulis oppido Flandriæ oriundus, vir in diuinis ſcripturis longo ſtudio exercitatus, & ſecularium literarum non ignarus, ingenio præſtans, & clarus eloq̃o, q ſuo tẽpore ꝑpter doctrinã & eruditionẽ magnæ opiniõis fuit, ſcripſit ad petitionę̃ ꝑpoſiti & clericorum Inſulenſis eccleſiæ,

Super Pſalterium li. 1. Et quaſdam epiſtolas.

Alia q̃q; nonnulla edidit, q̃ ad notitiam noſtram minime vrnerũt.

ALexander, dictus de Villa Dei, patria Dolenſis, ordinis (vt dicunt) fratrum Minorum, vir certe vndecunq; exercitatus, grammaticus, philoſophus, aſtronomus, & calculator inſignis, ſcripſit tam metro quàm proſa non pauca opuſcula, quibus nomen ſuum ad poſteritatis memoriam tranſmiſit. E quibus ego tantum adhuc reperi ſubiecta: Volumen metro leonico ſcriptum de grammatica, cuius hodie in ſcholis puerorum vſus eſt aſſiduus, neſcio ſi tam vtilis, propter imbecillioris ætatis defectum, & ignauiam præceptorum. Prænotauit autem hoc ipſum opus

Doctrinale puerorum	li.1.	Scribere clericulis pa
De computo eccleſiaſtico	li.1.	Quanuis mō in fine tem
De ſphæra	li.1.	
De arte numerandi	li.1.	

Fertur & alia complura ſcripſiſſe, ſermones, epiſtolas, variosq́; tractatus, qui ad manus noſtras adhuc minime venerunt. Claruit magna religione & doctrina ſub Frederico ſecundo, Anno domini 1240.

EVſtathius, qui & Bonauentura, De Balneo regio natus, ordinis fratrū Minorum miniſter generalis, ac deinde epiſcopus Albanēſis, & ſacroſanctæ Romanæ eccleſiæ cardinalis, Alexandri de Hales quondam auditor & diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia nobiliter doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, vita & conuerſatione deuotus atq; ſanctiſſimus, cuiꝰ ingenium, dotem naturæ, & vitæ puritatem præceptor eius Alexander cōtemplans, dicere ſolebat: In fratre Bonauentura Adam peccaſſe non videtur: ſcripſit multa & profunda & deuotiſſima opuſcula, quibus ardentia verba proferens, non minus affectum legentis in Chriſti amore accendit, quàm intellectum doctrinis ſanctis illuminat. Omnes em̄ ſui temporis doctores vtilitate operum facile præcellit, ſi ſpm̄ diuini amoris & Chriſtianæ deuotionis in eo loquentem attendas. Profundus eſt, nō verboſus: ſubtilis, non curioſus: diſertus, non vanus: flammantia, non inflantia, verba proferēs: vnde & ſecurius legitur, facilius ab amante intelligitur, vtilius frequētatur, dulcius & fructuoſius retinetur. Multi doctrinam proferunt, deuotionem prædicant multi: pauci, ſcribendo libros, docuerunt vtranq;: Bonauentura autem & multos ſuperauit, & paucos, dum eius doctrina deuotionem, deuotio inſtruit doctrinam. Si ergo & doctus vis eſſe & deuotus, illius opuſculis eſto intentus. Quæ ſunt,

Super ſententias	li.4.	Profunda fluuiorum
Breuiloquium	li.7.	Flecto genua mea ad
Soliloquium	li.1.	Dic quæſo o homo ſi
Itinerarij mentis in Deum	li.1.	In principio primum
Lignum vitæ	li.1.	Chriſto confixus ſum
Exhortatorius ad fratrem	li.1.	Qm̄ dilecte mi frater
De reductione artium &c.	li.1.	Om̄e datum optimū &
Regimen cōſcientię .i. paruū bonū,	li.1.	Ecce deſcripſi eam tibi

Iti-

Itinerarij mentis in ſeipſum	li.1.	
Compendium ſcripturarum	li.1.	
De inſtitutione nouitiorum	li.1.	
Centiloquium	li.4.	Malũ conſiderare occur
Pharetra ſiue ſcintillarium	li.4.	In cõuerſionis meæ præ
De paupertate Chri contra Guil.	li.1.	Quæſtio eſt de pauper
De quinq; feſtis infantiæ Chriſti	li.1.	Cũ ſecũdũ viro℞ venera
De ſeptem donis ſpirituſſancti	li.1.	Primum oĩm neceſſe ha
De excellentia euchariſtiæ	li.1.	
De ſex alis ſeraphin	li.1.	
Ad Blancam duciſſam	li.1.	
Illuminationum inſigne opus	li.1.	In medio eccleſiæ aperu
De tribus ternarijs peccatorum	li.1.	Tres ſunt ternarij pec
De ſeptẽ gradibus contẽplationis	li.1.	Contemplatiuo℞ aqli
De profectu religioſorum	li.1.	Si vis in ſpiritu ꝓficere
De decem præceptis	li.1.	Si vis ad vitam ingredi
Apologia pauperum	li.1.	Summi legiſlatoris
Super oratione dominica	li.1.	Pater nr̃, Orõ hæc præui
Legenda ſancti Franciſci	li.1.	Apparuit gratia Dei ſal
Conſtitutiones ſui ordinis	li.1.	
In Geneſim 7. viſionum	li.1.	
In euangelium Iohannis	li.1.	In principio, &c. Circa
In euangelium Lucæ	li.1.	Spũs dñi ſuper me. Cõſi
De tribus quæſtionibus	li.1.	In nominato magiſtro
De ſandalijs apoſtolorum	li.1.	Qm̃ ſecũdũ aplm̃ Iohan
De paſſione domini	li.3.	Currite gentes vndique
Sermones per annum	li.2.	
Epiſtolæ plures ad diuerſos.		

Alia inſup nonnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Moritur imperio vacante, ſub Gregorio papa decimo, in cõcilio Lugdunenſi, Anno domini 1283. indictione 1. ſepultus in eccleſia cathedrali Lugdunẽſi. Tandem propter ſanctitatem & miracula, noſtris dieb⁹ canonizatur ab Sixto papa quarto, ſub Frederico imperatore tertio, Anno domini 1482. Indictione 15.

PHilippus cancellarius Pariſieñ, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſeculari philoſophia nobiliter doctus, cum eſſet ſacrarum literarum famoſus magiſter, theologicæ ſcholæ Pariſiis multo tempore glorioſe ꝑfuit, vbi diſcipulos legẽdo, populos ꝑdican

cãdo magnifice inſtruxit. Scripſit de ſingulis pſalmis duos vel tres Sermones elegantes, lib. 1. Summã theologiæ li. 1. Alia quoq; plura edidit, quæ ad notitiã noſtram minime venerũt.

ALbertus epiſcopus Ratiſponẽſis, ordinis fratrum Prædicatorum, natione Teutonicus, patria Sueuus, ex Laugingen oriundus, vir in diuinis ſcripturis valde ſtudioſus & eruditꝰ, atq; in ſeculari philoſophia nulli ſuo tempore ſecundus, ingenio ſubtilis, eloquio ſcholaſticus, vita & cõuerſatione deuotus atq; ſanctiſſimus, qui propter doctrinam & eruditionẽ, Magnus dictus eſt, docuit ſacras literas & philoſophiam Ariſtotelicam multis annis, primo Pariſijs, poſtea Coloniæ, vbi inter alios Thomã de Aquino habuit egregium diſcipulum. Ad epiſcopatũ deinde Ratiſponẽſis eccleſiæ aſſumptus, cum illum aliquot annis gubernaſſet, deſeruit, & amore ſtudij ſalutaris ad cõuentum ſuum Coloniã reuerſus eſt, vbi vſq; ad finem vitæ docendo & ſcribendo perſeuerauit. Scripſit multa & pene infinita opuſcula, de quibus ſubiecta feruntur.

Summa theologiæ	lib. 4.	Mirabilis facta eſt ſci
Super ſententias	lib. 4.	
De quatuor coæuis	lib. 1.	
De homine	lib. 1.	
De bono	lib. 1.	
De vita ſpiritali	lib. 1.	
In officium Miſſæ	lib. 1.	Ecce ego declinabo in
De corpore Chriſti	lib. 1.	
De eodem 32. ſermones	lib. 1.	De ſacroſancto corpo
De muliere forti	lib. 1.	Laudes eccleſiæ de
Super libros Dionyſij	lib. 5.	Mirabile eſt nomen
De multiplici timore	lib. 1.	Qm̃ plus exẽplo q̃ ver
De laudibus ſanctæ Mariæ	lib. 1.	Clara eſt & q̃ nunquã
Defenſoriũ mendicantium	lib. 1.	
De partu hominis	lib. 1.	
De formatione hominis	lib. 1.	
De origine animæ	lib. 1.	
Super orationẽ dominicam	lib. 1.	
De arte prędicandi	lib. 1.	
De reparatione lapſi	lib. 1.	
De adhærendo Deo	lib. 1.	Cogitãti mihi aliquid
In quinq; libros Moſis	lib. 5.	

In Io-

In Ioſue	lib.1.	
In Iudicum	lib.1.	
In Ruth	lib.1.	
In Regum	lib.4.	
In Paralipomenon	lib.2.	
In Eſdram & Neemiam	lib.5.	
In Thobiam	lib.1.	
In Iudith	lib.1.	
In Heſter	lib.1.	
In Prouerbia	lib.1.	
In Eccleſiaſten	lib.1.	
In Cantica canticorum	lib.1.	
In librum Sapientiæ	lib.1.	
In Eccleſiaſticum	lib.1.	
In Machabæorum	lib.2.	
In Iob	lib.1.	
In Eſaiam	lib.1.	
In Hieremiam	lib.1.	
In Ezechielem	lib.1.	
In Danielem	lib.1.	
In xij. prophetas minores	lib.12.	Eccleſiaſtici xlix. Et xij.
In Euangelium Matthæi	lib.1.	Sume tibi librum gran
In euangelium Marci	lib.1.	Ecce vicit leo de tribu
In euangelium Lucæ	lib.1.	
In euangelium Iohannis	lib.1.	
In epiſtolas Pauli	lib.14.	Aquila grandis magna
In Apocalypſin	lib.1.	
Sermones de tempore	lib.1.	Quoniã veritatis teſtimon
Sermones de ſanctis	lib.1.	Venite poſt me, faciam
De animalibus	lib.26.	
Paradiſus animæ	lib.1.	
Orationum ſuper ſententias	lib.1.	
Orationum ſuper euangelia	lib.1.	
De differentia ſpũs & animæ	lib.1.	
De diuinatione & prophetia	lib.1.	
Diuerſarũm quæſtionum	lib.1.	
De natura locorum	lib.1.	
De cauſis elementorum	lib.1.	

De motibus animalium lib.1.
De intellectu & intelligibili lib.1.
De iuuentute & ſenectute lib.1.
De vita & morte lib.1.
De plantis & vegetabilibus lib.1.
Summa philoſophiæ lib.1.
De vnitate intellectus lib.3.
Quæſtiones cōtra Auerroiſtas, lib.1.
De vnitate formæ lib.1.
Philoſophia moralis lib.16.
De monaſtica lib.5.
De œconomica lib.4.
De politica lib.8.
De arithmetica lib.1.
De geometria lib.1.
De muſica ib.1.
De aſtronomia lib.1.
De ſphæra lib.1.
De aſtris lib.1.
Speculum aſtronomiæ lib.1.
De mineralibus lib.5.
De natura deorum lib.1.
De ſecretis naturæ lib.1.
De XII. alphabetis lib.1.
De magiſtris eligendis lib.1.
De ſomniis lib.1.
De vniuerſalibus lib.1.
De prædicamentis lib.1.
De ſex principiis lib.1.
De diffinitionibus lib.1.
De cauſis lib.1.
De grammatica lib.1.
De rhetorica lib.1.
De medicina lib.1.
De lanificio lib.1.
De agricultura lib.1.
De aratura lib.1.
De nauigatione lib.1.

De metaphyſica lib.13.
In phyſicam Ariſtotelis lib.8.
De cœlo & mundo lib.4.
De generatiõe & corruptione lib.2.
De ſcientia meteororum lib.4.
De anima lib.1.
De nutrimento & nutribili lib.1.
De ſomno & vigilia lib.1.
Quæſtiones quindecim lib.1.
De perſpectiua lib.1.

In libros Ariſtotelis cõmentatus eſt, ac alia multa compoſuit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

†Claruit Pariſiis anno domini M.CC.LVII.

Moritur ſub Rodulpho imperatore, anno domini 1280. indictione 8. ætatis ſuæ anno 80. ſepultus in medio chori Cõuentus ſui Colonienſis. Et non ſurrexit poſt eum vir ſimilis ei, qui in omnibus literis, ſcientijs & rebus, tam doctus, eruditus & exptus fuerit. Quod autem de necromantia accuſatur, iniuriã patitur, vir Deo dilectus.

SImon de Tornaco, presbyter, in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſeculari philoſophia ſubtiliter doctus, dialectic⁹ acutiſſim⁹, & omnium liberalium artium peritiſſimus, factus theologicæ scholę magiſter, multis annis in gymnaſio Pariſiẽſi docuit, vbi plurimos auditores erudiuit. Sed dum Ariſtotelem nimium ſequitur, erraſſe in quibuſdam inuenitur. Scripſit autem quædã ingenij ſui opuſcula, de quibus feruntur ſubiecta:

Sententiarum ſuarum lib.1.
Quæſtiones varię lib.1.
In ſymbolum Athanaſii lib.1.

Alia quoq; nõnulla edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

THomas (†ex comitibus) de Aquino, ordinis fratrum Prædicatorum, Alberti Magni in conuentu Colonienſi auditor & diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, vita & conuerſatione inſignis, inter omnes doctores ſui temporis facile obtinuit principatũ, q velut alter Auguſtinus, ſe ſtudio ſcripturæ totũ dedit, dieq; ac nocte in illius amore & exercitio comorando, tot ac tãta ſcripſit volumina, vt paucos inter modernos vel numero vel vtilitate habeat æquales:

Super ſententias	lib.4.	Ego ſapientia effudi
Summam theologiæ	lib.4.	Quia catholicæ verit
Contra gentiles	lib.4.	Veritatem meditabitur
Contra errores Græcorum	lib.1.	Libellum ab excellētia
Contra Armenos & Sarracenos	lib.1.	Beatꝰ Petrus apoſtolus
Compendium theologiæ	lib.3.	Aeterni patris verbum
De præceptis charitatis	lib.1.	Tria ſūt homini neceſſa
De fide & ſacramentis	lib.1.	Poſtulat à me veſtra
Super oratione dominica	lib.1.	Pater noſter, Inter alias
Super Aue Maria	lib.1.	Aue Maria, &c. In ſa
Super ſymbolo apoſtolorum	lib.1.	Credo,&c. Primū q̄d eſt
De centum octo articulis	lib.1.	Primo cōſiderādum eſt
De 42. articulis	lib.1.	Reuerendo in Chriſto
De 36. articulis	lib.1.	Lectis veſtris lr̄is, in eis
De ſex articulis	lib.1.	Chariſſimo ſibi ī Chr̄o
De differētia diuini verbi & hūani,	lib.1.	Ad intellectum huius
De natura verbi	lib.1.	Qm̄ circa naturā verbi
De ſubſtantijs ſeparatis	lib.1.	Quia ſacris angelorum
Contra Auerroiſtas de intellectu	lib.1.	Sicut omnes hoīes natu
Aduerſum detractores religionis	lib.1.	Chriſtianæ religionis
De perfectione vitæ ſpiritalis	lib.1.	Qm̄ quidam pfectionis
Contra impugnatores ordinis	lib.1.	Ecce inimici tuæ ſo
De regimine principum	lib.4.	Cogitanti mihi quid
De forma abſolutionis	lib.1.	Perlecto libello à vo
De regimine Iudæorum	lib.1.	Excellentiæ veſtræ re
Expoſitionem primæ decretalis	lib.1.	Saluator noſter diſcipu
Expoſitionem ſecundæ decretalis	lib.1.	Damnamus ergo & re
In Eſaiam prophetam	lib.1.	
In Hieremiam	lib.1.	
In Threnos eiuſdem	lib.1.	
In Cantica Canticorum	lib.1.	
In tres nocturnos Pſal.	lib.1.	
In Iob ad literam	lib.1.	Sicut aūt in rebus quæ
Continuum in euangelia	lib.4.	Sanctiſſimo ac reuer
Lecturam iu euangelia	lib.4.	
In epiſtolas Pauli	lib.14.	
In epiſtolas canonicas	lib.7.	
De ſacramento altaris	lib.1.	Memoriam fecit mirab

De hu

De humanitate Chriſti	lib.1.	Chriſtus Ieſus venit
De dilectione Dei & proximi	lib.1.	Magiſter, q̃d eſt mand
De diuinis moribus	lib.1.	Perfecti eſtote ſicut
De beatitudine	lib.1.	Beati q habitant in do
De puritate conſcientiæ	lib.1.	Qm̃ fundamentum &
De officio ſacerdotis	lib.1.	Quia ſacerdotis offici
De ſignificatione Miſſæ	lib.1.	In virtute ſanctæ crucis
De vitijs & virtutibus	lib.1.	Quatuor ſunt virtutum
De emptione reddituum	lib.1.	Recepi literas veſtras in
De veritate ſummam	lib.1.	Quid eſt veritas &
De potentia Dei diſput.	lib.1.	Quæſtio eſt de poten
De actione Iudæorum	lib.1.	Illuſtri dñæ Alheidi
Quodlibeta 12.	lib.1.	Quæſitum eſt à Deo
Super Boethio de trinitate	lib.1.	Ab initio natiuitatis
Super eodem de hebdomadibus	lib.1.	Præcurre prior in do
Super libris Dionyſii	lib.4.	
De ſortibus	lib.1.	Poſtulauit à me veſtra
De iudicijs aſtrorum	lib.1.	Quia petiſti vt tibi
De æternitate mundi	lib.1.	Suppoſito ſecundũ fidẽ
De fato	lib.1.	Quæritur de fato an ſit
De principio indiuiduationis	lib.1.	Qm̃ duæ ſũt in homine
De ente & eſſentia	lib.1.	Quia paruus error in
De principijs naturæ	lib.1.	Qm̃ quoddã poteſt eſſe
De materia & dimenſionibus	lib.1.	Poſtq̃ de principijs ſer
De mixtione elementorum	lib.1.	Dubium apud multos
De occultis operibus naturæ	lib.1.	Qm̃ in quibuſdam natu
De motu cordis	lib.1.	Quia om̃e quod moue
De inſtantibus	lib.1.	Qm̃ omnẽ durationem
De quatuor oppoſitis	lib.1.	Qm̃ quatuor ſunt op
De demonſtratione	lib.1.	Ad habẽdum cognitio
De fallacijs	lib.1.	Quia logica eſt ratio
De propoſitionibus modalibus	lib.1.	Quia propoſitio mod
De natura accidentis	lib.1.	Qm̃ om̃is cognitio hu
De natura generis	lib.1.	Qm̃ oĩs natura gene
De principijs animæ	lib.1.	Vt adiutorium homini
De tempore	lib.1.	Sicut vult philoſophus
De pluralitate formarum	lib.1.	Qm̃ ſanctum eſt hono
De natura ſyllogiſmorum	lib.1.	Qm̃ ſcire eſt cauſam rei

De ſenſu & intellectu	lib.1.	Circa conſiderationem
De inuentione medij	lib.1.	Qm̃ principium ſyllogi
De natura luminis	lib.1.	Cõſiderandum eſt de na
De natura loci	lib.1.	Ad ſciendum naturam
De vniuerſalibus	lib.2.	Circa vniuerſalia mul
De intellectu & intelligibili	lib.1.	Sciendum ꝙ de ratiõe
Dictorum ſuorum concordiam	lib.1.	Pertranſibunt multi &
Sermones multos	lib.1.	
Contra Guil. de ſancto amore	lib.1.	

Iubente Vrbano papa quarto, officium feſti corporis Chriſti compoſuit. In omnes Ariſtotelis ac Porphyrij libros commẽtatus eſt. Alia quoq; multa edidit tam in diuinis ſcripturis quàm in ſeculari philoſophia, quæ ad manus noſtras minime venerunt. Moritur ſub Rodulpho imperatore, Anno domini 1274. indictione 2. Et canonizatus eſt à papa Iohanne 22.

THomas de Cantiprato, natione Brabantinus, ordinis fratrum Prædicatorum, Alberti Magni quondam (vt ferunt) diſcipulus, vir deuotus, & tam in diuinis ſcripturis quàm in ſecularibus literis egregie doctus, ingenio promptus, eloquio ſcholaſticus, fertur quædam præclara ſcripſiſſe volumina, quibus nomẽ ſuum ad notitiam poſteritatis deduxit. E quibus extat opus de apibus myſticis, quod prænotauit

Bonum vniuerſale	lib.2.	Reuerendo in Chriſto
De rerum natura	lib.1.	
Vita ſanctæ Chriſtinæ	lib.1.	

Et cætera quæ non vidi.
Claruit ſub Rodulpho imperatore, Anno domini 1270. Et ſunt q ſcribant eum Græci ſermonis habuiſſe peritiam, & libros Ariſtotelis, quorum iam vſus in ſcholis eſt, tranſtuliſſe.

ALphonſus rex Caſtellæ & Legionis, philoſophus & aſtronomus inter omnes ſui temporis excellentiſſimus, ingenio ſubtilis, & clarus eloquio, literarum amator & cultor inſignis, cum poſt longam Imperij Romani vacationem, cõtra Richardum fratrem regis Angliæ, in Romanorum regem fuiſſet electus, & eſſet vir bonus & prudens, mortuo Richardo anno electionis ſuæ qntodecimo, intuitu pacis coram Gregorio papa decimo voluntarie ceſſit, & omni iuri ſuo quod in electione ſua habuerat, ſponte renunciauit. Scripſit valde vtiles & elegantes

In

In aſtronomia tabulas lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Claruit tempore Imperij vacantis, Anno domini 1270.

PEtrus ordinis fratrum Prædicatorum, natione Gallus, & eiuſdem religionis in Fräcia Prior prouincialis, vir in diuinis ſcripturis longo ſtudio doctus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio acutus, & promptus eloquio, in declamandis ad populum ſermonibus idoneus fuit. Vnde ad vtilitatem legentium composuit per anni circulum non ſpernendos
Sermones de tempore lib.1.
Sermones quoq; de ſanctis lib.1.
Sed & alia nonnulla ſcripſiſſe dicit, q̄ ad notitiā meā non venerūt.

PEtrus de Tarātaſia ordinis Prædicatorum, & poſt Gregorium decimum papa, Innocentij quinti nomine, canonice conſecratus, ſedit in pontificatu ſummo menſibus tantum quinq;, vir certe in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in philoſophia Ariſtotelica nobiliter doctus, qui theologiam multis annis egregie docuit, & magnam ſuæ eruditionis laudem acquiſiuit. Scripſit multa præclara opuſcula, quibus & tunc præſentibus, & poſtea futuris nomen ſuum notificauit. E quibus extant
Super ſententias lib.4. Nunquid noſti ordinē
In epiſtolas Pauli omnes lib.14. Principia rerum inq̄rē
In Pſalmos quoque lib.1.
In Cantica Canticorum lib.1.
Scripſit & alias in Bibliā lecturas, vt dicit, plures, quas necdū vidi.
Claruit in pontificatu ſub Rodulpho imperatore, Anno dñi 1275.

IOhannes Eſculanus de Eſculo, ordinis fratrum Minorum, poſt ſanctum Bonauenturam miniſter generalis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & declamator ſermonum egregius, miſſus Cōſtantinopolim à Gregorio papa decimo, Græcos ad obedientiam Romanæ eccleſiæ ſuis exhortationibus reduxit, & ſecum ad concilium Lugdunenſe venire perſuaſit. Scripſit ad ædificationem fidelium, non ſpernendos
Sermones de tempore lib.1.
Sermones de ſanctis lib.1.
Epiſtolas plures ad diuerſos lib.1.
Et quædam alia.
Claruit imperio vacante, Anno domini 1270.

Ru-

RVpertus de Ruſia, ordinis fratrum Minorum, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularis literaturæ non ignarus, quippe qui theologiã multis annis egregie docuit, & multos inſignes poſt ſe diſcipulos reliquit, ſcripſit nonnulla præclara opuſcula, quibus nomen ſuũ ad poſteros trãſmiſit. E quibus extat ad Haymonem Anglicum, ordinis ſui miniſtrũ generalem, virum æque doctiſſimum, declaratio

In regulam S. Franciſci lib. 1.
Super ſententias quoq; lib 4.
Sermones varij lib. 1. Et quædã alia.

Claruit imperio vacante, anno domini 1270.

VDalricus de Argentina, natione Teutonic⁹, ordinis fratrum Prædicatorum, Alberti Magni quondam auditor atq; diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, compoſuit non ſpernendæ lectionis opuſcula, quibus & præſentibus & futuris innotuit. E quibus extant

Super ſententias lib. 4. Summa theologiæ lib. 1.
De anima quoq; lib. 1. Et alia multa.

Claruit ſub Rodulpho imperatore, anno domini 1280.

HAymo natione Anglicus, ordinis fratrum Minorũ miniſter gñalis, vir in ſcripturis ſanctis longo ſtudio exercitatus, quippe qui cathedram magiſtralem theologicæ facultatis conſequutus, in ea multos erudiuit diſcipulos, qui iuſſu Alexandri papę quarti, Breuiarium Romanum correxit & rubricauit: fertur inter alia compendioſe ſcripſiſſe

Super ſententias lib. 4. Et quoſdam ſermones lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit imperio vacante, anno domini 1270.

OTto epiſcopus Friſingenſis in Germania Bauarię, & vt quidã ſcribunt, nepos Frederici imperatoris primi, natione Teutonicus, quem Pius Papa ſecundus allegans in quadam oratione commendat, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis nõ infime doctus, ingenio ſubtilis, & clarus eloquio: ſcripſit quædam non contemnendæ lectionis opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis cum gloria tranſmiſit. Inter quę extat opus inſigne, & omni laude proſequendum,

Hiſtoriarum lib. 1. Et alia quæ non vidi.

Cla

Claruit imperio vacante, anno domini 1260.

PEtrus Hiſpanus Portugalenſis, epiſcopus Tuſculanus, & ſacroſanctæ Romanæ eccleſiæ cardinalis, ac poſtremo ſummus pontifex poſt Hadrianum quintum, vir in medicinis valde eruditus, & in ſeculari philoſophia magnifice doctus, ſedit in pontificatu menſibus tantũ octo. Scripſit medicis non contemnenda opuſcula, de quibus feruntur ſubiecta:

Theſaurus pauperum	lib. 1.	De problematibus	lib. 1.
Canones medicinæ	lib. 1.	Epiſtolarum ad diuerſos	lib. 1.
Et quædã alia.	†nempe tractatus in dialecticam aliquot, vulgo iam olim notiſſimos.		

Claruit in põtificatu ſub nomine Iohannis XXI. temporibus Rodulphi imperatoris, anno domini 1275.

GVilhelmus ciuis Placentinus, medicinę artis doctor eruditus, & aliarum literarũ humanitatis non ignarus, qui publico ſalario cõductus Veronæ, multis annis in ea facultate ſcholam tenuit, & diſcipulos egregios plures erudiuit: ſcripſit huius ſcientiæ profeſſoribus non ſpernenda opuſcula, quibus nomen ſuũ tam præſentibus quàm futuris notum effecit. E quib⁹ extat inſigne volumen quod prænotari voluit

De vniuerſa medicina	lib. 4.	De chirurgia quoque	lib. 1.

De cæteris nihil reperi.

Claruit ſub Rodulpho imperatore, anno domini 1270.

GVilhelmus epiſcopus Pariſienſis, patria Aluernus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularis philoſophiæ nõ ignarus, ingenio ſubtilis, & apertus eloquio, nec minus conuerſatione quàm ſcientia venerandus, compoſuit non pauca eruditionis ſuæ opera, quibus & doctum ſe oſtendẽs magiſtrum & deuotum, nominis ſui memoriam reddidit immortalem. De quibus ſubiecta ferũtur: Volumen inſigne, prænotatum

De ſancta Trinitate	lib. 1.	De primo principio	lib. 1.
De Sacramentis	lib. 1.		
Cur Deus homo	lib. 1.	Ponã adhuc quatuor	
Summa Virtutum	lib. 1.	Summa vitiorum	lib. 1.
De fide & legibus	lib. 1.	In ordine diuinaliũ ſa	
De animabus humanis	lib. 1.	De bono & malo	lib. 1.
De vniuerſo	lib. 6.	De profeſſione nouitiorum	lib. 1.
De dono ſcientiæ	lib. 1.	De operibus virtutum	lib. 1.

De triginta remedijs tentationum	lib.1.		
Contra pluralitatem beneficiorum	lib.1.		
De clauſtro animę	lib.1.		
De rhetorica diuina	lib.1.	In ſacris ac ſignifica	
De pœnitentia	lib.1.	Secunda tabula poſt	
De dæmonibus	lib.1.	Poſtq̃ auxilio Dei eo	
In Pſalterium	lib.1.	In Prouerbia Salomōis	lib.1.
In Eccleſiaſten	lib.1.	In Cantica canticorum	lib.1.
In Euangeliū Matthæi	lib.1.	Sermones varij	lib.1.
Epiſtolarū ad diuerſos	lib.1.		

Alia q̃q; nōnulla edidit, quę ad notitiam meam minime venerūt. Claruit ſub Frederico imperatore II. anno domini 1250.

IOhannes Valeis, aliàs Galēſis, natione Anglicus, ordinis fratrū Minorum, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, qui in gymnaſio Pariſienſi multo tempore theologiam glorioſe docuit, tantæ eruditionis & eloquentiæ fuit, vt arbor vitæ ſit appellatus. Scripſit multa p̃clara opuſcula, q̃bus nomen ſuū ad notitiā poſteritatis cum gloria trāſmiſit. Sed pauca eoꝝ ad manus noſtras peruenerūt. Reperi nanq; volumē inſigne, q̃d prædicatoribus verbi Dei valde neceſſariū & vtile iudico, q̃d pleriq; communeloquiū appellāt, eo ꝙ de omi ſtatu aliq̃d cōtineat, ſed ipſe prænotauit illud

Summam collationum	lib.7.	Cum doctor ſiue prædica
Super Sententias	lib.4.	
De ordinatione vitæ	lib.1.	Quoniā omi negocio tem
Manipulum florum	lib.1.	Abſtinentia bonum eſt in
In Apocalypſin Iohannis	lib.1.	
Sermones varios	lib.1.	
De diuerſis materijs	lib.1.	

De cæteris nihil reperi.

¶ Et nota ꝙ iſte Iohannes librum qui dicitur Manipulus florum, cuius prologus incipit, Ruth paupercula, inchoauit, quem morte p̃uentus non finiuit, ſed frater Thomas de Hybernia eundē poſtea compleuit. Ipſe autem liber ſic incipit ſecundum ordinem alphabeti: Abſtinentia bonum eſt in cibo cum gratiarum actione perci pere &c. Claruit tēporibus Rodulphi imperatoris, anno dñi 1270.

GVilhelmus Duranti, epiſcopus Minacenſis, Henrici Oſtienſis quōdam auditor atque diſcipulus, quem Speculatorem nuncupāt, doctor in iurę pitiſſim⁹, & eccleſiaſticę obſeruationis val=

valde ſtudioſus, ingenio ſubtilis & clar' eloq:ſcripſit ad Ottobonum cardinale S. Hadriani, poſtea ſummū pontifice, Hadrianū quintum, egregiū opus in tribus voluminibus partitū, q̃d p̄notauit

Speculum iuris,	lib.3.	Reuerendo in Chriſto
Rationale diuinorum	lib.8.	Quæcunq; in eccleſiaſt
Repertorium iuris	lib.1.	Protoplaſti rubigine

Et quædam alia.

Claruit ſub Rodulpho imperatore, & compleuit opus ſuum Rationale diuinorum, ſicut per ſe teſtatur, anno domini 1286.

IAcobus de Beluiſio, vtriuſq; iuris clariſſimus doctor & cautus interpres, ingenio ſubtilis, eloquio ſcholaſticus, conſilio & ſcientia profundus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus: fertur in iure quædam præclara ſcripſiſſe opuſcula, quibus nomen ſuum ad memoriam poſteritatis trāſmiſit, e quib' nullum adhuc videre potui. Fertur autem eius

In authenticis	lib.1.	De vſu feudorum	lib.1.
Additiones in nouellis	lib.1.		

Et diſputationes variæ. Et alia multa.

Claruit ſub Rodulpho imperatore, anno domini 1270.

GVilhelmus Lugdunenſis, ordinis fratrū Prædicatorum, vt ferunt, eiuſdē eccleſiæ epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis multū eruditus, & ſeculariū literarū nō ignar', ingenio dulcis & ſubtilis eloq;, nō curioſus, attamē cōpoſitus, in declamādis ad populū ſermōibus ſatis egregi' fuit. dicit nōnulla ſcripſiſſe opuſcula, qbus & tūc p̄ſentes, & poſtea futuros, magnifice inſtruxit. e qbus feruntur

Super ſententias	lib.4.	
Summa Virtutum	lib.5.	Cum circa ſingula vtilia
Summa vitiorum	lib.8.	Dicturi de ſingulis vit
Sermones ad populum	lib.1.	

Alia q̃q; multa ſcripſiſſe dicit, quę ad notitiā meam non venerunt.

GVilhelmus Guarrōis, natione Anglicus, ordinis fratrum Minorum, præceptor Iohānis Scoti eiuſdem religionis, vir in diuinis ſcripturis ſatis eruditus, & in philoſophia Ariſtotelica longo ſtudio (more theologorum modernorū) valde peritus, ſcripſit ingenij ſui quædam non ſpernenda opuſcula, quibus ſe poſteritati notificauit. E quibus extant

Super ſententias	lib.4.	Q̃m teſte B. Auguſtino

De cæteris nihil vidi.

Claruit temporibus Rodulphi imperatoris, Anno domini 1270.

GErardus monachus cœnobij S. Quintini in Inſula, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus, & iugi exercitatione peritus, atq; in ſecularibus literis ſufficienter inſtructus, ingenio promptus & clarus eloquio: ſcripſit quædã non contẽnendæ lectionis opuſcula, quibus nomen ſuum præſentibus & futuris notificauit. E quib⁹ fertur hiſtoria translationis coronæ & partis de cruce domini, q̃s reliquias Ludouicus rex Franciæ ab imperatore Conſtantinopolitano conſequutus, tranſtulit Pariſios. Scripſit etiam beatæ Elizabeth Lantgrauiæ

Miracula poſt mortem lib. 1.
Reſponſoria & cantus de eadem lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit ſub Rodulpho imperatore, Anno domini 1270. Et vtraq; literatura varia compoſuit opuſcula.

GVilhelmus Lamarenſis, ordinis fratrum Minorum, vir in diuinis ſcripturis longo vſu & exercitio doctus, atq; in ſeculari philoſophia iuxta morem illius temporis ſatis peritus, ingenio clarus, ſermone ſcholaſticus, cõpoſuit varia in ſcripturis opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis trãſmiſit. E quibus iſta feruntur:

Super ſententias lib. 4.
Correctorium operum Thomæ lib. 1.
Additiones in Bonauenturam lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit ſub Rodulpho imperatore, Anno domini 1280.

RIchardus archiepiſcopus Remẽſis in Gallia, ordinis fratrum Minorum, in ſcripturis ſanctis egregie doctus, in declamandis ad populum ſermonibus nullo doctorum ſui temporis inferior, ſubtilis ingenio, & eloquio clarus, dicitur multa præclara ſcripſiſſe volumina, quibus tunc præſentibus ſe vtilem, & futuris reddidit notum, ſed nihil eorum ad manus noſtras memini perueniſſe. Feruntur eius

Sermones de tempore lib. 1.
Sermones quoq; de ſanctis lib. 1.

Claruit ſub Rodulpho imperatore, Anno domini 1270.

GVilhelmus de Samuco, ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, natione Gallus, vir in diuinis ſcriptu=

pturis eruditus,& ſecularium literarum nō ignarus,ingenio & elo quio clarus,& non minus conuerſatione quàm doctrina venerabi lis: edidit magnæ vtilitatis plura opuſcula,quib' nominis ſui memoriam ad notitiam poſteritatis tranſmiſit.E qbus feruntur ſubiecta: Opuſculum quoddam ſpiritualibus perſonis non inutile, quod prænotauit

Decretales religioſorum	lib.1.
Super ſententias	lib.1.
In regulam ſui ordinis	lib.1.
Chronica ordinis ſui	lib.1.

Et alia multa.

Claruit ſub Rodulpho imperatore,Anno domini 1280.

AEgidius de Roma, ordinis fratrum eremitarum S.Auguſtini Prior generalis, ac deinde Bituricenſis archiepiſcopus, B. Thomæ Aquinatis quondam auditor,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& in philoſophia Ariſtotelica nulli ſuo tempore ſecundus,ingenio ſubtilis,ſermone ſcholaſticus,vita & conuerſatione deuotus:ſcripſit multa & pene infinita opuſcula,de quibus ad manus noſtras pauca puenerūt.Feruntur aūt eius ſubiecta:

In hexameron	lib.2.	
In Cantica Canticorum	lib.1.	Sonet vox tua in aurib'
In epiſtolas Pauli	lib.14.	
Super ſententias	lib.4.	Candor eſt enim lucis
Expoſitio primæ decretalis	lib.1.	Firmiter credimus &
De regimine principum	lib.1.	Ex regia & ſacratiſſ
Quodlibeta multa	lib.1.	Quæſtiones propoſitæ
In officium Miſſæ	lib.1.	
De intellectu poſſibili	lib.1.	
Laudes ſapientiæ diuinæ	lib.1.	
De ſapientia diuina in beatis	lib.1.	
De ſubiecto theologiæ	lib.1.	
De bona fortuna	lib.1.	
De corpore Chriſti	lib.1	Quia inter cætera quæ
De menſura angelorum	lib.1.	Quod de mēſura angelo
De cognitione angelorum	lib.1.	Quæſtio, Vtrum ange
De mortuis	lib.1.	
Diſtinctio articulorum fidei	lib.1.	
De gradibus formarum	lib.1.	Quæſitum eſt de Deo

De prædeſtinatione	lib.1.	Nobili militi domino
Theorica de eſſe & eſſentia	lib.1.	Omne eſſe vel eſt &c.
De generatione & corruptione	lib.1.	Anima,vt teſtatur phi
De peccato originali	lib.1.	Ego ſum puluis &
De formatione humani corporis	lib.1.	In quo ponuntur &c
De poteſtate eccleſiaſtica	lib.3.	
De carcere	lib.1.	
Compendium theologiæ	lib.6.	Veritatis theologicæ
De renunciatione Papæ	lib.1.	Non ei placebit cum
Aduerſus corruptorem Thomæ	lib.1.	Quare detraxiſti ſer
Sermones varij	lib.2.	

In omnes libros Ariſtotelis.
Epiſtolæ notabiles. Et alia non pauca.
Claruit ſub Rodulpho imperatore, Anno domini 1280.

GAnfredus de Trano, ſubdiaconus eccleſię Romanæ, & ſummi pontificis (vt ferunt) capellanus, vir in iure canonico & philoſophia ſeculari nobiliter doctus, ingenio præſtans & clarus eloquio, qui inter doctores huiuſce facultatis nō vltimus ſuo tempore eſt habitus: ſcripſit non ſpernendæ lectionis opuſcula, quibus nomen ſuum poſteritati notificauit. E quibus extat Summa notabilis & ſatis vulgata

Super titulis decretalium	lib.5.	Gloſarum diuerſitas in
Quæſtiones variæ	lib.1.	

Alia q̄ compoſuiſſe dicitur, ad notitiam noſtrā minime venerunt.

GVido de Baypho, archidiaconus Bononienſis, vir in vtroque iure peritiſſimus, ingenio acutus & clar⁹ eloquio, cuius apud huius ſcientiæ profeſſores vſque in hodiernum diem magna perſeuerat authoritas: ſcripſit multa inſignia volumina, quib⁹ memoriam nominis ſui (vt ita dicam) reddidit immortalem. E quibus pauca ad notitiam meam hucuſq; peruenerunt. Reperi enim duntaxat ſubiecta: Volumen grande & valde notabile, quod Roſarium prænotauit,

Super decreto	lib.3.	Reuerendo in Chriſto
Super decretalibus	lib.5.	

Claruit ſub Adolpho imperatore, Anno domini 1290.

THadæus natione Florentinus, medicæ artis peritiſſimus doctor, qui eam ſcientiam apud Bononiam, certis annis publico ſalario conductus, egregie docuit, & theſaurum pene incre di-

dibilem congregans, magnam experientiæ ſuæ famam acquiſiuit: Cum enim ab aliquo principe vocaretur, non minus quàm quinquaginta aureos pro diurna mercede habere volebat. Ab Honorio Papa quarto aliquando vocatus, non prius accedere voluit, q̃ centum aurei illi in diem ſtatuerẽtur: qui à grauiſſima infirmitate curatus, decem millia aureos illi condonauit. Scripſit

In aphoriſmos Hippocratis lib.1.
In prænoſticos eiuſdem lib.1.
In opus acutorum eiuſdem lib.1.
In Techni Galeni lib.1.
In Iſagogas Iohannitij lib.1.
De conſeruanda ſanitate lib.1.
Conſilia varia lib.1.
Et quædam alia.
Claruit ſub Rodulpho imperatore, Anno domini 1280.
Et tandem octogenarius Bononiæ mortuus eſt.

IOhannes de Parma, ex Bononiæ finibus oriundus, ordinis fratrum Minorum miniſter generalis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, vita & conuerſatione deuotus, & ſanctæ paupertatis amator inſignis, q ex gymnaſio Pariſienſi vbi ſententias legerat, in Generalem abſens fuit electus: fertur multos & varios ſcripſiſſe tractatus, quibus nomen eius ad memoriam noſtram deuenit. E quibus ego tantum reperi

Super ſententias lib.4.
De conuerſatione religioſorum lib.2.
Claruit Imperio vacante, Anno domini 1260.

IOhannes Chriſtophori, ordinis fratrum Prædicatorum, in ſcripturis longo & continuo ſtudio exercitatus, atq; in ſeculari philoſophia nobiliter doctus, ingenio facilis, & ſermone ſcholaſticus, multa in ſanctis ſcripturis fertur cudiſſe opuſcula, quorũ editio præſentibus tunc vtilem illum, futuris reddidit notum: Longo enim tempore diuinas literas publice legendo expoſuit, & ſubtili ſenſu explicauit, de cuius commentarijs ſubiecta volumina feruntur, videlicet

In euangelium Matthæi lib.1. In Marcum lib.1.
In Lucam lib.1. In Iohannem lib.1.
In omnes epiſtolas Pauli lib.14.
Et alia multa.

Cla-

Claruit imperio vacante, anno domini 1260.

HAmbaldus, natione Romanus, ſacræ theologiæ profeſſor, & eximius interpres ſcripturarũ, ingenio ſubtilis & vehemens, & ad diſputandas ſoluẽdasq́ꝫ earundẽ difficiles quæſtiones ſatis idoneus, fert ad inſtructionẽ diſcipuloꝝ ſuoꝝ quędã præclara ſcripſiſſe opuſcula, qbus nomen ſuum notificauit. Inter quæ extãt

Sup ſententias	lib. 1.	Quodlibetorum	lib. 1.

Claruit ſub Rodulpho imperatore, anno domini 1270.

HEnricus de Gãdauo, archidiaconus Tornacẽſis, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis inter omnes doctores ſui temporis eruditiſſimus, & in philoſophia Ariſtotelica valde ſubtilis, tantę opinionis & authoritatis in gymnaſio Pariſioꝝ extitit, vt Doctor Solennis per vniuerſum Chriſtianum orbem vocatꝰ ſit. Erat enim ingenio ſubtilis, & in diſputationibus ſcholaſticis acutiſſimus, quod præclara illius teſtantur opuſcula. De qbus ego tantum reperi ad præſens ſubiecta:

Summam theologiæ	lib. 1.	Super ſententias	lib. 4.
De virginitate	lib. 1.	Sacris virginibus cõpi	
Quodlibeta	lib. 1.	De pœnitentia	lib. 1.
In metaphyſicam	lib. 14.	In Phyſicoꝝ libros	lib. 8.

Cætera quidẽ multa cõpoſuit, ſed ad notitiã meam non venerunt. Moritur ſub Adolpho imꝑatore, anno domini 1293. indictione ſexta, in feſto apoſtolorum Petri & Pauli, ſepultus Tornaci in eccleſia ſanctæ Dei genitricis Mariæ.

HVgolinus patriarcha Conſtantinopolitanus, ordinis fratrum eremitaꝝ S. Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis longo ſtudio exercitatus, & ſatis eruditus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, moribus & vita ſpectabilis, fertur non ſpernendę lectionis quædam præclara ſcripſiſſe opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiã poſteritatis tranſmiſit. E quibus iſta ferũtur inter alia potiora:

Super Sententias	lib. 4.	Quodlibetorum	lib. 1.
De differẽtia idiomatũ	lib. 1.	Sermones de Tempore	lib. 1.
Sermones de Sanctis	lib. 1.		

Claruit ſub Adolpho imperatore, anno domini 1290.

ARlotus, ordinis fratrum Minoꝝ miniſter generalis, natione Hetruſcus, vir in diuinis ſcripturis egregie doctus, & in ſecularí philoſophia ſufficienter inſtructus, dialecticus ſubtilis, & acutiſſimus diſputator, qui magnam doctrinę ſuæ laudem varia

ſcri-

ſcribendo eſt conſecutus, in declamandis ad populum ſermonib⁹ excellentis ingenij fuit. Hic fertur comportaſſe noui & veteris teſtamenti in vnum

Concordantias	lib.1.	Sermones varios	lib.1.

Et quædã alia. Claruit tẽporibus Adolphi imperatoris, anno 1290.

IAcobus epiſcopus Genuẽſis, ordinis fratrũ Prædicatorũ, vir in diuinis ſcripturis exercitatus, qui ob earundẽ crebras allegationes, Vorago nuncupať, ingenio promptus, & apertus eloquio, in ſermonibus ad populum declamandis ſatis idoneus fuit. Scripſit ad vtilitatem legentium nõ pauca opuſcula, quibus nomen ſuum notificauit. E quibus pauca ad notitiam meã peruenerunt, quæ & ſubieci: Volumen magnæ quantitatis de vita & geſtis multorum ſanctorum, quod prænotauit, Legendam aureã ſiue Speculum ſanctorum, ſed iam cõmuniter appellatur Legenda ſeu

Hiſtoria Lombardica	lib.1.	Vniuerſum tẽpus præſen
Mariale de ſancta Maria	lib.1.	Cogitanti mihi dies an
Chronicam Genuenſium	lib.1.	
De opuſculis ſancti Auguſtini	lib.1.	Sacra ſcriptura diuini
Sermones de tempore	lib.1.	
Sermones de ſanctis	lib.1.	Veſtigia eius ſecutus eſt
Sermones quadrageſimales	lib.1.	
Sermones de ſancta Maria	lib.1.	

Alia inſuper nonnulla edidit, quæ ad notitiã meam non venerunt. Claruit temporibus Adolphi Imperatoris, Anno domini 1290.

LVcas ordinis fratrum Minorum, natione Italus, ex Padua oriundus, vir in ſcripturis ſanctis iugi ſtudio exercitatus, diuini verbi ꝑdicator egregius, ingenio clarus, & apertus eloquio, nõ minus opere ꝗ ſermone viã Dei populos docuit in veritate, & multorum corda ad amorem Chriſti, ſpiritu ſancto cooperante, conuertit. Scripſit non contemnendos, quos ad populum habuit,

Sermones de tempore	lib.1.
Sermones de ſanctis	lib.1.

Alia ꝗq; nonnulla ſcripſiſſe diciť, quę ad manus noſtras nõ venerũt.

COnradus de Halberſtat, natione Teutonicus, ordinis fratrum Prædicatoꝝ, vir tam in diuinis ſcripturis ꝗ in ſecularibus literis nobiliter doctus, philoſophus & theologus non futilis, quippe qui in ea facultate publice legens, multos docuerit, & doctrinæ ſuæ laudem ingentẽ acquiſierit: ſcripſit quædam in vtraq;

ſciētia nō ſpernēda opuſcula, qbus ad memoriā poſteritatis nomē ſuū deduxit. Sed pauca eoꝝ mihi innotuerunt. Reperi enim tantū

Summam ſtudentium	lib. 3.	Hoc opuſculum in tres
De triuio quoq;	lib. 1.	In tribus beneplacitum
Lecturam in Iob	lib. 1.	Vſq; in tempus ſuſtin
Sermones etiam	lib. 1.	

In plures etiam Bibliæ libros, commentarios ſcripſiſſe dicitur, qui tamen ad manus noſtras adhuc minime venerūt. Hic etiā fert concordātias toti⁹ bibliȩ noui & veteris teſtamenti primus ordinaſſe.

RIchardus de Mediauilla, natiōe Anglicus, ordinis fratrū Minoꝝ, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & tam in philoſophia, q̄ in iure canonico egregie doct⁹, ingenio clar⁹, ſermone ſcholaſticus, in quæſtiōibus & dubijs ſcripturaꝝ ſoluendis ſubtilis & prōptus: fert multa p̄clara ſcripſiſſe volumina, qbus nomē ſuum cum gloria trāſmiſit ad poſteros. E qbus tantū reperi ſubiecta:

Super Sententias	lib. 4.	Abſcōdita pduxit in
Super diſ. decreti	lib. 1.	Patres nr̄i omes ſub nu
De ordine iudiciorum	lib. 1.	
In quatuor euangelia	lib. 4.	
In epiſtolas Pauli	lib. 14.	

Dicitur autem ꝙ in plures ſacræ paginæ libros, elegantes cōmentarios & lecturas ediderit, ſed ad manus noſtras non venerunt. Claruit temporibus Adolphi imperatoris, & Nicolai papæ quarti, anno domini 1290.

NIcolaus de Bibera, natione Teutonicus, vir in ſecularibus literis nobiliter doctus, & diuinaꝝ ſcripturaꝝ nō ignarus, philoſoph⁹ & poeta inſignis, q apud Erfordiā ſuo tēpore in precio exiſtēs, magnā doctrinæ ſuæ gloriā acqſiuit: ſcripſit tam metro q̄ proſa non pauca opuſcula, quibus etiā poſteris nomen ſuum notificauit. E quibus ego tātum vidi opus, cuius titulus eſt occultus, quod carmine & oratione ſoluta compoſuit Erfordiæ:

De cauendo malo	lib. 1.	Carminis auditor ſe
Epiſtolarum ad diuerſos	lib. 1.	

Claruit Erfordiæ ſub Rodulpho imperatore, anno domini 1290.

IOhannes Pariſienſis, ordinis fratrum Prȩdicatoꝝ, theologus in ſcripturis ſanctis doctiſſimus, & ſeculariū literaꝝ non ignarus, quippe q in vtraq; ſcientia cōſcenſa magiſtrali cathedra in gymnaſio Pariſienſi multo tempore publice docuit, & diſcipulos non

pau

paucos reliquit: fertur quædam præclara ſcripſiſſe opuſcula, quib' ſe & præſentibus tunc vtilem, & poſtmodum futuris cognitum fecit. E quibus ego tantum reperi opus non ſpernendum,

Super Sententias lib. 4.

De cæteris nihil reperi.

Claruit ſub Rodulpho imperatore, anno dñi 1280.

NIcolaus Gallicus, ordinis fratrum B. Mariæ ſemp virginis, de monte Carmeli, VII. Prior generalis, vir doctus & ſanctus, q poſteaq̃ ordinem ſuũ XX. ferme annis ſtrenue, prout valuit, rexerat, Chriſti amore officio cedẽs, ad eremi quietem reuerſus eſt, vbi vſq; ad mortẽ in ſancta cõuerſatione perſeuerauit: ſcripſit inter alia opus lugubre, ſtatum ordinis ſui deplorans, cum e terra ſancta fratres fuiſſent expulſi, quod prænotauit

Igneam ſagittam lib. 1.

Scripſit & alia.

Claruit temporibus Rodulphi imperatoris, anno dñi 1270.

MAtthęus de Aquaſponta, (†aliàs Aquaſputa) ordinis fratrũ Minorũ, duodecimus miniſter generalis, & poſtea epiſcop' Portuenſis, & ſacroſanctæ eccleſiæ Romanæ cardinalis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſim', & in ſeculari philoſophia iuxta morem huius temporis magnifice doctus, compoſuit ingenij excellentis quædam præclara opuſcula, quibus nomen ſuum longe lateq; notificauit. E quibus extant iſta:

Super Sententias lib. 4. Inuentariũ ſententiarũ lib. 1.

In epiſtolã ad Romanos lib. 1. Sermones plures lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit tẽporibus Rodulphi imperatoris, anno dñi 1290.

GVilhelmus Peralt, natione Gallicus, ordinis fratrum Prædicatorum, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, atq; in ſecularib' literis, maxĩe in philoſophia Ariſtotelica, ſatis egregie doctus, ingenio prõptus, eloq̃o ſcholaſticus, in declamandis ad populũ ſermonibus excellentis induſtrię fuit: edidit in vtraq; facultate plura inſtructa volumina, q̃bus nomen ſuum non ſolum tunc præſentibus, ſed etiam futuris, notum fecit. E quibus extant

Summa Virtutum & vitiorum lib. 2.

De eruditione religioſorum lib. 1.

Sermones de tempore lib. 1. Sermones de ſanctis lib. 1.

Et alia complura, quę ad notitiam meam adhuc minime venerũt.

GArſias natione Hiſpanus, vir in vtroq; iure exercitatiſſimus, ingenio ſubtilis, conſilio promptus & cautus, & in ſoluendis quæſtionibus cauſarum acutus, apud huius facultatis profeſſores ſuo tempore in precio habitus, docendo & ſcribēdo nomen ſuum dilatauit. Fertur enim tam in legibus quàm in canonico iure plura conſcripſiſſe opuſcula, quæ ad manus noſtras nō venerūt. Extant eius

Super decretalibus lib.5.

Et in legibus plura.

Claruit temporibus Rodulphi imperatoris, Anno domini 1290.

NIcolaus papa quartus, ordinis fratrum Minorum, Hieronymus ante vocatus, natiōe Picenus, ex Eſculana ciuitate oriundus, ſedit poſt Honorium quartum in cathedra Petri annis quatuor; vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularib⁹ literis non infime doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloq̄o, nec minus vita & bonitate quàm doctrina venerabilis, ſcripſit ſatis egregium opus

Super ſententias lib.4.

Et quoſdam ſermones.

Fertur etiam in plures Bibliæ libros commentarios vtiles edidiſſe. Moritur Romæ, imperio poſt Rodulphi mortem vacante, Anno domini 1291. indictione quarta.

BOnifacius papa octauus, natione Campanus, Benedictus ante vocatus, ſedit poſt renūciationem Cœleſtini quinti in cathedra Petri annis octo, mēſibus nouem, vir quidem doctus, ſed nimis arrogans & ambitioſus, qui pontificatum quib⁹ modis acquiſierit, Chronographi non tacuerunt. Hic cum eſſet in iure peritiſſimus, videretq; nouas cauſarum varietates in foro contentioſo, quæ per decretales non poſſent determinari, quotidie emergere, compoſuit per tres eruditiſſimos in iure viros nouas conſtitutiones, quas appellari voluit

Sextum decretalium lib.1. Sacroſanctæ Romanæ

Epiſtolas plures ad diuerſos lib.1.

Moritur ſub Alberto imperatore, Anno domini 1303. indictione 1. De quo fuerat ante prophetatum: Intrauit vt vulpes, vixit vt leo, mortuus eſt vt canis, &c.

GVilhelmus Mandagoti, archidiaconus Nemaſenſis & poſtmodum Ebredunenſis archiepiſcopus, ac ſacroſanctæ eccleſiæ

ſiæ Romanæ demum cardinalis, vir in vtroq; iure peritiſſimus, vnus eorum qui iuſſu Bonifacij papæ octaui Sextum decretalium codicem ediderunt, ſicut in eiuſdem voluminis principio patet: ſcripſit in ea facultate non ſpernenda opuſcula, quibus nomen ſuum immortalitati conſecrauit. E quibus ego tantum vidi opus inſigne, quod ſcripſit cum adhuc in eccleſia Nemaſenſi archidiaconatus teneret officium, ad Berengarium Beterenſis eccleſiæ ſuccẽtorem, poſtea epiſcopum,

De electione prælatorum	lib.1.	Quia dum electiones in
Expoſitionem eiuſdem	lib.1.	Cum illi⁹ nõ ſim autho

De cæteris nihil vidi.

Claruit ſub Alberto imperatore, Anno domini 1300.

Berengarius Beterenſis eccleſiæ ſuccẽtor, & poſtea epiſcopus, ac tandem ſacroſanctæ eccleſiæ Romanæ cardinalis, ad quem pręfatus Guilhelmus Mandagoti, cum adhuc ambo eſſent in minoribus conſtituti, librum de electionibus prælatorum compoſuit, alter ex his qui Bonifacio octauo præcipiente, librum Sextum decretalium comportarunt, vir in eadem facultate iuridica doctiſſimus, cum adhuc eſſet ſuccẽtor, ſcripſit ad eundem Guilhelmum tunc archidiaconum Nemaſenſem, inſigne opus ſuper ſummam Oſtienſis ſecũdum ordinem alphabeti, quod cum eiuſdem ſit quaſi elucidarium ſummæ, prçnotauit

Oculum	lib.1.
De ſententia excõmunicationis	lib.1.

Alia etiã plura ſcripſiſſe dicitur, q̃ ad notitiã meam non venerũt.

Claruit ſub Alberto imperatore, Anno domini 1300.

Richardus de Senis, Romanæ eccleſiæ vicecãcellarius, & poſtea diaconus cardinalis tituli S. Euſtathij, doctor vtriuſque iuris, omnium laude ſuo tempore celeberrimus, tertius eorum qui ſextum decretalium iuſſu Bonifacij papæ octaui cõportarunt. cuius nomen in principio eiuſdem voluminis expreſſum continetur. fertur nonnulla in iure ſcripſiſſe opuſcula, ſed nihil eorum ad man⁹ noſtras memini perueniſſe. Lector meus ſtudioſus illa inquirat.

Claruit ſub Alberto imperatore, Anno domini 1300.

Dinus Mugelanus, vtriuſq; iuris profeſſor & enucleator inſignis, ingenio ſubtilis, & in diſputandis enodandiſq; dubijs & quæſtionibus iuris valde promptus & acutus, q docendo & ſcribendo magnam ſibi apud omnes Italiæ doctores gloriam ac-

quiſiuit:edidit in ſua facultate multa præclara opuſcula,de quibus feruntur ſubiecta:De mandato domini Bonifacij papæ octaui primus ſcripſit eleganter poſt archidiaconum

Super ſexto decretalium	lib.1.	Super Codice	lib.10.
Super ff.veteri	lib.24.	Super ff.nouo	lib.12.
Super ff.infortiati	lib.14.	Conſilia multa	lib.1.

Alia inſuper non pauca præter hæc edidit,quæ ad notitiam meam non venerunt.

†Scripſit etiã de intereſſe, De præſcriptionibus, De ſucceſſionibus ab inteſt. De modo arguendi, Gloſſas contrarias,& earum accordantias.

Claruit ſub Alberto imperatore,Anno domini 1300.

IOhannes Duns,natiõe Scotus, ordinis fratrum Minorũ, Alexandri Halenſis Anglici quõdam Pariſiis auditor,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in philoſophia Ariſtotelica doctiſſimus,& adeo ꝓfundus,vt eius ſcripta paucis ſint penetrabilia,& ob id quoq; minus vſitata:edidit quædã inſtructa volumina, qbus nomẽ ſuum ad notitiã poſteritatis tranſmiſit.E qbus extant

Super ſententias	lib.4.	Cupientes. Circa prolo
Quodlibeta quoque	lib.1.	Cunctæ res difficiles
De cognitione Dei	lib.1.	Quia ſumma nobis
In metaphyſicam quæſtiones	lib.1.	
Sermones de tempore	lib.1.	Erunt ſigna, &c. In hoc
Sermones de ſanctis	lib.1.	

Commentarios in euangelium & Apoſtolum ſcripſiſſe dicitur,alios& varios cõpoſuiſſe tractatus,q ad notitiã meam non venerunt. Moritur temporibus Alberti imperatoris,Anno domini 1308. indictione ſexta,Coloniæ apud Minores ſepultus.

SImon monachus Haffligemeñ,ordinis S.Benedicti,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus & eruditus,ingenio ſubtilis & clarus eloquio,conſilium diui legiſlatoris noſtri Benedicti,q̃ monachus diuinas ſcripturas amare iubetur,ita conuertit in practicam,vt nihil dulcius in hac vita fuerit quàm ſacras literas legere, & ſanctorũ patrum opuſcula ſedulo ſtudio reuoluere.Abbreuiauit

Moralia Gregorij papæ	lib.10.
In Cantica ſcripſit ſermones	lib.1.
Viſionem cuiuſdam conuerſi	lib.1.
Sermones plures	lib.1.

Epiſtolas etiam ad diuerſos lib.1.
Et alia plura.
Collegit etiam excerpta de ſermonibus B.Gregorij papæ in Ezechielem. De collationibus quoq; ſanctorum patrum, ex Richardo ſancti Victoris de duodecim patriarchis & contemplatione, & ex varijs varia non ſpernenda.

PEtrus de Bella Parthica (†aliàs Pertica) natione Burgūdus, vir in iure tam ciuili quàm canonico peritiſſimus, ingenio ſubtilis & acutus, atq; in diſputandis, enodandiſq; dubijs & quæſtionibus iuris promptiſſimus, ſcripſit in legibus multa præclara volumina, quibus nominis ſui memoriam ad poſteros trāſmiſit. De quibus iſta feruntur:

Super Codice	lib.9.	Super Inſtitutis	lib.4.
Super ff.veteri	lib.24.	Super ff.nouo	lib.12.
Super ff.Infortiati	lib.14.	Centum diſputationum	lib.1.
Conſilia plura			
Et quædam alia.			

Claruit eodem tempore, quo Dinus Mugelanus, ſub Alberto imperatore & Bonifacio papa octauo, Anno domini 1300.

REinher⁹ Piſanus, †(aliàs Rainerius) natiōe Italus, ordinis fratrum Prædicatorum, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, atq; in iure canonico ſatis peritus, ingenio promptus, eloquio ſcholaſticus, cōſilio cautus, & non minus religione quàm ſcientia venerabilis, vt fratribus ſuis in iure minus expertis, in audiendis confeſſionibus præberet iter: ſcripſit maximā & inſignem Summam de caſibus, in duobus magnis voluminibus ſecundū ordinem alphabeti, quam prænotauit

Pantheologiam, lib.2. Abſolutio. Circa abſo
Et quædam alia.
Claruit ſub Alberto imperatore, Anno domini 1300.

GErardus ordinis fratrum Prædicatorum, natiōe Teutonicus, lector conuentus Leodienſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in ſermonibus faciēdis ad populū declamator egregius, ingenio clarus & ſcholaſtico cōptus eloquio: ſcripſit valde vtilem tractatum deuotis & religioſis pſonis, docens ſeptem diſpoſitiones circa cor faciendas, multaq; ad ædificationem pertinentia, hincinde de ſcripturis diuinis ſagaciter colligens, quem prænotauit

De

rum editione nomen ſuum immoralitati cõdonauit. Sed ego ſubiectorum titulos duntaxat potui inuenire:

Super codice lib. 9.
Super ff. infortiati lib. 14.

De cæteris q̃ compoſuiſſe dicit, adhuc nihil certi potui inuenire.
Claruit ſub Alberto imperatore, Anno domini 1300.

HVbertinus de Caſali, ordinis fratrum Minorum, Iohannis de Parma generalis miniſtri quondam auditor, vir deuotus, & in ſcripturis ſanctis ſufficienter eruditus, cũ videret ordinem ſuum à prima inſtitutiõe deficere, nouas quaſdam ſub ſpecie reformationis ſeparationes incepit, & eas à ſummo põtifice confirmari obtinuit, quæ tamẽ ad petitiones cuſtodum & miniſtrorum, ſtatim per eundem Papam fuerũt reuocatæ, quoniã in graue ſcandalum & ſciſſuram ordinis videbant præſumptæ. Vnde commot⁹ Hubertinus, ordinem Carthuſienſium ingreſſus eſt. Scripſit valde præclarum, & inſigne volumen, religioſis & deuotis perſonis vtile, quod prænotauit

Arborem vitæ crucifixæ lib. 5. Vniuerſis Chriſti vere
Sermones & Epiſtolas. Et quædam alia.

Admonent nos quidam catholici doctores, Hubertinũ in præfato volumine in certis locis, maxime vbi canticum Simeonis aſſumit, caute eſſe legendũ, eo quod de quibuſdam articulis aliter ſentiat, q̃ mater omnium noſtrũ eccleſia. Autor tamen ipſe excuſandus eſt, q̃a necdum determinatum fuit &c.
Claruit ſub Alberto imperatore, Anno domini 1300.

IAcobus de Rauenna, prouincia Lotharingiæ oriundus, vir in iure ciuili ſacrisq́ꝫ Canonibus doctiſſimus, & tam in diuinis ſcripturis q̃ in ſecularibus literis omniũ ſuo tempore facile peritiſſimus, ſacræ paginæ profeſſor, philoſophus & dialecticus inſignis, qui (vt Cinus ait) ſimplici ſenſu à maioribus tradita, ad dialecticũ arguendi modum conuertit. Scripſit in vtroque iure multa opuſcula, e quibus feruntur:

Super Codice lib. 9.
Super ff. veteri lib. 24.
Super ff. nouo lib. 12.
Super ff. infortiati lib. 14.
Diſputationes variæ lib. 1.

Claruit ſub Alberto Imperatore, Anno domini 1300.

ALanus de Inſulis, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis nulli ſuo tempore ſecũdus, theologus, philoſophus, & poeta celeberrimus, qui eccleſiaſticæ ſcholę Pariſiis multo tempore glorioſe præfuit, vbi in omni ſcientia diuina & humana clarus effulgens, Vniuerſalis meruit appellari: ſcripſit metro & proſa pene infinita opuſcula, quib⁹ memoria nominis ſui apud poſteritatem immortalis facta eſt. ſed pauca eorum ad notitiam meam peruenerunt. Reperi enim duntaxat ſubiecta in titulis:

Super Sententias	lib. 4.	
Quodlibeta quoq;	lib. 1.	
Oculum ſacræ ſcripturæ	lib. 1.	Reuerendiſſimo patri &
De doctrina quoq;	lib. 1.	Oĩs ſciẽtia ſuis nitit̃ reg
In quinq; libros Moyſis	lib. 5.	
In Cantica canticorum	lib. 1.	Cum multi ad ornãdum
De pœnitẽtia ad Bituriceñ pat.	lib. 4.	Dei grã Bituricenſi patr
De æquiuocis myſticis	lib. 1.	
De ſex alis Cherubim	lib. 1.	
De planctu naturæ	lib. 1.	
Summam Virtutum & vitioꝝ	lib. 1.	
De parabolis	lib. 1.	A Phœbo Phœbe lu
De arte prædicandi	lib. 1.	
Anticlaudianum	lib. 9.	
De naturis animalium	lib. 1.	
Sermones plures	lib. 1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib. 1.	

†Et dialogos aliquot ſcripſit.

Fertur deniq; in multos bibliæ libros commẽtarios & lecturas inſignes edidiſſe, ꝓcipue in prophetas, in Euangeliũ, & in Apoſtolum. De qbus nihil hucuſq; potui inuenire. Mirãda quædã de eo narrantur, quibus ego fidem nec adſtruo, nec temere infringo.

Claruit ſub Alberto imperatore, anno domini 1300.

GVilhelmus monachus Haffligemeñ cœnobiȷ̃, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, & aliquandiu in eodem monaſterio Prior, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & longa exercitatione doctus, atq; in ſecularibus literis ſufficienter eruditus, carmine valens & proſa, edidit vtroq; ſcribendi genere quædam nõ ſpernenda opuſcula, quibus memoriã noĩs ſui perpetuauit: e qbus ſunt

Ser

Sermones non inutiles lib.1.
Viſiones cuiuſdam monialis lib.1.
De vita ſanctæ Lutgardis lib.1.
Alia vero quæ cõpoſuit, ad notitiã meam adhuc minime venerũt.

FRanciſcus Accurſius, natione Italus, patria Florẽtinus, Accurſii doctiſſimi viri filius, vir & ipſe in iure ciuili egregie doct⁹, atq; in aliis ſecularis philoſophiæ diſciplinis multum erudit⁹, cuius opa magnæ authoritatis extant apud huiuſce facultatis profeſſores, docendo & ſcribendo tempora ſua clara reddidit, & nomẽ ſuum immortalitatĩ donauit. De cuius opuſculis nihil adhuc videre potui. Feruntur eius variæ

In legibus gloſulę. Diſputationes quoq; lib.1.
Et alia plura.

Claruit ſub Alberto imperatore, anno domini 1300.

MArtin⁹ de Fano, vtriuſq; iuris profeſſor & interpres omniũ ſuo tẽpore celeberrim⁹, Iohãnis Andreę Bononieñ pceptor, ingenio ſubtilis & eloqo clar⁹, in perorãdis cauſis iudicialibus acutiſſimus: ſcripſit in ſua facultate egregia volumina, quibus nomen ſuum etiã poſteritati notificauit, e quibus tantum reperi

De actionibus lib.1. Ego quidem Martinus
De iudicio cauſarũ lib.1. Quoniam pleriq; principa
De aliis nihil vidi.

Claruit ſub Alberto imperatore, anno domini 1300.

ALbertus Patauinus, ordinis fratrum Eremitarum ſancti Auguſtini, Aegidii Romani quondam auditor atq; diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſeculariũ literarum non ignarus, in declamandis ad populum ſermonibus excellentis ingenii fuit, & multos ab iniquitate ad ſemitam iuſtitiæ ſua pdicatiõe cõuertit. Scripſit multa pclara volumina, qbus ſe & pſentibus tũc vtilẽ, & poſteris memorabilẽ effecit. de qbus iſta ferũtur:

In Geneſim lib.1. In Exodum lib.1.
In Leuiticum lib.1. In Numeros lib.1.
In Deuteronomiũ lib.1. In Euangelium lib.4.
In epiſtolas Pauli lib.14. Sermones de tẽpore li.1.
Sermones de ſanctis lib.1.
Sermones per quadrageſimam lib.1.
Et quædam alia.

Claruit tẽporibus Alberti imperatoris, anno domini 1300.

HEnricus de Bruxellis, monachus Haffligemenſis cœnobij ordinis diui patris Bñdicti, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & continua exercitatione peritus, philoſophus & computiſta egregius, ingenio ſubtilis & clarus eloquio: ſcripſit nonnulla commendanda opuſcula, quibus ſuo tempore longe lateq; innotuit. E quibus feruntur

De ratione computi lib.1. Calend. de incenſionibus lib.1.
Et quædam alia, quæ ad notitiam meam adhuc minime venerũt.

ALexander de Alexandria, ordinis fratrum Minorũ decimus & ſextus miniſter generalis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in philoſophia Ariſtotelica nulli ſuo tẽpore ſecundus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, ſenſu & intellectu profundus: compoſuit quædam in vtraque ſcientia opuſcula, quibus ingenium ſuum exercitans, nomen ad notitiam poſteritatis dedu xit. E quibus feruntur

Super ſententias lib.4. Quæſtiones variæ lib.1.
In Metaphyſicã Ariſtot. lib.12. In libros de anima lib.3.
In alios etiam Ariſtotelis libros commentatus eſt, & varia ſcripſit.
Claruit ſub Henrico imperatore ſeptimo, Anno domini 1310.

ECkardus natione Teutonicus, ordinis (vt quidam volũt) Prædicatorũ, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in philoſophia Ariſtotelica omnium ſuo tempore doctiſſimus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, ſed dum nimis philoſophiam inſequens, nouitatem terminorum contra theologorum conſuetudinem vbique curioſe immiſcuit, varios errores inducit, inter quos extant decem & ſeptem articuli à ſummo pontifice damnati, & per eundem magiſtrum Eckardum in fine vitæ reuocati, quoꝝ in expoſitione ſua ſup euangeliũ Iohannis multi cõtinentur. Deniq; magiſtri theologicæ facultatis gymnaſii Heidelbergenſis, Anno dñi 1430. eoſdẽ errores cum qbuſdam alijs publice cõdemnatos denunciarũt. Vndecim aũt articuli tanq̃ ſuſpecti relicti ſunt, q oẽs ſeorſum opuſculis ei⁹ apponi ad cautelã cõſueuerũt. Nihilomin⁹ vbi catholice ſcripſit, ſatis profunda & vtilia dogmata dedit. De cuius libris reperi

Super ſententias lib.4.
In Geneſim lib.1. Exordiũ hoc ſcripturæ
In Exodum lib.1. Hæc ſunt noĩa &c. quia
In librum Sapientiæ lib.1. Diligite &c. Iudex ſemp
In Cantica Canticorum lib.1.

In euangelium Iohannis lib.1. In principio, &c. Aqui
Super oratione dominica lib.1. Pater nr̄. Ante dn̄icam
In capitulo prædicatorum ſermo lib.1. Ego quaſi vitis fructif
Poſitionum ſuarum lib.1. Benedictus De⁹ & pater
Sermones de tempore lib.1. Deus pacis ac dilectio
Sermones de ſanctis lib.1.
Claruit ſuo tempore in Auſtria maxime, vbi docendo & prędicando famoſiſſimus eſt habitus, & alia multa conſcripſit volumina.

RIchardus Malumbra, patria Cremonenſis, Iacobi de Arena quondā auditor atq; diſcipulus, vir in iure Cæſario non mediocriter doctus, & in philoſophia ſeculari ſufficiēter inſtructus, qui leges multis annis in gymnaſio Bononienſi publice docuit, vbi eruditionis ſuæ laudem non paruam acquiſiuit. Qui etſi omnium doctorum ſui temporis eruditiſſim⁹ fuerit, nihilominus hæreſis condemnatus fuiſſe legitur. Scripſit in explanatione iuris ciuilis multa volumina:

Super Codice lib.9. Super inſtitutis lib.4.
Super ff. lib.50. Quæſtiones varias lib.1.
Et alia multa.
Claruit ſub Henrico imperatore ſeptimo, Anno domini 1310.

LAmpertinus de Ramponibus, vir in vtroq; iure doctiſſimus, atq; in alijs artibus humanitatis nobiliter eruditus, ingenio & eloquio clarus, multarum'q; operatione virtutum inſignis: ſcripſit in ea facultate multa præclara volumina, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis cum ingenti laude tranſmiſit. E quibus feruntur

Super Codice lib.9. Super ff. veteri lib.24.
Super ff. nouo lib.12. Super ff. infortiati lib.14.
Et quædam alia.
Claruit ſub Henrico ſeptimo, Anno domini 1310.

GVilhelmus de mōte Laudinio, vt ferunt, abbas monaſterij Pictauienſis, ordinis diui patris Benedicti, vir in diuinis ſcripturis egregie doctus, & ſecularium literarum, maxime philoſophiæ Ariſtotelicæ & iuris pontificij, non ignarus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus: edidit magnæ authoritatis plura opuſcula, quibus memoriam nominis ſui poſteris notificauit. De quibus feruntur præcipua:

De ſacramentis lib.1. Summa de caſibus lib.1.
De-

Declarationes variæ. Alia inſuper multa, in iure maxime, opuſcula edidit, variasq́ʒ gloſas canonum ordinauit, de quibus ego nihil vſquam potui inuenire.

GVido, Ferrarienſis eccleſiæ presbyter, & poſtea (vt ferunt) epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis lõgo ſtudio exercitatus, & veterum lectione diues, atqʒ in ſecularibus literis nobiliter doctus, philoſophus & poeta inſignis: ſcripſit tam metro quàm proſa non contemnendæ lectionis plura opuſcula, quibus nomen ſuum notificauit. De quibus ego tantum volumen carmine ſcriptum reperi ad Clementem papam quintum, ſuper nouum & vetus teſtamentum, imitatus Petrum de Riga, quod prænotauit

Margaritam Bibliæ lib. 1. Nobile principium ter

De alijs nihil vidi.

Claruit temporibus Henrici Luxemburgi imperatoris ſeptimi, & Clementis papæ quinti, Anno domini 1310.

PEtrus de Saxonia, natione Teutonicus, ordinis fratrum Minorum, in ſcripturis ſanctis eruditus, & ſecularis philoſophiæ nõ ignarus, atque in iure canonico nobiliter doctus, ingenio clarus, ſermone ſcholaſticus, diuini verbi prædicator egregius: ſcripſit ingenij ſui quædam præclara volumina, quæ ſuo tempore in precio habebantur. E quibus extat inſigne opus cõfeſſoribus vtile,

Summa caſuum lib. 1. Sermones de tempore lib. 1.

Sermones de ſanctis lib. 1.

Cætera quæ compoſuiſſe dicitur, ad notitiam meam non venerũt.

CRuſianus natione Italus, patria Florentinus, Thadæi medici quondam auditor atqʒ diſcipulus, vir in philoſophia & medicina doctus quidem & eruditus, ſed fortunatus minime, & ob id ſeculo valedicens, ordinem Carthuſienſium ingreſſus, artem carnis in medicinam ſpiritus vtiliter commutauit. Scripſerat antea in ſua facultate nonnulla opuſcula, quibus nomen ſuum notificauit. E quibus extat commentum

In Techni Galeni, lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit in ordine Carthuſienſium temporibus Alberti imperatoris Romani, Anno domini 1300. Et varios tractatus ad ſpiritalem ædificationem pertinentes, deinceps fertur conſcripſiſſe.

PEtrus de Verberia, dictus Aureoli, ordinis fratrum Minorum, & archiepiſcopus Aquenſis, doctor Pariſienſis gymnaſii, in diui

peratore IIII. anno dñi 1321. indictione quarta, ætatis vero ſuæ 56.

MIchael de Cæſena, ordinis fratrum Minorum decimus & ſeptimus miniſter generalis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, ingenio promptus & clarus eloquio, nec minus religione quàm ſcientia venerabilis: edidit in ſcripturis ſanctis expoſitionum non ſpernenda opuſcula, quibus & tunc præſentibus, & nunc poſteris longe lateq́ʒ innotuit. De quibus adhuc ego pauciſſima potui inuenire, videlicet

Super Sententias lib. 4.
In Ezechielem prophetam lib. 1.
Sermones de tempore lib. 1.
Sermones de ſanctis lib. 1.

In multos Bibliæ libros lecturas & cõmentarios edidit, quos necdum vidi.
Claruit ſub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1320.

BErtrandus ordinis fratrum Minorum, patria Mediolanenſis, ex nobili familia natus, & ſacroſanctæ eccleſiæ Romanæ (vt quibuſdam placet) presbyter cardinalis, vir certe in diuinis ſcripturis egregie doctus, & in philoſophia ſeculari non mediocriter eruditus, in ſermonibus declamandis ad populum excellentis ingenij fuit. Scripſit magnæ vtilitatis plura opuſcula, de quibus reperi

Super Sententias lib. 4.
Sermones de epiſtolis lib. 1.
Sermones euangeliorum lib. 1. Videbunt filium &c. ver
Sermones de ſanctis lib. 1.

Cætera quæ cõpoſuit, ad notitiã meam adhuc minime venerunt.
Claruit tẽporibus Ludouici Bauari imperatoris quarti, & Iohannis Papæ XXII. anno domini 1325.

GErardus de Bononia, ordinis fratrũ beatæ Mariæ virginis de monte Carmeli, vndecimus Prior generalis, doctor Pariſienſis, in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, nec minus conuerſatione quàm ſcientia venerandus, qui ordinem ſuum ſtrenue gubernauit annis viginti: ſcripſit non ſpernendæ lectionis plura volumina, quibus memoriam ſui nominis etiam ad poſteros tranſmiſit, e quibus feruntur ſubiecta:

Super Sententias lib. 4. Quodlibeta lib. 1.
Quæſtiones ordinariæ lib. 1.
Sermones de tempore lib. 1.

Sermones de ſanctis lib. 1. Et alia plura.
Summam theologiæ p̄claram inchoauit, quam tamen morte præuentus imperfectam dereliquit.
Moritur ſub Ludouico Bauaro imperatore quarto, anno domini 1317. indictione decimaquinta, in Auinione ſepultus.

IOhannes de Columna, patria Romanus, ordinis fratrum Prædicatorũ, archiepiſcopus Meſſanenſis, vir in diuinis ſcripturis exercitatum habēs ingenium, nec ſecularium literarum ignarus, hiſtoriarum tranſacti temporis ſagaciſſimus perſcrutator: ſcripſit ingenij nobilis non ſpernenda opuſcula, quibus nomen ſuum poſteris notificauit. E quibus extat volumen, quod prænotauit
Mare hiſtoriarum, lib. 10. Epiſtolæ ad diuerſos lib. 1.
Alia q̄q; nõnulla edidit, quæ ad notitiam meam minime venerũt.

MArtinus ordinis fratrum Prędicatorum, domini Papę vrbis Romæ pœnitentiarius, & poſtea (vt ferunt) cuiuſdam vrbis epiſcopus, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, & ſecularium litera℞ nõ ignarus, in declamandis ad populũ ſermonibus excellentis ingenij fuit. Scripſit quædã præclara opuſcula, q̄bus nominis ſui memoriã ad poſteros trãſmiſit. E quibus ego tantũ vidi

Tabulam decreti	lib. 1.	Inter alia quæcunq; ſi
Chronicam ſuccinctam	lib. 2.	Q̃m ſcire tẽpora ſummo
Sermones de tempore	lib. 1.	Scientes quia hora eſt
Sermones de ſanctis	lib. 1.	Ore confeſſio fit ad ſalu
De diuerſis miraculis	lib. 1.	Quidam paterfamiliàs

De cæteris nihil vidi.
Claruit ſub Ludouico imperatore quarto, anno d̄ni 1320.
Sunt qui ſcribãt, hunc Martinum ordinis diui patris noſtri Benedicti extitiſſe, quos (mea ſentẽtia) nominis Mariani Scoti ordinis noſtri, cuius ſuprà memini, ſimilitudo fefellit, qui & ipſe chronicã ſcripſit. Sunt item alij, qui Ciſtertienſis ordinis collegio eum exiſtiment aggregandũ, q̄s aut ignorãtia re℞ obfuſcauit, aut liuor.

GErardus Odonis, ordinis fratrum Minorum, octauuſdecimus miniſter generalis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſim⁹, & in philoſophia ſcholaſtica nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, ſermone aptus, & ad diſputandũ ſatis idoneus: fertur quædam in ſcripturis ſanctis lucubraſſe opuſcula, de q̄b⁹ mihi pauca innotuerũt:
Super Sententias lib. 4.
De logica quoq; lib. 1. Quæſtiones varias lib. 1.
In li

In libros Ethicorum	lib.10.
In philoſophia morali	lib.1.

Hic etiam compoſuit officium ſtigmatum ſancti Frāciſci, ordinis Minorum inſtitutoris. In multos deniq; bibliæ libros cōmentarios edidiſſe dicitur, qui ad manus noſtras adhuc minime venerunt. Claruit ſub Ludouico Bauaro imperatore quarto, & Iohanne Papa XXII. anno domini 1330.

NIcolaus de Lyra, natione Anglicus, ordinis fratrum Minorum, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſiſſimus, & longa exercitatione peritus, Hebraica lingua ad perfectū inſtructus, ingenio prōptus, ſermone ſcholaſticus, nec minus conuerſatione quàm ſcientia venerandus: ſcripſit in ſacris voluminibus multa præclara opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis deduxit. Quæ quàm vtilia, quámq; neceſſaria ſint omnibus ſacram ſcripturam diſcere cupiētibus, nemo melius nouit, quàm qui ſe in eorum lectione exercitauit. Sunt enim qui eum ob eloquij ſimplicitatem æſtiment contemnendum, qui mihi videntur & vani, & imperiti, ac ſacræ ſcientiæ ſalutaris philoſophiæ indigni: quoniam & ſimplicitatem eccleſiaſticam vituperāt, & verba, non res, amplectuntur. De opuſculis autē huius deuoti & eruditi viri, ſubiecta feruntur:

Super Sententias	lib.4.	
In Geneſim ad literam	lib.1.	In principio &c. Omiſſ
In Exodum	lib.1.	Secundū q̄d dicit Iſidor
In Leuiticum	lib.1.	Vocauit autē Moſ. &c.
In Numeros	lib.1.	Locutus eſt dn̄s &c.
In Deuteronomium	lib.1.	Declaratio ſermonum
In Ioſue	lib.1.	Introduces eos & plant
In Iudicum	lib.1.	Suſcitauit dn̄s iudices
In Ruth	lib.1.	In diebus &c. Hic conſe
In Regum	lib.4.	Per me reges regnant
In Paralipomenon	lib.2.	Colligite fragmenta
In Eſdram & Neemiam	lib.3.	Erit ſacerdos ſuper ſol
In Tobiam	lib.1.	Hæc oportuit facere
In Iudith	lib.1.	Arphaxat &c. Poſt hi
In Heſter	lib.1.	In diebus &c. Poſtquā
In Iob	lib.1.	Patientiam habe in me
In Pſalterium	lib.1.	Propheta magnus ſurr
In Prouerbia Salomonis	lib.1.	Ecce deſcripſi eam tibi

In Eccleſiaſten	lib.1.	Verba Eccleſiaſtæ
In Cantica Canticorum	lib.1.	Oſculetur me &c.Expe
In librum Sapientiæ	lib.1.	Poſt libros hiſtoriales
In Eccleſiaſticum	lib.1.	Omnis ſapientia &c.
In Eſaiam prophetam	lib.1.	Hieruſalem Euangeliſtã
In Hieremiam	lib.1.	Prophetam in gentibus
In Threnos Hieremiæ	lib.1.	Quõ ſedet.In præce
In librum Baruch	lib.1.	Hæc verba &c.Poſt
In Ezechielem	lib.1.	Aperti ſunt cœli &c.
In Danielem	lib.1.	Danieli aũt dedit Deus
In duodecim prophetas minores	lib.1.	Duodecim propheta
In Machabæos	lib.2.	Et factum eſt &c.Poſt
In Euangelium Matthæi	lib.1.	Quatuor facies vni
In Marcum	lib.1.	Facies leonis à dextris
In Lucam	lib.1.	Facies bouis à ſiniſtris
In Iohannem	lib.1.	Facies aquilæ deſuper
In epiſtolas Pauli	lib.1.	Ecce deſcripſi eam tibi
In Actus apoſtolorum	lib.1.	Repleti ſunt om̃es ſpiri
In epiſtolas canonicas	lib.7.	Iacobus &c.Liber iſte
In Apocalypſin Iohannis	lib.1.	Oportet te iterũ ꝓphe
Sequentia moraliter expoſuit		
In Geneſim iterum	lib.1.	Vidi in dextera ſedem
In Exodum	lib.1.	Hæc nomina,&c.Per fili
In Leuiticum	lib.1.	Vocauit,&c.In hoc li
In Numeros	lib.1.	Locutus eſt dominus
In Deuteronomium	lib.1.	Hęc ſunt verba,ſequitur
In Ioſue	lib.1.	Et factum eſt,&c.Alleg
In Iudicum	lib.1.	Poſt mortem,&c.Alleg
In Ruth	lib.1.	In diebus vnius iudicis
In Regum	lib.[illegible].	Fuit vir vnus.Alleg
In Paralipomenon	lib.2.	Adam,Seth,&c. In hoc
In Eſdram & Neemiam	lib.2.	In anno, &c. Cyrus iſte
In librum Heſter	lib.1.	In dieb⁹ &c. Illum ordi
In librum Iob	lib.1.	Vir erat,&c.Philoſo
In Pſalterium	lib.1.	Beatus vir,&c.Sicut
In Eſaiam prophetam	lib.1.	Viſio Eſaiæ.In hoc
In Hieremiam	lib.1.	Verba Hiere.&c.Per
In Threnos eiuſdem	lib.1.	Quõ ſedet.Hic incipit

In Eze

In Ezechielem	lib.1.	Et factũ, &c. In illa pri
In Danielem	lib.1.	Anno tertio,&c.Seqtur
In 12.prophetas minores	lib.1.	Verbũ q̃d, &c. Sequitur
In Euangelium Matthæi	lib.1.	Liber generationis Ie
In Marcum	lib.1.	Initium euangelij, &c.
In Lucam	lib.1.	Fuit in diebus,&c.Inter
In Iohannem	lib.1.	In principio,&c.Iohan
In Actus apoſtolorum	lib.1.	Primum,&c.Per hoc
In Apocalypſin	lib.1.	Apocal.&c.Sicut di
In Tobiam quoque	lib.1.	Tobias ex tribu,&c.
In librum Iudith	lib.1.	Arfaxat, &c. Per iſtum
In Machabæorum	lib.2.	Et factum eſt,&c.Per
In Cantica Canticorum	lib.1.	
De corpore Chriſti	lib.1.	
Sermones de ſanctis	lib.1.	
Sermones de tempore	lib.1.	
Contra Iudæos	lib.1.	Primo quæritur vtrũ

Alia inſuper nonnulla edidit,q̃ ad manus noſtras nondũ venerunt. Claruit temporibus Ludouici imperatoris quarti, & Iohannis papæ viceſimiſecundi, Anno domini 1320.

GVido Perpinianus,patria Cathalanus,ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, duodecimus Prior generalis,ac deinde Maioricenſis, Eluenſiſq; eccleſiarum epiſcopus,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& ſecularium literarum non ignarus,ingenio præſtans & dulcis eloquio, diſputator acutus,& non minus conuerſatione quàm ſcientia inſignis: ſcripſit multa præclara opuſcula,quibus nomẽ ſuum poſteritati commendauit.E quibus ſubiecta ferũtur: Opus tripartitum elimatum & inſigne de perfectione vitæ catholicæ

Ad Iohannem papam 22.	lib.1.	
Super ſententias	lib.4.	
Quodlibeta ſex	lib.1.	In prima noſtra diſpu
Quæſtiones ordinariæ	lib.1.	Vtrum verbũ in diuinis
De concordia euangeliſtarum	lib.1.	
Correctorium decreti	lib.3.	
Ad cardinalem Albaneñ	lib.1.	
In libros Phyſicorum	lib.8.	
Quæſtiones de anima	lib.1.	

Alia quoq; plura compoſuit,quæ ad notitiā meam non venerunt. Claruit temporibus Ludouici imperatoris quarti,& Iohānis papæ viceſimiſecundi,Anno domini 1330.

AVguſtinus de Ancona,ordinis fratrum eremitarum S.Auguſtini,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,& ſecularis philoſophiæ non ignarus,ingenio promptus, & ſermone ſcholaſticus:ſcripſit multa nō ſpernendę lectionis volumina, qbus memoriam ſui nominis commendauit poſteritati.De quibus ſubiecta feruntur:Ad Iohannem papam 22.opus non paruum

De poteſtate eccleſiaſtica	lib.1.	Sanctiſſimo ac reueren	
Super ſententias	lib.4.		
Quodlibeta quoque	lib.1.		
De ſpūſancto contra Græcos	lib.1.		
De decem chordis	lib.1.		
De introitu terræ promiſſionis	lib.1.		
De potentijs animæ	lib.1.		
De reſurrectione	lib.1.	In Matthæum	lib.1.
In Marcum	lib.1.	In Lucam quoque	lib.1.
In Iohannem	lib.1.	Super Miſſus eſt	lib.1.
Super Magnificat	lib.1.	In epiſtolas Pauli	lib.14.
In epiſtolas canonicas	lib.7.	In Actus apoſtolorum	lib.1.
In Apocalypſin	lib.1.		

Et alia complura.

Hic volumen inſigne ex ſcriptis diui patris Auguſtini incepit,qd milleloquium prænotauit:ſed morte præuentus,imperfectum reliquit:quod poſtea Bartholomæus Vrbinatus eiuſdē ordinis pfecit. Claruit ſub Ludouico Bauaro imperatore quarto,& Iohanne papa 22.anno domini 1330.

PEtrus de Apono,natione Italus,patria Patauinus,vir in ſecularib⁹ literis ſtudioſus & eruditus,philoſophus inſignis,& medicus celeberrimæ opiniōis,ingenio ſubtilis,& multarum linguarū notitia clarus,multa fertur tam philoſophia quàm in medicinis opuſcula lucubraſſe,quibus memoriam ſui nominis ad poſteros tranſmiſit.Sunt autem qui ſcribant eum magum fuiſſe,& multa per eam ſuperſtitioſam artem mira oſtendiſſe: quod an verum ſit,affirmare non auſim,quippe qui nihil certi ſuper eo nouerim. Nihil enim de illius opuſculis me vel legiſſe recolo, vel vſquam vidiſſe.De quibus tamen ſubiecta feruntur: Opus inſigne centum &

de=

decem differentijs partitum, quod prænotauit
De omnimoda medicina lib.1.
Ad Iohannem papam 22. lib.1.
In librum Iohannis Meſue lib.1.
In problemata Ariſtotelis lib.1.
Et quædam alia.
Galenum de cholera nigra, & de regimine ſanitatis cum alijs multis tranſtulit.
Claruit ſub Ludouico imperatore quarto, Anno domini 1320.

SIbertus de Beka, natione Teutonicus, patria Gelrenſis, ordinis B. Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, Prior prouincialis Alemaniæ inferioris, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & tam in iure canonico, q̃ in philoſophia Ariſtotelica egregie doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, qui non minus conuerſatione q̃ ſcientia clarus ſuo tempore effulſit: ſcripſit quædam commendanda opuſcula, quibus nomẽ ſuum ad notitiam poſteritatis deduxit. E quibus feruntur
Super ſententias lib.4.
Summa cenſurarum noui iuris lib.1.
Super regulam ordinis ſui lib.1. Et quædam alia.
Ordinale quoq; ordinis ſui ſagaci intentione correxit.
Claruit temporib⁹ Lodouici Bauari imperatoris quarti, & Iohannis papæ 22. anno domini 1320.

CLemẽs papa quintus, de Vaſconia oriundus, Bernardus Burdegalenſis epiſcopus ante vocatus, ſedit poſt Benedictum vndecimum in cathedra Petri annis octo, menſibus decem, vir doctus & ſtrenuus, cuius iuſſu ordo Templariorum vno die per totum orbem deletus fuit, Concilium Viennẽſe celebrauit, in quo multa ad vtilitatem eccleſiæ conſtituit. Septimum decretalium librum compoſuit, quem Iohannes 22. eius ſucceſſor publicauit, ſicut in eiuſdem principio habetur. Qui vulgariter nominatur
Codex Clementinarum lib.1. Fidei catholicæ funda
Epiſtolarum quoq; ad diuerſos lib.1. Clemens eps ſeruus ſer
Moritur Henrico ſeptimo Imperium Romanũ gubernante, Anno domini 1314. indictione duodecima.

PEtrus de Perpiniano, dictus Rimi, natione Cathalanus, ordinis fratrum B. Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, vir in ſcripturis ſanctis eruditiſſimus, & philoſophiæ ſcholaſticæ ſub-

ſubtilis explanator, ingenio prõptus, & declamator egregi⁹: edidit multa non contemnendæ lectionis opuſcula, quibus vberem ingenij ſui venam exercitans, nomen ſuum etiam poſteritati notum fecit: e quibus feruntur,

Quæſtiones ſententiarum lib. 1.
In toto pſalterio lib. 1.
Sermones varij lib. 1.

De alijs autẽ quæ cõpoſuit, nihil ad notitiã meam vſquam peruenit.

ODericus ordinis fratrum Minorũ, vir ſanctus & eruditus, verbi diuini prædicator egregius, ob cuius feruẽtiſſimum amorem peregrinationem aſſumens, Aſiam & Indiam penetrauit, vbi prædicando & docendo fidem Chriſti euangelizãs, multos ab iniquitate ad ſemitam iuſtitiæ conuertit, cuius ſanctiſſima vita multis ſignis tam in carne quàm poſt mortem comprobata eſt: ſcripſit inter cætera ingenij ſui opuſcula,

Hiſtoriam peregrinationis ſuæ lib. 1.
Sermones quoq; varios lib. 1.
Et quaſdam epiſtolas.

Claruit Ludouici imperatoris quarti, & Iohãnis Papæ viceſimiſecundi temporibus, anno domini 1320.

FRanciſcus Maronis, ordinis fratrum Minorum, Iohannis Scoti quondam auditor, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in præceptis philoſophorum nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, ore facundus, ſtylo compoſitus, ſtudio cõtinuus, & ad diſputandas ſoluendasq; ſcripturarum quæſtiones ſatis acutus & valde idoneus: ſcripſit ingenij ſui non pauca præclara volumina, in quib⁹ & ſe doctiſſimum oſtendit, & nomen ſuum cum gloria ad poſteros tranſmiſit. de quibus iſta feruntur:

Super Sententias lib. 4. Circa procemium primi
De formalitatibus lib. 1. Quæſtiones variæ lib. 1.
Sermones de tempore lib. 1. Sermones de ſanctis lib. 1.

Fertur etiã in diuinis voluminibus quoſdã cõmentarios, alioſq; diuerſos cõpoſuiſſe tractat⁹, q ad notitiã meã adhuc minime venert.
Claruit temporib⁹ Ludouici Bauari imperatoris quarti, & Iohannis Papæ XXII. anno domini 1320.

BOnauẽtura Patauinus, ordinis fratrum Eremitarum S. Auguſtini quondam Prior generalis, ac deinde ſacroſanctæ eccleſię Romanæ tituli S. Cæciliæ presbyter cardinalis, vir in diuinis

ſcripturis eruditus,& ſeculariũ literarũ nõ ignarus, ingenio promptus & clarus eloquio, non minus conuerſatione q̃ ſcientia reuerendus, in declamandis ad populũ ſermonibus magnæ opinionis, qui cum eccleſiæ libertatem acerrime tueretur contra tyrannos, à Carrarienſi domino ſagitta tandem confixus, martyrio coronatus eſt. Scripſit valde vtiles & elegantes

Sermones de tempore	lib.1.	Veniet deſideratus cun
Sermones de ſanctis	lib.1.	Mihi aũt abſit gloriari

Et quædam alia.

Claruit ſub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1320.

GVilhelmus Ockam, natione Anglicus, ordinis fratrum Minorum, Iohannis Scoti quondã diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in philoſophia Ariſtotelica nobiliter doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio: ſcripſit quædã in ſcripturis opuſcula, quibus nomen ſuum ad poſteros tranſmiſit. Hic contra Iohannem viceſimũſecundum, hæreſim Fratricellorũ damnantem, vnà cum Petro Piceno, quẽ Ludouicus Imperator in idolũ erexerat, & Nicolaum quintũ appellari fecerat, agens & ſcribens, eumq́ hæreticum eſſe pronuncians, ab eo excõmunicatus eſt. Qui ad Ludouicum Imperatorẽ æque excommunicatum fugiens, dixit ei: O Imperator, defende me gladio, & ego defendã te verbo. Manſit itaque excõmunicatus cũ excommunicato vſq; ad finem vitæ ſuæ, & in morte tandẽ abſolutus fuit. Scoti magiſtri ſui acerrimus impugnator fuit, & omnia pene illius dicta oppugnauit. Scripſit autem

Contra Iohannem xxij. de paupertate Chriſti & apoſtolorum

Apologiam,	lib.1.	
Super ſententias	lib.4.	
Quodlibeta etiam	lib.1.	
De fautoribus hæreticorum	lib.7.	In omnibus curioſis
De ſacramento altaris	lib.1.	

Et quædam alia.

Claruit Ludouici Imperatoris quarti tẽporibus, & Iohannis Papę viceſimiſecundi, Anno domini 1320. Et ſepultus eſt in conuentu ordinis ſui, in Norica prouincia, quæ nunc appellatur Bauaria, cuius Imperator Ludouicus antea dux erat.

ALpharus ordinis fratrum Minorum, natione Hiſpanus, Iohannis Scoti auditor, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, apud Iohannem xxij. in precio habitus, contra Guilhelmum

Ockam Anglicum ſcriptis egit & verbis: edidit ingenij ſui quædã præclara volumina, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit. E quibus extat opus magnum & inſigne, defectus eccleſiaſticarum perſonarum deſcribens, quod prænotauit
De planctu eccleſiæ lib. 1.
Speculum quoq; regum lib. 1. In noîe dñi noſtri Ieſu
Super ſententias lib. 4.
Apologiam lib. 1. Et quædam alia.
Claruit eodem tempore quo & Ockam, ſub Ludouico imperatore quarto, & Iohanne Papa XXII. anno domini 1320.

MAtthæus Syluaticus, patria Mantuanus, genere nobilis, arte & profeſſione medicus, in qua facultate ſuo tempore præ cæteris multis & doctus habebatur & expert⁹, ingenio ſubtilis & clarus eloquio: ſcripſit in ea ſcientia non contemnenda volumina, quibus nomen ſuum ad poſteritatis notitiã deduxit. E quibus ego tantũ vidi opus inſigne, ad Ruptum Siciliæ regẽ & medicũ, de oĩbus ſimplicib⁹ medicinis & eaꝝ ꝓprietatibus, q̃d p̃notauit
Pandecta lib. 1. Aaron Græce, Arabice
De cæteris nihil vidi.
Claruit ſub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1320.

IOhannes Canonicus, ordinis (vt dicunt) fratrum Minorum, Iohannis Scoti quondam auditor atq; diſcipulus in gymnaſio Pariſiorum, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſeculari philoſophia ſubtiliter doctus, iuris quoq; tam pontificij quàm Cæſarij nõ ignarus: fertur quædam præclara compoſuiſſe opuſcula, quib⁹ ingenium exercitans, nomẽ ſuum poſteris etiam notificauit, ſed ego nihil eorum vidi. Feruntur autem
Super ſententias lib. 4.
Quæſtiones diſputatæ lib. 1.
Et quædam alia.
Claruit ſub Ludouico imperatore quarto, anno dñi 1320.

DVrandus de S. Porciano, ordinis fratrum Prædicatorum, & poſtea (vt ferunt) Anicienſis epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, atq; in philoſophia ſeculari non infime doctus, ingenio prõptus & clarus eloquio, declamator ſermonum egregius, ſcriptorum S. Thomæ Aquinatis primo defenſor, poſtea vero acerrimus impugnator, cuius mutationis cauſa quædam fluctiuaga fertur, cui ego fidem nec facile tribuere debeo, nec

temere denegare: ſcripſit quædam non ſpernenda volumina, quibus nomen ſuum notificauit. de quibus feruntur

Super ſententias	lib.4.	Eſt Deus in cœlo reue
De inſtructione cleri	lib.1.	Fratres chariſſimi & ſa
Summa notabilis	lib.1.	
Quæſtiones variæ	lib.1.	
Sermones diuerſi	lib.1.	

Cætera q̃ cõpoſuiſſe dicitur, ad notitiã meam adhuc non venerũt.

HErenus de Boyo, natione Brito, ordinis fratrũ beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, vir vndecunque doctiſſimus, ſacræ paginæ inſignis profeſſor, acuti & vehementis ingenij, ad ſoluendas quæſtiones ſcripturarum ſatis idoneus: fert nõnulla p̃clara ſcripſiſſe opuſcula, q̃bus nomen ſuũ ad notitiã poſteritatis cũ gloria tranſmiſit. E q̃bus inuenit opus inſigne, vt ſui ferũt,

Super ſententias	lib.4.

Et variæ quæſtiones.

Sed & quædã alia cõpoſuiſſe dicit, quæ ad notitiã meã nõ venerũt.

RVpertus ordinis fratrum Prædicatorũ, vir in diuinis ſcripturis longa exercitatiõe doctus, & philoſophiæ ſcholaſticæ ſubtilis & profundus interpres, diſputator acutus & declamator egregius, ingenio acutus, ſermõe ſcholaſticus: edidit quędam non contemnenda opuſcula, quibus ingenium fructuoſe & vtiliter exercitans, nomen ſuum non tantum præſentibus, ſed & futuris notificauit. E quibus extant

Super Sententias	lib.4.
Sermones de tempore	lib.1.
Sermones de ſanctis	lib.1.

Multos p̃terea libros Ariſtotelis, cõmentarijs elegantiſſ. exornauit. Claruit ſub Ludouico imperatore IIII. anno domini 1320.

ASteſanus de Aſt, ordinis fratrum Minorũ, vir in diuinis ſcripturis nobiliter doctus, philoſophus & iuriſta inſignis, ſcientia clarus, ingenio profundus, conſilio cautus, ſententia certus, ſermone compoſitus: fertur ingenij ſui excellentis varia cudiſſe opuſcula, quibus nomen ſuum tam præſentibus quàm futuris notificauit. E quibus ego tantum vidi neceſſariam

Summam de caſibus	lib.8.	Dicturi ergo in hoc pri

De cæteris nihil vidi.

Claruit ſub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1330.

IOhannes de Alerio, natione Tholoſanus, ordinis beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, tertiuſdecimus Prior generalis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & nō minus religionis feruore quàm eruditione venerabilis, ordinem Carmelitanum nouem annis ſtrenue gubernauit. Edidit nonnulla præclara volumina, quibus abundantem ingenij ſui venam oſtendit. E quibus extant

Super ſententias lib. 4. Lectura in Eccleſiaſticum lib. 1.
Et alia plura.

Electus fuit in generalem ordinis ſui in monte Peſſulano in capitulo generali, die Pentecoſtes ſub Ludouico imperatore quarto, & Iohanne papa 22. anno domini 1321. indictione 4.

IOhannes de Regno, natione Gallus, ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, conuentu Tholoſanus, vir in ſcripturis ſanctis eruditus, & ſecularis eruditionis non ignarus, ingenio promptus, ſermone ſcholaſticus, in declamandis ſermonibus ad populum egregius: edidit multa præclara volumina, quibus nomen ſuum etiam poſteris notificauit. E quibus iſta feruntur:

Super Sententias lib. 4.
In euangelium Matthæi lib. 1. Sermones de tempore lib. 1.
Sermones de ſanctis lib. 1. Quadrageſimale lib. 1.

Cætera vero quæ compoſuiſſe dicitur, ad notitiā meam non venerūt.

STephanus de Prouincia, vtriuſque iuris profeſſor & interpres eximius, & tam in diuinis ſcripturis quàm in ſecularib⁹ literis ſufficienter inſtructus, ingenio & eloquio clarus, cuius eruditio apud contemporaneos ſuos comprobata erat: ſcripſit quædam non negligenda volumina, quib⁹ ingenium glorioſe exercitans, etiam nomen ſuum ad notitiam poſteritatis cum laude tranſmiſit. E quibus eſt opus inſigne

Super Clementinis lib. 1.
Quæſtiones variæ lib. 1.

De cæteris nihil reperi.

Claruit circa tēpora Ludouici imperatoris quarti, Anno dñi 1330.

IOhannes Andreas, natione Italus, patria Bononienſis, iureconſultus omnium admiratione celeberrimus, fons canonū, & dubiorum cautiſſimus interpres, ingenio clarus, ſcientia profundus, eloquio compoſitus, qui cōtra conſuetudinem hominum noſtri

ſtri temporis, quanuis vxoris eſſet vinculis alligatus, incredibile tamen ſtudium literis impendit, vt nihil illi dulcius, quàm ſcribere aliquid ad poſteritatis ædificationem, eſſe potuerit: quod eius præclara volumina teſtantur, quibus nomini ſuo memoriam comparauit æternam. De quibus ego pauca merui videre:

Super decretales	lib. 5.	
Super 6. decretalium	lib. 1.	Quia præpoſterus eſt
Super nouellis dupliciter	lib. 2.	
In ſpeculum additiones	lib. 1.	Ego Iohannes And
Mercuriale prænotatum	lib. 1.	
Summa de ſponſ. & matrimo.	lib. 1.	Qm̄ frequenter in foro
Super Clementinis	lib. 1.	Iohannes: Gratioſum
De laudibus ſancti Hieronymi	lib. 4.	Hieronymū iugiter al
De arbore conſanguinitatis	lib. 1.	

De cæteris nihil vidi.

Moritur tandem ex peſte, Bononiæ ſepultus, ſub Carolo imperatore quarto, & Clemente papa 6. anno dñi 1348. indictione prima.

CInus Piſtorienſis, ex nobili Symbaldorum familia natus, Dini Mugelani clariſſimi viri quondam auditor atq; diſcipulus, & Iohannis Andreæ familiaris amicus, vir certe in iure ciuili oīm ſuo tēpore doctiſſimus, ingenio ſubtilis, ſcientia prōptus & vberrimus: edidit multa in ea facultate opuſcula, qbus nomen ſuum ad poſteritatis notitiam tranſmiſit. De quibus iſta feruntur:

Super Codice	lib. 9.	In prima parte ff. veteris	lib. 1.
In ſecunda parte	lib. 1.	Additiones in reliquas	lib. 1.

Et alia plura. † & conſilia conſcripſit

Claruit ſub Ludouico imperatore quarto, Anno domini 1330.

MOnaldus ordinis fratrū Minorum, theologus & iuriſta eruditiſſimus, ingenio ſubtilis, ſcientia cautus, ſermone ſcholaſticus, in declamandis ſermonibus ad populum excellentis induſtriæ vir: edidit pro vtilitate ſimplicium, etiam doctis non ſpernenda opuſcula, quibus & tunc præſentibus, & longe poſtea futuris vtiliter prouidit. De quibus ſubiecta feruntur: Neceſſaria & perpulchra

Summa iuris canonici	lib. 1.	Qm̄ ignorans ignora
Quæſtiones ſententiarum	lib. 4.	
Sermones varij	lib. 1.	

Et alia complura, quæ ad notitiam noſtram minime venerunt.

OLdradus de*Laude, natione Italus, Dini Mugelani viri doctiſſimi quondam auditor,& Iohannis Andreę amiciſſimus, vir in vtroq; iure peritiſſimus, philoſophiæ quoq; diſciplinis optime imbutus, qui multis annis cōſiſtorialis aduocatus extitit,& magnā eruditionis ſuę laudem & gloriam acquiſiuit: ſcripſit in vtroq; iure nonnulla præclara opuſcula, quibus nomē ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit. E quibus vidi tantum

Conſiliorum volumen lib.1. In nomine dñi, Amen

De cæteris nihil vidi.

Fertur in iure ciuili multas poſt ſe lecturas reliq̄ſſe, q̄s necdū vidi.

Claruit ſub Ludouico imperatore quarto, Anno domini 1330.

IOhannes de Blomendal, natione Teutonicus, ordinis fratrum Minorum, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio præſtans & clarus eloquio, in declamandis ſermonibus ad populū doctor egregius fuit. Scripſit pro ædificatione fidelium non ſpernenda volumina, q̄bus nomen ſuum poſteris notificauit, de quibus ego tm̄ adhuc reperi

Sermones de tempore lib.1. Sume arma tua phare

Sermones de ſanctis lib.1.

Sermones per quadrageſimam lib.1.

Claruit ſub Ludouico Bauaro imperatore quarto,& Iohanne papa 22.anno domini 1330.

GVido de monte Rotherij, vir in ſcripturis ſanctis admodū ſtudioſus,& veterū lectione diues, ingenio clarus, ſermone ſcholaſticus, ſcripſit ingenij ſui non contemnenda opuſcula, q̄bus memoriam nominis ſui etiam apud poſteros notam fecit. E q̄bus ego diuulgatum illud opus per impreſſuram tantum vidi, quod ꝑ ſimplicium directione ſacerdotum componens, prænotari voluit

Manipulum curatorum lib.3. Qm̄ ſicut dicit prophe

Alia reperire non potui.

Claruit temporibus Ludouici imperatoris quarti,& Iohannis papæ 22.anno domini 1330.

IOhannes de Lignerijs, philoſophus & aſtronomus om̄ium ſuo tempore celeberrimus, qui hanc diſciplinam à memoria hominum iam pene abraſam, magnifice inſtaurauit, in gymnaſio Pariſienſi eruditionis ſuæ laudes ingentes acquiſiuit, vbi huiuſce facultatis cooperatores & cōſocios habuit, viros mathematicæ ſcientię doctiſſimos, Iohannem de Saxonia, Iohannē de Muris & Ber

nar.

nardū,philoſophos & aſtronomos inſignes,q & ipſi varia opuſcu-la conſcripſerunt.De opuſculis autem huius Iohanis de Ligneriis, quanquam multa & præclara ſcripſerit,pauciſſima vidi,ſcilicet

Canones primi mobilis	lib.1.	Cuiuslibet arcus poſiti
Tabulas eiuſdem	lib.1.	
De ſphæra quoque	lib.1.	

De cæteris nihil reperi.

Claruit temporibus Ludouici Bauari imperatoris quarti,& Iohānis papæ 22.anno domini 1330.

IOhannes Danck de Saxonia,natione Teutonicus,Iohannis de Ligneriis ſupradicti contemporaneus,& ſtudiorum eius conſocius,vir vndecūq; doctiſſimus, philoſophus & aſtronomus inter omnes ſui temporis celeberrimus, ingenio ſubtilis & præſtans, edidit multa præclara & admiranda opuſcula, quibus nomen ſuum cum gloria tranſmiſit ad poſteros.Sed ego hucuſque pauciſſima inueni

Canones Eclipſales	lib.1.	Eclipſis ſolis quantitatē
Canones tabularum	lib.1.	Tempus quarti adſpe
De aſtrolabio	lib.1.	
De incenſionibus	lib.1.	

Claruit temporibus Ludouici imperatoris quarti,& Iohannis papæ 22.anno domini 1330.

PEtrus de Palude,natione Gallus,ordinis fratrum Prædicatorum, vir in diuinis ſcripturis eruditus, ac ſecularis philoſophiæ & iuris Canonici non ignarus, diſputator acutus, & declamator egregius,edidit quædam pręclara in ſcripturis ſanctis volumina,quibus nomen ſuum immortalitati condonauit. E quibus feruntur

Super ſententias	lib.4.	Quæſtiones varię	lib.1.
Et diuerſi ſermones	lib.1.		

Et alia multa.

Multos etiā Bibliæ libros ſuis cōmentariis ornaſſe dr & expoſuiſſe.

IOhannes Calderini,natione Italus,patria Bononienſis,Iohannis Andreæ quondā auditor atq; diſcipulus, canonici iuris pfeſſor,& celeberrimus interpres, philoſophiæ ſecularis & diuinarum ſcripturaꝝ nō ignarus, ingenio promptus, & aptus eloquio: ſcripſit in ſua facultate non pauca volumina, quibus ingeniū ſuum ſedula exercitatione comprobās,ad memoriā poſteritatis nomen

men ſuum tranſmiſit. E quibus reperi opus magnum & inſigne, tri bus voluminibus non paruis diſtinctum, quod prænotauit

Repertorium iuris	lib.1.	A. Hęc dictio à, interdũ
Super decretalibus	lib.1.	
De interdicto eccleſiaſtico	lib.1.	Quãuis dubia plura cir
Conſilia multa.	lib.1.	

De alijs nihil vidi.
Claruit ſub Ludouico Bauaro impatore quarto, & Benedicto Papa decimo, anno domini 1340.

PAulus de Lyazarijs, Iohannis Andreæ Bononienſis auditor, & Iohannis Calderini condiſcipulus, vir in vtroq; iure peritiſſimus, & philoſophorum præceptis nobiliter inſtructus, ingenio & eloquio clarus, qui inter doctores iuris ſuo tempore nõ minimus erat: ſcripſit inter cætera ingenij ſui opuſcula inſigne volumen, quod dicitur,

Super Clementinis	lib.1.

Et quædam alia.
Claruit tẽporibus Ludouici Bauari imperatoris quarti, & Benedicti Papæ duodecimi, anno domini 1340.

LVpoldus de Bebenburg, epiſcopus Bãbergenſis, natione Teutonicus, & (vt ferunt) Iohannis Andreæ Bononienſis quõdam auditor, iureconſultus celeberrimus, & tam in diuinis ſcripturis quàm in ſecularibus literis nobiliter doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio: edidit non ſpernendę lectionis opuſcula, quibus nomen ſuũ ad notitiã poſteritatis cũ ingẽti gloria trãſmiſit. E quib⁹ extat opus inſigne de zelo Chriſtianæ religionis veterũ principum

Germanorum	lib.1.
De iuribus imperij Romani	lib.1.

Et quędam alia in diuerſis materijs volumina, q̃ ad me nõ venerũt.
Claruit temporib⁹ Ludouici imperatoris quarti, & Benedicti Papæ XII. anno domini 1340.

NIcolaus Mutinenſis, vir in vtroque iure, & in legibus præcipue, nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſtic⁹, ſcientia & conſilio cautus, vt poſteris ingenij ſui monimenta relinqueret, ſcripſit in ciuili iure quædã p̃clara volumina, quib⁹ ſe p̃ſentibus tunc vtilem, futuris aũt fecerat notũ. E quibus feruntur

Super Codice	lib.9.
Super ff. veteri	lib.14.

Su-

Super ff.nouo	lib.12.	Super ff.infortiati	lib.14.

Et quædam alia.
Claruit tēporibus Ludouici Bauari imperatoris quarti,& Benedicti Papæ XII.anno domini 1340.

LApus de Caſtelliōe, abbas ſancti Miniatis, ordinis diui patris Benedicti, iureconſultus inter omnes ſui temporis eruditiſſimus, & philoſophorum diſciplinis ab ineunte (vt aiunt) ætate imbutus, ingenio clarus, eloquio ſcholaſticus, & diſputator q̄ſtionum ſcholaſticalium egregius, cuius authoritas apud iuriſtas nō minima cenſenda eſt, ſcripſit in ſua facultate plura opuſcula, de q̄bus extat opus inſigne

Allegationum ſuarum	lib.1.
Super Clementinis	lib. 1.

Et alia complura.
Claruit temporibus Ludouici imperatoris quarti,& Benedicti Papæ XII.anno domini 1340.

GVericus abbas Igniacenſis, vir in diuinis ſcripturis non infime doctus, ingenio facilis, eloquio dulcis & compoſit⁹, & ad perſuadendum idoneus, non minus conuerſatione & regularis obſeruantiæ amore, quàm ſcientia ſcripturarum inſignis: ſcripſit pro ędificatione ſimplicium & deuotorum fratrum non contempenda opuſcula, quibus ouium Chriſti paſtorē ſe vtilē fidelēq̄ exhibēs, nomen ſuum etiā poſteris notificauit. E q̄bus ego reperi tantū opus ſermonū de tēpore & ſanctis p̄ anni circulū, q̄s habuit

Ad fratres ſuos,	lib.1.	Saluatorē expectamus

Epiſtolas etiam ſcripſit.
De cæteris autē quę cōpoſuiſſe dicitur, nihil vſquā potui inuenire.

HEnricus de Vrimaria, ordinis fratrū eremitarū S.Auguſtini, natione (vt ferunt) Teutonicus, vir in ſcripturis ſanctis à pueritia ſtudioſiſſim⁹ & multū eruditus, in philoſophia Ariſtotelica nulli ſuo tēpore ſecūdus, q̄ multis annis in gymnaſio Pariſienſi doctor egregi⁹ extitit,& celebri doctrina inſignis effulſit, ſcripſit multa p̄clara volumina, de quibus feruntur eſſe ſubiecta:

Super ſententias	lib.4.	
Quodlibeta quoq;	lib.1.	
De decem præceptis	lib.1.	Audi Iſrael præcepta
Flores ex collatione patrum	lib.24.	Quia multa prędicabi
De perfectione hominis	lib.1.	

De incarnatione verbi lib.1.
De quadruplici inſtinctu lib.1. Semen aliud cecidit in
De exemptione lib. 1.
Expoſitio decre.de cele.Miſſ. lib.1.
Sermones de tempore lib.1.
Sermones de ſanctis lib.1.
In libros Ethicorum lib.10.
Et alia multa.
Claruit temporibus Ludouici imperatoris quarti,cognomēto Bauari,& Benedicti papæ XII.anno domini 1340.

BArtholomæus de Oſa,patria Pergomenſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus,& in ſecularibus literis egregie doctus, philoſophus & hiſtoriographus inſignis,ingenio præſtans & clarus eloquio:fertur nōnulla excellētis doctrinæ cudiſſe volumina,qbus nomen ſuū ad notitiā poſteritatis tranſmiſit. In qbus p̄cellit opus
Hiſtoriarum inſigne, lib.16.
Claruit ſub Ludouico imperatore quarto,anno dn̄i 1340.

BArtholomæus Piſanus,ordinis fratrum Prædicatorum,vir in diuinis ſcripturis eruditus,& in vtroq; iure peritiſſimus, ac in philoſophiæ ſecularis ſcientia nobiliter doctus,ingenio clarus,ſermone apertus,ſcientia & cōſilio cautus: fertur quædam præclara conſcripſiſſe opuſcula,de quibus ego vidi tantum Summam, quā Piſanā vocāt,opus p̄fecto nō abijciendū,cui⁹ ante paucos annos magn⁹ erat vſus apud plebiū cōfeſſores, quā author p̄notauit
Summam *magiſtruciam, lib.1.
De cæteris nihil vidi.
Claruit ſub Ludouico imperatore quarto, & Summam ſuam (vt ipſe teſtatur)perfecit anno domini 1338.

ALbertus Brixianus,ordinis fratrum Prædicatorū, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, & in vtroque iure nō infime doctus,declamator quoque ſermonum egregius, & nō minus ſanctus quàm eruditus, quippe qui miraculis in vita etiam coruſcaſſe perhibetur:ſcripſit inter cætera ingenij ſui monimenta, notabilem
Summam de caſibus lib. 1.
Sermones varios lib.1.
Et quædam alia.
Claruit ſub Ludouico imperatore quarto,anno domini 1340.

Lu-

LVdolphus ordinis Carthuſiẽſis in domo Argentinenſi, natione Teutonicus,Saxonica terra oriũdus,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,& ſecularium literarũ nõ ignarus, ingenio mitis,eloquio dulcis & compoſitus,vita quoq; & conuerſatione inſignis,edidit magnæ deuotiõis & profundæ eruditionis quædam præclara opuſcula, quibus ingeniũ nobiliter exercitãs,nomẽ ſuũ immortalitati condonauit.E qbus ego vidi tantum ſubiectas: Volumen magnum & inſigne ſuper euangelio,quod prænotauit

Vitam domini Ieſu	lib.2.	Fundamentum aliud ne
In pſalterium quoq;	lib.1.	Sicut olim manna

Feruntur eius & alia.

Claruit ſub Ludouico imperatore quarto,anno domini 1330.

HErmannus de Schildis,ordinis fratrũ eremitarũ S.Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſ. & valde peritus, ingenio pſtans, & nõ minus vita q̃ eruditione & ſcientia inſignis, edidit multa præclara volumina, quibus abundantem ingenij ſui venam oſtendit,& nomen ſuum ad poſteritatis notitiam cum ingenti laude & gloria tranſmiſit.E quibus ſubiecta feruntur:

Super primo ſententiarum	lib.1.
In Geneſim lectura	lib.1.
Hexameron duplex	lib.2.
In Cantica canticorum	lib.1.
De materia Canticorum	lib.1.
Sup oratione dominica dupliciter	lib.2.
Super Aue Maria	lib.1.
Breuiloquium	lib.1.
De quatuor ſenſibus ſcripturæ	lib.1.
Expoſitionis Miſſæ	lib.1.
Manuale ſacerdotum	lib.1.
De vitijs capitalibus	lib.1.
Clauſtrum animæ	lib.1.
De conceptione ſanctæ Mariæ	lib.1.
De modo ſtudendi	lib.1.
Introductorium iuris	lib.1.
De vera & falſa amicitia	lib.1.
De horis canonicis	lib.1.
De quinq; ſenſibus	lib.1.
De quadragintaduab⁹ mãſionibus	lib.1.

Contra flagellatores lib.1. De comparatione Miſſæ lib.1.
De diuiſione philoſophię,metricę lib.1.
Super c.Omnis vtriuſque lib.1.
Sermones varij lib.1. Collationes prædicabiles lib.1.
Quæſtionum diuerſarum lib.1. In rhetoricã Ariſtotelis lib.1.
Alia inſuper multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt.
Claruit tẽporib⁹ Ludouici imp.4.& Bñdicti papæ 12. an. dñi 1340.

GVilhelmus de Kaiotho,ordinis fratrum Prædicatorum,Prior prouincialis in Francia,vir in diuinis ſcripturis eruditus, & tam in iure canonico ꝙ in philoſophia ſcholaſtica nobiliter doctus,ingenio ſubtilis & clarus eloq̃o, in declamandis ſermonibus ad populum excellentis ingenij:ſcripſit quædã non ſpernenda opuſcula,q̃bus nomen ſuum ad notitiã poſteritatis cum laude tranſmiſit.Summã Iohãnis Teutonici, quæ Confeſſorum dicitur, Abbreuiauit, lib.1. Quid eſt ſimonia,dic.
Sermones diuerſos lib.1.
Cætera quæ compoſuit,ad notitiam meam minime venerunt.

PEtrus de Caſa Lemouicenſis, ordinis fratrum B.Mariæ ſemp virginis de monte Carmeli,decimus & quartus Prior generalis,deinde vero epiſcopus Baſionenſis,ac poſtremo (vt ferunt) patriarcha Hieroſolymitanus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,ingenio promptus & clarus eloquio, in declamandis ſermonibus ad populum doctus & facundus:edidit quædã præclara volumina,quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit.E quibus feruntur
Super ſententias lib.4. Sermones de tempore lib.1.
Sermones de ſanctis lib.1.
Et quædam alia.
Claruit,& in Priorem generalem ordinis ſui electus fuit de cõuentu Lemouicẽſi,ſub Ludouico imp.4.& Iohãne papa 22.anno dñi 1330.indictione 13.Rexit ordinem ſuum ſtrenue annis duodecim.

PAulus de Peruſio,ordinis fratrum B.Marię ſemper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & doctus, atq; in ſeculari philoſophia ſufficiẽter inſtructus,ingenio ſubtilis,ſermone ſcholaſticus: edidit magnæ authoritatis nonnulla opuſcula,q̃bus luculentum ingenium exercitans,nominis ſui memoriã cũ ingenti gloria trãſmiſit ad poſteros.E quibus extat opus celeberrimũ & prope diuinum,q̃d in gymnaſio Pariſienſi recitauit

Su

Super ſententias lib.4. Circa primum ſentētia
Quodlibeta quoque lib.1.
Et quædam alia.

Claruit Pariſiis & ſuam lecturam compleuit ſub Ludouico Bauaro imperatore quarto, & Clemente papa ſexto, anno domini 1344. indictiōe 12. Et non diu poſt eandem lectionem ſuam Pariſiis moritur, & ibidem in conuentu ſepelitur.

Bernardus Parentinus, ordinis fratrum Prædicatorum, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & longā exercitatiōe peritus, atq; in ſcholaſticis diſciplinis nō mediocriter doct', ingenio ſubtilis, & clarus eloquio, in declamandis ſermonib' ad populum excellentis opinionis: ſcripſit ad inſtructionem ſimplicium ſacerdotum quædam non ſpernenda volumina, quibus nomen ſuum ad poſteros tranſmiſit. E quibus extat

Expoſitionis Miſſæ lib.1. Qm̄ clamitat Sapiens.
Sermonum variorum lib.1.
Et alia complura.

Claruit ſub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1340.

Osbertus natione Anglicus, ordinis beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, vir certe in ſcripturis ſanctis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia egregie doctus, acuti & vehementis ingenij, eloquij ſcholaſtici, in diſputandis ſoluendisq; quæſtionibus ſcripturarum ſubtilis: ſcripſit quædam præclara opuſcula, qbus memoriam ſui poſteris cōmendauit, de qbus extāt

Super ſententias lib.4. Concluſio vna ꝑpoſita
Determinationes variæ lib.1. Quæritur vtrum expu
Sermones quoque varij lib.1.

Cætera quæ cōpoſuit, ad notitiam noſtræ lectionis non peruenerūt.

Iohannes Eſtuidi, natione Anglicus, vir in ſecularibus literis omnium ſui temporis facile doctiſſimus, philoſophus & aſtronomus nulli ſecundus, ingenio præſtans, & dulcis eloquio: ſcripſit ingenij ſui quædam præclara opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit. E quibus extat opus inſigne aſtrologiæ iudicialis, de accidentibus mundi, quod vulgo appellatur

Summa Anglicana, lib.1. Intentio mea in hoc li
De cæteris nihil vidi.

Claruit, & compleuit eandem Summam, ſicut in eius principio fatetur,

tetur, ſub Carolo imperatore quarto, & Clemente papa ſexto, anno domini 1347. indictione 15. decimooctauo Calendas Ianuarij.

BErnardus abbas monaſterij Caſſinẽſis, ordinis diui patris Benedicti, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularium literarum non ignarus, ingenio præſtans, & vita præclarus, ac regularis obſeruantię cultor & propagator inſignis, ſcripſit ad ædificationem monachorum quædam præclara opuſcula, quibus nomen ſuum notificauit. De quibus extant ſubiecta:

Speculum monachorum	lib.1.	
In regulam ſancti Benedicti	lib.1.	Legitur in Prouerbijs
De præceptis regularibus	lib.1.	
Sermones ad fratres	lib.1.	

Alia quoq; multa cõpoſuiſſe dicitur, q̃ ad nos minime peruenerũt.

SImon de Cremona, ordinis fratrum eremitarũ S. Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & liberalium artium non ignarus, ingenio præſtans, & clarus eloquio, in declamandis ſermonibus ad populum ſatis egregius, quippe qui Venetijs multo tempore huic inſudauit officio, vbi verbo & exẽplo plurimos erudiuit: ſcripſit ad inſtructionem ſimplicium prædicatorum non ſpernenda opuſcula, de quibus extant ſubiecta: Ad Antonium germanum ſuum presbyterum Sermones

Super euangelia	lib.1.	Leuate capita vr̃a, qm̃
Super epiſtolas quoque	lib.1.	Abijciam⁹ opera teneb

Cætera quæ compoſuit, ad notitiam nr̃æ lectionis nondũ venerũt.

PEtrus Raimundi de Inſula*graſſa, natione Gallus, ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, quintuſdecimus Prior generalis, qui poſt Petrum de Caſa Lemouicenſem, ordinem ſuum ſtrenue rexit quindecim annis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus: ſcripſit eleganter

Super ſententias	lib.4.

Et quædam alia.

Claruit & in generalem electus fuit de conuentu Caracaſſenſi prouinciæ Narbonẽſis, ſub Ludouico imperatore quarto, & Clemente papa 6. anno domini 1343. indictione vndecima.

REinherus Foroliuienſis, iureconſultus omnium ſuo tempore celeberrimus, Bartholi de Saxoferrato præceptor, vir ingenio & eloquio clarus: fertur in iure ciuili varia compoſuiſſe

opuſcu-

opuſcula,quibus memoriam nominis ſui cum gloria trāſmiſit ad poſteros.Sed ego nihil vſquam eorum potui inuenire.
Moritur ſub Carolo imperatore quarto, & Innocētio papa ſexto, anno domini 1358.indictione vndecima.

SImon de Caſſia,ordinis fratrum eremitarum S.Auguſtini,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ingenio ſubtilis, & diſertus eloquio,nec minus ſanctitate conuerſationis, q̃ ſcientia venerandus:quippe qui in conuentu Florentino ꝓphetiæ ſpū illuſtratus fuiſſe perhibetur: edidit magnæ vtilitatis plura volumina,in quibus ſe virum eruditum & deuotum oſtendit: E quibus opus inſigne reperi ſuper euangelium totum,quod vulgo ꝑnotaſ,

Geſta Saluatoris	lib.15.	A bono & ſuperbono
De doctrina Chriſtiana	lib.1.	
De patientia	lib.1.	
Expoſitionem Symboli	lib.1.	
De ſpeculo crucis	lib.1.	
De diſciplina ſpiritalium	lib.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	

Et quædam alia.
Claruit ſub Ludouico imperatore quarto,anno domini 1340.

SImon de Spira,natiōe Teutonicus,ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli,magiſter Pariſienſis,in ſcripturis ſanctis erudititiſſimus,& in philoſophia Ariſtotelica nobiliter doctus,ingenio ſubtilis,ſermone ſcholaſticus,in gymnaſio Colonienſi multo tempore theologiam glorioſe docuit, & magnam eruditionis ſuæ laudem ab omnibus comparauit. Scripſit inſigne volumen

Super ſententias	lib.4.	Contra Iudæos q̃cꝫ lib.1.
Poſtillam Coloniæ lectam	lib.1.	

Alia inſup nōnulla edidit,ſed ad notitiā noſtrā minime venerunt.

SErtorius,quem Fortanerium nonnulli appellant, ordinis fratrum Minorum decimus & nonus miniſter generalis,natione Anglicus,patria Galenſis,deinde archiepiſcopus Rauennēſis, ac poſtremo Grandiēſis patriarcha,& ſacroſanctæ eccleſiæ Romanæ cardinalis,vir in diuinis ſcrip.ſtudioſus & erudit⁹, & ſecularium literaꝝ non ignarus:edidit quædam præclara volumina,qbus nomē ſuum etiam poſteris notificauit.E qbus extat opus inſigne Super Auguſtino de ciuitate Dei lib.22. De cæteris nihil reperi.

De-

Deniq; fertur etiam in biblię libros varia ſyntagmata lucubraſſe. Claruit,& in Generalem ordinis ſui miniſtrū electus fuit in capitulo Maſſilienſi,ſub Carolo imperatore quarto,& Innocentio Papa ſexto,anno domini 1356.indictione 9.

ALbericus Roxiatus, (†aliàs de Roſate) patria Bergomenſis, vtriuſq; iuris profeſſor inſignis,& clariſſimus interpres,in cęteris quoq; literis ſecularibus egregie doctus,ingenio promptus,eloquio cōpoſitus:edidit in legibus multa inſtructa volumina,quibus nominis ſui memoriam cum laude tranſmiſit ad poſteros.De quibus iſta feruntur:

Super Codice	lib.12.	Super ff.veteri	lib.24.
Super ff.nouo	lib.12.	Super ff.infortiati	lib.14.
Super inſtitutis	lib.4.	Sup 6.Decretalium	lib.1.
In comœdias Dantis	lib.1.		

Alia quoq; nonnulla cōpoſuit,quæ ad notitiā meam nō venerunt. Claruit ſub Ludouico imperatore 4.anno domini 1340.

IOhannes de Saxonia,ordinis fratrum Minorum,natione Teutonicus,vir in diuinis ſcripturis eruditus, & tam in iure canonico,quàm in philoſophia ſcholaſtica ſufficiēter doctus,in declamandis ſermonibus ad populum excellētis opinionis,edidit ingenij ſui quædam præclara volumina,quibus nomen ſuum etiam poſteris notificauit.E quibus extat

Summa de caſibus lib.1.

Et alia quæ non vidi.

Claruit ſub Ludouico imperatore quarto,anno domini 1340.

GErardus de Senis,natiōe Italus,ordinis fratrum eremitarum ſancti Auguſtini, vir in ſcripturis ſanctis non mediocriter doctus, & in vtroq; iure lōga exercitatiōe peritus, ingenio ſubtilis & acutus,cuius eruditionem Iohannes Andreas contemporaneus eius ſæpe commendans allegat: ſcripſit nōnulla præclara opuſcula,quibus memoriam nominis ſui ad poſteros trāſmiſit. E quibus iſta feruntur potiora:

In primum ſententiarum	lib.1.
De contractibus & vſura	lib.1.
De præſcriptionibus	lib.1.

De cæteris nihil reperi.

Claruit cum Iohanne Andrea, ſub Ludouico Bauaro imperatore quarto,& Benedicto Papa XII. anno domini 1340.

Io-

IOhannes de Rupe ſciſſa, ordinis fratrum Minorum, in diuinis ſcripturis admodum ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, neſcio quo ſpiritu ſeductus, (ne dicam inductus) deſolationem eccleſiæ catholicæ, & alia quædam terribilia pdicere quaſi propheta exorſus, in carcerem à Miniſtris ſui ordinis coniectus eſt, & inuentus eſt ſpiritus mendax in ore eius. Scripſit in vinculis ad quendam cardinalem

Reuelationes ſuas lib.1. Reuerēdiſſime in Chro
Super ſententias quoq; lib.4.
Et quædam alia.

Claruit ſub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1340.

GErardus epiſcopus Sauonenſis, ordinis fratrum eremitarum ſancti Auguſtini, patria Pergomēſis, vir in diuinis ſcripturis valde eruditus, & in iure canonico nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, & eloquio clarus, non minus vita quàm doctrina inſignis, compoſuit ad vtilitatem legentium non contemnenda opuſcula, quibus ingenium vtiliter exercitās, nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit. E quibus feruntur

Super ſententias lib.4.
Quodlibeta duo lib.1.
In Cantica canticorum lib.1. Alæ duæ Cherubim &c.
In epiſtolam ad Hebreos lib.1.
In VI. decret. de reli. do. lib.1.

Alia q̄q; multa dicit opuſcula ſcripſiſſe, quæ ad notitiā meam non venerunt. In gymnaſio Pariſieñ magiſtralem cathedrā adſcendit.

Claruit ſub Ludouico imperatore quarto, anno domini 1340.

THomas de Garbo, patria Florentinus, Dini quondam medici filius, vir in medicinis doctus & peritus, & in philoſophorum diſciplinis nobiliter inſtruct⁹, veſtigijs eruditiſſimi patris inhærens, edidit in ſua facultate medicis non ſpernēda opuſcula, quibus nomen ſuum cum gloria ad poſteros tranſmiſit. E quibus extat valde notabilis

Summa medicinæ lib.1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Ludouici Bauari imperatoris Romanorum quarti, anno domini 1340.

ALphonſus epiſcopus Hiſpalenſis, ordinis fratrum eremitarū S. Auguſtini, vir tam in diuinis ſcripturis q̄ in ſecularibus literis multū eruditus, & inter eccleſiaſticos doctores ſuo tem-

pore celeberrimus,ingenio & eloquio clarus:edidit nonnulla magnæ authoritatis volumina,quibus nomẽ ſuum etiam poſteris notificauit.E quibus ego tantum reperi opus ſubtile & inſigne

Super ſententias lib.4.

De cæteris nihil percepi.

Claruit ſub Ludouico imperatore quarto,anno domini 1340.

IOhannes de Bachone, Anglicus,ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de mõte Carmeli,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & tam in iure canonico quàm in philoſophia ſeculari egregie doctus, in gymnaſio Pariſienſi non minus conuerſatione quàm ſcientia clarus effulſit:ac deinde in prouincialẽ Angliæ promotus,ordinem ſuũ verbo & exẽplo ſtrenue gubernauit. Scripſit multa & inſignia volumina,quibus nomen ſuum ad poſteros tranſmiſit.E quibus iſta feruntur:

In euangelium Matthæi	lib.1.	
In euangelium Marci	lib.1.	
In euangelium Lucæ	lib.1.	
In euangelium Iohannis	lib.1.	
In epiſtolas Pauli	lib.14.	
In Actus apoſtolorum	lib.1.	
In epiſtolas canonicas	lib.7.	
In Apocalypſin	lib.1.	
Super ſententias	lib.4.	
Quodlibeta varia	lib.1.	
Speculum ordinis ſui	lib.1.	Filij ſanctorum eſtis hu
Defenſorium ordinis ſui	lib.1.	Beatus Bernardꝰ in quo
Contra Iudæos	lib.1.	
De paupertate Chriſti	lib.1.	
In regulam ſui ordinis	lib.1.	Et alia multa.

Explanationes inſuper edidit ſuper libros B.Auguſtini de S.Trinitate,& de ciuitate Dei:& ſup Anſelmi,Cur Deus homo,& de incarnatione verbi, in qbus oĩbus ingeniũ ſuũ magnifice exercitauit. Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti,& Clementis papę ſexti,anno domini 1350.

IOhannes Eligerꝰ de Gonderſleuen,natione Teutonicus,Iohannis de Saxonia clariſſimi aſtronomi quõdam auditor,vir in ſecularibus literis eruditiſſimus,philoſophus & aſtronomus inter omnes ſui temporis celeberrimus, ac diuinis ſcripturis ſufficiẽter im-

im-

imbutus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio: ſcripſit in mathematica ſcientia non ſpernenda volumina, quibus nomen ſuũ ad poſteritatem tranſmiſit. E quibus ſubiecta feruntur:

De compoſitione aſtrolabij	lib.1.	Rex aſtroꝝ Ptoleme
De vtilitate aſtrolabij	lib.1.	Zelo principali intell
De vtilitate quadrantis	lib.1.	Vtilitates noui qua
De magnete quoq;	lib.1.	Tractatur⁹ de magn
De aſtrogemetro	lib.1.	Sũma rorante nobis

Et alia plura. Claruit tẽporibus Caroli imperatoris quarti, & Clementis Papæ ſexti, anno domini 1350.

RVpertus natiõe Gallus, ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, atq; in philoſophia ſcholaſtica egregie doct⁹, ingenio clarus, ſermõe aptus: edidit varia in ſcripturis ſanctis opuſcula, quibus ingenium ſuum magnifice exercitans, memoriã nominis ſui etiam poſteris notificauit. Erat autem prædicator verbi diuini egregius, & multa ſcripſit declamatorib⁹ ſermonum vtilia, de quibus iſta feruntur:

Super ſententias	lib.4.
In epiſtolas Pauli	lib.14.
Sermones de tempore	lib.1.
Sermones de ſanctis	lib.1.

Alia inſuper multa cõpoſuit, quæ ad notitiã meam non venerunt.

CLemens Papa ſextus, patria Lemouicenſis, Petrus Rogerius ante vocatus, abbas Fiſcaniẽſis, ordinis ſancti Benedicti, ſedit in cathedra Petri poſt Benedictum XII. annis decem, menſib⁹ ſex, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarum non ignarus, iuris canonici doctor inſignis, non minus conuerſatione quàm ſcientia venerandus, in declamandis ſermonibus ad populũ excellẽtis ingenij fuit. edidit quædam præclara opuſcula, quibus viuacitatem ingenij ſui oſtendit. E quibus feruntur

Sermones varij	lib.1.	
In canonizatione Iuonis	lib.1.	Exulta & lauda habit
In approbatione Caroli regis	lib.1.	Salomon ſedebit ſuper
Collationes multæ	lib.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	

Et quædã alia. Moritur, Auinione ſepultus, ſub Carolo imperatore quarto, anno domini 1352. indictione quinta.

GRegorius Ariminenſis, ordinis fratrum eremitarum S. Augu ſtini Prior generalis, vir in diuinis ſcripturis doctiſſimus, & in philoſophia ſcholaſtica multũ eruditus, ingenio & eloqo clarus, in gymnaſio Pariſienſi magnam eruditiõis ſuæ gloriam ab omnibus commeruit, quippe qui vita & doctrina celeberrimus effulſit. Scripſit non ſpernendæ lectionis opuſcula, de quibus iſta feruntur potiora:

Super ſententias lib. 4.
In epiſtolas Pauli apoſtoli lib. 14.
Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli quarti imperatoris, & Clementis papę ſexti, anno domini 1350.

PHilipp⁹ de Pergamo, Prior monaſterij ſanctę Marię de Auantia in Padua, ordinis ſancti patris noſtri Benedicti, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio præſtans & clarus eloquio: ſcripſit nonnulla doctrinæ ſanę opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit: E quibus ego reperi tantum volumen magnum

Super Ethnicam Catonis lib. 1. Ad gloriam & laudem
Sermones etiã ſcripſiſſe dicitur lib. 1.

Cætera q̃ compoſuit, ad notitiã noſtræ lectionis minime venerũt.

IOhannes de Beka, natione Teutonicus, clericus eccleſiæ Traiectenſis, vir in ſcripturis ſanctis admodum ſtudioſus & doctus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, edidit quædam ingenij ſui non contemnenda opuſcula, de quibus ego vidi tantum opus ſimplici & aperto ſermone conſcriptum ad dominum Iohannem epiſcopum Traiectenſis eccleſiæ, & Guilhelmum ducem Hollandiæ, de geſtis pontificum Traiectenſium, & comitum Hollandinorum, quod à tempore ſancti Willebrordi primi epiſcopi vſq; ad annum domini 1346. deducens, prænotari voluit

Chronicam Traiectẽ eccleſiæ lib. 1. Igitur ab anno plaſma
De cæteris nihil vidi.

Claruit temporibus Ludouici quarti, & Caroli ſimiliter quarti imperatorum, anno domini 1350.

FRanciſcus Petrarcha, natione Hetruſcus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis omnium ſui temporis lõge doctiſſimus, philoſophus, rhetor, & poeta celeberrimus, qui literas humanitatis poſt longa ſilẽtia mortuas (vt ita dixerim) ab

ab inferis reuocauit ad ſuperos, non minus ſancta conuerſatione quàm ſciētia clarus emicuit. Amore nanque Chriſti & philoſophiæ ſalutaris, vitā ſolitariam aggreſſus eſt, in qua vſque ad mortē meditando, orando & ſcribendo perſeuerans, toto mundo eius fama ferebatur. De cuius opuſculis reperi

De vita ſolitaria	lib. 1.	Paucos homines noui
De remedijs fortunæ	lib. 2.	Cum res fortunasque
In ſeptem Pſalmos pœnitentiales	lib. 1.	
De conflictu curarum	lib. 1.	
De præſenti mundo	lib. 1.	
De hiſtoria Griſildis	lib. 1.	
Bucolicorum metrice	lib. 1.	Monice tranquillo
Epiſtolarum ad diuerſos	lib. 8.	Quid vero nūc agimus
Africam ad Rupertum regem	lib. 1.	
Vitam Scipionis Africani	lib. 1.	
De rebus memorabilibus	lib. 1.	
De pomœrijs ad Sagemor.	lib. 1.	

Alia quoque multa edidit, quæ ad manus noſtras minime venerunt. Moritur in eremitorio ſuo agri Patauini, ſub Carolo imperatore quarto, & Gregorio papa 11. anno domini 1374. indictione vero 12.

MIchael de Maſſa, ordinis fratrum eremitarum ſancti Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, eruditus, & veterum lectione diues, atque in ſecularibus literis nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, eloquio clarus, & ſermonum declamator egregius, vita quoque & conuerſationis honeſtate inſignis: edidit multa præclara volumina ad ædificationem fidelium, quibus nomen ſuum cum gloria tranſmiſit ad notitiam poſteritatis. E quibus ſubiecta feruntur:

Super ſententias	lib. 4.	In Eſaiam prophetam	lib. 1.
In euangelium Matthæi	lib. 1.	In euangelium Marci	lib. 1.
In euangelium Lucæ	lib. 1.	In euangelium Iohannis	lib. 1.
De vita Chriſti	lib. 1.	De paſſione domini	lib. 1.
De quatuor virtutibus	lib. 1.	Sermones varij	lib. 1.

Et alia multa.

In multos denique libros Bibliæ commentarios elegantes lucubraſſe dicitur.

Claruit temporibus Ludouici quarti, & Caroli ſimiliter quarti imperatorum, & Clementis papæ ſexti, anno domini 1350.

RIchardus de Bury, epiſcopus Dilmelmenſis, Eduardi Anglorum regis tertij cancellarius, ad quem Frāciſci Petrarchæ de inſula Tyle interrogātis extat epiſtola, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus & valde eruditus, atq; in ſecularibus literis ſufficienter inſtructus, librorum amator ſingularis & celeberrimus, multis expenſis & laboribus in vniuerſitate Oxonienſi inſignem bibliothecam fundauit, quam ad publicam vtilitatem inibi ſtudētium incredibili ſtudio inſtituit: ſcripſit de amore librorum & inſtitutione dictæ bibliothecæ pulcherrimum tractatum, qui iam impreſſus eſt, quem Græco ſermone prænotauit

Philobiblon, lib. 1. Theſaurus deſiderabi

Epiſtolas plures lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit ſub Carolo imperatore quarto, anno domini 1350.

IOhannes * Walſgrām, natione Anglus, ordinis fratrum beatæ Mariæ virginis de monte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſeculari philoſophia nobiliter doctus, ingenio ſubtilis & acutus, in gymnaſio Pariſienſi magiſtrali infula decoratus, legendo & diſputando celeberrimus effulſit. Scripſit quædam præclara volumina, quibus nomen ſuum notificauit. De quibus extat opus inſigne

Super ſententias lib. 4. Quæſtiones variæ lib. 1.

Cætera quæ cōpoſuiſſe dicit, ad notitiā meam adhuc non venerūt.

IOhannes de Saxo, ordinis fratrum Minorum, in ſcripturis diuinis eruditus, & tam in iure canonico quàm in philoſophia ſeculari nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, in declamandis ſermonibus ad populum prædicator egregius, & ſuo tempore valde famoſus: edidit non ſpernendæ lectionis quædam opuſcula, quæ ad inſtructionem ſimplicium ſacerdotum neceſſaria ſunt. E quibus tantum reperi

Summam iuris lib. 1. Sermones de tempore lib. 1.

Sermones de ſanctis lib. 1.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Clementis papæ ſexti, anno domini 1350.

THomas de Argentina, natione Teutonicus, ordinis fratrum eremitarum ſancti Auguſtini, poſt Gregorium Ariminēſem Prior generalis, vir in ſcripturis ſanctis doctiſſimus, & ſecularis philoſophiæ cultor inſignis, vita & honeſtate cōuerſationis clarus,

rus,qui ordinem ſuum verbo & exemplo mirifice ſublimauit:ſcripſit nonnulla in ſcripturis præclara volumina, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis cum gloria tranſmiſit. E quibus extat luculentiſſimum opus,

Super ſententias lib.4. Dedit abyſſus vocem
Conſtitutiones ordinis ſui lib.1.

Et quædam alia.

Claruit ſub Carolo imperatore quarto,anno domini 1350.

IOhannes Brammart Aquenſis,natione Teutonicus,ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, Prior prouincialis inferioris Almaniæ,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,& ſecularis philoſophiæ iuxta conſuetudinē ſcholaſticorum huius temporis enucleator celeberrimus, ingenio & eloquio clarus,in declamandis ſermonibus ad populum doctor egregius:ſcripſit pro vtilitate fidelium non ſpernenda opuſcula,quib' ingenium ſuum exercitans, nominis ſui memoriam ad poſteros tranſmiſit. De quibus extant

Super ſententias lib.4. Sermones varij lib.1.

Multa etiam alia ſcripſiſſe dicitur,q̃ ad notitiā meā non venerunt.

HEnricus de Erfordia,natione Teutonicus,in diuinis ſcripturis longo ſtudio exercitatus, & non mediocriter eruditus, atq; in ſecularibus literis egregie doctus, ingenio ſubtilis, & clarus eloquio:ſcripſit ad ædificationem eccleſię nonnulla volumina,quibus nomen ſuum & famam multis notificauit. E quibus fertur opus hiſtoriarum,

De factis memorabilibus lib.1.

Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Clementis papæ ſexti,anno domini 1350.

IOhannes de Erfordia,natione Teutonicus, patria Thuringus, ordinis fratrum Minorum, doctor in diuinis ſcripturis illuminatus & peritus,& tam in vtroq; iure quàm in ſeculari philoſophia nobiliter & egregie doctus: edidit magnæ authoritatis plura opuſcula,in quibus vim ingenij ſui præſtantiſſimi etiam poſteritati oſtēdit. E q̄bus ego vidi tm̃ volumen magnū,quod p̄notauit

Tabulam iuris lib.1. Qm̃ vt ſcriptum eſt 12.
Summam de caſibus lib.1. Rogatus à fratribus q

De alijs nihil vidi.

Fer-

Fertur aũt elegantes cõpoſuiſſe ſermones,ſed ad me non venerunt.

IOhannes Taceſphale,natione Anglicus,ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, doctor diuinarum ſcripturaꝝ eruditus,& ſeculariũ literarum nõ ignarus,ingenio ſubtilis, ſermone compoſitus, declamator ſermonum omniũ ſuo tempore celeberrimus:edidit non cõtemnendę lectionis opuſcula, quibus ingenium vtiliter exercitans, nomen ſuum ad notitiã poſteritatis cum laude tranſmiſit.E quibus ſubiecta feruntur:

Super Sententias	lib.4.
In Apocalypſim Iohannis	lib.1.
Sermones de tempore	lib.1.
Sermones de ſanctis	lib.1.

Et quædam alia.

Claruit in cõuentu ſuo Noruicenſi, vbi ſepultus in pace quieſcit.

RVpertus Holkoth, natione Anglicus,ordinis fratrum Prædicatorum,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimꝰ, & ſecularium literarum nõ ignarus,ingenio præſtans,& clarus eloquio,declamator quoq; ſermonũ egregius,ſcripſit multa præclara opuſcula,quibus nomen ſuum poſteris notificauit.E quibus iſta feruntur:

Super ſententias	lib.4.	Vtrum quilibet viator
In librum ſapientiæ	lib.1.	Dñs petra mea & ro
De ſeptem peccatis mortalibus	lib.1.	Hæc eſt via,ambulate
Moralizationes	lib.1.	Theodoſius de vita
De immortalitate animæ	lib.1.	
In Cantica canticorum	lib.1.	
In Eccleſiaſticum imperfecte	lib.1.	

Et alia plura.

Moritur ex peſte, poſteaquàm lecturam ſuper librum Eccleſiaſtici inchoauerat, ſub Carolo Imperatore IIII. & Clemente papa VI. anno domini 1349.indictione ſecunda.

NIcolaus Dorhin,natione Anglicus, ordinis fratrum beatiſſimæ Mariæ ſemper virginis de mõte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis eruditus,& in ſeculari philoſophia egregie doctꝰ, qui in vniuerſitate Oxonień legendo & diſputãdo magnas ab omnibus laudes commeruit: ſcripſit non ſpernendæ lectionis opuſcula, quibus ingenij ſui viuaciſſimi venam omnifariã locupletem oſtendit.E quibus extant

Super ſententias	lib.4.

Deter-

Determinationes quæſtionum lib. 1.
Et quędam alia.
Claruit in gymnaſio Oxonieñ, & varia multaq́ꝫ cõſcripſit volũina.

PAulus de Peruſio, vtriuſque iuris profeſſor & celeberrimus interpres, atq; in alijs literis humanitatis egregie doctus, Græco & Latino ad perfectum inſtructus eloquio, cuſtos & magiſter bibliothecæ Ruperti regis Siciliæ doctiſſimi & ſtudioſiſſimi principis multo tempore fuit: ſcripſit quædam præclara opuſcula, quibus nomen ſuum notificauit poſteritati. E quibus extat volumen inſigne, in quo multa ſunt & iucunda & vtilia de dijs gentilium & aliorum, quod prænotauit
Collectionum lib. 1.
Et quædam alia.
Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, anno dñi 1350.

BOnominus natione Permonenſis, ex *Cluſono oppido nat*, medicus doctus, & omnium ſuo tempore facile peritiſſimus, atque in cæteris philoſophiæ diſciplinis non mediocriter eruditus, in medẽdis corporibus humanis expertiſſimus: ſcripſit in ea facultate non ſpernenda opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis cum gloria tranſmiſit. Sed ego nihil eorum vidiſſe me memini. Fertur autem eius
De venenis lib. 1.
Quæſtionum diuerſarum lib. 1.
Et quædam alia.
Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Clementis Papæ ſexti, anno domini 1350.

TIlmannus Aquenſis, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, ſacrarum literarum inſignis profeſſor, ingenio pręſtans & declamator egregius, atq; in philoſophia ſeculari, quam Ariſtotelicam appellant, ſatis admodum eruditus, ſcripſit ad vtilitatem legẽtium non contemnenda ſyntagmata, quibus famam nominis ſui ad longinquos deſtinauit. E quibus fertur lectura vna ſingulariter notabilis, quam Coloniæ legit publice,
In euangelium Matthæi lib. 1.
Super ſententias quoq; lib. 4.
Sermones etiam & varios in bibliam cõmentarios cõpoſuiſſe dicitur: de quibus cum ſim incertus, nihil certi poſſum iudicare.

BArtholus de Saxoferrato, Cini & Iacobi Bothigarij doctorũ quondam auditor & diſcipulus, iureconſultus celeberrimus, cui in ea facultate ſimilem priora ſecula non habuerunt, ingenio ſubtilis & acutus, eloquio comptus & diſert⁹: edidit quędam pclara volumina, maxime in legibus, quæ quantæ authoritatis hodie ſint apud iuriſtas, nemo vel tenuiter doctus & exptus qui ignorat. E quibus feruntur cõmentaria inſignia iuris ciuilis, ſubiecta:

Super Codice	lib.9.
Super ff. veteri	lib.24.
Super ff. nouo	lib.12.
Super ff. infortiati	lib.14.
Super inſtitutis	lib.4.
Tiberiadis quoq;	lib.1.
Conſiliorum etiam	lib.1.
De Guelphis & Gibellinis	lib.1.

Et alia multa.

Claruit ſub Carolo imperatore quarto, & Innocentio papa ſexto, anno domini 1355. indictione 8. ætatis vero ſuæ anno 56.

PEtrus Thomas, ordinis fratrũ B. Mariæ ſemp virginis de monte Carmeli, primũ epiſcopus Pacenſis, deinde Cretẽſis archiepiſcopus, nouiſſime vero patriarcha Cõſtantinopolitanus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſim⁹, vita & cõuerſatione ſanctiſſim⁹, qppe qui viuus & mortuus, ſignis & miraculis multis legitur coruſcaſſe, in declamãdis ſermonibus ad populum excellẽtis ingenij fuit: ſcripſit quædam præclara volumina, de quibus iſta feruntur:

Super ſententias	lib.4.
Sermones quoq; varij	lib.2.

Et quædam ſimilia.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Clementis papę ſexti, anno domini 1350. & in Cypro ſepultus.

BArtholomæus ordinis fratrum Minorum ſancti Franciſci, natione Anglicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus, & non infime doctus, atque in ſecularibus literis ſufficienter imbut⁹, nec minus religioſa conuerſatione quàm ſcientia inſignis: edidit non ſpernendæ authoritatis opuſcula, quorum lectio ſimplicioribus fratribus neceſſaria iudicatur. E quibus ego reperi tantum volumen, quod prænotauit

De proprietatibus rer	lib.19.	Cum pprietates rerũ

Ser-

Sermones varios lib. I.
Alia q̃q; multa ſcripſiſſe dicit, ſed ad manus nr̃as minime venerũt.

PEtrus Boherius abbas ſancti Auiani, ordinis diui patris Benedicti, iureconſultus & ſacrarum ſcripturarum cultor egregius, ingenio ſubtilis, eloquio clarus, monaſticæ diſciplinæ moderator celeberrimus: edidit pro fratrum ſuorum ędificatione non nulla opuſcula, quibus nomen ſuum ad poſteros tranſmiſit. E quibus reperi tantum
In regulam S. Benedicti lib. I.
In ſpeculum monachorum lib. I.
De ſignis locutionum lib. I.
De cæteris nihil vidi.
Qui cum eſſet decretoꝝ doctor celeberrim⁹, regulam S. patris Benedicti, nouo & inuſitato expoſitionis genere cõmentatus eſt, oĩa illius non ſolũ capitula, ſententias & dogmata, ſed etiã (q̃d amplioris induſtriæ eſt) verba, conſilia & p̄cepta, iuri pontificio conferens, mirabili ſubtilitate canonibus patrum approbauit.
Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Innocentij papæ ſexti, anno domini 1360.

IAcobus de Altauilla, natione Teutonicus, patria Rinaugienſis, diœceſis Moguntineñ, ſacrarũ literarum profeſſor doctiſſimus, & in ſeculari philoſophia nobiliter erudit⁹, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſtic⁹: edidit nõnulla in diuinis ſcripturis inſignia opuſcula, quibus nomen ſuum ad poſteritatis notitiam deſtinauit. E quibus ego videre hucuſq; duntaxat merui volumen inſigne,
Super ſententias lib. 4.
Quęſtiones quoq; varias lib. I.
Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Innocẽtij papę ſexti, anno domini 1360.

IOhãnes de Imenhuſen, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis erudit⁹, & ſeculariũ literaꝝ nõ ignarus, ingenio prõptus, ſciẽtia cautus, & ſermõe ſcholaſticus, nõ minus exẽplo q̃ verbo doctor inſignis: ſcripſit non ſpernẽdæ lectionis quædam præclara volumina, quibus magnifice ſuum exercitans ingenium, etiam nominis ſui memoriã poſteris notificauit. E quibus reperi tantum
Super ſententias lib. 4.
Sermones elegantes lib. I.
De alijs nihil vidi.

Claruit ſub Carolo imperatore quarto, anno domini 1360.

PEtrus Berthorij, (†alias Bercharij) natione Gallus, patria Pictauienſis, Prior monaſterij S. Eligij Pariſieñ, ordinis diui p̃ris B̃ndicti, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſ. & valde eruditus, atq; in ſecularibꝰ lr̃is egregie doctꝰ, in declamãdis ſermonibꝰ ad ppl'm excellẽtis ingenij, philoſophus, hiſtoriologus, & coſmographus inſignis: ſcripſit multa p̄clara volũina, qbus nomẽ ſuũ ad poſteritatis notitiã cum gloria tranſmiſit. E quibus iſta feruntur: Ad Iohannem de Pratis epiſcopum Præneſtinum, ſacroſanctæ eccleſiæ Romanæ cardinalem, ſcripſit magnum & egregium opus, quod in tribus voluminibus iam impreſſum eſt, prædicatoribus ſimplicioribus non inutile, quod Dictionariũ appellant, ſed ipſe illud prænotari voluit

Repertorium morale	lib.3.	Reuerendo in Chr̃o pa
Reductorium quoque morale	lib.4.	Videte qm̃ nõ ſolum in
Inductorium morale	lib.3.	
Breuiarium hiſtoriarum Bibliæ	lib.1.	Conſiderans hiſtoriæ
Coſmographiam ſcripſit	lib.1.	
Sermones varios	lib.2.	

Et alia multa.

Deniq; ad inſtantiam Iohannis regis Franciæ, Titum Liuium in Gallicam linguam conuertit. Et notandum ꝙ trium operum moralium, quæ primo conſignauimus loco, vnumquodq; tribus magnis voluminibus conſtat, quorum reductorij moralis vna pars omnes libros Bibliæ hiſtoriales moraliter complectẽs impreſſa eſt, & incipit à Geneſi ſic: Deus in mundi creatione &c. Feruntur eius ad diuerſos epiſtolæ, & parui, ſed multi, tractatus.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Innocentij papę ſexti, anno domini 1360.

IOhannes de Tambacho, natione Teutonicus, ordinis fratrum Prædicatorum, vir in diuinis ſcripturis multum exercitatus & doctus, ſecularis quoq; philoſophiæ non ignarus, ingenio præſtans & eloquio, & ſcholaſtico nitore compoſitus, edidit quædam non ſpernenda volumina, quibus nomen ſuum poſteris notificauit. E quibus ego reperi tantum ſubiecta: Opus grande & non abijciendum, contra ſæuiẽtis aduerſæ fortunæ iacula, non minus vtile quàm iucundum, quod prænotari voluit

Conſolationem theologiæ,	lib.15.	Quæcunq; ſcripta ſunt

De

De ſenſibilibus delicijs paradiſi lib.1. In delicijs paradiſi Dei Sermones edidit lib.1.
Et quædam alia.
Claruit ſub Carolo imperatore quarto, anno domini 1360.

LEonardus de Chiſano, ordinis fratrum Minorum ſancti Franciſci, quartus & viceſimus miniſter generalis, ac deinde Romanæ eccleſiæ presbyter cardinalis, vir in diuinis ſcripturis doctiſſimus, & in ſeculari philoſophia valde peritus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio: fertur multa ingenij ſui monimēta reliquiſſe, de quibus ego pauciſſima reperi,
Super ſententias lib.4. In Cantica Canticorum lib.1.
Summam notabilem lib.1. Sermones varios lib.1.
Claruit ſub Carolo imperatore quarto, anno domini 1370.

IOhānes Baliſtarij, patria Cathalanus, ordinis fratrum B. Mariæ ſemp virginis de monte Carmeli, decimus & ſeptimus Prior generalis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, qui ordinem ſuū opere & ſermone annis ſedecim ſtrenue gubernauit: ingenij ſui præclara monimenta compoſuit, e quibus feruntur
Super ſententias lib.4. De bello militātis eccleſię lib.1.
Sermones varij lib.1.
Et quædam alia.
Opus inſigne p̄fatum de bello forti militantis eccleſiæ, & Antichriſti ipſam impugnantis, Gregorio papæ 11. dicatum tranſmiſit.
Moritur temporibus Caroli imperatoris quarti & Gregorij papæ 11. anno domini 1374. indictione 12. in cōuentu ſuo Maioricarum.

IOhannes Bocatius de Certaldo, natione Italus, patria Florentinus, vir in ſecularibus literis omniū ſui temporis facile doctiſſimus & diuinarum ſcripturarum non ignarus, poeta, philoſophus, & aſtronomus celeberrimus, ingenio ſubtilis, eloquio diſertus: edidit multa præclara volumina, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis duxit, de quibus ſubiecta ferūtur: Ad Ropertum regem Siciliæ
De genealogia deorum lib.14. Si ſatis ex relatis dn̄i
De illuſtribus viris lib.1. Exquirenti mihi quem
De claris mulieribus lib.1. Pridie mulierum egreg
De hæreſibus Bohemorum lib.1.
De victorijs Sigiſmundi lib.1.
De bellis imperatorum lib.1.

De montibus	lib.1.	Surrexerã qdem feſſus
De fontibus	lib.1.	Poſtq̃ de montibus &
De fluminibus	lib.1.	Figmento poetico tra
De bellis Florentinorum	lib.1.	
De rebellione terrarum eccleſiæ	lib.1.	
De victoria Tartarorum	lib.1.	
De ſtagnis & paludibus	lib.1.	Etſi nonnunq̃ e ſtagnis
De nominibus maris	lib.1.	Modica laboris aſſum
Bucolicorum	lib.1.	Tyndare,non ſatius fue
De Conſtantinopoli capta	lib.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	

Et alia multa.

Vernacula autem lingua multi eius extant libri,iocis & vanitatibus pleni,ſicut liber Centum nouorum, Corbati⁹ & Philoſtratus. Moritur ſub Carolo imperatore quarto,& Gregorio papa 11.anno domini 1375.indictione 13.ætatis ſuæ 62.

IOhãnes Hildesheimẽſis,natione Teutonicus, ordinis fratrum B.Mariæ ſemp virginis de mõte Carmeli, in ſcripturis ſanctis eruditus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, theologus, philoſoph⁹ & poeta inſignis, in declamãdis ſermonib⁹ ad populũ excellentis ingenij fuit.Hic B.Petri Thomæ generalis,viri ſanctiſſimi,cuius ſuprà fecimus mentionem, in Auinione olim familiaris & deuotus miniſter fuit.Scripſit metro & proſa multa præclara opuſcula,quibus nomen ſuum cum gloria tranſmiſit ad poſteros. E quibus ſubiecta feruntur: Ad Florentium epiſcopum Monaſterienſem,edidit prolixum volumen

De tribus ſanctis regibus	lib.1.	Cum venerandiſſimo pr
Chronicam hiſtoriarum	lib.1.	
Defenſorium ſui ordinis	lib.1.	
De monſtris in eccleſia	lib.1.	
De fonte vitæ	lib.1.	
De Antichriſto	lib.1.	
Contra Iudæos	lib.1.	
In turpia pingentem	lib.1.	
Epiſtolarum octoginta	lib.1.	
Sermones varios	lib.1.	

Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti,anno dñi 1370.

IOhannes Maronis, natione Anglicus, ordinis fratrum B.Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& in ſeculari philoſophia ſubtiliter doctus,ingenio præſtans,& diſputator quæſtionum ſcholaſticarum egregius: compoſuit quædam,ingenium ſuum commẽdantia clara opuſcula,quibus nomen ſuum etiam poſteris notificauit.E quibus fertur opus inſigne,quod prænotauit

Tabulam originalium lib.1. Contra Wicleffitas lib.1.
Et quædam alia.

Claruit in gymnaſio Oxonienſi,vbi docendo, diſputando & ſcribendo,magnam ab omnibus laudem commeruit, eo ferme tempore,quo errores Iohannis Wicleffi per archiepiſcopum Cantuarienſem condemnati ſunt.

IOhannes Golein,patria Normannus,ordinis fratrum B.Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, Prior conuentus Rothomagenſis,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, atq; in ſecularibus literis ſufficiẽter doctus,ingenio ſubtilis,& clarus eloquio ; ſcripſit non contemnendæ authoritatis opuſcula , quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit. E quibus extat opus inſigne

Super ſententias lib.4.
Super officio Miſſæ lib.1. Cantate dño canticum
Quæſtiones variæ.

Alia inſup nonnulla edidit,q̃ ad manus noſtras minime venerunt.

HEnricus de Dolendorp,ordinis fratrum B.Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli,vir in diuinis ſcripturis longa exercitatione doctus,& diſciplinis mundanæ philoſophiæ,quam Ariſtotelicam vocant, ad perfectum inſtructus,ingenio acutus,& ad diſputandas enodandasq; quæſtiones ſcholaſticas peridoneus: ſcripſit ad inſtructionem legentium quædam præclara volumina, e quibus ego reperi tantum

Super ſententias lib.4.
De cæteris nihil reperi.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Vrbani papæ quinti,anno domini 1370.

GAllus abbas monaſterij Aulæ regiæ in Bohemia,ordinis (vt ferunt)Ciſtertienſium, natione Germanus, vir in diuinis ſcripturis longa exercitatiõe peritus, & veterum lectione diues,

di-

diuinarum rerum contemplator egregius, ingenio ſubtilis, eloq̃ apertus & compoſitus, cõuerſatione vitæ regularis quoq; inſignis, edidit ad fratrum ſuoꝝ ædificationem quædam pclara volumina, quibus nomen ſuum ad notitiã poſteritatis deſtinauit. E quib' extat dialogus inter patrẽ & filiũ magnus & inſignis, quem pnotauit

Malogranatum, lib. 5. Fili accedẽs ad ſeruitu

Sermones ad fratres lib. 1.

Huius voluminis Malogranati, magnus hodie eſt vſus apud religioſos & vere deuotos: quia conueniens eſt incipientibus, proficientibus, & perfectis.

RIchardus archiepiſcopus Ardmacenſis, & Primas Hyberniæ, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularis philoſophiæ iuriſq́ canonici non ignarus, ingenio clarus, ſermone ſcholaſticus, in declamandis ſermonibus ad populum excellentis induſtriæ ſcripſit ingenij ſui nonnulla opuſcula, quibus nomen ſuum ad poſteros tranſmiſit. Hic cum aliquando de materia mendicitatis prædicaret populo, nouem concluſiones protulit, quibus offenſi Fratres ordinum mendicantium, ad ſedem Apoſtolicam coram plebe appellauerunt. Comparentibus ergo tam archiepiſcopo quàm fratribus in Auinione coram Papa Innocentio ſexto, & cardinalibus, anno domini milleſimo trecenteſimo qnquageſimoſeptimo, octaua menſis Nouembris, Richardus archiepiſcopus publice protulit, legit, & pronunciat earundem

Propoſitionũ ſuarum lib. 1. Nolite iudicare ſecund

Sermones etiam ſcripſit lib. 1.

Quæſtiones ſententiarum lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli imperatoris quarti, & Innocentij Papæ ſexti, anno domini 1370.

MAtthæus de Cracouia, natione Polonus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio promptus, eloquio ſcholaſticus, qui in gymnaſio Pragenſi magiſtrali cathedra ſublimatus, magnam ab omnibus doctrinæ ſuæ laudem cõmeruit: ſcripſit multa præclara opuſcula, de quibus tamen pauca ad manus noſtras peruenerunt. Vidi eius ad Henricum epiſcopum Varmienſis eccleſiæ, non abijciendum opus de prædeſtinatione, & ꝙ Deus omnia bene fecerit, cuius dialogi interlocutores ſunt pater & filius, quem prænotauit

Ra-

Rationale diuinoꝝ opeꝝ	lib.7.	Vellem declarari q̄modo
De contractibus quoqꝫ	lib.1.	De trāſlatione reꝝ tēp
De celebratione Miſſæ	lib.1.	
Ad epiſcopum Varmienſem	lib.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	

Sermones & collationes.

Claruit primo in ſtudio Pragenſi: inde quū pelleret cum alijs Teutonibus ab Huſſitis, ad tēpus in Pariſieñ gymnaſio literas docuit.

IOhannes Fuſt, natione Teutonicus, ex oppido Crutzēnach, in comitatu Spanheimenſi oriundus, ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, Prior Argentineñ, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarum non ignar⁹, in declamandis ſermonibus ad populum excellentis ingenij: ſcripſit ad inſtructionem ſimplicium prædicatorū, cum adhuc lector eſſet in conuentu Crutzēnachenſi, non ſpernēda opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis trāſmiſit. E qbus vidi tantū

Sermones de tempore	lib.1.
Sermones de ſanctis	lib.1.
Sermones feriales per quadrageſimam	lib.1.

De cæteris autem quæ cōpoſuit, ad manus noſtras nihil vſquam ꝑuenit. Claruiſſe perhibetur Crutzennachi circa tempora Caroli imperatoris quarti. Cuius ſermones dicti Fuſtgin, in conuentu Crutzēnachenſi originales habentur.

GErardus Magnus Dauentrienſis, natione Teutonicus, diœceſis Traiectenſis, vir tam in diuinis ſcripturis, quàm in iure canonico egregie doctus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſtic⁹, qui domum Fratrum quos de communi vita nuncupant, Dauentriæ primus inſtituit: ſcripſit non ſpernendæ lectionis plura opuſcula, quibus ingenium ſuum exercitans, nomē ſuum ad notitiam poſteritatis trāſmiſit. Erat enim non ſolum doctrina, ſed etiam vita religioſa & laudabili conuerſatione in tota Germania nominatus. De cuius opuſculis iſta feruntur:

De contractibus & vſuris	lib.1.	
De inſtitutione nouitiorum	lib.1.	
De locatione curæ paſtoralis	lib.1.	Quæritur an qs poſſit
De conuerſatione interna	lib.1.	
De regimine monialium	lib.1.	
De incōmoditatib⁹ matrimonij	lib.1.	

Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	Sermones varij	lib.1.

Et alia multa.

Moritur ſub Vẽceſlao imperatore,& Vrbano papa ſexto, anno domini 1384. indictione 7.ætatis ſuæ 44.anno.

GVilhelmus Caliſfordiẽſis,natione Anglicus,ordinis fratrum beatiſſimæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & ſecularis philoſophiæ cultor egregius, in declamandis ſermonibus ad populum excellẽtis & validi ingenij:ſcripſit pdicatoribus diuini verbi non ſpernenda opuſcula,quibus nomẽ ſuũ multis reddidit cognitũ. De qbus extant,

Lectura quædam notabilis	lib.1.
Sermones de tempore	lib.1.
Sermones de ſanctis	lib.1.

Claruit in gymnaſio *Cantaberienſi in Anglia,vbi ſcribendo, docendo,& diſputãdo, magnã eruditionis ſuæ gloriam comparauit.

FRanciſcus Martini,ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de mõte Carmeli, natiõe Cathalanus,vir in diuinis ſcripturis eruditus,& ſecularis philoſophiæ non ignarus,ingenio ſubtilis,& declamator egregius: edidit pclarum & multa diligẽtia inſtructum volumen, de ſancta & puriſſima conceptione glorioſę Dei genitricis & virginis Mariæ,quod prænotauit

Compendium,	lib.7.

Et quædam alia.

Claruit in conuentu Barchinonenſi,vbi præfatum aureum opus ſe compilaſſe in eius capite fatetur temporibus Venceslai imperatoris,& Bonifacij papæ noni,anno domini 1390.

IAcobus de Luſanna, ordinis fratrum Prædicatorum S. Dominici,& cuiuſdã vrbis(vt ferũt)epiſcop⁹, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus,& longa exercitatione peritus,ingenio prõptus, ſermone ſcholaſticus,in declamãdis ſermonibus ad populum ſatis egregius:ſcripſit non contemnendæ vtilitatis opuſcula, quibus nomen ſuum poſteris notificauit.E quibus feruntur

In Geneſim	lib.1.	In principio creauit Deus
In Exodum	lib.1.	Veniam ad te &c.
In Leuiticum	lib.1.	
In Numeros	lib.1.	
In Deuteronomium	lib.1.	
Sermones de tempore	lib.1.	Sicut in die honeſt

Ser

Sermones de ſanctis lib.1. Chriſto confixus ſum
Sermones quadrageſimales lib.1.
Alia inſuper multa edidit,lecturas in ſacris codicibus,collationes, determinatiões,variosq́ tractatus, qui ad manus nr̃as nõ venerũt.

CONradus de Altzeia oppido Moguntinenſis diœceſis in Palatinatu,tribus *millibus à Vormatia diſtante, natione Teutonicus,vir in diuinis ſcripturis eruditus,& in ſecularibus literis egregie doctus,philoſophus,poeta,& mathematicus ſuo tempore inter Germanos celeberrimus,ingenio ſubtilis & clarus eloq̃o,carmine excellens & proſa: ſcripſit vtroq; ſtylo quædam præclara opuſcula,quibus nomen ſuum notificauit. E quibus extat volumẽ verſibus & rhythmis pulchra varietate depictum,de ſanctiſſ.& puriſſima Dei genitrice Maria,& redẽptione generis hũani,prænotatũ,
Figurarum opus lib. 1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Carminum quoq; lib.1.
Et alia multa.
Claruit circa tempora Caroli 4.imperatoris,anno domini 1370.

STephanus Petringoñ,natione Anglicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemp virginis de monte Carmeli,vir in diuinis ſcripturis eruditus,& ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio ſubtilis,& diſputator acutiſſimus,atq; in declamandis ſermonibus ad populum valde clarus,edidit non ſpernenda opuſcula,quib[9] nomen ſuum ad multorum notitiam deduxit.E quibus ſunt
Contra Vicleffitas lib.1.
Repertorium argumentorum lib.1.
Lectura quædam notabilis lib.1.
Sermones de tempore lib.1.
Sermones de ſanctis lib.1. Et alia non pauca.
Claruit in vniuerſitate Oxonienſi eo tempore,quo Iohannes Vicleff exuſtus eſt.

BErtramus epiſcopus Theſelicenſis,ordinis fratrum Prædicatorum,natione Teutonicus,Metenſis epiſcopi in pontificalibus vicarius,vir in diuinis ſcripturis eruditus,& inter doctores ſui temporis famoſiſſimus,ingenio præſtans & clarus eloquio, declamator quoq; ſermonum egregius:ſcripſit ad Cunonẽ archiepiſcopum Treuirenſem inſigne opus, prænotatum
De illuſionibus dæmonum lib.1. Reuerendiſſimo in Chr̃o

Ad eundem de ſchiſmate	lib.1.	Gloriam ſapientes poſſi	
Sermones varios	lib.1.		

Et alia plura.

Moritur ſub Venceslao imperatore, & Vrbano papa ſexto, anno domini 1387. decimotertio Calendas Februarij, indictiõe decima, ſepultus in conuentu ſuo Confluentino.

THomas Lombe, ordinis fratrum B.Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, natiõe Anglicus, vir in ſcripturis ſanctis longa exercitatione & continuo ſtudio doctus, & philoſophorum præceptis probe inſtructus, ſubtilis & acer ingenio, qui in gymnaſio Oxonieñ magiſtralem adeptus cathedram, eruditionis ſuæ laudes ingentes commeruit: ſcripſit egregium opus

Super ſententias	lib.4.	Contra Lolhardos	lib.1.
De incarnatione dñi	lib.1.	Sermones quoque	lib.1.
Et varias quæſtiones.	Et quædam alia.		

Claruit in vniuerſitate Oxonieñ, eo potiſſimum tempore, quo Iohannes Vuicleffus in Anglia exhumatus, & publice combuſtus eſt.

PHilippus Riboti, natione Cathalanus, ordinis fratrum B.Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, & Prior prouincialis Cathalaniæ, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, & ſecularium literarum non ignarus, vita & conuerſatione quoque venerabilis, ordinisq́ Carmelitani amator & cuſtos egregius: ſcripſit pro ædificatione fratrum ſuorum non contemnenda opuſcula, quibus zeli ſpiritalis feruorem erga religionem ſuam oſtendẽs, etiam poſteris nominis ſui memoriam commendauit. E qbus extat volumen non abijciendum de ordinis ſui prima inſtitutione, dilatatione & confirmatione, quod prænotauit de geſtis

Carmelitarum peculiaribus	lib.10.	Cum populũ Iſraelitic	
De illuſtribus viris car.	lib.1.		

Sermones & epiſtolæ.

Alia inſup plura compoſuit, quæ ad notitiam meam non venerũt.

NIcolaus Ritzonis, patria Tholoſanus, ordinis fratrum B.Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, & Prior prouincialis in regno Siciliæ, vir doctus, vita & conuerſatione pręclarus, & declamator ſermonum egregius, ingenio ſubtilis, ſermone luculentus, edidit nonnulla in ſcripturis opuſcula, quorum lectio prædicatoribus verbi non erit contemnenda, de quibus feruntur

Sermones de tempore	lib.1.	Sermones de ſanctis	lib.1.

Quadrageſimale duplex lib.2.

De cæteris quæ compoſuit,ad notitiā meam adhuc nihil peruenit.

HEnricus de Kalkar,natione Teutonicus,ordinis Carthuſienſis,& Prior domus S.Barbaræ in Colonia Agrippina, vir in diuinis ſcripturis illuminatum habens ingeniū, ſecularium quoq; literarum non ignarus,vita & cōuerſatione ſpectabilis,edidit non ſpernēdæ lectionis opuſcula,quorum vſus religioſis & deuotis fratribus admodum vtilis iudicatur. E quibus iſta feruntur:

Exercitatorium monachale lib.1.
Loquagium de rhetorica lib.1.
Cantuagium de muſica lib.1.
De ortu ordinis ſui lib.1.

Et quędam alia,ad purgationem conſcientiarū maxime ꝑtinētia. Claruit ſub Venceslao imperatore,anno domini 1390.

RIchardus Maideſcon,ordinis fratrum B.Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſim⁹,& in philoſophia ſeculari(quam Ariſtotelicā vocāt)egregie doctus,ingenio clarus, ſermone ſcholaſticus, & declamator inſignis: ſcripſit multa commendanda opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit.E quibus ego reperi

Contra Lolhardos Vuicleff lib.1.
Sermones de tempore lib.1.
Sermones de ſanctis lib.1.

Cætera me latent.

Claruit in gymnaſio Oxonieñ,eo potiſſimum tempore, quo hæreſis Iohannis Vuicleffi pullulare incepit in Anglia,& varia ſcripſit.

MArſilius de Ingen,natiōe Anglicus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſim⁹, & in ſeculari philoſophia nobiliſſime doctus, primus Heidelbergenſis gymnaſii plantator,quod Rupertus dux Bauariæ ac comes Palatinus Rheni inſtituens, magnifice dotauit,& Vrbanus papa ſextus inſtar Pariſiorum confirmauit,canonicus etiam(vt Vuimphelingius teſtatur) & theſaurarius eccleſiæ S.Andreæ Colonieñ:edidit non ſpernenda opuſcula, quibus nomen ſuum poſteris notificauit.E quibus in bibliotheca Heidelbergeñ hodie manu ſua ſcripta habentur:

Quæſtiones ſententiarum lib.4.
Dialectica notabilis lib.1.

Commentariorum in Ariſtotelem libri plures.
Et quædam alia.
Moritur ſub Venceslao imperatore,& Bonifacio papa nono, anno domini 1394. decimotertio Calendas Septembris, indictione ſecunda, Heidelbergæ ſepultus in eccleſia ſancti Petri. Sunt qui ſcribāt eum Germanum fuiſſe, quibus ego liberum concedo iudiciū. Conſtat autem ꝙ de gymnaſio Pariſieñ Heidelbergam fuerit euocatus pro vniuerſitatis initio.

IOhannes monachus Caſtelleñ cœnobij, in diœceſi Eiſtetenſi, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ac ſecularium literarum non ignarus, ingenio excellēs & diſertus eloquio, theologus, philoſophus & rhetor inſignis: ſcripſit multa & præclara volumina, quibus nomen ſuum ad poſteritatis notitiam tranſmiſit. E quibus ego reperi duntaxat opus magnum & clariſſimum, in duobus voluminibus partitum, quod ingenti & commendabili ſtudio edidit,

Super regulam ſancti Benedicti	lib. 2.
Breuiarium Bibliæ	lib. 1.
Sermones de tempore	lib. 2.
Sermones de ſanctis	lib. 1.
De Paſſione dñi, ſermones 42.	lib. 1.
Epiſtolarum ad diuerſos	lib. 1.

Alia inſup multa edidit, q̄ ad notitiā meam adhuc non venerūt.

COnradus de Monte puellarum, natione Teutonicus, Ratiſponenſis eccleſiæ canonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſeculari philoſophia doctiſſim⁹, ingenio ſubtilis & clarus eloquio: primo in gymnaſio Erfordienſi rudimenta liberalium artium hauriens, ſe deinde ad vniuerſitatē Pariſienſem contulit, vbi philoſophiam & ſacras literas publice per octennium ſcholarib⁹ lectitans, doctoratus inſulam cōſequutus eſt. Scripſit ad dominum Lupoldum epiſcopum Bambergenſem grande & nobile opus, q̄d prænotauit ſecundum Græcos

Oeconomicam,	lib. 3.	Omnes moralis philoſ
Monaſticam ad ducem Auſtriæ	lib. 1.	
Politicam quoq;	lib. 1.	
Quæſtiones varias	lib. 1.	

Et alia multa.
Claruit tēporibus Venceslai imp. & Vrbani papę 6. anno dñi 1390.

Hen

HEnricus Boyc, natiõe Brito, ex diœceſi Leonẽſi, ſicut in principio ſui operis ſuper decretalibus teſtatur, vir in iure canonico eruditiſſim⁹, & in philoſophia ſcholaſtica nobiliter doctus, ingenio præſtans & clarus eloquio, diffuſus & copioſus ſententia: ſcripſit in ea facultate non ſpernenda volumina, quib⁹ nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit, e qbus ſubiecta ferũtur,

Super decretalibus	lib.5.	Venerabilibus & diſ
Super 6. decretalium	lib.1.	
Super Clementinis	lib.1.	

Fertur etiam commentarios in Decretis edidiſſe, aliosq́ꝫ de diuerſis materijs varios tractatus, q ad manus noſtras minime venerunt.

IOhannes Rusbrock, Prior canonicorum regulariũ Viridis vallis in Brabantia Cameracenſis diœceſis, natione Teutonicus, vir (vt ferunt) deuotus, ſed parum literatus: ſcripſit patrio ſermone ad ædificationem ſimplicium quædam opuſcula, quæ p alium poſt eius mortem in Latinum conuerſa, in certis optima, in quibuſdam vero à doctoribus feruntur eſſe erronea. Et de his Iohannes Gerſon cancellarius Pariſienſis, auiſamenta compoſuit. E quibus iſta feruntur,

De ornatu nuptiarum ſpũalium	lib.3.	Ecce ſponſus venit, exite
De profectu religioſorum	lib.1.	
Epiſtolas exhortatorias	lib.1.	

Et quædam alia.

Claruit tpibus Venceslai imp. & Bonifacij papæ 9. anno dñi 1390.

IOhannes Schodehouẽ, natione Teutonicus, ordinis fratrum B. Mariæ ſemper virginis de mõte Carmeli, prior Mechlinienſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, in declamandis ſermonib⁹ ad populum excellẽtis ingenij: ſcripſit ad vtilitatem prædicatorum verbi Dei non ſpernenda volumina, de quibus extant ſubiecta: Opus inſigne de vitijs & virtutibus & omni materia prædicabili, ſecũdum ordinem alphabeti in duobus voluminibus, quod prænotauit

Polypodium	lib.2.	Abſcondunt ſe multi
Sermones varij	lib.2.	

Alia etiã nonnulla edidit, quæ ad manus noſtras minime venerunt.

MIchael Angrianus Bononienſis, natione Italus, ordinis fratrũ B. Mariæ ſemp virginis de mõte Carmeli, vir in diuinis ſcrip. eruditiſſ. & in ſeculari philoſophia ac iure canonico no-

nobiliter doctus, quem Vrbanus Papa ſextus primo vicarium totius ordinis inſtituit, & elect⁹ demum in generalem anno dñi 1381. ordinem rexit ſub obedientia Vrbani Papæ nouem annis. Scripſit multa præclara volumina, e quibus iſta feruntur: Ad cardinalem S. Mariæ trans Tiberim, inſigne opus & præclarum

De conceptione S. Mariæ	lib.1.	
Super toto pſalterio	lib.5.	
Super ſententias	lib.4.	
Quæſtiones ſententiarum	lib.1.	
Tabula ſententiarum	lib.1.	
In euangelium Matthæi	lib.1.	
In euangelium Lucæ	lib.1.	Erant ambo &c. Iſidor
Tabula moralium Gregorij	lib.1.	
Tabula Decreti	lib.1.	
Quadrageſimale	lib.1.	
Dictionarium incepit,	lib.3.	
In Valerium Maximum	lib.1.	
In Ethicam Ariſtotelis	lib.1.	

Et quædam alia.

Morte preuentus, hoc diuinum opus noui dictionarij non perfecit: ſed ab A vſq; ad C incluſiue, in trib⁹ voluminibus tantũ perduxit. Morit vltimo anno Vencelai imp. ſub Bonifacio papa IX. anno dñi 1396. calend. Decẽbrib. indictiõe 8. & ante maius altare ſui conuentus Bononienſis honorifice ſepultus, in pace Chriſti quieſcit.

PHilippus Ferrarieñ Tholoſanus, epiſcopus Pacenſis eccleſiæ in Hiſpania, ordinis fratrũ B. Mariæ ſemp virginis de monte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & declamator ſermonũ egregius, ingenio promptus & clar⁹ eloquio, in regno Siciliæ olim prædicans, multos ab iniquitate conuertit, & eruditionis ſuæ fructus magnos Deo protulit. Scripſit elegantes

Sermones de tempore	lib.1.
Sermones de ſanctis	lib.1.

Et quædam alia.

Sunt q ſcribant eum ad cardinalatus honorẽ propter eximiam doctrinã & vitæ honeſtatẽ aſſumptum, de quo ego certus nõ ſum.

GAlterus Diſſe, natiõe Anglicus, ordinis fratrũ B. Mariæ ſemp virginis de monte Carmeli, nũcius & legatus Bonifacij papæ noni, in regnis Angliæ, Hiſpaniæ, Portugaliæ, Nauarræ, Arago-

goniæ,& in partibus Vaſconiæ,cęteriſq́ terris & regnis,crucē contra infideles & ſchiſmaticos p̄dicans,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſim⁹,& declamator ſermonum egregius:ſcripſit non ſpernenda opuſcula,quibus nomen ſuū notificauit,e quibus extant

Contra Lolhardos	lib.1.	De ſchiſmate quoq;	lib.1.
In aliquot pſalmos	lib.1.	Sermones de tempore	lib.1.
Sermones de ſanctis	lib.1.	Et quædam alia.	

Claruit temporibus Venceſlai imperatoris,& Bonifacij papæ noni,anno domini 1390.

GErard⁹ Zutphanię̄ſis,natione Teutonicus,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,ſeculariū quoq; literarū non ignarus,ingenio ſubtilis & clarus eloquio,nec minus cōuerſatione q̄ ſcientia ſcripturarū pręferendus,edidit quędam ad eruditionē deuotorū fratrum ptinentia opuſcula, quibus nomen ſuum cū gloria tranſmiſit ad notitiam poſteritatis.E quibus vidi tantum

De reformatione interiori	lib.1.	Homo quidam deſcend
De adſcenſione ſpiritali	lib.1.	Beatus vir cuius eſt
Sermones varios	lib.1.	

De cæteris nihil reperi.

Ex ſcriptis eius apparet,eum virum deuotum & religioſum fuiſſe,& alicuius ordinis,quanquam ignoretur à nobis.Sunt vero q ſcribant eum canonicum extitiſſe regularem, q̄d veriſimile trāſimus. Claruit in gymnaſio Colonienſi,& varia ſcripſit.

IOhānes de Hiſdinio,ordinis fratrum hoſpitalis S.Iohānis Hieroſolymitani,vir in diuinis ſcripturis eruditus,& ſecularis philoſophiæ nō ignarus,ſacræ paginæ doctor inſignis,& declamator ſermonū egregius,ingenio acutus & eloquio compoſit⁹,edidit multa pręclara volumina,& in vniuerſitate Pariſieñ lecturas & plures & elegantes pronunciauit.De quibus extant iſta:

In euangelium Marci	lib.1.	Similis factus eſt leoni
In euangelium Iohannis	lib.1.	
In epiſtolam ad Romanos	lib.1.	
In epiſtolas ad Corinthios	lib.2.	
In epiſtolam ad Galatas	lib.1.	
In epiſtolam ad Epheſios	lib.1.	
In epiſtolam ad Philippenſes	lib.1.	
In epiſtolam ad Coloſſenſes	lib.1.	
In epiſtolas ad Theſſalonicenſes	lib.2.	

In epiſtolas ad Timotheum	lib.2.	
In epiſtolam ad Titum	lib.1.	Erudi filium tuũ,quia vt
In epiſtolam ad Philemonem	lib.1.	
In epiſtolam ad Hebræos	lib.1.	
De annunciatione dominica	lib.1.	Aue Maria grã plena
Sermones varij	lib.1.	

Et alia multa.
In multos etiam bibliæ libros commentarios & lecturas ſcripſiſſe dicitur,quæ ad manus noſtras adhuc minime peruenerunt.
Claruit temporibus Venceslai imperatoris, & Bonifacij Papæ noni,anno domini 1390.

PHilippus de monte Galerio, ordinis fratrum Minorum ſancti Franciſci,vir in ſacris ſcripturis exercitatus, magnus & egregius verbi Dei prædicator:ſcripſit pro vtilitate eorum qui declamationibus inſeruiunt,non contemnenda opuſcula,quibus ingenium nobiliter exercitans,etiam nomen ſuum ad notitiam poſteritatis deſtinauit.E quibus reperi tantum ſubiecta:

Sermones de tempore	lib.1.	Erũt ſigna in ſole & lu
Sermones de ſanctis	lib.1.	
Sermones quadrageſimales	lib.1.	

Fertur præterea & alios diuerſos compoſuiſſe tractatus,& nonnullos diuinoꝝ libroꝝ explanaſſe,ſed ad me nihil eoꝝ peruenit.

IOhannes cognomento Groſſus, ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemp virginis de monte Carmeli,Prior nonuſdecimus(alij habent,viceſimuſprimus)generalis,patria Tholoſanus, vir ſtudioſus & eruditus, ſcripſit aperto ſermone non ſpernẽda volumina, quibus exercitato magnifice ingenio,nomen ſuum etiam poſteris notificauit. E quibus ego vidi tantum opus præclarum,quod ordinis Carmelitani inſtitutiõem & progreſſum cõtinens, prænotatur

Viridarium,	lib.3.	Quibus rebus genera
Feruntur & eius ſermones	lib.1.	

Et quædam alia.
Claruit temporibus Venceſlai imperatoris, & Bonifacij papæ noni,anno domini noſtri Ieſu Chriſti 1400.

NIcolaus de Gorra,ordinis fratrum Prædicatorum ſancti Dominici,vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſiſſim⁹,& nobiliter eruditus,ingenio præſtans,edidit ſcholaſtico & aperto ſermone multa volumina,quoꝝ lectio his qui inſtitui cupiũt in ſanctis ſcri

ptu

pturis,non erit abijcienda, de quibus ego ad manus noſtras pauca memini perueniſſe. Feruntur autem de pluribus ſubiectas

Super ſententias	lib.4.	
In quinq; libros Moſis	lib.5.	
In Eſaiam prophetam	lib.1.	
In Hieremiam quoq;	lib.1.	
In Eccleſiaſticum grande op⁹	lib.1.	
In Cantica canticorum	lib 1.	Benedictionem dabit
In euangelium Matthæi	lib.1.	
In euangelium Marci	lib.1.	
In euangelium Lucæ	lib.1.	
In euangelium Iohannis	lib.1.	
In epiſtolas Pauli	lib.1.	Dedi te in lucem gentium
Sermones varij	lib.1.	

Et quædam alia.

Fertur ꝑterea in totam pene bibliam commẽtarios & lecturas notabiles edidiſſe,quæ ad notitiam noſtræ lectionis non venerunt.

IAcobus de Theramo, canonicus Aprucinus, & archidiaconus Auerſanus,iureconſultus celeberrimus,& philoſophię ſecularis doctor præclarus,ingenio ſubtilis ,eloquio apertus & compoſitus,cuius apud profeſſores huiuſce facultatis magna erat ſuo tempore authoritas,edidit in ea diſciplina quędã egregia volumina,quibus nomẽ ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit:e quibus ego reperi tantũ dialogum de redemptione generis humani,Belial vulgariter nuncupatum,quem author prænotauit

Conſolationẽ peccatoꝝ	lib.1.	Poſtq̃ per ſciẽtiæ lignum
In Clementinis dicit ſcripſiſſe	lib.1.	

Et quædam alia.

Claruit temporibus Venceſlai imperatoris, & Bonifacij papæ noni,anno domini 1390.

GVilhelmus de Oppenbach,natione Teutonicus, in ſcripturis ſanctis doctor eruditus & inſignis, atq; in philoſophia ſcholaſtica nobiliter exercitatus,ingenio acutus & vehemens, & ad diſputandas enodandasq; quæſtiones ſcripturarũ ſatis idoneus: ſcripſit in facultate theologica non abijcienda opuſcula,quibus in gymnaſio Pariſieñ nomen ſuum notificauit, de quibus ego reperi

Super ſententias	lib.4.
Quæſtiones diſputatas	lib.1.

Sermones etiam & quoſdam alios fertur ſcripſiſſe tractatus, atq; in ſcholis lucubraſſe lecturas,quæ ad nōtitiā meam non venerunt.

HEnricus de Langēſtein,dictus de Haſſia, natiōe Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſeculari philoſophia nobiliter doctus,ingenio præſtans,abundans & diffuſus,qppe qui multis annis in lectura Geneſis cōſumptis, vix ad quartum caput libri pertingēs,totidem volumina compleuit.Erat enim ad omnia reſolutus, & in dicēdo ſcribendoq; copioſus, adeo vt apud eum maioris difficultatis fuerit, ſponte memoratu digna occurrentia repellere,quàm noua quæ dicerentur,inuenire. Hūc, quemadmodum ex quadam eius epiſtola reperi, canonicum Vormatienſis eccleſiæ fuiſſe crediderim.Claruit primum in vniuerſitate Pariſienſi,vbi lauream doctoratus promeruit, deinde pro decore nouę plantationis vniuerſitatis Viennenſis, illo ſe cōtulit,& tum docendo tum ſcribendo,magnam gloriam eruditionis ſuæ acquiſiuit.De cuius opuſculis feruntur

Super ſententias	lib.4.	
In Geneſim & prologum	lib.5.	In pricipio creauit De
De Antichriſto & ſchiſmate	lib.1.	Reuerendo in Chriſto
De eruditione ſacerdotū	lib.1.	Tibi dabo claues reg
De anima contemplatiua	lib.1.	
De contemplatione	lib.1.	
Speculum animæ	lib.1.	
De horis canonicis	lib.1.	Septies in die laudem
Contra Aſtrologos	lib.1.	Multi principes & ma
Super oratione dominica	lib.1.	Diuina ſapientia rebus
Super Aue Maria	lib.1.	Aue Maria gratia plen
Super Symbolo Apoſtolorum	lib.1.	Credo in Deum patrem
De contemptu mundi	lib.1.	Reuerendo dño Iohāni
Contra fratrem Thelesphorum	lib.1.	
Contra quendam Vicleffitam	lib.1.	
Ad Canonicos regulares	lib.1.	Ecce nos reliquimus
De proprietate monachorum	lib.1.	
Sermones de tempore	lib.1.	
Sermones de ſanctis	lib.1.	
In Cantica Canticorum	lib.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	Hēricus de Lāgēſteyn di

Quæſtiones variæ.

Alia

Alia quoque multa edidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit temporibus Ruperti Palatini Bauari, regis Romanorum, & Bonifacij papæ noni, anno domini 1400.

IOhannes de Bromyard, ordinis fratrum Prædicatorum S. Dominici, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & longa exercitatione doctus, ſecularium quoq; literarum non ignarus, ingenio excellens, & egregius declamator: ſcripſit quædam præclara volumina, quibus memoriam nominis ſui apud poſteritatem ſtabiliuit. E quorum numero ſubiecta feruntur: Opus magnum & luculentiſſimum, ac prædicatoribus valde vtile, quod prænotauit

Summam prædicantium	lib. 1.	Prædicantium vita &c.
Summam iuris moralis	lib. 1.	Quod in ſequenti opuſ
Sermones de tempore	lib. 1.	
Sermones de ſanctis	lib. 1.	

Alia inſuper multa ſcripſiſſe dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

IOhannes Gluel, natione Teutonicus, ordinis fratrum B. Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, Prior Colonienſis, de Aquiſgrano ciuitate Imperiali oriūdus, vir in diuinis ſcripturis egregie doctus, & ſecularis literaturæ non ignarus, in declamandis ſermonibus ad populum excellentis & præclari ingenij: ſcripſit inter cætera ſtudij ſui opuſcula, volumen huiuſce religionis cultoribus non abijciendū, de origine & profectu ordinis ſui, quod p̄notauit

Speculum Carmelitarum	lib. 1.	
Sermones de tempore	lib. 1.	
Quadrageſimale	lib. 1.	Theſaurizate vobis
Sermones de ſanctis	lib. 1.	

Claruit in conuentu ſuo Colonienſi, varia ſcribens & componēs opuſcula, vbi tandem deficiens, & diem ſuum obiens, in pace ſepultus eſt.

HEnricus Euta ſiue Oyta, natiōe Teutonicus, gymnaſii Viennenſis in Auſtria vnicum decus & complātator à principio, vir in diuinis ſcripturis erudititiſſimus, & in philoſophia Ariſtotelica nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, & declamator ſermonum egregius: ſcripſit multa præclara volumina, de quibus ad manus noſtras pauciſſima hucuſq; peruenerūt. Legi enim duntaxat

Super Sententias	lib. 4.	Circa prologum primi

De contractibus lib.1. Diligite iuſtitiam qui
De conceptione ſanctæ Mariæ lib.1. Conſurget virgo de Iſra
Et quoſdam ſermones.
De cæteris nihil vidi.
Claruit in gymnaſio Viennenſi, ſub Venceslao imperatore, cum Henrico de Haſſia, anno domini 1390.

HEnricus de Andernaco, natione Teutonicus, ordinis fratrum B. Mariæ ſemp virginis de monte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & Ariſtotelicæ philoſophiæ interpres egregius, ingenio excellens & declamator ſermonum inter omnes ſui temporis famoſus, edidit non paruipendendæ authoritatis opuſcula, de quibus feruntur ſubiecta: Opus præclarum
Super ſententias lib.4. Sermones de tempore lib.1.
Sermones de ſanctis lib.1. Quæſtiones philoſophiæ lib.1.
Et q̃dam alia, quæ ad notitiam noſtræ lectionis minime venerũt.
Claruit in conuentu Colonieñ potiſſimũ, vbi & ſepultus dicitur.

BLaſius Andernarius, natione Gallus, ordinis fratrum B. Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, vir doctus in ſcripturis ſanctis, & in palæſtra ſcholaſticæ diſciplinæ nobiliter exercitatus, ingenio clarus, & diſputator egregius: ſcripſit nonnulla p̃clara volumina, quibus nomen ſuum cum gloria trãſmiſit ad notitiã poſteritatis. E q̃rum numero p̃cellit opus luculentũ & inſigne,
Super ſententias lib.4. Quæſtiones & collationes lib.1.
Nonnulla etiam ſcripſiſſe in philoſophia morali dicitur, ſed ad me non venerunt.

BArtholomæus de Saliceto, iureconſultus oĩm ſui temporis celeberrimus, ingenio ſubtilis, & clarus eloquio, cuius dicta magnæ authoritatis habentur apud iuris ciuilis profeſſores, edidit q̃dam in legibus luculenta opuſcula, q̃bus memoriam ſui noĩs immortalitati apud poſteros conſecrauit, de quibus feruntur
Super Codice lib.9. Super Inſtitutis lib.4.
De vſu feudorum lib.1.
Et alia complura.
Claruit tẽporibus Venceslai imp. & Bonifacij papę 9. an. dñi 1390.

IOhannes abbas monaſterij S. Bauonis, ordinis diui patris Benedicti, natione Germanus, doctor & profeſſor diuinarum ſcripturarum egregius, ingenio ſubtilis & cõptus eloquio, nec minus religioſa conuerſatione quàm ſcientia literarum inſignis: ſcripſit

pſit ad inſtructionem monachorum quædam præclara opuſcula, de quibus extant ſubiecta: Opus quod prænotauit

De eſu carnium lib.1. Declarationes in regulam lib.1.
Quæſtiones ſententiarum lib.1.

Varios præterea multiplicesq́ fertur ſcripſiſſe tractatus, ſed nihil eorum ad manus noſtras memini perueniſſe, præter eum quem de eſu carnium ſcripſit libellum, in quo pulchre deducit & probe concludit, q̄ monacho ſano, ſecundum regulam ſancti Benedicti profeſſo, carnium eſus illicitus ſit, & ideo omnino interdictus.

RIchardus Lauinham, ordinis fratrum B. Mariæ ſemper virginis de mõte Carmeli, natione Anglicus, vir in ſcripturis ſanctis egregie doctus, & ſecularis philoſophiæ interpres eximius, in declamandis quoq; ſermonibus ad populum excellentis ingenij: ſcripſit etiam nonnulla volumina, de quibus iſta feruntur:

Contra Lolhardos lib.1. De fundatione ſui ordinis lib.1.
Pro libro Brigidæ lib.1. Sermones varij lib.1.
De logica quoq; lib.1. Et variæ quæſtiones lib.1.

Claruit in vniuerſitate Oxonieñ, eo potiſſimum tempore, quo hæreſis Iohannis Wicleffi & Lolhardorum cœpit in Bohemia.

IOhannes de Werdena, ordinis (vt ferunt) fratrum Minorum, natione Teutonicus, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, ac veterum lectione diues, atq; in naturali philoſophia ſufficienter doctus, ingenio excellens, ſermone & ſcholaſtica ſimplicitate compoſitus, declamator ſermonum popularium ſuo tempore celeberrimus: ſcripſit inter cætera ingenij ſui monimenta, pdicatoribus verbi Dei neceſſaria valde opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit. E quibus extant

Sermones de tempore duplices lib.2. Induamur &c. vide
Sermones de ſanctis duplices lib.2.
Sermones etiam p q̄drageſimam lib.1.

Cætera vero quæ compoſuit, ad notitiã noſtrã minime venerunt.

IAcobus, q dicitur Magnus, patria Tholetanus, ordinis fratrum eremitarum S. Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & philoſophiæ naturalis cognitione inſignis, ac veterum lectione copioſus: fertur in diuinis libris varios tractatus & commẽtarios edidiſſe, qui ad manus noſtras necdum venerunt. Reperi volumen eius vnum egregium & inſigne de ſermone & inquiſitione ſapientiæ, prænotatum

Sophologium lib.3. Illuſtriſſimi principis
De aliis nihil vidi. Claruit temporibus Venceslai imperatoris, & Bonifacii papæ noni, anno domini noſtri Ieſu Chriſti 1400.

IOhannes Campſceñ, ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus, in ſcripturis ſanctis longo ſtudio exercitatus & continua lectione veterũ, ingenio copioſus, declamator ſermonũ egregius: fertur quędam pclara cudiſſe opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiã poſteritatis cũ gloria tranſmiſit. E quorũ numero extare perhibent valde notabiles

Sermones de tempore lib.1.
Sermones de ſanctis lib.1.
Cæterorũ vero quæ cõpoſuit, titulos operum inuenire non potui.

THomas Gualenſis, ordinis fratrum Prædicatorũ, natione Anglicus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & multum ſtudioſus, atq; in ſecularibus literis, maxime in philoſophia ſcholaſtica, nobiliter doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, ſermonũ quoq; declamator egregius, & in ſcholaſticis lectionibus diſputator acutus: ſcripſit multa præclara in ſcripturis ſanctis opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiã poſteritatis tranſmiſit, de quibus tamen pauca ad manus noſtras peruenerunt. Reperi eñ tantum ſubiecta

In toto pſalterio lib.1. Beatus qui cuſtodit
In Prouerbia Salomonis lib.1. In abſconditis parabo
In Auguſtinum de ciuitate Dei lib.10. Fluminis impetus lęti
In Cantica canticorum lib.1.
Claruit in vniuerſitate Oxonieñ, vbi multa dicitur cõpoſuiſſe volumina, & præſertim lecturas diuerſas in plures Bibliæ libros.

PHilippus abbas monaſterii Otterburgenſis, diœceſis Vormatieñ, ordinis Ciſtertienſis, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & diuturna exercitatiõe doctus, & ſecularis literaturæ non ignarus, edidit pro ædificatione legentium non contemnenda volumina, quibus ingeniũ ſuum probe exercitans, etiam nominis ſui memoriã poſteris reliquit. E quorum numero ſubiecta feruntur: Opus præclarum & inſigne

In cantica canticorum lib.1.
Sermones de tempore lib.1.
Sermones de ſanctis lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Si quid amplius edidit, ad notitiã meam adhuc minime peruenit.

Ni-

NIcolaus eximiæ doctrinæ medicus, natione Italus, patria Florentinus, vir non ſolum in medicinis, verum etiā in alijs literis ſecularis philoſophiæ eruditiſſim⁹, ingenio clarus & cōptus eloquio, cuius eruditio quāti ſit apud medicos huius temporis, non meis verbis, ſed eoꝝ teſtimonijs cōprobatur: edidit quædā in ea facultate præclara opuſcula, de quibus fertur opus inſigne,

Summa medicinæ	lib. 1.

Et quædam alia.
Moritur temporibus Ruperti regis Romanorū, & Iohannis papæ viceſimitertij, anno domini 1412. indictione quinta.

IOhannes de Duren, ordinis fratrū Minorum S. Frāciſci, natione Teutonic⁹, vir ſtudioſus & in ſcripturis ſanctis nobiliter exercitatus, in declamandis ſermonibus ad populū magnæ & præclaræ opinionis: fertur ad directionē ſimpliciū ſacerdotum & prædicatorum quædam cudiſſe opuſcula, quibus nominis ſui memoriam apud poſteros reliquit. E quibus extant

Sermones de tempore	lib. 1.	
Sermones de ſanctis	lib. 1.	
Quadrageſimale	lib. 1.	Sanctificate ieiunium
De ſeptem peccatis mortalibus	lib. 1.	Cum confeſſor idoneus
De occultis vitijs	lib. 1.	Eſt via quæ videtur ho
De confeſſione	lib. 1.	

Alia quoq; multa ſcripſiſſe dicitur, q̄ ad notitiā meam nō venerūt.

TIlmannus de Hachenberg, ordinis fratrū Minorum, natione Teutonicus, ex diœceſi Treuiroꝝ, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & longa exercitatione doctus, linguā habens politam vſu loquendi, in declamandis ad populum ſermonibus magnus & clariſſimus effulſit. Scripſit quædā non ſpernēda ſimplicibus opuſcula, quibus ingeniū ſuum fructuoſe commodās, nominis ſui memoriam poſteris reliquit. E quibus extant

Sermones de tempore	lib. 1.	Erūt ſigna &c. hic pręd
Sermones de ſanctis	lib. 1.	
Sermones per quadrageſimam	lib. 1.	

Et quædam alia.
Claruit in cōuentu ſuo Confluentino, vbi & moriens ſepultus eſt.

IOhannes de Ligniano, iureconſultus celeberrimus, & philoſophorum diſciplinis probe inſtructus, ingenio pręſtans & clarus eloquio: fertur in iure canonico quædā egregia cudiſſe opuſcu-

 la,

la, quibus inſiſtens, & tempus vtiliter expendit, & nominis ſui memoriam etiam poſteris reliquit. E quibus (Franciſco de Zabarellis in prologo ſuper Clementinis, teſte) extant comportationes
Super Clementinis lib. 1. Et quædam alia.
Claruit ſub Ruperto Bauaro rege Romanorum, & Bonifacio papa nono, anno domini noſtri Ieſu Chriſti 1400.

HVgo de Sletſtadt, natiōe Teutonicus, vir in ſcripturis diuinis ſtudioſus & eruditus, atq; in philoſophorum diſciplinis egregie doctus, ingenio ſubtilis, & quæſtionum ſcholaſticalium diſputator inſignis: ſcripſit quædam (vt ferunt) pręclara volumina, quibus noīs ſui memoriam poſteris reliquit. E quibus extat opus
Quæſtionum ſententiaꝶ lib. 4.
Et quædam alia.
Fuit autem diui patris Bonauenturæ, ordinis Minoꝶ, in ſuis determinationibus ſectator & interpres luculentus, enucleans ea quæ in ſingulari philoſophia illius obſcura & rariora ſimplicibus videri potuerunt.

PAulus Venetus, ordinis fratrū eremitaꝶ S. Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſ. & in philoſophia Ariſtotelica nulli ſuo tēpore in Italia ſecūdus, ingenio ſubtilis, ſermōe ſcholaſticus, & declamator egregi⁹, multa (in philoſophia maxīe) opuſcula cōpoſuit, qbus noīs ſui memoriā poſteris reliqt. E qbus feruntur

Contra Iudæos	lib. 1.	
Summa de naturalibus	lib. 1.	Plurimorum adſtrictus
Sermones de tempore	lib. 1.	
Sermones de ſanctis	lib. 1.	
Sermōes de quadrageſima	lib. 1.	
Super lib. Poſteriorum	lib. 2.	Omnis doctrina &c.
Super Phyſicorum	lib. 8.	Naturali philoſophia
Super Metaphyſicam	lib. 12.	Tecum ſapientiſſime re
Super de anima	lib. 2.	Tanta literarum &c.
Summa philoſophiæ	lib. 1.	Colloquium infa. &c.
Logica duplex	lib. 2.	Conſpiciens &c.
Sup de gnatiōe & corruptiōe	lib. 2.	Humanaꝶ diuinarumq́ꝫ
Super lib. Porphyrij	lib. 1.	Maxima & forti &c.
Super lib. Prædicamentoꝶ	lib. 1.	Quærenti mihi &c.
Super cōſequentijs Strodi	lib. 1.	Ieſum Deum & hominē

Et alia complura.

Claruit ſub Venceſlao imperatore, anno domini 1400. Et iuuenis decedens, in ſacriſtia ſui ordinis Venetijs ſepultus eſt.

IAcobus de *Theſſalonia, ordinis fratrũ Prædicatorũ, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſeculariũ literarũ nõ ignarus, ingenio excellens, ſermone nitidus atq; cõpoſitus, in declamandis ſermonibus ad populum, nulli ſuo tẽpore ſecundus, edidit quædam præclara volumina, quibus nois ſui laudabilem memoriam poſteris reliquit. E quibus extat opus inſigne, de moribus hominum & officijs nobilium & popularium prænotatum, materiam præferens

De ludo ſchacorum lib. 4. Inter omnia genera ſign
Sermones varij lib. 1.

Alia vero quæ ſcripſiſſe dicitur, ad notitiã noſtrã minime venerũt.

THomas de Haſelbach, natiõe Teutonicus, in ſcripturis ſanctis eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio præſtans & ſermone ſcholaſticus, ſed nimis diffuſus & prolixus, & ob id reprehenſioni quorundam obnoxius. Nam cum eſſet ordinarius ſacræ theologiæ lector in gymnaſio Viennenſi, vno & viginti annis in Eſaia propheta legens, ad finem primi capituli non peruenit. Scripſit nõnulla in ſcripturis diuinis opuſcula, de quibus feruntur ſubiecta multa volumina:

In Eſaiam prophetam lib. 1.
Super ſententias lib. 4.
De decem præceptis lib. 1.
De V. ſenſibus hominis lib. 1. Poſtq̃ Dei dono taliter
Sermones de tempore lib. 1.
Sermones de ſanctis lib. 1.
Et alia multa.

Claruit temporibus Ruperti regis Romanorum, & Gregorij papæ *duodecimi, anno domini 1410.

THomaſinus patria Ferrarienſis, ordinis fratrum Prædicatorũ ſancti Dominici, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & doct⁹, in delictis populorum corripiendis declamator egregius: fertur quædam ad inſtructionem ſimplicium ſacerdotum præclara cudiſſe opuſcula, quibus nominis ſui notitiam cum laude tranſmiſit ad poſteros. De quorum numero potiſſime feruntur hæc:

Sermones de tempore lib. 1.
Sermones de ſanctis lib. 1.
Sermões p quadrageſimã lib. 1.

Cætera vero quæ cõpoſuit,ad notitiã noſtrã hucuſq; non venerũt.

THomas de Kempis,natiõe Teutonicus,ordinis canonicorum regularium ſancti Auguſtini,montis diuę martyris & virginis Agnetis prope Zuollã in diœceſi Traiectenſi, vir in ſcripturis diuinis ſtudioſus & eruditus, vita & cõuerſatione deuotus, & beatæ Marię ſemper virginis amator præcipuus:ſcripſit pro inſtructione ſimplicium fratrum non ſpernenda opuſcula,de quibus feruntur ſubiecta:

De contemptu mundi	lib.4.	Qui ſequitur me,non
Sermones ad nouitios	lib.3.	Ecce q̃ bonũ & q̃ iucun
Sermones ad fratres	lib.1.	Qui non renunciauerit
Dialogus nouitiorum	lib.1.	Rogo te pr̃ chariſſime
De vita ſolitaria	lib.1.	Chariſſime,cũ eſſes in
De tribus tabernaculis	lib.1.	Eſt ſcriptum in Prophe
De vera compunctione	lib.1.	Flete mecum oẽs amici
Hortulus roſarum	lib.1.	Cum ſancto ſanctus eris
Vallis liliorum	lib.1.	Ego flos campi, & liliũ
Alphabetum monachi	lib.1.	Vias tuas dñe demon
Conſolatio pauperum	lib.1.	Conſolamini cõſolami
Epitaphium monachi	lib.1.	Via iuſtorum recta fa
Qualis debeat eſſe monachus	lib.1.	Audi religioſe mona
Manuale paruulorum	lib.1.	Sinite paruulos venir
Doctrinale iuuenum	lib.1.	Fili, à iuuentute tua ex
De contemptu mundi alius	lib.1.	Dñs regit me,& nihil
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	Chariſſime frater, libẽ

Et quædam alia.

Claruit temporibus Ruperti Bauari regis Romanorum,& Gregorij papę 12.anno domini 1410.

NIcolaus monachus cœnobij ſanctæ crucis in Auſtria,ordinis Ciſtertienſis,natione Germanus,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,ac veterum lectione diues, ingenio excellens,& clarus eloquio: ſcripſit quædam non ſpernendæ vtilitatis opuſcula, quibus ingenij ſui memoriam ad poſteros tranſmiſit.E quibus feruntur ſubiecta:Opus non abijciendum in laudem beatiſſimæ Dei genitricis & virginis Mariæ,prædicatoribus vtile, quod prænotauit

Imaginem ſanctæ Mariæ	lib.3.	Nomen virginis Maria
Sermones varij	lib.1.	

Cæ

Cætera,etſi multa ferantur,q̃ compoſuit,ad nos minime venerũt.

BArtholomæus de Vrbino,ordinis fratrum eremitarum S.Auguſtini,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,& ſecularium literarum non ignarus, operum ſanctoꝝ patrum diligens perſcrutator:ſcripſit non ſpernenda volumina,de quibus feruntur ſubiecta: Ex opuſculis ſancti Ambroſii & Auguſtini opus ſingulari ſtudio ſecundum alphabeti ordinem in vnum comportauit,cui titulum impoſuit

Milleloquium Auguſtini lib.1.
Milleloquium Ambroſii lib.1.
De bello quoq; ſpiritali lib.1.
Et alia complura.

Claruit temporibus Ruperti regis Romanorum,& Gregorij papę *duodecimi,anno domini 1410.

FRanciſcus de Platæa, ordinis fratrum Minorum S.Franciſci, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & tam in iure q̃ in philoſophia ſeculari notabiliter doctus,ingenio excellens,& declamator ſermonum egregius,multa præclara dicitur lucubraſſe opuſcula,quibus nominis ſui memoriam cum laude tranſmiſit ad poſteros,de quorum numero ſubiecta feruntur: Opus inſigne & præclarum quod prænotauit

De reſtitutionibus lib.1. Vtrum reſtitutio ſit de
De Cenſuris lib.1.
Sermones varij lib.1.

Cætera vero q̃ cõpoſuit,ad notitiã noſtræ lectionis non venerunt.

PEtrus de Candia,natione Cretenſis, ordinis fratrum Minoꝝ, primo epiſcopus Nouarienſis, deinde Mediolanenſis archiepiſcopus,poſtea ſacroſanctæ eccleſiæ Romanæ cardinalis,& poſtremo ſummus pontifex,Alexander quintus nominatus,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& in philoſophia ſcholaſtica magnifice doctus, declamator ſermonum celeberrimus, qui olim in gymnaſio Pariſienſi publicę ſcholæ præfuit,& docendo ac ſcribendo magnas & ingentes laudes acquiſiuit. De cuius elegantiſſimis opuſculis extant luculenti vtilesq; commentarij

Super Sententias lib.4. Sermones varij lib.1.
Et quædam alia.

Moritur vltimo Ruperti regis Romanorũ anno, ſepultus in conuentu Minorum Bononiæ, anno domini 1410. indictione tertia.

FRanciſcus de Bachone, patria Cathalanus, ordinis fratrum B. Mariæ ſemp virginis de monte Carmeli, conuentus Gerunденſis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in philoſophia ſeculari nobiliter doctus, tantum docendo & diſputando in Pariſienſi vniuerſitate valuit, vt doctor Sublimis cognominatꝰ ſit. Scripſit inter alia ingenij ſui monimenta opus magnum & inſigne ex ſcriptis ſanctorum patrum, declamatoribus ſermonum ad populum ſatis vtile, quod prænotare poſſumus

Repertoriũ p̃dicantium lib. 1. Super Sententias quoq; lib. 4.

Fert p̃terea & q̃dã alia ſcripſiſſe, ſed ad manus noſtras nõ venerũt.

MIchael Herbrant de Duren, ordinis fratrum B. Mariæ ſemp virginis de monte Carmeli, natione Teutonicus, ſacræ theologię lector, & prior conuentus Crucennacenſis in diœceſi Moguntina, vir doctus & declamator adeo inſignis, vt non ſolũ in vicino, ſed etiam ad remota loca, & cathedrales eccleſias euocatus, oĩm admiratiõe habitꝰ p̃dicaret. Hic apud Iohannẽ comitem Spanheimẽſem vltimũ, magnæ familiaritatis & authoritatis erat, & multa ab eo ſuo conuentui bona obtinuit. Scripſit inter cætera elegantes

Sermones de tempore lib. 1. Sermones de ſanctis lib. 1.
Collationes ſynodales lib. 1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Ruperti regis Romanorum, & Sigiſmũdi imperatoris, anno domini 1410.

PEtrus de Spira, ordinis fratrum eremitarum S. Auguſtini, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in ſeculari philoſophia magnifice doctus, ingenio præſtans, & clarus eloquio, in declamandis ſermonibus ad populum celeberrimæ opinionis: ſcripſit quædam præclara opuſcula, q̃bus nominis ſui memoriam ad poſteros tranſmiſit. E quorum numero feruntur

Sermones de tempore lib. 1. Sermones de ſanctis lib. 1.
Super libros Ethicoꝝ lib. 8.

Alia vero q̃ cõpoſuit, ad notitiã noſtræ lectionis nondũ venerunt.

REinardus de Fronthouen, natione Teutonicus, ordinis (vt ferunt) fratrum Prædicatoꝝ, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & longa exercitatione peritus, & ſecularis literaturæ nõ ignarus: ſcripſit p̃dicatoribus verbi Dei non abijcienda opuſcula, q̃bus nomen ſuum etiam poſteris notificauit. E quibꝰ ego vidi tantum

Ser-

Sermones de tempore lib.1. Sermones de ſanctis lib.1.
De alijs nihil vidi.

Claruit (vt ſui dicunt) in cõuentu Cõfluentino, vbi & mortuus eſt.

IOhannes Capreolus, ordinis fratrum Prædicatorum, patria Tholoſanus, vir in ſcripturis ſanctis eruditus, & in diſciplinis Ariſtotelicæ philoſophiæ egregie doctus, ingenio acutus, & ad diſputandum ſatis idoneus, dictorum S. Thomæ Aquinatis propugnator & defenſor acerrim9: ſcripſit ingenij ſui monimẽta clariſſima, qbus nomen ſuum notificauit. E quibus extant multa volumina:

Super ſententias lib.4. Et ſermones varij lib.1.
Ac quædam alia.

Claruit ſub Sigiſmundo imperatore, anno domini 1415.

HEnricus de Coſueldia, natione Teutonicus, ordinis Carthuſieñ, Prior domus S. Mariæ prope montem diuæ Gertrudis in Hollãdia, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, vita & conuerſatione deuotus, & magnæ famæ, ingenio ſubtilis, & clarus eloquio, declamator quoq; ſermonum celeberrimus: ſcripſit multa præclara volumina, quorum deuotis fratribus & ſuæ ſalutis amatoribus vtilis frequentatio iudicatur. E quibus ſubiecta feruntur:

In Exodum myſtice lib.1.
In epiſtolam Pauli ad Romañ lib.1.
De tribus votis ſubſtantialibus lib.2. Nolite diligere mundũ
Contra vitium proprietatis lib.1.
De tribus cuſtodijs monaſticis lib.1.
De inſtitutione nouitiorum lib.1.
Circunciſorium myſticum lib.1.
De ſacramento altaris lib.1.
De annunciatione dominica lib.1.
Eulogium Pauli eremitæ lib.1.
Sermones de tempore lib.1.
Sermones de ſanctis lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Et alia complura.

Guilhelmi Pariſiẽſis epiſcopi arduum opus de vniuerſo corporeo & incorporeo ſeu ſpiritali, mira induſtria perluſtrans, breui compendio pulchre concluſit. Moritur in domo Vallis gratiæ prope Brugas, viſitationis actu ſalubriter occupatus, temporibus Sigiſmundi imperatoris, anno domini 1410. indictione 3. 7. Idus Iulij.

Hen

HEnricus de Hachenburg, ordinis fratrum Prædicatorum, natióe Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis magnifice exercitatus & probe inſtructus, in declamandis ad populum ſermonibus excellentis ingenij & celeberrimæ opinionis, ſcripſit pro directióe ſimplicium ſacerdotum nõ abijcienda volumina. E quibus extant

Sermones de tempore lib.1. Ego veniam, & curabo
Sermones de ſanctis lib.1.

Claruit (vt ſui ferũt) in cõuentu Confluentino, vbi varia cõpoſuit.

IOrdanus ordinis fratrum S. Auguſtini de eremo, natione Teutonicus, vir deuotus, & ſcripturarum diuinarum explanator & interpres egregius, in declamandis ſermonibus excellẽtiſſimi ingenij: ſcripſit plures elegantes & deuotis fratrib⁹ vtiles tractatus, quibus nominis ſui memoriam poſteris reliquit. E quibus tamen pauca in manus noſtras peruenerunt. Feruntur autem iſta:

In Apocalypſin Iohannis lib.1.
Apologia ordinis ſui lib.1.
De paſſione domini lib.1. Inſpice & fac ſecũdũ ex
Sermones de tempore lib.1.
Sermones de ſanctis lib.1. Ecce dabit voci ſuæ vo
Quadrageſimale lib.1.
Quæſtiones variæ lib.1.
Et alia multa.

Claruit ſub Ruperto rege, anno domini 1410.

PEtrus epiſcopus nouæ ciuitatis, natione Italus, ex oppido Bruniquelli, ordinis fratrum eremitarum S. Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & ſecularium literarum non ignarus, ingenio p̃ſtans & eloquio clarus, edidit magnæ vtilitatis plura opuſcula, quibus magnifice exercitato ingenio, memoriã ſui poſteris demandauit. E quibus feruntur ſubiecta: Opus quoddã inſigne, in quo omnes noui & veteris teſtamenti hiſtorias ad alphabeti ordinem redegit, & ad ſingulas materias diſpoſuit.

Super ſententias lib.4.
In Prouerbia Salomonis lib.1.
In Eccleſiaſten etiam lib.1.
In Cantica canticorum lib.1.
Et alia multa.

Præterea verò totã ferme bibliam optimis cõmentarijs exornaſſe dicitur. Claruit ſub Ruperto rege Romanorũ, anno 1410.

Lau-

LAurentius Iuſtinianus,natione Venetus,ordinis Cœleſtini,& Venetus poſtea patriarcha,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,moribus & vita inſignis,cum diuitias & honores huius mundi habere q̃ maximos potuiſſet,om̃ia pro Chriſti amore contemnens,ordinem præfatum ingreſſus eſt, in quo magna religione & abſtinentia coruſcans,ad ædificationem ſimplicium deuotiſſima opuſcula edidit,quorum tituli feruntur ſubiecti:

Lignum vitæ	lib.1.	De diſciplina mõaſtica	lib.1.
De connubio verbi & aĩæ	lib.1.	De agone Chriſti	lib.1.
De interiori conflictu	lib.1.	De complanctu eccleſiæ	lib.1.
De ſacramento altaris	lib.1.	De vita ſolitaria	lib.1.
De contemptu mundi	lib.1.	De ſermõe dñi in cœna	lib.1.
De officio paſtorali	lib.1.	De obedientia quoq;	lib.1.
De gradibus perfectionis	lib.1.	Sermones quadraginta	lib.1.

Claruit temporibus Ruperti regis Romanoꝝ,anno domini 1410. Sepultus eſt Venetijs in eccleſia cathedrali, ad cuius tumbam multa miracula diuinitus fiunt.Eius vitam Bernardus Iuſtinianus nepos ipſius luculenter deſcripſit.

AVguſtinus de Roma,ordinis fratrum eremitarum ſancti Auguſtini Prior generalis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus & valde eruditus,atq; in ſeculari philoſophia nobiliter doctus, ingenio præſtans & clarus eloquio: ſcripſit multa egregia volumina,quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit.E quibus extant

Super ſententias	lib.4.	In epl'as Pauli omnes	lib.14.
In Apocalypſin Iohannis	lib.1.	De libero arbitrio	lib.1.
De peccato originali	lib.1.	De Chriſto & eccleſia	lib.1.
De charitate Chriſti erga electos	lib.1.		
De perfecta iuſtitia eccleſiæ	lib.1.		
De poteſtate Papæ	lib.1.	Super lib.Ethicorum	lib.8.

Alia inſuper multa ſcripſiſſe dicit,ſed ad notitiã meã non venerũt. Claruit temporibus Sigiſmundi imperatoris,& Iohannis Papę viceſimitertij,anno domini 1410.

BAldus Peruſinus, Bartholi de Saxoferrato quondam auditor atq; diſcipulus, iureconſultus om̃ium ſui temporis celeberrimus,& in ſeculari quoq; philoſophia nobiliter doctus, ingenio acutus,ſenſu profundus,conſilio cautus & ſtabilis:ſcripſit multa in vtroq; iure præclara opuſcula, q̃bus nomini ſuo æternã apud

poſteros memoriam comparauit. De quorum nũero ſubiecta feruntur

Super Codice	lib.9.	Super ff.veteri	lib.24.
Super ff.nouo	lib.12.	Super ff.infortiati	lib.14.
Super inſtitutis	lib.4.	De vſu feudorum	lib.1.
Super authenticis	lib.1.	Super ſecundo Decretaliũ	lib.1.
Additiones Speculi	lib.1.	Conſilia multa	lib.1.

Et alia complura.

Moritur temporibus Sigiſmũdi Imperatoris, anno domini 1423. indictione prima, Papiæ in conuentu fratrum Minorum ſancti Franciſci, menſe Iulio cum honore ſepultus.

Angelus Peruſinus, Baldi ſupradicti frater, & ſtudiorum eius comes & ſocius, in iure ciuili doctiſſimus, ingenio clarus, fama & opinione apud iureconſultos celeberrimus, multa etiam in ſua facultate volumina cõpoſuit, quibus monimenta ingenij excellentis cõſtituens, memoriã ſui nominis ad multorum notitiã deſtinauit. E quorum numero elegantiſſima feruntur cõmentaria.

Super Codice	lib.9.	Super ff.veteri	lib.24.
Super ff.nouo	lib.12.	Super ff.infortiati	lib.14.
Super inſtitutis	lib.4.		

In toto ſiquidem corpore iuris ciuilis, & alia quædã lucubraſſe dicit. Moritur temporibus Sigiſmundi Imperatoris, eodem anno quo Baldus frater eius, anno domini 1423. indictione prima.

Petrus de Ancharano, natione Italus, patria Bononienſis, Baldi Peruſini quondã auditor, vir in vtroque iure peritiſſimus, & Ariſtotelicæ philoſophiæ nõ ignarus, qui etſi vxoris vinculo fuerit colligatus, & re familiari occupatus, ſemper tamen in literarum ſtudio verſans, multa in vtroque iure opuſcula edidit, quibus nomen ſuum cum gloria ad poſteros tranſmiſit. E quorum numero feruntur

Super Decretalibus	lib.5.	Super 6. Decretalium	lib.1.
Super Clementinis	lib.1.	De regulis iuris	lib.1.
Super ff.veteri	lib.24.	Super ff.nouo	lib.12.
Conſilia plura	lib.1.	Et quædã alia.	

Claruit temporibus Sigiſmundi imperatoris, anno domini 1410. compater Franciſci de Zabarellis.

Vincẽtius Gruner, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſeculari philoſophia nobiliter doctus, ingenio clarus, ſermõe ſcholaſtic⁹, edidit nõ ſpernendæ lectionis opuſcula, quibus nomen ſuũ ad notitiam poſteritatis cum gloria tranſ-

tranſmiſit. E quibus extat lectura notabilis, quā in nouella plantatione Lipſenſis gymnaſii coram ſcholarib⁹ publice ſcripſit & legit,

Super officio Miſſæ	lib.3.	Ad honorem benedictæ	
Quæſtiones diſputatæ	lib.1.	Et quædam alia.	

Claruit tempore tranſlationis vniuerſitatis Pragēſis in Lipſenſem Miſnenſis marchionatus prouinciam, quam Alexander Papa quintus confirmans, priuilegijs dotauit anno domini 1410.

IOhannes de Aurbach, natione Teutonicus, presbyter eccleſiæ Bambergēſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ingenio clarus, ſermone ſcholaſticus: edidit non floccipendendæ authoritatis opuſcula, quibus memoriam ſui nominis poſteris reliquit. E quibus ego vidi tantum opus præclarum

De ſacramentis eccleſiæ	lib.1.	Ad laudē Dei, aīarum

De cæteris nihil vidi.

Claruit in ciuitate Bambergenſi, & varia conſcripſit opuſcula.

DIonyſius de Burgo ſancti ſepulchri, ordinis fratrū eremitarum diui patris Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis doctus, & in ſecularibus literis eruditiſſim⁹, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio: ſcripſit in vtraq; literatura non contemnenda opuſcula, quibus ingenij ſui poſteris perpetua monimenta reliquit. E quib⁹ ſubiecta feruntur: Commentarij perpulchri & elegantes

Sup Valerio Maximo	lib.1.	Sup Metamorphoſeos	lib.1.
Sup operibus Virgilij	lib.1.	Super tragœdijs Senecæ	lib.1.
Super Politicorum	lib.1.	Super Rhetoricorum	lib.1.

Et quædam alia.

Fabulas inſuper om̄es ad tropologicū ſenſum iucundum reduxit.

Claruit tēporibus Sigiſmundi imperatoris, anno dn̄i 1412.

PEtrus de Aliaco, epiſcop⁹ Cameraceñ, & ſacroſanctæ eccleſiæ Romanæ cardinalis, Pariſieñ gymnaſii q̄ndam cācellarius, p̄ceptor Iohānis de Gerſon, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſ. & in ſecularibus literis (maxīe in philoſophia Ariſtotelica) nobiliter doctus, ingenio excellēs & clarus eloq̄o, declamator q̄q; ſermonū egregius: ſcripſit multa p̄clara volumina, quibus memoriam nominis ſui & ingenij poſteris reliquit, de quibus reperi ſubiecta:

Super ſententias	lib.4.	Quænam doctrina hæc
De laude ſanctæ ſcripturæ	lib.1.	Sup hanc petrā ędificab
In principium Marci	lib.1.	Quænam doctrina hæc
De ſtabilitate eccleſiæ	lib.3.	Vtrum Petri eccleſia

Speculum conſiderationis	lib.5.	Quiſquis qui à mundi
Compendium contemplationis	lib.3.	Quoniã multi ſapientes
De ſpiritali ſcala	lib.1.	Quatuor ſunt ſpirita
In Pſalterio breuiter	lib.1.	Verbum abbreuiatũ ſa
In Pſalm.70.meditationes	lib.1.	Terret me dñs Deus
De legibus & ſectis	lib.1.	
De concilio generali	lib.1.	
Expoſitionis Pſalmi 70.	lib.1.	Poſtulauit charitas
In Pſalm.42.meditationes	lib.1.	Summe ſacerdos tu
In Cantica canticorum	lib.1.	Oſculetur,&c. Iſte liber
In ſeptem Pſalm.pœnitentiales	lib.1.	Vera pœnitentia velut
De oratione dominica	lib.1.	Sic ergo orabitis: Pater
Super eadem anagogice	lib.1.	Pater noſter q &c.O pr̃
Super Aue Maria	lib.1.	Cogitãti mihi o ſanctiſſ
Super Magnificat	lib.1.	Summæ trinitatis
In canticum Zachariæ	lib.1.	Dicturi de cãtico Zac
In canticum Simeonis	lib.1.	Accedit vltimo canticũ
De electione Papæ	lib.1.	
De exercitio ſpiritali	lib.1.	Anima deuota cupiẽs ad
De 12.honoribus S.Ioſeph	lib.1.	Si colligimus in vnum
De anima & accidentibus eius	lib.1.	Veterũ tradit authorit
Concordiã theologiæ & aſtrono.	lib.2.	De cõcordia theologiæ
De ſacramentis eccleſiæ	lib.1.	Qm̃ me ſæpius rogaſti
Sermones varios	lib.1.	
Epiſtolas plures ad diuerſos	lib.1.	

Et quædam alia.

Claruit tempore concilij Conſtantienſis, cui etiam pſonaliter interfuit, anno domini 1416.

Nicolaus Clemengis, archidiaconus Baiocenſis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, metro excellens & proſa, in gymnaſio Pariſienſi magiſterium ſacræ paginæ conſecutus, magnam eruditionis ſuæ euidẽtiam dedit. Scripſit vtroq; ſtylo multa præclara volumina, quibus luculentiſſimi ingenij ſui memoriam reliquit. De quib⁹ ſubiecta feruntur: Ad dominum Petrum de Aliaco epiſcopum Cameracenſem, & cardinalem ſupradictum, opus inſigne quod prænotauit

De fructu eremi	lib.1.	De corrupto eccleſię ſtatu	lib.1.
De nouis feſtiuitatibus	lib.1.	De materia ſchiſmatis	lib.1.

Epi-

Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Et alia multa.
Claruit temporibus Sigiſmundi imperatoris,& concilij Conſtantienſis,anno domini 1417.

IOhãnes Dominici,tituli ſancti Sixti cardinalis,Raguſinus vulgariter nuncupatus,patria Florentinus,ordinis fratrum Prædicatorum,qui à Gregorio papa 12.pro vnione ad conciliũ Conſtãtieñ miſſus fuit,vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarum non ignarus,in declamandis ſermonibus ad populũ excellentis ingenij, ſcripſit quædam præclara volumina, quibus nomen ſuum poſteris notificauit.De quibus ſubiecta feruntur:

In Eccleſiaſten	lib.1.	
In Cantica canticorum	lib.1.	
In euangelium Matthæi	lib.1.	
Super Magnificat	lib.1.	
In epiſtolam ad Romanos	lib.1.	
Lucula noctis prænotatus	lib.1.	
Itinerarium deuotionis	lib.1.	
De amore charitatis	lib.1.	Si linguis hoĩm loquar
Sermones de tempore	lib.1.	
Sermones de ſanctis	lib.1.	
Sermones per quadrageſimam	lib.1.	Beatus vir qui non abijt

Et quædam alia.
Moritur in concilio Conſtantieñ ſub Sigiſmundo imperatore,anno domini 1418.indictione 11.

IOhannes epiſcopus Lombarienſis,natione Teutonicus,patria Baſileenſis,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia egregie doctus,ingenio præſtãs,& clarus eloquio, declamator ſermonum celeberrimus:edidit non contemnendæ lectionis opuſcula,quibus memoriam ſui nominis ad poſterorum notitiam cum laude tranſmiſit.E quorũ numero pcipua feruntur:

Super Sententias	lib.4.	Sermones diuerſi	lib.1.

Et quædam alia.
Multas præterea oratiões & collationes feciſſe dicitur ad clerum, ſed & corã ſummo pontifice ac cœtu cardinalium,q̃s ego nõ vidi.

IOhannes Zacharias, natione Teutonicus,patria Erfordienſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & valde eruditus,ſecularis q̃q; philoſophiæ interpres egregius,ingenio ſubtilis, & diſputator

acutiſſimus,in declamandis ſermonibus tam ad clerum quàm ad populum peridoneus: ſcripſit quædam præclara opuſcula,quibus nomen ſuum notificauit.E quibus feruntur

Super Sententias	lib.4.	In Geneſim	lib.1.
In Exodum	lib.1.	In Leuiticum	lib.1.
In epiſtolas Pauli	lib.14.	Sermones varij	lib.1.

Et alia quædam.

Claruit ſub Sigiſmundo imperatore,& in concilio Conſtantienſi diſputādo cōtra hæreticos magnifice laudatus eſt, anno dñi 1420.

ANtonius de Butrio,natione Italus, patria Bononienſis, iureconſultus omnium ſuo tempore facile celeberrimus, & in alijs ſcripturis tam diuinis,q̃ humanis egregie doctus, ingenio & eloquio clarus, ac non minus honeſta cōuerſatione q̃ doctrina venerabilis: edidit in iure plura opuſcula, quibus nominis ſui memoriam poſteris reliquit.E quorum numero ſubiecta ferūtur

Super Decretalibus	lib.5.
Super Clementinis	lib.1.
Repertorium iuris canonici	lib.1.
Repertorium iuris ciuilis	lib.1.
Conſilia elegantiſſima	lib.1.

Et quædam alia.

Claruit temporibus Sigiſmundi imperatoris,& Concilij generalis Conſtantienſis,anno domini 1417.

GAbriel de Spoleto, ordinis fratrum eremitarū S.Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarū non ignarus,ingenio excellens, & declamator ſermonum egregius:ſcripſit nonnulla commendanda opuſcula,quibus notitiam viuacis ingenij ſui etiam poſteris oſtendit. Sed ego nullum eorum huſcuſq; videre promerui.Feruntur tamen eius precipua

Aduerſum hæreticos	lib.1.	Aduerſum fratricellos	lib.1.

Et quædam alia.

Claruit temporibus concilij Conſtantienſis,& Sigiſmundi imperatoris,anno domini 1417.

FRanciſcus de Zabarellis,natione Patauinus,eccleſiæ Romane presbyter cardinalis, vir in iure canonico eruditiſſim⁹,& tam in diuinis ſcripturis quàm in ſecularibus literis nobiliter doctus, ingenio ſubtilis,& clarus eloquio:ſcripſit in iure non ſpernenda opuſcula,quibus nominis ſui memoriam ad poſteros tranſmiſit.

ſit. De quorum numero iſta feruntur:

In Decretalibus	lib. 1.	
In Clementinis	lib. 1.	Nouum nihil eſſe vna
De horis canonicis	lib. 1.	Repetiturus decretalẽ

Repetitiones variæ.
Et alia plura.
Claruit in concilio Conſtantieñ ſub Sigiſmundo imperatore, anno domini 1418. Vbi & moritur, ſepultus apud Minores. In cuius laudem Pogius orationem habuit.

PEtrus Maurocenus, patriti⁹ Venetus, ſacroſanctę eccleſiæ Romanæ epiſcopus cardinalis, vir in diuinis ſcripturis & in iure canonico doctiſſimus, & ſecularium literarum non ignarus, ingenio præſtans, ſermone compoſitus, vita & conuerſatione inſignis: fertur multa præclara cudiſſe opuſcula, in q̃bus viuacitas ingenij eius relucere dinoſcitur. Sed ego vſq; in præſens nihil eorum videre commerui. Fertur eius inſigne volumen

Super VI. decretalium	lib. 1.

Et variæ determinationes.
Claruit in concilio Conſtantienſi perſonaliter, ſub Sigiſmũdo imperatore, anno domini 1418.

NIcolaus Dinckelſpule, natiõe Teutonicus, Viennẽſis gymnaſii in Auſtria decus & rector, in ſcripturis ſanctis doctiſſim⁹, & in ſeculari philoſophia multum eruditus, ingenio clarus, ſermone ſcholaſticus, vita & conuerſatione inſignis: ſcripſit multa & præclara volumina, quibus nomen ſuum ad poſteros cum gloria tranſmiſit. E quorum numero ſubiecta feruntur:

Super ſententias	lib. 4.	
Quæſtiones ſententiarum	lib. 1.	
De ſeptem donis ſpiritusſancti	lib. 1.	
De decem præceptis	lib. 1.	Scribitur Matthæi 22.
Super oratione dominica	lib. 1.	Si quid petieritis patrẽ
De octo beatitudinibus	lib. 1.	In Euangelio q̃ legitur
De tribus partibus pœnitentiæ	lib. 1.	
De octo vitiis capitalibus	lib. 1.	
De ſeptem peccatis mortalibus	lib. 1.	Notandum ꝙ vt dici
De præcepto charitatis	lib. 1.	Duo ſunt præcepta char
De peccatis linguæ	lib. 1.	Cõſequẽter dicendũ eſt
Sermones de tempore	lib. 1.	

Ser-

Sermones de ſanctis lib.1. Sermones morales lib.1.
Et alia plura.

Claruit perſonaliter in concilio Conſtantieñ, miſſus ab vniuerſitate Viennenſi, ſub Sigiſmundo imperatore, anno domini 1420.

PEtrus de Roſenheim, monachus Melliceñ cœnobij in Auſtria, ordinis S. Benedicti, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in ſecularibus literis magnifice doctus, philoſophus & poeta præcellens, ingenio promptus & clarus; edidit tam carmine q̃ proſa non abijcienda opuſcula, quibus ingenium ſuum probe exercitauit. E quibus extat opus metricum, q̃d ſcripſit, Nicolao Dinckelſpule perſuadente & rogante, ad dominũ Brandam cardinalem ſancti Clementis, legatum Apoſtolicum in Auſtria, ſuper totius bibliæ capita, quod prænotauit

Roſeum memoriale diuinorũ lib.1. Aſtripotens cœlũ, terram
Hiſtoria temporum notabilis lib.1.
Sermones varij lib.1.

Claruit temporibus concilij Conſtantienſis, anno domini 1420. & multa ac varia compoſuit.

RAphael Fulgoſus, natione Placentinus, vir in vtroq; iure doctiſſimus, & ſecularis philoſophiæ præceptis probe inſtruct⁹, ingenio excellens, conſilio cautus & ſtabilis, in iure ciuili quędam pręclara volumina edidit, quibus vim & viuacitatem ingenij ſui etiam poſteris oſtendit. E quibus ſubiecta feruntur:

Super Codice lib.9. Super ff. veteri lib.14.
Super ff. nouo lib.12. Conſilia multa lib.1.
Et quædam alia.

Claruit temporibus concilij Conſtantienſis, & Sigiſmundi imperatoris, anno domini 1416.

IOhannes de Palomar, Barchinonenſis eccleſiæ archidiaconus, doctor decretorũ inſignis, & tã in diuinis ſcripturis q̃ in ſecularibus literis nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, vita & conuerſatione præclarus: edidit non ſpernendæ lectionis opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit. E quibus extat tractatus inſignis ad Iohannem abbatem monaſterij Scotorum ordinis diui Benedicti Viennenſis,

De abſtinentia carnium lib.1. Surgẽt in iudicio filij
Sermones & quæſtiones.

Cætera quæ cõpoſuit, ad notitiã noſtræ lectionis minime venerũt.

Cla

Claruit in gymnaſio Viennēſi in Auſtria,& multa compoſuit temporibus Sigiſmundi imperatoris,anno domini 1420.

RAphael Cumanus, iuris ciuilis inſignis profeſſor & celeberrimus interpres, ingenio excellens, & præſtans conſilio, cuius apud iureconſultos non minima authoritas eſt: ſcripſit in ea facultate quædam pręclara opuſcula,quibus memoriam ſui nominis ad poſteros tranſmiſit,e quibus iſta feruntur:

Super Codice lib.9. Super ff.veteri lib.24.
Conſiliorum quoq; lib.1. Et cōplura alia.

Claruit ſub Sigiſmundo Imperatore,anno domini 1416.

IOhannes de Teneramūda,ordinis Carthuſieñ,Prior domus Silimaci in Sabaudia, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & valde eruditus,vita & conuerſatione deuotus, ingenio clarus, ſermone compoſitus,edidit ad ædificationem religioſorum fratrum valde vtilia opuſcula,quibus non ſolum tunc præſentes,ſed etiā poſt ſe futuros,ad amorem Dei erudiuit.Et ſunt iſta:

De notitia Dei lib.1. De natura & lapſu hoīs lib.1.
De reparatione lapſi lib.1. De amore Dei lib.1.
De gaudio hominis lib.1. De ſacramento altaris lib.1.
De fide Chriſtiana lib.1. De honore Dei lib.1.
De conceptione ſanctæ Mariæ lib.1.

Alia ꝗꝗ multa eleganter cōpoſuit,ꝗ ad notitiā meā non venerunt.

GAſparinus grammaticus celeberrimus, patria Pergomeñ, ex Barziza ruſculo natus, vir in ſecularibus literis eruditiſſim', philoſophus & rhetor præſtantiſſimus, ingenio ſubtilis, eloquio diſertus,qui Latini ſermonis elegantiam ſemimortuā ab inferis reſuſcitauit:ſcripſit multa in ea facultate pręclara opuſcula, quibus nominis ſui memoriam poſteris reliquit. E quibus extant

De orthographia lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1. Gaudeo plurimum ac læt
Orationes variæ lib.1.
In epiſtolas Ciceronis lib.1.
In eundem de officijs lib.1.
In eundem de oratore lib.1.
In eundem de ſenectute lib.1.
Et quædam alia.

Claruit temporibus Concilij Conſtantienſis,& Sigiſmundi Imperatoris,anno domini 1420.

ANtonius Ianuenſis, ordinis fratrum eremitarum S. Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & iuris canonici profeſſor & celeberrimus interpres, ingenio præſtans & clarus eloquio: ſcripſit quædam non ſpernẽdæ lectionis opuſcula, quibus nomen ſuum cum laude tranſmiſit ad poſteros. Sed ego nullum eorũ videre merui, præter illud quod prænotatur, Compendium

Figurarum moralium lib. 1. Religioſis viris in Chri

Cætera ad me non venerunt.

Claruit perſonaliter in generali concilio Conſtantieñ, ſub Sigiſmundo Imperatore, anno domini 1418.

IOhannes de Imola, patria Bononienſis, vtriuſq; iuris celeberrimus doctor, ingenio excellens & clarus eloquio, cuius eruditio & eloquẽtia ſuo tempore totam Italiam magnifice illuſtrarũt: fertur in vtroq; iure multa præclara volumina edidiſſe, quorũ authoritas apud huiuſce facultatis profeſſores maximis laudibus attollitur. De quibus ſubiecta in primis feruntur:

Super tribus libris Decretalium lib. 3.

Super VI. Decretalium lib. 1.

Super Clementinis lib. 1.

Super ff. infortiati lib. 14. Anteq̃ veniamus ad

Super ff. nouo *

Et quædam alia.

Moritur Bononiæ temporibus Sigiſmundi Imperatoris, & Eugenij papæ quarti, anno domini 1436. indictione 14.

ANtonius de Parma, ordinis Camalduleñ Prior generalis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis literaturæ non ignarus, ingenio excellens, eloquio compoſitus, in declamandis ſermonibus ad populum ſatis idoneus: ſcripſit ad directionem prædicatorum verbi Dei nonnulla præclara opuſcula, quibus nomen ſuum notificauit. E quibus præcipua feruntur:

Sermones de tempore lib. 1. Cum appropinquaſſet

Sermones de ſanctis lib. 1.

Sermones per quadrageſimam lib. 1.

Et quædam alia.

Claruit perſonaliter in concilio Conſtantienſi, ſub Sigiſmũdo Imperatore, anno domini 1420.

LEonardus Aretinus, philoſoph⁹, orator & hiſtoricus inſignis, ac vir vndecunq; doctiſſimus, Græci & Latini ſermonis peritus,

tus,primum Innocentij ſeptimi,Gregorij *XII.Alexandri quinti, & Iohannis XXIII. pōtificum Romanorum vſq; ad conciliū Conſtantieñ ſecretarius,ac deinde à ſenatu Florentino accitus,cancellarius generalis conſtituitur,in quo officio vſq; ad finē vitę cum magna fidelitate & authoritate permanſit: ſcripſit inter cætera

Dialogorū inſigne opus	lib.1.	Hiſtoriā ſui temporis	lib.1.
De bene geſtis Florētinorū	lib.12.	De laudibus Florentię	lib.1.
Hiſtoriam Gothorum	lib.4.	Hiſtoriā belli Punici l.	li.2.
Vitam Ariſtotelis	lib.1.	De vita Ciceronis	lib.1.
Epiſtolarum volumen	lib.1.		

Alia inſuper nonnulla elegantiſſime compoſuit,quę ad notitiā meam non venerunt.Præterea ex Græcis multa tranſtulit in Latinū, videlicet tractatum beati ſacerdotis Baſilij de inſtituendis diſcipulis,vitam quoq; Tiberij & Gracci Græcorum,Pauli *Emilij,Catonis poſterioris ac Sertorij Romanorum, ex Plutarcho tranſtulit. Libellum quoq; Xenophontis de tyranno,Platonis Gorgiā & Phędonem,& quaſdam epiſtolas,Ariſtotelis Oeconomicam,& Ethicorum & Politicorū libros ſimiliter traduxit.Et alia quæ ad me non venerunt.

Claruit in concilio Conſtantieñ perſonaliter ſub Sigiſmundo Imperatore,anno dñi 1420. Moriť autē ſub Frederico imperatore tertio,& Eugenio Papa quarto,anno domini 1445. indictione ſexta, 7.Idus Martij,ætatis ſuæ anno ferme 74.

POgius Florētinus,philoſophus & rhetor facūdus,Græco & Latino ſermone ad perfectū inſtructus, literarū apoſtolicarū multis annis ſcriptor diſertiſſimus: fertur nonnulla ingenij excellentis compoſuiſſe opuſcula,quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit.Huius Pogij acerrimus æmulus Laurenti⁹ Valla extitit,& varia in eum ſcripſit.Ipſe autem edidit

De ſitu Indiæ regionis	lib.1.		
In Laurentium Vallam	lib.2.		
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	Orationes varias	lib.1.

Et alia complura.

Dionyſium Siculum & alios multos Grecorum authores,Latinos fecit.Præterea in concilio Conſtantienſi funebres orationes plurimas habuit.Spurcitiarum opus,quod Facetias prænotauit, ab hoc illuſtrium virorum catalogo merito cenſuimus repellendum, quoniam eius lectio deuotos offendit, incautis nocet, carnales inficit.

Claruit in concilio Conſtantienſi perſonaliter ſub Sigiſmũdo im peratore, anno domini 1420.

LAurentius Valla, patritius Romanus, grammaticorum huius ætatis longe princeps, philoſophus, rhetor & theologus præſtantiſſimus, ingenio ſubtilis, acer & vehemẽs, q Latinam eloquentiam Græcæ præferens, multa ad eius ornatum cõpoſuit, Græci & Latini ſermonis peritiſſimus: edidit non ſpernendæ lectionis opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis cum laude tranſmiſit. E quibus ſubiecta feruntur:

Elegantiarum	lib. 6.	Cum mecũ ſæpe maioꝝ
De reciprocatione ſui & ſuus,	lib. 1.	Singularis tu Iohannes
Epiſtolarum multarum	lib. 1.	
In Quintilianum quoque	lib. 12.	
Dialectica	lib. 1.	
Panegyricus de vero bono	lib. 3.	Inſtituenti mihi Paule
De libero arbitrio	lib. 1.	Maxime vellem Garſia
Apologus in Pogium	lib. 1.	Audio Pogium alteram
In Antonium Raudenſem	lib. 1.	

Et alia multa.

In Latinum vertit, Homerum, Herodotum, Thucydidem, & plures alios.

Claruit in concilio Conſtantienſi perſonaliter ſub Sigiſmũdo imperatore, anno domini 1420. De quo ſic quidam ait: Quid ille cenſor Latinæ linguæ mordaciſſimus Laurentius Valla, dira & exacta ſua repræhenſione ſibi peperit? Quid, inquam, laudis aliud conſecutus eſt poſt fata, quàm ꝙ de eo iuxta merita pulchrũ illud epigramma confictum legitur & prædicatur vbique?

Nunc poſtquam manes defunctus Valla petiuit,
Non audet Pluto verba Latina loqui.
Iuppiter hunc cœli dignatus honore fuiſſet,
Cenſorem linguæ ſed timet ipſe ſuæ.

Quid autem de Conſtantini donatione, qua dotauit eccleſiam Romanam, ſenſerit, liber eius pulchre indicat, quem vtinam vir tantus nunquam edidiſſet.

IOhannes Tortellius, natione Aretinus, Laurẽtij Vallæ amiciſſimus, ad quem elegantiarum linguæ Latinæ ſex libros perſcripſit, Romani pontificis ſubdiaconus & cubicularius, ac Nicolai poſtmodum pontificis contubernalis, & ſtudiorum eius intim⁹

co-

comes, Græcis Latinisq́ literis ad perfectum inſtructus, philoſophus, rhetor, ac theologus celeberrimus: ſcripſit inter cætera ingenij ſui opuſcula, volumen grande & præclarum, quod prænotauit

Commentariorum grãmaticæ	lib. 2.	Græcorum literas qbus
In dialecticam quoq;	lib. 1.	
Epiſtolas diuerſas edidit	lib. 1.	

Et alia plura.

Athanaſii Alexandrini vitam, ad Eugenium pontificem in Latinum tranſtulit, & Appianum hiſtoricum ad verbum interpretatus eſt. Et alia.

Claruit ſub Sigiſmundo imperatore, anno domini 1420.

HErmannus Petra de Stutdorp, ordinis Carthuſienſium, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, vita & conuerſatione deuotus, vicarius & rector domus ſanctimonialiũ, ordinis ſui, diuæ Annæ iuxtas Brugas in Flandria, vbi per nouem & viginti annos multa religione & doctrina claruit: ſcripſit ingenij ſui quædam deuota opuſcula, de quibus ſubiecta feruntur: Opus inſigne per circulum anni in ſex voluminibus diuiſum, continens

Sermones de tempore,	lib. 5.
Sermones de ſanctis	lib. 3.
Super oratiõe dñica ſermones 50.	lib. 1.
De regimine monialium	lib. 1.

Et alia complura.

Moritur ſub Sigiſmundo imperatore, & Martino papa 5. anno domini 1428. nono Calendas Maij, indictione ſexta.

OMnibonus Leonicenus, vir in literis humanitatis eruditiſſimus, Græco & Latino ad perfectum inſtructus eloquio, philoſophus & rhetor om̃ium ſuo tempore celeberrimus, Emanuelis Chryſoloræ Conſtantinopolitani, qui Græcas literas reduxit in Italiam, apud Venetias quondam auditor: ſcripſit multa p̃clara volumina, quibus memoriam ſui poſteris reliquit. E quibus ſubiecta feruntur:

In oratorem Ciceronis	lib. 3.	Quãtum Ciceronis ora
In Lucanum poetam	lib. 1.	In exponendo hoc au
In Quintilianum	lib. 1.	
In laudibus eloquentiæ	lib. 1.	Quãtum admirationis

Orationes multæ.

Et alia complura edidit, quæ ad manus noſtras nondum venerunt. Claruit ſub Sigiſmundo imperatore, anno domini 1420.

HEnricus de Haſſia iunior, ordinis Carthuſienſium, Prior domus monachorum Mariæ, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio: edidit multa elegantiſſima volumina, quib[9] nominis ſui memoriam poſteris reliquit, & multa eorum in gymnaſiis vniuerſalibus publice ante religionis ingreſſum legit. E quibus iſta feruntur:

Super ſententias	lib. 4.
In Geneſim	lib. 1.
In Exodum	lib. 1.
In Parabolas Salomonis	lib. 1.
In Apocalypſin Iohannis	lib. 1.
Dialogus inter epm & presbyterum	lib. 1.
Sermones vtiles	lib. 1.

Et quædam alia.

Moritur ſub Sigiſmundo imperatore, & Martino papa 5. anno domini 1428. indictione 6.

IOhannes de Gerſon, natione Gallus, cancellarius Pariſienſis, Petri de Aliaco cardinalis Cameracenſis, olim diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & ſecularis philoſophiæ nõ ignarus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, ſententia certus & ſtabilis, conſilio cautus, & dubiorum clariſſimus interpres, vita & conuerſatione inſignis, theologorum ſui temporis lõge princeps: ſcripſit metro & proſa multa præſtantiſſima opuſcula, quibus nomen ſuum immortalitatem apud poſteros ſemper obtinebit, quorum lectio deuotis & religioſis viris nõ minus vtilis, quàm iucunda eſt. E quibus extat

De laude ſcriptorum	lib. 1.	Scrutari ſcripturas
De concordia Euangeliſtarum	lib. 1.	Euangelium latum eſſe
De poteſtate eccleſiaſtica	lib. 1.	Poteſtas eccleſiaſtica de
De auferibilitate ſponſi	lib. 1.	Veniet aũt dies quando
De modo ſe habẽdi in ſchiſmate	lib. 1.	Ad tollendam q̃rundam
De vnitate eccleſiaſtica	lib. 1.	Vnitas eccleſiaſtic
De ſtatibus eccleſiaſticis	lib. 1.	Pax quam omnes
De modo viuendi fidelium	lib. 1.	Regula prima quæ
De defectibus eccleſiaſticis	lib. 1.	Forte dicitur mihi, Ec

De ſchiſma-

De ſchiſmate	lib.2.	In inquiſitione veritatis
De concilio generali	lib.1.	Daturus occaſionem
Trialogus de ſchiſmate	lib.1.	Sæpenumero ſublimem
De nuptijs eccleſiæ	lib.2.	Nuptiæ factæ ſunt in
Quæ ſint neceſſario credenda	lib.1.	Declaratio cõpendioſa
De diuerſis hæreſibus	lib.1.	Proteſtatio ſeu reuo
De appellatione à papa	lib.1.	Quæritur vtrum hæc
Contra Petrum de Luna,30.ar.	lib.1.	Et primo conſtat &c.
Contra eundem octo articuli	lib.1.	Et primo notandum
De aſſumptiõe humanitatis Chr̄i	lib.1.	Reuerendiſſ. in Chriſto
Lectiones duæ in Marcum	lib.1.	Sicut ſcriptum eſt in
De literali ſenſu ſcripturæ	lib.1.	Qui autem blaſphema
Contra hæreſim Bohemorum	lib.1.	Oblaturus iuxta ſe
De probatione ſpirituum	lib.1.	Probate ſpūs ſi ex Deo
De examinatione doctrinarum	lib.1.	Attendite à falſis prop
Trialogus contra Aſtrologiam	lib.1.	Sapientiā q̄ à dn̄o Deo
De veris & falſis viſionibus	lib.1.	Nup vnā ex lectionibus
De obſeruatione dierꝫ ſupſtitioſa	lib.1.	Culpat Apl'us eos qui
Contra Iacobum Angeli	lib.1.	Om̄e opus Dei ſct̄m̄ eſt
De erroribus Magicæ	lib.1.	Collaudanti mihi nup
Contra Matthæum Grabon	lib.1.	Reuerēdiſſimo in Chr̄o
Contra flagellatores	lib.1.	Lex Chr̄i dicit lex amo
Regulæ morales	lib.1.	Agamus nunc interim
De præceptis decalogi	lib.1.	Chriſtianitati ſuus q̄lis
De differentia peccatorum	lib.1.	Qui bene conſiderat
De confeſſionibus audiendis	lib.1.	Et ſi virtus quam &c.
De confeſſione mollitiei	lib.1.	Quidā magiſter in the
Remedia recidiuantium	lib.1.	Habet hoc propriū a'rs
De abſolutione ſacramentali	lib.1.	Gratia tibi & pax frater
Dialogus de poteſtate ligandi	lib.1.	Cum Chriſtus dederit
De indulgentijs	lib.1.	Quæcunqꝫ alligaueris
De quatuor quæſtionibus	lib.1.	Quæritur an male loq
De diuerſis quæſtionibus	lib.1.	Dubitabat nuper aliqs
De contractibus	lib.3.	Qui volunt diuites fie
De Simonia	lib.1.	Sup materia Simonia
De ſolicitudine eccleſiaſticorum	lib.1.	Nolite ſoliciti eſſe quid
De condendo teſtamento	lib.1.	Beatus ille ſeruus quem
Teſtamentum peregrini metro	lib.1.	Gratia cui nomen &c.

De pol-

De pollutione nocturna	lib.1.	Dubitatũ eſt apud me
De pollutione diurna	lib.1.	Scripſi pridem aliqua
De caſtitate eccleſiaſticorũ	lib.1.	Sunt eunuchi qui ſe ca
De abſtinentia carnium	lib.1.	Grandis & mira eſt
De temperantia prælatorum	lib.1.	Iam in vna priori lecti
De vita clericorum	lib.1.	Pœnitemini & credi
De humilitate	lib.1.	A Deo exiuit,& ad De
De nobilitate	lib.1.	Homo quidam nobilis
De conſideratione principis	lib.1.	Rex regũ Ieſu benigne
Dialogus duorum militum	lib.1.	Milites in eremo
De conſolatione theologiæ	lib.4.	Quæcunq; ſcripta ſunt
Dialogus Apologeticus	lib.1.	Rem inqris o Monice
Ioſephina metrice	lib.1.	Fontem ſueuerunt
Centilogium de conceptibus	lib.1.	Conceptum de virgine
De vita ſpiritali	lib.1.	Ego vos baptizaui aqua
Centilogium de impulſibus	lib.1.	Depoſuit potentes de
De myſtica theologia	lib.8.	Pœnitemini & credi
De eadem,practica	lib.1.	Tractãtes in lectionib⁹
Elucidatio eiuſdem	lib.1.	Vobis datum eſt noſſe
De perfectione religionis	lib.1.	Gratia vobis & pax
De meditatione cordis	lib.1.	Meditatio cordis mei
De ſimplicitate cordis	lib.1.	In ſimplicitate cordis
De directione cordis	lib.1.	Confitebor tibi in dire
De illuminatione cordis	lib.1.	Simile eſt regnũ cœlo
De oculo quoq;	lib.1.	Gauiſi ſunt diſcipuli
Contra puſillanimitatem	lib.1.	Qui puſillanimis eſt
De diuerſis tentatiõibus diaboli	lib.1.	Ad nos ſub Dei manu
De diſcretione exercitij	lib.1.	Deus vult vt ſit rati
De paſſionibus animæ	lib.1.	Paſſionem feruorem
De perfectione cordis	lib.2.	Diliges dñm Deũ tuum
De monte contemplationis	lib.1.	Mirari nonnulli fortaſ
De mendicitate ſpiritali	lib.1.	O mea paup mea infir
De valore orationis	lib.1.	Oportet ſemper orare
De canticis canticorum	lib.5.	Cecinimus vobis,nec
Super Magnificat	lic.12.	Canticũ Mariæ tractan
Carmen de eodem	lib.1.	Magnificat anima mea
De hymno angelico	lib.1.	Gloria in excelſis Deo
Super cantica canticorum	lib.1.	Amo te ſacer ordo car

De

De nuptijs ſapientiæ	lib.4.	Quęſiui ſponſam mihi
De duplici logica	lib.2.	Et erat Iohannes veſtit
Ad rectores puerorum	lib.1.	Sinite paruulos venire
Sermones in cõcilio Cõſtantieñ	lib.1.	Ambulate dum lucẽ h
Sermones ad clerum	lib.1.	
Sermones ad populum	lib.1.	
Dialogus de quolibet	lib.1.	
Epiſtolæ plures ad diuerſos	lib.1.	

Alia inſuper multa edidit, minora quidem, ſed valde vtilia, opuſcula, quorum ad nos certa notitia non peruenit.

Claruit perſonaliter in concilio Conſtantieñ, in quo pro extirpatione hæreſum glorioſe laborans, tandẽ illo diſſoluto, domo, patria, cognatis, amicis, dignitatib⁹, rebusq́; ppriјs, p veritate tuenda priuatus eſt, & multis inſidiјs expetitus: vnde neceſſitate cõpulſus, ad ciuitatem Lugduneñ confugiens, ibidem poſt paucos annos morit, ſub Sigiſmũdo Imperatore, & Martino Papa quinto, anno domini 1429. indictione 7. ętatis ſuę anno 66. quarto Idus Iulias, ibidem apud Cœleſtinos cum honore ſepultus.

VIncentius Ferrarius de Valentia, ordinis fratrum Prædicatorum, ad quem Iohannis de Gerſon nonnullę extant epiſtolę, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & ſecularis literaturæ non ignarus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, moribus & conuerſatione deuotus, & declamator ſermonũ ſuo tempore oĩm celeberrimus, miraculis viuus & mortuus coruſcans: ſcripſit elegantes

Sermones de tempore	lib.1.	Benedict⁹ q venit in
Sermones de ſanctis	lib.1.	Diues eſt in oẽs q in
Sermones p quadrageſimam	lib.1.	

Epiſtolas quaſdam.

Claruit pſonaliter in cõcilio Conſtantieñ, anno dñi 1418. Mortuus vero, ppter crebra miracula p Calixtũ Papã III. canonizat⁹ eſt, anno dñi 1455. indictione 3. Cuius feſtum in Aprili *.

BOnifacius Ferrarius de Valentia, natiõe Cathalanus, ordinis Carthuſieñ Prior XXV. beati Vincentiј Prædicatoris ſupradicti frater, vir in diuinis ſcripturis erudit⁹, & iuris canonici doctor egregius, vita & cõuerſatione à ſancto fratre non degenerãs, Carthuſiam maiorem verbo & exemplo ſtrenue gubernauit. Scripſit inter cætera notabilem tractatum, cur in ordine Carthuſienſi pauci canonizati ſint, & miracula publice non faciant,

Ad Bonifacium eiuſdem ordinis lib.1.
De approbatione ordinis lib.1.
Epiſtolas quaſdam. Et alia multa.
Claruit tẽporibus Sigiſmundi imperatoris,& Martini papæ quinti,anno domini 1420.

LVpus de Oliueto, natione Hiſpanus, ordinis monachorũ eremitarũ S. Hieronymi Prior generalis,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ordinisq́ ſui inſtaurator egregius, ſcripſit nonnulla p̃clara opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiã poſteritatis tranſmiſit.E quibus feruntur:Ex dictis S. Hieronymi
Regula ordinis ſui lib.1. Fratres chariſſimi non
Sermones de tempore lib.1.
Sermones de ſanctis lib.1.
Et quædam alia.
Hanc regulam nouiter compilatã in trigintatribus capitulis, Martinus quintus confirmauit.
Claruit tempore concilij Conſtantieñ,anno domini 1420.

DOminicus de S.Geminiano,iureconſultus præſtãtiſſimus, & tam in diuinis ſcripturis q̃ in cæteris literis ſeculariũ diſciplinarũ nobiliter doctus,ingenio ſubtilis & clar⁹ eloq: ſcripſit in iure canonico quædam præclara volumina,quibus nomẽ ſuum ad notitiam poſteritatis cũ gloria tranſmiſit. E quibus extat opus inſigne & celeberrimũ, in duobus voluminibus partitum,
Super 6.Decretalium lib.2. Quia gloſa prima ſine
Et variæ declarationes.
†Scripſit quoq; Repertorium in iure,& ſuper ſecundo ac tertio Decretalium commentarios.
Eiuſdem Conſilia in iure.
Floruit eodem tempore, quo Paulus de Caſtro, & Iohannes de Imola.
Cætera vero quæ cõpoſuiſſe dicitur, ad notitiã meã non venerunt.

PAulus de S.Maria,genere Iudæus;fide Chriſtianus, primo epiſcopus Carthaginenſis, ac poſtea Burgenſis in Hiſpania antiſtes, archicãcellarius regis Caſtellæ & Legionis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus & valde eruditus,& magiſter ſacræ theologiæ,in virili ætate ſua cõuerſus ad fidem catholicam, vita & doctrina in tantum profecit,vt inter omnes Hiſpaniæ doctores ſimilem ſuo tempore habuerit neminem, Scripſit ad filiũ ſuum Alphõſum de-

decanũ Cõpeſtellanum legũ doctorẽ, in poſtillas Nicolai de Lyra,

Additiones notabiles	lib.1.	Quid tibi vis vt viuens
Scrutinium ſcripturarum	lib.2.	Scrutamini ſcripturas

Et quædam alia.

Claruit,& compleuit hoc ſcrutinium ſuum ſub Sigiſmundo Imperatore,& Eugenio Papa quarto,anno domini 1434.indictiõe duodecima,ætatis ſuæ 81.anno.

PEtrus Paulus Vergerius,patria Iuſtinopolitanus,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus,& in ſecularibus literis eruditiſſimus,philoſophus & rhetor celeberrimus,Græco & Latino ſermone ad perfectum inſtructus,Chryſoloræ Byzantini philoſophi apud Venetias Græcas literas docẽtis quondam auditor,ſcripſit ingenij excellentis quædam præclara opuſcula, quibus memoriam ſui poſteris reliquit.E quibus extat inſigne opus,continens de geſtis Carrarienſium dominorum

Hiſtoriam perpulchram,	lib.1.
De ingenuis moribus	lib.1.
In laudibus diui Hieronymi	lib.1.

Et alia multa.

Claruit in concilio Conſtantienſi,anno domini 1420.

MAphæus Vegius,patria Laudenſis,Martini Papæ quinti datarius,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & egregie doct⁹,atq; in ſecularibus literis eruditiſſimus, orator & poeta celeberrimus,& non minus conuerſatione q̃ ſcientia inſignis,cuius procuratione & impẽſa,reliquiæ S. Monicæ diui Auguſtini matris,ex Oſtia Tiberina Romam translatæ, & in noua Capella à ſe precioſe fabricata,condita ſunt,in qua & ipſe ſepultus eſt.ſcripſit tam metro q̃ ſoluta oratione quędam præclara volumina,de quibus extat opus celeberrimũ,& omnibus religioſis neceſſarium,diuina & humana literatura compoſitum,ad quaſdã ſorores,quod prænotauit

De perſeuerantia	lib.7.	Cum graues ſæpe vt fit
In pſalmos pœnitentiales	lib.1.	
In laudibus diuæ Monicæ	lib.1.	
Librum XIII. Aeneidos heroico carmine	lib.1.	
Epigrammata plura	lib.1.	
De re militari.		
Dialogum,qui dicitur Philaletes.		
Epiſtolas multas.		Et alia complura.

Claruit temporibus Sigiſmundi imperatoris & Martini papæ quinti, anno domini 1430.

IOhannes Plaeth, natione Teutonicus, gymnaſii Heidelbergenſis decus & columna, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in philoſophia Ariſtotelica nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, vita & conuerſatione (quantum ſecularis patitur ſtatus) inſignis, in declamãdis ſermonibus ad populum doctor egregius: ſcripſit inter cætera magnum & inſigne volumen, quod in præfata vniuerſitate Heidelbergenſi ordinarie & publice legit,

Super primo c. Decretalium	lib. 1.	Venerabiles patres
Contra Bohemos	lib. 1.	Sicut ſapiente dicente
Quæſtiones ſententiarum	lib. 1.	

Sermones plures.
Quæſtiones varias.
Et quædam alia.
Claruit ſub Sigiſmundo imperatore, anno domini 1430.

IOhannes Dieppurg dictus de Franckfordia, natione Teutonicus, doctor Heidelbergenſis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, diſputator acutus, & declamator ſermonum egregius, Ludouici ducis Bauariæ & comitis Palatini Rheni quondam capellanus & ſecretarius, ac in multis arduis cauſis ſæpe legatus: ſcripſit non ſpernendæ lectionis opuſcula, quibus memoriam nominis ſui poſteris reliquit. E quibus feruntur ſubiecta:

Contra Huſſitas	lib. 1.	Cum nuper anno dñi
Contra Feymeros	lib. 1.	Lex dñi ad extra mor
De contractibus	lib. 1.	Vt in foro animæ vbi in
De prædeſtinatione	lib. 1.	Gloria in altiſſimis Deo
Sermones multi	lib. 1.	
Coram rege Angliæ oratio	lib. 1.	Verbum mihi eſt ad te
Coram duce Sabaudiæ oratio	lib. 1.	
Coram rege Franciæ oratio	lib. 1.	
Quæſtiones variæ	lib. 1.	

Epiſtolæ complures.
Orationes diuerſæ.
Claruit temporibus Sigiſmundi imperatoris & Eugenij papæ 4. anno domini 1430.

Rei

RAimundus Sebeide, natione Hiſpanus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, atq; in ſecularibus literis egregie doctus, artium & medicinæ doctor inſignis, qui docendo & ſcribendo in gymnaſio Tholoſano magnum eruditionis ſuæ experimentum dedit: fertur multa præclara ſcripſiſſe opuſcula, de quib^9 ego vidi tantum volumẽ grande, quod in præfata vniuerſitate publice legerat, in cuius principio & multa & glorioſa promittit, de quorum veritate nonnulli ſibi applaudunt tanq̃ experti, q̃d ꝓnotauit
Creaturarum ſiue de homine lib. 1. Ad laudem & gloriam
Quæſtiones diſputatas lib. 1.
Cætera me latent.
Claruit temporibus Sigiſmundi imperatoris, & Eugenij papæ 4. anno domini 1430.

FRanciſcus Barbarus, patritius Venetus, Chryſoloræ Byzantini philoſophi in Græcis literis diſcipulus, vir in ſecularibus literis eruditiſſimus, & diuinarum ſcripturarum non ignarus, philoſophus clarus, & ſummus in vtraq; lingua orator: ſcripſit adhuc iuuenis quædam non abijciendæ lectionis opuſcula, quib^9 nomen ſuum ad notitiam poſteritatis trãſmiſit. E quibus extat opus, quod prænotauit
De re vxoria lib. 1. Epiſtolarum ad diuerſos lib. 16.
Et quædam alia.
Ex Plutarcho ꝑduxit in Latinum, ad Zachariã fratrem ſuum vitã Ariſtidis & Catonis, & multoꝝ illuſtriũ viroꝝ. Similiter & alia.
Moritur temporibus Frederici imperatoris tertij, & Nicolai papæ quinti, anno domini 1454. indictione ſecunda.

THomas Walden, ordinis fratrum B. Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus, & Prior prouinciæ Anglicanæ generalis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſim^9, & in philoſophia Ariſtotelica nobiliter doctus, ingenio acutus, & ad diſputandum ſatis idoneus, non minus cõuerſatione quàm ſcientia inſignis, egregius quoq; declamator ſermonum, & Hẽrici Anglorum regis quinti olim confeſſor & ſecretarius: ſcripſit inter cætera ingenij ſui monimenta, opus inſigne tribus magnis voluminib^9 diſtinctum, contra inſanos Vicleffitas & Huſſitas hæreticos, quod Martinus papa quintus examinatum authoritate apoſtolica confirmauit. Hoc opus prænotatur
Doctrinale eccleſiæ lib. 3. Exurgat Deus & diſſipẽ

Super ſententias quoq;	lib.4.	In lib.Ethicorum	lib.10.
In lib.Phyſicorum	lib.8.	In lib.de cœlo & mundo	lib.4.
In de gñatione & corrup.	lib.2.	In lib.meteororum	lib.4.
In libros de anima	lib.4.		

Alia inſuper multa ſcripſiſſe dicit,q̃ ad notitiã meã non venerunt. Moritur autem Rothomagi,in ſuo conuentu honorifice tumulatus,ſub Sigiſmundo imperatore, anno Martini papæ quinti vltimo,anno vero domini noſtri Ieſu Chriſti,1430.indictione 8.tertia die menſis Nouembris.

PAulus de Caſtro,iureconſultus om̃ium ſui temporis celeberrimus,vir magnæ doctrinæ & eloquentiæ,qui ius ciuile annis multis Senis,Florentiæ & Patauij conductus publico ſalario glorioſe docuit,multa in legibus opuſcula condidit,quæ huiuſce facultatis profeſſoribus,& nota & chara ſunt, quibus memoriam nominis ſui celeberrimi poſteris reliqt. E quorum numero ſubiecta feruntur:

Super Codice	lib.9.	Super ff.veteri	lib.24.
Super ff.nouo	lib.12.	Super ff.Infortiati	lib.14.
Super Inſtitutis	lib.4.	Conſilia elegantiſſima	lib.1.

Et alia complura.

Moritur temporibus Sigiſmundi imperatoris & Eugenij papæ 4. anno domini 1437.indictione 15.

AMbroſius Florentinus,ordinis Camaldulenſis generalis abbas,Chryſoloræ Byzantini philoſophi Græcas literas apud Venetias docentis quondam auditor,vir tam in diuinis ſcripturis quàm in ſecularibus doctrinis eruditiſſimus,philoſophus, rhetor & theologus luculentiſſim⁹,& multa & pręclara ingenij ſui monimenta poſteris reliquit.Hic fuit nũcius & orator Eugenij papæ ad concilium Baſileenſe,vbi pro eo ſolennem orationẽ habuit ad patres.Scripſit inſigne volumen

Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.

Orationes varias.

Et alia complura.

In Latinum etiam ex Græco tranſtulit quatuor libros B.Dionyſii Areopagitæ,elegantiori & faciliori ſtylo. Vitam quoq; originalem B.Iohannis Chryſoſtomi ad Sigiſmũdum imperatorem.Item Baſilium de virginitate,ad Gabrielem cardinalem, poſtea papam Eugenium quartum. Item Laertium de vita philoſophorum, ad

Coſmam

Coſmam de Medicib. Sed & tres libros diui Iohãnis Chryſoſtomi ad Stagyrium monachum arreptitium luculento & ornato conuertit eloquio. Et alia complura nobis adhuc incognita.

† Tranſtulit quoq; Ephręm Syrum. Scripſit & ipſe de ſacramentis, deq; ſanctoſpiritu.

Claruit temporibus conciliorũ Conſtantieñ & Baſileenſis, & vtrunque ſua præſentia illuſtrauit, anno domini 1430.

CAietanus, patria Vicentinus, Patauinus canonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, philoſophus & medicus inſignis, & theologus celeberrimus, q in gymnaſio Patauino literas & ſacras & ſcholaſticas publice docuit, & magnam eruditionis ſuæ laudem acquiſiuit: ſcripſit in vtraq; literatura (vt ferunt) plura opuſcula, quibus noĩs ſui memoriã poſteris reliquit. E quorũ numero iſta feruntur:

In lib. Phyſicorum	lib. 8.	In libros de anima	lib. 4.
In lib. de cœlo & mũdo	lib. 4.		

Et alia complura.

Claruit temporibus Sigiſmũdi imperatoris & Eugenij papæ 4. anno domini 1430.

HEnricus Gulpen, abbas monaſterij S. Aegidij in Nurenberga, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, iureconſultus inſignis, & tam in diuinis ſcripturis quàm in ſeculari philoſophia egregie doctus, nec minus religioſa conuerſatione quàm ſcientia ſcripturarum venerãdus, cuius ingenij promptitudinem & conſilij prouidentiam Iohannes Nider in ſuo de formicis opuſculo commendat expertus: ſcripſit eleganter ſuper ſeptem diſtinctionibus

De pœnitentia	lib. 1.	Super de conſecratione	lib. 1.
De paſſione domini	lib. 1.		

Et quædam alia.

Claruit in concilio Conſtantienſi perſonaliter, cum adhuc ſecularis eſſet artium magiſter & ſtudens iuris, anno domini 1417.

IAcobus Forliuienſis, philoſophus & medicus celeberrimæ opinionis, qui cunctos philoſophiæ & medicinæ pfeſſores ſui temporis longe pcelluiſſe, à multis phibetur, nõ ſolum eruditione, verum experientia quoq; curandarũ ægritudinũ humanarũ inſignis: ſcripſit in ſua facultate deſudantibus perutilia opuſcula, quibus nomen ſuum poſteris notificauit. E quibus præcipua feruntur:

De

De extenſione graduum form. lib.1.
In I. canonem Auicennæ lib.1.
In aphoriſmos eiuſdem lib.1.
In techni quoq; lib.1. Et quædam alia.
Claruit temporibus Sigiſmundi Chriſtianiſſimi imperatoris, anno domini noſtri Ieſu Chriſti 1430.

RVdolphus de Bruxella vico Sueuiæ, natione Teutonicus, Spirenſis diœceſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, atq; in ſeculari philoſophia, quam Ariſtotelicã vocant, egregie doctus, ſacræ theologiæ profeſſor inſignis, q in gymnaſio Heidelbergenſi eruditionis ſuæ laudes ingentes acquiſiuit: ſcripſit in ea facultate non ſpernenda opuſcula, quibus nomen ſuum notificauit poſteritati, videlicet
Quæſtiones ſententiarum lib.1.
Sermones perutiles lib.1.
Quæſtiones varias lib.1.
Orationes plures ad patres lib.1. Etſi ſancta mater
Et alia multa.
Claruit in gymnaſio Heidelbergenſi tempore cõcilij Baſileenſis & deinceps, anno domini 1430.

HVgo Senenſis, natione Italus, vir in ſecularibus literis eruditiſſimus, & diuinarũ ſcripturarũ non ignarus, philoſophus clarus, & medicus celeberrimus, ingenio excellens & præſtãs eloquio: ſcripſit in medicina ſtudentibus nõ paruipendenda volumina, qbus memoriam noĩs ſui poſteris reliquit. E quibus feruntur iſta:
Super primo Auicennæ lib.1.
Super aphoriſmis Hippocratis lib.1.
Super techni Galeni lib.1. Et alia cõplura.
Claruit temporibus concilij Baſileenſis, & Sigiſmundi imperatoris, anno domini 1430.

HEnricus de Gauda, natiõe Teutonic⁹, in ſcripturis ſanctis magnifice eruditus, ingenio ſubtilis, & diſputator ſcholaſticarũ q̃ſtionum acutiſſimus, in gymnaſio Heidelbergẽſi, tum legendo, tum docendo, tumq; componendo, ſuo tempore facile principatum obtinuit: ſcripſit quædam præclara ingenij ſui opuſcula, de quibus ad meam notitiam pauca hucuſq; peruenerunt.
Super lib. ſententiarum lib.1. Fons hortorum, puteus
De celebratione lib.1.

Ora

Orationes variæ. Quæſtiones diſputatæ. Et alia quædam.
Claruit temporibus concilij Baſileenſis, & Sigiſmundi Imperatoris, Anno domini 1435.

SAnctes de Arduinis, ex Piſaurẽſi vrbe natus, vir in philoſophia & medicina doctiſſimus, & in medendis corporibus humanis expertiſſimus, apud Venetos ſuo tempore magno in precio habitus, edidit huiuſce facultatis quædam pręclara opuſcula, quibus memoriã celeberrimi nominis ſui ad poſteritatis notitiam deſtinauit. E quibus extat opus de omnibus naturalibus & artificialib⁹

Venenis notabile lib. 1.
De odoratione quoque lib. 1.
De prolificatione lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit ſub Sigiſmundo Imperatore, Anno domini 1430.

NIcolaus de Suſato, natione Teutonicus, ſacræ theologiæ doctor celeberrimus, & tam in ſeculari philoſophia q̃ in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, apud Ludouicũ ducem Bauariæ comitẽ Palatinũ Rheni, in precio habitus, & in cõcilio Coſtantienſi ad eligendum ſummũ pontificem cardinalibus ex Germanica natione cum cæteris adiunctus, ſicut in eiuſdem concilij geſtis inuenitur: ſcripſit ingenij ſui nõnulla præclara opuſcula, quibus memoriam nominis ſui poſteris reliquit. E quibus feruntur

Quæſtiones ſententiarum lib. 1.
Sermones multi lib. 1.
Variæ quęſtiones. Et alia complura.

Claruit in concilio Conſtantieñ ſub Sigiſmundo Imperatore, anno domini 1417.

IOhannes de Marliano, philoſophus & medicus celeberrimus, ingenio excellens, experiẽtia huiuſce artis clarus, & inter medicos ſuæ tempeſtatis non infimus: edidit tam in philoſophia q̃ in medicina quædam p̃clara & luculenta opuſcula, quorum lectio & ſtudiũ harum rerum diſcipulis nõ parum vtilis perhibet, videlicet

De reactione &c. lib. 1.
De caliditate corporum lib. 1.
De antipariſtaſi lib. 1.
Et alia complura.

Claruit temporibus Sigiſmundi Chriſtianiſſimi Imperatoris, anno domini 1430.

IOhannes Gritſch, natione Teutonicus, patria Baſileenſis, ordinis fratrum Minorū, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & tam in iure canonico q̃ in philoſophia ſeculari ſufficienter inſtructus, ingenio præſtans, & clarus eloquio, in declamandis ſermonibus ad populū celeberrimę opinionis, ſcripſit p̄dicatoribus verbi Dei non ſpernēda opuſcula, quibus nominis ſui memoriam poſteris commendauit. E quibus iſta feruntur:

Sermones de tempore	lib. 1.	
Sermones de ſanctis	lib. 1.	
Sermones per quadrageſimā	lib. 1.	Cū ieiunatis &c. ſecund
De paſſione domini	lib. 1.	

Et quædam alia.

Claruit (vt ſui dicunt) temporibus Sigiſmundi Imperatoris, anno domini 1430.

IOhannes Nider, ordinis fratrū Prædicatorū, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in philoſophia ſcholaſtica ſufficienter doctus, in declamādis ſermonibus ad populū excellentis & præclari ingenij, hereticæ prauitatis inquiſitor, & muliercularum quas maleficas vulgus appellat, acerrimus inueſtigator, ſcripſit aperto ſermone nonnulla volumina, quibus nomen ſuum poſteris notificauit. E quibus iſta feruntur:

De contractibus mercatorum	lib. 1.	Cū mercatorū officium
De lepra morali	lib. 1.	Olim dū legimus in Le
De præceptis decalogi	lib. 1.	Decalogi legem ſacratiſ
De formicis moraliter	lib. 5.	Peragrans crebro quas
De cōſolatiōe timoratæ cōſciētiæ,	lib. 1.	Apud diſciplinas reperi
Speculum perfectionis	lib. 1.	
Sermones de tempore	lib. 1.	Ecce rex tuus &c. Tria
Sermones de ſanctis	lib. 1.	Venite poſt me &c.
Quadrageſimale	lib. 1.	Conuertimini ad &c.

Et alia complura.

Claruit temporibus Sigiſmundi Imperatoris, & conciliorū Conſtantieñ & Baſileeñ, anno domini 1430.

NIcolaus Siculus, abbas Monaceñ, ordinis ſancti Benedicti, ex Cathania vrbe oriūdus, dictus de Tudeſchis, primo auditor cauſarum domini Papę & rotæ, poſtea Panormitanus archiepiſcopus, & demū ſacroſanctæ eccleſiæ Romanæ cardinalis, iureconſultus omnium celeberrimus, ingenio ſubtilis & acutus, conſilio

ſilio promptus & firmus, ſermone apertus & compoſitus, qui meri
to lucerna iuris appellatur: ſcripſit multa præclara volumina, qui=
bus nomen ſuum poſteris notificauit, de quibus ſubiecta feruntur:

Super Decreto imperfectum	lib. 1.	
Super Decretalibus	lib. 5.	Qm̃ om̄is ratio ſupne
Super Clementinis	lib. 1.	
Pro concilio Baſileenſi	lib. 1.	Qm̃ veritas verborum
Proceſſus iudiciarius	lib. 1.	Rex pacificꝰ cunctorũ
Conſilia centum quatuor	lib. 1.	Facti cõtĩgẽtia talis c
Diſputationes variæ	lib. 1.	

Et alia complura.

Claruit in concilio Baſileenſi perſonaliter, anno dñi 1435. Et ꝑ au=
thoritate ipſius concilij, coram principibus in Franckfordia pręfa
tum tractatum publice legit, & elegãtem orationem ibidẽ habuit.

LVdouicus Pontanus de Roma, natione Italus, iureconſultus
luculentiſſimus, & non minus in ſcripturis ſanctis, quàm in ſe
culari philoſophia ſtudioſus, ingenio excellens, ſententia ſuc=
cinctus & ponderans: edidit in iuridica facultate proficere cupien=
tibus non ſpernenda volumina, quibus nomen ſuum ad notitiã po'
ſteritatis cum gloria tranſmiſit. E quorum numero ego vidi tantũ
opus quod prænotatur,

Singularia notabilia	lib. 1.	Verbũ om̃ino intelligit

De cæteris nihil vidi.

Claruit temporibus Sigiſmundi pręſtantiſſimi Imperatoris, anno
domini M.CCCC.XXX.

IOhannes Noblet, ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virgi=
nis de monte Carmeli, natione Gallus, conuentu & ſtudio Parĩ
ſienſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſeculari=
um diſciplinarum non ignarus, quippe qui ante religionis ingreſ=
ſum, arte, vſu, & profeſſione corporum ægrotantium ſalutifer me=
dicus extiterat: ſcripſit nonnulla præclara opuſcula, de quibus fe=
runtur ſubiecta:

Super ſententias	lib. 4.	
In epiſtolas canonicas	lib. 7.	Nobilis in portis vir eius
Centiloquium ænigmatum	lib. 1.	
Sermones varij	lib. 1.	

Et alia complura.

In multos præterea bibliæ libros cõmentarios mirificos & elegan

 tiſſi=

tiſſimos ſcripſiſſe dicitur, qui ad nôtitiā noſtram minime venerūt.

IOhannes de Raguſio, ordinis fratrum Prædicatorum, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularis literaturæ non ignarus, ingenio præſtans & clarus eloquio, in declamandis ſermonib⁹ ad populum celeberrimæ opinionis, edidit ingenij ſui præclara quędam opuſcula, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit. E quibus legi opus inſtructum ad patres concilij Baſileenſis,

Contra Huſſitas	lib. 1.	Reuerēdiſſimi, veneran

De cæteris nihil vidi.

Claruit in concilio Baſileenſi perſonaliter, vbi dictum contra hæreticos tractatum pronunciauit publice ad patres, ſub Alberto imperatore, anno domini 1438.

BLondus Flauius Forliuienſis, Eugenij pontificis quarti ſecretarius, vir in omni bonarum artium diſciplina peritus, philoſophus & rhetor celeberrimus, & hiſtoriographus inſignis, ingenio excellens, eloqo diſertus, & dicendi gratia nulli ſecundus: ſcripſit multa præclara volumina, quibus nominis ſui memoriam poſteris reliquit. E quibus iſta feruntur:

Decades tres, prænotatæ		
De geſtis Romanorum	lib. 31.	Romanorum imperij
De Roma triumphante	lib. 10.	
De Roma inſtaurata	lib. 3.	
De Italia illuſtrata	lib. 8.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib. 1.	
Orationes variæ	lib. 1.	

Et alia complura.

Claruit temporibus Sigiſmundi imperatoris ſub Eugenio papa quarto, anno domini 1435. Hic quinq; filios ex legitimo matrimonio reliquit bonarum artium cultores.

HEimeric⁹ de Campo, natiōe Teutonicus, gymnaſii Colonienſis vicecācellarius, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in philoſophia Ariſtotelica nulli ſuo tēpore ſecūdus, ingenio ſubtilis & diſputator difficilium quæſtionum egregius: ſcripſit multa præclara opuſcula, de quibus tamē pauca in manus noſtras hucuſq; peruenerunt. In concilio Baſileenſi perſonaliter fuit, miſſus ab vniuerſitate Colonienſi, vbi ad inſtantiam magiſtri Nicolai de Cuſa, poſtea cardinalis, edidit

Compendium quęſtionum	lib. 1.	Poſt pleroſq; occaſio

Su=

Super ſententias	lib.4.	Vt dicit Auguſt.in lib.
De eſſe & eſſentia	lib.1.	Eſſe & nō eſſe repugnāt
Compendium diuinorum	lib.4.	In hoc opuſculo ſub cō
Quæſtiones varias	lib.1.	
Sermones multos	lib.1.	
De authoritate Concilij	lib.1.	

Et alia complura.

Claruit in Concilio Baſileenſi,vbi multa ſcripſit & diſputauit, anno domini 1438.ſub Alberto imperatore.

GEorgius Trapezuntius apoſtolicus ſecretarius,vir vndecunque doctiſſim⁹, philoſophus, rhetor,& poeta celeberrimus, q ab Eugenio pōtifice gymnaſio publico Romæ pfectus, multis annis rhetoricam & poeticam diſciplinam docuit,& diſcipulos plures in omni ſcientia peritiſſimos poſt ſe reliquit: ſcripſit quædam præclara volumina,quibus nomen ſuum notificauit poſteritati.In quibus extant

Rhetorica perpulchra	lib.1.	Dialectica ſingularis	lib.1.
In orationes Ciceronis	lib.1.		

Orationes variæ & epiſtolæ.

Et quædam alia.

Claruit Romæ temporibus Eugenij papæ quarti,anno domini noſtri Ieſu Chriſti 1435.

FLorianus de S.Petro,natione Italus,patria Bononienſis,vir in iure ciuili omnium ſui temporis facile doctiſſimus,& tam diuinarum ſcripturarum quàm ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio acutus,eloquio clarus,diſputator ſubtilis,& conſiliator cautus:ſcripſit in ea facultate quædam præclara opuſcula,quibus memoriam celeberrimi nominis ſui poſteris commendauit. E quibus feruntur

Super Codice	lib.9.	Super ff.veteri	lib.24.
Super ff.nouo	lib.12.	Super ff.Infortiati	lib.14.

Claruit temporibus Sigiſmundi imperatoris, & Eugenij papæ 4. anno domini 1435.

NIcolaus Lackman, natione Teutonicus,ordinis fratrum Minorum S.Franciſci,miniſter Saxoniæ,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,& Ariſtotelicæ philoſophię nō ignarus,ingenio præſtans,& ad diſputandum idoneus,in declamandis ſermonibus ad populum excellentis opinionis:ſcripſit non abijci-

endæ lectionis opuſcula, quibus nomen ſuum ad poſteritatis noti- tiam tranſmiſit. E quorum numero ſubiecta feruntur potiora:

Super ſententias	lib. 4.	Quæſtiones variæ	lib. 1.
Sermones de tempore	lib. 1.	Sermones de ſanctis	lib. 1.

Et alia complura.

Claruit temporibus concilij Baſileenſis, & Eugenij papæ quarti, anno domini 1440.

IOhannes de Schonhouen, natione Teutonicus, ordinis Canonicorum regularium S. Auguſtini, monaſterij in Brabantia Cameracenſis diœceſis, quod vulgariter Gronedael, Latine Viridis vallis, dicitur, in quo Iohannes Rusbrock olim Prioris geſſit officium, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio cautus, ſermone compoſitus, nec minus conuerſatione quàm ſcientia illuſtris: ſcripſit ad Simonem nepotem ſuum

Exhortatorium ſpiritale	lib. 1.	Magnam mihi lætitiā
De curſu monachi	lib. 1.	Vt tibi chariſſime ali
De profectu monachi	lib. 1.	Bonum certamen certa
Defenſorium Iohānis Rusbrock	lib. 1.	Qm̄ doctor quidam e
Sermones varios	lib. 1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib. 1.	

Et alia complura.

Claruit tempore concilij Conſtantieñ, ſub Sigiſmundo imperatore, & Martino papa quinto, anno domini 1420.

PEtrus de Colle, ordinis fratrum Minorum S. Franciſci, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſeculari philoſophia egregie doctus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, in declamandis ſermonibus ad populum facundus & luculentus: edidit pro ædificatione legentium nonnulla volumina, quibus memoriam præclari nominis ſui ad poſteros tranſmiſit. E quibus extat opus inſtructum, quod in Baſileeñ concilio patribus recitauit,

De authoritate concilij	lib. 1.	Pugnauit eccleſia multi
Quæſtiones ſententiarum	lib. 1.	
Sermones varij	lib. 1.	

Et alia complura.

Claruit tēpore eiuſdem concilij Baſileenſis, in principio regni Frederici imperatoris tertij, anno domini 1440.

Her

Hermannus monachus in Campo, Ciſtertienſis ordinis in diœceſi Monaſterienſi, natione Teutonicus, patria Weſtphalus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & tam in iure canonico quàm in philoſophia Ariſtotelica egregie doctus, ingenio promptus & apertus eloquio, ſcripſit nõnulla exercitij ſui opuſcula, quibus pro defenſione Baſileenſis concilij non mediocriter laborauit. E quibus reperi opuſculum, quod prænotauit de vocibus diffinitiuis

In concilio generali	lib.1.	Iam ſæpius iteratis vi
De poteſtate Papæ & concilij	lib.1.	Beatus Athanaſius
De ſchiſmate quoque	lib.1.	
De neutralitate	lib.1.	

De cæteris (etſi multa ferantur) quæ cõpoſuit, nihil ad me peruenit. Claruit tempore concilij Baſileenſis, anno domini 1440.

Iohannes Gauwer, natione Teutonicus, ordinis fratrum B. Mariæ ſemper virginis de mõte Carmeli, ſacræ paginæ lector, conuentus Moguntini, vir in ſcripturis diuinis & ſtudioſus & eruditus, in declamandis ſermonibus ad populum ſatis idoneus: ſcripſit exercitati ingenij ſui non ſpernenda opuſcula, quibus nomẽ ſuum poſteris notum fecit. E quibus extant

Super ſententias	lib.4.	Ad laudem Dei oĩpotẽ
In Exodum quoque	lib.1.	Lex ꝓ cõmuni vtilitate
Concordia euangeliſtarum	lib.1.	Quia miſit Deus filium
Sermones de tempore	lib.1.	
Sermones de ſanctis	lib.1.	
Quadrageſimale triplex	lib.3.	Cum ieiunatis, &c. ſciẽ

Et alia complura.

Claruit temporibus concilij Baſileenſis, & Eugenij papæ quarti, anno domini noſtri Ieſu Chriſti 1440.

Bernardinus ordinis fratrum Minorum, natiõe Italus, patria Senenſis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & declamator oĩm ſui temporis celeberrimus, vita & cõuerſatione ſanctiſſimus, quippe qui viuus & mortuus infinitis miraculis coruſcauit: ſcripſit ad ædificationem fidelium quædam opuſcula, quibus ingenij ſui vim etiam poſteris oſtendit. E quibus extant

In Apocalypſin Iohannis	lib.1.	Beatus q le. &c. triplex
De euangelio æterno	lib.1.	Nõ enim veni ſoluere le
De Chriſtiana religione	lib.1.	Nunc manent fides, ſpes

De con-

De cóceptione S. Mariæ lib. 1. Nondũ erant abyſſi, &

De paſſione domini lib. 1. Sermones de tempore lib. 1.

Sermones de ſanctis lib. 1. Et quædam alia.

Moritur apud Aquiliã Aprucij vrbem, regnante Frederico III. imperatore, ſub Eugenio papa quarto, anno domini 1443. indictione 6. ætatis ſuæ anno 63. Et propter crebra miracula, per Nicolaum papam quintum catalogo ſanctorum inſert⁹ eſt, anno dñi 1450. poſt obitum vero 7. Cuius feſtum colitur viceſima die menſis Maij.

ANtonius Gaynerus, natione Italus, patria Papienſis, artis medicinæ doctor celeberrimus, & in præceptis philoſophorum nobiliter doctus, ingenio excellens, & peritia ſuæ profeſſiõis non mediocriter clarus: ſcripſit in ea doctrina quædam luculenta opuſcula, quibus nomen ſuum poſteritati notum reddidit. De quibus iſta feruntur:

De ægritudine ſtomachi lib. 1. De febri quoq; lib. 1.

De ęgritudinibus in gñali lib. 1. De pleureſi lib. 1.

De matrice lib. 1. De fluxibus lib. 1.

De artetica in iuncturis lib. 1. De paſſionib⁹ calculi lib. 1.

In tertium Auicennæ lib. 1. Et alia complura.

Claruit tempore concilij Baſileenſis, anno domini 1440.

GErardus Stredam, natione Teutonicus, ordinis Carthuſienſium, Prior domus omnium apoſtolorum iuxta Leodium, vir in ſcripturis diuinis ſtudioſiſſimus, & longa exercitatiõe egregie doctus, religione quoq;, prudentia & authoritate venerandus, ſcripſit ad ædificationem ſimplicium fratrum quædam pclara opuſcula, de quibus ſubiecta ferũtur: Ad Abbatem ſancti Hadriani de Giraldi monte,

De cura paſtorali lib. 1. De decem præceptis lib. 1.

De ſeptem ſacramentis lib. 1. Speculum religioſoꝝ lib. 1.

Dialogus de virtutibus lib. 1. Dialogus de vitijs lib. 1.

Sermones de tempore lib. 1. Sermones de ſanctis lib. 1.

Et quædam alia.

Moritur in principio regni Frederici imperatoris tertij, ſub Eugenio Papa quarto, anno domini 1443. indictione VI.

MAtthæus Palmerius, natione Italus, patria Florẽtinus, hiſtoriographus, philoſophus & orator diſertiſſimus, qui in concilio Florentino (quod Eugenius Papa quartus contra Baſileenſem ſynodum celebrauit) inter præclaros viros annumerat⁹ fuit,

it,ſcripſit plenum erroris de angelis librum,quem pertinaciter defendens,tanquam hæreticus condemnatus,apud Cornam ciuitatē exuſtus eſt.Chronicam Euſebij Cæſarienſis diligenter perluſtrans, emendauit,eam'q; vſq; ad annum dñi 1448.complens,intitulauit

Petro Coſmi de Medicib⁹	lib.1.	Animis noſtris innatū
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	

Orationes quoq; varias.

Et quædam alia.

Claruit temporibus concilij Baſileenſis,& Eugenij papæ quarti,anno domini noſtri Ieſu Chriſti 1440.

IOhannes Erneſti,natione Teutonicus,Heidelbergenſis gymnaſii decus quondam & rector,in ſcripturis ſanctis eruditus,& veterum lectione diues, ingenio ſubtilis, eloquio ſingulari venuſtate diſertus,quæſtionum diſputator egregius:ſcripſit quędam(vt ferunt)prçclara opuſcula,quibus memoriam nominis ſui cum gloria tranſmiſit ad poſteros. De quorum numero ſubiecta feruntur:

Quæſtiones ſententiarum	lib.1.	
Quæſtiones diſputatæ	lib.1.	
Sermones multi	lib.1.	
De natiuitate domini oratio	lib.1.	Etſi loquendi de maxi
De ieiunio ad vniuerſitatem	lib.1.	Sacratiſſimā deſidera
Orationes multæ & variæ	lib.1.	
De authoritate concilij	lib.1.	

Et alia complura.

Claruit tempore concilij Baſileenſis,in exordio regni Frederici tertij imperatoris,anno domini 1440.

BArtholomæus ordinis Carthuſienſis,Prior domus Bethleem in Ruræmunda oppido Gelriæ, natione Teutonicus, ſacrarū literarū acutus,deuotus & celebratus interpres: ſcripſit ad ędificationem fratrum ſuorum quædam præclara opuſcula,quib⁹ magnifice ſuum exercitauit ingenium,& nominis memoriam poſteris reliquit.De quorum numero ſubiecta feruntur:

Exercitium deuotionis	lib.1.		
Summa vitiorum	lib.1.		
De abſtinentia carnium	lib.1.		
De proclamationibus fratrum	lib.1.		
De iudicijs temerarijs	lib.1.	De iuramento	lib.1.
De voto quoq;	lib.1.		

Et quædam alia.

Moritur ſub Frederico imperatore tertio, anno domini 1446. indictione nona, quarto Idus Iulij.

HEnricus de Vuerlis, natione Teutonicus, ordinis fratrum Minorum, miniſter prouinciæ Colonienſis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularis philoſophię non ignarus, excellēs ingenio & eloqo ſcholaſticus, diſputator acutus, & declamator ſermonū egregius, cōpoſuit luculēta quædam volumina, qbus nominis ſui memoriam poſteris reliquit. E quibus extat inſigne opus

Super ſententias	lib. 4	
De poteſtate eccleſiaſtica	lib. 1.	
Sermones quoq; varij	lib. 1.	Et alia cōplura.

Claruit temporibus concilij Baſileenſis, & Eugenij papæ quarti, anno domini 1440.

ANdreas de Traiecto, natione Teutonicus, monachus cœnobij noſtri Spanheimenſis, ordinis ſancti Benedicti, quod ſitū eſt in finibus diœceſis Moguntinæ, inter Rhenum & Herciniam ſyluam, quæ Saonus dicta, Treuirim verſus ad occidentem extenditur, vir certe ſtudioſus, & in diuinis ſcripturis eruditus, ſecularium quoq; literarum non ignarus, ingenio præſtans & clarus eloquio: ſcripſit tam metro quàm proſa non cōtemnenda opuſcula, de quibus habentur ſubiecta:

Soliloquiorū hominis ad Deū	lib. 1.	Dum olim diuinæ voca
De profectu virtutum	lib. 1.	Egreſſus forſan cubit
De abſtinentia carnium	lib. 1.	Tuæ fraternitatis aut
De vſu floccorum	lib. 1.	Reuerēde pater, nuper a
Epiſtolarum ad diuerſos	lib. 1.	Licet inter oēs q ſiniſtre
Collationes variæ	lib. 1.	Licet nihil in me ſit q̄d
Carmina & rhythmi.	Et quædam alia breuia.	

Claruit in præfato monaſterio Spanheim, ante introductionē reformationis nouiſſimæ Burſſeldenſis, anno domini 1445.

ANtoninus ordinis fratrum Prædicatorum, archiepiſcopus Florentinus, natiōe Italus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & ſecularium literarum non ignarus, ingenio excellēs & clarus eloquio, in declamādis ſermonibus ad populum famoſus & celebris opinionis, nec minus vita & conuerſatione q̄ ſcientia reuerendus: ſcripſit multa & pręclara volumina, quibus ad ędificationē militātis eccleſiæ magnifice laborauit. E qbus extat opus magnū & celeberrimū, in 4. non paruis voluminibus diuiſum, q̄d prænotat

Sum

Summa caſuum conſcientiæ,	lib.4.	Quàm magnificata ſunt
Chronica ingens & notabilis	lib.5.	Loquar ꝓpoſitiones ab
Inſtructorium confeſſorum	lib.1.	Defecerunt ſcrutantes ſc
De cenſura eccleſiaſtica	lib.1.	
Sermones de tempore	lib.1.	Cōuertimini ad dominū
Sermones de ſanctis	lib.1.	

Et quædam alia.

Moritur poſt multos ſtudij ſacrati labores, non ſine opinione ſanctitatis, ſub Frederico imperatore 3. anno dñi 1459. indictione 7. ſexto Nonas Maij, ſepultus apud S. Marcum, ſui ordinis cōuentum, †per Adrianū papam VI. ſanctoꝝ numero inſertus, cuius feſtū agitur ſecundo Maij die.

LEonardus de Vtino, ordinis fratrum Prædicatorum, vir quidem in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, in declamandis ſermonibus ad populū excellentis ingenij & pręcelſę opinionis: ſcripſit pro vtilitate prædicantium quædam præclara opuſcula, quibus memoriam ſui nominis ad poſteritatis notitiam cum gloria trāſmiſit. E quibus iſta feruntur:

Sermones de tempore	lib.1.	
Sermones de ſanctis	lib.1.	Diuinorum interpres
De legibus ꝑ quadrageſimam	lib.1.	

Et quædam alia.

Claruit ſub Frederico imꝑatore tertio, anno domini 1445.

IOhānes de Capiſtrano Aprucij oppido, nō longe ab Aquilia vrbe, ordinis fratrū Minoꝝ, S. Bernardini Senenſis olim diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis erudit⁹, & in iure canonico egregie doctus, ingenſo excellens & clarus eloquio, vita quoqꝫ & religioſa conuerſatione deuotus, diuini verbi prædicator celeberrimus, quī multos verbo & exemplo ab iniquitate conuertit: ſcripſit quędam non paruæ vtilitatis opuſcula, de qbus ad me pauca peruenerunt:

De cupiditate	lib.3.	Nolite vobis theſauriza
Contra Huſſitas	lib.1.	
Sermones varios	lib.1.	
De paſſione domini	lib.1.	
Epiſtolas nonnullas.		Et quædam alia.

Claruit ſub Frederico imperatore tertio, anno domini 1450. & non ſine opinione ſanctitatis.

Nicolaus de Cuſa,epiſcopus Brixinenſis,& ſacroſanctæ eccleſiæ Romanæ tituli S.Petri ad Vincula presbyter cardinalis, natione Teutonicus,ex diœceſi Treuirẽſi,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& theologorum ſuo tempore facile princeps, atq; in ſecularibus literis egregie doctus, philoſophus, rhetor, & mathematicus celeberrimus, ingenio ſubtilis & eloquio diſertus, trium linguarum,Hebraicæ,Græcæ,& Latinæ peritus, vita & conuerſatione integerrimus, & ſingulariter deuotus, animarum ſalutis amator ſyncerus & feruidus, qui legatꝰ in Germaniam miſſus, multa pro reformatione eccleſiæ, & præſertim ordinis noſtri, vtilia fecit & conſtituit:ſcripſit multa præclara volumina,de quibus extant ſubiecta:

De viſione Dei	lib.1.	Pandã nunc quæ vobis
De pace fidei	lib.1.	Fuit ex his qui apud
Reparatio Calendarij	lib.1.	Sume ſanctiſſime pa
De mathematicis cõplementis	lib.1.	Ad laudem oĩpotentis
Cribratio Alchorani	lib.3.	Tanta eſt poteſtas ſum
De venatione ſapientiæ	lib.1.	Propoſitum eſt meas ſa
De ludo globi myſtice	lib.2.	Cum te videã ad ſedem
Compendium	lib.1.	Accipe breue cõpendiũ
Trialogus de Poſſ.	lib.1.	Cum nobis conce
De mathematica perfectione	lib.1.	Solicita eſt nobilis mẽs
Contra Bohemos	lib.1.	Nicolaus miſeratione
De Beryllo	lib.1.	Qui legerit ea quæ in
De dato patris luminum	lib.1.	Etſi iam ante p.u.no
De quærendo Deo	lib.1.	Deſiderio tuo poſſe te
De apice theoriæ	lib.1.	Video te quadam pſun
De docta ignorantia	lib.3.	Admirabitur & recte
De coniecturis	lib.2.	Data nunc qualicunq;
De filiatione Dei	lib.1.	Tandem me compulit
De Geneſi	lib.1.	Sæpe delectabilius re
Idiotæ de ſapientia	lib.4.	Cõuenit pauper q̃dam
De quadratura circuli	lib.1.	
De fortuna	lib.1.	
Directorium ſpeculantis	lib.1.	Tu noſti nos tres &c.
Sermones per totum annum	lib.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	

Et alia complura.

Cir

Circa Cuſam, natiuitatis ſuæ villam, ad ripas Moſellæ in oppoſito Vrſicaſtri, hoſpitale celeberrimum in honorẽ S. Nicolai epiſcopi conſtruxit, quod prædijs & redditibus copioſe ditauit, ac libris in omni ſcientia pluribus exornauit, Græcis, Latinis & alijs. Moritur ſub Frederico imperatore 3. anno domini 1464. indictione 12. vndecima die menſis Auguſti, ætatis ſuæ anno 63. Romæ ſepultus, cuius cor ad prædictum hoſpitale miſſum, ibidem in medio chori ſub marmore ſepelitur.

IOhãnes Rode, abbas monaſterij S. Matthiæ apoſtoli extra muros Treuirenſes, ordinis diui patris Benedicti, natione Teutonicus, patria Treuirẽſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in iure canonico egregie doctus, moribus & conuerſatione deuotus, & regularis obſeruantiæ inſtaurator celeberrimus, ex cuius labore & fundamento nouiſſima ordinis noſtri reformatio Burſfeldenſis in Germania cœpit. Hic quondam literis operam dedit in gymnaſio Heidelbergenſi, vbi ſacræ theologiæ baccalaureus, & canonum licentiatus doctiſſimus euadens, mente & corpore mundum iamiam contemnere videbatur. Factus deinde Meteñ eccleſiæ canonicus, & ſancti Simeonis Decanus, atq; curiæ Treuirenſis Officialis, omnia pro Chriſti amore cõtempſit, & ordinem Carthuſieñ extra Treuirim cunctis mirantibus intrauit, & poſt aliq̃t annos Prioratus officium (licet renuens & inuitus) ſuſcepit. Cernens autem Otto archiepiſcopus Treuirenſis virum illum eſſe doctum, expertum & zeloſum, authoritate ſummi pontificis de Carthuſia extractum, in præfato monaſterio abbatem cõſtituit, & per eum multa cœnobia in ſua diœceſi reformauit. Ipſe etiam authoritate Baſileenſis concilij, reformationem magnifice dilatauit. Scripſit autem pro reformatione monachorum

Conſtitutiones vtiles	lib. 1.	Cum diuinũ officiũ cui
De qualitate abbatis	lib. 1.	Qm̃ ab alto ꝑcedit oĩs

Et quædam alia.

Moritur ſub Alberto imperatore, & Eugenio papa quarto, anno domini 1439. abbatiæ ſuæ 20. indictione 2. prima die menſis Decẽbris, ſepultus in dicto monaſterio S. Matthiæ apoſtoli Treuireñ, ante altare protomartyris Stephani, in abſide dextera chori, ſub lapide nomini eius inſcripto.

GVarinus Veronẽſis, Chryſoloræ Byzantini philoſophi quondam auditor, vir in ſecularibus ſcripturis om̃ium ſuo tempo-

re facile doctiſſimus, & diuinarum literarum non ignarus, Græci & Latini ſermonis peritiſſimus, cuius opera excitata & in lucem reuocata ſunt ſtudia bonarum artium, quæ debilitata, & iam prope extincta videbantur, qui docuit primo Venetijs, poſtea Ferrariæ, & vtrobiq; diſcipulos celeberrimos habuit: ſcripſit ad Leonellum principem opus prænotatum

De differētia aſſentatoris & amici, lib. 1.
Grammaticam quoque breuem lib. 1.
Comparationē Scipionis & Gaij lib. 1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib. 1.
Orationes complures lib. 1.
Carmina multa.
Et alia non pauca.

Iuſſu Nicolai papæ quinti, in Latinum tranſtulit Geographiam Strabonis, opus non minus vtile quàm iucundum. Ex Plutarcho multorum illuſtriū virorum vitas Latinas fecit. Sed & ipſum Plutarchum de liberis educandis, cum alijs multis elegantiſſime traduxit, quæ partim habentur.

Moritur ſub Frederico imperatore tertio, & Pio papa ſecundo, anno domini 1460. indictione octaua, pridie nonas Decembris, Ferrariæ ſepultus in conuētu Carmelitarum, ſepulchro marmoreo honorifice donatus.

HEnricus Kaltyſen, archiepiſcopus eccleſiarum Nydroſienſis & Cæſarienſis, ordinis fratrum Prædicatorum, natione Teutonicus, patria Confluentinus, vbi & ordinem ingreſſus, primum lector ſacri palatij, ſanctæ crucis prędicator, & hæreticæ prauitatis inquiſitor factus, & poſtea (vt diximus) archiantiſtes duarum prouinciarum authoritate apoſtolica conſecratus, ſua eruditione & prædicatione toti mundo clarus innotuit. Qui cum eſſet ſacræ theologiæ doctor celeberrimus, ſcripſit inter cætera notabiles

Sermones de tempore lib. 1.
Sermones de ſanctis lib. 1.
Sermones per quadrageſimā lib. 1.
Super Magnificat lib. 1.
Quæſtiones varias lib. 1.
Collationes ad clerum.
Et alia complura.

Moritur ſub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa ſecundo, anno domini 1465. indictione 13. ſexto nonas Octobris, ſepultus in conuentu ſuo Confluentino.

IOhannes Bertachinus de Firmo, iureconſultus celeberrimus, & in ea facultate ſingulariter ſtudioſus, ingenio præſtans & clarus eloquio: ſcripſit in iure quædam præclara opuſcula, quibus memoriam ſui nominis ad poſteros tranſmiſit. De quibus extat ꝑclariſſimum opus, tribus magnis voluminibus diuiſum, q̃d multo labore diligentiſſime & pulchro ordine comportans, prænotauit

Repertorium vtriuſq; iuris,	lib. 5.	Solẽt pricipes immort
Quæſtiones variæ.		

Alia inſuper complura edidit, quæ ad notitiam noſtræ lectionis non venerunt.

PIus papa ſecundus, natione Tuſcus, patria Seneſis, Aeneas Syluius antea vocatus, ſedit in pontificatu maximo poſt Calixtũ tertium annis ſex, vir vndecunque doctiſſimus, philoſophus, orator & poeta inſignis, multa ingenij ſui monimenta poſteris reliquit. Hic quondam in concilio Baſileenſi cuidam prælato ſeruiuit pauper. Deinde in ſcribam cancellariæ Frederici imperatoris tertij aſſumptus, & poeta ab eo laurea recepta creat⁹, primo epiſcopus Tergeſtinenſis, poſtea Senenſis, exinde cardinalis, & nouiſſime papa omnium ſuffragio electus eſt. De ſcriptis vero eius ſubiecta feruntur, magnis eloquentiæ neruis compoſita:

De miſerijs curialium	lib. 1.	Stultos eſſe qui regibus
De educatione liberorum	lib. 1.	Omnib⁹ qui ad virtutis
Solutio quæſtionum	lib. 1.	Aderat nuper Cæſarea
De duobus amantibus	lib. 1.	Vrbem Senas vnde tibi
Contra Thaboritas	lib. 1.	Quãuis apud Bohemos
Ad Nicolaum de Cuſa	lib. 1.	Venit ad me hac ipſa
De fide ad Turcum	lib. 1.	Scripturi ad te aliqua
De profectione in Turcas	lib. 1.	Ezechielis prophetæ
Ad epiſcopum Cracouienſem	lib. 1.	Heraldus Alphonſi re
De concilio Baſileenſi	lib. 1.	
De ortu Nili fluminis	lib. 1.	
De ſtudio venandi	lib. 1.	
De fato quoque	lib. 1.	
Abbreuiationes Blondi	lib. 20.	Fuit aũt in vrbe Con
De ortu & hiſtoria Bohemorum	lib. 1.	Interitura eſſe quæque
Præcepta rhetoricæ	lib. 1.	Bene eſſet vir illuſtris
Europa, ad Anto. card.	lib. 1.	Podagrantem me nuꝑ
De præſcientia Dei	lib. 1.	

Di-

Dialogus contra Turcas	lib.1.	
De grammatica	lib.1.	
Hiſtoriarum opus imperfectũ	lib.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	Non cogit me neceſſitas
De clade Cõſtãtinop. orõ ſeu	lib.1.	Cõſtantinopolitana clad
De clade vniuerſalis eccleſiæ	lib.1.	Inuitus quidẽ beatiſſim
In cõuentu Mantuano oratio	lib.1.	Cum bellũ hodie aduer
Ad Calixtum papam oratio	lib.1.	Solent pleriq; omnes
Coram cœtu Cardinaliũ orõ	lib.1.	Moſes vir Dei, beatiſſim
De rebus à ſe geſtis	lib.1.	

Orationes variæ.

Epigrammata plura, & quædam alia elegantiſſima, quæ ego non vidi, opuſcula ſcripſiſſe dicitur, quibus nomẽ ſuum poſteris notificauit. Moritur ſub Frederico imperatore tertio, Anconæ, vt dicitur, anno domini 1464. indictione duodecima, XIX. Calendas Septembres, ætatis ſuæ anno ſimiliter quarto & ſexageſimo, ſepultus Romæ in eccleſia S. Petri, iuxta altare diui Andreæ.

LAnfrancus de Oriano, iurecõſultus celeberrim⁹, & ſecularis literaturæ non ignarus, ingenio præſtans & clarus eloquio, ſcripſit in ſua profeſſione quædam nõ ſpernenda volumina, qbus ingenij ſui memoriam ad poſteros tranſmiſit, & ſe in ſtudio multipliciter & magnifice comprobauit. De quorum numero extant ſubiecta:

Repetitiões, Qm̃ cõtra, de proba.	lib.1.	Qm̃ contra. hæc decret
Cõmẽtatio cle. Sæpe, de ver. ſig.	lib.1.	Iſta Clemẽtina in ſe con
In c. Diſpendioſam, de iudi.	lib.1.	Non eſt neceſſe diuide
Repeti. c. Raynucius, de teſta.	lib.1.	In textu vbi Raynucius
De lege admonendi, de iureiu.	lib.1.	Hæc lex diuiditur in du
De interpretatione ſtatutoꝝ	lib.1.	Pro euidentiori intelle
L. centurio. de vul. & pu. ſubſti.	lib.1.	Famoſa eſt iſta lex ha
Repeti. Rubri. de cau. poſ. & pro.	lib.1.	

Alia quoq; complura edidit, quæ ad notitiam meam nõ venerũt.

HEnricus Gorrickem, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, atq; in ſeculari philoſophia nobiliter doctus, ingenio clarus, ſermone ſcholaſticus, & diſputator acutus, q in gymnaſio Colonieñ, legendo & cõponendo clarus ſuo tẽpore eſt habitus: ſcripſit nõ contemnẽdæ lectionis opuſcula, qbus nomen ſuũ ad poſteros cũ gloria tranſmiſit. E quibus extant

Con-

Concluſiones ſententiarum	lib.4.	Cupientes aliquid de p
De ſuperſtitionibus	lib.1.	In lectione
Contra Huſſitas quoq;	lib.1.	
De feſtorum celebratione	lib.1.	
Summarium ſancti Thomæ	lib.1.	
Sermones & collationes	lib.1.	

Quęſtiones & determinationes, inſuper varias lecturas, libros & diuerſos tractatus edidit, qui ad notitiā noſtræ lectionis minime venerunt. Claruit ſub Frederico imperatore tertio, & Pio papa ſecundo, anno domini noſtri Ieſu Chriſti 1460.

IOhannes Kanneman, ordinis fratrum Minorum, natione Teutonicus, vir in ſcripturis ſanctis erudit⁹, & ſecularium literarum non ignarus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, in declamandis ſermonibus ad populum egregius fuit: qui de poteſtate eccleſiaſtica male ſentiens, quum à miniſtro Saxoniæ quæreretur ad carcerem, fuga elapſus, ad Obſeruantiales confugit, & errorem cum vita deinceps emendauit. Corripuerat eum Iohannes de Hagen Carthuſienſis, vir doctiſſimus iampridem, & ad ſemitas ęquitatis reuocauit. Scripſit autem

Defenſorium ſui	lib.1.	Multi famoſi viri &c.
De paſſione domini	lib.1.	Egredimini filiæ Sion
Sermones varios	lib.1.	
Quæſtiones quaſdam	lib.1.	

Et alia complura.

Claruit temporibus Frederici imperatoris tertij, & Pij papæ ſecundi, anno domini 1460.

IAcobus Iūnterbuck, natione Teutonicus, ordinis Carthuſienſium, vicarius domus Montis ſancti Saluatoris prope Erfordiā, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ingenio clarus, ſermone apertus, dubiorum cautus interpres, vita quoque & conuerſatione deuotus: ſcripſit multa & varia opuſcula, quibus nomen ſuum ad poſteritatis notitiā tranſmiſit. De quibus ſubiecta feruntur:

De anno iubileo	lib.1.	
De cauſis multarum paſſionum	lib.1.	
De moribus Chriſtianorum	lib.1.	
De triplici ſtatu hominum	lib.1.	
Conſolatio malorũ hui⁹ ſeculi	lib.1.	
De modo ſeruandi interdictũ	lib.1.	Ad amputandum errores

Apologeticus religioſorum lib. 1.
De cautelis diuerſorum ſtatuum lib. 1.
De cognitione ſecretorum lib. 1.
De veritate dicenda vel tacēda lib. 1.
De cogitationibus lib. 1.
De contractibus lib. 1.
De malis huius ſeculi lib. 1.
De obedientia monachorum lib. 1.
De arte moriendi lib. 1.
De ſtabilitate monachorum lib. 1.
De refrenatione cogitationū lib. 1.
Soliloquium hoīs ad animam lib. 1.
De arte curandi vitia lib. 1.
De ſeptem peccatis mortalibus lib. 1.
De eiſdem mentalibus lib. 1.
De poteſtate dæmonum lib. 1.
De dignitate prælatorum lib. 1.
De dignitate ſacerdotij lib. 1.
De obſeruantia mandatorum lib. 5.
De ſabbato lib. 1.
De ſtatu ſecurioris vitæ lib. 1.
De intentionis directione lib. 1.
De profectu vitæ ſpiritalis lib. 1.
De indulgentijs lib. 1.
Sermones varij lib. 1. Ambulans Ieſus iuxta
Et alia complura.

Moritur temporibus Frederici imperatoris tertij,& Pauli papæ ſecundi, anno domini 1466. indictione 14.

NIcolaus Dorbelius, ordinis fratrum Minorum ſancti Franciſci, prouinciæ Thuronenſis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in philoſophia ſcholaſtica nulli ſecundus, ingenio clarus, & ad diſputandas enodandasq́ quæſtiones ſcripturarum ſatis idoneus: ſcripſit quædam præclara volumina, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis cum gloria tranſmiſit, & in gymnaſio Pictauienſi tum diſputando, tum docendo, tumq́ ſcribendo, magnam eruditionis ſuæ laudem commeruit. De cuius opuſculis ſubiecta feruntur: Opus inſigne ac celeberrimū & prope diuinum, ſingulari vtilitate iucundum,

Super ſententias	lib.4.	
Super ſummulas Petri Hiſpani	lib.7.	Quia teſte Sapiente
De ſcientia mathematica	lib.1.	Sicut dicit Philoſoph.
In lib. Phyſicorum Ariſtotelis	lib.8.	Expedita prima parte
In lib. de cœlo & mundo	lib.1.	Natura, hic incipit lib
In lib. de gñatione & corruptiõe,	lib.1.	De gñatione, hic incip
In libros meteororum	lib.3.	De primis, Incipit lib
In libros de anima	lib.3.	Bonorum honorabilium
In libros metaphyſicorũ	lib.12.	Expedita ſecũda parte
In libros ethicorum	lib.10.	Pertracta. cõpendioſe

Et quædam alia.

Fuit autem dictorũ Iohannis Scoti profundus interpres & acerrimus defenſor, ex cuius ſcriptis philoſophiam exponens, hoc ipſum opus in tres partes, mathematicam, theologicam, & ethicam diuidens, compendium nominauit. Claruit temporibus Frederici imperatoris tertij, & Calixti papæ tertij, anno domini 1455.

PEtrus de Vnzola, ciuis Bononieñ, iureconſultus celeberrimus, & diſciplinis bonarum artiũ probe inſtructus, ingenio præſtans, & clarus eloquio, multarum rerum, maxime iudicialiũ, experientia inſignis: ſcripſit ad vtilitatem tabellionũ, & in legali ſcientia ſtudentiũ egregiũ volumen, ſuper continuatione quinti, ſexti & ſeptimi capitulorum Summæ domini Rolandini, quod prænotauit

Auroram nouiſſimam,	lib.1.	Scribarum & tabellionũ
Conſultationes varias	lib.1.	

Alia quoque nõnulla ſcripſiſſe phibetur, ſed ad notitiã meã nõ venerũt.

HEnricus de Herph, ordinis fratrum Minorum S. Franciſci, natione Teutonicus, prouinciæ Colonieñ, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & iuris pontificij non ignarus, Ingenio præſtans, & apertus eloquio, in declamãdis ſermonibus ad populum celeberrimæ opinionis, non minus religioſa vita, quàm ſciencia ſcripturarum venerandus: ſcripſit non abijciendæ authoritatis opuſcula, quibus nomen ſuum notificauit poſteritati. De quorum numero ſubiecta feruntur: Volumen magnum & inſigne

De præceptis decalogi,	lib.1.	Inueni ab aliam legẽ in
Sermones de tempore	lib.1.	Ecce rex tuus venit
Sermones de ſanctis.	lib.1.	Rabbi, vbi habitas?
Sermones per Aduentum	lib.1.	Quis poterit cogitare

tus,ſecularis quoq; philoſophiæ non ignarus,ingenio ſubtilis,ſermone ſcholaſtic⁹,vita & cōuerſatione clar⁹ & ſingulariter deuot⁹, adeo vt etiam diuinis reuelationibus dignus haberetur,(ad quem Nicolai Cuſæ cardinalis viri eruditiſſimi plures extant epiſtolæ) tot ac tāta ſcripſit,vt numero opuſculorum,præter Auguſtinum, apud Latinos parem habuerit neminem.Contemplationi & orationi cū tanto feruore inſtabat, vt eum nihil ſcribere potuiſſe vnq̄ putares.Rurſum in ſcribendo ac legendo tam ſedulus erat, vt nec orare,nec contemplari eum poſſe vſquam æſtimares.Erat parciſſimi ſomni,cibi & potus abſtinētia admirabilis,qui beati exemplo Hieronymi die ac nocte in lege dñi meditari dulce iudicabat,ſemper aut ſcribens aliquid vtile,aut legens,ita vt & lectionem oratio ſæpe interrumperet,& orationē lectio ſacra frequenter exciperet. De cuius opuſculis ipſe per ſe ſubiecta quodam indiculo receſuit.

Super ſententias	lib.4.	
In Geneſim	lib.1.	Dilectus Deo & hoībus
In Exodum	lib.1.	Iuſti ſunt oēs ſermones
In Leuiticum	lib.1.	Honora dominū de tua
In Numeros	lib.1.	Qui in numero milit
In Deuteronomium	lib.1.	Serua mādata & legem
In librum Ioſue	lib.1.	Fortis in bello Ieſus
In librum Iudicum	lib.1.	Iudices ſinguli ſuo no
In librum Ruth	lib.1.	Teſte S.Hieronymo
In Regum libros	lib.4.	Reges ex te egredientur
In Paralipomenon	lib.2.	Deus fecit ex vno hoīe
In Eſdram	lib.3.	Lex veritatis fuit ī ore
In Neemiam	lib.1.	Neemias in memoria
In Tobiam	lib.1.	Qui pronus eſt ad miſe
In Iudith	lib.1.	Hæc vocabitur virago
In Heſter	lib.1.	Sicut ſol oriēs in mūdo
In librum Iob	lib.1.	
In Prouerbia Salomonis	lib.1.	Dixit Deus Salomoni
In Eccleſiaſten	lib.1.	Queadmodū Salomon
In Cantica canticorum	lib.1.	Gaudebit ſponſus ſuper
In librum Sapientię	lib.1.	Diſce vbi ſit ſapientia
In Eccleſiaſticum	lib.1.	Mirabunt oēs in verbis
In Eſaiam prophetam	lib.1.	Eſaias ꝓpheta magnus
In Hieremiam	lib.1.	

In librum Baruch	lib.1.	
In Ezechielem	lib.1.	
In Danielem	lib.1.	
In duodecim prophetas	lib.12.	Sapientiam o͞im antiq
In libros Machabæorum	lib.2.	Iuda, te laudabūt frēs t
In Pſalterium	lib.3.	Dixit Dauid filius Iſai
In Matthæum	lib.1.	
In Marcum	lib.1.	
In Lucam	lib.1.	
In Iohannem	lib.1.	Ego quaſi aquæductus
In epiſtolas Pauli	lib.14.	Audite me qm̄ de tua
In actus Apoſtolorum	lib.1.	
In epiſtolas canonicas	lib.7.	
In Apocalypſin	lib.1.	
Expoſitionis hymnorum	lib.1.	Implemini ſpūſancto
In ſeptem Pſalmos pœnitentiales	lib.1.	Scrutemur vias noſtras
De documentis authenticis	lib.1.	Sapiām ſanctorū narrāt
Expoſitionis Miſſæ	lib.1.	Memoriam fecit mira
Dialogum de celebratione	lib.1.	Quicunq; mãducauerit
De communione	lib.1.	Qui præeſt, in ſolicitu
Compendium philoſophiæ	lib.1.	Precioſior eſt ſapientia
Compendium Theologiæ	lib.1.	Cōparate vobis vinum
Dialogū philoſophi & theologi	lib.1.	
Super lib. beati Dionyſii	lib.1.	
Super vndecim epiſtolas eius	lib.1.	
In lib. Iohannis Climachi	lib.1.	
Super Boethio de conſolatu	lib.5.	
Summarium partium S. Thomæ	lib.1.	
Sermones de tempore	lib.1.	Labia ſacerdotis cuſt
Sermones de ſanctis	lib.1.	
Sermones ad religioſos, temporis	lib.1.	Fratres ſancti, vocatio
Ad eoſdem de ſanctis	lib.1.	Religio munda eſt viſi
De ſacramento ſermones ſex	lib.1.	
Expoſitionis dominicæ paſſionis	lib.1.	
Meditationis dominicæ paſſionis	lib.1.	
De laudibus Dei	lib.1.	O Deus præſtantiſſime
De laudibus ſanctæ Mariæ	lib.4.	Quæ eſt iſta quæ pgre
De fonte ſalutis & ſemitis vitæ	lib.1.	Quis ſapiens & intell

De lu=

De lumine Chriſtianæ theoriæ	lib.1.	Oīs pceſſio ſecundoꝝ
De venuſtate mundi	lib.1.	Vnus eſt altiſſimus
De natura æterni & veri Dei	lib.1.	
De diuina eſſentia	lib.1.	Scimus q̄m filius Dei ve
De diſtãtia pfec. diuinę & hũanæ,	lib.1.	
De felicitate animæ	lib.1.	
De beneficijs Dei	lib.1.	Anima mea deſidera
De mutua ſanctorum agnitione	lib.1.	Pater gloriæ det vobis
De donis ſpirituſſancti	lib.1.	Quis hominum poterit
Cordiale prænotatum	lib.1.	
De cuſtodia cordis	lib.1.	
De gaudio & pace interna	lib.1.	
De via purgatiua	lib.1.	Sicut dicit Apoſto. Stul
Dialogus de fide catholica	lib.1.	Magna & mirabilia
Dialogus Chriſtiani & Sarraceni	lib.1.	Sic Deus dilexit mũdũ
Contra Magos & Waldeñ	lib.1.	Caue ne imitari velis
Contra ſuperſtitiones	lib.1.	Dñm Deũ tuũ adorabis
De vitijs & virtutibus	lib.1.	Qui cõuerti fecerit pec
Contra ambitionem	lib.1.	Reges gẽtium dñantur
Contra Sarracenos	lib.3.	
De grauitate peccati	lib.1.	
De contemptu mundi	lib.1.	Indicabo tibi &c.
De modo iudicandi & corripiẽdi	lib.1.	Quæſtionem mihi pro
De remedijs tentationum	lib.1.	Militia ē vita hominis
Speculum peccatoris	lib.1.	Cõuertere ad dñm Deũ
De quatuor nouiſſimis	lib.1.	Gens abſq; cõſilio & ſiñ
De reformatione interna	lib.1.	Pro oībus mortu⁹ ē Ch
De iudicio particulari	lib.1.	
De paſſionibus animæ	lib.1.	Primus hõ de terra ter
De diſcretione ſpirituum	lib.1.	
De profectu charitatis	lib.1.	
De perfectione charitatis	lib.1.	
Inflammatorium diuini amoris	lib.1.	Quid dominus Deus
De contemplatione	lib.1.	Sapiẽtiam amaui & ex
De oratione	lib.1.	Oportet ſemper orare
De meditatione	lib.1.	Cogitationes meæ va
Sonus epulantis	lib.1.	Oẽs q credebãt, erãt p
De modo agendi proceſſiones	lib.1.	Zelus domus tuæ co

De cle-

De eleuatione mentis in Deũ	lib.1.	
De authoritate Papæ	lib.1.	
De poteſtate & iuriſdictiõe Papę,	lib.1.	
De authoritate Concilij	lib.5.	
De reformatione eccleſię	lib.1.	
Contra Simoniam	lib.1.	Gratis accepiſtis, gratis
Contra eandem	lib.1.	Pecunia tua tecum ſit in
De reformatione clauſtralium	lib.1.	Omnia honeſte fiant
Cõtra pluralitatem beneficioꝝ	lib.1.	
De regulis vitæ Chriſtianoꝝ	lib.1.	
De reformatione monialium	lib.1.	Aperi mihi ſoror mea
De profeſſione religioſorum	lib.1.	Excellẽtiorem viã vobis
Exhortatorium nouitiorum	lib.1.	Nemo mittens manum
De vita & regimine pręſulum	lib.1.	Attendite vobis & gregi
De inſtitutiõe ordinis Carthuſ.	lib.1.	
De laudibus eiuſdem	lib.1.	
De viſitatione clauſtralium	lib.1.	
De vita canonicorum	lib.1.	Maledictꝰ homo q facit
De diſciplina ſcholarium	lib.1.	Quemadmodum Ariſtot
De vita militarium	lib.1.	Labora ſicut bonus mil
De virginitate	lib.1.	Virgo cogitat quæ dñi
De officio archidiaconorum	lib.1.	
De officio legati	lib.1.	
De regimine prælatorum	lib.1.	
De vita & regimine curatoꝝ	lib.1.	
De vita nobilium	lib.1.	
De regimine principum	lib.1.	
Dialogus inter Chriſtum & principem	lib.1.	
Dialogus inter Chriſtum & principiſſam	lib.1.	
De regimine politiæ	lib.1.	
Dialogus inter Ieſum & puerũ	lib.1.	Complexãs Ieſus paruul
De viduarum vita	lib.1.	Eo ꝙ caſtitatem amauer
De vita coniugalium	lib.1.	Dixit dñs Deus: Non eſt
De vita incluſarum	lib.1.	Quàm magna multitud
De officio mercatorum	lib.1.	Nolite facere iniquitatẽ
De vita ſolitaria	lib.1.	
Dialogus inter Chriſtum & ſacerdotem	lib.1.	
Contra proprietatem monachorum	lib. 1.	

Apo-

Apocalypſis ſibi factæ lib.1.
Epiſtolarum ad principes lib.1. Vniuerſis principibus
Annotationes ſuorum operum lib.1. A religioſis aliisq́ue ve
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Collationes pro capitulis tres.
Et alia multa nobis inuiſa.

Moritur ſub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa ſecundo, anno domini 1471. indictione quarta, XII. die menſis Martii, ſepultus (nō ſine magna opinione ſanctitatis) in cœmiterio fratrū communi domus præfatę Ruræmundeñ. Deniq; libros Iohannis Caſſiani, ad faciliorem ſtylum propter ſimpliciores fratres redegit, cuius operis prooœmium ſic incipit: Declaratio &c.

†Et hæc tam multa, tamq́ue inſignia tanti viri opera, ante XII. annos & circiter, Coloniæ per diuerſos typographos, procurante Carthuſia Colonieñ, in publicum eccleſiæ vſum ſunt excuſa.

BEſſarion, natione Græcus, ſacroſanctæ eccleſiæ Romanæ cardinalis, Nicenus vulgariter nuncupatus, & patriarcha Cōſtātinopolitanus, vir vndecunq; doctiſſimus, philoſophus & orator in vtraq; lingua nulli ſecundus: ſcripſit ingenii ſui quædam præclara volumina, quibus nomen ſuum ad poſteros cum ingenti gloria tranſmiſit. E quibus ſubiecta ferūtur: Aduerſus Marcū epiſcopum Epheſinū, de ſpirituſancto more Græcorum male ſentientem in concilio Florentino, ſcripſit inſigne & pclarum opus, qd pnotauit
Confutationem, lib.1.
In illo, Sic eum volo manere, lib.1.
In philoſophiæ Platonis laudē, lib.5.
Laudes patriæ ſuæ lib.2.
Ad Græcorum imp. conſolationis lib.3.
Orationes & epiſtolæ plures.
Et quædam alia.
†In calumniatorem Platonis lib.4.
An natura & ars cōſulto agant, tractatus 1.
De euchariſtia lib.1.
Ex Ariſtotele metaphyſicorum libros XIIII. tranſtulit.

Fūdauit etiam Venetiis inſignem bibliothecam, multis libris tam Græcis q̄ Latinis ornatiſſimam, cui pfectus eſt nō paruo ſtipendio M. Antonius Sabellicus vir doctiſſimus, de quo poſtea dicemus. Moritur tandem plenus dierum, in legatione Galliarum, ſub Fre-

derico imperatore tertio,& Sixto papa quarto, anno domini noſtri Ieſu Chriſti 1475.indictione ſexta.

IOhãnes Hagen,aliàs de indagine,natione Teutonicus, ordinis Carthuſieñ,domus Montis ſancti Saluatoris prope Erfordiam, Prior in Iſennach & in Stetin,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus & valde eruditus, atque in iure canonico egregie doctus,ingenio clarus,conſilio promptus & prouidus:ſcripſit aperto ſermone multa præclara volumina,ad principes,epiſcopos,& alios eccleſiarum prælatos,de varijs ac diuerſis quæſtionibus interrogatus,de quibus pauca ad manus noſtras memini perueniſſe. Nam ſicut ex ſcriptis cuiuſdam deuoti patris eiuſdem ordinis accepi,plus q̃ trecentos tractatus edidit:de quibus omnibus ego vidi & legi tantum quos conſequenter ſubieci:Opus inſigne, quod prænotauit

De laude paupertatis	lib.1.	Beati pauperes ſpũ,qm̃
De vita religioſorum	lib.1.	Simile eſt regnũ cœlor
De caſu religionis	lib.1.	Quõ ſedet ſola ciuitas
De vita adoleſcentulorum	lib.1.	Adoleſcẽtulus ſum eg
De humilitate & ſuperbia	lib.1.	Ego ſum via,veritas &
De ornatu interiori	lib.1.	Oĩs gloria filiæ regis
De acceſſu ad nouum hominem	lib.1.	Ecce ego noua facio
De gratia & libero arbitrio	lib.1.	Non ego ſolus, ſed gr̃a
De correptione & gratia Dei	lib.1.	Corripiet me iuſtus in
De natura & gratia	lib.1.	Vidit Deus cuncta q̃ fe
De perſeuerantia	lib.1.	Qui perſeuerauerit
De ſpiritu,corpore,& anima	lib.1.	Apl's Paulus vas electio
De mandatis prælatorum	lib.1.	Sic nos exiſtimet hom
De charitate	lib.1.	Fortis eſt vt mors dile
De dilectione Dei	lib.1.	In lege Moſis poſt mul
De meditatione	lib.1.	Felix anima q̃ humil
De inquiſitione ſummi boni	lib.1.	Magnus es dñe & laud
Contra errores Bohemorum	lib.1.	In Chriſto Ieſu orõnes
Ad epiſc.Ratiſpoñ,cõtra eoſdẽ	lib.4.	Reuerẽdiſſ. in Chriſto
Ad marchionẽ Brandenburgeñ	lib.1.	Illuſtri principi & dño
Ad vniuerſitatem Erfordeñ	lib.1.	Syncerã in dño charita
In regulam ſancti Benedicti	lib.1.	Probate ſpũs ſi ex Deo
De cauẽdis doctrinis pegrinis	lib.1.	Varijs & peregrinis
De cognitione futurorum	lib.1.	Annũciate q̃ futura ſu
De viſione Tundali	lib.1.	Circa viſionẽ Tundali

De vi-

De viſione Danielis cap.7.	lib.1.	Quæſitum eſt de expoſ
De apparitiõe cuiuſdã defunctę	lib.1.	Quædam mulier pduct
De futuris prodigijs	lib.1.	Oĩa in mẽſura, numer
De planctu ſolitarij	lib.1.	Quis dabit capiti meo
De Cruciata contra hæreticos	lib.1.	Circa Cruciatam q̃ da
De auferibilitate ſpõſi ab eccleſia,	lib.1.	In noĩe dñi noſtri Ieſu
De tempore ſchiſmatis	lib.1.	Et quia entia nolũt ma
De authoritate Papæ in cõcilio	lib.1.	Dubitatũ eſt & quæſitũ
De poteſtate eccleſiaſtica	lib.1.	In Chriſti euangelio
De correctione fraterna	lib.1.	Itẽ quærit in fraterna
De paruulis nõ baptizatis	lib.1.	Dubitatũ eſt & quæſitũ
De iudice cõtra cõſciẽtiã iudicãte,	lib.1.	Dubitatum eſt, ſi liceat
Contra flagellatores	lib.1.	In nomine Chr̃i, Incip
An ſine profeſſione religioſus	lib.1.	In noĩe Chriſti, Incip
De ieiunio quintę feriæ	lib.1.	Dubitatur an licitũ ſit
De iuſto & iniuſto bello	lib.1.	Nota ad iuſtum bellũ
De doctrina eccleſiæ	lib.1.	Tu es Petrus, & ſuper
De auditione Miſſarum	lib.1.	Sapiẽs dicit, fili oĩa fac
Contra Iohannem Kanneman	lib.2.	In noĩe Ieſu Chriſti, In
De vita ſpiritali	lib.1.	Si ſpũ viuimus, ſpũ &
De diſcretione cogitationum	lib.1.	Vt quid cogitatis mal
De vera & falſa pœnitentia	lib.1.	Pœnitentiam agite, ap
De modo confitendi	lib.1.	Propheta regius pſalm
De audiendis confeſſionibus	lib.1.	Confitemini alterutrũ
De ſpiritali arte memoratiua	lib.1.	Memorare nouiſſima
De quatuor ſenſibus ſcripturæ	lib.1.	In noĩe Chriſti, & eiꝰ in
De contemplatione	lib.1.	Hæc eſt vita æterna, vt
De interdicto	lib.1.	In ſalicibus in medio
In dedicatione ſermones q̃nq;	lib.1.	Salomon ędificauit
Ad Rudolphum epiſcopum Lauantinum	lib.1.	
De falſis prophetis	lib.1.	
De cõmunione ſub vtraq; ſpecie	lib.1.	De coĩone ſub vtraq;
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	
Sermones quoq; varios	lib.1.	
In Regum, quadruplici ſenſu	lib.1.	

In multos deniq; libros bibliæ cõmentarios elegãtes cõpoſuit, alioſq; tractatus, & quęſtionũ ſolutiones pene innumeras & inſignes. Claruit ſub Frederico imp.3. & Pio papa 2. anno domini 1460.

IOhannes abbas monaſterij Niuicellēſis, in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, & in iure canonico nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, & clarus eloquio: ſcripſit multa & diuerſa ingenij ſui opuſcula, quibus memoriam celeberrimi nōis ſui ad poſteros cum gloria tranſmiſit. De quibus extant ſubiecta: Opus præclarum & inſigne, quod prænotatur, Bibliæ & canonum

Concordantia,	lib.1.	In pricipio creauit De⁹
Sermones de tempore	lib.1.	Reſpicite & leuate cap
Sermones de ſanctis	lib.1.	Relictis retibus, ſ.Petr⁹

Epiſtolæ & quæſtiones variæ.

Cætera quæ compoſuit, ad notitiam noſtræ lectionis non venerūt.

IAcobus de Gruytrode, natione Teutonicus, ordinis Carthuſienſium, Prior domus omnium Apoſtolorum iuxta Leodium, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, vita & conuerſatione deuotus, ingenio præſtans & dulcis eloquio; ſcripſit præclara quædam & deuota opuſcula, quorum lectio religioſis perſonis, ſalutis propriæ amatoribus, non inutilis perhibetur. De quibus ſubiecta feruntur:

De veris virtutibus	lib.3.	
De ſeptem peccatis mortalibus	lib.1.	
De quatuor nouiſſimis	lib.1.	
De vita domini Ieſu	lib.1.	Faſciculus myrrhæ dil
De præparatione ante Miſſam	lib.1.	
De diffinitiōe nominis monachi	lib.1.	
Meditationes paſſionis domini	lib.1.	
Lectionarius menſæ	lib.1.	Comedite amici & bi
Speculum prælatorum	lib.1.	
Speculum ſubditorum	lib.1.	
Speculum ſacerdotum	lib.1.	
Speculum ſecularium hominum,	lib.1.	
Speculum ſenectutis	lib.1.	
Colloquium Ieſu & monachi	lib.1.	
Colloquium Ieſu & prælati	lib.1.	Fac mecum Ieſu dulciſſ
Colloquium Ieſu & ſenis	lib.1.	Ne indigneris quæſo
Colloquium Ieſu & eremitæ	lib.1.	
Colloquium Ieſu & diſcipuli	lib.1.	
Contemplatio ſanctæ Mariæ	lib.1.	Vulneraſti cor meum
Coronula ſanctæ Mariæ	lib.1.	

Di-

Dialogus crucifixi & peccatoris lib.1. Ignoſce q̄ſo benigniſſ
Dialogus Mariæ & peccatoris lib.1. Verbum mihi eſt ad te
Dialog⁹ ali⁹ Mariæ & peccatoris lib.1.
Meditationes cōpaſſionis Mariæ lib.1.
De nomine Ieſu & Mariæ lib.1.
Sermones de tempore lib.1.
Sermones de ſanctis lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Et alia multa.

Moritur q̄ deuotiſſime ſub Frederico imperatore 3. & Sixto papa quarto, anno domini 1472. indictiōe qnta, pridie Idus Februarias.

IAcob⁹ Zenus, patritius Venetus, epiſcopus eccleſiæ Patauinæ, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, & ſecularium literarum non ignarus, ingenio ſubtilis, eloquio diſertus, conſilio promptus & circunſpectus, ac multarum rerum experientia inſignis: ſcripſit quædam præclara volumina, quibus nomen ſuum ad poſteros cum gloria tranſmiſit. E qbus extat opus elegantiſſimum
De geſtis ſummorum pontificum lib.1.
Et quædam alia.

Moritur autem ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa 4. anno domini 1477. indictione vero nona.

GVilhelmus Forleon, natione Brito, ordinis fratrū Minorum S. Franciſci, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia egregie doctus, ingenio clarus, eloquio ſcholaſticus, qui in gymnaſio Pariſienſi, tum docendo, tum diſputando, tum'q; ſcribendo, magnā eruditionis ſuæ laudem commeruit, edidit quædam præclara in ſcripturis opuſcula. E quibus extat celeberrimum opus
Super ſententias lib.4. Quæſtiones variæ lib.1.
Et alia complura.

Huius auditor atq; diſcipulus olim fuit vir doctiſſimus, & theologorum noſtræ tempeſtatis facile princeps, magiſter Stephanus dictus Bruleſer, natione Gallus, eiuſdem ordinis, qui in conuentu Pariſienſi theologiam docuit: poſtea ad obſeruantiam ordinis ſe conferens apud Moguntiacum in Germania, ſententias ibidem legere cœpit, quas in conuentu Metenſi modo cum laude continuat. Claruit autem iſte Guilhelmus ſub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa ſecundo, anno domini 1470.

ALbertus de Eybe, natione Teutonicus, Bambergenſis eccleſiæ canonicus, & Pij ſecundi pōtificis maximi cubicularius, vir in ſecularibus literis ſtudioſus & eruditus, & diuinarum ſcripturarum non ignarus, ingenio ſubtilis, eloquio diſertus, rhetor & poeta inſignis, ſcripſit non ſpernendæ lectionis opuſcula, de quibus extant ſubiecta: Ad dominum Iohannem ducem Bauariæ, Monaſterienſem epiſcopum, & Magdeburgenſem poſtea primatem, opus inſigne prænotatum

Margarita poetica	lib.1.	Optaſti ſæpenumero re
De re quoque vxoria	lib.1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	

Et alia complura.

Claruit ſub Frederico imperatore tertio, & Pio papa ſecundo, anno domini 1460.

ROdericus epiſcopus Samorenſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularium literarum non ignarus, ingenio præſtans, & clarus eloquio: ſcripſit ingenij ſui non contemnendæ authoritatis opuſcula, quibus memoriam ſui nominis poſteritati commendauit. De quibus ego vidi adhuc tantum volumen vnum, quod prænotauit

Speculum humanæ vitæ	lib.2.	Super cunctas humanas

Cætera non vidi.

Claruit temporibus Frederici Imperatoris tertij, & Pauli papæ ſecundi, anno domini 1470.

AMbroſius Coriolanus, ordinis fratrum eremitarum S. Auguſtini, Prior generalis, patria Romanus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſcientia ſecularium literarum inſignis, excellens ingenio, & eloquio diſertus, doctus & eloquens: ſcripſit quædam præclara opuſcula, quibus nomen ſuum immortalitati commendauit, de quibus tamen ad notitiam lectionis noſtræ pauca peruenerunt, quæ ſubieci:

In regulam ſancti Auguſtini	lib.1.	Ex oīm parente docto
Eiuſdem regulæ commendatio	lib.1.	Poſtq̄ B. Auguſtinus
In ſecundam regulam	lib.1.	Acer ingenio, vita præ
De vita ſancti Auguſtini	lib.1.	Sæpenumero cum in ma
De eiuſdem laudibus	lib.1.	Conſueuere beatiſſi. pa
Orationes varias	lib.1.	

Scripſit & alia plura.

Cla

Claruit autem ſub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa ſecundo, anno domini 1470.

BEnedictus Stendel de Hallis oppido Saxoniæ, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſim', & in philoſophia ſeculari nobiliter doctus, ingenio excellens, & apertus eloqo, qui in gymnaſio Erfordenſi theologiam annis multis glorioſe docuit, & tam vita quàm doctrina clar' effulſit: ſcripſit quædam non ſpernendæ lectionis opuſcula, ex quibus in dicta vniuerſitate legit ordinarie ſubiecta:

In Geneſim	lib. 1.	In Exodum	lib. 1.
In Leuiticum	lib. 1.	In Numeros	lib. 1.
In Deuteronomium	lib. 1.	Sermones varios	lib. 1.
Collationes diuerſas	lib. 1.		

Et quædam alia in logica, philoſophia, cæteriſq; ſtudijs & exercitijs ſcholaſticis.

Claruit ſub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa ſecundo, anno domini 1470.]

SIfridus epiſcopus Cyrenenſis titulatus, ordinis fratrū Prædicatorum, natione Teutonicus, archiepiſcopi Moguntini Theoderici in pontificalibus vicarius, vir in diuinis ſcripturis erudi tiſſimus, & ſecularium literarum non ignarus, Hebraicæ & Latinę linguæ peritus, ingenio ſubtilis, & clarus eloquio, diſputator acutus, & diuini verbi prædicator egregius, conſilio promptus, vita præclarus: ſcripſit quædam digna lectione opuſcula, quib' nomen ſuum poſteris notificauit. De quibus extant ſubiecta: Ad Theodericum archiepiſcopum prædictum,

De Iudæorum vſura	lib. 1.	Quærit in foro cōſciētię
De cenſibus & reemptione	lib. 1.	Quærebatur primo an
Sermones & collationes	lib. 1.	
Quæſtiones variæ	lib. 1.	

Et quædam alia.

Claruit ſub Frederico imperatore tertio, & Pio ac Paulo Romanis pontificibus, anno domini 1470.

GOdeſcalcus de Meſchede, natione Teutonicus, patria Weſtphalus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in ſeculari philoſophia egregie doctus, acer ingenio, vita præclarus, doctor ſacræ Theologiæ profundus, q multis annis in gymnaſio Erfordenſi eam ſcientiā glorioſe docuit, & magnā eruditionis

ſuæ

ſuæ laudem ab omnibus commeruit: ſcripſit & legit in eadem vniuerſitate quædam præclara opuſcula, quibus nomen ſuum poſteris notificauit. E quibus feruntur

Quæſtiones ſententiarum	lib. 4.
Sermones & collationes	lib. 1.
Quæſtiones variæ diſputatæ	lib. 1.

Et alia complura.

Huius frater Theodericus Greſmunt de Meſchede, artium & medicinæ doctor, vir vndecunque doctiſſimus, adhuc ſuperſtes Moguntiæ reſidet, qui & ipſe inter alia tractatū elegantem cōpoſuit, de regimine ſanitatis tempore peſtilentiali. Filium habet ſuo nomine Theodericum appellatum, vix tria luſtra ætatis implentem, cuius admirandū ingenium, & ſingularis tum eruditio, tum eloquentia, multos prouectæ ætatis (doctores etiam) longe pcellit, cuius ad me extat liber inſignis de ſeptem artibus liberalibus. Scripſit enī tam ad me q̄ ad alios pene infinitas epiſtolas, cuiuſcūque argumēti ornatiſſimas, variasque orationes Ciceronianā diſertitudinem præferentes, adeo vt velut alter Adeodatus, Auguſtini ſanctiſſimi quondam filius, ſuo ingenio, & ſcribendi argumētandique promptitudine ac ſolertia, multis (doctis etiam viris) ſit admirationi & ſtupori. Godeſcalcus aūt patris ſui frater, claruit ſub Frederico imperatore tertio, anno dñi 1470. Et ante hoc decenniū mortuus eſt.

STephanus Hoeſt Laudenburgenſis, eccleſiæ Spirenſis olim canonicus, natione Teutonicus, vir in ſecularib⁹ literis erudit⁹, & diuinarum ſcripturarum non ignarus, philoſophus & orator celeberrimus, ingenio acer, & diſertus eloquio, in declamādis ſermonibus ad populū inſignis, quippe q aliquot annis in caſtro Heidelbergenſi prædicatoris geſſit officium: ſcripſit nō ſpernenda opuſcula, quibus memoriā ſui nominis poſteris cōmendauit. E qbus extant

In libros Ethicorum	lib. 10.
Sermones & collationes	lib. 1.

Carmina & quædam alia.

Moritur ſub Frederico Imperatore tertio, & Paulo papa ſecundo, anno domini 1471. indictione quarta.

BErnardus Iuſtinianus, patria Venetus, philoſophus & orator celeberrimus, ingenio excellens, & diſertus eloquio, q ob ſingularē dicendi gratiā, nō modo apud ſenatū ſuū Venetum, verum etiam apud Romanos pontifices, cardinales, & cæteros Italiæ prin-

principes,ac vrbium ſenatores, in precio eſt habitus: ſcripſit inter cætera ingenij ſui monimenta, Laurentij Iuſtiniani patriarchę Veneti,auunculi ſui,

Vitam & ſanctiſſ.conuerſationem lib.1.
Hiſtoriarum quoq; lib.1.
Orationes plures & elegantes lib.1.
Epiſtolas & quædam alia.

Claruit ſub Frederico imperatore tertio,& Paulo papa ſecũdo, anno domini noſtri Ieſu Chriſti 1470.

HEnricus de Piro,natione Teutonicus, ex ciuitate Colonienſi oriundus,ordinis Carthuſien̄,profeſſus domus S.Barbaræ in eadem ciuitate,ante ordinis ingreſſum doctor vtriuſq; iuris ſubtilis & famoſus,& poſtea etiam in diuinis ſcripturis exercitat⁹, ſcripſit quædam præclara volumina, de quibus ſubiecta feruntur:

Super inſtitutis lib.4. Annuente mihi omnium le
Ad nouitios quoq; lib.1.
Conſilia in diuerſis caſibus lib.1.
Sermones de tempore lib.1.
Sermones de ſanctis lib.1.
Et quædam alia.

†Huius eſt freques ac celebris mẽtio in Actis cõcilij Cõſtantien̄. Claruit temporibus Frederici imperatoris tertij, & Pauli papæ ſecundi,anno domini 1470.

NIcolaus Donis,natiõe Teutonicus, ordinis diui patris Benedicti,vir in ſecularibus literis ſtudioſus & eruditus,& diuinarum ſcripturarum non ignarus,philoſophus & mathematicus inſignis,coſmographiæ Ptolemæi vigilantiſſimus repertor & ſagaciſſimus inſtaurator,ingenio præſtãs & clarus eloquio:ſcripſit non cõtemnenda volumina, quibus nomen ſuũ ad poſteros tranſmiſit,E quibus extat opus mirandum,cum picturis & nouis tabulis elegantiſſime ordinatis,& diligentiſſime correctis,

In Coſmographiam Ptolemæi.
Ad Paulum papam II. lib.7. Non me fugit beatiſſime
De locis quoq; mirandis lib.1. Qm̄,vt ait Auguſtinus
Epiſtolæ variæ ad diuerſos.
Et quædam alia.

Claruit autem ſub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa ſecundo,anno domini 1470.

GEorgius de Burbach, natiõe Teutonicus, vir in ſecularium literarum ſcientia peritiſſimus, & ſanctarum ſcripturarum nõ ignarus, philoſophus & aſtronomus omnium ſui temporis facile luculentiſſimus, qui in gymnaſio Viennenſi philoſophiam & aſtrorum ſcientiam multo tempore publice docuit, vbi inter alios innumeros diſcipulos, Iohannem de Regio Monte, virum poſtea doctiſſimum, erudiuit: ſcripſit ingenij perſpicacis præclara quædã opuſcula, de quorum numero ego vidi duntaxat

Theoricas planetarum nouas	lib. 1.	Sol habet tres orbes a

De alijs adhuc nihil vidi.

Claruit ſub Frederico imperatore tertio, & Pio ac Paulo Romanis pontificibus, anno domini 1470.

DOmitius Calderinus, patria Veronenſis, rhetor luculentiſſimus, & omnium bonarum artium diſciplinis ad perfectũ imbutus, Græci & Latini ſermõis egregie peritus, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio: ſcripſit multa in literis humanitatis præclara opuſcula, quibus memoriam ſui nominis ad poſteros trãſmiſit. E quibus ſubiecta feruntur:

In Iuuenalem	lib. 1.	Satyrarum genera duo
In Martialem	lib. 1.	
In Suetonium	lib. 1.	
In Ibin Naſonis	lib. 1.	
In epiſtolas Ciceronis	lib. 1.	
Aduerſus Brotheũ grãmaticum	lib. 1.	Vtinam Heli & Marce
Epiſtolarum ad diuerſos	lib. 1.	

Orationes variæ.

Et alia complura.

Moritur ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, cuius ſecretarius fuerat, anno domini milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimoſeptimo, indictione X.

IOhannes Tinctoris, natione Teutonicus, patria Coloniẽſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſeculari philoſophia nobiliter doctus, ingenio acutus & diſputator egregius, q in gymnaſio Colonienſi theologiam multo tempore publice docuit, & eruditionis ſuæ laudes ingentes acquiſiuit: ſcripſit non contemnenda opuſcula, de quibus feruntur ſubiecta:

Diſſenſiones Thomæ & Scoti concordare cœpit in	lib. 1.
Quæſtiones ſententiarum	lib. 1.

Col

Collationes quoq; variæ. Et quædam alia.
Claruit in præfato gymnaſio ſub Frederico imperatore tertio, & Paulo papa ſecundo, anno domini 1470.

NIcolaus *Perotus Saxoferratēſis, & Sipontinus epiſcopus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularib⁹ literis nulli ſuo tempore ſecundus, egregius theologus, ac rhetor diſertiſſimus, ingenio acer & vita præclarus: ſcripſit quædam luculenta opuſcula, qbus nomen ſuū poſteris notificauit. E quibus extāt iſta: Opus inſigne duobus voluminibus, in M. Valeriū Martialem poetam, omnem Latini ſermonis elegantiam, rationem & enucleationem pulcherrime complectens, quod prænotauit, Cōmentariorum linguæ Latinæ volumen, ſiue (vt vulgo appellatur)
Cornucopiam, lib. 2. Barbara &c. Blādit
De puerorum eruditione lib. 1.
De generibus metrorum lib. 1.
Orationes & variæ epiſtolæ.
Alia inſup multa ſcripſiſſe dicitur, tam in diuinis literis quàm in humanis, ac nonnulla e Græco tranſtuliſſe in Latinum, ſed ad manus noſtras non venerunt.
Claruit ſub Frederico imperatore tertio, Pioq; & Paulo ſecundis Romanis pontificibus, anno domini 1470.

ANtonius Roſellus, aliàs Roxellus, natiōe Tuſcus, vtriuſq; iuris profeſſor eximius & celeberrimus interpres, ac aliarū bonarum artium diſciplina plurimum decoratus, ingenio præſtans & diſert⁹ eloquio, qui in gymnaſio Patauino multis annis iura docuit: ſcripſit multa præclara opuſcula, quib⁹ nominis ſui memoriam poſteris commendauit. Sed ego nihil eorum me vſquam vidiſſe memini. Fertur autem eius inſigne opus
De monarchia mundi lib. 3.
In legibus varij tractatus. Et alia complura.
†Scripſit etiā de ſucceſſionibus, & legitimatione ſpuriorum.
Moritur ſub Frederico imperatore tertio, vegeta ſenectute, Patauij ſepultus, anno domini 1467. indictione xv.

IOhannes Beetz, natione Teutonicus, ordinis fratrum beatę Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis literaturæ non ignarus, theologus excellens, & philoſophus ſubtilis, ingenio acer & vita præclarus, diſputator quæſtionum egregius, & in declamandis ſermoni

nibus ad populum inſignis,ſcripſit quædam præclara opuſcula,de quibus feruntur ſubiecta:

In epiſtolam Pauli ad Romanos	lib.1.	
Præceptorium diuinæ legis	lib.10.	Sacra ſcriptura diuini
De ſacramento altaris	lib.1.	
Sermones de tempore	lib.1.	
Sermones de ſanctis	lib.1.	
Quæſtiones variæ diſpu.	lib.1.	

Alia inſuper nõnulla edidit,quæ ad notitiam noſtræ lectionis non venerunt.

Moritur ſub Frederico imperatore tertio,& Sixto papa quarto,in conuentu ſuo Tenenſi,anno domini 1476.indictione nona,decimoſexto Calendas Auguſti.

BArtholomæus Cepolla, Veronenſis natione,iure conſultus celeberrimus, & aliarum diſciplinarum ſecularis literaturæ cultor inſignis,qui in gymnaſio Patauino ordinarie legẽdo,diſputando & ſcribendo, magnam eruditionis ſuæ laudem acquiſiuit:ſcripſit multa præclara opuſcula, quibus memoriam ſui nominis poſteritati commendauit.E quibus extat opus profecto ſubtiliſſimum,quod prænotauit

Cautelas iuris cauſarum ciuiliũ,	lib.1.	Notandum ſingulariter
De ſimulatis contractibus	lib.1.	
De prædijs vrbanis	lib.1.	
De prædijs ruſticorum	lib.1.	
De re quoque militari	lib.1.	

Et alia complura.

Moritur autem tempore Frederici imperatoris tertij,& Sixti papę quarti,anno domini 1477.indictione 10.

IOhannes de Regio monte,natione Teutonicus, Georgij Burbachij aſtronomi quondam diſcipulus, non minor Anaximandro Mileſio,aut Syracuſano Archimede, Græca & Latina eloquentia eruditiſſimus, Germanorum decus,ob aſtronomiam cæteraſq; mathematicas diſciplinas à Matthia Pãnoniæ rege,& conſulatu ciuibuſq; Nurembergenſibus perpetuo donatus ſtipendio, magnam eruditionis ſuæ laudem non modo apud Germanos ſuos,verumetiam apud Italos Galloſq;,conſecutus eſt.Nam à Sixto ſummo pontifice ad emendandum paſchalem Dionyſii computum Romam accitus,dum pleraq; poſteritati parat, non ſine maxi

ma ſtudioſorum iactura morbo perijt. ſcripſit quædam præclara opuſcula, de quibus extant ſubiecta:

Calendarium perpulchrum	lib. 1.
Ephemerides, id eſt, Diarius	lib. 1.
Contra Gerardum Cremoneñ	lib. 1.
Epiſtolarum & orationum	lib. 1.

Poſtq̃ emiſimus indicẽ

Et alia complura.

Moritur autem Romæ ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1476. indictione nona.

GErardus de Elten, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophię non ignarus, acer ingenio, vita præclarus: poſteaquam theologiam in Colonieñ gymnaſio multis annis glorioſe docuerat, mundi vanitatibus contemptui habitis, in ſenectute ſua ordinem Prædicatorum pro Dei amore in eadem ciuitate Agrippina ingreditur, & mox hæreticæ prauitatis inquiſitor & exterminator conſtituitur, ſcripſit inter alia (vt ferunt)

Quæſtiones ſententiarum	lib. 1.	Quæſtiones diſputatas	lib. 1.
Sermones & collationes	lib. 1.	Varia q̃q; in philoſophia	lib. 1.

Et alia complura.

Claruit ſub Frederico imperatore tertio, & ſummo pontifice Sixto quarto, anno domini noſtri Ieſu Chriſti 1475.

ALexander Tartagin de Imola, iureconſultus & ſtudioſus & eruditus, & in alijs ſecularium diſciplinarum inſtitutionib⁹ probe expertus, ingenio excellens & præclarus eloquio, ſcripſit ad vtilitatem eorum qui ſtudio iuris vtriuſq; inuigilant, quædam præclara volumina, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit. De quorum numero ſubiecta feruntur:

In ſexto decretalium	lib. 1.	In Clementinis quoq;	lib. 1.
Super Codice etiam	lib. 9.	Super ff. veteri	lib. 14.
Super ff. nouo	lib. 12.	Super ff. infortiati	lib. 14.

Et quædam alia.

Claruit tempore Frederici imperatoris tertij, & Sixti papæ quarti, anno domini 1470.

IOhannes Soreth, natione Normannus, ordinis fratrum B. Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, q̃ntus & viceſimus Prior generalis, vir in diuinis ſcripturis doctiſſim⁹, & ſecularis philoſophiæ nõ ignarus, ingenio ſubtilis, eloquio dulcis & clarus, vita

& conuerſatione deuotus,& ſingulariter religioſus & ſanctus, Carmelitici ordinis decus, gloria, ſplendor & reformator, qualem noſtra raro viderũt ſecula, rarius cernẽt ventura, totus Deo deditus, totus lectioni & orationi intentus, contemptor mũdi, amator, norma & ſpeculum monaſticæ conuerſationis, angelicæ puritatis imitator, virtutum cuſtos, vitiorum acerrimus hoſtis: ſcripſit præclari ingenij ſui multa cõmendãda opuſcula, de qbus extãt ſubiecta:

Super ſententias	lib. 4.	Sermones varij	lib. 1.
In regulam ordinis ſui	lib. 1.	In eandẽ maius cõmentũ	lib. 1.
Cõſtitutiones ordinauit	lib. 1.		

Scripſit & alia complura.

Moritur Andegauis ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno dñi 1471. indictione 3. octauo Calendas Auguſti.

THeodorus Gaza Theſſalonicẽſis, vir in ſecularib⁹ literis egregie doctus, & ſanctarum ſcripturaꝝ non ignarus, Græce Latineq; eruditiſſimus, ingenio excellens, & diſertus eloqo, multa ſcripſit opuſcula, de Græco in Latinum multa tranſtulit, quib⁹ memoriam ſui poſteris commendauit. De cuius ſcriptis ad notitiam noſtræ lectionis nihil vſquam peruenit, de traductis autem feruntur:

Theophraſtus de plantis	lib. 1.	Ariſtotelis problemata	lib. 1.
Idem de animalibus	lib. 1.		

Et quædam alia.

Moritur Romæ ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1478. indictione vndecima.

IOhannes de Lutria, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in philoſophia ſcholaſtica egregie doctus, ingenio acer, vita præclarus, & declamator ſermonum celeberrimus, qui primum in gymnaſio Erfordẽſi theologiã glorioſe docuit, & poſtea in eccleſia Moguntina prædicatoris officium ſtrenue geſſit: ſcripſit q̃dam non ſpernendæ lectionis opuſcula, quibus memoriam ſui poſteris reliquit. E qbus ferũtur ſubiecta:

Super ſententias	lib. 4.	Sermones varij	lib. 1.
Quæſtiones diſputatæ	lib. 1.	Et quædã in philoſophia	lib. 1.

Moritur ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1479. indictione 12.

ALanus de Rupe, natione Teutonicus, ordinis fratrum Prædicatorum, vir in diuinis ſcripturis eruditus, in declamandis

diſ ſermonibus ad populum excellentiſſimæ opinionis,vita & con uerſatione Deo deuotus,& beatæ Mariæ ſemper virginis amator præcipuus,eiusq́; roſarij & famulatus promotor venerandus,à qua etiam ſingulari dono ſupernæ conſolationis aliquoties meruit re= creari,& iam in æterna felicitate refoueri: ſcripſit inter alia inge= nij ſui opera,

Compendium Pſalterij Mariani	lib.1.	Quia catholicæ verita
De miraculis roſarij	lib.1.	Quanuis ſpecioſa laus ſi
Sermones quoque varios	lib.1.	

Et quædam alia.

Moritur autem in conuentu ſuo Zuollenſi, ſub Frederico impera tore tertio, & Sixto papa quarto,anno domini 1474.indictione ſe= ptima,in vigilia Aſſumptionis beatæ Mariæ virginis, cuius roſari um & paſſionis Chriſti recordatiuum Pſalterium, quod diu iam fuit neglectum, reuocauit ad mentes & exercitia hominũ:ob cui⁹ honorem,confraternitatem inſtituit,quæ per Apoſtolicam ſedem confirmata,indies augetur,& multis ſalutare præbet exercitium.

COnradus de Zabernia,natione Teutonicus, vir in ſcripturis diuinis ſtudioſus & exercitatus,& ſecularis literaturæ,præſer= tim muſicæ, non ignarus, ingenio docilis, & vita exemplaris, in declamandis ſermonib⁹ ad populum clarus & deuotus:ſcripſit aperto ſermone quædam non ſpernenda opuſcula,quibus ingeni= um ſuum vtiliter & fructuoſe exercitans, etiã poſteris memoriam nominis ſui commendauit.De quorum numero extant ſubiecta:

De monochordo	lib.1.	Cum vt quidam ſapiẽs
De modo bene cantandi	lib.1.	In fauorem totius cleri
De fine Collectarum	lib.1.	Quanquam pleriq́; de
Sermones multi & varij	lib.1.	

Et quædam alia.

Claruit anno domini 1470. ſub Sixto pontifice quarto, ſub quo & mortuus eſt.

LAurentius Calcaneus Brixianus,vir nobilis, eques auratus, & legum doctor celeberrimus,philoſophus & hiſtoriologus lu= culentiſſimus,ingenio & eloquentia clarus,ac diſputator quæ ſtionum acutiſſimus:ſcripſit quædam præclara volumina, quibus nomen ſuum ad poſteros tranſmiſit,de quibus ſubiecta feruntur:

De commendatione ſtudiorum lib.1.
De ſeptem peccatis mortalibus lib.1.

De conceptione ſanctæ Mariæ lib.1.
Conſilia quoq; plura lib.1.
Et quędam alia parua. Moritur ſub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1478. indictione vndecima.

IOhannes de Dorſten, natione Teutonicus, ordinis fratrum eremitarum ſancti Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophiæ nō ignarus, ingenio ſubtilis, & ad diſputãdas enodandaſq; quæſtiones ſcripturaꝝ ſatis idoneus, in declamãdis quoq; ſermonibus ad populũ excellentis opinionis, qui in gymnaſio Erfordenſi docendo & prædicando in precio eſt habitus: ſcripſit non cõtemnenda opuſcula, quibus memoriam ſui poſteris commendauit. De quibus feruntur
Sermones de tempore lib.1.
Sermones de ſanctis lib.1.
Et quædam alia.
Claruit in conuentu Erfordenſi, ſub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1475.

ANgelus Saxo de Brunſuico, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia egregie doctus, ingenio acer, vita præclarus, in declamandis ſermonibus ad populũ celeberrimæ opinionis, qppe qui poſt adeptũ magiſterium docendi in gymnaſio Erfordenſi, apud Moguntiam multo tempore prędicatoris geſſit officium: ſcripſit inter alia opus quoddam inſigne
In Canonem Miſſæ, lib.1.
Sermones varios lib.1.
Quæſtiones diuerſas lib.1.
Et quædam alia.
Moritur Argentinæ, in cœnobio pœnitentiũ ſepultus, ſub Frederico Imperatore tertio, anno domini 1481. indictione 14.

FRanciſcus Philelphus, ex vetuſto Tolẽtini oppido natus, eques auratus & poeta laureatus, philoſophus & orator celeberrimus, Chryſoloræ Byzantini philoſophi quondam in iuuentute apud Venetias auditor, à quo Græcam eloquentiã ac Latinam perfectiſſime didicit, vir adeo ſtudioſus & bonaꝝ artium amator & cultor indefeſſus, vt velut alter Plinius, inter continuas bellorum occupationes ſemper aliquid aut legeret ſibi, aut dictaret alijs. ſcripſit enim vtroq; ſermone, tam proſa q̃ carmine, multa præclara vo-

lumina, quibus memoriã celeberrimi ingenij ſui poſteris reliquit. E quibus extant illa:

Euciphron de pietate	lib.1.	
De morali diſciplina	lib.8.	
Vita Nicolai papæ quinti	lib.2.	
Conſolatorius ad amicum	lib.1.	Cupienti mihi aliquid
De diuerſitate legum	lib.1.	Quàm multaꝗ legũ m
Sphorciadarum verſu heroico	lib.9.	
Satyrarum eodem metro	lib.10.	
De iocis & ſerijs hexametro	lib. 6.	
Lyricorũ omni genere metri	lib.6.	
Orationes variæ LX.	lib.1.	Si fieri poſſe cenſerem
Epiſtolarum Latinarum	lib.16.	Quàm nihil apud me du
Epiſtolarum Græcarum	lib.39.	
Græcis verſibus per odas	lib.4.	
Conuiuiorum proſaice	lib.2.	
De exilio quoq;	lib.3.	

Et alia complura.

Multa præterea vertit in Latinum, e quibus ſubiecta feruntur:

Rhetorica Ariſtotelis ad Alexandrum regem	lib.1.
Ex Platone	lib.2.
Hippocratis de flatibus & corporis paſſionibus	lib.2.
Ex Plutarcho, Theſei & Galbæ Othonisq; vitas.	
Apophthegmata quoq;	lib.2.

Et alia plura.

Hic Franciſcus, vt diximus, Chryſoloræ Byzãtini clariſſimi viri auditor & gener fuit, à quo cum doctiſſimus euaſiſſet, primum apud Venetos, poſtea apud Florentinos, Senenſes, Bononienſes, & demum Mediolanenſes ſub quatuor ducibus, cum annua penſione Græcas Latinasq; literas plurimos glorioſe docuit. Moritur autem Bononiæ nonagenarius & pauper, immo vt philoſophus & Chriſtianus, ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa 4. anno dñi 1481. indictione 14. anno poſt obitum Marij filij.

Marius Philelphus, Frãciſci Philelphi ſupradicti filius, eques auratus (quales noſtri milites appellãt) & laureatus poeta, philoſophiæ & artiũ doctor celeberrimæ opinionis, & tam diuinarum ſcripturarum q̃ vtriuſque iuris ſcientia inſignis, in gymnaſio Mantuano ad lectionem publico conductus ſalario, ibidẽ

& vitæ & ſtudij finem fecit: ſcripſit inter cætera, opus præclarum præceptorum

Artis rhetoricæ lib.5. Decreuerã iam dudum
Orationes elegantes lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Cantilenas & rhythmos.

Sed & alia multa metro & proſa cõpoſuit, quæ ad me non venerũt. Moritur autem Mantuæ ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno dñi 1480. indictione 13.

THeodericus de Herxen, natione Teutonicus, ordinis fratrum clericorum in communi viuentium viſitator, vir deuotus, & in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ingenio promptus, ſermone apertus, vita & conuerſatione præclarus: ſcripſit ad ædificationem ſimpliciũ fratrum multa deuota volumina, quibus ingenium ſuum vtiliter exercitans, memoriã ſui poſteris reliquit. E quibus iſta feruntur:

In toto pſalterio lib.1.
Super oratione dominica lib.1.
Super Aue Maria lib.1.
De paſſione domini lib.1.
De moriendi deſiderio lib.1. Et alia multa.

Claruit ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto pontifice quarto, anno domini 1476.

DOminicus de Dominicis, patria Venetus, primũ Torcellan', & poſtea Brixianus epiſcopus, & referendarius apoſtolicus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularib' literis doctiſſimus, philoſophiæ, dialecticæ, aſtronomiæ & eloquẽtiæ ſtudijs egregie decoratus, qui ob ingentes virtutes ſuas apud Romanos pontifices, Pium, Paulum & Sixtum, magno in precio habitus, ſæpe legationis munus impleuit: ſcripſit excellentis ingenij plura opuſcula, ſed nihil eorum ad manus noſtras memini perueniſſe. Ferũtur autẽ eius elegantes

Orationes de diuerſis lib.1.
Sermones quoque varij lib.1.
Et multi tractatus.

Moritur apud Brixiam, ſub Frederico Imperatore tertio, & Sixto quarto ſummo pontifice, anno domini 1478. indictione vndecima, xiij. Calẽ. Martij, ætatis anno 60.

LVdouicus Donatus patritius Venetus, & Pergomenſis epiſcopus,vir in diuinis ſcripturis eruditus,& philoſophię ſcholaſticæ non ignarus,pietate quoq;,religione,clemētia & manſuetudine inſignis,ingenio ſubtilis,& clarus eloquio: ſcripſit quædam luculenta opuſcula,quibus memoriam ſui poſteris reliquit.E quibus nihil vſquam videre merui. Fertur autem eius inſigne opus ad Paulum papam ſecundum,

Super ſententias lib.4.
Orationes quoq; variæ lib.1.

Moritur ſub Frederico imperatore tertio,& Sixto pontifice quarto,anno domini 1484.indictione ſecunda,ſepultus in eccleſia ſancti Vincentij martyris.

COnradus de Rodenberg,natione Teutonicus,abbas monaſterij S.Iohannis Baptiſtæ Rinaugienſis, Mogūtinæ diœceſis, ordinis diui patris Benedicti, vir deuotus & eruditus, & regularis obſeruātiæ cuſtos & amator præcipuus, qui antea multis annis apud S.Matthiam apoſtolum Treuiris,& diuum Martinum Coloniæ,Prioris geſſit officium: cum eſſet B.Mariæ ſemper virginis ardentiſſimus amator,ſcripſit in ipſius honorem aperto ſermone celeberrimū volumen,ſumpta de ſingulis membris eius(ſub typo botri)materia laudis,cui aptiſſimum titulum impoſuit,

De vinea dn̄i Sabaoth	lib.1.	Fundamēta eius in mōtib
Exercitium nouitiorum	lib.1.	Videte vocationem veſtr
De præparatione ante Miſſam	lib.1.	Dn̄s noſter Ieſus Chriſt⁹
De ruina ordinis,orationē ſeu	lib.1.	Cecidit corona capitis
De cauſis ruinæ,orationem	lib.1.	Capite nobis vulpecul
De cura paſtorali, orationē	lib.1.	Beatus ſeruus quem inue

Et varias collationes in capitulis.

Moritur ſub Frederico imperatore tertio,& Innocentio pontifice octauo,anno domini 1486.indictione quarta,octauo Calendas Ianuarij,ſepultus in abſide dextera chori ante altare ſancti Benedicti verſus ambitum.

STephanus de Caieta Neapolitanus,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,& vtriuſq; iuris profeſſor & interpres doctiſſimus,ingenio acutus,& ad diſputandas ſoluēdaſq; quæſtiones ſcripturarum ſatis idone⁹, eloquio clarus atq; compoſitus, ſcripſit ad Iohannem Baptiſtam de Bentiuolis de Saxoferrato, Ferdinandi Siciliæ regis conſilarium, opus celeberrimum,

De ſacramentis lib.7. Ad limina beati Petri
Et quædam alia.
Claruit tempore Frederici imperatoris tertij,& Sixti pontificis 4. anno domini 1470.

GEorgius Molitoris Nurembergenſis,natione Teutonicus,vir in diuinis ſcripturis longo ſtudio exercitatus & egregie doctus,atq; in philoſophia ſcholaſtica (quam Ariſtotelicã vocant)non mediocriter eruditus,ingenio acer,vita pclarus,q in gymnaſio Erfordenſi theologiam pluribus annis publice docuit,& magnam eruditionis ſuæ laudem reportauit: ſcripſit ingenij ſui quædam præclara opuſcula, quibus memoriam ſui poſteris commendauit.E quibus ſubiecta feruntur:
Super ſententias lib.4. De paſſione domini lib.1.
Sermones multi lib.1.
Quæſtiones variæ.
Et alia complura.
Moritur ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1484.indictione ſecunda.

BArtholomæus (†aliàs Baptiſta) cognomento Platina, patria Cremonenſis,apoſtolicus qndam abbreuiator,vir vndecunq; doctiſſimus, philoſoph⁹ & rhetor celeberrimus,ingenio ſubtilis & vehemens,eloquio diſertus & mulcens, animo conſtans & validus,multas à Paulo papa ſecundo calamitates ſuſtinuit, adeo vt bonis omnibus & dignitate ſpoliatus,poſt eculei ſuſpenſionem in carcerem crudeliſſime detruſus,vſq; ad mortem ipſius Pauli detentus ſit. Qui à Sixto mox liberatus,ad imitatione Eutrandi Ticinenſis diaconi,à Berengario rege Italiæ ſimilia paſſi, Pauli mores & vitia per antipodoſim non inſulſe notauit. Scripſit enim ad Sixtum pontificem quartum
De geſtis Romanorum pontificũ lib.1.
De naturis rerum lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Et quædam alia.

†Eius eſt & Panegyricus in laudẽ Beſſariõis epi Sabini &c. Oratio ad Paulum ſecundum Pontificem Maximum de pace Italiæ componenda,atq; de bello Turcis indicẽdo. De honeſta voluptate lib.10.De falſo & vero bono dialogi 3. Contra amores dialogus 1.De vera nobilitate dialo.1.De optimo ciue dialogi 2.
Mo-

Moritur Romæ ex peſte, ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto pontifice quarto, anno domini 1481. indictione 14.

NIcolaus de Wachenheim, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia egregie doctus, ingenio excellens, & clarus eloquio, qui in Heidelbergenſi gymnaſio per annos ferme quinquaginta, docendo, legendo, ac diſputando, velut princeps theologorũ in maximo precio fuit: ſcripſit non ſpernendæ lectionis opuſcula, quibꝰ nominis ſui memoriam etiam poſteritati commendauit. E quibus ad me pauca peruenerunt:

Quæſtiones ſententiarum lib. 1.
Sermones multi lib. 1.
Collationes plures & orationes lib. 1. Quia approbante ſacri
Et quædam alia.

Claruit Heidelbergæ ſub Frederico imperatore tertio, anno dñi 1480. iam valde ſenex, & ſub Sixto pontifice quarto, ante hoc ferme ſeptennium mortuus eſt.

MIchael de Mediolano, ordinis fratrum Minorum, in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis literaturæ non ignarus, ingenio ſubtilis, vita & conuerſatione præclarus, in declamandis ſermonibus ad populum celeberrimæ opinionis: ſcripſit ad vtilitatem eorum qui declamationibus vacant, non ſpernenda opuſcula, quibus etiam poſteritati nomen ſuum notificauit. De quibus extant:

Sermones de tempore lib. 1. Sermones de ſanctis lib. 1.
Sermones per aduentum lib. 1.
Sermones de pœnitentia per quadrageſimam lib. 1.
Sermones de peccatis lib. 1. Sermones de 10. præceptis, lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit ſub Frederico imperatore tertio, anno domini 1480. Et ſub Innocentio papa octauo moritur.

SIxtus papa quartus, natione Ligur, ex Sauona vrbe maritima natus, Frãciſcus antea vocatus, ordinis fratrum Minorum miniſter generalis, ſedit poſt Paulum ſecũdum in cathedra Petri annis tredecim, vir in diuinis ſcripturis eruditꝰ, & diſputator egregius, amator cleri, religioſorũ ꝓmotor & benefactor ſingularis, eorum maxime quos vita obſeruantialis commendabat, quem Paulus papa ſemel diſputantem audiens, tantum admiratus eſt, vt eum

cardinalatus honore dignũ fecerit:ſcripſit ante põtificatum quæ-
dam præclara opuſcula,e quibus iſta feruntur.

De futuris cõtingentibus lib.1. De potentia Dei lib.1.
De ſanguine Chriſti lib.1. De conceptione S.Mariæ lib.1.
Et quædam alia.

Moritur ſub Frederico imperatore tertio,anno domini 1484.in-
dictione ſecunda.

IOhannes Conſobrinus,Portugalenſis natione,ordinis fratrum B.Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſim⁹,& ſecularis literaturæ ac iuris canonici non ignarus,ingenio excellens,in declamãdis ſermonibus ad populum celeberrimæ opinionis,contra inimicos fidei primum in Anglia, ac deinde in Portugalia magnos & efficaces latratus dedit, hæreſes & errores quàm plurimos diſputando,prædicando, ſcribẽdoq́ reprobauit & confutauit:ſcripſit ad inſtantiam præpoſiti regalis collegij diuæ Mariæ de*Amhten in Anglia,inſigne opus tripartitum,de contractibus & commutationibus,quod prænotauit

De iuſtitia commutatiua lib.4. Sermones varios lib.1.
Et quædam alia.

Conflatum Franciſci Maronis,grato compendio breuiauit.
Claruit anno domini 1475.Et ſub Sixto pontifice quarto,Vlyxbonæ pro fide intoxicatus moritur.

HEnricus cognomento Prudens,ordinis Carthuſienſium,Prior domus vallis iuxta Brugas in Flandria, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,ingenio clarus, vita & cõuerſatione deuotus,& Deo ſingulariter deditus, ſcripſit pro inſtitutione religioſorum quædam præclara opuſcula,quibus nomẽ ſuum poſteris notificauit.De quibus extat opus celeberrimum, deuotioni maxime congruum, & in tres partes ſecundum differentias ſtatuum,incipientium,proficientium,& perfectorum,diuiſum,per modum dialogi,in quo collocutores introducuntur,angelus & monachus,Ieſus & pater cœleſtis,Maria amoroſa ſanctarum ſocrus animarum,ipſumq́ prænotauit

Tetralogum deuotionis lib.3.
Et quædam alia.

Moritur in noua domo S.Sophiæ Cõſtantinopolitanæ prope Buſcumducis,in qua ꝑ aliquot annos Prioris geſſit officium,ſub Frederico imperatore tertio,anno domini 1484. indictione ſecunda.

Fran-

FRanciſcus Diedus nobilis patritius Venetus, vir tam in diuinis ſcripturis, quàm in ſecularibus literis egregie doctus, philoſophus & rhetor, doctrina & eloquentia inſignis, iuris pontificij & ciuilis celeberrimus interpres, & reipublicæ Venetæ amator & tutor indefeſſus: ſcripſit tam metro quàm proſa quædam præclara opuſcula, quibus memoriam ſui poſteritati commendauit. E quibus iſta feruntur:

Hiſtoria ſancti Rochi confeſſoris lib. 1.
Orationes & variæ epiſtolæ.
Et quædam alia.

Moritur Veronæ ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1483. indictione prima.

RVdolphus Agricola de Groningen, natione Friſo, vir in ſecularibus literis eruditiſſimus, & diuinarum ſcripturarum non ignarus, philoſophus, rhetor & poeta omnium ſui temporis celeberrimus, Græci & Latini ſermonis peritus, & Hebraicæ linguæ non ignarus, ingenio excellens, ſermone diſertus, Iohannis Camerarij de Dalburg Vormatienſis epiſcopi, viri æque doctiſſimi, quondam præceptor, in gymnaſio Heidelbergenſi docendo & ſcribendo principatum facile obtinuit inter omnes etiam cuiuſcunque facultatis doctores: ſcripſit quædam ingenij ſui excellentiſſima opuſcula, quibus nomen ſuum immortalitati conſecrauit, & poſteritati reliquit. De quibus extant ſubiecta:

Vita Franciſci Petrarchæ lib. 1.
Carmen de ſancta Anna lib. 1. Anna parens ſummę ge
Dialectica ſubtiliſſima lib. 3.
Epiſtolæ & orationes variæ lib. 1.

Varia inſup & elegātiſſima carmina edidit, qbus ingeniū ſuū ppe diuinū oſtēdit. Traſtulit ex Hebraico Pſalterium, ex Græco q̄dam opa Platonis. Dionyſii Areopagitæ volumina traducere incipiens, morte immatura pventus, imperfecta reliquit. ſcripſit etiam alia. Morit Heidelbergæ mēte in Deū porrectiſſima, ſub Frederico imperatore 3. & Innocentio papa 8. anno domini 1485. indictione 3. Cui Hermola⁹ Barbar⁹ pͥarcha Aqlegiēſis hoc epitaphiū ſcripſit:

Inuida clauſerunt hoc marmore fata Rudolphum
  Agricolam, Friſii ſpemq́ꝫ decusq́ꝫ ſoli.
Scilicet hoc *viuo meruit Germania, quicquid
  Laudis habet Latium, Græcia quicquid habet

Se-

Sepultus eſt Heidelbergæ apud fratres Minores, nō ſine iactura Latinarum literarum.

TIlmānus ordinis canonicorum regularium ſancti Auguſtini, (præpoſit⁹ cœnobij diui martyris Chriſtophori in Rauēgirſburg, in fine Moguntinæ diœceſis, iuxta Herciniam ſyluam, quæ à Rheni flumine caudam dirigit verſus Mediomatrices & Treuiros, in loco qui ab antiquo Receſſus Hunorum appellatur) natione Teutonicus, in diuinis ſcripturis ſtudioſus, vita & conuerſatione deuotus, ſcripſit ſimplici & aperto ſermone pro fratrū ędificatione quædam plena deuotionis & charitatis opuſcula, quibus ingenium exercitauit. E quibus extant iſta:

De vinea ſpiritali	lib. 1.	Mirarer chariſſime
De inſtitutione nouitiorum	lib. 1.	Ingreſſus chariſſime

Et quædam parua exercitia.

Moritur ſenex & plenus dierum, ſub Frederico imp. 3. & Innocētio papa 8. anno domini 1485 indictione tertia.

HEnricus Arnoldi, natione Saxo, ꝓfeſſione monachus Carthuſieñ domus Baſileeñ, vir religione deuotus, ingenio clarus, affectu ſyncerus, moribus grauis, eloquio dulcis, conuerſatione affabilis, pius, manſuetus, exemplo fulgidus, in ſacris literis plurimum exercitatus, & pontificij iuris non ignarus: qui cum officio notariatus in ſacro Baſileenſi concilio multis annis fungeretur, fidelis, iuſtus ac prudens, cunctorū teſtimonio probatus eſt. Hic tandem omnia cernēs eſſe vanitatem, vniuerſa pro Chriſti amore contempſit, clauſuram Carthuſienſiū eligens & ingrediens, vbi in Priorem eiuſdem domus præfectus, multis annis ſubditos ſibi monachos, conuerſos, cæteroſq; paterno amore proſequens, in pace ac tranquillitate laudabiliter rexit. Scripſit opuſcula multa valde deuota atque ſalubria, e quibus ea quæ ad notitiam noſtram peruenerunt, ſubiecta ſunt:

Multę de diuerſis ſanctis orōnes deuotæ	lib. 1.	Orōnes ſequētes
Sermones plures	lib. 1.	
Hiſtorię de diuerſis ſanctis	lib. 1.	
Cōcordantia Euāgeliſtaꝝ de paſſiōe dñi	lib. 1.	
Meditationes de vita Chriſti	lib. 1.	
De cōceptione immaculatę virginis Marię	tract. 1.	
De nouitiorum inſtructione	tract. 1.	
Dialogus inter Ieſum & Mariam	tract. 1.	

Dia

Dialogus de exercitijs ſanctis, inter ſanctam Margaretam & eius ſeruulum tract.1.
Alius dialogus inter eoſdem de cruce tract.1.
De cõmendatione charitatis tract.1. Charitatis excellentia
De ſácta hũilitate ſub forma orõ. tract.1. Humilitatis perfecta
Iterum de humilitate tract.1. Fratres chariſſimi hu
Chronica domus Carthuſienſium in Baſilea tract.1.
Feliciter migrauit ex hac vita ſub Frederico tertio Romanorum imperatore, anno domini 1487.

IVdocus de Calwe, natione Teutonicus, patria Sueuus, vir in diuinis ſcripturis longo ſtudio exercitatus, & ſcholaſticæ philoſophię non ignarus, ingenio promptus & vehemens, in gymnaſio Heidelbergenſi, legendo, docendo & prædicando, multis annis in precio fuit: vbi etiam iuxta morem, in eccleſia Sancti Spiritus prædicatoris aliquandiu geſſit officium: ſcripſit quoſdam (vt ferũt) tractatus non abijciendos, ſed ad notitiam noſtræ lectionis non venerunt. Extant eius de diuerſis
Sermones varij lib.1.
Vocabularius prædicantium lib.1.
Et varij tractatus.
Claruit ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno dñi 1480. Et ſub Innocentio papa 8. ante hoc trienniũ moritur.

NIcolaus de Crutzennach, natione Teutonic⁹, ex diœceſi Moguntineñ & comitatu Spanheimẽſi, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio ſubtilis, vita præclar⁹, diſputator acutus, & declamator ſermonum egregius, qui in gymnaſio Viennenſi theologiam multis annis publice docuit, & tam apud ſcholaſticos ibidem q̃ imperatorem Fredericum tertium, magnam eruditionis ſuæ & laudem & mercedẽ obtinuit: ſcripſit quædam præclara opuſcula, quibus nomen ſuum poſteris notificauit. E quibus iſta feruntur:
Quæſtiones ſententiarum lib.4.
Sermones varij lib.2.
Collationes & orationes multæ lib.1.
De conceptione ſanctæ Mariæ lib.1.
Et alia complura, quæ cum vſq; ad mortem celauerit, ad notitiam noſtræ lectionis necdum venire potuerunt, quæ tamen indies ventura ſunt. Moritur Viennæ in Auſtria ſub Frederico imp̃atore ter

tio,& Innocẽtio papa 8.anno domini 1491.indictione nona.

PEtrus Scotus,natione Teutonicus,patria Argentinenſis,canonicus ſancti Petri ibidem,vir in diuinis ſcripturis exercitatus, & in vtroq; iure doctiſſimus, atq; in cæteris humanitatis artibus valde eruditus,philoſophus,rhetor & poeta celeberrimus,ingenio excellens,vita & conuerſatione pręclarus:ſcripſit tam metro q̃ proſa quædam pudica elegãtiſſimaq; opuſcula, quibus ſe poſteris commendauit.De ſanctis Iohann.Baptiſta,Euangeliſta,& Chryſoſtomo,ſcripſit pulchrum & delectabile opus

Carmine elegiaco, lib.1.
Laudes Iohannis Gerſon lib.1. Iohannes Gerſon pari
Epiſtolas elegantiſſimas lib.1.

Carmina inſuper & diuerſa, & compunctioni legentis non cõtraria,ſed probe apta & congrua,vario metroꝝ genere compoſuit. Moritur Argentinę,in eccleſia ſancti Petri ſepultus,ſub Frederico imperatore tertio,& Innocẽtio papa octauo,anno domini 1491.indictione nona, ætatis vero ſuæ triceſimoprimo. Conſummatus in breui,impleuit tempora multa:& ſublatus eſt, ne malitia mutaret intellectum eius.

NIcaſius de Voerda Mechliniẽſis,natione Teutonicus,patria Brabantinus,captus à tertio ætatis ſuæ anno oculis, & ob id elementoꝝ quoq; omnium naturaliter penitus ignarus,velut grande miraculum,ſecundũ noſtra tempeſtate Didymum Alexandrinum exhibuit,dum in omni doctrina & ſciẽtia tam diuina q̃ humana eruditiſſimus euaſit.Nam in gymnaſio Colonienſi,vbi & mortuus eſt,iura publice docuit: libros vtriuſq; iuris quos nunquam vidit,auditu didicit,tenuit mẽte,aperte recitauit.In vniuerſitate Louaniẽſi gradum magiſterij in artibus primo ſuſcepit,ſcholas poſtea aliquanto tempore in Mechlinia rexit: deinde ad Louanium reuerſus,in ſacra theologia licentiatus conſtituitur,& ſingulari diſpenſatione apoſtolica ſacerdos ordinatur,prædicat publice, audit confeſſiones, ad altare miniſtrat, euãgelium cæcus corã omnibus(mente vtens pro libro)recitat: tantum ad altare diuina per ſe non celebrat.Poſtremo in Colonienſi academia omniũ doctorum conſenſu doctor canonici iuris factus eſt,& legum quoq; imperialium cautus interpres, edidit celeberrimum opus, quod in eadem vniuerſitate Colonienſi multis excipiẽtibus extraordinarie legit,

Super inſtitutis lib.4. Quia ea quæ bene in

Su

Super ſententias lib.4. Sermones varios lib.1.
Quæſtiones diuerſas.

Scripſit ad me quaſdã nõ inelegãtes epiſtolas, in quaꝝ vna ſatis copioſa, omnẽ hiſtoriã ſuæ fortunæ cõtexuit, & ſe ꝑdicta opuſcula feciſſe, interrogatus pridẽ à me, humiliter cõfeſſus fuit.

Morit Coloniç, in maiori eccleſia ſepult⁹, ſub Frederico imp.3. anno domini 1491. indictione X. ſeptimo Calendas Septembris.

CHriſtophorus Porſena Romanus, Prior S. Albinç de Vrbe, ordinis fratrum eremitaꝝ S. Guilhelmi, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus & valde eruditus, Græcæ & Latinæ linguæ peritiſſimus, quippe qui ab ineunte çtate eas literas imbibit in Grçcia ipſa & ſub Græcis præceptoribus, vt ex Græcia natus videretur, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio, ſcripſit inter cætera

Epiſtolaꝝ ad diuerſos lib.1.
Et alia complura.

Vertit in Latinũ Origenis contra Celſum philoſophũ libros 8. ad Sixtũ pontificẽ 4. Sermones ꝙꝫ diui Iohannis Chryſoſtomi morales, numero qnqꝫ & XX. ꝗs dicauit Marco Barbo cardinali ſancti Marci. Sed & quçdã Theophylacti Bulgariç archiepiſcopi opuſcula cum aliȷs ꝑbelle conuertit, ac Latinis legenda donauit.

†Tranſtulit etiam ſequentium ſcriptorum volumina:
Procopiȷ Cæſarienſis de bello Gothorum lib.3.
Et Agathiæ Scholaſtici Smyrnæi de bello Gothorũ & aliȷs peregrinis hiſtoriȷs lib.5.
Etiam Athanaſii quædam traduxit.

Moritur Romæ peſte ſublatus, ſub Frederico imperatore tertio, & Innocentio papa octauo, anno dominicæ incarnationis 1486. indictione quarta.

HErmolaus Barbarus, natiõe Venetus, genere patritius, archiepiſcopus & patriarcha Aquilegienſis, & demum ſacroſanctæ eccleſiæ Romanæ epiſcopus cardinalis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & in ſecularibus literis eruditiſſimus, philoſoph⁹, rhetor, poeta, aſtronomus & geometer celeberrimus, Græci ac Latini ſermõis peritiſſimus, ingenio ſubtilis, eloquio diſertus, vita & conuerſatione deuotus atqꝫ præclarus, omniꝗꝫ honore eccleſiaſtico digniſſimus, ab adoleſcentia bonis literis & moribus ſanctis ſtudium & operã impendens, talis ac tantus euaſit, vt ſecundũ non reliquerit. Ab octauodecimo çtatis ſuç anno ſcribere exorſus, multa elegã

tiſſima opuſcula compoſuit, quibus memoriam ſui poſteris commendauit. De q̃rum numero ſubiecta feruntur: Opus perpulchrum

De cœlibatu	lib. 2.	
Caſtigationes Plinianæ	lib. 1.	Qui lucubrationes ſuas
Contra barbaros philoſophos	lib. 1.	
De re vxoria metrice	lib. 1.	
Quæſtiones geometriæ	lib. 1.	
Conueniētia aſtronomię & medic.	lib. 1.	
Præcepta hiſtoriæ conſcribendæ	lib. 1.	
Compendium philoſophiæ	lib. 1.	
Compendium Galeni	lib. 1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib. 1.	
Orationes multiplices	lib. 1.	
Carminū plusq̃ duodecim millia,	lib. 1.	

Et alia complura.

Caſtigationes Plinianas opus grande, quod legatus Venetus Romæ inchoans, patriarcha compleuit, Alexandro pontifici ſexto dicauit, in quo ferme quinque millia librariorum vulnera ſanauit. Cum olim anno domini 86. Moguntiam adſcenſurus, Coloniam præteriret, rogatu Theoderici Flas Nuſſienſis medici, libellū condidit, Quantū aſtronomia medicinæ conueniat. Ad Marcum Antonium Sabellicum hiſtoriographum, librum edidit de conſcribendæ hiſtoriæ præceptis. Rhetoricam Ariſtotelis, & Dialecticam vniuerſam, Dioſcoridem quoq;, interpretatus eſt: & elegias, epiſtolas & orationes metricas vſq; ad carminum duodecim millia (ſicut diximus) compoſuit. In Latinum vertit tractatū patriarchæ Conſtantinopolitani, reſponſalem de fide catholica, ad quæſtiones Mahumetis magni Turcæ. Plutarchum quoq; de Iſide & Oſiride. Et eundem, Quare oracula defecerunt. Ad Arnoldum Boſtium Carmelitam Gandenſem, quoddam Dionyſii Areopagitę opuſculum. Tranſtulit & alia complura. Opus ſuum de re vxoria, continet circiter verſus ſexcentos, in quo diſputat elegantiſſime, vtrum expedi at viro ſapienti ducere vxorem, concludens ꝙ non. Moritur non ſine maxima ſtudioſoꝝ iactura, ſub Frederico imperatore 3. & Alexandro papa 6. anno domini 1495. ætatis ſuæ anno 39. indictiōe 11.

IVnianus Maius Parthenopæus, Neapolitanus, vir certe in ſecularibus literis ſtudioſiſſimus & egregie doctus, diuinarū quoq; ſcripturarū non ignarus, philoſophus & rhetor celeberrimus, inge

ingenio præſtans & clarus eloquio,ſcripſit quædam non contēnendæ lectiōis opuſcula,q̄bus memoriam ſui poſteris reliquit.E q̄bus extat volumen grande & inſigne ad Henricum Acherontinum archiep̄m,Ferdinandi regis Neapolitani confeſſorem,atq; principaliter ad ipſum regem, q̄d ex veterum libris colligens,prænotauit

De priſcorum ꝓprietate verboꝝ lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Et quædam alia.

Claruit ſub Frederico imperatore tertio,& Sixto pontifice quarto,anno domini 1480.Et incertum habeo an adhuc viuat.

BEnedictus Capra Peruſinus,vir in vtroq; iure celeberrime doctus, & tam diuinis ſcripturis quàm philoſophorum præceptis ꝓbe exercitatus, ingenio ſubtilis & diſputator egregius, multarumq; rerum antiquarū,nouarumq; peritia inſignis, in gymnaſio Peruſino iura multo tempore publice docuit,& magnam eruditionis ſuæ famam acquiſiuit.Scripſit inter cætera

Super decretalibus lib.5. Conſilia quoq; plura lib.1.
Et quædam alia.

Claruit ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto,anno domini 1480.

IOhannes Andreas epiſcopus Alerienſis,apoſtolicæ bibliothecæ ſecretarius,Nicolai Cuſæ cardinalis quondam contubernalis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus,& in ſecularibus literis eruditiſſimus, iurecōſultus & orator eloquētiſſimus,ingenio excellens, vita & conuerſatione præclarus,ſermonis tam Græci quàm Latini peritus:ſcripſit quædam non mediocris authoritatis opuſcula, quibus memoriam nominis ſui cum gloria trāſmiſit ad poſteros. De quorum numero ſubiecta feruntur:

In quartum decretalium lib.1. De vſu feudorum lib.1.
De appellationibus lib.1. Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Et alia complura.

Moritur ſub Frederico imperatore tertio,& Innocentio papa 8.anno domini 1493.indictione vndecima.

IOhannes Campeius Bononienſis, iureconſultus celeberrimus, & tam in diuinis ſcripturis quàm in philoſophia ſeculari non mediocriter doctus,ingenio excellēs & clarus eloquio,q in gymnaſio Bonon̄ multo tempore iura publice docuit,vbi diſcipulos & multos & clariſſimos erudiens, magnum ſcientiæ ſuæ fructū re-

portauit & laudem: ſcripſit in ea facultate multos egregios (vt ferunt) cõmentarios atq; tractatus, qbus nomẽ ſuũ poſteritati commẽdauit. Sed nihil eorũ ad manus noſtras puenit. Fert eius inſignis
De dote tractatus, lib. I.
Et conſilia perpulchra, cum aliis multis.
Claruit ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto, anno domini 1484. Et neſcio ſi adhuc ſuperſtes ſit.

DOminicus Bolanus, natione Venetus, vir in diuinis ſcripturis exercitatus, & in ſecularibus literis egregie doctus, philoſophus & rhetor non abiiciendus, ingenio acer & vehemens, ſermone compoſitus: edidit nonnulla ingenii ſui præclara opuſcula, quibus ſe deuotum fidelemq; Chriſtiani nominis cultorem exhibuit, & memoriam ſui poſteris commendauit. De quib9 ego tñ vidi opuſculum inſigne contra Marianæ puritatis detractores, qd dicauit Nicolao Marcello, primo & ſeptuageſimo duci Venetorũ,
De conceptione ſanctæ Mariæ lib. I. Non paruo dolore
De cæteris nihil vidi.
Claruit Venetiis ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa 4. anno domini 1484. Audio adhuc eum haberi ſuperſtitem.

FRanciſcus Niger presbyter Venetus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, artium & philoſophiæ profeſſor doctiſſimus, poeta & orator non futilis, ingenio præſtans, ac diſertus eloquio: ſcripſit ingenii ſui varia opuſcula, quibus nomẽ ſuum notificauit poſteritati. E qbus extat opus non ſpernendũ, ſed magnis attollendũ laudibus, ad Leonardũ Bottã equitem Mediolanẽſem,
Grammatica prænotatum, lib. 14. Ab Anneo Seneca lit
Feruntur & eius epiſtolæ.
Et quædam alia.
Claruit Venetiis ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa 4. anno domini 1480. Neſcio ſi adhuc ſuperſtes ſit.

IAcobus de Stralen, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia egregie doctus, ingenio excellens & clarus eloquio, qui in gymnaſio Colonienſi theologiã multis annis glorioſe docuit, & magnas eruditionis ſuæ laudes ab omnibus commeruit: ſcripſit multa præclara opuſcula, lecturas & varias quæſtiones, de quibus duntaxat vidi
In Apocalypſin Iohannis lib. I. Vidit Iacob in ſomno
De aliis nihil vidi.

Cla-

Claruit in Colonia Agrippina ſub Frederico imperatore tertio, & Innocentio pōtifice octauo, anno domini 1490. ſenex valde, annos habens ætatis circiter octoginta. Et credo eum adhuc haberi ſuperſtitem.

MArſilius Ficinus, natiōe Italus, patria Florentinus, vir in ſecularibus literis eruditiſſimus, & diuinarum ſcripturarum non ignarus, philoſophus & rhetor celeberrimus, vtraq; lingua pitiſſimus, Platonicæ theologiæ vnicum decus, ornamentū & corona: ſcripſit ornato ſermone multa pclara opuſcula, qbus excellētis ingenij ſui venā poſteris oſtendit. De quibus ſubiecta ferūtur:

Theologia notabilis	lib.1.	Quemadmodū in pmc
De intellectu & intelligentia	lib.1.	
In conuiuium Platonis	lib.1.	Plato philoſophorum pr̄
Epiſtolarum	lib. plures.	

Et alia complura.

E Græco autem multa trāſtulit in Latinum. Ad Petrū Medicem Florentinum, quinquagintaſex Platonis tractatus vertit. Mercurium quoq; Triſmegiſtum de poteſtate & ſapientia Dei. Librum Xenocratis Platonici de morte, ad eundem Petrum Medicem. Ad Iohannem Caualcantem, Speuſippi, Alcinoi, & Pythagoræ opuſcula traduxit. Ad eundem, librum Alcinoi Platonici de doctrina Platonis. Alia inſuper complura & traduxit, & ſcripſit, quæ ad notitiam noſtræ lectionis minime venerunt.

Claruit Florētiæ ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto quarto ac Innocentio octauo Romanis pontificibus, anno domini 1490. Et credo eum adhuc eſſe in humanis.

RVpertus de Licio, epiſcopus * Aquilæ Marſorum ſeu * Aprucij vrbis, ordinis fratrum Minorum, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis literaturæ non ignarus, ingenio excellens, eloquio dulcis & compoſitus, vita & conuerſatione præclarus, declamator ſermonum celeberrimus, & vniuerſo Chriſtiano in orbe famoſus, qui verbo & exemplo multos ab iniquitate cōuertit: ſcripſit ad ædificationē legentiū, & maxime pdicatorum verbi diuini, qdam præclara volumina, de qbus feruntur ſubiecta:

Sermones de tempore	lib.1.	Nox præceſſit &c. verba
De laudibus ſanctorum	lib.1.	Non glorietur ſapiēs in
De pœnitentia per qdrageſimam	lib.1.	Multi ſūt vo. &c. ppter
De peccatis quoq;	lib.1.	Et quædam alia.

Cla=

Chronica ſui ordinis lib.1. De ruina Romani imperij lib.1.
De monte Sina lib.1. Vita Mechtildis lib.5.
Chronica Ferrarieñ lib.1. Sermones varij lib.1.
Epigrammata admodum multa edidit atq; diuerſa,quæ indies publicanda ſperamus. Cõuertit etiam de Græco in Latinũ,ſermones B.Iohãnis Chryſoſtomi cõplures,& alia multa nobis incognita. Viuit adhuc apud Ferrariam,& varia conſcribit ſub Maximiliano Romanorũ rege clementiſſimo,anno dñi q̃ hæc ſcribimus, 1494.

PEtrus Brutus,natione Venetus,epiſcopus Catharenſis,vir certe in diuinis ſcripturis eruditiſſim⁹, & in ſecularib⁹ literis egregie doctus,ingenio excellens,ſermone diſertus,vita & conuerſatione præclarus, Hebraicæ ac Latinæ linguæ peritus, qui ꝓ confirmatione fidei Chriſtianæ,multa contra perfidos Iudæos diſputationum certamina ſemper victor exegit: ſcripſit inter cætera ingenij ſui opuſcula,ad ſenatum Vicentinum opus celeberrimum & inſigne,ſanctarũ ſcripturarũ authoritatibus copioſe inſtructum,
Aduerſum Iudæos lib.1. Lectitanti mihi pluri
Et quædam alia.
Claruit ſub Frederico imperatore tertio,anno domini 1485.Et neſcio ſi adhuc viuat.

HVbertinus Clericus Creſcẽtinas, vir in ſecularibus literis eruditiſſimus,& diuinarum ſcripturarum non ignarus,philoſophus,rhetor & poeta inſignis, & vtriuſq; linguæ peritiſſim⁹, ingenio excellẽs,& diſertus eloquio, qui in celeberrimo gymnaſio Papienſi ſeptem annos maxima cum audientium & attentione & vtilitate publico legit ſtipendio: ſcripſit tam metro q̃ proſa multa præclara opuſcula,de quibus extant ſubiecta:
In epiſtolas Ciceronis lib.16. Huius voluminis epl'as
In Officia eiuſdem lib.3.
In metamorphoſin Naſonis lib.1.
Epiſtolarum quoq; lib.1. Carmina multa lib.1.
Claruit ſub Frederico imperatore tertio,anno domini 1480. Et neſcio an adhuc viuat.

GVilhelmus de Aquiſgrano, natiõe Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio ſubtilis,eloquio ſcholaſticus,vita & conuerſatione præclarus,qui olim in eccleſia Baſileenſi prædicatoris geſſit officium: ſcripſit multa & commẽdanda opuſcula,quibus memoriam ſui po

ſteris commendauit. E quibus in gymnaſio Erfordenſi quædã cum omnium attentione & laude publice legit. Scripſit autem

In euangelium Iohannis	lib. 1.	
In canonem Miſſæ	lib. 1.	
De paſſione Domini	lib. 1.	Ieſum tradidit volun
Quæſtiones diſputatas	lib. 1.	
Itinerarium terræ ſanctæ	lib. 1.	
Sermones varios	lib. 1.	

Et alia complura.

Claruit ſub Frederico imperatore tertio, & Sixto ſummo pontifice 4. anno dñi 1485. Et credo eum adhuc viuere.

IOhannes de Lapide, natione Teutonicus, ordinis Carthuſiẽſis, monachus domus Baſileenſis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & ſecularis literaturæ non ignarus, ingenio excellens, eloquio diſertus, vita & conuerſatione præclarus: qui olim in gymnaſio Pariſienſi magiſterium in artiũ facultate aſſecutus, pluribus annis rexit in eadem, ſtudiumq́ſ ſacrarum literarum docendo, legendo ac diſputando diligenter ꝑſequens, doctorali dignitate in ſchola theologorum decorari meruit. Hic doctrinam eorum Pariſienſium qui Reales appellantur, primus ad Baſileẽſium vniuerſitatem tranſtulit, ibidemq́ſ plantauit, roborauit, & auxit. Inter præcipuos quoq; Tubingenſis ſtudij inceptores & authores vnus extitit. Qui deniq; poſt liberam plurium beneficiorum dimiſſionem, ad cãnonicatum & prædicationis officium inſignis eccleſiæ Baſileenſis vocatus fuit, ac tandẽ paucis lapſis annis, oĩa pro Chriſti amore relinquens, ſacri Carthuſienſis ordinis habitum induit. Hic multa præclara ſcripſit opuſcula, quibus ſe & præſentibus vtilẽ, & futuris memorabilem fecit. Paucorum ex his nobis copia obuenit. Extãt tamen quæ ſequuntur:

Introductorium grammaticæ	lib. 1.	Cũ grãmatic
Dialogus de arte punctandi	lib. 1.	Diſcipul' ſal
De propoſitionibus exponibilibus	tract. 1.	Vt à iuueni
De arte diſſoluendi ſophiſtica argumẽta	tract. 1.	Qm̃ ad omnẽ
Explanatio oĩm librorũ logicæ Ariſtotelicę	lib. 1.	Inueſtigare
Explanatio librorũ Phyſicæ eiuſdem	lib. 1.	Liber Phyſi
Explanatio 6. librorũ metaphyſicę eiuſdẽ	lib. 1.	Quia prima
De his q̃ ad dignũ ſacerdotem exigunt	tract. 1.	Hõ ad imagi
Reſolutoriũ dubiorũ circa Miſſã occurrẽtiũ,	tra. 1.	Officiũ q̃ntũ

Sum-

Summarium paſſionis Ieſu Chriſti tract.1. Nocte Ieſus
De aſcēſione dñi inter ſermones Meffret ſerm.1. Cōſurge dñe
In ſermones Meffret de conceptione immaculatæ virginis Mariæ, tract.1. Cū dñs ac re
Sermones tam ad cleꝝ q̄ ad populū plurimi lib.1.
Orationes & epiſtolæ variæ lib.1.
Complura quoq; alia, quorum hic non fit mentio.
Multos præterea diuerſorum authorum libros per tractatus & capitula diſtinxit, ſingulis argumenta præmittens, quibus, quæ in illis ſit ſcribentis intentio, dilucide poteſt agnoſci. E quibus ſunt libri Ciceronis de officijs, de amicitia, de ſenectute, de ſomnio Scipionis. Item libri logicæ Ariſtotelis. Libri eiuſdem de anima, & libri Metaphyſicæ. Item libri Effrem diaconi. Libri Iohannis Chryſoſtomi de compunctione cordis. Libri diui Auguſtini de contritione cordis. Liber epiſtolarum eiuſdem. Et omnes fere libri S. Ambroſii epiſcopi. Viuit adhuc in Carthuſia Baſileeñ, & varia componit, multosq; ſuo exēplo & ſcriptis ad ſancta ſtudia ꝓuocat, ſub Maximiliano Romanoꝝ rege clementiſſimo, & ſummo pontifice Alexandro ſexto, anno domini 1494.

ANgelus de Clauaſio, natione Italus, ordinis fratrum Minoꝝ ſancti Franciſci, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & iureconſultus celeberrimus, ingenio præſtans, eloquio clarus, vita & conuerſatione deuotus: fertur quædam præclara cudiſſe opuſcula, quibus nomen ſuum longe lateq; diuulgauit. E quibus extat notabilis Sūma de caſibus, ſimplicibus confeſſoribus (doctis nihilominus occupatis) valde vtilis & neceſſaria, vbiq; iam diſperſa, quæ ex nomine authoris prænotatur
Summa Angelica, lib.1. Angelici ſpirit⁹ & ſi
Additiones in eandem lib.1.
Et quędam alia.
Compleuit hanc Summā ſub Frederico imperatore tertio, & ſummo pontifice Sixto quarto. Et audio eum adhuc eſſe ſuperſtitē, Maximiliano regnum Romanorum & Germanorum gubernante, anno dñi quo nos hæc ſcribimus, 1494. indictione XII.

IAſon de Mayno, patria Mediolanenſis, ducalis ſenator, vir in vtroq; iure doctiſſimus, & tam in diuinis ſcripturis q̄ in cæteris diſciplinis ſecularibus eruditiſſimus, philoſophus clarus, & orator celeberrim⁹, ingenio ſubtilis, eloqo diſert⁹, cōſilio & actiōe prę-

cipuus:fertur quædam præclara cudiſſe opuſcula, qbus ingenium exercitans, etiam memoriam ſui poſteris commendauit. Sed præter orationem, quam Romæ coram Alexandro papa ſexto (quæ & impreſſa circunfertur) habuiſſe dicitur, nihil eorum ad manus noſtras memini peruениſſe. Verum ſicut certo didici, eleganter ſcripſit

Super tit. de acci. in inſtitutis lib. 1.
Super Codice quoque lib. 9.
Super ff. varia ſcripſit lib. 50.
Orationes & Epiſtolas.
Et quædam alia.

Claret hodie apud pricipes Mediolanēſes maximo in precio, ſub Maximiliano Romanorum rege clariſſimo, & Alexandro ſummo pontifice ſexto, anno domini quo hæc ſcripſimus, 1495. indictione vndecima.

LAurentius Burellus Diuionēſis, ordinis fratrum B. Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularib⁹ literis egregie doctus, ingenio excellēs, & clarus eloquio, metro exercitatus & proſa: ſcripſit vtroq; genere quædam præclara volumina, quibus nomen ſuum notificauit. E quibus iſta feruntur: Opus celeberrimum in laudem Heliæ patriarchæ Carmelitarum, quod prænotauit

Heliadem, lib. 1.
De illuſtribus viris ſui ordinis lib. 1.
Et alia complura.

Viuit adhuc magno apud ſuos in precio, multa ſcribens & condēs ſub Maximiliano Romanorum rege inuictiſſimo, & Alexandro ſummo pontifice ſexto, anno domini 1494.

CHriſtophorus Landinus, natione Italus, ciuis Florētinus, vir ſecularium literarum apprime eruditus, philoſophiæ etiam ac diuinæ paginæ non ignarus, longis annis muſarum cathedræ præfuit, publicoq; munere poeticam edocuit, ingenio præclarus. Scripſit opera magno in precio apud omnes habita, præcipue

In P. Virgilium Maronem commentarios.
Item in Q. Horatium commentarios.
Camaldulenſes.
Ethicam.

Fertur adhuc florere apud ſuos Florentinos, quos omnis literaturę exornat floribus.

La-

IAcobus Pergomenſis,ordinis fratrum eremitarum S.Auguſti-
ni,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & erudit⁹, & in ſecularium
literarum diſciplinis nobiliter doctus,ingenio præſtans,eloqo
diſertus,vita & conuerſatione præclarus, hiſtoriographus celeber
rimus:ſcripſit quædam luculentiſſima opuſcula,quibus poſterita-
tem memoriæ ſuæ fecit obnoxiam.E quibus extat opus hiſtoriaꝝ
ab initio mundi,vſq; ad annũ domini 1486.volumen grãde & inſi-
gne,q̊d multo & diuturno labore ex diuerſis cõportans,ꝑnotauit

Supplementum chronicarum,	lib.15.	Pro Ciceronis veſtri

De alijs nihil vidi.

Viuit adhuc apud Pergomenſes ſuos in precio,prope ſexagenari
us,ſub Maximiliano Romanorum rege,& Alexandro papa ſexto,
anno domini 1494.

BAptiſta de S.Blaſio de Padua, vir in vtroq; iure peritiſſimus,
& philoſophorum eruditione præclarus, ingenio ſubtilis,&
ornatus eloquio,qui in Patauino gymnaſio iura publice &
egregie docuit,vbi magnam diſcipulorum copiam erudiuit:ſcri-
pſit in ea facultate quædam præclara opuſcula,quibus ingenij vim
præſentibus & poſteris oſtendit.E quibus legi

De priuilegijs dotalibus	lib.1.	Qm̃ circa dotes multa
Correlatiuorum quoque	lib.1.	In hoc ope correlatiuo
Quæſtiones de arbi.c.	lib.1.	In Chriſti noĩe,a.Qm̃
Super prima rubrica decre.	lib.1.	In noĩe dñi nſi Ieſu C.

Scripſit & alia.

†Scripſit quoq; de differentia inter arbitrum & arbitratorem.
Compleuit hæc ipſa opera in gymnaſio Patauino, ſub Frederico
imperatore tertio,& Sixtŏ ſummo pontifice quarto,anno domini
1480.indictione 13.Et credo eum adhuc eſſe ſuperſtitem.

MArcus Antonius Sabellicus,vir vndecunq; doctiſſimus,phi
loſophus,orator & poeta omnium noſtræ tempeſtatis cele
berrimus,Venetias ſua eruditione & libris exornans,inge-
nio excellens,ſermone diſertus, vtriuſque linguæ peritus,ad quem
Hermolaus Barbarus archiepiſcopus Venetus, Aquilegienſis pa-
triarcha,librum de præceptis hiſtoriæ conſcribendæ olim compo
ſuit:ſcripſit tam metro q̃ proſa quædam præclara volumina,qui-
bus nomini ſuo memoriam perpetuam apud poſteritatem com-
parauit.De quibus ego vidi ſubiecta: Tria magna hiſtoriarum vo
lumina à mũdi initio: Ad ſenatum Venetum opus celeberrimum,

ab initio vrbis continens

Hiſtoriam & geſta Venetorum	lib.35.	Scripturus ego ab vrbe
De vetuſtate Aquilegieñ patriæ	lib.1.	Etſi ex omni ſcriptorꝝ
In munitionem Sontiacam car.	lib.1.	Fũditur Illyricis rapid
In Cædem Sontiacam car.	lib.1.	Quo præceps fortuna
In Carnicum incendium	lib.1.	Iam fuſis profecta rotis
In naufragium cymbæ Petri	lib.1.	Fluctuat alma ratis
De rerum artiumq́ꝫ inuentoribus	lib.1.	Inter grata ſoles ſtudij
In originem Vtini, carmen	lib.1.	Hæc ſpatiantis humi
In laudem S.Mariæ, eleg.14.	lib.1.	Virginis alma dies

De cæteris nihil vidi.

Claret hodie apud Venetos maximo in precio, multa ac varia cõponens, ſub Maximiliano Romanorum rege, & Alexandro papa ſexto, anno domini quo hæc ſcribimus, 1494.

HVbertus Leonardus, epiſcopus Darienſis, ordinis fratrum B. Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis literaturæ non ignarus, ingenio præſtans, & clarus eloquio, qui olim in gymnaſio Pariſienſi theologiam egregie docuit: ſcripſit multa commendatiſſima opuſcula, qbus nomen ſuum notificauit cum gloria. De qbus ſubiecta ferũtur: De genealogia nobilium Francoꝝ & geſtis eoꝝ,

Ad Ludouicũ epiſcopũ Leodieñ	lib.1.
In euangelium Lucæ	lib.1.
De regimine principum	lib.3.
De immunitate eccleſiaſtica	lib.3.
Contra hæreticos Niuelleñ	lib.1.
Sermones varij	lib.1.
Quadrageſimale notabile	lib.1.

Et alia complura.

Hic cum eſſet inquiſitor hæreticæ prauitatis contra quoſdam hæreticos Niuellenſes per diœceſim Leodieñ, gladio ſanctiſpiritus eos confutauit & vicit, ſcribens præfatum opus celeberrimũ, octo & viginti propoſitiones principales continens: in quo totidem articulos eorum erroneos, fortiter ac diſerte oppugnãs, reprobauit. Claruit in Germania, vnde & oriundus fuit, ſub Frederico imperatore tertio, & Innocentio papa octauo, anno domini 1490. Et credo eum adhuc viuere.

GAbriel Byel, natione Teutonicus, ordinis eorum qui ſe fra-
res de communi vita, vel in communi viuentes appellãt, vir
in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſeculari philoſophia egre
gie doctus, ingenio excellens, vita & conuerſatione præclarus, qui
gymnaſio Tubingenſi ab exordio ſuæ inſtitutionis præfuit annis
multis, vbi tam in philoſophia quàm in ſacris literis multos diſci
pulos erudiuit: ſcripſit quædam non ſpernendæ authoritatis opu-
ſcula, quibus nomẽ ſuum notificauit. E quibus ordinarie legit in
præfato gymnaſio,

In canonem Miſſæ	lib. 1.	Præmiſſa in cubiculo
De paſſione domini ſcripſit	lib. 1.	
Sermones quoque varios	lib. 1.	

Et quædam alia.

†Epitome pariter & collectorium in 4. libros ſententiarum.

Claret hodie ſenex prouectæq́ꝫ ætatis apud comitem Wirtember
genſem maximo in precio, & quædam ſcribere dicitur, ſub Maxi-
miliano Romanorum rege, & Alexandro papa ſexto, anno domi-
ni quo hæc ſcribimus, 1494.

GEorgius de Gemmingen, natione Teutonicus, præpoſitus &
canonicus Spirenſis inſignis eccleſiæ, vir doctus & nobilis,
vtriuſqꝫ iuris profeſſor, & celeberrimus interpres, ac in cæte-
ris bonarũ artium diſciplinis egregie peritus, philoſophus & rhe-
tor præclarus, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio, metro excellẽs
& proſa: ſcripſit quædam præclara opuſcula, quibus ingenium ſu-
um laudabiliter exercitans, nomen quoqꝫ ſuum poſteritati notifi-
cauit. Celat tamen quæ ſcribit, vt typum inanis gloriæ fugiat, vel
ea quæ ſcripſit, lima maturioris examinis caſtiget. E quib9 tamen
nobis ſubiecta innotuerunt:

De ratione duelli	lib. 1.
De machinis bellicis	lib. 1.
De cura equorum & militum	lib. 1.

Orationes quædam.

Multas præterea epiſtolas tam ad me quàm ad alios edidit, quibus
quantum valeat, tum eruditione, tum eloquentia, tumq́ꝫ multa-
rum rerum experientia, facile depræhenditur ab eo qui eas legerit.
Claret ætate virili in ciuitate Spirenſi, ſacris literis intentus, ac va-
ria ſcribens, ſub Maximiliano Romanorum rege, & Alexandro
ſummo pontifice ſexto, anno domini 1494.

Io-

IOhannes Venetus, ordinis Carthuſieñſium, domus diui Andreæ apoſtoli de Littore apud Venetias, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ingenio pręſtans, vita & conuerſatione deuotus, & regularis obſeruantiæ cultor eximius: ſcripſit ad inſtructionem ſimplicium non contemnenda opuſcula, quibus nomẽ ſuum notificauit. E quibus extat opus præclarum, quod prænotauit,

Noſce te,	lib.3.	Cum nihil iucundius, nihil
De patiẽtia & hũilitate	lib.1.	Fratres in Chriſto chariſſ
Speculum morientium	lib.5.	More bonorum parentum
Corona quoq; ſenum	lib.1.	Dum mens humana
Sermones varij	lib.1.	
Epiſtolæ plures deuotæ	lib.1.	

Et quædam alia.

Claruit Venetijs ſub Frederico impatore tertio, & Sixto papa quarto, & compleuit pręſcripta opera anno domini 1480. indictione decimatertia. Et incertum habeo an adhuc viuat.

IOhannes de Mylbach, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis quoq; philoſophiæ non ignarus, ingenio clarus, ſermone ſcholaſticus, qui olim in gymnaſio Erfordenſi theólogiam multo tempore glorioſe docuit, & plurimos in ea facultate diſcipulos erudiuit: ſcripſit nonnulla p̄clara opuſcula, quibus ingenium ſuum magnifice exercitauit, & notitiam ſui poſteritati commendauit. De quibus ordinarie legit

In epiſtolas Pauli	lib. 15.
Sermones varios	lib. 1.
In laudibus S. Hieronymi	lib.1.
Quæſtiones diuerſas.	Et quędam alia.

Claret Erfordiæ ſenex & debilis, præbẽdarius in cœnobio S. Petri, anno domini quo hæc ſcribimus, 1494.

IOhannes de Arũdine, natione Teutonicus, epiſcopus Vsbiteñ, ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de mõte Carmeli, Dauidis de Burgundia Traiectenſis epiſcopi in pontificalib' vicarius, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, declamator ſermonum egregius, ingenio ſubtilis, vita & cõuerſatione p̄clarus: ſcripſit multa p̄clara volumina, q̄bus nomen ſuũ notificauit. De quibus feruntur ſubiecta:

Lectura notabilis in librum Sapientiæ,	lib.1.
In epiſtolam Pauli ad Romanos	lib.1.

In Be

In Beati immaculati, ſermones	lib. 1.	
Sermones de tempore	lib. 1.	
Sermones de ſanctis	lib. 1.	

Et quædam alia.
Claruit apud Traiectum ſub Frederico imp. 3. & Innocentio papa 8. anno dñi 1490. Et credo eum adhuc haberi ſuperſtitem.

GEorgius Valla Placentinus, vir vndecunq; doctiſſimus, philoſophus, rhetor & poeta celeberrimus, ingenio excellens & diſert⁹ eloquio, qui totam Italiam ſua doctrina modo exornãs, Venetijs vtranq; linguam florentiſſime docet: ſcripſit multa p̄claravolumina, quoꝝ elegantia & vtilitate eruditos viros omnes debitores ſibi merito ſentiat & obnoxios. De q̄bus extant ſubiecta:

De orthographia	lib. 2.	
De quantitate ſyllabarum	lib. 1.	
De figuris oratorum & poetaꝝ	lib. 1.	
In Ciceronem de vniuerſitate	lib. 1.	Platonis liber qui Tim
In eundem de fato	lib. 1.	De fato Ciceronis
In topicoꝝ libr. eiuſdem	lib. 1.	Obſeruantia præcipuaq;
In rhetoricam ad Herennium	lib. 1.	
In Iuuenalem	lib. 1.	Proſpecta pridem mihi
In poeticam Horatij	lib. 1.	
De ratione diſſerendi	lib. 2.	
De rebus expetẽdis & fugiẽdis	lib. 1.	
Epiſtolarum ad diuerſos	lib. 1.	

Orationes variæ.
Et alia complura.
In Latinum vertit ex Græco opuſculum Ariſtotelis de virtute. Eiuſdem Ethicorum libros duos. Opus quoque Nemeſii philoſophi Chriſtiani, de natura hominis. Libellum etiam Athenagoræ philoſophi acutiſſimi, de reſurrectione. Librum quoque dialectices Briſſonis. Tractatum inſuper Galeni medici de hæreſibus medicorum. Eiuſdem introductorium ad medicinam. Problematum quoque Allendri libros quatuor. Et alia multa.

IOhannes Camerarius de Dalburg, epiſcopus Vormatienſis, natione Teutonicus, iurecõſultus celeberrimus, & tam in diuinis ſcripturis q̃ in ſecularibus literis eruditiſſim⁹, Rudolphi Agricolæ viri doctiſſimi quondam auditor, in vtraque lingua peritus, rhetor & poeta clariſſim⁹, ingenio ſubtilis, eloquio diſertus, & mul

ta rerum experientia inſignis,nobilitatem generis ſui moribus & doctrina magnifice illuſtrās:ſcripſit & ſcribit tam metro quàm proſa,quædam excellentis ingenij opuſcula,quæ necdum in lucem venire paſſus eſt,propterea ꝙ reipublicæ negocijs occupatus,ea non vſq; adeo,vt ſui propoſiti erat, perficere potuit. E quibus tamē aliqua nobis innotuerunt:Carmen ſapphicum

De morte Rudolphi Agricolæ lib.1.
De moneta quoque lib.1.
Oratio corā Innocentio papa viij. lib.1.
Carmina & orationes variæ.
Et plures elegantiſſimæ epiſtolæ.

Claret hodie ætate virili in cathedra eccleſiæ Vormatienſis, præſul Deo dignus,& varia cōſcribit,ſub Maximiliano Romanorum rege clementiſſimo, & ſummo pontifice Alexandro ſexto, anno domini quo ad ipſum hæc ſcribimus,1494.

BAptiſta Guarinus Veronēſis,Guarini doctiſſimi viri fili⁹,cuius ſuo loco fecim⁹ mentionem,vir certe patre nō inferior, ſed in omi literatura & diſciplina bonarum artium eruditiſſim⁹, philoſophus,orator & poeta omnium celeberrimus,Græcæ ac Latinæ linguę peritiſſimus,& in vtraque multum facundus:ſcripſit & vertit multa præclara opuſcula,quibus vim & acumen ingenij ſui prope diuini,tam præſentibus q̄ poſteris commēdat. De qbus ſubiecta feruntur:Opus dialogorum perpulchrum

De ſecta Epicurea lib.1.
De ordine docendi lib.1. Etſi Maphęe chariſſ
De regno adminiſtrando lib.1.
In epiſtolas Ciceronis lib.1.
In faſtos Ouidij lib.1.
In Pharſalia Lucani lib.1.
In Catullum poetam lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Orationes quoque plures lib.1.
Et carmina varij generis.
In Latinum vertit ſubiecta:

Ex Xenophōte Ageſilai laudationem, quam & dicauit Hermolao Barbaro ſeniori,epiſcopo Veronenſi.
Orationes etiā quaſdam Demoſthenis & Dionis hiſtorici.
Sed & oṙones nōnullas Gregorij Naziāzeni ad Chriſtū & Mariam.

Et

Et alia cōplura edidit & conuertit, quę ad notitiā meā nō venerūt. Claret vſq; hodie Ferrariæ, vbi patri ſuccedens, iam per annos tres & triginta vtranq; linguam florentiſſime docet, & varia cōſcribit, ſub Maximiliano Romanorum rege,& Alexandro papa VI.anno domini quo hæc ſcribimus,1494. indictione 12. Habet & ipſe filiū Græcæ ac Latinæ linguæ eruditum,auitam diſciplinam ſequentē.

ANgelus Politianus,vir vndecunque peritus atq; doctiſſimus, grammatic⁹ celebris,philoſophus,orator & poeta inſignis, Græco & Latino ad perfectum inſtructus eloquio, ingenio excellens,qui ſua eruditione & doctrina Italiam multo tempore illuſtrauit:ſcripſit & varia & præclara volumina,quibus nominis ſui memoriam poſteris commendauit. De quibus ſubiecta feruntur.

Centuriæ quædam	lib.1.
In errores linguæ Latinæ	lib.1.
Epiſtolæ variæ ad diuerſos	lib.12.

Et quædā alia ſcripſiſſe dicit,quæ ad notitiā meam non venerunt. Hic auſus eſt Iliada Homeri verſu Latinis legendam exhibere. Claret adhuc in Italia,vt accepi, varia cōſcribens, ſub rege Rom. Maximiliano,& Alexandro ſummo pontifice VI.anno dn̄i 1494.

BAptiſta Mantuanus,ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& in ſecularium literarum ſcientia nulli ſecundus, ſacrę theologiæ doctor,philoſophus inſignis,poeta & orator celeberrimus,ingenio excellens,ſermone diſertus,vita & cōuerſatione pręclarus,Latinæ linguæ decus,& Græcæ clarus interpres, metro excellens & proſa:ſcripſit vtroq; ſtylo multa egregia volumina,quibus nomini ſuo per vniuerſum orbem Chriſtianū famā celebrē acquiſiuit.E quibus ſubiecta feruntur:Ad patrem ſuum

De beata vita dialogus	lib.1.	Frater Baptiſta,Petro
Suburbanum,de Bucolicis	lib.1.	Fauſtus adit ſegetes
Parthenices vita	lib.3.	Sancta Palęſtinę repet
De ſancta Catharina	lib.1.	Coſtidis aggreſſi pug
De vita Ludouici Bononieñ	lib.1.	Maxime pontificum
Vita Alberti Carmelitę,ſapphico	lib.1.	Mēſis Auguſti redeūt
De calamitate ſuoꝝ tempoꝝ	lib.1.	Cogimur iſtius mala
Panegyricus Roberti	lib.1.	Semideū veteres inſig
Somnium de eodem	lib.1.	Maxime iuſtitiæ cult
Ad Falconem,epigrāmatum	lib.1.	Debeo,ſed curæ phib

Conſolatio ſuper morte	lib.1.	Deliciæ ſacri fontis ce
De contemptu mortis	lib.1.	Quid mœres,fatumq́ȝ ti
Contra poetas turpiloquos	lib.1.	Sunt qbus eloquij datur
De expugnatione Granatæ	lib.4.	
De patientia, proſaice	lib.1.	
De ortu religionum	lib.1.	
Apologia pro fratre Petro	lib.3.	
Introductorium ſubtilis Scoti	lib.1.	
Orationes elegantiſſimæ	lib.1.	

Epiſtolæ multæ ad diuerſos.
Diuerſi generis carmina.
Et alia complura.
Viuit adhuc in Italia, celeberrima opinione vbiqȝ nominatus, & varia conſcribit,ſub Maximiliano Romanorũ rege,anno domini quo nos iſta compleuimus,1494.

IOhannes Bertram Nuenburgenſis,natione Teutonicus,Georgij Molitoris Nuenburgenſis quondam auditor, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus,ingenio clarus, ſermone ſcholaſticus, primum Erfordiæ, & tunc in gymnaſio Moguntino theologiam publice docens,ac multos erudiens:ſcripſit in ea facultate quædam præclara opuſcula,quibus nomen ſuum notificauit.E quibus extat opus grande

In prologum Bibliæ	lib.1.	Cogitanti mihi in priſt
Collationes multæ ad clerum	lib.1.	
De valore Miſſarum	lib.1.	Reuerendiſſi.in Chriſto

Quæſtiones variæ.
Et quædam alia.
Claret ætate virili in gymnaſio Moguntino, theologiam ordinarie docens, ac varia componens, ſub Maximiliano Romanorum rege clariſſimo,& ſummo pontifice Alexandro ſexto,anno domini quo hæc ſcribimus,1494.

RVpertus Gaguinus,natione Gallus, ordinis S.Trinitatis generalis miniſter,doctor decretorum inſignis,& tam in diuinis ſcripturis q̃ in ſecularibus literis eruditiſſimus, poeta clarus,& orator facundiſſimus,qui Italos ſæpe ſtupidos ſua eloquentia reddidit,ingenio excellens,vita & conuerſatione deuotus: ſcripſit vtroqȝ genere multa præclara opuſcula, quibus nomen ſuum longe lateq́ȝ notificauit.E quibus extãt ſubiecta:Opus inſigni carmi-

mine ad Arnoldũ Boſtium Carmelitam Gandaui morantem,contra Vincentium de Caſtronouo,ordinis Prædicatorum,

De conceptione ſanctæ Mariæ	lib.1.	Eſt mihi mens æquis te
De eadem re,proſaice	lib.1.	Nemo Chriſtianæ reli
De miſera hominis conditione	lib.1.	Inter multa quibus ſe
De arte metrificandi	lib.3.	Quæ de conficiẽdis ver
Orationes multæ elegantiſſimæ	lib.1.	
Epiſtolarum quoque	lib.1.	
Epigrammata innumera.		
Et alia complura.		

Viuit adhuc,Pariſiis apud ſanctum Maturinum reſidens.Et varia ſcribit indies publicanda, ſub Maximiliano Romanorum rege,& Alexandro ſummo pontifice ſexto,anno domini quo nos hæc ſcripſimus,1494.

HAringus Sifridi Sinnama,de Hagis Phriſię oriundus,qui vulgo Hermannus appellatur,natione Teutonicus,vtriuſq; iuris profeſſor & celeberrimus interpres, & tam in diuinis ſcripturis quàm in ſeculari philoſophia egregie doctus,ingenio ſubtilis,ſermone ſcholaſticus, conſilio promptus & ſtabilis, cuius apud principes & eccleſiarum pręlatos magni habetur authoritas,in gymnaſio Colonienſi docendo,ſcribendo,& conſultando facile obtinet principatum:ſcripſit inter alia opus grãde & celeberrimum, titulos legales enucleatiſſime declarans,omnibus in vtroq; iure ſiue in altero ſtudere incipientibus,valde vtile & neceſſarium,

Super titulos Codicis	lib.12.	Etſi verboſitas fine f
Super titu.ff.veteris	lib.24.	Quanq̃ autẽ noua pla
Super titu.ff.infortiati	lib.14.	Sciendum erit hic in
Super titu.ff.noui	lib.12.	Quia ſeptẽ ſunt partes
Super titu.authenticorum	lib.1.	Quanuis cõſtitutiones
In vſus feudorum	lib.1.	Quia hic liber feudorũ
De pace conſtantiæ	lib.1.	Quia imperator Freder
Super titu.inſtitutionum	lib.4.	Quanq̃ ab hoc libro
Super titu.Decretalium	lib.5.	Q̃m vt dicit Imperator
Extant & alia quædam.		

Viuit ætate virili in ciuitate Colonienſi, ſua illam doctrina illuſtrans,ſub Maximiliano Romanorum rege clariſſimo, & ſummo pontifice Alexandro ſexto,anno quo hæc ſcripſimus, 1494.indictione duodecima.

RAphael Regius, natione Italus, vir vndecunque doctiſſimus, philoſophus clarus, poeta celebris, & orator inſignis, vtriuſq; linguæ peritus, ingenio excellens, & diſertus eloquio, qui in Patauino gymnaſio maximas eruditionis ſuæ laudes docendo, diſputando, ac componendo acquiſiuit: fertur multa præclara cudiſſe opuſcula, quibus nomen & ingenium ſuum cum gloria notificauit, de quibus extant ſubiecta:

In Quintilianum correctiones	lib. I.	Solent magnanimi be
De laudibus eloquentiæ	lib. I.	Si quis vnquã præclari
In Epiſtolam vnam Plinij	lib. I.	In opis hui⁹ inſcriptiõe
Contra Iohannem Calphurnium	lib. I.	Tametſi grauiſſimo
In eundem dialogus	lib. I.	Heri puerorũ turbaſti

Orationes variæ.
Epiſtolæ quoque multæ.
Et alia complura.
Viuit adhuc Pataui, vt accepi, & varia conſcribit, ſub Maximiliano rege Romanorum, & ſummo pontifice Alexandro ſexto, anno domini 1494.

LAurẽtius Bonicontrius, philoſophus & aſtronomus inſignis, atq; in cæteris bonarũ artium diſciplinis egregie doctus, ingenio præſtans, & clarus eloquio, metro valens & proſa: fertur multa præclara cudiſſe opuſcula, quibus nomen ſuum ad multorum notitiam tranſmiſit, ſed nihil eorum hucuſque videre potui. Fertur autem eius inſigne opus per circulum anni,
Faſtorum prænotatum lib. I.
Et quædam commentaria.
Et certa alia.
Viuit adhuc in Italia, multa & varia ſcribens tam metro quàm proſa, ſub Maximiliano Romanorum rege, & Alexandro papa ſexto, anno domini 1494.

IOhannes de Keyſersberg, natione Teutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio præſtans, vita & conuerſatione præclarus, declamator ſermonum celeberrimus, qui in cathedrali eccleſia Argentinẽſi à multis annis prædicatoris gerit officium: ſcripſit nonnulla commẽdanda opuſcula, ſed ad notitiam noſtræ lectionis adhuc minime venerunt. Feruntur autem eius elegantes
Sermones ad populum lib. I.

Ora-

Orationes variæ ad clerum lib.1.
Et quædam alia.
Magnis hic ſumptibus & labore diuturno collegit opera Iohannis Gerſon, quorum multa ex Gallia tandem ad nos perduxit, diuidens ea in tres partes ordine pulcherrimo, ac tabulam vtilem admodum conficiens, id totum impreſſuræ donauit. Viuit adhuc in ciuitate Germaniæ Argentinenſi, ac varia componit, ſub Maximiliano Romanorum rege clariſſimo, anno domini 1494.

IOhannes Picus, natione Italus, comes Mirandulæ & Concordiæ dñs, vir oīs bonæ literaturæ ſtudioſiſſimus, & ſicut præclaro ſanguine, ita diuino admodum ingenio nobiliſſimus, magna familiæ omnigenum artium ſtipatus caterua, cum quibus literis & ſtudijs Latinis pariter & Hebraicis & Græcis palæſtram exercet, dignus & optime meritus, cuius profectionem Muſæ ſequantur, doctiſſimus noſtra ætate philoſophus atq; diſputator acerrimus: ſcripſit ſtylo elegantiſſimo nonnulla, quæ ætas noſtra tum cõprobare, tum vel maxime admirari habebit, quibus nominis & gloriæ ſuæ memoriam non indigne ſempiternam reddidit, de quibus extant quæ iam prodiere:
Heptaplus ſuper principium Geneſis,
Item Nongentæ concluſiones philoſophicæ.
Apologia.
Item ſuper Pſalmos lib.1.
Et plura alia quæ nondum conſpectui noſtro ſeſe exhibuere.
Viuit adhuc hodie inter ingenioſorum adoleſcẽtum ſuorum gregem apud Italos, neq; altiora ſcribere, neq; benefacere poſteritati ceſſat, ſub Alexandro 6. pontifice maximo, regeq; Romanorũ Maximiliano, anno domini quo hæc ſcribimus, 1494.

IOhãnes Capnion, aliàs Reuchlin, natione Teutonicus, ex Phorcen oppido Sueuiæ, legũ imperialiũ doctor eximius, illuſtriſq; comitis Eberhardi de Wirteberg cõſul cũ facũdiſſimus, tum iuris fideiq; integerrimus, oīs antiquiſſimæ philoſophiæ & literaturę indagator ſolertiſſim⁹, triũ principaliũ linguarũ, Hebraicæ ſ. ſimul & Chaldaicæ, Græcæ pariter & Latinæ interpres pitiſſi. Gallicanæ etiã atq; politioris linguæ nřæ vernaculæ in primis clarus: Et tam in diuinis ſcrip. ſecretarũs, q̃ in ſecularib⁹ literis eruditiſſ. Quinimo in oñi gñe doctrinæ hac tẽpeſtate p̃cipuus, puta q Græcorũ & Hebræorũ ſecreta myſteria multis iã annis enixiſſime penetrauit.

Di-

Dignus profectò qui ſolis literis, non etiam perſtrepenti populari curiæ,incumberet. Nullum enim nobis non modo Italia, ſed nec ſeculũ quidem noſtrũ,huic tãto viro parem õbijceret.Scripſit non nulla opera, quibus memoriam ſui præſentibus commendauit & poſteris. Ad epiſcopum Vangionum Camerarium Dalburgi,Dialogum,in q̃ omnia ſecreta philoſophiæ Græcæ,Hebraicæ,& Chriſtianorum portentifica verba explicat, quem præſcripſit

Capnion,vel de verbo mirifico, lib.3. Rerum arcanarum
De præexercitamentis rhetoris lib.1. Eſt à veteribus
De diuerſitate 4.idiomatum Græcæ linguæ lib.1.
Orationem funebrem in mortem Rudolphi Agricolæ.
Epigrammaton & elegiarum lib.1.
Epiſtolas quoq; & orationes ſcholaſticas ſine numero plures.

Multa prætere a vtilitati noſtræ cõmuni e Græco in Latinum vertit opuſcula,Xenophontis apologiam pro Socrate, Neſtorium hæreticum,Cõfeſſionem Cypriani,Proclum de beata virgine, Luciani aliquot mortuorum dialogos, Eiuſdem dialogum de concilio deorum,Monomachiã Iliados Homeri de Paridis & Menelai duello, in lingua Germanica metrice. Epiphanium de vita & morte prophetarum. Maximum Tyrium Platonicum philoſophum in oratione, Si Deus fecit bona,vnde veniant mala. Viuit vſq; hodie literis incũbens,ſub Maximiliano rege,principe'q; ſuo Eberhardo de Vuirtẽberg,cuius illuſtre nomen,inſignis ille Capnion ingenio ſuo illuſtrius reddit,anno quo hæc ſcribimus,1494.

Conradus Leontorius,vulgariter de Leonberg,natione Teutonicus,monachus cœnobij Mulbronneñ,ordinis Ciſtertienſis,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,& in ſecularibus egregie doctus,philoſophus, orator & poeta non abijciendus, trium(vt ferunt)principalium linguarum peritus, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio,ſcripſit metro & proſa nonnulla opuſcula, quibus nomen ſuum notificauit.De quibus extat volumen

Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Orationes variæ. Carmina multa. Et quædam alia.

Viuit vſq; hodie apud Ciſtertiũ,& cœpto perſtat in ſtudio,ſub Maximiliano Romanorum rege clariſſ.anno dñi 1494.indictione 12.

Conradus Celtis Protucius,natione Teutonic',ex Frãcia Germaniæ oriundus,vir vndecunque doctiſſimus,philoſoph' clarus,orator facũdus,aſtronomus & coſmographus inſignis, & po-

poeta laureatus, diuinarum quoque ſcripturarũ non ignarus, vtriuſque linguæ peritus, ingenio excellẽs, & diſertus eloquio, ſcripſit tam metro quàm proſa quædam præclara opuſcula, quibus memoriam ſui poſteris commendauit. De quibus mihi pridem legit ſubiecta: Ad Maximilianum Romanorũ regem clariſſimum, in vtranque M. Tullij Ciceronis rhetoricam

Epitoma, id eſt, Breuiarium	lib. 1.	Qui in concione quip
De laudibus eloquentiæ	lib. 1.	Morine æternis celeb
De arte verſificandi	lib. 1.	Accepi illuſtriſſ. prin
De condendis epiſtolis	lib. 1.	Ep̃la ſeu apl̃s eſt nec
De ſitu Nurembergæ	lib. 1.	Cũ nuper relaxandi ani
Peregrinationẽ Sarmaticã	lib. 1.	Cui dedit nomen volu
Carminum	lib. 4.	Vrſe doctorum ſpecimẽ
Amorum, qui ſecundũm quatuor latera Germanice inſcribuntur,	lib. 4.	Scribere q̃ noſtrę fatalia
Panegyrin duci Bauariæ.	lib. 1.	Italicas tentare lyras
De vita ſancti Sebaldi	car. 1.	Regiæ ſtirpis ſoboles
Germaniæ ſitum	lib. 1.	Germaniam ſcripturus
Orationes varias	lib. 1.	

Epiſtolas multas ad diuerſos elegantiſſimas metro & proſa edidit, ac diuerſa epigrammata: & in coſmographia, cuius ſcientiſſimus eſt, varia ſcripſit, quæ poſthac in lucem ventura confidimus. Viuit adhuc, annos ętatis habens quinque & triginta, ac varia ſcribit ſub Maximiliano Romanorum rege illuſtriſſimo, & ſummo pontifice Alexandro 6. anno domini quo nos hæc ſcribimus, 1494.

PEtrus Bonomus Tergeſtinus, imperialis aulæ protonotarius, vir Latinæ linguæ eruditiſſimus, & in cudendis omnifarijs carminibus tum facilimus, tum exercitatiſſimus, puta ex cuius promptuario Muſæ canoræ eructant, ac propterea multi nominis & fama celeberrim⁹, ſcripſit plurima & ſoluta oratione, & varij generis carmine. E quibus præcipue extant

Libri epigrammaton.

Epiſtolarum indefeſſa congeries.

Nec vnquam ſcribere ceſſat. Viuit adhuc ſub rege ſuo Maximiliano, literis mancipatus, atq; ingenium ſuum bonis excolens artibus, anno quo hæc ſcribimus, 1494. indictione 12.

SEbaſtianus Ticio, aliàs Brant, Argentineñ patria, natione Teutonicus, vtriuſq; iuris profeſſor inſignis, & tam in diuinis ſcri-

pturis q̃ alijs ſecularis literaturæ diſciplinis egregie doctus, poeti‑ cam non mediocriter callens, ingenio ſubtilis, eloq̃ diſertus, conſilio & actione præcipuus, qui ſua eruditione atque lucubratione Baſileam, inclytã Germaniæ vrbem, miꝝ in modũ exornat: ſcripſit tam metro q̃ proſa quædã haud contemnẽdæ lectionis opuſcula, q bus nomen ſuũ diuulgatũ reddidit. Ex quibus extant iſta:

Super titul. vtriuſq; iuris lib. 1.	Cum difficile
Roſarium diuæ Mariæ Sapphicum.	Stirpis humanæ
In laudẽ virginis, ænigmata veteris teſta.	Quæ paris
Virginalẽ conceptũ poſſibilẽ ꝓbat.	Huc adeſo
Admiratio Mariæ adueniente angelo.	Quid tibi vis
Salutatio angeli.	Miſſus ab excelſo
De locis mirificis beatæ virginis.	Si tua virgo
Compaſſio virginalis.	Nate patris
Conſolatio Chriſti ad matrem.	Quid gemis o
De colaphis Chriſti.	Reſpice quæ tulerim
De ingratitudine edentium manna.	Sorte ſub hac
In laudem ſancti Sebaſtiani.	Quid tuas coner
Vita ſancti Onophrij.	Noſtris carminibus
In laudem ſancti Valentini.	Laudibus o præſul
In laudem ſancti Iuonis.	Carminis exorſum
Vita ſancti Bernardi.	O vtinam mihi
In laudem ordinis Carthuſienſis.	Spiritus ſancti
De contemptu ſeculi.	Tu quicunque voles
Laudes B. Chriſtianæ prope Baſileam.	Poſtea q̃ meritis
Contra aduocatos calumniantes.	Aduocatorũ mores
De captiuitate regis Maximiliani.	Accipite o reges
Elegia in mortem imperatoris Frederici.	Mirum nuper erat
Ad diuum Maximilianum regem.	Quid iuuat inclyte r
Variorum epigrammaton lib. 1.	

Commendatitia carmina in varias impreſſiones.

Cõpilauit ꝑterea mira arte & ingenio, vulgari tamen & vernacula lingua, libellũ quendã, quẽ nauẽ Narragoniæ appellauit. In quo cauſam & radicẽ omniũ ſtultitiaꝝ adeo eleganter expreſſit, mores hominũ carpit, & quædã ſalutaria remedia ſingulis tradit, vt non iure ſtultoꝝ librum, ſed diuinam poti⁹ ſatyrã opus illud appellaſſet. Neſcio enim ſi quid tempeſtatis noſtræ vſibus, ſalubrius aut iucundius legi poſſet. Aiunt eum magnopere anniti, vt & Latine, carmi ne

ne pariter & oratione ſoluta, opus illud q̃ primum prodeat.
Viuit adhuc apud Baſileā, annos habens ętatis 36. eiuſq; opa & induſtria impreſſores plurimū in exornandis libris ſuis vtuntur. Varia eni conſcribit ſub Maximiliano Romanorū rege, quem ſingulariter diligēs, plura de eo & ad eū (ſuauiſſima etiā ſecreta, vt aiūt) cōdidit carmina, anno quo hæc ſcribimus, 1494.

IAcobus Vuimphelingus Sletſtetenſis, natione Teutonicus, presbyter eccleſiæ Spirenſis, vir in diuinis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis egregie doctus, theologus celeberrimus, philoſophus, orator & poeta omnium præſtantiſſimus, primum apud Erfordiam, ac deinde in Heidelbergenſi gymnaſio philoſophiam, ſacramq; ſcripturam publice ediſſerēs, magnam eruditionis ſuæ gloriam acquiſiuit. Vir, inquā, vndecunq; doctiſſimus, ingenio ſubtilis, eloqo diſertus, q & metro excellit & proſa, ſcripſit vtroq; genere quædam præclara opuſcula, qbus nomen ſuum longe lateq; diuulgauit. E quibus extant ſubiecta: Ad Bertholdū archiepiſcopū Moguntinū, opus celeberrimū hexametro & pentametro verſu eleganti ſſime cōpoſuit, q̃d p̄notauit de triplici candore,

In laudem diuæ Mariæ	lib. 1.	Maxima noſtrarū ſpes
Præcepta rhetorices	lib. 1.	Neſcio ſi tuū Theod
Laudes Spirenſis eccleſiæ	lib. 1.	
De ſpiritu ſancto oratio	lib. 1.	Queadmodū expect
Ad regem Franciæ oratio	lib. 1.	Luſtra iā octo fruēdæ
De arte poetica	lib. 1.	

Carmina varij generis multa.
Epiſtolas tam ad me q̃ ad alios, multas elegantesq; compoſuit, quarum incertus eſt numerus. Ad inſtantiam Ludouici Spirenſis epiſcopi, officium de cōpaſſione beatæ Mariæ ſemper virginis compoſuit, quod per eandem diœceſim annuatim ſolenniter peragit. Ad hunc Iacobum, librum de luminarib9 ſiue illuſtribus viris Germaniæ iampridem dedimus.
Viuit ętatę virili, annos habens ferme tres & XL. in inclyta ciuitate Spirenſi, & varia conſcribit, ſub Maximiliano Romanorum rege, anno domini quo nos hæc ſcripſimus, 1494.

BAptiſta de Salis, ordinis fratrum Minorum, prouinciæ Ianuenſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & tam in vtroque iure quàm in ſeculari philoſophia egregie doctus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſtic9, vita & conuerſatione deuotus,

& regularis diſciplinæ obſeruātia præclarus: edidit quædam ad inſtructionem ſimplicium ſacerdotum neceſſaria opuſcula, quibus nomen ſuum longe lateq́ diuulgauit. De quibus extat Summa de caſib⁹, in foro cōſcientiæ valde vtilis, q̄ iuxta nomē authoris vocat Summa Baptiſtiniana, lib. 1.
Et quædam alia.
Compleuit eandem Summam ſub Frederico imperatore 3. Et viuit adhuc, eius filio Maximiliano regnum tenente, anno dñi 1494.

ENgelhardus Funck de Suobach, Francus orientalis, natione Teutonicus, vir doctus & vndecūq; peritus, philoſophus, orator & poeta inſignis, diuinarum ſcripturarum & iuris pontificij non ignarus, ingenio præſtans, & diſertus eloquio, metro excellens & proſa: fertur vtroq; genere ſtyli quædam cudiſſe opuſcula, quibus nomen ſuum notificauit. Carmine elegiaco
De laude patriæ ſuæ lib. 1. De anulo ſibi donato lib. 1.
Epiſtolas plures ad diuerſos.
Epigrammata varia.
Et alia complura.
Claret Romæ, author ſiue aduocatus cauſarum, & varia componit, ſub Maximiliano Romañ. rege, anno domini 1494.

IOhannes Langer de Bolkenhan, presbyter Vratislauienſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis literaturæ non ignarus, ingenio prꝍſtans, & diſertus eloquio, metro excellens & proſa, vita & conuerſatione presbyterio dignus: ſcripſit vtroq; ſtyli genere multa præclara opuſcula, quibus nomen ſuum notificauit. De quibus extat opus inſigne ad Georgium de Lapide, dominum Steinauiæ, quod prænotauit
De cenſibus & re. emp. lib. 1. Ingenti hodie premor
Epiſtolarum ad diuerſos lib. 1.
Carmina multa.
Et alia complura.
Viuit adhuc in Vratislauia, & varia conſcribit, ſub Maximil. Ro. rege, & Alexandro ſummo pontifice 6. anno domini 1494.

WErnerus Roleuinck de Laer, natione Teutonicus, patria Weſtphalus, ordinis Carthuſienſium, domus S. Barbaræ in Colonia Agrippina, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus, & valde eruditus, ingenio excellens, vita & conuerſatione deuotus, edidit multa præclara opuſcula, quibus ſe vtilem præſentibus,

bus, & memorabilem reddidit futuris. E quibus extant ſubiecta:
Opus grande ſuper omnes epiſtolas Pauli, quod prænotauit

Doctrinam Pauli,	lib.14.	Doctrina Pauli apoſtol
De vita quoque Pauli	lib.7.	Sicut fui cũ Moyſe, ſic
De valore Miſſarum	lib.1.	
De regimine principum	lib.1.	
De ſtudio Theologiæ	lib.1.	
Faſciculus temporum	lib.1.	Generatio & genera
Paradiſus conſcientiæ	lib.1.	Tulit dñs Deus hoĩem
Sermones multi	lib.1.	

Et alia complura.

Vidi olim in eius cellula tractatus paruos qdem, ſed plures & vtiles, quorum titulos iam à memoria tulit obliuio. Viuit adhuc in Carthuſia Colonienſi prouectæ ætatis, & varia conſcribit, ſub Maximiliano Romanorum rege, anno domini quo iſta ſcripſimus, 1494. indictione duodecima.

ARnoldus Boſtius, natione Teutonicus, ordinis fratrũ B. Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, conuentus Gandenſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in ſecularibus literis egregie doctus, theologus, philoſophus, orator, & poeta præclarus, ingenio acutus, eloquio diſertus, vita & conuerſatione deuotus, cuius ad me plures extãt epiſtolæ: ſcripſit metro & proſa multa præclara opuſcula, de quibus extant ſubiecta: Volumen inſigne carmine & proſa conſcriptum, in quo luculenter oſtendit ordinis ſui, Marianæ protectionis intuitu, prærogatiuam, originem & progreſſum, quod idcirco prænotari complacuit

De patronatu Mariæ,	lib.1.	Petiſti vir clariſſime
De illuſtribus viris Carthuſienſiũ	lib.1.	Venerabili & inter miſ
De illuſtribus viris ordinis ſui	lib.1.	Frater Arnoldus Boſtius
Cõtra Vincentiũ de nouo caſtro	lib.1.	Vſquequo ſemper deſip
Epiſtolarum ad diuerſos	lib.1.	
De quatuor nouiſſimis	lib.1.	

Carmina diuerſa.

Et alia complura.

Viuit adhuc Gandaui ætate virili, & varia componit, multosq́ſuo exemplo & ſcriptis ad ſancta ſtudia prouocat, anno domini quo hæc ſcripſimus, 1494.

HEnricus Euticus Francus orientalis,vtriuſq; medicinæ profeſſor egregius,multa edidit quæ poſteritati parat.Item diuerſo & venuſto charactere carminũ opuſculũ pulcherrimũ, quod intitulauit,

Scommata,ſeu vrbanos & lepidos iuuenum iocos.

In medicina opuſcula plura.

Satyram in ſophiſtas & dialecticos,& humanitatis ſtudij inimicos.

In laudes beatæ virginis.

Et alia plura.

Viuit adhuc quando hæc ſcripſimus,ſub Maximiliano rege,anno domini 1494.

EItelwolfus de Lapide,vir nobilis,natione Teutonicus & Sueuus,magni ingenij vir, & eloquẽtiæ Romanæ vehemẽs æmulator,& ob id magnum honorem apud Marchionem Brandenburgeñ conſecutus: ſcripſit ad Georgium de Lapide auunculum ſuum,virum literarum amantiſſimum,

De laudibus heroum & virorum illuſtrium lib.1.

Epiſtolare cultiſſimum.

Et alia,quibus magnã Germaniæ laudẽ apud Romanæ linguæ cultores pariet.Viuit adhuc hodie ſub rege Maximiliano, anno quo hæc ſcripſimus,1494.

ROdulphus Langius,natione Teutonicus,Monaſterienſis eccleſiæ in Weſtphalia canonicus,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus,& in ſecularib⁹ literis eruditiſſimus,philoſophus,orator,& poeta celeberrimus,ingenio ſubtilis,& diſertus eloquio: ſcripſit tam metro quàm proſa multa præclara opuſcula, quibus nomen ſuum cum ingenti gloria longe lateq; diuulgauit, de quibus extant ſubiecta: Ad Hermannũ Langium eiuſdẽ eccleſię decanum,

De vrbe Hieroſolyma	lib.2.	Splendidiſſimæ q̃ndam
Ad decanum Colonieñ,carminũ	lib.1.	Clara quem virtus ſupe
De obſidione Nuſſieñ vrbis	lib.1.	
De tribus Magis carmen	lib.1.	

Epiſtolæ plures ad diuerſos.

Carmina quoque varia.

Et alia complura.

Viuit adhuc admodũ ſenex in ciuitate Monaſterienſi, multa componens ſub Maximiliano rege Romanorum, anno domini quo iſta ſcripſimus,1494.

Se-

SEbaſtianus Murrho Colmarienſis, natione Teutonicus, preſbyter & canonicꝰ in Colmaria, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in ſecularibus literis doctiſſimus, philoſophus, orator, poeta & coſmographus inſignis, trium linguaꝝ, Hebraicæ, Græcæ ac Latinæ peritiſſimus, legum & canonum notitia celebris, in architectura, muſica & toto quadruuio nulli ſecundus: ſcripſit inter alia, ad Iacobum Vuimphelingum Sletſtetēſem (cuius ſuprà meminimus) breue, ſed perpulchrum,

Epitoma de laudibꝰ Germanoꝝ lib. I.
In Baptiſtæ Mantuani opera lib. I.
Epiſtolas plures ad diuerſos.
Et quædam alia.

Viuit hodie in Colmaria, vbi canonicus eſt, & varia cōſcribit, quæ indies publicanda ſperamus, ſub Maximiliano Romanorum rege, anno domini quo nos iſta ſcripſimus, 1494.

CArolus Phernādus, natione Teutonicus, Brugis oppido Flandriæ ortus, à parua ætate captus oculis, & ob id elementorum quoqꝫ penitus ignarus, tantum ſui miraculum præbet, vt velut alter Homerus, poeta, muſicus, philoſophus & orator celeberrimus euaſerit, diuinarum quoqꝫ ſcripturarum ſagaciſſimus interpres, carmine excellens & proſa, ingenio ſubtilis, eloquio diſertus, vita & conuerſatione integerrimus, qui à rege Gallorum publico & perpetuo donatus ſtipendio, in celeberrimo gymnaſio Pariſieñ. multo tēpore literas humanitatis egregie docuit, & authores complures pulcherrime expoſuit. Demum contemptis omnibus, mundum cum ſuis ſtipēdijs deſeruit, & ante biennium ferme ordinem diui patris noſtri Benedicti intrauit, in monaſterio probe reformato, quod Caſale Benedictum appellatur, ſitum in quadā ſylua denſiſſima, decem à Bituricenſi ciuitate ferme millibus diſtāte, in quo vſqꝫ hodie perſeuerat, magno feruens zelo animaꝝ, adeo vt diſpenſatione apoſtolica Leuita ordinatus, verbū Dei cum maximo oīm fructū & admiratione publice prædicet. ſcripſit tam metro q̄ ꝓſa multa præclara volumina, q̄bus nomen ſuum poſteritati cōmendauit. In decertationē metricam Ruperti Gaguini de puriſſima conceptione ſacræ Dei genitricis & virginis Mariæ, aduerſus Vincentium de Caſtronouo ordinis Prædicatorum, opus elegātiſſimum,

Commentariorum lib. I. Nō ambigimꝰ ab Apl'o
Laudes ordinis Carmelitarum lib. I. Dum tela vertit Parthꝰ

Oda-

Odarum in laudem Chriſti lib.4.
De conceptione contra Vincentium lib.1.
Carmen iambicũ de eadem lib.1. Quantũ creatis ancel
Orationẽ de cõceptione, ad Carthuſieñ lib.1.
De ſancta Catharina orationem lib. 1.
Epiſtolarum multarum lib.2.
Carmina ferme innumera lib.1.
Elegias de contemptu mundi lib.1.
Et alia multa.

Viuit hodie cæcus, ſed doctiſſimus, in præfato cœnobio, multa ac varia cõponens, ſub Maximiliano Rom. rege, & ſummo pontifice Alexando 6. anno dñi ꝙ iſta ſcripſimus, 1494. indictione 12.

IOhannes Phernãdus, frater prædicti Caroli, natione & ipſe Teutonicus, vir vndecunque doctiſſimus, philoſophus, orator & poeta celeberrimus, & diuinarum ſcripturarum nõ ignarus, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio, quem rex Gallorũ perpetuo ſtipendio donans, ſibi in muſicum deſumpſit: ſcripſit tam metro ꝙ proſa multa vtilia & deuotioni congrua opuſcula, quibus nomen ſuũ ad multoꝝ notitiã deduxit. E qbus extant ſubiecta:

De S. Iohanne Baptiſta lib.1. Quo rite plectro, quã
Orationes multæ & variæ lib.1.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Carmina & epigrammata plura.
Et alia multa.

Scripſit etiam horas ſanctę Crucis, & cõpaſſionis S. Mariæ virginis eleganti carmine, quæ Pariſiis nup impreſſæ, circunferuntur. Viuit vſque hodie apud regem Franciæ maximo in precio, & varia componit, ſub Maximiliano Romanorum rege, anno domini quo nos hæc ſcripſimus, 1494.

HIeronymus Donatus, patritius Venetus, vir clariſſimus, in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & in ſecularibus literis eruditiſſimus, vtriuſq; linguæ celeberrimus interpres, ingenio excellẽs & diſert⁹ eloquio, qui licet vxoris & filiorum cura iam diſtrahatur, mirabili tamen diligentia & incredibili ſtudio feruet literaꝝ, multa indies ſcribens, e Gręco multa transferens: quæ ſi alius, etiã omni cura ſolutus, conderet, poſſet eſſe miraculo. E quibus extant:

Oratio ad regem Luſitaniæ lib.1.
Orationes quoq; variæ lib.1.

Epi-

Epiſtolarum ad diuerſos lib.1. Et alia complura.
In Latinũ vertit Iohannem Damaſcenũ de immaculatis myſterijs.
Dionyſiũ quoq; de diuinis nominibus, & quaſdam ipſius epiſtolas.
Volumen etiam de anima, Alexandri Aphrodiſei philoſophi.
Et alia multa.
Viuit vſq; hodie Venetijs, annos nat⁹ ſeptem & triginta, varia ſcribens & vertẽs, ſub Maximiliano Rom. clariſſ. rege, anno dñi 1494.

IVdocus Badius Gandenſis, natione Teutonicus, vir in ſecularibus literis eruditiſſimus, & diuinarum ſcripturarum non ignarus, philoſophus, rhetor & poeta clariſſimus, ingenio excellens & diſertus eloquio, qui olim Ferrarię Baptiſtam Guarinum literas Græcas docentem audiuit, & in ea quoque ſcientia doctus euaſit, Lugdunum modo eruditione ſua exornat, poetas legit publice & priuatim, plures magnatum filios inſtruẽs: ſcripſit carmine & proſa multa præclara opuſcula, de quibus extãt ſubiecta: Opus metricum inſigne contra vitia, quod prænotauit

Syluam moralem,	lib.1.	
Contra Vincentium quoq;	lib.1.	Vincenti infelix, quæ
Pſalterium Mariæ ſapphicis	lib.1.	Quam chorus vatum ve
De grammatica quoque	lib.1.	
Epigrammata plura	lib.1.	
Epiſtolæ variæ.		Et alia complura.

Viuit vſq; hodie, annos natus duos & XXX. multa & varia componens ſub Maximiliano inclyto rege, anno dñi 1494. indictione 12.

HElias Regnier, iureconſultus celeberrimus, & tam in diuinis ſcripturis, q̃ in ſeculari philoſophia egregie doctus, ingenio ſubtilis, eloquio clarus, conſilio cautus, q in gymnaſio Pictauenſi iura multo tempore publice docuit: ſcripſit quædam præclara opuſcula, quibus memoriam ſui poſteris commendauit. E qbus ego vidi tantum ſubiecta: Opus celebre quod continet

Caſus ſexti Decretalium,	lib.1.	Bonifacius VIII. condi
Caſus Clementinarum	lib.1.	Iohãnes epiſcop⁹ Diuid

De alijs nihil vidi.
Viuit adhuc in vniuerſitate Pictauenſi, ſub Maximiliano rege, anno domini 1494.

RVtgerus Venray, natione Teutonicus, ordinis canonicorum regularium ſancti Auguſtini, cœnobij diui apoſtoli Petri, q̃d non longe à Vormatia ſitũ, Heyne dicitur, vir in diuinis ſcri-

pluris ſtudioſus,& ſecularis literaturæ non ignarus,metro exercita tus & proſa: ſcripſit vtroq; genere quædam non ſpernenda opuſcu la,de quibus extant ſubiecta:Tetralogus,quem prænotauit

De inſtitutione puerili,	lib.2.	Cũ pueriles aĩaduerter
De inqſitione beatæ vitæ	lib.2.	Sub anno quo Ceres ie
Hymnoꝝ de ſancta Maria	lib.2.	Ecce Dei matris Mariæ
De vario vſu literarum	lib.2.	Tametſi optime Petre
De re mirabili	lib.2.	Ad cognoſcendã verſu
De rebus nouis	lib.2.	Cõplura aĩo volutanti
De metrorum generibus	lib.1.	Familiariſſime in Chr̃o
De accentibus Latinoꝝ	lib.2.	Hic tetralogus qui de
Panegyricus ad me	lib.1.	Reuerendo in Chr̃o pr̃i
Epigrammata varia.		Et quædam alia.

Audio eum ad me opus cudere de calamitatibus horum tempoꝝ, quod necdum vidi.

Epiſtolas tam ad me quàm ad alios,carmine ac oratione ſoluta plu rimas perſcripſit non inelegantes.

Viuit vſq; hodie,& varia cõponit,ſub Maximiliano rege Rom.& Alexandro papa 6.anno dñi quo nos iſta ſcripſimus,1494.

IVdocus Beiſſelius,regiæ vrbis Aquenſis patritius,natione Teu tonicus,vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus,& in ſecularibꝰ literis eruditiſſimus,philoſophus clarus,orator facundus, & poeta in ſignis,qui licet vxoris & rei familiaris cura ſit neceſſario diſtractꝰ, incredibili tamen amore feruet ſcripturaꝝ, multa indies ſcribens & componens,quibus nomen ſuũ cum ingenti gloria vbiq; diuul gat.E quibus extant ſubiecta:Dialogus pulcherrimus ad Hermo laum Barbarum,Platonicorum more,

De optimo genere muſicoꝝ	lib.1.	Perduxi vos o Hermol
De Chriſtiano ambitu	lib.1.	Etſi tibi oĩa ſuppetunt
Epitoma ſtimuli amoris	lib.1.	Cum p hæc Chriſti na
De roſacea Mariæ corona	lib.1.	Roſaceam Auguſtiſſim
Roſarium metricum	lib.1.	Quiſquit amat roſeam
De roſarij myſterijs	lib.1.	Egredimini filiæ Sion
Roſariũ de ſacramẽto altaris	lib.1.	Pane ſub hoc modico
Geſta Flandrenſium	lib.1.	

Orationes elegantiſſimæ.

Epiſtolæ quoq; plures.

Carmina & epigrammata multa. Et quædam alia.

Vi-

Viuit vſque hodie Aquiſgrani,vtriuſq; iuris clariſſimus interpres, & varia conſcribit,ſub Maximiliano Romanorum rege,anno domini quo nos iſta ſcripſimus,1494.

HIeronymus Balbus,vir celeberrimæ opinionis,& in omnibus diſciplinis bonarum artium egregie doctus,philoſophus clarus,& rhetor facundus,metro excellens & proſa,ingenio pręſtans & diſertus eloquio,qui docendo,legēdo publice & ſcribendo, magnam gloriam apud Gallos & Pariſienſes commeruit: ſcripſit quædā ingenij ſui p̄clara opuſcula,quibus nomen ſuum poſteritati cōmendauit.E q̄bus ego adhuc vidi tantū,volumen magnis eloquentiæ ſalibus cōditum,in q̄ calūnijs reſpōdet cuiuſdā Guilhelmi Tardiui rhetoris,per modū dialogi,ſub ſuo,Caroli Phernandi,Petri Cohardi,& ipſius inſenſoris nominibus, cui titulum impoſuit

Rhetoris glorioſi, lib.1. Inter ea officia quibus

De alijs nihil vidi.

Viuit adhuc in Gallia,ſcribens & varia componens,ſub Maximiliano Rom.rege illuſtriſſ.anno dn̄i 1494.

AEgidius Nettelet,decanus eccleſiæ Cameracenſis,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,& ſecularis literaturę non ignarus,ingenio præſtans,vita & conuerſatione pręclarus, & ſingulari deuotione conſpicuus: edidit quædam præclara volumina,quibus nomen ſuum notificauit. E quibus extat opus celeberrimum,omni ſtatui neceſſarium,quod mirabili induſtria,pulcherrimaq; conſequentia,in vnum comportauit ex epiſtolis

S.Hieronymi presbyteri, lib.4.

Cætera me latent.

Viuit vſq; hodie in ciuitate Cameracenſi,vita & doctrina celeberrimus,& varia cōponit,ſub Maximiliano Rom.rege clariſſ.& ſummo pontifice Alexandro ſexto,anno domini 1494.

PHilippus Callimachus,natione Italus,patria Florētinus, regis Poloniæ ſecretarius,vndecunq; doctiſſimus,philoſophus clarus,orator facundus,& poeta inſignis, ac diuinarum ſcripturarum non ignarus,ingenio præſtans & diſertus eloquio:fertur multa præclara cudiſſe opuſcula,quibus memoriam ſui poſteris reliquit. De quorum numero ſubiecta ferūtur: Opus inſigne de geſtis Attilæ regis impij,quod prænotauit

Attilam, lib.1.

Hiſtoria Polonica contra Turcam lib.1.

De moribus Tartarorum lib.1. Amorum diuerſo metro lib.1.
Et alia complura.
Viuit vſq; hodie apud regem Poloniæ, maximo in precio, & varia cõſcribit, ſub Maximiliano Romanorum rege, anno domini quo hæc ſcripſimus, *1490. indictione duodecima.

PAulus Niauis, natione Teutonicus, vir in literis humanitatis egregie doctus, & diuinarum ſcripturarum non ignarus, philoſophus & rhetor celeberrimus, ingenio præſtans & diſertus eloquio, docẽdo & ſcribẽdo varia, in gymnaſio Lipſenſi magnam nomini ſuo famam acquiſiuit: ſcripſit em̃ q̃dam præclara opuſcula, quorum lectio non venit contemnenda. De quibus ſubiecta feruntur: Opuſculum pro nouitijs religioſis

De inſtitutione latinizandi	lib.1.	Cum ego ſæpius cogita
Viſio cuiuſdam eremitæ	lib.1.	Nemus ingens liquide
Colores artis Rhetorices	lib.1.	Voluiſti quondam eleg
Dialogus idiotæ	lib.1.	Cum repeterem ſæpe nu
Epiſtolæ breues formales	lib.1.	Magnam ſolet vim
Epiſtolæ ad idem mediocres	lib.1.	Pollicitus ſum vir ho
Epiſtolæ quoque longiores	lib.1.	Magnam cõcipio & in

Et quædam alia.
Viuit vſq; hodie in Germania varia componens, ſub Maximiliano rege Romanorum illuſtriſſimo, anno domini quo nos iſta ſcripſimus, 1494.

BOuſlaus de Haſſenſtein, natione Germanus, vir nobilis & vndecunq; doctiſſimus, orator & poeta inſignis, qui præter conſuetudinem cæterorum nobilium huius tempeſtatis, & arma tractat, & mirabili ſtudio literas colit, fouet & celebrat, vt velut alter Plinius Secundus, etiam militando libros & carmina cõficiat: ſcripſit tam metro quàm proſa quædam præclara opuſcula, quibus nomen ſuum notificauit. E quibus extant ſubiecta: Opus præclarum de Germanorum & Italorum

Inuentis proprijs,	lib.1.
Carminum quoque	lib.1.

Epiſtolæ variæ.
Et alia complura.
Viuit vſq; hodie in caſtro ſuo Haſſenſtein, & varia conſcribit, ſub Maximiliano Romanorum rege præſtantiſſimo, anno domini 1494. indictione duodecima.

Hen

HEnricus Northeimenſis, natione Teutonicus, vir in ſecularib' literis ſtudioſus & eruditus, & diuinarum ſcripturarum non ignarus, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio, metro excellens & proſa: ſcripſit quædam non ſpernendæ lectionis opuſcula, quibus nomen ſuum poſteritati cum gloria commendauit. E quibus ego vidi duntaxat opus illud præclarum, quod metro & proſa cõſcripſit ad Fredericum marchionem Miſnæ ac ducem Saxoniæ, Dimetromachiam prænotatum,

De virtutum & vitioꝝ conflictu lib. I. Tu mea laurigeros

De cæteris quæ compoſuit, nihil ad notitiam meam peruenit.

Viuit vſq; hodie varia conſcribens, ſub Maximiliano Romanorum rege illuſtriſſimo, & ſummo pontifice Alexandro ſexto, anno domini 1494.

AQuinus ordinis fratrum Prædicatorum, ex Suedia habens vitæ originem, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & ſecularis literaturæ non ignarus, philoſophus celebris & mathematicus præclarus, ingenio excellens, & comptus eloquio, imitatus Boethium, ſcripſit commendatiſſimum opus de numeroꝝ & ſonoꝝ Proportionibus, lib. I.

Epiſtolas quaſdam.

Et quædam alia.

Viuit vſq; hodie, apud ducem Bauariæ Ottonem in precio, & varia conſcribit, ſub Maximiliano rege inuictiſſimo, anno domini 1494. indictione duodecima.

ALbertus de Pruſa, natiõe Polonus, gymnaſii Cracouieñ collegiatus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, in ſecularibus quoq; literis egregie doctus, theologus, philoſophus & aſtronom' inſignis, carmine Conradi Celtis aſtrorum peritia laudatus, ingenio præſtans & clarus eloquio: ſcripſit non contemnendæ lectionis plura opuſcula, quibus nomen ſuum notificauit. Sed pauca eorum ad notitiam meam peruenerunt.

In Georgij Burbachij Theoricas, commentariorum lib. I.

Ad ephimeridas Konigſperg lib. I.

Et quędam alia.

Viuit adhuc in gymnaſio Cracouienſi, varia componens ſub Maximiliano Romanoꝝ rege, anno domini quo iſta ſcribimus, 1494. indictione duodecima.

THeodericus de Oſenbruck, natione Teutonicus, ordinis fratrum Minorum prouinciæ Colonieñ, vir in diuinis ſcripturis exercitatus, declamator ſermonum popularium famoſiſſimus, cuius vitam omnes qui eum nouerũt, ſanctiſſimam hoc tempore prædicant, in ſermonibus faciendis ad populum tanta gratia diuinitus illuſtratur, tanta facundia loquitur, tãta deniq; compunctione & dulcedine afficit auditores ſuos, vt ſimilem apud Germanos habuerit neminem. Vnde & per totam prouinciam generalis prædicator conſtitutus eſt. Legit mihi nup dum Coloniæ mecum eſſet, opuſculum inſigne & deuotioni congruum, quod compoſuerat ad inſtantiam Hermanni archiepiſcopi Colonienſis,

De paſſione domini	lib.1.	Reuerendiſſim. in Chro
Manuale ſimplicium	lib.1.	Quia ſicut Auguſtin
De exercitio interiori	lib.1.	Qui perſeuerauerit.

Et quædam alia.

Viuit adhuc in prouincia Colonieñ, cœpto fortiter inſtãs officio, ſub Maximiliano rege, & Alexandro papa ſexto, anno dñi 1494.

BArtholomæus Colonienſis, natione Teutonicus, vir in ſecularibus literis egregie doctus, ingenio ſubtilis, & diſertus eloquio, philoſophus & poeta pręclarus, cuius carmina etiam doctiſſimi poetæ & mirantur, & laudibus attollunt: ſcripſit vtroq; ſtylo nonnulla celebranda opuſcula, quibus nomẽ ſuum notificauit. E quibus ego hucuſq; vidi tantum opuſculum de laudibus philoſophiæ metro compoſitum, quod prænotauit

Syluam carminum	lib.1.	Cur Plutoni aurum prę
De ſecta Diogenis	lib.1.	Quiſquis auet cynice

Epiſtolam mythologicam.

De aliis nihil vidi.

Viuit vſq; hodie Dauentriæ, varia componens, ſub Maximiliano rege, & Alexandro ſummo pontifice ſexto, anno domini, quo hæc ſcripſimus, 1494.

IOhannes Thurotz Pannonius, vir in ſecularibus literis ſtudioſus & exercitatus, ac diuinarum ſcripturarum non ignarus, ingenio præſtans, & clarus eloquio: fertur nõnulla cudiſſe opuſcula: quibus nomen ſuum notificauit. E quibus extat volumen non abiiciendum, quod multa induſtria comportauit, continens

Chronicam Hungariæ	lib.3.	Iugi ocio his annis no

Et quædam alia.

Vi-

Viuere adhuc dicitur,& varia componere,ſub Maximiliano rege, anno domini 1494.

HIeronymus de Padua,natione Italus,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus,& in ſecularib⁹ literis egregie doctus,philoſophus & poeta præclarus,ingenio excellens,& diſertus eloquio:ſcripſit quædam non contemnendæ lectionis opuſcula,quibus memoriam ſui poſteris commendauit; E quibus extat libellus pulcherrimus,Ieſuida prænotatus, ad Petrum Donatum, Paduanæ vrbis epiſcopum,metrice

De paſſione domini lib.1. Maxime cœlicolum ſu
Extant eius & alia.
Viuere adhuc dicitur, & varia componere,ſub Maximiliano rege,anno domini 1494.

FRanciſcus Mataracius Peruſinus,vir in ſecularibus literis eruditus,& diuinarum ſcripturarum non ignarus, philoſophus, orator,& poeta celeberrimus,& in vtraq; lingua peritiſſimus, ingenio excellens, & diſertus eloquio: ſcripſit quædam præclara opuſcula,qbus memoriã ſui poſteris reliquit.E qbus extat opuſculum celeberrimum ad Petrum Paulum Cornelium adoleſcentem,

De componendis verſibus lib.1. Poeticã artem veteres
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.
Epigrammata multa.
Et alia complura.
Claruit ſub Frederico imperatore 3.& Sixto ſummo pontifice 4.

DOminicus Mancinus,vir in diuinis ſcripturis admodũ eruditus,& in ſecularibus literis egregie doctus, metro excellẽs & proſa,ingenio ſubtilis,& clarus eloquio: ſcripſit quædam probata opuſcula,quibus nomen ſuum diuulgauit.E quibus ego legi duntaxat tractatum illum,quem eleganti metro compoſuit,

De paſſione domini lib.1. Non hoĩm laudes,nec
Scripſit & alia.
Viuere adhuc dicitur,& varia conſcribere, ſub Maximiliano Romanorũ rege nobiliſſimo, anno dñi quo nos iſta ſcripſimus, 1494.

LVdouicus Brunus,natione Italus,de marchionatu Montisferrati,vir vndecunq; doctiſſimus,vtriuſq; iuris profeſſor & celeberrimus interpres,poeta laureatus,philoſophus & orator inſignis,ac diuinarum ſcripturarum non ignarus,ingenio excellens, & diſertus eloq;:ferẽ vtroq; genere ſcribendi multa pclara cudiſſe opuſcu

opuſcula,ſed nihil eorũ ad manus noſtras memini perueniſſe,prę ter illum tractatum,quem eleganti carmine deſcripſit,
In coronatiõe Maximiliani regis lib.1. Sãcta p ęternũ pe
De cæteris nihil vidi.
Viuit adhuc,& varia cõſcribere dicitur,ſub eodem rege Maximiliano,anno domini 1494.

IAcobus Sprenger,natione Teutonicus,ordinis fratrum Prædicatorum,prouincialis Colonienſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,& ſecularis philoſophiæ nõ ignarus, ingenio præſtans,& apertus eloquio,cum pridem eſſet ab Innocentio papa VIII.inquiſitor hæreticę prauitatis conſtitutus,vnà cum Henrico Inſtitoris,eiuſdem ordinis theologo,comportauit & ſcripſit,eodẽ collega ſuo iuuante, volumen cõtra maleficas mulierculas diaboli inſtrumenta,pro cautela ſimplicium,quod prænotauit
Malleum maleficarũ, lib.5. Vtrũ aſſerere malefic
Si quid amplius ſcripſerit, neſcio.
Viuit vſque hodie in conuentu ſuo Colonienſi,ſub Maximiliano rege Romanorum clemẽtiſſimo,anno domini quo hæc ſcripſim⁹, 1494.indictione duodecima.

IOhannes Tholoſus, natione Teutonicus, ex Francia orientali, quæ Franconia dicitur,oriundus,canonicus Ratiſponenſis,& p̄ poſitus Forchemenſis,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,& in ſecularibus literis egregie doctus,pontificij iuris doctor inſignis,aſtronomus,coſmographus,& poeta celeberrimus, ingenio ſubtilis & diſert⁹ eloquio:ſcripſit tam metro quàm proſa quædam præclara opuſcula,quibus nomen ſuum poſteris commendauit.Sed nihil eorum ad manus noſtras memini perueniſſe. Ferunt autem ab his qui hominem probe nouerunt,eius in diuerſis rebus
Epiſtolæ elegantes, lib.1.
Et quædam in mathematica.
Et quædam alia.
Viuit vſque hodie in ciuitate Ratiſponẽſi prouinciæ Noricorum, & varia conſcribit,maximus doctorum hominum fautor, ſub Maximiliano rege Romanorũ,& Alexandro papa ſexto, anno domini 1494. indictione duodecima.

ADam Vuernerus Themarenſis,natione Teutonicus, vir in ſecularibus literis egregie doctus,& diuinarum ſcripturarum non ignarus,philoſophus & poeta non futilis,ac iuris Cęſarij

rū clariſſimus interpres,ingenio pręſtans & diſertus eloquio:varia ſcribit,metro ludens & proſa,quibus nomē ſuum longe lateq́ꝫ notificauit.Extant eius & multa & elegantiſſima carmina ſparſim de diuerſis rebus & materijs.

Carminum ad me lib.1. Reuerendo in Chr̄o pr̄i

Epiſtolæ quoqꝫ multæ.

Ad me cudit de ſancta Anna librū 1.

Alia inſuper complura ſcripſit & ſcribit indies publicanda.

Viuit vſque hodie apud Heidelbergam,pædagogus iuuenum principū,ſub Maximiliano rege,anno domini quo iita conſcripſimus, 1494.indictione duodecima.

IOhannes de Duſſeldorp,natione Teutonicus,ordinis fratrū beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, Prior Argentinenſis,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus,theologicæ facultatis celeberrim⁹ interpres,ingenio præſtans & vita præclarus:dicitur multa ſcribere,ſed celare.Vidi quoſdam ipſius tractatus,quorum titulos nunc ad memoriam reuocare non potui.

Viuit vſque hodie apud Argentinam,ſub Maximiliano Romanorum rege clemētiſſimo,anno domini quo hęc ſcribimus,1494.indictione duodecima.

THeodericus Vlſenius homo Phriſius,ſingularis eruditionis & peritiæ in carmine & oratione,edidit nonnulla, inter quæ extant eius

Elegiæ cultæ.

Et quædam epigrammata.

Et alia plura, quæ ad poſteritatem ventura ſunt.

Viuit adhuc ſub Maximiliano rege Romanoꝶ,anno dn̄i 1494.

HArtmannus Scedel Nurembergenſis,natione Teutonicus,artium & medicinæ doctor, diuinarum quoque ſcripturarū nō ignarus,ingenio præſtans & clarus eloquio,cōportauit & ſcripſit inter alia ingenij ſui opuſcula,ex Iacobo Pergomēſi & alijs hiſtoriographis addens nonnulla, maxime de rebus Germanorum, opus grande & inſigne,quod continet

Hiſtorias temporum, lib.1.

De cæteris nihil vidi.

Viuit vſqꝫ hodie apud Nurembergam,ſub Maximiliano rege,anno domini 1494.

IOhānes abbas monaſterij S.Martini epiſcopi,in Spanheim,ordinis diui patris Benedicti,Moguntinæ diœceſis,natione Teutonicus,patria Moſellanus,ex villa Trittenheim Treuirenſis diœceſis oriundus,quāuis non ſim dignus ꝙ nomen meum cum ſcriptoribus Eccleſiaſticis poneretur,propter ingenij paupertatem, tamen amicis vrgentibus compulſus ſum in fine huius catalogi, mearum quoq; lucubrationum titulos & exordia ponere, exemplo diuorum patrum, Hieronymi,Gennadij, Honorij presbyteri Auguſtodunenſis,& Sigeberti monachi Gemblaceñ,qui ſe quoq; in fine ſuorum tractatuum,de his ipſis rebus editorum,poſuerunt.Scripſi ergo prȩter hoc opus,etiam ſubiecta:Et primo quidem,ex mandato Præſidentium generalis capituli,abbreuiaui

Statuta eiuſdem capituli	lib.1.	Qm̄ volenti ſingula
De viſitatione monachoꝝ	lib.1.	Fratres tuos viſitabis
De modo ſeruādi capitulū	lib.1.	Qm̄ in celebrandis ca
In regulam S.Benedicti	lib.2.	Venite filij,audite me
Exhortationē ad monachos	lib.2.	Militiæ Chriānȩ con
De tentationibus	lib.2.	Humanum genus per
De vita ſacerdotum	lib.1.	Petis à me Nicolae fr
De vitio proprietatis	lib.1.	Oēs ad vitam æternā
De miſeria huius vitæ	lib.1.	Cū nihil ſit vita pſens
De ruina ordinis noſtri	lib.1.	Cū ordinis nr̄i priſtin
De illuſtrib9 viris nr̄i ordinis	lib.4.	Cogitāti mihi ac cre
Laudes ordinis Carmelitici	lib.2.	Precibus & inſtantia
De laude ſcriptorum	lib.1.	Venerabili pr̄i dn̄o g
De luminaribus Germaniæ	lib.1.	Quoniā ſunt nōnulli
Epiſtolaꝝ ad diuerſos	lib.1.	Petitis vt copias epi
De ſancta Anna	lib.1.	
Sermones varios	lib.1.	

Collationes vero,tam in capitulis generalibus, quàm in obſeruantialibus vel aliàs habitæ ſine certo numero,partim habentur, partim ſubtractæ ſunt. Hæc ergo ſunt (præter ea quæ adhuc in manibus imperfecta verſantur) quæ me ſcripſiſſe, ad præſens recolo, anno ætatis meæ quarto & triceſimo, aſſumpti Abbatiæ officij decimo,conuerſionis vero duodecimo,ſub Maximiliano Rom.rege, & ſummo pontifice Alexandro 6. anno dn̄i (quo hunc catalogum iam tertio emendaui,augmentaui,& compleui,per ſeptenniū ferme in eo laborans)1494.indictione duodecima.

PER-

PERORATIO.

IAM nunc igitur poſt multos tandem labores, operi noſtro finem imponamus: quoniam etſi multi reſtant Scriptorum illuſtrium catalogo digni, nobis tamen impoſſibile fuit, omnium vel ſola nomina inuenire. Eos vero, quorum certitudinem habere potui, diligenter conſignaui: nec quen quam ſciēter omiſi, cuius opuſcula, ingenium & tempora ſcire potuiſſem. Neque ignoro, quàm multi eruditiſſimi viri hodie ſuperſint, varia componētes: quorum ego nullam feci mentionem, non ꝙ eos iudicauerim indignos noſtro Catalogo, ſed ꝓpterea ꝙ opuſcula ſua vel celare maluerunt, vel non vſq; adeo multiplicata ſunt, vt in notitiam meam venire potuerint. Feci quantum potui, non quantum volui, quippe qui omnes quotquot ſunt vel vnquam fuerunt, ſi licuiſſet, Scriptores mihi conciliaſſem. Relinquo poſteris eam prouinciam, vt de ſua vena addant, vbi ego fatigatus deſtiti. Cæterum vos oro, Patres Conſcripti, qui cœlica regna tenetis, qui hunc noſtrum Catalogum veſtris nominibus, ingenijs & lucubrationibus exornatis, quatenus ſi vera, ſi iuſta, ſi digna, ſi denique grata de vobis ſcripſimus, omnipotentis Dei clementiā pro nobis exoretis, vt culpas abluat, veniam tribuat, ſanctum propoſitum confirmet, intellectum illuminet, affectum purificet, participes gaudiorum veſtrorū clementer efficiat. Quod ſi in aliquibus minus quàm res ipſa requirebat, potuimus, veniam nobis o ſacratiſſimi donate: quoniam ſicubi erratum eſt, vitium eſt ignorantiæ, non volūtatis. Vos etiam o clariſſimi viri Scriptores, qui adhuc vitam terrenam & mortalem agitis, vos interpello, vos obteſtor & oro, ſi quid min⁹ veſtris meritis, ingenijs vel lucubrationibus dignum in hoc Catalogo peregimus, non volūtati, ſed imperitiæ noſtræ adſcribatis, veniam quam petimus, non negantes: quoniam ſicubi defecimus, eorum culpa fuit, qui nobis aliter quàm ſe res habet, opuſcula veſtra vel ingenia deſcripſerunt. Lectorem deinde huius Catalogi monemus & obſecramus, ne facile cōtra nos moueatur, ſi Scriptorum nomina, dignitates, patriam, vel opuſcula ſecus exarata inuenerit, quàm ipſe forſitan alibi legit, cum hiſtoriarum tranſacti temporis diſſonantiam nemo vnquam potuerit conciliare. Neque nos aliq̄d ſcripſimus, quod non multis locis vel teſtimonijs fuerit comprobatum. Verum ſicut in principio huius operis profeſſi ſumus, libenter cedimus opinioni cuiuſcunque beneuoli correctoris, quam &

veritas ſolidam,& charitas reddiderit ſyncerã. Nouiſſime vero nobis deridendi ſunt æmuli, qui more canum ex conſuetudine peſſima latrantes,omnia damnant,omnia vituperant, omnia lacerant, quæ vel ipſi nõ fecerint, vel ſuis opinionibus inuenerint eſſe cõtraria. Mox enim vt vel modicum legere cœperint,ſtomachantes,illud non verum eſſe dicunt,iudices temerarij prius,quàm examinatores veritatis effecti.Sed quæ nobis cauſa cum iſtis, qui nihil vituperant niſi bonum,nihil laudant niſi malum? Contemnendi ſunt igitur inuidi canes,non docendi.Nos autem etſi diſplicere maleuolis,exiſtimemus glorioſum,bonis tamen & eruditis viris placuiſſe, multo glorioſius arbitramur: à quibus,ſicubi erratum eſſet,libenter corripimur:correcti,fructuoſi⁹ emendamur.Excuſet nos amor ſcripturaꝶ,pro qbus hoc onus graue intrepida ceruice ſubiuimus.

Libri de Scriptoribus Eccleſiaſticis,authore Dn. Iohanne Tritthemio Abbate Spanheimenſi,Finis.

ADDITIO PRIMA

INSIGNIVM ALIQVOT AVTHORVM, ad ſuperiores per Tritthemium cõſcriptos,non recens, ſed nuper in Gallijs nata.

Marianus,natione Romanus,patria Zinizanenſis,ordinis eremitarum S.Auguſtini,theologus conſultiſſimus,ac totius ordinis generalis Prior,hoc ſuo noſtro tanquam lucifer & quidam ſol perfulgidus,ſuis exquiſitiſſimis declamationibus,& nouo quodã concionandi genere emicuit,ac veluti alter electionis vas mundo oblatus, tantam ingenij vim & docendi robur de ſe oſtendit, vt dicere auſim,neminẽ in hoc ſeculo inueniri vnquam potuiſſe, qui cum eo exquireret comparari. Erat profecto talis ac tantus,vt nihil ex eo eſſet in oñi politiore diſciplina fruſtra deſiderandum, Nam in ſuis declamationibus ad populum,ita verbis

bis lectis diſertus erat & ſententioſus, etiam canora voce, vultuq́ꝫ ac cæteris corporis motibus ad rem erat accommodatus, vt nihil ad laudis cumulum addere poſſis. Quanta autem huius viri doctrina, quanta eloquentiæ vis ac maieſtas fuerit, partim ex ſermonibus, partim ex epiſtolis & orationibus à ſe eruditiſſime editis, quiſqꝫ dilucide elicere poteſt.
Scripſit enim ſermones varios.
Orationum lib. 1. Epiſtolarum lib. 1.
Obijt aũt cum magna reipub. Chriſtianæ iactura, anno dñi 1500.

Felinus Sandeus, ex nobiliſſima Sandeorũ familia, patria Ferrarienſis, vtriuſque iuris doctor conſummatiſſimus, reliquarum quoqꝫ bonarum literarum non ignarus, Ferrariæ primum, inde Piſis, publico earum vrbium gymnaſio cum magna omnium admiratione iura pontificia profeſſus, ab Innocentio octauo Romam accitus, Rotæ collegio (vbi ardua & maximi momenti tractantur negocia) præficitur. Qui etſi mille negocijs, tum illic, tum in ſummi pontificis conſultationibus occuparetur, attamen cum ingenij prope diuini, & conſummatiſſimæ in vtroqꝫ iure eſſet prudentiæ, multa in eo opuſcula & commẽtaria edidit. Et ea quidem ita dilucide, ita docte, ita exacte, vt omnes huius diſciplinæ nodos enodauerit, obſcura in lucem reſtituerit: dubia, recto adhibito iudicio, facilia & peruia reddiderit, in quo non parum noſtris iuriſperitis attulit adiumenti. Quæ autem emiſit, ſubnectuntur:
Primo ſuper libros Decretalium Grego. De conſtitutionibus.
De reſcriptis. De officio ordinarij. De maio. & obedieñ.
De treug. & pace. De lite conteſta. De probatio.
De teſtibus. De teſtibus cog. De fide inſtrumentorũ.
De præſumptionibus. De iureiurando. De exceptionibus.
De præſcriptoribus. De ſenten. & re iudicata.
De appellationibus. De accuſat. & inquiſitionibus.
Additiones in Decretum, ad initiatum ab abbate opus.
De iure patronatus tractatus vnus.
De indulgẽtia plenaria ſermo, cuius thema eſt: Hodie mecum eris in paradiſo &c.
In hiſtoria libellus vnus de regibus Neapolitanis.
Sunt & alia eius commentaria.
Floruit Romæ ſub Innocentio octauo, & Alexandro ſexto.

MAtthæus Boſſus, patria Veronenſis, ordinis canonicorũ regularium B. Auguſtini, vir in omnigena eruditione egregie doctus, ſed in dicendi elegãtia & grauitate doctior, magno apud omnes in precio habitus eſt, tum ex concionãdi, docendiq́ꝫ (in q̃ diu verſatus eſt) munere, tum ex varijs operibus à ſe compoſitis, quibus eccleſiaſticum dogma oratorijs pigmẽtis ſic venuſtauit & expoliuit, vt terſius mundiusve inuenias nihil. Scripſit autem ſubſcripta opuſcula:

Dialogum de tolerandis aduerſitatibus, in duos libros diſtinctum.

De gerendo magiſtratu, colendaq́ꝫ iuſtitia, ad Iohannem Ludouicum Boſſum iuriſconſultum, equitemq́ꝫ auratum, lib. 1.

Orationum lib. 1. Epiſtolarum ad diuerſos lib. 1.

Edidit & alia quædam, in quibus omnibus cum varia ſcateat doctrina, & vbiqꝫ ſit luculentus, nullibi vllum arrogantiæ euomuit fumum, ſed quod decet religioſum, vbiqꝫ ſanctitatis & diuinę ſapientiæ ſtudioſiſſimus fuit.

Obijt Patauij, anno domini 1502.

ANtonius Cornazanus, patria Ferrarienſis, orator & poeta luculentiſſimus, adeo terſus, copioſus, ſuauis, & præſertim in poeſi, vt pleriqꝫ autument ipſum ex angelorum ore poeſim accepiſſe. Nam inter cætera vitam & obitum deiparæ virginis ita deuote, pie, copioſe, luculenter ac ſancte cecinit, vt non mortalem eius poeſim, ſed diuinam prorſus omnes proclament. Ipſum opus Hippolytæ Neapolitanorum reginæ, dum adhuc virgo eſſet, inſcripſit, dicauitq́ꝫ.

Elegias quaſdam, atqꝫ poemata varia emiſit.

Scripſit & oratione ſoluta vitam Bartholomæi Colonei imperatoris Venetorum maximi.

Orationes quoqꝫ plurimas, atqꝫ alia quædam.

GEorgius Merula, patria Alexandrinus, orator & philoſophus vtriuſq; linguæ eruditiſſimus, & docendo & ſcribendo rei literariæ ſemper bene conſuluit. Scripſit autem Ludouici Sporciæ, ſuorumq́ꝫ maiorum res geſtas multis voluminibus.

Commentaria in Iuuenalem.

In Statium atqꝫ alios plures.

Emiſit centurias quaſdam.

Epiſtolarum libros multos.

Obijt Mediolani, anno domini 1494.

Hi-

HIeronymus Ferrarienſis,ordinis Prædicatorum,declamator ardentiſſimus,& multarum literarum vir fuit apprime eruditus,quib⁹ fretus, ambitionem in religioſis damnabilem, quam ſummopere in ſe ſtrangulare debuerat,complexus eſt. Quæ quidem contagioſa peſtis,ſuæ ruinæ & acerrimæ mortis,ac religionis ſuæ ſcandalum non mediocre extitit.Cum enim multa attentaret,præſumeretq́;,& aduerſus ſuæ profeſſionis primores cornua erigeret,ſchiſma non paruum per totam Italiam ſuſcitauit.Quod non niſi ipſius,complicumq́; morte extingui potuit.dolenda profecto tãti viri iactura,ſi eas quas præ ſe ferebat animi dotes,ad ædificationem,non autem ad ſui ac ſuorum ruinam & perniciem applicuiſſet: quandoquidẽ omni genere doctrinæ refertus,magnum Chriſtianæ literaturæ adiumentum attuliſſet.verũ hunc vnum nobis inuidit callid⁹ ille tẽtator, circuiẽs & q̃rens ſemp quẽ deuoret.
Scripſit quadrageſimale vnum lib.1.
Super Pſalmos pœnitentiales commentum.
Super prophetas multos commentatus eſt.
Prophetiam quoq; emiſit,qua multa de hoc noſtro æuo,regnorũq́; commotione prædixit.
Alia quoq; multa ſcripſit.
Tandem damnatus ſub Alexandro ſexto, anno ſalutis 1499.in foro Florentino cum ſocijs duobus arſit.

BErnardinus Gadolus Brixianus,Camalduleñ abbas,vir bonarum literarum,philoſophiæ & iuris canonici apprime eruditus,vitæ & religionis ſanctimonia clarus,nobis multa ſuæ doctrinæ monimenta reliquit,in quibus ſe eruditiſſimum oſtendit.
Scripſit autem in omnes Bibliæ libros commentaria.
De fugiendo ſeculo,& amplexanda religione,tractatum vnum.
Contra ſuperbiam & ambitionem lib.1.
Opera Hieronymi in ordinem redegit.
Extant eiuſdem ſermones varij.
Item Epiſtolæ multæ.
Et quædam alia hincinde diſperſa.
Vita functus,ſepelitur honorifice in Camaldulenſi cœnobio.

MArinus Sanutus,patritius Venetus, non ſolum bonarum literarum vir eruditus,ſed etiam adminiſtrandæ Reipublicę pitus, eloquẽtia plurimum valuit, vt ex eius opuſculis dinoſci facile poteſt.Scripſit enim quæ ſubijciuntur:

De ma-

De magiſtratibus Venetis lib.1.
De vitis principum Venetorum lib.1.
De bello Gallico libros quoſdam & Latine & vulgariter.
Scripſit & alia quædam.

PHilippus Beroaldus, patria Bononienſis, vtriuſq; linguæ peritiſſimus, grammaticorumq́; ac rhetorum, oratorumq́; omnium ſui ſeculi facile princeps, fœcundiſſimi ſui ingenij teſtimonia non vulgaria reliquit.
Orationes in diuerſorum authorum enarratione habitas.
Panegyricum ad Lodouicum Sphortiam.
De nuptijs Bentiuolorum orationem vnam.
Giſippi & Titi hiſtoriam.
Item Galeſi & Simonis.
Orationem prouerbialem vnam.
Libellum de ſeptem ſapientum ſententijs vnum.
Symbolorum Pythagoræ lib.1.
De optimo ſtatu lib.1.
De felicitate lib.1.
Philoſophi, medici & oratoris, declamationem.
Ebrioſi, ſcortatoris & aleatoris, declamationem.
De paſſione dominica neniam.
De fortuna carmen.
De duobus amantibus carmen.
De Cupidine deo amoris, carmen.
In maledicam carmen.
Epigrammata varia.
De terræmotu & peſtilentia, cum annotamentis Galeni, opuſculū.
Annotationes in Seruium, Annotationes in ius ciuile.
Commentaria in Propertium, In Suetonium,
In Tuſculanas quæſtiones, In Apuleium.
In Titum Liuium annotationes, In Rhetoricam Ciceronis,
In Horatium Flaccum, In Perſium,
In Silium Italicum.
Scripſit & plura alia, quæ nondum ad nos peruenere. Obijt Bononiæ non ſine magna rei literariæ iactura, anno domini 1510.

POnticus Virmius, patria (vt aiunt) Taruiſinus, eruditiſſimus philoſophus, Latinæ Græcæq́; literaturæ ſtudioſus, induſtria, labore, ingenij viuacitate, ſine vllo parētum auxilio eo doctri-

næ euaſit, vt ob ingentem eruditionem, magno apud Ludouicum Sphortiam & per totam Inſubriam habitus ſit in precio. Scripſit autem quæ ſubijciuntur:

In Claudianum commentaria.
In Iohannis Sacroboſcenſis ſphærã commentaria.
De obſcuris authorũ locis & corruptis noibus lib.3.
De miſeria literarum lib.1.carmie.
De laudibus Beatricis Mediolanenſis *reginæ lib.1.carmie.
Elegiarum & epigrammatum lib.1.
In chromata Chryſoloræ commentarium.
In Achilleida Statianam commentarium.
In Ouidianam Metamorphoſin commentaria.
In Virgilij opera commentaria.
De arte diuinandi lib.16.
Odyſſeam Homeri tranſtulit in Latinum.
Hymnorum eiuſdem Homeri lib. 4.
Euripidis tragœdias ſex.
In medicina traduxit Theophilum De pulſibus & vrinis.
Item *Aeneum De pulſibus & vrinis.
Inuectiuarum lib.1. De intitulationibus lib.1.
Apollonij Argonautica in Latinum vertit in lib.4.
Alia quoq; multa & Latina fecit, & emiſit.
Floruit ſub Ludouico Sphortia.

NIcolaus Leonicenus, oratorum omnium ſuæ ætatis elegantiſſimus, in philoſophia conſummatiſſimus, & rerum naturalium non ignarus, multa in medicina eleganter & copioſe tractauit:

In Galeni opa, quæ etiã Latine loq cõpulit, cõmentarios edidit.
Item opuſculum in eadem diſciplina, in quo, omnibus ægris ſalutem & vitam reſtitui conciliariq; poſſe, docuit.
Extant & quàmplurimæ eiuſdem epiſtolæ, quæ maximam eius doctrinam præ ſe ferunt & elegantiam.
Floruit hoc eodem tempore in Italia ſub Ludouico Sphortia.

AMbroſius Calepinus Bergomẽſis, ordinis ſancti Auguſtini, hac ętate floruit, diuinarum & humanarum literarum indagator ſtudioſiſſimus. vnde opus pergrande ſua induſtria magno laborę ex innumeris prope authoribus collectum, de vocabulorum notitia ac præpoſitionum interpretatione Græca & Latina

fff cum

cum authorum atteſtatione nobis commune fecit. In quo non ſolum quæ ad literaturam & poetarum & oratorũ cognitionem plurimum conferunt, ſed etiam quæ ad medicos, philoſophos, necnon doctores eccleſiaſticos pertinent vocabula, docte ſatis eleganterq; explicuit, explicita in veriorem lucem, quàm in quibuſdã alijs codicibus cõſimilibus legenda reliquit. Quæ profecto doctis pariter & indoctis non mediocre attulerunt ſubſidium. Hinc enim factum eſt, vt quæ apud barbaros iam barbara euaſerant, Latina fiant: quę vero apud doctos in dubium reuocabantur, nunc pateant diſcuſſa dubietatis nebula.

PEtrus Burrus Belgicus, patria Brugẽſis, canonicus Ambianus, diuinis & humanis literis clarus, Parrhiſiis ſub Carolo octauo Francorum rege floruit: vbi ea bonarum diſciplinarum, virtutum, probatiſſimorum morum, pietatis, religionis celebritate adoleuit, vt plerique, & potiſſimum Gandincurtorũ familia, hoc vno ſolo ſuis pro liberis inſtituendis, alijſq; permultis nobilioribus adoleſcentulis, vti voluerit præceptore. Nec plane iurandum, vtpote qui vnus inter paucos hac noſtra ætate eloquentiam, poeſim, cæteraſq; artes bonas cum ſapientia iungere doceret, nec artes ſine moribus, mores vero ſine literis prodeſſe. Quod quidem eius opera indicant, in quibus quid potiſſimum admireris, neſcias: ſententiarum ne grauiſſimarum ſanctiſſimarũq; põdera, an ſtyli poematiſq; varietatem, an rerum verborumq; decorum, an callidas iuncturas, an lepidum vocularũ cõtextum, an carminis ſubinde fluorem & concentum, denique an ſexcenta alia ornamenta, ita vt omnes gratias, charites, lepores ac dicendi veneres, huc cumulatiſſime congeſtas merito dixeris, cum tamen aut turgidum, aut inflatum cõſpicetur nihil. Quocirca ſi hic Burrus Quintiliani ſcripſiſſet tempore, non vtiq; dixiſſet: Lyricorum Horatius fere ſolus legi dignus. Nam & hic, qui & legatur etiã à ſanctis monialibus, digniſſimus eſt. Siquidem cum (quod ille non eſt) totus ſit caſtus, totuſq; Chriſtianus, & Chriſtianam religionem ſuauiter redolens, non minus tamen q̃ ille inſurgit aliquando, plenus iucunditatis & gratię, varijſq; figuris & verbis feliciſſime audax, vt ex eius operibus ſubſcriptis, & in lucem emiſſis, cuiuis promptum eſt dinoſcere. Sunt autem hæc fœcundiſſimi illius ingenij monimenta:

Odarum	lib. 4.	Hexametrorum	lib. 1.
Apologorum	lib. 1.	Elegiarum	lib. 2.

Epi-

Epigrammatum lib.1.
Canticorum de duobus feſtis.
De vigilia domini.
De circunciſione domini.
De ieiunio.
De confeſſione & Euchariſtia.
De laude crucis.
De reſurrectione dominica.
De inuentione crucis.
De Pentecoſte.
De corpore domini.
De facie dominica.
De feſto beatæ Mariæ.
Sunt & quædam alia.
Moralium.
De aduentu domini.
De natiuitate domini.
De epiphania.
De ingreſſu in Hieruſalem.
De cœna dominica.
De paſſione dominica.
De communione paſchali.
De adſcenſione domini.
De Trinitate.
De exaltatione crucis.
Hymni de omnibus ſanctis.
Epiſtolæ & orationes nō paucæ.
Obijt Ambianis anno 1507.

IAcobus Faber Stapulenſis, celeberrimus noſtri ſeculi philoſophus, Belgicæ, quinimo totius Gallię vnicum decus, hac noſtra tempeſtate diuino quodam munere in rei literariæ remediū datus, omnes philoſophiæ partes à caliginoſa quorundam ſophiſtarum barbarie vendicauit. Et quæ iam omnino Latine loqui dedicerant, ac longe ab Ariſtotelis, cæterorumq́ vere philoſophātium mente abierant, in priſtinam & ſermonis & doctrinæ maieſtatē reſtituit, ea ſtructura & ſerie, vt nihil deſit addendū, nihilq́ ſine vitio ſe offerat demendum: tanta induſtria, tātumq́ in om̄ibus ſuis operibus artificium, tanta in dicendo dignitas, vt cum philoſophia quiſque vel mediocriter doctus, eloquentiam (quod antea non licebat) conſequi vberrime poſſit. Primus enim apud Gallos, vt Cicero apud Romanos, philoſophiam, rudem adhuc & impolitam, cum eloquentia iunxit. Nam quum antea Pariſiis peregrinaretur, ciuitate donauit. Vnde non ſolum philoſophię rudes, ſed etiam docti, aliquantū ſe arbitrātur adeptos & ad dicēdum, & ad iudicandū. Eſt enim in dicendo ſublimis, in ſententijs grauis, in inuētione exquiſitus, in compoſitione diligens & curioſus, nec ſuoꝝ tantū, ſed etiam alienorum opeꝝ. Ad hoc ſiquidem vnū natus videtur, vt palæſtræ literariæ cōſulat, bonas artes inſtauret, & in antiquū ſplendorem reducat. Ea eſt huius viri cura, ea oblectatio, id ſtudium: eo cogitatus om̄is, eo mens, eo animus dirigit. Quod vt liberius fiat, nō modo patrimoniū, q̄d non contemnendū Stapulis habebat, inſtar Demetrij ſuis condonauit, ſed & dignitates, officia, beneficia & ho-

norifica & opulenta abiecit, cum Thebano Crate ratus, talia raro virtutibus cohærere. Deniq; vt exiguo concludas omnia verſu, Ditauit ſophia ſecula noſtra Faber. Sequuntur autem quæ in artibus liberalibus à ſe contexta ſunt. Primum eſt:

Paraphraſis in logicam Ariſtotelis, miro artificio elaborata.
In phyſicen Ariſtotelis introductio.
Et paraphraſis ſtylo non inerudito contexta.
In Ethicen eiuſdem paraphraſis & introductio.
In œconomica commentarius.
In Politica commentarius & introductio.
In Arithmeticam Iordani commentarius & demonſtrationes.
In Seuerini Boethij libros arithmeticos epitome.
In Muſicam elementa quædam.
In aſtronomicũ introductoriũ Iohã. de Sacroboſco, cõmentarius.
Aſtronomici theorici corporum cœleſtium lib. 2.
Introductio in ſex libros Metaphyſicos Ariſtotelis, & in eandem commentarius.

Cætera quidem maiora in liberalium artium facultate expectant. Sed neq; his contentus vir religioſiſſimus, rebus diuinis animum intendit, & ſe illis totum dedidit, magnum theologis noſtris & diuini verbi ſcrutatoribus ornamentum & adiumentum allaturus, vtpote qui implicita explicet, obſcura elucidet, innodata enodet, trunca & mutilata paſſim loca reſtituat. Quod ex his quæ in hac ſacratiſſima diuinæ ſapiẽtiæ diſciplina, aut traduxit, aut ſcripſit, aut correctius emendatiusq; imprimi curauit, facile deprahendi poteſt. Sunt autem ſubſcripta:

Iohannis Damaſceni translatio.
Commentaria in Richardum.
De Trinitate.
Commentaria in Eccleſiaſten.
Commentaria in quatuor euangelia.
Commentaria in epiſtolas Pauli.
Scholia in Dionyſii Areopagitæ opera.
De ornatu ſpiritalium nuptiarum.
Commentaria in Hugonem de ſancto Victore.
Viuit Pariſiis, quotidie noua quædam fabrili ſua incude cudens.

GVilhelmus Budæus Pariſieñ, ex clariſſima Budæorum familia natus, hiſtoricus, poeta, philoſophus, oratorq; diſertiſſimus,

non

non modo fortunę,ſed etiam animi dotibus pulcherrime ignitus, hac noſtra tempeſtate per vniuerſam Italiam,nedum per Gallias, ob incredibilem ipſius omnium ſapientiarum notitiam clareſcit, indies vtraq; lingua eruditiſſimus,ingenio prope diuino,eloquio graui & terſo,in omni diſciplinarum genere doctiſſimus,& præter doctrinam ſingularem vir certe perhumanus, affabilis,modeſtus, ac multa veneratione dignus. Scripſit autem orationes & epiſtolas quàmplurimas,

Elegias & epigrammata diuerſa.

Annotationes in quatuor & viginti pandectarum ſeu digeſtorum libros edidit,in reliquos editurus,vt ipſe in ea quam ad Iohannem de Ganayo magnum Franciæ cancellarium ſcribit epiſtola,teſtat. Quandoquidem annotationes quantę ſint eruditionis & doctrinę, cuiq; perpendendum relinquitur.

Viuit Pariſiis magna omnium expectatione, à quo maiora propediem in lucem prodibunt.

GVilhelmus Caſtellus (ſeu Caſtalius) Gallus, poeta & orator terſiſſimus,Thuroneñ, patre Chriſtiano Caſtello doctore Pariſieñ,regio medico,Martina parēte Biturica,Turonis naſcitur,anno domini 1468.vbi prima literarum cunabula edoctus,Pariſios(vt moris eſt)ad fructuoſiores ſolidioresq; diſciplinas capeſſendas,mittitur Iohanni Anglico fratri materno, viro in diuinis humanisq; literis apprime erudito,in burſam (vt triuiali vtar verbo)Nauarricam ſucceſſurus,vbi liberalib⁹ ſtudijs, & præſertim humaniorib⁹,eam nauauit operam, vt breui temporis curriculo ſocios omnes ætate & doctrina præcedētes, non modo æquauerit,ſed etiam longe ſuperauerit. Tanta rei literariæ ſitis, tantus amor,tanta cura,tantum ſtudium. Hinc ſubito fama ſuper æthera notus,in gymnaſium Burgundiacum, ad inſtituendam melioribus politioribusq; literis iuuentutem,à Bernardo Roilleto viro omnium bonarum diſciplinarum cumulatiſſimo,eiuſdē gymnaſii rectore primario,accerſitus,primæ humanitatis claſſi pficitur. Hinc exantlato dialectices agone,& diſcipulis laurea donatis,Nauarricum gymnaſium repetit,humanis diſciplinis diuinas(ad quas ſemper anhelauerat,adiuncturus. Tandem adepto in ſacratiſſima theologiæ facultate doctoratu,Turonum ſeceſſit, vbi honorificis eccleſiæ beneficijs archidiaconatu & canonicatu honeſtatus, cum ſuis viuit, orationi & prædicationi intentus. Quod ſupereſt temporis,bonis

diſciplinis impartit,nomini & poſteritati conſulens, vt iam cœpit,multis operibus quæ in lucem emiſit. Quorum nomina ſubijciuntur:

Sibyllinum de iudicio extremo carmen.
Ecloga,cui nomen, Eumorphus.
Carmen de ſtultis mulierum votis.
Dialogus in Iacobi fabri Stapulenſis laudem.
Elegiarum lib.1.
Epigrammatum lib.1.
Epiſtolæ ad diuerſos multæ & variæ.
Expectantur longe maiora.

IOhannes Bartholus Pariſieñ, doctor medicinæ omnium huius ætatis excellentiſſimus,& ob id Apollinis & Aeſculapij nomine à varijs etiam cuiuſuis diſciplinæ & amantiſſimis & peritiſſimis peculiariter donatus, tantæ eſt apud omnes & authoritatis & doctrinæ,vt quem illi conferas,inuenias profecto neminem,ſiue quæ ſuæ ſunt profeſſionis quæſieris, ſiue quæ ſint alterius cuiuſuis dogmatis.Quandoquidem in omni diſciplinæ genere conſummatiſſimus,de omnibus ita docte, ita eleganter,ita ſcite prompteq́ꝫ diſſerit,ac profunde ſapit,vt vnus omnes tam diuinas quàm humanas artes ſtudioſiſſime complexus ſit.

ANtonius Syluiol⁹ Pariſieñ,poeta & orator inſignis, cum multa linguarum genera calleat,tribus tamē,Gallica ſcilicet,Latina & vulgari Itala excellit, quibus cum apud omnes, tum apud quoſqꝫ & doctiſſimos & nobiliſſimos, & p̄ſertim domus Ambofianæ Francæ gentis maximæ & nominatiſſimæ proceres,eam ſibi famam & gratiam conciliauit, quam nulla inuidorum obtrectatio diſſoluat, nulla edacis caries vetuſtatis aboleat, vtpote qui iam hoc triplici linguæ dono immortalitatem ſibi quæſierit, nec minoris hac ſuauiſſima Gallicæ linguæ volubilitate apud noſtros habeatur,quàm Dantes apud Florentinos. Quanta vero eloquentia laboret,ſuo ingenij lumine polleat,qua inuentionis ſubtilitate emineat,quo diſpoſitionis artificio pręſtet,qua varietatis fœcunditate ſcateat,qua deniqꝫ rerum ſentētiarumq́ꝫ grauitate incedat,locupletiſſimum præclara eius opera dant teſtimonium.Scripſit enī multa & præclara:in primis in vulgari ſuo comœdias plures,in q̄bus oſtendit,quàm varius,quàm abundans, q̄ facundus, q̄ elegans, quàm facetus,deniqꝫ q̄ vrbanus fuerit.Latine vero,ſubnexa emiſit:

Elegiarum lib.1. Epigrammatum lib.1.
Dialogos plures & graues.
De Venetis triumphum.

Scripſit, & indies ſcribit alia longe maiora, quibus Gallis & ſuos eſſe poetas & oratores, Italis nō inferiores, quin & illis ſuperiores, oſtendat, ſi his linguæ inuolucris, quibus Italus omnis aut blanditur, aut auram aucupat, iugem & irrequietum laborem impenderent. Viuit adhuc & veſcitur aura ætherea, reuerendi in Chriſto patris Georgij Amboſiani archipræſulis Rothomagenſis, orator.

GVilhelmus Copus Baſileēſis, eruditiſſimus philoſophus, Latine Græceq́; peritiſſimus, hac noſtra ætate Pariſiis arte medica (cuius eſt doctor & profeſſor eminentiſſimus) excellit, ad cuius ædes non modo Pariſieñ, tanquam ad vnicum ſalutis remedium confugiunt, ſed etiam qui huic noſtro regno præſunt, audita viri fama, ocyſſime mittentes acciunt, eius opem ſentiunt. Vnde vnus inter omnes huiuſce profeſſionis antiſtites nomen ſibi peperit, neſcio an immortale, an inuidioſum potius. Eſt autē hic Guilhelmus ingenio ſubtilis, eloquio terſus, ſermone diſertus, doctrina admirabilis, & rerum naturalium ſcientia nulli poſtponendus. Viuit Pariſiis ſub Ludouico huius nominis duodecimo, magna ſui apud omnes & celebritate & expectatione. Cudit enim quæ poſteritas legat, inter quæ iam habemus

Pauli *Cegmetæ præcepta ſalubria, ab ipſo Latino decore veſtita.
Item Hippocratis prænoſtica.

IVdocus Clichtoueus Neportueñ, doctor theologus conſummatiſſimus, philoſophus nitidiſſimus, oratorq́; adeo inſignis, vt feros hominum mores, & omne mortale genus diuina potius quàm mortali facundia componat. Qui ad hæc natus officia, vt literarum ignaros rectis habenis dirigat, inſulſos terſo eloquio erudiat, philoſophię ſplendore deſtitutos, pulſa pcul caligine, nitidiſſimo fulgore illuminet. Hunc his nobiliſſimis animi dotibus & dignitate, natura parens inſigniuit, vt quicquid hoc in mundo ſenſibili moliatur, rei literariæ propagandæ accommodet. Quæ enim ſcabra, fœda, hiantia, barbaraq́; ſunt, expolire, & ſuum philoſophiæ reparare nitorē ſummopere nititur, & maxime in ſacris eloquijs interpretandis ſtudium conterere, animo menteq́; decernit. Diuina hunc adeo exornant eloquia, rerumq́; ſupramundanarum co=

cognitiones,vt eum in terris mortalem adhuc vitam ſpirātem, ful gentiſſimis cœleſtium choris admiſceant, ſuæ profuſiſſimæ doctrinæ eximia monumenta magno voluminum numero,nobis,venturæq́ poſteritati reliq̄t,maiora tādem relicturus. Scripſit enim quæ hac ſerie digeſta ſcribuntur:

In Auguſtini Dathi elegantias commentarium.
In introductionem arithmeticam D.Seuerini Boethij commentarium.
De praxi numerandi compendium.
In Iohannem Damaſcenum commentarium.
De vera nobilitate librum eximium.
In paraphraſim phyſices Ariſtotelis ſcholia.
In introductionem paratam in phyſicen Ariſtotelis commentarium.
In introductionem paratam in libros metaphyſices Ariſtotelis commentarium.
In introductionem elaboratam in ethica Ariſtotelis commentarium.

Edidit etiam tres Sermonum libros,videlicet de tempore, de ſanctis,& de alijs extraordinarijs rebus.

CArolus Bouillus Beromandius Samarobrinus, vir & rhetorico liquore,& poetica varietate,& totius philoſophiæ micantiſſimo ſplendore expolitus,geometraq́ inſignis:quem quidem ad diuina potius peruestiganda rerum ſecreta, entiumq́ oīm latitātes eſſentias natura produxiſſe creditur, quàm vt mortali corpore interceptus,humanam vitam duceret. Adeo enim euecto ingenij acumine inſignitus,vt non modo terrenorum entium naturas,prius cæca caligine obductas,in lucem educat:verum & ſtelliferos orbes,patulamq́ cœlorum machinam, duce philoſophia profundiſſime penetret:entium ſupernaturalium naturas,mundanorum philoſophica proportione præmonſtret:indifferabilem cœleſtis curiæ trinitatem,& numerorum philoſophica oſtēſione,& terrenarum rerum vnitiſſima ſcrutatione,exacte præfiguret. Hic prorſus & maxime philoſophiæ contemplatiuæ,geometricisq́ abſtractionibus deditus eſt, vt ſæpenumero horis nouem trunco arboris innixus,immotis oculis,immoto corpore, ſui,ſuorum,humaniq́ victus oblitus,& mole corporea ſolutus, rerum naturas cōtemplari viſus ſit,vt potius anima corpore ſoluta,in cœlis degere,q̄ humanis

nis vinculis adſtricta, hoc in mundo ſenſibili auras vitales carpere videretur. Multa ſui ingenij acumine adinuenit, priſcis ſeculis inuiſa. Quadraturam enim circuli, ſuis geometricis machinamentis contexuit, quam philoſophorum nullus antea ſatis exacte adinuenerat. Librum de nihilo, magna cum omnium admiratione mira ingenioſitate perſcripſit: aliaq́ꝫ q̃plurima philoſophica opera, quæ nullus mortaliũ exactis retro ſeculis præuiderat, poſteritati reliqt.

In geometriam libros 6. introductorios.
De circuli quadratura lib. 1.
Introductionem in ſcientiam perſpectiuam.
Librum de intellectu diuino, angelico, & humano.
Librum de ſenſu.
Librum de nihilo.
Artem oppoſitorum.
Librum de generatione.
Librum de ſapiente.
Librum de duodecim numeris.
Librũ diuinæ caliginis.
Epiſtolas philoſophicas cõplures.

GVilhelmus de Quercu, doctor theologus inſignis, hac noſtra tempeſtate cæteros inter omnes mortales, conſilio, moribus, ſacriſq́ꝫ eloquijs eminentiſſimus, qui, dum illa Gallorum maieſtas horrinco ſummi pontificis, Anglorum, Hiſpanorumq́ꝫ inſultu & atroci bellorum apparatu premeretur, ſolus ſuo conſilio & ſana animi ſententia, Gallorum anguſtiæ & neceſſitati benigniſſimꝰ occurrit. Hic nempe Alpes tranſuectus, Piſanam acceſſit ad vrbẽ, vbi maximam & Cardinalium & Epiſcoporum cõcionem, ſuper re Gallica & tanto bellorum prodigio differentem, ſola ſua animi ſagacitate corroborauit, tantiq́ꝫ cõcilij partes ſibi vendicauit eminentiores. Nec minori in populo, ad diuina officia ſubeunda, vtiẽ eloquio. Tãta enim & ſententiarũ grauitate, & diuinorũ conſiliorũ cognitione excultus, vt indomitos mortaliũ mores, barbaroſq́ꝫ populos facili componat eloquio, ad nitidãq́ꝫ ſummi creatoris agnitionem, benigna voce, gratis oculis, geſtu moderato, & ſimilitudinibus iucundis facile reducat.

REnatus Garnerius Luxonienſis, in vtroq́ꝫ iure doctor noſtræ ætatis peritiſſimus, qui ob ſuam in omnigeno diſciplinarum genere, tum maxime præclara legum facultate, claritudinem ſui, famam atq́ꝫ decus, per varios terrarũ tractus diſſeminauit, meritoq́ꝫ in condendis interpretandiſq́ꝫ paſſim legibus, Lycurgi Socratiſq́ꝫ partes facile ſibi vendicauerit. Terſiori etẽ vocis elogo, ſpectata profeſſione, animo ſagaci, placido geſtu legũ ęnigma ſol-

uit,vt Pictauicos fines perpetuo decorarit honore,totamq́ Galliam indies ſua nobilitarit eminentia.

CHriſtophorus Lõgolius Pariſieñ,philoſoph⁹ ingenioſiſſim⁹, noſtriq́ ſeculi orator clariſſimus,quem vt natura parens maximis decorauit animi dotibus,& naturali ad rerum indagãdas naturas præparamento inſigniuit:ita fortuna bonorum cumulis ingentiſſimis,& gratiſſima dexteritate eum vberrime donauit. Qui naturam ei beneuolam,nobiliſſimasq́ animi dotes inſpiraſſe animo repetens,ita naturæ munera & labore & exercitio exauxit, vt noſtræ ætatis philoſophus clariſſimus,oratorq́ exuberantiſſimus euaſerit.Hic Plinium in pręclara Pictauica academia inenarrabili ſtructura profeſſus eſt,vt non mortali eloquio fretus,ſed potius cœlorum penetralibus educta ſententiarum varietate roboratus,omnium ſine diſcrimine videretur.Hunc Pariſiana(diſciplinarum alumna)academia & moribus,& oratorio ſucco,literisq́ philoſophicis non ineleganter erudiuit:nihilominus tamen non Gallico ſatiatus eloquio,Italicos lares (maiora coniectans aſſequi) feſtino pede aggreditur,vbi & facili rerum experientia,terſoq́ edoctus eloquio, Gallicos tandem fines pede reuerſo acceſſit,vbi ſuæ eloquentiæ & doctrinæ edidit teſtimonia.Quartum enim vix & vigeſimum annum exagitans,innumera voluminum varietate poſteritati conſulens,ſuæ doctrinæ monimenta edidit,ſequacibusq́ ſuis hac digeſta ſerie reliquit:

Orationem de diui Ludouici Francorũ regis, & gentis Gallorum laudibus, ad Franciſcum Valeſium Delphinum.

Orationes & epiſtolas prope innumeras.

Elegias & epigrammata varia.

Commentaria in Plinium, quæ Pictauij publice cum ſumma oĩm admiratione docte & eleganter interpretatus eſt.

Quædam in iure ciuili,dum illud Pictauij publice profiteretur.

IOhannes Stephanus,floruit hac noſtra tempeſtate, natione Italus,Vercellarum epiſcopus,cardinalis Bononienſis, & rei literariæ cultor exactiſſimus ,quem quanto excellentioribus & eminentiſſimis fortuna dignitatibus euexit, tanto natura nobilioribus decorauit animi dotibus.Hic nempe cuncta, etiam dignitatum clariſſima faſtigia,ocio literario & rerum exquiſitis naturis ſemper poſtpoſuit.Et ſuo tandem infatigabili labore & induſtria effecit,vt Ariſtotelis magna moralia,priſcis ſeculis nunquã præcogni-

gnita,nobis cõmunia fecerit, quæ Iacobus Faber noſtri ſeculi phi loſophus eminentiſſimus, & philoſophiæ defenſor acerrimus,ipſi us auſpicio impreſſioni commiſit,poſteris fructus non exiguos al latura.

GVilhelmus de Mara,floruit hac tempeſtate,natione Neuſtrius,ex deſerto Conſtantini pago oriundus, à parentibus nobilis proſapiæ atq; ſanctiſſimæ vitæ procreatus, nũc cathedralis eccleſiæ Conſtantienſis canonicus ac theſaurarius,orator ac poeta inſignis.Hunc adhuc puerum exiſtentem inſignis theologus doctor Iohannes Boucardus,quondam Abrinſeñ epiſcopus ac confeſſor regius, ſuſcepit in diſciplinis educandum, ob præclaras animi dotes quas in puero cernebat.Nec ſolum ipſum per alios curabat erudiendum,ſed etiam ipſemet quando per ocium vacabat, erudiebat,non parum ſe oblectans in tam fertilis agri cultura. Ac tantum de prẹclara eius indole ſperabat,vt non dubitauerit eum in ea ætate beneficio donare, maiora profecto daturus, ſi ſuperuixiſſet. Deniq; Guilhelmus ipſe ad præclarum ſtudium Pariſieñ profect⁹, in modico temporis interuallo eo euaſit, vt null⁹ in arte oratoria aut poetica eo celebrior haberetur. Vnde Robertus Briſſonetus quondam Remenſis archiepiſcopus ac Franciæ cancellarius,tanti viri famam audiens,eum ſibi in ſecretarium accerſiuit.Quo quidem Roberto mortuo,Carolus octauus dedit hunc Guilhelmum cancellario ſuo Guidoni de Rupeforti.Carolus enim ipſum Guilhelmum diligebat propter rhythmos non inſulſos, quos ipſe lingua Gallica nouerat elegantiſſime componere.& etiam propter artem ſcribendi in quocunq; literarum genere, in qua ſibi parem non inueniebat. Poſtea reuerendiſſimus cardinalis ſancti Maclouij Guilhelmus Briſſonetus,hũc ſibi à Guidone de Rupeforti impetrauit,vt eſſet eius auricularius,apud quem diu mãſit.Sed demum curialium miſeriam pertæſus, ac temporis iacturam ægre ferens, conceſſit in ſtudium Cadomenſe: vbi Rectoria dignitate, & poſtmodum laurea doctorali in vtroq; iure,donatus eſt.Eſtq; in eo ſtudio iura pluribus annis profeſſus, tandem in canonicum ac theſaurarium cathedralis eccleſiæ Conſtantieñ aſſumptus,vbi reſidet,ſoli Deo ſeruiens & bonis literis, quibus poſteritatem ditaturus eſt. Hæc ſunt quæ iam extant ſuæ doctrinæ teſtimonia:

Conflictus in Chimæram,ad Iohãnem de Ganay,magnum Franciæ cancellarium,opus ſane egregium atque ſanctum, in quo illa

tria præcipua vitia, quibus totus mundus inficitur atq; venenatur, ſuperbiam ſcilicet, libidinem, atque auaritiam, eleganter inſectatus eſt.

Opuſculum de ſacroſancta eucharistia, ad Guilhelmum Conſtañ epiſcopum.

Paraphraſis in Muſeum de Herone & Leandro, ad Nicolaũ de Ceriſay, ſancti Germani Pariſieñ decanum.

De amoribus liber vnus ad eundem.

De laudibus liber vnus ad Iohannem Briſſonetum, regiorum calculorum præſidentem.

De probris liber vnus ad Carolum Guillart, Pariſei ſenatus præſidentem.

Neniarum ac epithaphiorum lib. 1.

De diuinis lib. 1.

Multa præterea in oratione pedeſtri ſcripſit, quæ nondum in lucem prodiere.

MAtthæus Ebroiceñ Normannus, ordinis fratrum Prædicatorum, profundiſſimus ſcripturarum indagator, vir vtique religione plenus ac literis, ſuper pentateuchum, Eſaiam, & alios quàmplures veteris ac noui teſtamenti libros, egregiam fecit poſtillam, quæ in libraria communi conuentus Ebroiceñ ſupradicti ordinis, cuius alumnus fuerat, repoſita habetur. Floruit autem, vt ex quibuſdam eius ſcriptis apparet, circa tempora Caroli ſexti Francorum regis. Huius libros, cum per quaternos diſperſi eſſent, recollegit frater Robertus Baiguardus, theologiæ doctor, & confeſſor Chriſtianiſſimi Francorum regis Caroli ſeptimi, eorundem ordinis & conuentus, ipſosq; repoſuit in communi libraria eiuſdem domus.

GVido Ebroiceñ, egregiorum ſermonum compilator, circa hęc etiam tempora floruiſſe creditur, eiuſdem ordinis frater, qui etiam præter regulas Ticonij quædam aptiſſima dedit documenta ad ſacræ ſcripturæ ſenſum capeſſendum, oſtendens, ex quarum rerum ignorantia in doctrinæ ſacræ expoſitione errare ſæpius contingat: quæ in quorundam conuentuum bibliothecis, inter cætera eius opera recollecta inueniuntur.

LAurentius Geruaſii de conuentu Lexouieñ, ordinis Prædicatorum in Normannia, regnante Ludouico vndecimo Francorum rege, apud Pariſios clarus habitus eſt, doctor theologus, vir

vir vtiq; ſcientia & doctrina famatiſſimus,qui propter excellẽtem eius ſapientiam,cum maxime ſanctiſſimi doctoris Thomæ Aquinatis doctrinam calleret, ad reformandum in melius Colonienſe ſtudium miſſus,cum ibidem ſupra modum profeciſſet, exinde rediens, apud Diuionum Burgundiæ oppidum, ſpiritum reddidit: ibiq; cum fratribus ſui ordinis ſepultus,vtilia valde opera,quę Copulata magiſtri Laurentij Geruaſii dicuntur, ſuper totam ſummam theologiæ angelici doctoris (cuius videlicet doctrinæ,dum viueret,emporium dicebatur) reliquit.

SYlueſter de Prierio Bononieſ,ordinis fratrum Prædicatorum, doctor venerabilis,ac clariſſimus ſane doctrinæ ſancti Thomę Aquinatis expoſitor pariter & acerrimus defenſor,circa tempora Innocentij octaui pontificis maximi In Lombardia floruit. Scripſit enim defenſorium doctrinæ ſancti Thomæ *quæſtion. Iohannis Capeoli ſcripta breuians, luce clarius doctrinam ſanctiſſimi doctoris irrefragabilem demonſtrat, ex ipſius dictis omnium aduerſantium argutias diſſoluens.Scripſit etiam introductorium logicæ.

Item Summam ſermonum,quæ roſa aurea nuncupatur.

Item Summam de caſibus conſcientiæ.

Item malleum Scotiſtarum.

Item ſuper quatuor libros ſen tentiarum.

Ad hæc vſq; tempora perſeuerat ſcribendo,Bononiæ degens,vſque videlicet ad annum domini 512.ſupra milleſimum.

DOminicus de Flandria, doctor clariſſimus, eiuſdem ordinis Bononienſis, eiſdem temporibus quibus & præcedens,ſcripſit quæſtiones metaphyſicales.

Quæſtiones de anima.

Item ſuper libros poſteriorum.

Obijt autem præſidente in cathedra Petri Alexandro ſexto ſummo pontifice.

PAulus Soncinnas eiuſdem ordinis, hiſce temporibus ſcripſit quæſtiones Metaphyſicales.

Item ſuper prædicabilia & prædicamenta.

Eodem tempore, vel eo circa quo & præcedens, vita functus eſt.

ADDITIO SECVNDA INSIGNIVM ALIQVOT SCRIPTOrum, partim veterum, partim recentium, ſuperioribus per Tritthemiũ & alios cõſcriptis nunc primum indicis vice additorum, authore F. Balthazaro Werlino Colmarienſi.

ABBAS Vrſpergenſis quidam, cuius proprium nomen occultum eſt, ſcripſit volumen Chronicorum. Initiũ eius à Nino rege Aſſyriorum magno, vſq; ad Fridericum II. Romanorum imperatorem. Vltim⁹ annus ab eo recenſetur, à mundi ſalute 1229. Eſt autem Vrſperga monaſterium inſtituti Præmonſtrateñ, medio ferme itinere inter Vlmam & Auguſtam Vindelicorum.

Abba Abraã, & Abba Patritius, ſancti patres οἱ ἐν τῇ λαύρᾳ ἡσυχάσαντες, Iſaci monachi Syri ſermones aſceticos Græca lingua interpretati ſunt. Quod opus Romæ extat in bibliotheca Vaticana.

Adrianus Barlãdus, natione Selandus, vir raræ eruditionis, complures edidit dialogos, vnà cum opuſculo de inſignib⁹ oppidis Germaniæ inferioris.
Eiuſdem iocorum veterum ac recentiũ libri 5. cum ſcholijs illuſtrati, extant. Et opuſculum de epiſcopis omnibus Vltraiectinis.
Carmen item de ſitu & amœnitate Louanij.
Idem Chriſtiani hominis inſtitutionem aphoriſmis deſcripſit.
Compendioſas quoq; inſtitutiones artis oratoriæ concinnauit.
Prouerbiales etiam verſus ex Virgilio ſummo ſtudio decerpſit.
Scripſit & plura alia nobis incognita.
Floruit Louanij circa initium Imperij Caroli V. 1520.

Aegidius Bellamere, vir inſigniter doctus, ſcripſit conſilia in iure, quorum 148. Romæ in bibliotheca Palatina ſuperſunt.
Idem complura alia edidit opuſcula, nimirum ea quæ ſequuntur: De pluralitate beneficiorum. De Rota Romana.
Scripſit quoque ſuper de foro competenti. c. Romana. Et ſuper paragrap. Contrahentes.

Ac-

Aegidius Maſerius Pariſienſis, vir non mediocriter in ingenuis artibus verſatus, ſcripſit commentarios in carmina Valerij Flacci Setini Balbi argonauticon lib.8.

Aelius Antonius Nebriſſenſis, natione Hiſpanus, exquiſite doctus, quibuſdam ſe optimis libris ſeculo clarum reddidit, quorum hi extant:

De coſmographia. De grammatica.

Lexicon iuris ciuilis, contra quoſdam inſignes Accurſii errores.

Commentarij in Auli Perſij ſatyras.

Exegeſes in aliquot ſacræ ſcripturæ locos.

Enarrationes in Cœlij Sedulij paſchale opus.

Aeneas Platonicus Chriſtianus, de immortalitate animæ, de'que corporum reſurrectione aureum ſcripſit dialogum, qui Theophraſtus inſcribitur. Is ab Ambroſio Camaldulenſi, e Græco in Latinũ idioma transfuſus eſt.

Floruit circa tempora Zenonis & Anaſtaſii imperatorum.

Agapetus diaconus magnæ & ſacroſanctę Dei eccleſiæ, ſcripſit ſententias paræneticas numero 72. ad Iuſtinianum Cæſarem Græco ſermone, quam Græci ſchedam regiam appellant. diſſerit enim de regis officio. Interijt autem circa annum ſalutis 558.

Agathius Guidacerius ſacræ theologiæ regius profeſſor Lutetię Pariſiorum, ſcripſit Peculium, cuius argumentum ex ipſius authoris epiſtola cognoſcetur, quæ huiuſmodi fere eſt:

Etſi ſanctarum in originalibus linguis ſcripturarum publicis lectionibus obſtrictus, commentaria quæ in linguam ſanctam conſcribere inſtitueram, nondum abſolui, primas tamẽ eius præceptiones ſaltem edere in præſentia volui. Quamobrẽ ecce ex probatiſſimis Hebræorũ pręceptoribus, Moſe Kimhi, Pethah Debarai, Michlol, alijs'que (in quorum ſcripta me, vt à Chriſtianis parentibus progenitum, ac à teneris, vt aiunt, vnguiculis Latine Græce'que, & nõ Hebraice, eruditum, Latina commentaria conſcribere, puto feciſſe ſatis) de literis, de punctis, de quantitate ſyllabarum, de accentibus, de'que perfecta deniq; (in qua omne cœleſtis huiuſce linguæ verſatur decus atque dulcedo) pronunciandi ratione, primum hunc libellum damus: daturi mox, Chriſto auxiliante, ſi hæc placere vobis intellexero, & de octo partibus orationis alterum, ſubinde'que & ad ea quę in peritiſſimi Dauid Kimhi, Michlol, ad huius artis dikduk (id eſt, ſubtilis conſiderationis exercitationem, ſic enim Hebræi id, quod nos

nos grammaticā dicimus,appellant)copioſiſſime tradita ſunt, elu cubranda edendaq́ꝫ accedemus.

Agnellus epiſcopus ſcripſit epiſtolam ad Arminium de ratione fidei,in qua præcipue Arrianam hæreſim refutat, Dei patris & filij conſubſtantiali & coæua natura.Initium tale eſt: Frater Martinus exegit literas ad tuam charitatem mittendas &c.

Alanus Porretan' vir doctus,regulas iuris cœleſtis vel maximas, id eſt,axiomata theologiæ cum interpretatione conſcripſit.

Alardus Aemſtelredamus,natione Hollandus,omnia Rodolphi Agricolæ opera emendauit, & adiectis ſcholijs illuſtrauit.
Idem ſcripſit epitomen in librum Rodolphi Agricolæ de inuentione dialectica.
Deſcripſit etiam Eccleſiaſten iuxta omnes Rod.Agricolæ locos.
Extant & quædam alia eiuſdem opuſcula, nempe Similia ſacra, & paraphraſis epiſtolæ Hippocratis Coi ad Damagetum,quam paraphraſtice e Græco in Latinum transfudit.
Superſunt eius & multa epigrammata,epiſtolæ,præfationes,annotationes,commētariola in alios diuerſos authores,nobis per typographiam nondum cognita.
Eius eſt & e Teutonico in Latinum verſio libelli de miraculis per venerabilem Euchariſtiam Bruxellæ in Belgio factis.

Albertus Crantz,politioris literaturæ mirus amator,Suediam, Daniam, & Saxoniam deſcripſit.

Albertus de Ferrarijs Placentinus,ſcripſit de horis canonicis. Item de celebratione Miſſarum,in primum c.tertij Decretal.q incipit,Presbyter.

Albertus Florētinus ſub Nicolao V.egregios de architectura libros conſcripſit,vt teſtat Aeneas Syluius in deſcrip.Europę,cap.58.

Albertus Pius,comes & princeps Carporum, atq́ꝫ ſtyli Ciceroniani ſedulus imitator,ſcripſit epiſtolam paræneticam inſtar libri, ad Deſ.Eraſmum Roterodamum.

Albertus Pighius,patria Campenſis,natione Germanus,de ęquinoctiorum ſolſtitiorumq́ꝫ inuentione ſcripſit,ad D.Fran.Moliniū abbatem S.Maximini,à ſecretis & conſilio regis Francorū &c.
Item de ratione Paſchalis celebrationis, deq́ꝫ reſtitutione Eccleſiaſtici Calendarij ad Leonem X.pontificem max.
Eiuſdem Pighij aſtrologiæ defenſio,& liber quidam in prognoſticatores editus eſt.

Inſu

Inſuper & alios edidit libros, nempe: De cōponendis diſſidijs, & de controuerſiis in comitijs Ratiſponenſibus.

Aldus Manutius Romanus, ingenuarum artium peritiſſimus, grāmaticæ Græcæ inſtitutiones mero ſermone Græco conſcripſit, De varijs declinationibus omne genus nominum & verborum. Idem ſcripſit inſtitutionum grammaticæ Latinæ libros 4. Necnon aliud edidit volumē, de dierum generibus, ſimulq; de vmbris & horis, quæ apud Palladium memorantur. Extant quoq; eiuſdem elegantiſſimæ annotationes in Q. Horatiū, & præfationes nō ſpernēdę, pleriſq; libris apud ipſum excuſis pfixæ. Eiuſdem epiſtola vna ad Angelum Poltianum. Compoſuit complura alia opuſcula, atque non pauca in Latinam phraſin e Gręco tranſtulit, e quibus Homeri poema de ranarum & muriū pugna, Latinis verbis expreſſit oratione pedeſtri, ſic vt verſus verſui reſpondeat. Tranſtulit eodē modo & bene compunctiua Damaſceni carmina. Floruit ſub Maximiliano Venetijs, circa annū dñi 1514. mortuus.

Alexander monachus, in liberalibus artibus haud mediocriter inſtitutus, ſermonem hiſtoricum, qui Romæ Gręce extat, de inuentione ſanctæ & viuificæ crucis ſcripſit.

Alexander ab Alexandro, iuriſperitus Neapolitanus præclarus, genialium dierum ſex ędidit libros. Claruit tēpore Frāc. Philelphi, Nic. Perotti, Hermolaiq; Barbari.

Alfonſus Ferrus Neapolitanus, inſignis medicus, Pauli 3. pontificis max. chirurgus primarius, de ligni ſancti multiplici medicina, & vini exhibitione libros 4. in lucem edidit.

Aloiſius Marlianus Mediolanenſis, elegantem ſcripſit epiſtolā, de calamitoſa Philippi Hiſpaniarū regis, in Hiſpaniā nauigatione.

Aloiſius Mūdella, apud Brixiam Italiæ præclarus medicus, epiſtolas medicinales 23. variarū quæſtionū, & locorū inſuper Galeni difficilium expoſitionem continentes, conſcripſit.

Alphonſus vir in omni literarum bonarum genere illuſtriſſimus, egregio ſe volumine, quod aduerſus hæreſes inſcribitur, ſeculo clarum fecit.

Alphōſus archiepiſcopus Toletanus, in Ariſtotelis libros de anima, quæſtiones conſcripſit complures.

Aluarus Gomes Hiſpanus, vir non indoctus, Prouerbia Salomonis reddidit carminibus.

Alypius & Auguſtinus viri præclaræ eruditionis, diuerſas ſcripſerunt epiſtolas:ex quibus vna extat ad Paulinum exarata,ſexta & centeſima inter diui Auguſtini epiſtolas.

Eorundẽ epiſtola ad Iulianam Demetriadis virginis matrem, 143.

Eorundem & Fortunati epiſtola ad Generoſum,165.

Ambroſius Catharinus polites Senenſis, ex familia ſancti Dominici,vir acumine ingenij, literiſq; ac ſcientijs diuinis & humanis excellẽter inſtructus,ac rara quadam pietate præditus, ſcripſit

De præſciẽtia & prouidentia Dei	lib.1.	Qm̃ quum ipſos rerum
De prædeſtinatione Dei	lib.5.	De p̃deſt.ergo Dei trac
De eximia prædeſt.Chriſti	lib.2.	Ad gloriã ſummi Dei
De angelorum bonorum gloria,& lapſu malorum	lib.1.	Illi' præcepti rationem
De lapſu hoĩs & pc̃tõ originali	lib.1.	Etſi hoc certiſſimũ ſit
De immaculata diuæ virginis conceptione	lib.3.	Veterator ille ac mire
De conſummata gloria ſolius Chriſti & diuæ virginis	lib.1.	Quod Ieſus Chr̃s tertia
De certa gloria ac veneratione & inuocatione ſanctorum	lib.2.	Cum hoc noĩe diuinæ
De vniuerſali omnium morte & reſurrectione, & de iudicio æterno	lib.1.	Vtrum omnes homines
De veritate purgatorij	lib.1.	Eſſe genus q̃ddam pœn
De bonorum præmio,& ſupplicio æterno	lib.1.	Non modo apud ortho
De ſtatu puerorum abſque ſacramento decedentium	lib.1.	Nullum eſſe adeo ingẽs
Speculum hæreticorum		Si boni agricolæ illæ
De perfecta iuſtificatione à fide & operibus		Primum vt rem ordiar

Aduerſus errores Thomæ Caietani.

Aduerſus Martini Lutheri hæreſes.

Viuit fortaſſis adhuc in Italia ſub Carolo quinto imperatore, ac Paulo papa tertio.

Ambroſius Cõtarenus V.C.legatus Venetorum apud Vxmucoſſam regem Perſarum,iter ſuum deſcripſit. Suſpicor autem Italice ſcriptum eſſe.

Ambroſius Pelargus(vulgo ſtorck)inſtituti diui Dominici,vir in

in diuinis & prophanis literis exercitatiſſimus, ac reuerendiſſimi archipræſulis Treuirenſis Eccleſiaſtes vigilantiſſimus, multa præclara aduerſus hæreſes edidit opuſcula, de qbus ego duntaxat ſubiecta reperi.
De ſacrificio Miſſæ, conflictatiunculam pij & miſoliturgi.
Iterum de ſacrificio Miſſę, & Latine & Germanice ad ſenatum Baſileenſem.
In Eleutherobaptiſtas lib. I.
Refutationem conſilij Oecolampadiani de differẽdo paruulorum baptiſmo vſq; in eam ætatem, qua iam lallare incipiant, lib. I.
Aduerſus Iconomachos lib. I. &c.
An fas ſit, in anabaptiſtas, adeoq; hæreticos animaduertere, lib. I.
Bellaria epiſtolarum ad Eraſmum Roterodamũ viciſſim miſſarũ.
Annotationes quoq; in dicta, ab Eraſmo Roterodamo non orthodoxe adducta, ſcripſit.
De morte non timenda libellum, nondum prælo commiſſum.
Dialogum, nondum typis excuſum, virorum & mulierum, Lutheranæ ſectæ anteſignanorum.
Idem latinitate donauit liturgiam diui Chryſoſtomi.
Adiecta eſt Doxologia Græce ſimul & Latine, quæ & in Miſſa, & in precibus matutinis vſui fuit veteribus.
Nicenum item ſymbolum, peundem e Græco Latinum factum.
Omnia ad exemplum Bibliothecæ cœnobij diui Simeonis, quod apud Belgicam Treuirim habetur vetuſtiſſimum, cum breuibus eiuſdem Ambroſii annotationibus.
De cœlibatu ſacerdotum eruditionis refertum edidit libellum.
Præter hæc annumerata opera, & innumeras ſcripſit conciones, ac in diuerſos Bibliorum libros exegeſes doctiſſimas, ſed nondum in lucem editas.
Supera veſcitur aura anno virginei partus 1546. cõplura in gratiam ſtudioſorum conſcripturus.

Ambroſius Spiera Taruiſinus, ordinis fratrum ſanctę Mariæ, ſcripſit quadrageſimale de floribus ſapientiæ.

Amedeus epiſcopus Lauſannæ, ſcripſit de Maria virginea matre homilias octo, multa eruditione refertas.

Anacletus Romanus pontifex, vir ſanctiſſimę vitæ, nec ſpernendæ eruditionis, decreta edidit atq; epiſtolam, quæ in conciliorum volumine inuenitur.

Anaſtaſii ſancti Antiochię(epiſcopi forte,aut presbyteri)ſermones quinq; Græci ſeruantur ibidem.

1. De rectis apud nos veritatis dogmatibus.
2. περὶ τοῦ ἀπεριγράπτου, id eſt,de incircunſcripto.
3. De diuina œconomia vel diſpenſatione.
4. De paſſione vel impaſſibilitate Chriſti.
5. De reſurrectione.

Anaſtaſius monachus montis Sina,in 6. pſalmum ſcripſit commentaria.Edidit & alia,de quibus,ſubiecta habentur:

Oratio in principio quadrageſimæ.

De modis diuerſis animæ ſalutis. Hæc omnia Romæ ſeruari Græce,bibliothecæ Palatinæ catalogus teſtatur.

Andreas Albius medicus Bononienſis,edidit præclaꝝ de re medica librum,& ſi ſuperi fauerint,ſex de aquis dialogos mox dabit. Claret adhuc anno domini 1546.

Andreas Alciatus I.C. noſtra ætate clariſſimus,ſcripſit librum Emblematum,qui varias picturas circiter centum, tanquam hieroglyphica cōtinet,quorum ſignificationem(quæ ſingulas ſequuntur)elegiaca epigrammata argute explicant. Sunt & inſcriptiones huiuſmodi: Inſignia ducatus Mediolani.

Fœderá Italorum. In ſilentium. Etiā ferociſſimos domari.
Gratiā referendam. Concordia. Potentiſſim⁹ affectus amor.
De ponderibus & menſuris lib.1.
Eiuſdem Paradoxoꝝ ad Pratum lib.6.
Correctionū in 3. libros Codicis lib.3.
Prætermiſſorum lib.2. Diſpunctionum lib.4.
De eo quod intereſt lib.1. Declamatio vna.
Encomium hiſtoriæ. De ſtipul. diuiſiōibus cōmentariol⁹.

Caſtigationes,ac difficilium aliquot locoꝝ expoſitiones,cū pręfatione ad Galeatiū vicecomitem,in Pub.Cornelium Tacitum.

Oratio quam Ticini declamauit.

De verborum ſignificatione lib.4.

Et in tractatum eiuſdem argumenti veteꝝ iureconſultoꝝ, cōmentaria,ex vltima authoris recognitione,exiuerunt in publicum.

Eiuſdem Alciati commentaria ad reſcripta principum.

De ſumma Trinitate. De ſacroſanctis eccleſiis.
De edendo. De in ius vocando.
De pactis. De tranſactionibus.

De

De quinq; pedum præſcriptione lib.1.
De magiſtratibus, ciuilibusq; & militaribus officijs lib.1.
Parergon iuris lib.3. Proceſſus iuris
Apologia contra Ludouicum. De præſumptionibus
De rebus creditis De ſingulari certamine
Ad Titulum, Si certum petatur, commentaria.
Conſilium in materiam duelli, exceptum ex libro 5. reſponſorum.
In lib.1. ſecundi libri Codicis, De ſententijs quæ,
In C.1. ſecundi decretalium, de iudicijs: Et multa alia, quibus ſe immortalitate donauit.

Andreas archiepiſcopus Rhodi, apologiam demonſtratiuam, ex ſcriptis diui Thomæ, ad Beſſarionem Niceæ de diuina eſſentia & operatione, ſcripſit: quæ in Italia extat.

Andreas Barbatias legum peritiſſimus, multa præclara ſcripſit opuſcula: ex quibus referuntur, quæ ſubiecta ſunt:
Conſiliorum volumina quatuor. Super 2. ff. noui
In primum infortiati. Super Clementinis
De cardinalibus.
Super 2. decretalium Rub. de teſtib. c. teſtimonium.
Super 2. decretalium Rub. de fide inſtr. c. dilectorum.
Super 2. c. Rub. c. quæ admit.
Super 2. c. de fidei com. l. cum acutiſſimi.

Andreas Brentzius Patauinus, Hippocratis librum de natura hominis Latinum fecit, & eiuſdem de inſomnijs librum, cum præfatione ad Sixtum pōtificem maximum, in qua multa de ſomnijs differit. Huic libello ſubnectitur eiuſdem authoris epiſtola ad Ni. Gupalatinum, in qua exponit Hippocratis verba, quibus internas corporis partes Lunæ, medias Soli, externas Stellis attribuit: & cur Hippocrates ſupplicare iubeat Soli, Ioui cœleſti, Ioui terreſtri, Mineruę terreſtri, Mercurio, Apollini, Terræ, Heroibus.

Andreas Camutius medicus in Gallia Ciſalpina, edidit propoſitiones quaſdam in philoſophia & medicina, quibus ſe reſponſurum pollicetur, & opuſculum quoddam, in quo philoſophiam & theologiam conciliare conatur.
Claruit anno domini 1545.

Andreas epiſcopus Cretæ, complures inſignes ſcripſit ſermones, qui intitulantur:
Sermo 1. in Lazarum quatriduanum.

Sermo 2. in diuinam domini reſurrectionem. Et deinceps alias homilias in feſtis ſanctorum edidit. Oia iſtęc in Italia Græce ſeruantur.

Andreas ab Exea, iuris vtriuſque doctor & interpres in Academia Valentina, ſcripſit libellum de ærario ac fiſco, & vtriuſque ratiociniorum præfectura.

Andreas Gratiolus Tuſculanus ex Benaco, Latina fecit Euſtratij epiſcopi Niceni commentaria, in ſecundum librum poſteriorum reſolutiuorum Ariſtotelis.
Item incerti authoris expoſitiones compendiarias in eundem.

Andreas Ianus Laſcaris Rhyndacenus, ex Polybij hiſtorijs quædam excerpſit de militia Romanorum, atque in primis de caſtrorum metatione. Eadem Latino ſermone reddidit.
Eiuſdem Epigrammata Græca & Latina.

Andreas à Lacuna Hiſpanus Secobienſis philiatros, ſcripſit de ratione noſcēdæ, p̄cauendæ, atq; propulſandæ febris peſtilentialis.
Extat quoque eiuſdem anatomica methodus, ſiue de ſectione humani corporis contemplatio.
Tranſtulit etiam non pauca, de quibus ſubiecta habentur:
Ariſtotelis libellus de virtutibus ex Græco translatus, ſcholijſq; & exemplis multis illuſtratus.
Ex commentarijs de re Ruſtica, olim diuo Conſtātino Cæſari adſcriptis, octo vltimi libri, in quibus animalium plurimorum natura, moreſq; & nutricatio deſcribuntur, ad fidem vetuſtiſſimorum codicum, Latini facti.
Galeni Pergameni de hiſtoria philoſophica liber. 1. in Latinum verſus.
Eiuſdem Ariſtotelis opus de natura ſtirpium, eodem interprete.
Ariſtotelis librum de mundo, in Latinum transfudit.
Scripſit quoq; alia opuſcula, nempe, de victus ratione & exercitiorum, maxime in ſenectute obſeruanda.
Et Europam, ſeipſam deplorantem.

Andreas de nouo Caſtro, ſcholaſticæ theoſophiæ peritus, egregium in quatuor ſententiarum libros edidit volumen.

Andreas Stiborius Boius, Viennæ Auſtriæ canonicus, & mathematum profeſſor inſignis, multos conſcripſit libros, ex quibus ſequentes ſolum ad nos venerunt:
Liber inſtrumentorum aſtronomicorum, primi & ſecundi mobilis, cum canonibus proprijs & veteribus.

Clypeus Auſtriacus cum canonibus, in quo aſtrolabij facies omni momento relucet.
Libellus de varijs horologijs,ſphæricis,cõcauis,columnaribus,pyramidalibus,annularibus.
Libellus de varijs Compaſtis,
Libellus de varijs quadrantibus.
Introductorium in ſenſibilem aſtronomiã, cum varijs aſtronomicis picturis,& calendario aſtronomico.
Arma pietatis Stiborij.
Contemplatio*ſcoue.
Contemplatio ſpeculi pietatis.
Contẽplatio faciei ſaluatoris.
Contemplatio de diuerſis matrimonijs.
Libellus de authoribus mathematices.
Præfationes in libros diuerſos in mathematica,à ſe prælectos.
Determinationes quarundam quæſtionum de quolibet.

Andreas Thurinus Piſciẽſis,medicus Apoſtolicus,vir in re medica doctiſſimus,ſcripſit epiſtolam cõtra Matthæum Curtium Ticinenſem medicum,de vena in curatione pleuritidis incidenda.
Et rurſus ad Paulum 3.de curatione pleuritidis per ſectionem.
Eiuſdem authoris reſponſiones contra Matthæum Curtium,de loco incidendæ venæ in morbo coſtali.
Idem ſcripſit de bonitate aquarum,fontanæ & ciſterninæ,quæ pluuialis eſt:& diſſertationẽ de embrocha noua,ſiue duccia artificiali.
Extat quoq; eiuſdem authoris,defenſio Hippocratis & Galeni, aduerſus Hieronymum Fracaſtorium, de cauſis dierum criticorum.

Andreas Veſalius Bruxellenſis,ſcholæ medicorum Patauinę publicus profeſſor,paraphraſes in nonum librum medici Arabis clariſſimi ad regem Almanſorem,de affectuum ſingularum corporis partium curatione,conſcripſit.
Eiuſdem epiſtola ſupereſt,quæ docet venam axillarem dextri cubiti,in dolore laterali ſecandam,& melancholicum ſuccum,ex venæ portæ ramis ad ſedem pertinentibus,purgari.
Extant quoq; ſeptẽ libri,de humani corporis fabrica,cum elegantiſſimis omnium figuris,eodem authore.

Angelus Andreas Reſennius,natione Luſitanus,carmen eruditum & elegans,aduerſus ſtolidos politioris literaturę oblatratores, compoſuit.

Angelus Aretin' I.C. (quem aliàs Angelum Gambilionum, vel de Gambilionibus de Aretio vocant) ſcripſit duo volumina commentariorum ſuper iuris ciuilis inſtitutiões, ad Leonellum Eſtenſem, marchionem Ferrariæ. Item:
De teſtamentis, & clauſulis teſtamentorum.
De maleficijs in iure, & clauſulis proceſſus inquiſitionalis.
Super 3. libros Codicis. De inuentario.
Conſiliorum volumina duo. Quædam ſingularia.
Repertorium iuris.
Super tertio C. de bon. vac. lib. 10. l. Si vacantia.

Angelus Bologninus chirurgiam ex Auicenna publice docuit Bononiæ, & libros 2. ſcripſit de cura hulcerum exteriorum, ſermone inculto: in quorum priore parte exponuntur ea, quę impediunt conſolidationem, quæ & quot ſint, quomodo noceãt, & quomodo cognoſcantur. In altera adminiſtrantur medicamina tam generaliter quàm ſingulariter.
Idẽ librũ de vnguentis cõmunibus, in ſolutione cõtinui cõſcripſit.

Angelus Coſpus Bononienſis, homo in literis tum Græcis, tum Latinis apprime eruditus, vertit Diodori Siculi libros decimumſextum & decimumſeptimum.

Angelus Decembrius Mediolanenſis orator, ad Pium 2. pontificem max. politiæ literariæ libros 7. multiiuga eruditione refertos, ante annos 80. plus minus ſcripſit, qui Romæ in bibliotheca pontificis reconditi ſunt, clade vero Romana, Carolo Borbonio & Georgio Fronſpergio ducibus, anno 1527. in lucem editi.

Antiochus Tibertus Cæſenas, liberalium diſciplinarum ꝓfeſſor, de chiromantia libros 3. ad Octauianum Vbaldinum Merchatellæ comitem ſcripſit.

Antipater Boſtrenſis epiſcopus, ſermonem de Chriſti natiuitate compoſuit. In Italia Græce extat.

Antoninus epiſcopus Conſtantinienſis, ad Arcadium actum in exilium à Genſerico rege Vandalorum, parænesin ſcripſit.

Antonius de Brixia, eruditum opus ſermonum, quod in Italia extat, elucubrauit.

Antonius Broeckwey (quæ vox Latine reddi poteſt Paludopaſcuus) à Konigſtein, Obſeruantiæ regularis S. Fráciſci apud Nouimagum Guardianus, elegantes in 4. Euãgelia enarrationes cõſcripſit. Idem ſcripſit & in aliquot S. Pauli epiſtolas commentaria, fa-

ctu

ͨturus id ipſum & in reliquas omnes, ſi diutius aliquanto vixiſſet, in itinere inter Brulam & Dauentriam, conuentus per id tẽpus ſui Brulenſis iuſtiſſima cauſa, haud procul ab oppido Cliuiæ Reſtano, in viculi cuiuſdam hoſpitio, laterum dolore ex humoribus frigidis ac nimia fatigatione contracto, præter ſpem mortuus, idq; hyeme poſt famoſam illam peſtem, Coloniæ per æſtatẽ & autumnum anni 1541. acerrime graſſatam.
Scripſit idem & per figuras breue Euãgeliorum monoteſſaron, q̃d concionatoribus verbi Dei, memoriæ iuuandæ gratia, mirum in modum conducit, anno dñi 1541. Coloniæ excuſum.

Antonius Cermiſonus, vir in medendis corporibus ad plenum inſtructus, præceptor Sauonarolæ, fertur in medicinis multa ſcripſiſſe opuſcula, quæ necdum ad manus noſtras peruenerunt. Legi tantũ opus illud inſigne, quod ſcripſit ſub forma conſiliorũ, lib. 1. Scripſit & de vrinis.

Antonius Codrus Vrceus, vir inſignis eruditionis, natus eſt Herberiæ oppidulo in agro Regiẽſi, quæ à Mutina abeſt circiter ſeptẽ millia paſſuũ, anno ſalutis 1446. immortalia animi ſui monimenta, poſteris reliquit complura, quib⁹ manum vltimã tametſi haud quaquam imponere potuerit, magna tamen ex parte præ ſe ferũt, quanta dicendi facultate, quanto ingenio, quantaq; demum valuerit doctrina. In fingendis pangendisq; primũ carminibus, tam græce quàm Latine, admodum promptus erat: quo in genere permultæ extant eius elegiæ, epigrammata, ſyluæ: quarum omnium ingenij acumen & ſententiæ quanti faciendæ ſint, videbunt qui ea legerint. Vocabulario Græco plura de ſuo addidit, multa emendauit. Sermones ſeu oratiões multa eruditione refertas 15. ſcripſit. Et alia multa quæ ſubiecta habes:

Epiſtolas	11.	Syluarum	lib. 2.
Satyras	2.	Aeglogam	1.

Antonius Eparchus Corcyræus, Grçcas literas Venetijs docet, & aliquot Polybij hiſtoriarum libros, nondum aut Græce, aut Latine euulgatos, in Latinum ſermonem tranſtulit.
Viuit adhuc anno domini 1546.

Antonius Fumanellus Veronenſis medicus, in artis vſu longe p̃ vniuerſam Italiam exercitatiſſimus, omniũ febrium & dignoſcendarum, & curandarum abſolutam edidit methodum.
Eiuſdem eſt & conſilium chirurgicum, de caluariæ fractura, pecto

ris atq; pulmonis vulnere, ac inflammatione.
Hiſtoria & curandi ratio, pro vrinæ reddendæ difficultate & anguſtia. Item
An mineralis aqua, vrinæ conueniat difficultati.
De balnei ferrati facultatibus, ferriq́ natura.
De balneis aquę ſimplicis.

Antonius Gazius Patauin' illuſtris medicus, anno 1490. (vt ipſe teſtatur in fine libri ſui) ſcripſit librum de ſanitate tuenda, quē Coronam floridam inſcripſit, inde nimirum, quoniam ex præcipuis medicorum ſententijs ceu floſculis, hoc opus veluti ſertum quoddā concinnauerit.
Claruit ſub dominio Venetorum, anno ſalutis 1504.

Antonius Goueanus Luſitanus, epigrammata quædam & epiſtolas quatuor ſcripſit.
Idem non pauca priſtino ſplēdori reſtituit, ex quibus potiſſimum Virgilius & Terentius recenſentur.
In eundem Terentium commentaria edidit elegantiſſima.
Porphyrij quoq; quinq; vocum introductionem admodū eleganter tranſtulit. Et in lucem dedit enarrationē in Ciceronis orationē contra Vatinium Teſtem: & criticam logices partem.

Antonius Lodouicus medicus Vlyſſiponenſis, doctiſſima quædam opa de re medica conſcripſit: quorū ea q̄ ſequunt, p̄cipua ſunt:
De occultis proprietatibus lib. 5. Problematum lib. 5.

Antonius Mancinellus inſignis grammaticus, claruit & multa ſcripſit Venetijs circa annum domini 1490. Omnia eius opera elegantibus hiſce verſibus complectuntur:

Verborum regimen, variatio, ſpica, figuræ,
Theſaurus, flores, hic (id eſt, in patria) vigilata prius.
Gymnaſium poſt Roma dedit. commenta Maronis,
Tum Satyri, hinc Flacci, Verſilogumq́ paris.
Pomponi hortatu Venetas deductus ad oras,
Laurenti limam ſcribis, & inde modum.
Somnia quis maior declaras Scipio viſus:
Rhetoricenq́ ſimul, vel Ciceronis opus.

Antonius Marinarius profeſſionis Carmelitanæ, theologus celeberrimus, de cōſonantia Ieſu Chriſti & prophetarum, libros tres compoſuit. Claruit anno domini 1545.

Antonius Muſa Braſauolus, medicus Ferrarienſis, ſcripſit examen

men omnium ſimplicium medicamentorum, quorum vſus eſt in officinis, Italiæ præſertim & Ferrariæ: ſcripſit quoq; in octo libros aphoriſmorum & præſagiorum Hippocratis & Galeni expoſitionem, commentaria & annotationes, cum duobus indicibus copioſiſſimis. Et alia complura, quibus ſe immortalitate donauit.

Antonius Panormita, Alphonſi Aragonis & Siciliæ regis magiſter epiſtolarum fuit, eiusq; dicta factave memorabilia, quatuor conſcripſit libris.

Antonius de Prato Tridentinus, ſcripſit librum de republica, De feudis, De ſecundis nuptijs. Repertorium in Bartolum.

Aquilius Seuerus, in Hiſpania, de genere illius Seueri, ad quem Lactantij duo epiſtolarum ſcribuntur libri, compoſuit volumen, quaſi ὁδοιπόρικον totius ſuæ vitæ ſtatum continẽs, tam proſa, quàm verſibus, quod vocauit καταστροφῶν ſiue πεῖραν, & ſub Valentiniano principe obijt.

Armandus de Bellovifu, ordinis Prædicatorum, ſcripſit declarationem difficilium terminorum, tam theologiæ, quàm philoſophiæ ac logicæ.

Arnoldus Peraxylus Arlenius, vir in iuuenili ętate mature doctus, agit adhuc, ni fallor, in contubernio nobiliſſimi viri D. Diegi Hurtadi à Mendozza, Cæſareæ maieſtatis apud Venetos legati, ſingulare decus & columen rei literariæ, de omni ſtudiorum & ſapientiæ gñe quàm optime meritus, dum veteres authores, præcipue Græcos, diligẽter in Italiæ bibliothecis inquiſitos, in lucem atq; vſum mortalium reſtituit. Expectamus autem ab eo, ſi Deus vitam extenderit, quoſdam ex Plutarcho de moribus commentarios, à nemine adhuc conuerſos: Dionis etiam Coccei Romanæ hiſtoriæ libros 22. in Latinum ſermonem pure traductos. Olympiodori magni philoſophi Platonici commentarios ad Ariſtotelis Meteora.

Ex ſacris: Chryſoſtomi, Theodoreti, & aliorum, hactenus non viſas, pulcherrimas tum cõciones, tum commentarios & orationes. Ad hæc decreuit edere quaſdam ad Lactantium Firmianum Parecbolas, in quibus & veterum nugacem ſuperſtitionem & vanitatem refellere, & noſtra vt lõge certiora & veriora, adſtruere tentat.

Arnold⁹ de Nouavilla, natiõe Gallus Pronincialis, vel vt alij volunt, Catalanus, cum Villanoua ſit oppidum diſtans quatuor miliaribus à Gyrona ciuitate Cataloniæ: Aſtronomiæ ſtudioſiſſimus

fuit:& quidam eum hæreticum fuiſſe aſſeruerunt. à Frederico rege miſſus ad Papam ex Sicilia, in mari obijt, Genuę ſepultus.
Plurima volumina in vnaquaq; doctrina, ex propria excellētia ingenij, ſine magiſtro, explicuit.
Præcipuum quoddam eiuſdē de re medica circunfertur opus.
De alchimia etiam elegātem ſcripſit epiſtolam ad regē Neapolit.

Arnoldus Haldrenius Veſaliēſis, vir ſingulari vitę ſanctimonia, atq; ſacræ ſcripturæ exacta cognitione conſpicuus, linguarum æque trium, Hebraicæ, Græcæ & Latinæ, peritiſſimus, perinde carmine valens ac proſa: tanta fuit humilitate, vt opera varia (ſicut accepimus ab amicis eius) quæ tum conſcripſit, tum correxit, in publicum non inuulgarit, præter hæc pauca:
Macrobium caſtigauit adhuc adoleſcentior, ijs quæ ex Græcis deſiderabantur, quantum fieri potuit, appoſitis.
Eandem operam adhibuit Diomedi antiquo grammatico inſtaurando, item alijs quibuſdam minus notis.
Libellum edidit de decem præceptis decalogi, ſuper illud *Euangelicum* dictum: Si vis ad vitam ingredi, ſerua mandata.
Item alterū cōtra hagiomaſtigas: & alios, q(vt diximus) adhuc latēt.
Scripſit & præfationes aliquot ſeu epiſtolas, partim ſuo, partim alieno nomine diuerſis authoribus præfixas.
Multa etiam epigrammata vel mere Græca, vel ex Græcis Latine verſa. E quibus potiſſimū ſunt illa in Heresbachiana Herodoti verſione, quæ cum interpres neſcio quam ob rem, niſi forte maieſtate illorum territus, inter vertendum intacta reliquiſſet, Arnoldus hic noſter vtilitatis publicæ gratia, non minus ſplendide reddidit Latina, quàm prius erant Græca.
Eiuſdem ſunt & argumenta illa in ſingulas diſtinctiones 4. librorū Sentent. commentarijs Dionyſii Carthuſiani in eoſdem libros p̄fixa, ſingulis prope diſtichis expreſſa, tametſi complura ex his, præſertim in I. III. & IIII. libros, ab Haldrenio obiter relicta, per Nouimagenſem quendam fuerint ſuppleta, quemadmodum exēplar Arnoldi hactenus in Carthuſia Colonienſi aſſeruatum, hoc ipſum liquido teſtatur.
Obijt diem ſuū anno domini 1534. die XXX. Octobris, cui in ſummo templo apud ſanctam Coloniam, vbi Canonicus fuit, vbi & ſepultus eſt, hoc Epitaphium ſtudioſi pietatis & eruditionis ipſius, poſuerunt:

Quiſ-

Quiſquis es, in requiem ſi vis intrare beatam,
Atq; ita cum Chriſto perpete pace frui:
Verba Dei auſcultes, eademq́; ſequaris oportet.
Ergo, dum datur hic viuere, diſce mori.
Tranſitus ad vitam, mors eſt, ſi credis in illum,
Qui mortem, noſtri captus amore, tulit.

Arſenius archiepiſcopus Monembaſiæ, collegit apophthegmata philoſophorum, imperatorum, rhetorum & poetarum.
Idem in tragœdias Euripidis ſeptem ſcholia Græca collegit, nempe in Hecubam, Oreſtem, Phœniſſam, Medeam, Hippolytum, Alceſtin, & Andromachen.
Libellus quoq; ab eodem conſarcinatus, quo continentur varia & arguta carmina. Fabularũ aliquot poeticarũ enarrationes, & ex Stromatibus Clementis quædam de furtis ſcriptorum.
Et alia complura collegiſſe fertur.
Claruit ſub Carolo V. inuictiſſimo Romanorũ imperatore.

Aſianus Sardienſis epiſcopus non vulgariter doctus, Apologeticon pro Chriſtianis tum pium, tum catholicũ, Antonino imperatori tradidit.

Athenagoras philoſoph' Chriſtianus, cœleſti philoſophia haud mediocriter imbutus, inſignem de Reſurrectione librum, Pariſiis Græce & Latine impreſſum, conſcripſit.
Claruit anno ſalutis ducenteſimo.

Audbertus in diuinis literis mirum in modũ exercitatus, quaſdam doctiſſimas homilias edidit, quas Alcuinus Leuita congeſſit.

Auguſtinus Dathus Senenſis, philoſophus & orator, tum ſacræ, tum prophanæ literaturæ peritiſſimus, varia compoſuit opuſcula, de quibus ſubiecta extant:
De immortalitate animorum tractatus X.
Orationes Latinæ 111. Epiſtolarum libri 3.
Fragmentũ hiſtoriæ Seneñ lib. 3. Hiſtoriæ Plumbineñ libellus.
Opus elegantiarum de floribus eloquentiæ.
Stromation opus. Sermo de voluptate.
Iſagogicus libellus de ordine diſcendi, ad Nicolaum filium.
Libellus ad diſcipulos chariores, contra vulgatam multorum opinionem de nouem verbis, videlicet: Manes, Lucus, Bellum, Officium, Parca, Ludus, Ocium, Cœlum, Eumenides.
Libellus de Genio atq; hyeme *geniali.

Lectio prima, cũ Vergilij Aeneidem publice explanare cœpiſſet.
De Vita beata libellus.
Platonis lib. de Halcyone aue, e Græco ſermõe in Latinũ cõuerſus.
Tractatus de ſeptem virtutibus, ſcilicet fide, ſpe & charitate, item prudentia, iuſtitia, fortitudine & temperantia.
De ſacramentis panis & aquæ lib. 1.
De ſanctorum connubijs lib. 1.
Libellus floſculorum, qui vocabulorum aliquot vim & vſum alphabeti ordine explicat.

Auguſtinus Dodo Friſius, canonicus ad ſanctũ Leonardum Baſileæ, olim congeſſit primus opera diui Auguſtini, & in ſingula opuſcula parauerat argumenta & cenſuras operum docte, quia ſtudioſiſſimus erat, ſed immaturam ætatem peſtis abſumpſit eo anno, quo fuerat opus inchoandum, nempe 1501.

Auguſtinus Iuſtinianus Genuenſis, Prædicatorij ordinis, epiſcopus Nebienſis, Pſalteriũ octaplum pulchro ordine cõcinnauit, atque vtrunque teſtamentum ex Hebraica, Græca, Chaldaicaq́ ve ritate, in puriorem Latinam phraſin transfudit.
Claruit ſub Leone decimo Pontif. Max.

Auguſtinus Niphus Philothe⁹ Sueſſanus, multa Ariſtotelis conuertit opuſcula, atque non paucos in eadem conſcripſit commentarios. Scripſit & librum de infinitate primi motoris, ad Dominicum Grimanum cardinalem.
Et aliũ librũ de immortalitate humanæ animę, aduerſus libellum Petri Põponacij Mantuani philoſophi, & alia q̃ ſequunt̃ opuſcula:
De ſenſu agente, tractatus 1.
De pulchro lib. 1.
De Augurijs lib. 2.
De calamitatibus noſtroꝝ tẽpoꝝ lib. 1.
De re Aulica lib. 2.
De armorum literarumq́ comparatione.
De inimicitiarum lucro.
Apologia Socratis & Ariſtotelis.
De morbo Gallico lib. 1. Rhetorica.
De figuris ſtellarum helionoricis lib. 2.
De diebus criticis ſeu decretorijs lib. 1.
De falſa diluuij ꝓnoſticatione, q̃ ex conuẽtu oĩm planetarum, qui in piſcibus continget anno 1524. diuulgata eſt, lib. 3.

Eru-

Eruditiones ad apoteleſmata Ptolemæi lib.1.
Dialectica ludicra:& alia complura compoſuit vir immortalitate dignus,ſub Carolo quinto Romanorum imperatore.

Auguſtinus Steuchus Eugubinus, canonicus regularis ſancti Saluatoris,omni ſapientiæ genere inſignis,in Pentateuchum Moſeos elegantes elucubrauit annotationes. Præter hæc & alios compoſuit,e quibus ſubiectos habes:
De perenni philoſophia libros decem, vnà cum libello de Eugubij vrbis ſuæ nomine.
Aduerſus Lutheranos lib.3.
Eiuſdem Coſmopœia, vel de mūdano opificio expoſitio trium capitum Geneſis.
Idem in 47. Pſalmos,doctiſſimos ſcripſit commentarios.
Supereſt atq; multa meditatur ſub inuictiſſimo Romanorum imperatore Carolo quinto,& Paulo tertio Pontif. Max.

Auitus presbyter, homo Hiſpanus genere, Luciani librum de reuelatione ſepulchri & reliquiarū corporis ſancti Stephani Græce ſcriptum,Latinum fecit,& adiecta epiſtola ſua,p Oroſium presbyterum occidentalibus dedit.

BAchylus Corinthi epiſcopus,ſub Seuero principe clarus habitus,de Paſcha ex omnium,qui in Achaia erant, epiſcoporum perſona,plenum eruditione librum conſcripſit.

Bacciauius vir philoſophiæ Chriſtianæ, nudus & expedit⁹ vacare Deo diſponens,etiam peregrinationem pro conſeruanda integritate elegit. Edidiſſe dicit grata opuſcula, ſed & ego ex illis vnū tantum de fide legi, in quo ſatisfacit Pontifici vrbis aduerſum querulos & infamatores peregrinationis ſuæ,indicans ſe non timore hominum,ſed Dei cauſa peregrinationem ſuſcepiſſe,vt exiens de terra ſua & cognatiōe ſua,cohæres fieret Abrahę patriarchę.

Baptiſta Fulgoſus opus incōparabile in 9.libros digeſtum,ſcripſit,de dictis & factis memorabilibus Imperatorum, Principum, Ducum, Epiſcoporum, Sacerdotum, Priuatorum hominum &c. Partim ex omnibus, qui vſquā extāt hiſtoriographis decerptum, partim exemplis, quæ ſuo ſeculo acciderunt, quorum maior pars eſt,illuſtratum,vt merito alter Valerius Maximus cum ob eloquētiam natiuam,tum ob varietatem rerum,quas vbiq; interſerit,dici poſſit.

Bar-

Barlaam Calaber quidam ſancti Baſilij monachus, eodem fere tempore claruit, quo Franciſcus Petrarcha. vtraque lingua eruditus, multa quæ pertinent ad diſciplinas, vno volumine coegit. Eiuſdem quædam opuſcula Græca extant in Italia, nempe, Epiſtolæ complures: Logiſtices lib. 5. (aliàs 6.) Geometria.
Arithmetica demonſtratio: vel, Geometrica demonſtratio de numeris.
Theologica ſpeculatio, ſuper inuentione feſti Paſcha.
Sermones contra Latinos de ſpirituſancto, Romæ extant.
Eiuſdem & aliorum diuerſorum de proceſſione ſpũſſancti opuſcula, ibidem.

Bartholomæus Argentarius, Italus natione, profeſſione medicus, optimus ſane & eruditiſſimus vir, vtraque lingua pollens, egregium opus rerum medicarum, ex Galeni libris, in vtilitatem ſtudioſorum collegit.
Claret adhuc anno ſalutis 1546. Carolo quinto Romanorum imperatore inuictiſſimo regnante.

Bartholomæus Arnoldus Vſingenſis, ſummam compẽdiariam totius logicæ conſcripſit.
Eiuſdem Paruulus philoſophiæ naturalis, ſiue interpretatio per figuras & tabulas, in epitomen Phyſicæ, tribus tractatib⁹ abſoluta.
His annexa eſt quæſtio de quidditate quantitatis continuæ.

Bartholomæus Cocles Bononienſis, medicinæ diſtillator, Chirurgicus, Phyſionomiſta, Chiromanticus, Geomanticusq́ue, anaſtaſin chiromantiæ ac phyſionomiæ, ex pluribus & pene infinitis authoribus collegit.

Bartholomæus Latomus Arlunenſis, regius profeſſor diu fuit Lutetiæ, iam reuerendiſſimi archipręſulis Treuirenſis ſummus conſiliarius, multum ſtudioſis laboris impendit tum dictãdo, tum ſcribendo. huius præclari ingenij quædam extant argumenta, e quibus ſubiecta referuntur:
Oratio de laudibus eloquentiæ.
Oratio funebris in Richardi archiepiſcopi Treuirenſis exequijs.
Carmen gratulatorium, in coronationem regis Romanorum, ad Carolum 5. Cæſarem, & Ferdinandum regem, fratres Auguſtos.
Oratio de ſua in Italiam profectione.
Epitome commentariorum dialecticæ inuentionis Rodolphi Agricolæ.

Di-

Dialectica & Rhetorica eiuſdem.
Commentarij in aliquot Ciceronis orationes.
Annotatiões in Paradoxa Ciceronis,& in libros de officijs, de amicitia,de ſenectute,de ſomnio Scipionis,in Topica Cicerõis ad Trebatium,ac in partitiones oratorias eiuſdem.
Scripſit quoq; anno ſalutis 1544.ad Martinum Butzerum inſtar libelli,~~prolixam epiſtolam~~.Dein anno ſequenti aduerſus eũdem Butzer; elegantẽ edidit librũ, in quo ſubiecta capita tractantur:
De diſpenſatione Euchariſtiæ. De inuocatione diuorum.
~~De cœlibatu ſacerdotum.~~ ~~De~~ authoritate Eccleſiæ.
Et adhuc alia quædã,ſub Carolo V. Romanorum imperatore clarus,meditatur.

Bartholomæus Merula Mantuanus, apoſtolicus protonotari⁹, & ſacrarum & prophanarum literarum admodum peritus, doctos in Ouidij de Ponto libros ſcripſit commentarios.

Bartholomæus Veſpucius Florentinus,artium & medicinæ doctor inſignis,annotationes nonnullas ſparſim in ſphæram Ioannis de Sacrobuſco conſcripſit. Eiuſdem pelegans extat oratio.

Baſilius Zanchus Bergomas, canonicus ordinis Lateranenſis, verbor; Latinor; ex varijs authoribus epitomen compoſuit.
Eiuſdem,Verbor; quæ in Marij Nizolij obſeruationibus in Ciceronem deſiderantur,appendix.
Eodem authore,epithetorum prodierunt commentarij.

Baſſianus Landus Placentinus,eruditus iuuenis,iatrologiam ſiue dialogos 2.ad Herculem Eſtenſem Ferrariæ ducem, quibus continetur methodus ad cognoſcendos & curandos morbos,cõpoſuit.
Idem de humana hiſtoria libros 2.conſcripſit.
Atq; Demoſthenis aliquot orationes, Latinas fecit.

~~Beatus Rhenanus Seleſtadienſis, vir in ſecularibus literis abundanter doct⁹, & in diuinis ſcripturis apprime inſtructus, multos orthodoxorum patrũ libros, vetuſtate corroſos, recognouit, atq; nõ paucos codices ipſe compoſuit, de quibus iſti feruntur:~~
~~De rebus Germanicis . . . lib. 3.~~
~~Annotationes in T. Liuij libros extantes.~~
~~Annotationes in Cornelium Tacitum, cum præfatione.~~
~~Recognouit D. Vellei Paterculi hiſtoriæ Romanæ libros 2.~~
~~Commentaria luculentiſſima in opera D. Tertulliani, vnà cum argumentis & præfatione.~~

In calce etiam Martini Lutheri hæreſiarchæ mentionem facit. Claruit ſub Carolo V. Cæſare, anno ſalutis 1531.

Bernardus Saracenus Venetus, vir doctus, primus recentiorum enarrationes & caſtigationes in Plautum ſcripſit. Vixit tempore Georgij Vallæ.

Bertrucius Bononienſis, methodum cognoſcẽdorum morbo℞ tam particularium quàm vniuerſalium conſcripſit, in qua breuiter morbo℞ cauſas, ſigna, differẽtias & accidentia exponit.

Brigitta vidua ſanctiſſima, diuino colloquio aſſueta, & intimæ charitatis perfectione Deo vnita, ſpiritu quoq; prophetico & miraculis celeberrima, religionem nouam Chriſto iubente inſtituit, à ſuo nomine nuncupatam: & ſcripſit de prophetijs & reuelationibus ſuis opus inſigne, pro omnibus eccleſiæ ordinibus maxime ędificatorium, & catholicis dogmatibus per omnia conſentaneum. Claruit in Suedia & Romæ, circa annum dñi 1350.

CAliſius Placẽtinus, canonicus regularis, homo doctus & pius, cõplures pręclaros compoſuit libros, de qbus ſubiecti feruntur

De neceſſitate bono℞ ope℞ lib. 1.

De libero arbitrio aduerſus Lutherum lib. 1.

Et alia quædam ſtudioſis cognita.

Carolus Aretinus, cancellarius olim Florẽtiæ, vtraq; lingua doctus, comœdias quaſdam ſcripſit, vnde ſententias aliquot Albertus de Eyb, in margarita ſua poetica delegit.

Carolus Verardus Cæſenas, cubicularius põtificius, Hiſtoriam Bæticam ſcripſit, ad Raphaelem Riarium S. Georgij diaconũ Cardinalem, dialogis aliquot, circiter 20. Claruit Innocentio 8. præſidente, anno domini 1492.

Catharina Senenſis, monialis de ordine S. Dominici, cauſa fuit epiſtolis ad Gregorium XI. ſcriptis, & peregrinatione ſumpta, vt ille Romam rediret. Scripta eius ſimul & dicendi prudentia, cũ magna theologorum doctrina conferri poſſunt.

Chriſtodulus monachus, vir ſanctiſſimæ vitę, contra Iudæos nouem ſermones cõſcripſit, qui Romæ in bibliotheca Palatina Græce extant.

Chriſtophorus Richeri9 Torichne9 Seno, cubiculari9 regius, & cancellarius Frãciæ à ſecretis, ſcripſit de rebus Turcicis libros 5. ad Franciſcum Gallo℞ regem. Claret adhuc anno 1546.

Chromatius epiſcopus Romanus, vir raræ probitatis, ac quod rarum eſt, vt diuus teſtatur Hieronymus, doctiſſimus epiſcopus, in quintum & ſextum Matthæi caput diſſertationem compoſuit, atq; in idem quintum declamationem elegantem.

Claudianus Viēnenſis Eccleſiæ presbyter, vir ad loquendum artifex, & ad diſputandum ſubtilis, compoſuit tres de ſtatu, vel de ſubſtantia animę libros, in quibus agit intentionem, q̄tenus oſtendat aliquid incorporeum præter Deum. Hæc Gennadius.

Claudius Altiſiodorenſis, ſcholaſticæ theologiæ peritiſſimus, ſummam ſcripſit, & commentaria in epiſtolas Pauli.

Commodianus dum inter ſeculares literas etiam noſtras legeret, occaſionem accepit fidei: factus itaq; Chriſtianus, & volens aliquid ſtudiorum ſuorum muneris offerre Chriſto ſuæ ſalutis authori, ſcripſit mediocri ſermone, quaſi verſu aduerſum Paganos, & quia patrum noſtrorū attigerat literas, magis illorum dogmata deſtruere poterat, quàm noſtra firmare: vnde & de diuinis repromiſſionibus aduerſum illos agēs, vili ſatis & craſſo (vt ita dixerim) ſenſu diſſeruit, illis ſtuporem, nobis deſperationem incutiēs, Tertullianum & Lactantium & Papiam authores ſecutus, moralem ſane doctrinam, & maxime voluntarię paupertatis amorem optime proſecutus, ſtudentibus inculcauit.
Claruit ante Gennadium.

Conradus Collin ordinis Prædicatorum, ac conuentus Colonienſis olim Prior & moderator inſignis, non paruam ſcholaſticæ theologiæ à teneris annis imbibit eruditionem, cōmentaria in primam ſecundæ diui Thomæ Aquinatis cōſcripſit luculentiſſima. Scripſit q̄q; aduerſus epithalamiū Lutheri libros 2. & de placitis ſiue quodlibeticis quæſtionibus librum vnum, alia quædam editurus, niſi infeſta mors tantum virum nobis abſtuliſſet.
Claruit anno reſtauratæ ſalutis 1530. Obijt anno 1536.

Conradus à Mure primus cātor eccleſiæ Tigurinæ canonicus, vir magnæ ſcientiæ, ſcripſit Fabularium, vbi fabulas poetarum recenſet ordine alphabeti, hominum præcipue & deorum nomina, quæ reperiuntur apud poetas, exponens ſatis magno volumine, q̄d manu ſcriptum ſeruatur in bibliotheca maioris templi Tiguri. Teſtatur ſe etiam de naturis animalium carmine ſcripſiſſe, & nouum Græciſmum emendaſſe, & alia nonnulla, quæ vt in fine Fabularij repperi, huc apponam:

No-

Nouus Græciſmus, verſus habet circiter 10560.
Libellus de ſacramentis, circiter 4000.
Paſſio ſanctorum martyrum Felicis & Regulæ & Exuperantij, circiter 3000.
Libellus de proprijs nominibus fluuiorum & montiũ, circiter 1500.
Cathedras Romanorum circiter 1130.
Laudes beatæ virginis, circiter 300.
Clypearium Teutonicorum, circiter 160.
Catalogus Romanorum paparum & imperatorum, circiter 1640.
Commendatitia Rodolphi regis Romanorum, circiter 800.
Claruit anno domini 1273.

Conradus Peutingerus iuris vtriuſq; doctor, ſcripſit ſermones conuiuales, in quibus multa de mirandis Germaniæ antiquitatibus referuntur.
Idem de gentium quarundam emigrationibus epitomen edidit.

Conradus Summerhait Caluenſis Sueuus, Tubingenſis Academiæ primarius fundator, & theologus, multa ſcripſit doctis gratiſſima, de quibus iſta feruntur:
Commentaria in vniuerſam phyſicam.
De contractibus magnum volumen.
In ſententias Petri Lombardi concluſiones.
Tractatus 1. Quod Deus homo fieri voluerit.
Oratio ad patres in capitulo Hirſaugienſi, ordinis ſancti Benedicti de duodecim abuſibus monaſticis.
Claruit anno 1501.

Coſmus Paccius archiepiſcopus Florentinus, vir vtraq; lingua pollens, Maximi Tyrij Platonici ſermones 41. Latinos fecit.

Cuthebertus Tonſtallus epiſcopus Londinenſis, ſingulare decus & columen bonarum literarum, quatuor libros de arte ſupputandi conſcripſit.
Claruit ſub Carolo quinto Cæſare.

Cynthius Ioannes Baptiſta Gyraldus Ferrarienſis, vir carminibus condendis aptus, poemata quædam ſcripſit. ſunt autem hæc:
Epicedion de obitu D. Alfonſi Eſtenſis principis.
Hercules Eſtenſis dux ſalutatus.
Eligiarum lib. 1. Syluarum lib. 1.
Epithalamion in Ioan. Sinaprj nuptias.
Aeglogæ 3.

De corporis humani partibus nonnulla.
Epiſtola ſuper mutatione.
Et alia multa,quæ ad nos non venerunt.

Cyrillus Hieroſolymæ epiſcopus, ſæpe pulſus Eccleſia & receptus,ad extremum ſub Theodoſio principe,octo annis inconcuſſum epiſcopatum tenuit.
Extant eius* Catheſes,quas in adoleſcentia compoſuit.

Cyrus Theodorus Prodromus,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,vetuſta & pia epigrammata Græca compoſuit.
Argumenta ſeu capita vniuſq; teſtamenti tetraſtichis iambicis ſenarijs ab eodem conſcripta,& heroicis tetraſtichis,quæ vbique iambicis eiuſdem ſententiæ ſubnectuntur, non quidem in omnes libros,ſed in Pentateuchum,Ioſue,Iudicum & Regum.
Item in quatuor Euangelia,& acta Apoſtolorum.
Et complura alia compoſuit,e quibus quædam,quæ ad nos peruenerunt,ſubijciam:
Tetraſticha iambica & heroica in tres ſanctos hierarchas,Gregorium,Baſilium & Chryſoſtomum.
Elegi,quibus alloquitur Paulum apoſtolum.
Similes,ad Gregorium theologum.
Alij in magnum Baſilium.
Alij in Chryſoſtomum.
Alij ad Gregorium Nyſſenum.
Alij in ſanctum Nicolaum.
Exilium amicitiæ ſenarijs ſcriptum.
In prouidentiam verſus expoſtulatorij.
In Bareum,à quo temere nominatus fuerat hæreticus.
In imaginem vitæ.
Verſus monitorij ad inuidos.

DAniel Barbatus Patritius Venetus,artium doctor,Hermolaî pronepos,exquiſitas commentationes nuper in quinq; voces Porphyrij ſcripſit.
Item edidit commentarios in tres libros Rhetoricorum Ariſtotelis ad Theodecten.
Extant etiam eiuſdem ad diuerſos elegantes epiſtolæ.
Claret adhuc anno 1546.

Demetrius Cydonius Theſſalonicen̄,vir doct⁹ æque ac ſanctus,

Græ

Græca, Latinaq́ facũdia præditus, patria decedens, Mediolanum venit, vbi literis Latinis pariter & theologiæ operam dedit.
Thomæ Aquinatis libros, in Græcum vertit ſermonẽ, qui hodie in bibliotheca Vaticana ſeruantur.
Scripſit & contra Eunomium de diuinitate filij. poſtremo reuertens, in Creta ſubſtitit, vbi erogatis in pauperes bonis, in quodam ibi cœnobio perſancte, citra tamen profeſſionem vixit, pariterq́ defunctus eſt, annis abhinc fere ducentis.
Scripſit quoq; de proceſſione ſpiritusſancti, aduerſus Cabaſilam, q contra D. Thomam Aquinatem calamum ſtrinxerat.
Richardi monachi Prædicatorij ordinis librum cõtra Machumeticam ſectam, ex Latino Græcum fecit.
Diui Auguſtini quædam ſimiliter tranſtulit.
Librum contra Palaman quendam edidit.
Sermones in Pentecoſten.
Itẽ epiſtolas & dialogos, q̃ oĩa Græce ĩ Italia, Romæ p̃ſertim, extãt.

Deſiderius Eraſmus, natus eſt Roterodami, quod oppidum eſt in Hollandia inferioris Germaniæ prouincia, primis annis imperij Friderici 3. Augu. reipub. literariæ inſtaurator, ac primarius illuſtrator, in celeberrimis Germaniæ, Galliæ, Angliæ & Italiæ ciuitatibus & gymnaſiis vitam egit, & poſt infinitos labores, in ſtudio ſorum gratiam exhauſtos, veteres authores temporũ iniuria corruptos emendando, Græca transferendo, nouum teſtamentum & alia quædam illuſtrando, explicandoq́, plurima deniq; noua conſcribendo, diem ſuum obijt Baſileæ, anno 1536.
Qui omnia eius volumina ſcire cupit, eiuſdem epiſtolam ad Ioannem Botzhemum Abſtemium ſcriptam, legat.

Dexter Paciani filius, clarus apud doctos, & Chri fidei deditus, fertur ad me om̃imodam hiſtoriam texuiſſe, quam necdum legi. Hæc D. Hieronymus.

Diegus Hurtadus Mendozza, vir illuſtris cum gẽtilitia nobilitate, tum doctrina & ſapiẽtia recondita, Cæſareæ Maieſtatis apud Venetos legatus, q̃uis maximarũ rerũ adminiſtratiõe diſtrictus, priſtina tñ literarũ & philoſophiæ ſtudia nõ deſerit: in philoſophicis p̃ſertim & mathematicis egregie doctus, luculentã paraphraſim in totũ Ariſtotelẽ inſtituit. Idem Tunetanæ expeditionis hiſtoriæ non ſolum author, ſed etiam bona ex parte cum fratribus p̃fuit. Multorũ clariſſimorũ ſcriptorũ fœtus, cius labore atq; induſtria priſti-

ſti-

ſtinæ venuſtati reſtituti ſunt,ex quibus omnia Flauij Ioſephi opera Græce habemus. Viuit adhuc anno ſalutis 1546.cõplura græca exemplaria ſtudioſis redditurus.

Diodorus,Tarſenſis epiſcopus,dum Antiochiæ eſſet presbyter, magis claruit.Extant eius in Apoſtolum cõmentarij,& multa alia, ad Euſebij magis Emiſeni characterem pertinentia,cuius cum ſenſum ſecutus ſit,eloquẽtiam imitari nõ potuit,propter ignorãtiam ſecularium literarum. Claruit tempore diui Hieronymi.

Dominicus Nanus Mirabellius,ciuis Albẽſis,artiumq́; doctor, ſcripſit polyantheam opus vtiliſſimum,quod partim inſtar lexici, literarum ordine dictiones non paucas explicat,|partim de virtutibus,vitijs,& alijs communibus locis,omne genus ſcriptorũ ſententias adfert.

Donatus Acciaiolus ciuis Florentinus, conuertit ex Plutarchi vitis Annibalem & Demetrium. Eius ſtylo nil ſuaui⁹ optatur,cuius & facilitas & ornatus,mores hominis ſuauiſſimos refert. Laudatur eius non eruditio ſolum,ſed etiam vitæ iuſtitia. Prodijt e ſchola Argyropyli.deceſſit in legatione. Commentarios iuſtos in Ethica Ariſtotelis ad Nicomachum reliquit,docte & eleganter conſcriptos.

Donatus Boſſius,ciuis Mediolanẽſis,ſcripſit chronica, ſiue conditionum & mutationum humanarum libros, ab initio mũdi vſq; ad ſua tempora.
Itẽ de epiſcopis & archiepiſc.Mediolanenſib⁹, vſq; ad annũ 1489.

Dorotheus vir ſanctitate rara pſpicuus,ſermones 19.Græce conſcripſit,cum vitis ſanctorum patrum,Antonij, Sabbæ iunioris,Euthymij,Athanaſii,& de martyrio ſanctorum Euſtratij,Auxentij,Eugenij,Mardacij,& Oreſtis. Eiuſdem liber quidam Græcus ſine inſcriptione, Et alius de dilectione, Et doctrinarum capita 21. Item opus monaſticum. Omnia Græce extant Romæ in põtificia bibliotheca.

Durandellus qdam inſtituti D.Dominici monachus,ſcripſit aduerſus Durandũ,eiuſdẽ ordinis, S.Thomæ impugnatorẽ, ſic exorſus:Exiſtimaſti q; ero inique tui ſimilis,arguam te,& ſtatuam contra faciem tuam.

EDuardus Leus(aliàs Leeus)Anglus, ſcripſit annotationes aduerſus Deſ.Eraſmi Rot.annotationes in nouum teſtamentum.
Cla-

Claruit eo tempore quo ipſe Eraſmus,certe Louanij anno 1520.

Emondus vir in rebus geſtis & temporum cognitione mire expertus,ſeculo ſe clarum fecit ſplendido volumine, quod de genealogia ducum Burgũdiæ,Brabantiæ,Flandriæ,Hollandiæ &c.ab Hectore Troiano ad Carolum V.vſq;,inſcribitur.

Ephræm Græcus natiõe,vir ingenuis artibus bene inſtructus, vitas principum Conſtantinopolitanorũ iambico carmine ſcripſit. Claruit annis abhinc 200.

Epiphanius præſul Selybriæ,Olybriæve, homo in diuinis literis non parum exercitatus,aduerſus imaginum cõcrematores valde vtilem librum edidit.

Erueus monachus inſtituti D.Dominici,philoſophiæ admodũ peritus,in logicam & philoſophiam Ariſtotelis,commentarios rudi ſtylo,ſed doctos,conſcripſit.

Euſebius natione Sardus,& ex lectore vrbis Romanę,Vercellenſis epiſcopus,ob confeſſionem fidei à Conſtantio principe Scythopolim,& inde Cappadociã relegat⁹,ſub Iuliano imperatore ad eccleſiam reuerſus:edidit in pſalmos commentarios Euſebij Cæſarienſis,quos de Græco in Latinum verterat.
Mortuus eſt Valentiniano & Valente regnantibus.

Euthymius monachus Zygadenus, diuinarum literarum ſedulus compilator,enarrationes in omnes pſalmos,quæ Grẹce Romæ extant,ſcripſit.
Idem ſtudioſe collegit interpretationem epiſtolarũ Pauli, ex Chryſoſtomo & alijs patribus diuerſis.

Euzoius apud Theſpeſium rhetorem cum Gregorio Nazianzeno epiſcopo,adoleſcens Cæſareæ eruditus eſt: & eiuſdem vrbis epiſcopus,plurimo labore,corruptam bibliothecã Origenis & Pamphili in membranis inſtaurare conatus eſt.ad extremum ſub Theodoſio principe eccleſia pulſus eſt. Feruntur eius varij multiplicesq; tractatus,qui D.Hieronymi tempore extabant.

FAbianus de monte S.Sabini,iuriſprudẽtię exactã quandam cognitionem habens, ſcripſit de alienatione rerum eccleſiaſticarum in tractat.de emptio.Item de emptione & vend.

Felix Malleolus Heluetius Tigurinus,decretorũ doctor,& cãtor eccleſiæ quondã in patria,multa opuſcula doctis nõ indigna, compoſuit,quorum hic addemus catalogum:

III Con

Contra validos mendicantes. Recapitulatio eiuſdem.
Contra anachoretas, beghardos, beginasq́ſ ſylueſtres.
Lolhardorum deſcriptio. De negocio monachorum.
Gloſſa bullarum per beghardos impetratarum.
De plebanis & religioſis mendicantibus.
De religioſis proprietarijs, præcepta domini prædicantibus.
Tenor epiſtolæ de cœlis miſſæ per patronos eccleſiæ Thuricenſis, contra negligentes diuinum cultum.
Tractatus de nouorum officiorum diuinorum inſtitutione.
De oblatis & ſolutis pecunijs pro præbenda, ſeu beneficio in eccleſiis vel monaſterijs percipiendo.
Dialogus de anno iubileo.
De benedictionibus auræ cum ſacramento faciendis.
Tractatus de exorciſmis. Alius tractatus exorciſmorum.
De credulitate dæmonibus exhibenda.
De arbore torculari ducendo in die feſto.
De matrimonio ſeu ſponſalibus.
De furto reliquiarum, & alijs rebus nuper in monaſterio beatę virginis loci Eremitarũ per tres perſonas miraculoſe commiſſo & deducto, & finaliter reperto & recuperato.
Epiſtola contra quendam ſuperbum clericum.
Forma appellationis contra quendam cardinalem, qui in Germania vellet intrare eccleſiam cathedralem.
De libertate eccleſiaſtica. De boni & mali occaſione.
De emptione & venditione vnius pro viginti.
De contractibus qui obſtagia dicuntur, & vulgariter Giſel.
Doctoratus in ſtultitia. Tenor literarũ doctorat⁹ in ſtultitia.
Contra iniquos iudices.
Dialogus de conſolatione inique ſuppreſſorum.
Eiuſdem Paſſionale. Claruit anno dñi 1454.

Felix Petantius cancellarius Segniæ, ſcripſit librum ad Vladiſlaum Hungariæ & Bohemiæ regem, quibus itineribus Turcæ ſint aggrediẽdi. Hic liber à noſtris principibus hoc infelici ſeculo legi deberet, vt maiori commodo ſanguinolentus Chriſtianorum hoſtis, quàm antehac, aggrediatur.

Florẽtius Voluſenus adoleſcens acris ingenij, ſcripſit theologicam orationem ſiue cõmentationẽ piam & eruditam.
Eiuſdẽ opus quoddã celebre extat, de tranqllitate animi inſcriptũ.

Vi=

Viuit adhuc, anno ſ. domini 1546. à quo magnam ad ſtudioſos peruenturã vtilitatẽ expectamus, ſi ſuperi ipſi vitam prorogauerint.

Franciſcus de Accoltis Aretinus, in iuriſprudentia bene exercitatus, ſcripſit ſuper totum ius ciuile.
Scripſit item conſilia. Lecturam ſuper Decretal.
De differentia inter ſententiam interlocutoriam & definitiuam.
Epiſtolas Diogenis, Latinas fecit.
Libellum authoris incerti, de thermis Puteolorũ & vicinis, in Italia à ſe repertum & publicatum, Pio pont. max. dedicauit.
Claruit anno domini 1500.

Franciſcus Capuanus de Mansfredonia, in academia Patauina aſtronomiæ quondam publicus profeſſor, ſcripſit cõmẽtarios in theoricas planetarum Georgij Purbachij.

Franciſcus Craneueldius Nouiomagus, I.C. & Cæſareæ Maieſtatis conſiliarius, in libros de veritate fidei Chriſtianę Ioannis Lodouici Viuis præfatus, de præſtantia illorum codicum, ſcribendiq́ ratione, ac ipſo etiam authore, nonnulla diſſerit.
Idem Procopij rhetoris & hiſtoriographi libros 6. de Iuſtiniani imperatoris ædificijs, in Latinam phraſim tranſtulit.
Viuit adhuc ſub Carolo 5. Cæſare, anno domini 1546.

Franciſcus Emericus Oppouianus, medicus Viennẽſis, rei medicæ exactam habens cognitionem, præter alia edidit librum de medicorum auxiliorum dextero vſu, ad veram Hippocratis & Galeni mentem.

Franciſcus Macerata, ordinis Minorum, compoſuit argumenta ſingulorum capitum in ſeptem libros Ioſephi de bello Iudaico, quæ Epitomes loco ſunt.

Franciſcus Maturancius Peruſinus, in om̃i genere bonarum artium peritiſſimus, ſcripſit commentarios in Philippicas orationes M. Tullij Cicerõis, & in libros officiorum, paradoxa item & libros Rhetorices.

Frãciſcus Romęus à Caſtellione, ordinis Prædicatorũ, q ſuæ profeſſionis curam habens, à teneris vnguiculis ſacras literas imbibit, doctum & elegãtem ſcripſit librum, de libertate operum & neceſſitate, aduerſus pſeudophiloſophos Chriſtianos.
Idem breuem edidit annotationem ad animæ immortalitatem, Chriſtiane ac Peripatetice deductam, vt habet libri inſcriptio.

Franciſcus Titelmannus Haſſellenſis, ordinis fratrum Minorũ,

ſanctarum ſcripturarum apud Louanienſes profeſſor vigilãtiſſimus, multis egregijsq; libris ſe poſteritati commendauit, de quibus hos inuenire potuimus:
Epiſtolam Apologeticam.
Compendiũ naturalis philoſophiæ, in duodecim libros congeſtũ.
De conſideratione dialectica lib.6.
Commentarios in epiſtolam ad Romanos.
Paraphraſes in omnes diui Pauli epiſtolas.
Commentaria in totum Pſalterium luculentiſſima.
Et alia complura edidit, quæ hinc inde in bibliopolarũ offenduntur officinis.
Claruit eo tempore, quo Deſ. Eraſmus Roterodamus.

Franciſcus Valleriola medicus Auinionẽſis perquàm celebris, commẽtarios in ſex Galeni libros, de morbis & ſymptomatis conſcripſit. Viuit adhuc ſub Franciſco Valeſio Francigenarum rege, multa componens.

Franciſcus Vatablus, regius Hebraicæ linguæ profeſſor Lutetiæ Pariſiorum, vir ingenuis artibus ornatiſſimus, Ariſtotelis parua naturalia (vt vocant) Latina fecit. Paraphraſes quoq; à Iacobo Fabro in omnes Ariſtotelis phyſicos libros editas, recognouit. Idem annotationes in Pentateuchum Moſis ſcripſit.
Viuit adhuc anno 1546.

Fridericus Nauſea theologus & I.C. iam epiſcopus Viennæ Auſtriæ, prophanarum literarum cultor egregius, & in ſacris literis ſatis eruditus, multa conſcripſit opuſcula. De quibus iſta feruntur:
Sermones quadrageſimales, priores, poſteriores, & aduentuales.
Conciones Pragenſes.
Homiliarium Centuriarum quatuor, de tempore & de ſanctis.
Commentaria in Tobiam.
Vita Apoſtolorum.
De mirabilibus.
De officijs myſticis.
Fragmenta.
Continuationes.
Quid ſint concilia, & vnde.
Panegyrica.
Monodia in D. Eraſmum Roterodamum, vnà cum Eraſmi lucubrationum omnium catalogo, atq; eius vita & morte.

An-

Annotationes quædam ſuper inſtituta. Catechiſmus.
Catholica in Symbolon apoſtolorum,cōtra vniuerſos fidei Chriſtianæ aduerſarios.
Compoſuit & alia,quæ non contigit videre.
Claret adhuc ſub Carolo quinto Cæſare multa ſcribens.

Gaius ſub Zephyrino Romanæ vrbis epiſcopo, id eſt,ſub Antonino Seueri filio,diſputationem aduerſus Proclum, Montani ſectatorem, valde inſignem habuit,arguens eum temeritatis,ſuper nouam prophetiam defendendam,& in eodem volumine epiſtolas quoq; Pauli 13. tantum enumerans, decimamquartam quæ fertur ad Hebræos,dicit non eius eſſe, ſed & apud Romanos vſq; hodie quaſi Pauli apoſtoli non habetur.

Gaſpar Saſgerus(aliàs Schatzgerus) Minorita,ſacræ ſcripturæ non extremam eruditionē mature nactus,calamum,vt decet Chriſti militem,in peſtiferos Lutheranorum fœtus ſtrinxit. Et cum ſe fortem antagoniſtam in multis oſtenderit,potiſſimum id fecit in ijs libris,qui inſcribuntur,de matrimonij diſſolubilitate, de ſacrificio Miſſæ.
Scio hoīem multa alia elucubraſſe, ſed codicum inſcriptionē non teneo: libentius igitur hac in re Angeronā agam, q̄ vt falſos librorum titulos adſcribam.
Claruit ſub imperatore Carolo quinto.

Geminus Antiochenæ Eccleſiæ presbyter, pauca ingenij ſui monumenta compoſuit, florens ſub Alexandro principe, & epiſcopo vrbis ſuæ Zebenno,eo vel maxime tempore,quo Heraclas,Alexandrinæ eccleſiæ pontifex ordinatus eſt.

Gemma Phriſius medicus & mathematicus profeſſor inſignis apud Louanienſes,methodum arithmeticæ, & de locorum deſcribendorum ratione,deq; diſtantijs eorum inueniendis quędam conſcripſit.
Item libelli de vſu annuli Aſtronomici,ab eodem recenter aucti.
Scripſit etiam Chartam,quam vulgo Mappam vocant, elegantiorem ijs quas hactenus vidimus.
Claret adhuc ſub Carolo quinto Cæſa.1546.

Gennadius Scholarius, vir in diuinis literis bene doctus, ſcripſit quædam præclara opuſcula.Ea vero quæ ſequuntur,apud illuſtrem virum Diegum (ſic enim Itali Iacobum appellant) Hurtadum

dum à Mendozza, Cæſaris apud Venetos legatum, extant.
De primo Dei cultu.
De tempore & modo eſſentiæ intelligibilium & immortalium animarum.
Ad illos, qui ſcandalon patiuntur.
Et alia complura.
Quo tempore vixerit, non certo conſtat.

Georgius monachus quidam Græcus, hiſtoriarum cognitione inſignis, Chronica à condito mundo vſq; ad regnum Nicephori Botaniatæ, ſub quo claruit, ſcripſit: quæ Venetijs manuſcripta in bibliotheca ſanctorum Ioannis & Pauli, extant.

Georgius Collimitius Tantetterus, phyſicus & mathematicus regius Cæſareus, Viennæ Auſtriæ docuit poſt Andream Stiborium. eiuſdem multa extant opera, de quibus iſta feruntur:
Artificium de applicatione aſtrologiæ ad medicinam, deq; conuenientia earundem.
De ratione dierum criticorum canones alij.
Super eadem re Axiomata nouem, de diebus criticis veſtigandis ex figura cœli, & puncto temporis, quo laborare cœpit infirmus.
De naturis & proprietatibus planetarum compendium.
De miniſtratiõe pharmacoꝝ, & phlebotomia canones poſtremi.
Iudicium tempeſtatum.
De portione horaria veſtiganda tabula.
Iudicium Albohazen Haly.
Filij Abenragel de medico Aſtrologiæ imperito.
Eiuſdem Scholia quædam in ſecundum librum Plinianæ hiſtoriæ mundi.
Alia permulta ſcripſiſſe dicitur.

Georgius Wicelius Germanus, vir præter alias innumeras animi dotes, ad miraculum vſque doctus, Hebraicæ, Græce ac Latinæ linguæ peritiſſimus, inſigni excellens ingenio, & rara eruditione clarus, per om̄em vitam nihil aliud agit, nihilq; meditatur, quàm vt tum ſcribendo, tum publice in ſcholis & e ſuggeſtu docendo, populum IESV CHRISTI ſanctum inſtituat, erudiatq;.
Catalogum lucubrationum quas ſcripſit, in ſtudioſoꝝ gratiam ſubijcere placuit.
Pro defenſione bonorum operum, aduerſus nouos Euangeliſtas.
Adhortatiuncula vt vocetur concilium.

Con

Confutatio calumnioſiſſimæ reſponſionis Iuſti Ionæ, id eſt, Iodoci Koch, vnà cum aſſertione bonorum operum, Latine & Germanice.
Expoſitio noni articuli noſtræ fidei, Germanice.
Præconium euangelicæ gratiæ.
Commentariolus de arbore bona, Antichriſto, Interceſſione Diuorum, & ieiunio.
Reſcriptum de die mortis Dominicæ.
Oratio in laudem Hebraicæ linguæ, prætereа leges ſcholę puerilis.
Syllabus, ſeu compræhenſio locorum ex vtroque teſtamento de bonis operibus.
Apophaſis de voluntate Chriſtiani hominis.
Expoſitio in ſeptem Pſalmos pœnitentiales.
De Euchariſtiæ ſacramento, Germanice.
Expoſtulatio cum hoſte Iona.
Quibus modis credendi verbum accipiat in ſacris literis, expoſitio.
Catechiſmus Eccleſiæ, Germanice & Latine.
In Pſalmum 120. expoſitio.
De orationibus, ieiunijs atque eleemoſynis liber vnus, Germanice.
De pœnitentia, confeſſione, & excommunicatione.
Obdormitio Chriſtianorum, Germanice.
Formulæ precationum Bibliæ.
Methodus concordiæ Eccleſiaſticæ.
Oratio eccleſiaſtica de paſtoribus ouium Chriſti.
Epiſtolarum lib. 4.
Conqueſtio de calamitoſo in præſens rerum Chriſtianarum ſtatu.
Epitaphia aliquot in mortem Eraſmi Roterodami.
Homiliæ duæ de Eccleſiæ myſterijs, Baptiſmo & Euchariſtia.
Retectio Lutheriſmi, qui ſe veteris & Apoſtolicæ eccleſiæ nomine venditat, in admonitionem edita.
Querela Euangelij, apud homines tam indignis modis contempti & neglecti.
Oratio in veterem Adam, in genere demonſtratiuo.
Martyrologium Chriſti.
Quæſtiones Catechiſticæ.
Typus eccleſiæ prioris, Germanice.
Conciones 30. orthodoxæ, Eccleſiaſtis Chriſtiane euangelizantibus non adeo futuræ inutiles.
Apologia contra calumniatores ſuæ conuerſionis.

Ha-

Hagiologium,ſeu de ſanctis Eccleſiæ hiſtoria,quam alij Legēdam vocant.
De moribus hæreticorũ palæotericorũ neotericorũq́ lib.1.
Catechiſticum examen Chriſtiani pueri.
Fragmentum pædagogiæ Chriſtianæ.
Formulæ precationum aliquot euangelicarum.
Odæ Chriſtianæ, Germanice. Propheticus ſermo.
Onomaſticon eccleſiæ, Germanice.
Idiomata linguæ ſanctæ.
Icon Chriſtiani hominis,Germanice.
Expoſitio in Haggeum prophetam,Germanice.
Ordinandorũ examinatio. Tabula Cebetis Thebani, Germ.
Teſſaradecas ſuper negocio pacificationis.
Theſes de fide & operibus. Item de pœnitentia.
Poſitiones de concilio.
Epicedion & Epitaphium Illuſtriſſ.Georgij ducis Saxoniҫ.
Via pacis ad R.D.Ioan.Moronum Mutinenſem epiſcopum.
Dialogus de comitijs. Aduentus Cæſaris in Germaniam.
Diſputatio Chriſtianorum & Iudæorum.
Dogmata eccleſiaſtica,Germ. De vnitate eccleſiæ, Germanice.
Eccleſiaſtica liturgia,Germanice.
De vetuſtate canonis Miſſæ,Germanice.
Tranſtulit q̃q; hymnos veſpertinos in Germanicum idioma.
Ritus baptizandi pueros,Germanice.
Precationes eccleſiæ quas vocant Collectas dominicales, Germanice reddidit. Media quædam concordiæ.
Dialogus de nuptijs. Volumē ſelectarũ epiſtolarũ ad amicos.
Parallela, id eſt, affinia quædam & aliquo modo correſpondentia ex noſtris(hoc eſt,ſacris)& gentilium libris.
Caſtigationes nonnullæ in locos aliquot veteris teſtamenti,à Martino Luthero deprauatos.
Caſtigationes in interpretationem noui teſtamenti.
Proloquia in hæreſes. Additiones typi eccleſiҫ & Hagiologij.
Argumenta in omnes libros Iliados Homericæ.
De polygamia lib.3.
Anacephalæoſis concionum eccleſiaſticarum.
Dialogus de eccleſiæ ſtatu. Cōpendium grāmatices,Germ.
Syluula dictorum eccleſiaſticorum.

In

In quæſtionem de igne Purgatorio.
Cauſa tam diutinæ calamitatis Eccleſiaſtici ſtatus in Germania.
Dialogus,cui nomen κώνωψ.
Poſtilla de tempore & ſanctis per totum circulum anni, Teutonice & Latine.
Item Poſtilla per totam Quadrageſimam, Teutonice & Latine.
Et alia plura,vel Teutonice ſolũ,vel Teutonice pariter & Latine.
Viuit adhuc anno domini 1546.ſtudioſis & alia quædã, ſi Deus longiorem dederit vitam,ſcripturus.

Germanus archiepiſcopus Conſtantinopolitanus,ſacris ſe literis ornauit,cum adhuc puer eſſet:vnde factum eſt,ꝙ multa non indigna lectu opuſcula ediderit.
Eiuſdem ſermo Græcus de terminis vitæ, in Italia extat.

Germanus Brixius Antiſiodorenſis, canonicus Pariſienſis, vir vtraq; lingua doctus,multa ſcripſit,ex qbus ſubiecta feruntur:
Antimorus,carmen aduerſus Thomam Moꝝ Anglum.
Epiſtolæ gratulatoriæ quatuor.
Elegia in obitum Franciſci Deloini.
Et quædam carmina & epiſtolæ.
Tranſtulit dialogum D. Ioan. Chryſoſtomi de dignitate & onere epiſcopi lib.6.
Homiliæ 8.in epiſtolam Pauli ad Romanos.
Claret adhuc ſub Franciſco Valeſio Galloꝝ rege,anno 1546.

Gertrudis virgo docta, eximiæ ſanctitatis perfectione Deo familiariter coniuncta,& cœleſtibus reuelatiõibus aſſueta,edidit ex inſtinctu ſpiritusſancti librum Inſinuationum diuinæ pietatis,pijs mentibus valde conſolatorium,libris 5.diſtinctum.
Et claruit in monaſterio Helfede in Eiſlobio, circa annũ dñi 1300.

Geruaſius Riccobaldus Ferrarienſis, hiſtoriam pontificum (vt fuit vir ſuo tẽpore vetuſtatis ſtudioſiſſim⁹)ſcripſit vſq; ad ſua tẽpora,hoc eſt,annum domini 1300.

Gratiadeus monachus ordinis S.Dominici, & ſacræ paginæ & philoſophiæ peritus,ſummam totius logices ſcripſit. Idem magnas & paruas quæſtiones in phyſica ſcripſit.

Gregorius archiepiſcopus Conſtantinopolitanus,cum ab incunabulis ſacram imbibiſſet ſcripturam,in matura ætate huius rei luculentum præbuit argumentum.Scripſit autem ſermõe. 29.elegantes, & alias conciones 18.

Eiuſdem collectio & expoſitio ὧν μηχανικῶν ἱστοριῶν. Romæ Græce extant in bibliotheca Vaticana.

Gregorius Bæticus Iliberi epiſcop', vſq; ad extremam ſenectutem diuerſos mediocri ſermone tractatus compoſuit, & de fide elegantem librum.

Claruit tempore S. Hieronymi, circa annum dñi 400.

Gregorius patriarcha Cypri, parœmias ordine alphabetico collegit, quæ extant Romæ in bibliotheca Vaticana.

Eiuſdem contra Beccum Ioannem Tomus ſynodi ſanctæ ſiue columna orthodoxiæ, De menſuris, De fide, De prædicamentis.

Gregorius epiſcopus Antiochiæ, vir doctiſſimus, & ſingularis cuiuſdam integritatis, ſermones quoſdam Græce conſcripſit: nempe, In ſepulturam Chriſti, In Ioſephum Arimathæum, In triduanā domini diuinam reſurrectionem. Romæ ſeruantur.

Gregorius metropolitan' Corinthius, in canones τῆς κοιμήσεως diuæ virginis & euangeliſmi, præterea in feſtum dominicæ' antipaſcha, id eſt, in contrectationem Thomæ, in adſumptionem magni Dei & ſeruatoris Ieſu, & in Pentecoſten, ſcripſit.

Poema eiuſdem in primum feſtum venerabilis obitus Coſmæ monachi.

Volumen huius inſcriptionis Græcum, Romæ in bibliotheca Vaticana ſeruatur.

Gregorius Olympiadas, vir in Græca literatura bene doct', ingenij ſui præclara monimenta poſteris reliquit, de quibus extat expoſitio Græca in Cantica canticoꝝ & Prouerbia Salomonis, quæ etiamnum in Italia nondum excuſa reperitur.

Guido Bonatus, aliàs Bonactus, Forliuienſis mathematicus, in aſtrorum cognitione eruditus, de aſtronomia tractat' decem conſcripſit. Sub Martino 4. pontifice max. claruit 1281.

Guido Rauennas presbyter abhinc annis ſexcentis, hiſtoriam pontificum ſcripſit.

Extat eiuſdem hiſtoria de bello Gotthorum.

Guilhelmus Puteanus Blangiac', medicus & ciuis Gratianopolitanus in Gallia, vir multæ eruditiõis & excellentis ingenij, ſcripſit defenſionem Ioannis Meſue medici, aloen aperire ora venarum, aliaq; ſimilia non pauca dicēda, aduerſum Ioan. Manardum & Leonardum Fuchſium, alioſq; neotericos multos medicos, ad ſimplicium medicamentorum facultates noſcendas, non paꝝ vtilem.

Ha

HAdrianus TT.S.Chryſogoni presbyter cardinalis Batonieſi, multos præclaros compoſuit libros, cum eſſet vir magnæ ſcientiæ, de quibus ſubiecti circunferuntur:
De ſermone Latiuo & modis Latine loquendi, lib.1.
Venatio ad Aſcanium cardinalem verſibus phaleciis.
Iter Iulij 2.pont. Romani, verſibus heroicis.
De vera philoſophia libri 4. ex 4. doctoribus eccleſiæ conſcripti.
Claruit ſub Iulio II. pontifice max. & Maximiliano.

Haymo & Strabo fratres Bedæ, docti etiam viri, quorũ alter homilias quaſdam non ineruditas, alter in Geneſim ſcripſit.

Heliodorus Antiochenus presbyter, mirum in modum in ſacris literis exercitatꝰ, edidit de virginitate egregium & ſanctis ſcripturis inſtructum volumen.

Henricus Bebelius Iuſtingenſis, natione Germanus, poeta laureatus, ſcripſit artem condendorum carminum, quæ ab ipſo emendata & aucta, vnà cũ racemationibus ſeu obſeruationibꝰ eius in carmine obſeruandis. Eiuſdem inſtitutio puerorũ. Triumphus.
Et de abuſione linguæ Latinæ libellus.
Et alia plura, inter quæ ſcurriles illæ facetiæ libero, nedum Chriſtiano & erudito, homine haud quaquam dignæ.
Claruit ſub Maximiliano Cæſare, anno 1514.

Henricus Glareanus Heluetius ex pago Clarona, poeta laureatus, primus aut cum primis noſtræ gentis hominum bonas literas feliciter didicit, & publice docuit, profeſſus aliquandiu Baſileæ, inde Friburgum Briſgoiæ oppidum migrauit, vbi etiam hodie viuit, admodum ſenex, & ni fallor, adhuc profitetur: Laudandus hoc nomine, ꝙ artes aliquot liberales, antiquitatem, & hiſtorias, eximie coluit, & ſcriptis illuſtrauit, ex quibus quæ ad manus noſtras peruenerunt, hæc ſunt:
Scholia in Aelij Donati methodum de octo partibus orationis.
Iſagoge in Arithmeticam.
Deſcriptio de ſitu Heluetiæ, & vicinis gentibus.
De quatuor Heluetiorum pagis.
Pro iuſtiſſimo Heluetiorum fœdere panegyricon.
Ad Maximilianum Auguſtum panegyricon.
Iſagoge in muſicam.
De geographia lib. 1.
Iudicium in P. Terentij carmina per omnes comœdias.

Annotationes in Horatiũ. Annotatiões in Ouidij metamorph·
Annotationes in Ciceronis librum de ſenectute.
Annotationes in Saluſtij hiſtoriarum fragmenta.
Annotationes in commentarios C.Iulij Cæſaris.
Annotationes in Titum Liuium.
Chronologia in totam Romanam hiſtoriam.
Dionyſium Halycarnaſſeũ recognouit,& annotationibus illuſtrauit,& Chronographiam temporum in Dionyſii hiſtoria compræhenſorum,adiunxit.
Elegiarum lib.2. Et alia quædam edidiſſe dicitur.
Claret ſub Carolo 5.Cæſare,anno 1546.

Henricus Suſo Sueuus,ordinis S.Dominici, concionator egregius,ſanctitate vitæ & etiam miraculis clarus,ſcripſit cum Latine tum Germanice nonnulla,quæ ad amorem Dei mentem vehementer inflammant.e quibus extat Latine
Horologium æternæ ſapientiæ.
Et centum articuli de paſſione domini.
Claruit circa annum domini 1350.

Hermannus Torrentinus Germanus,inter grãmaticos ſuæ ætatis & nationis fere doctiſſimus,commentaria in primam partẽ Doctrinalis Alexandri, cum vocabulorum interpretatione, quibuſdã mendoſis,ſuperuacaneis & obſcuris verſib⁹ vel reiectis,vel in veriores & planiores mutatis,ſcripſit.
Eiuſdem extant & commentarij in Virgilij bucolica & georgica.
Edidit quoq; Elucidarium poeticum.
Claruit ſub Maximiliano anno dñi 1500.

Hermas,cuius apoſtolus Paulus ad Romanos ſcribẽs meminit, Salutate Aſyncritum,Phlegontem,Herman &c. dicitur author eſſe libri,qui appellatur Paſtor,& apud quaſdam Græciæ eccleſias etiam publice legitur.Reuera vtilis liber, multiq; de eo ſcriptorũ veterum vſurpauerunt teſtimonia.ſed apud Latinos pene ignot⁹ eſt.

Hieronymus Cardanus Caſtellioneus, Mediolanenſis medicus, vir non ineruditus,de conſolatione lib.3.compoſuit.
Eiuſdem arithmetica abſolutiſſima extat.

Hieronymus Bagolinus Veronenſis,artis philoſophicę peritus, annotationes in Auerrois compendiũ ſuper Ariſtotelis priora reſolutoria ſcripſit. Interpretatus eſt Ioannis Grammatici Philoponi commentaria in Ariſtotelis libros de generatione & corruptiõe.

Tranſtu

Tranſtulit etiam Alexandri Aphrodiſieſis quæſtiones morales,na turales,& de fato.

Hieronymus Fracaſtorius medicus, Syphilin, ſiue de morbo Gallico libros tres ad Petrũ Bembum heroicis carminib⁹ elegantiſſime conſcripſit. Eiuſdem homocentrica.
Et de cauſis criticorum dierum,per ea quæ in nobis ſunt.
Claret adhuc ſub Carolo quinto Cæſ.anno 1546.

Hieronymus Gæbuilerus in ſacrarum & prophanarum literarum cognitione præcipuus, multa egregia compoſuit opera, ex qbus pmulta adhuc extant,nẽpe Exhortatio ad ſacrã cõmunionẽ.
Epitome regij ac vetuſtiſſimi ortus Caroli quinti imperatoris,& Ferdinandi Vngariæ ac Bohemiæ regis, omniumq́ꝫ Archiducum Auſtriæ,ac Habsburgenſium comitum. Claruit anno 1530.

Honoratus Maſſilienſis eccleſiæ epiſcopus,vir eloquens & abſque vllo linguæ impedimento, ex tempore in Eccleſia declamator,& quia à pueritia in timore Dei creſcens,etiam in negocijs eccleſiaſticis exercitatus eſt, os ſuum quaſi armarium ſcripturarum aperit,& in homiliarum modum, ad vtilitatem legentium multa componit,maximeq́ꝫ ad colẽdam fidei rationem, & reuincendam hæreticorum peruerſitatem,
Sanctorum patrum vitas ad ædificationem poſterorum coaptat ipſe legendas,præcipue nutritoris ſui ſancti Hilarij Arelatenſis epiſcopi,litanias ad ſupplicandum Dei clemẽtiam cum plebe ſibi credita pro viribus agit. Claruit eo tempore quo Gennadius vixit.

IAcobus Hochſtratus,ordinis D.Dominici,Prior Colonienſis, ac hæreticæ prauitatis inquiſitor diligentiſſimus,cõplures edidit fœtus aduerſus Eccleſiæ hoſtes. ſcripſit Apologiam & Cabalæ deſtructionem, aduerſus Ioannem Reuchlinum.
Idem de fide & operibus conſcripſit lib.1.
De purgatorio lib.1. De veneratione ſanctoꝶ lib.1.
De libertate Chriſtiana lib.1.contra Lutherum.
Contra ſacerdotes concubinarios lib.1.
Margaritam quoqꝫ philoſophiæ moralis.
Et alia plura opuſcula aduerſus hæreticos.
Claruit anno domini 1512.obijt 1527.

Iacobus Monachus,vir & pius & doctus, ſermones q̃ſdam Græcos,qui in Italia ſeruantur, conſcripſit,nempe

In conceptionem D. Mariæ.
De duodecim tribubus Iſrael.
Iterum in conceptionem & generationem,
In ſancta ſanctorum.
εἰς τὴν ἔξοδον τοῦ ναοῦ, καὶ εἰς τὰ ἔξω, εἰς τὸν χαιρετισμὸν &c.

Iacobus Henrichmannus Sindelfingenſis, renaſcentibus bonis literis, in ſtudioſorum vtilitatē Grammaticas inſtitutiones edidit, cum exhortatione ad iuuētutem teneram, vt barbariem eliminet, & eloquentiæ ſtudeat.
Claruit anno ſalutis 1506.

Iacobus Locher Philomuſus, natione Germanus, vtriuſq; linguæ peritiſſimus, varia carmine & pedeſtri oratione ſcripſit, ex quibus, quæ nos in lucem edita vidimus, hæc ſunt:
Compendium Rhetorices.
Syntaxis de componenda oratione funebri.
Epiodion de morte Plutonis & reliquorum dęmonum.
Carmen de nocte, vino, & muliere.
Dialogus ſuper eminentiam quatuor doctorum Eccleſiæ.
Claruit tempore, quo Reuchlin vixit.

Iacobus* Picoloninus Cardinalis Papieñ, epiſtolas elegantiſſimas rerum recōditarum refertiſſimas ſcripſit, vnà cum luculentiſſimis commentarijs res geſtas ſui temporis continentibus, cum alijs quibuſdam prius non impreſſis.

Iacobus comes Purliliarum, vir doctiſſimus, ſcripſit de genero ſa liberorum educatione opuſculum, non minus iucundiſſimum, quàm vtiliſſimum.
Claruit circa annum domini 1480.

Iacobus Sadoletus epiſcopus Carpentoracēſis, vir doctiſſimus, & Ciceroniani ſtyli non vulgaris imitator, ſcripſit de pueris recte ac liberaliter inſtituendis, & alios tum libros, tum commentarios edidit, quos docti ſummopere diligunt, & diligēti labore euoluūt. Sunt autem hi:
De laudibus Philoſophiæ lib. 1.
De regno Hungariæ, ab hoſtibus Turcis oppreſſo, Homilia 1.
Oratio adhortatoria de bello Turcis inferendo, ad Lodouicū Galliarum regem.
Commentariorum in epiſtolam ad Romanos lib. 3.
Interpretatio in tres Pſalmos, nempe 50. 93. & 95.

De morte Frederici Fregoſti cardinalis, Homilia 1.
Epiſtolas quoque permultas ſcripſit.
Claruit ſub Carolo quinto Cæſare, anno ſalutis 1530.

Iacobus Spiegel Seletſtadienſis, natione Germanus, vtriuſq; iuris & linguæ peritus, multis ſe vigilijs poſteris ſuſpiciendum commendauit, ex q̃bus ea quæ ſequuntur, eiųs feruntur nomine:
Explanatio in Ioannis Reuchlini progymnaſmata.
Enarratio in Ioannis Franciſci Pici carmen de myſterijs Dominicæ crucis, nuper in Germaniam delapſis.
Scholia in Richardi Bartholini Auſtriados libros 12. & Guntheri poetæ opus de rebus geſtis Cæſaris Friderici.
Scholia in quatuor libros Antonij Panormitæ, de dictis & factis Alfonſi regis Aragonum.
Lexicon iuris ciuilis.
Viuit adhuc anno domini 1546.

Iacobus Tuſanus, natione Gallus, publicus Græcæ linguæ, pfeſſor Pariſiis, tranſtulit quædam ex Theodori Gazæ grammatica in Latinum ſermonem.
Græca item, quæ in Angeli Politiani libris reperiuntur.
Guilhelmi Budæi epiſtolas Græcas quoq; vertit, & ſcholia adiecit, ex ipſius Budæi reſponſis.
Claret ſub Franciſco Valeſio rege Francigenarum 1546.

Iacobus Peretz de Valentia, Chriſtopolitanus epiſcopus, & ordinis Eremitarum diui Auguſtini obſeruantiſſimus, expoſitiones in omnes Pſalmos Dauidis ſcripſit.
Item in Cantica officialia, ſeu vt ipſe vocat, ferialia ſimul & euangelica, & reliqua eccleſiaſtica.
Acceſſerunt ad hæc tractatus contra Iudæos, & in Cantica canticorum Salomonis expoſitio.

Ianus Parrhaſius (aliàs Neapolitanus) Conſentinus, natiõe Italus, claruit & docuit Mediolani circa annum domini 1500. ſcripſit compendium Rhetoricæ ex optimis vtriuſque linguæ authoribus excerptum.
Eiuſdem commentarij in opus Claudiani de raptu Proſerpinæ.

Ianus Vitalis Panormitanus, vir in diuina ſcriptura exq̃ſite doctus, ſcripſit hymnos in S. Trinitatem. Item Triumphum Ferdinandi Frãciſci Dauani Aquinatis, magni Piſcharię marchionis. Eiuſdem Lachrymę in eundem ducem, & poema quoddam, quod

Ar-

Archangeli inſcribitur. Extant & Epigrammata quędam eius.

Idacius inſignis Hiſpanus, maximus catholicæ fidei cõtra Arrianos propugnator, aduerſus Varimadum Arrianum librum ſcribit. Acceſſit quoque difficilimorum quorundam locorum de Trinitate declaratio.

Ignatius diaconus & ſcenophylax magnæ eccleſiæ Conſtantinopolis, qui & Niceæ metropolita fuit, Grammaticus, ſcripſit vitas Taraſii & Nicephori ſanctorum & beatorum patriarcharum, epitymbios elegos, epiſtolas, iambos, in Thomam Antarten, quæ vocant, τὰ κατὰ θωμᾶν, & alia multa.

Innocentius papa 8. epiſtolia duo ad Angelum Politianum ſcripſit: alterum, quo ipſi gratias agit, & ducentos aureos mittit pro Herodiani conuerſi dedicatione.

Alterum ad Laurentium Medicen, in commendationem ipſius Politiani.

Ioachimus Perionius Cormæriacenus, natione Gallus, profeſſione monachus, aliquot veterum Græcorum, præſertim Ariſtotelis, lib. in linguã Latinã eo nitore & elegãtia ſtyli Ciceronis æmuli conuertit, vt nemo ei hanc laudem hactenus præripuiſſe videatur. Expectamus indies plura tanti ingenij monumenta: quæ aũt hucuſq; vidimus, oĩa Lutetiæ, vbi & author moratur, ſcripta ſunt. Claret adhuc anno ſalutis 1546.

Ioãnes Atrocianus, natione Germanus, noſtri temporis vir doctus & catholicus, edidit commentarios quoſdam Grammaticos in vulgarem librum Macri de viribus herbarum.

Eiuſdem elegia de bello ruſtico.

Epigrammata aliquot ſelectiora.

Nemo Euangelicus, libellus carmine ſcriptus. Multa alia ſub Carolo quinto Cæſare meditatur.

Ioannes Baptiſta Egnatius Venetus ſacerdos, & bonarum literarum in patria profeſſor publicus, ſcripſit de Romanis principibus vel Cæſaribus libros tres, à Dictatore Cæſare ad Conſtantinum Palęologũ, hinc à Carolo Magno ad Maximilianũ Cęſarẽ.

Item annotationes in vitas Cęſarum, quorum Suetonius meminit.

De origine Turcarum lib. 1.

Obſeruationes in Ouidium.

Panegyricus in Francorum regem.

Racemationes, quæ obſcuriores aliq̃t authoꝝ locos interpretañt.

Io-

Ioannes Bernardus Felicianus Venetus, vir Græce & Latine eruditus, multa trãſtulit ex Græcis medicis, philoſophis, & theologis, & adhuc in transferendo pergit, anno ſcilicet 1546. Abſoluit enim fere catenam illam (vt vocant) auream, ſiue Oecumenij interpretationem Græcam in Acta apoſtolorum, in Pauli & aliorum epiſtolas. Vertit libros Galeni de Hippocratis & Platonis decretis.

De anatome matricis lib. 1.

De fœtuum formatione lib. 1.

Pauli Aeginetæ librum 6. de chirurgia, tranſtulit.

Alexandri Aphrodiſieñ explanationem in primum lib. priorũ reſolutoriorum Ariſtotelis, Latinam fecit.

Item X. libros Ethicorũ Ariſtotelis, cum Euſtratij, Aſpaſii, Michaelis Epheſii, nonnulloꝝq́ alioꝝ Græcorum explanationibus, Latinitate donauit.

Ioannes Cæſarius Iuliacenſis, natione Germanus, rem literariã ſuis lucubrationibus non mediocriter adiuuit, & magnam apud omnes ſtudioſos gratiam iniuit. Viuit adhuc (anno 1546.) admodũ ſenex in Colonia Agrippina. Catalogus omnium librorum eius & commentariorum, hic eſt:

Dialectica elegantiſſima. Rhetorica docta.

Commentaria in Iodoci Clichthouei Introductionem terminoꝝ cognitionis. Epitome geometrica.

Diomedis grammatici opus caſtigauit.

Caſtigauit & ſcholijs illuſtrauit C. Plinij Secũdi libros de medicina piſcium.

Item Pauli Iouij de piſcibus Romanis librum.

C. Plinij Secundi naturalis hiſtorię opus vniuerſum ab innumeris mendis vindicauit.

Seuerini Boethij de cõſolatione philoſophiæ libros 5. recognouit.

Et alia plura nobis adhuc ignota.

Ioannes Chryſoſtomus Zanchus, natione Italus, Baſilij Zanchi frater, ſcripſit libros 3. de origine Orobiorum ſiue Cenomanorum ad Petrum Bembum, & panegyricum ad Carolum 5. imperatorem eleganti ſtylo.

Ioannes Cochleus Norimbergenſis, natione Germanus, theologiæ in Italia operam dedit, vbi & doctoratus (vt vocãt) inſignia nactus eſt. Decanus fuit olim Francofordię apud diuam virginem anno 1520. Hodie agit in ciuitate Eichſtettenſi, iam prouectæ ætatis.

Audio multa ab eo conſcripta & publicata eſſe. Cęterum quæ ego vidi, hæc ſunt:
Rudimenta grammatices.
Expoſtulatio aduerſus nouam in Eccleſia reformationem ſenatus Bernenſis apud Heluetios.
De canonicę ſcripturæ & catholicæ Eccleſiæ authoritate libellus, aduerſus Henricum Bulling.
Replica breuis aduerſus prolixam reſponſionem Henrici Bulling. de ſcripturæ & eccleſiæ authoritate.
Sacerdotij ac ſacrificij defenſio aduerſus Volffgangi Muſculi arro ſiones.
Velitatio in 4. Andreæ Oſiandri coniecturas de fine mundi.
De animarum purgatorio lib. 1.
Sex Philippicæ aduerſus Philippum Melanchthonem.
De nouis Hebræorum translationibus ſacrę ſcripturæ, diſceptatio.
De poteſtate generalis concilij libellus vnus.
Refutatio 30. articulorum, q Vuittēbergæ diſputati ſunt.
Septuaginta ſententiæ in generali concilio.
Nycticorax.
Viuit adhuc ſenex, multa componens, anno ſalutis 1546.

Ioannes Cono Norimbergen, natione Germanus, ordinis Dominicani monachus, Hieronymi libris, cum primum Baſileæ excuderentur, Græca addidit. Vertit orationem Gregorij Nazianzeni in Greg. Nyſſenū, & Baſilij Magni libellum de differētia vſiæ & hypoſtaſis, & Gre. Nyſſeni librū de homine, natiuo ſplēdori reſtituit.

Ioannes Deſpauterius Niniuita, natione Germanus, elegantiſſima grammatica edidit, & Recriminationem in aduerſarium. Claruit anno ſalutis 1539.

Ioannes Dietēbergius, theologiæ pfeſſor profundiſſimus, (ſic enim habet inſcriptio) ac hæreticę prauitatis inquiſitor, Phimoſtomum ſiue Confutatorium Scripturariorum & fratrum Lutheranorum edidit in lucem. Adiectus eſt tractatus eiuſdē de diuortio. Idem catechiſmū Germanice conſcripſit, pter innūeras conciones & cōmentarios, qs in ſacra edidit biblia, ſed typis nondū excuſos. Vertit etiā biblia in Teutonicū. Claruit anno ſalutis 1537.

Ioannes Driedon, egregius ſacræ ſcripturæ olim apud Louanienſes profeſſor, aduerſus Lutheranos multos edidit codices, ex qbus ſubiecti à doctis circunferuntur:

De gratia & libero arbitrio lib.1. De concordia liberi arbitrij.
De captiuitate & redemptione generis humani.
De ſcripturis eccleſiaſticis lib.4.
Claruit noſtro ſeculo ſub Carolo V. circa annum dñi 1530.

IOANNES Eccius Sueuus, natiõe Germanꝰ, doctor theologiæ ſyncerioris & indefeſſus defenſor, obijt nuper poſt multa Latine & Germanice ſcripta & publicata, ex quorũ numero hæc ſunt:
Homiliæ per totum annum de tempore ſanctisq́ꝫ.
Super Aggeum commentarius.
De primatu Petri ſiue pontificis max. aduerſus Lutherum.
Epiſtola de ratione ſtudiorum ſuorum.
De ſacrificio Miſſæ ad Sigiſmundum regem Poloniæ, lib.2.
Idem de ſacrificio Miſſæ lib.3.
Enchiridion locorũ communium aduerſus Lutherum.
Chryſopaſſus, ſiue de prædeſtinatione centuriæ 6.
Tranſtulit etiam biblia in Germanicum idioma.
Multas quoqꝫ epiſtolas ad diuerſos conſcripſit.
Replica.
Apologia eiuſdem aduerſus Butzeri mucores.
Quædã alia innumera ſcripſiſſe dicitur vir immortalitate dignꝰ, & complura editurus, niſi liuida mors nobis eum denegaſſet.
Obijt anno domini 1543.

Ioannes Fabri, natione Germanus, epiſcopus Viennenſis, vir doctiſſimus, qui ante paucos annos obijt, multa præclara ſcripſit opera, quorum hic eſt catalogus:
Commentarij ſuper inſtituta.
Super 1. & 2. Codicis.
De fide & operibus lib.1.
Aduerſus doctorem Balthazarum Pacimontanum, Anabaptiſtarum noſtri ſeculi primum authorem, orthodoxæ fidei catholica defenſio.
Libellus de victoria inter Heluetios parta.
Redargutio ſex articulorum Huldrici Zuinglij.
Epiſtola Germanica ad Huld. Zuinglium.
De euchariſtia lib. 1.
Malleus hæreticorum.
Sermones de Euchariſtia, Victoria contra Turcas, Patientia, & Baptiſmo paruulorum.

Eiuſdem orõ funebris in laudẽ Dn. Margaretæ duciſſæ Auſtriȩ &c.
Cõpoſuit q̃plurima alia, quæ per hæreticos Vulcano tradita ſunt.
Claruit, ni fallor, anno domini 1536.

IOANNES Fiſcherus epiſcopus Roffenſis in Anglia, vir doctiſſimus, & catholicæ fidei propugnator acerrimus, martyrij quoq; corona ſub Henrico 8. Anglorum rege dotatus, ac celebris factus, ob Fidei Catholicæ conſtantem profeſſionẽ, ſcripſit contra Oecolampadium, ꝓ veritate corporis & ſanguinis Chriſti in Euchariſtia, atq; contra Lutherum pro Miſſa, Contra Iacobum Fabrum Stap. de vnica Magdalena.
Et multa alia, tametſi nondum ſæuitia tempeſtatum ſeculi præſentis, in lucem emiſſa.
Claruit anno Chriſti nati 1535.

Ioannes Hoffmeiſter, patria Sueuus, inſtituti D. Auguſtini, eiuſdem'q; ordinis Prouincialis benemeritꝰ, innumeris ſe opuſculis noſtræ ætati commendauit. Ex quibus hæc recenſentur:
Dialogus aduerſus Lutherici ęuangelij ſectatores.
De ſacrificio Miſſæ lib. 1.
Commentaria in duas Pauli epiſtolas Corinthijs dicatas.
Enarrationes in epiſtolam Pauli ad Philippenſes.
Commentaria in Matthæum.
Exegeſes in Thobiam.
Tres conciones, Germanic.
Et alia quædam, ſi ſuperi vitam prorogauerint, in gratiam ſtudioſorum editurus.
Viuit adhuc, vir ambroſia nectare'q; dignus, anno Chriſti 1546.

Ioannes Hudalrici Baſileẽſis, ordinis Prædicatorij, homo quem ipſam eruditionem ac fidei ſynceritatem dixeris, tantam adhuc iuuenis Græcæ phraſeos nactus eſt notitiam, quãtam vix vnus aut alter eius ætatis.
Depræhendit innumeros errores in translatione Theophylacti.
Scripſit etiam Græca commẽtaria in epiſtolam Pauli ad Hebręos.
Obijt Colmariæ anno ſalutis 1536. adhuc adoleſcens.

Ioannes Lanſpergius Bauarus, Carthuſiæ Colonieñ alumnus, & aliquandiu vicarius, ac poſtea Cãtauij circa Iuliacum Prior, vir Deo deuotus & eruditus, & in vita ſpirituali ꝓbe inſtitutus, & à ſpiritu ſancto illuminatus, ſcripſit ſtylo eleganti & deuoto
Sermones de tempore totius anni.

Ser-

Sermones capitulares de feſtis præcipuis anni totius.
De agone ſeu paſſione domini lib.3.
De religione Chriſtiana vera, ad diuum Carolum huius nominis quintũ imperatorem ſemper Auguſtum lib.1.
Enchiridion Chriſtianæ militiæ lib.1.
Pharetram ſcholaſticam lib.1.
Pharetrã diuini amoris myſticã lib.1.
Opus epiſtolare ad diuerſos lib.1.
Dialogũ inter monachũ & militẽ lib.1.
Speculũ Chriſtianæ pfectionis lib.1.
Vitam ſaluatoris cum diuerſis roſarijs.
Scripſit etiam nonnulla Germanice contra Lutheranos.
Edidit præterea epiſtolas nuncupatorias eruditas (licet aliorũ nominibus) ante libros D. Dionyſii Carthuſiani.
Obijt tandem in Carthuſia Colonieñ, ipſo die ſancti Tiburtij, duris languoribus diu patientiſſime toleratis, anno domini 1539.

Ioannes Lodouicus Viues Valentinus, natione Hiſpanus, intra annos paucos, nobiliſſimas aliquot lucubrationes docte prorſus & elaborate conſcriptas, edidit, in quibus eloquentiæ ſapientiam ita coniunxit, vt nemo etiam eruditus, non cum aliquo fructu, earum ſe lectionem legiſſe fateatur. Obijt nuper, magno ſui deſiderio ſtudioſis relicto. Cæterum quæcunque ego eius nomine publicata reperi, hæc ſunt:
De ratione ſtudij puerilis epiſtolæ duæ.
Introductio ad veram ſapientiam.
De conſcribendis epiſtolis libellus aureus.
De ratione ſtudij, legendi, interpretandiq́;.
De ratione inſtituendi diſcipulos.
De ratione colligendi exempla.
Latinæ linguæ exercitatio.
In Bucolica Vergilij interpretatio, potiſſimum allegorica.
In ſommium Scipionis præfatio, & enarratio quam vigiliam inſcripſit.
Rhetoricæ lib.3.
De diſciplinis lib.20.
Et alias perplures elucubrauit vigilias, quæ doctis cognitæ ſunt.

Ioannes Manardus medicus Ferrarienſis, vir ſua ætate omnium medicinæ profeſſorum per Italiam, in Galeni doctrina, & Arabum

cenſura celeberrimus,& optime meritus,epiſtolarum medicinalium libros duodeuiginti conſcripſit.
Eiuſdem annotationes & cēſura in medicamina ſimplicia & compoſita Meſuæ.
Item in primum Artis paruæ Galeni librum Commentaria compoſuit.
Claruit anno ſalutis 1539.

Ioannes Murmellius Ruræmundenſis multa ſcripſit opuſcula, potiſſimum Grammatica, non inerudita,& alia quę ſubijciuntur:
Iſagogen in prædicamenta Ariſtotelis.
Sententias ex elegijs Tibulli, Catulli, Proptij, & Ouidij decerptas.
Tabulas Grammatices.
Tabulas in artis componendorum carminum rudimenta.
Tabularum opuſcula 5.
Commentaria in A. Perſii Satyras.
Commentarios in quinque libros Boethij de conſolatione philoſophiæ. Et alia plura, ſ. epigrammata diuerſa, Scopariū & Pappā.
Claruit anno domini 1504. obijt 1517. Dauentriæ.

Ioannes Nauclerus præpoſitus Tubingenſis, Chronica ſcripſit ſuccinctim compræhendentia res memorabiles ſeculorum omnium ac gentium, ab initio mundi vſq; ad annum Chriſti nati 1500. cum auctario Nicolai Baſelij ab anno domini 1501. in annū 1514. & appendice noua, curſim memorante res interim geſtas, ab anno 1515. vſque in annum 1544. rhapſodis partim Conrado Tigemanno, partim Bartholomæo Laurente.

Ioannes Peſſelius Tilanus, patria Geldriēſis, ſacræ ſcripturæ ꝓfeſſor eximius, atque D. Dominici inſtituti prouincialis digniſſimus, opera quædam doctorum tum à mendis vindicauit, tum ipſe propria conſcripſit, quorum hic eſt Catalogus:
Opera quædam diui Auguſtini deprauata à noſtratibus hęreticis, recognouit, &
Enarrationes Gorræ in quatuor Euangelia.
Compendium Theſauri Noui de tempore & ſanctis.
Et alia quædam, ſi ſuperi fauerint, in lucem editurus.
Viuit adhuc vir pius & orthodoxus, anno Chriſti 1546.

Ioannes Rauiſius Textoris Niuernēſis, ſiue Nauarnenſis, vir ad miraculum vſque doctus, librum egregium conſcripſit, qui Officina, vel potius naturæ hiſtoria inſcribitur, in quo copioſe diſpoſi-
tum

tum eſt per locos, quicquid habẽt authores, in diuerſis diſciplinis i plurimi, quod & ad rerum, hiſtoriarum, & verborum cognitiōem vllo modo facere poteſt.
Eiuſdem Specimen epithetorum, omnibus artis poeticæ ſtudioſis maxime vtile.
Claret (vt æſtimo) adhuc, anno ſcilicet domini 1546.

Ioannes Ruellius medicus Sueſſionenſis, natione Gallus, de natura ſtirpium libros tres ſcripſit, quibus in hoc argumento nihil, quod ſciam, in hunc diem doctius & copioſius exiuit.
Tranſtulit etiam non pauca, de quibus ſubiecta habes:
Pedatij Dioſcoridis de re medica libros ſex tranſtulit, & Actuarij de medicamentorum compoſitione librum vnum.
Scribonij Largi de compoſitione medicamentorum librum, à ſitu vindicauit perquàm diligenter.
Idem libros duos veterinariæ medicinæ ex Apſyrto & alijs collectos, Latinitate donauit.
Claruit anno ſalutis 1539.

Ioannes Simoneta, natione Calaber, in hiſtorijs componendis vir diligentiſſimus, rerūm geſtarum Franciſci Sphortiæ Mediolanenſium ducis, libros 31. conſcripſit.
Claruit circa annum 1486.

Ioannes Stella, ſacerdos dignitate, patria vero Venetus, diligẽs in ſummorum pontificum vitis conſcribendis, librum de vita ac moribus Romanorum pontificum, à Petro apoſtolo vſq; ad Iulium 2. id eſt, ad annum domini 1505. conſcripſit.

Ioannes Tagautius Ambianus Vimacus, Pariſienſis medicus, noſtra ætate celeberrimus, de Chirurgica inſtitutione libros ſex edidit.
Idem de medicamentis purgantibus lib. 2.
Et alia quædam medicis cognita.
Claret anno domini 1546.

Iſaac profeſſione monachus, Græcæ literaturæ peritiſſimus, Scholium Græcum in primam figuram deſcriptionis in plano, & carmina de duodecim ventis compoſuit.
Quædam alia exarauit, quorum catalogum ſubijciam:
Varia aſtronomica Græce, & Apparatus Aſtrolabij.
Methodus geodæſiæ, id eſt, terræ diuiſionis.
Solutio Quæſtionis cuiuſdam Palameticæ, τόμος τῆς παλαμήδ.

En-

variarum rerum cognitiõe inſignis admodum ſenex, multa fertur ex Græcis Latina feciſſe, quorum ego nihil adhuc vidi, præter Symeonem Sethi de facultatibus cibariorum. Alia autem ſcripſiſſe perhibetur, quæ ſubiecta habes.
Poemata quædam. Herculis vitam.
De muſis ſyntagma.
De annis & menſibus, cæteriſq; temporum partibus, difficili hactenus & impedita materia, diſſertatio facilis & expedita.
Calendarium Romanum.
De ſepulchris, & vario ſepeliendi ritu lib. 1.
De re nautica lib. 1.
De vaſis quę ad deorũ ſacrificia, eorũq; cæremonias pertinent, lib. 1.
Dialogos aliquot de poetica, & hiſtoria poetarum.
Claruit anno domini 1543.

Lilius Aegidius Libellius Tifernas, Gregorij Tifernatis diſcipulus, & Raphaelis Volaterrani præceptor, Philonis Iudæi operũ volumina quatuor Latinitate donauit. Itẽ Dionem de regno, & aliquos libros Chryſoſtomi.

Lippus Brandelinus Aurelius Auguſtinianus Eremita, parado xa Chriſtiana edidit.
Idem dialogum de humanæ vitæ conditione, & toleranda corporis ægritudine, ad Matthiam Coruinum Hungarię regem ſcripſit.
Eiuſdem carmina quædam de morte Platinæ extant.
Claruit ſub Frederico 3. imp. circa annum domini 1580.

Lucianus Mantuanus, diui Benedicti ordinis monachus, vir Græce & Latine doctus, diui Ioannis Chryſoſtomi commentaria in epiſtolam Pauli ad Romanos, Latina fecit, & ſcripſit defenſionem Chryſoſtomi, contra eos, qui Chryſoſtomum diuinam extenuaſſe gratiam, arbitrijq; libertatem ſupra modum extuliſſe, ſuſpicantur & accuſant.

Lucius Ioãnes Scoppa, natione Italus, grammaticus, Neapoli edidit Collectanea grammatica.
Eiuſdem Spicilegium, & collectanea in diuerſos authorum locos.
Claruit circa annum domini 1512.

Ludouicus Bigus Victorius (alibi Piſtorius) Ferrarienſis, vir & doctrina mira, & dexteritate morum excellenti clarus, in cœleſtes hymnorum epitaphiorumq; librum elegantem conſcripſit.
Item epigrammatum libros 2.

MAgentinus metropolita vel archiepiſcopus Mitylenẽſis,homo ſacræ ſcripturæ & philoſophiæ prorſus peritus,enarrationem eruditiſſimam in lib. Ariſtotelis de Interpretatione edidit.
Eiuſdem cõmentarij in 2.libros priorum Analyticorum Ariſtotelis.

Marcellus Ancyranus epiſcopus,ſub Conſtante & Conſtantino principibus floruit, multaq́ diuerſarum hypotheſeon ſcripſit volumina,& maxime aduerſum Arrianos.
Feruntur contra hunc Aſterij & Apollinarij libri,Sabellianæ eũ hæreſis arguentes.

Marcus Antonius Antimach⁹,vir vtraq; lingua pollens,& Grę carum literarum hoc tempore Ferrarię profeſſor,ſcripſit orationẽ de laudibus Græcarum literarum.
Idem tranſtulit Gemiſti Plethonis lib.2. de geſtis Græcorum poſt pugnam ad Mantineam.
Dionyſii Halycarnaſſei pręcepta de oratione panegyrica,nuptiali, natalitia,& epithalamijs.
Item Demetrij Phalerei præcepta de membris & inciſis,de periodis,de componendis epiſtolis,de characteribus dicendi, ac Polyęni de re militari præfationem.
Ipſe q̃q; 8.libros epigrãmatum conſcripſit,& quædam ſoluta oratione Gręce.

Marcus Hieronymus Vida Cremoneñ,poeta & Albę epiſcopus, carminibus cõſcribundis vir gnarus & doctus, poetica quædã edidit opera,ex q̃bus ſubiecta circunferuntur à doctis:
Chriſtiados,hoc eſt,de Chriſti vita,geſtis,ac morte, lib.6.
De arte poetica lib.3.
De bombycum cura ac vſu lib.2.
De ludo ſchaccorum lib.1.
Hymni, Odæ, Bucolica.
Epiſtola ad Ioannem Matthæum Gibertum.

Marcus Marulus (alibi Marullus)Spalateñ,edidit euangeliſtariũ in 7.lib.partitum. Item epigrammata quædam.
Et de religioſe viuendi inſtitutione lib.6.

Marcus Vigerius S.Mariæ trãs Tiberim presbyter, in decachordum Chriſtianum ad Iulium ſecundũ põtificem maximum libros duos ſcripſit.
Eiuſdem dialogus de tollendis abuſibus eccleſiæ.

Mar

Martinus Gregorius medicus Lutetiæ,vir vtriuſq; linguæ peritus,aliquot Galeni librorũ tranſlationes ad Græca exemplaria caſtigauit,ex quibus medendi methodus extat,& quæ ſequuntur:

Introductio in pulſus.

De motu muſculorum lib.2.

De vſu partium lib.17.

De alimentorum facultatib⁹ lib.3.

De attenuãte victus ratione lib.1.

Claruit ante biennium.

Martinus Polichius Mellerſtadi⁹,in academia Vuittembergenſi profeſſor ante annos triginta doctiſſimus, collectanea commentariorum curſus logici,in omnes Ariſtotelis logicorum libros,& librum de ſex principijs edidit.

Eiuſdem exquiſiti curſus phyſici collectanea.

Matthæus Aulæ regiæ monachus,vir ſpectabilis vitæ, ac doctrinæ haudquaquam vulgaris,ſæpius cum Ioanne Huſs & ſectatorib⁹ eius Pragæ diſputauit.

Scripſit etiam in Petri Lombardi 4.libros.

In pſalterium. In euangelium Matthæi

Commentarios in hymnos,pluraq́; alia.

Matthæus Curtius Ticinenſis medicus in Italia longe doctiſſimus,veteris iuxta Hippocratem & Galenum medendi rationis inſtaurator optim⁹,ſcripſit de venæ ſectiõe in pleuritide,bis opinor. Obijt,vt audio,anno ſalutis 1544.

Matthæus Philadelphiẽſis,apud Epheſum metropolitanus, vir doctus & honeſtus,ſcripſit precationes,compendiariam in primis viam ad reſipiſcentiam præſtruentes, & ad ſumptionem corporis dñici non parum conducentes.Verſæ ſunt ab Alardo Aemſtelred.

Michael Ritius Neapolitanus,vtriuſq; iuris peritus,Gallorum regis conſiliarius perquàm celebris,de regibus Francorum libros tres compoſuit, & alios quàmplurimos codices ſcripſiſſe fertur,de quibus hi extant:

De regibus Hiſpaniæ lib.3.

De regibus Hieroſolymorum lib.1.

De regibus Neapolis & Siciliæ lib.4.

De regibus Hungariæ lib.2.

Et quædam alia.

Mechtildis virgo docta & deuota,ordinis S.Benedicti, familia-

ri amicitia ſponſo ſuo cœleſti vnita,atq; diuinis reuelatiõibus clara,edidit librum,ſpiritualis gratiæ diuinæ dulcedinis muſto abunde plenum.

Et claruit in monaſterio Helfede in Eiſlobio(aliàs Iſlebio)oppido comitatus Manſfeldenſis,circa annum domini 1300.

NEmeſius philoſophus & epiſcopus,excellenti eruditione ſacrarum literarum politus,ſermões ſummarios de natura hominis ſcripſit.Græce extant in Italia. Excuſi ſunt quoq; Latine,Georgio Valla interprete.

Nicephor⁹ Blẽmida,q & mõachus,& monaſtes,& presbyter,& κτίτωρ τοῦ βλεμμύδου cognominat,vir in bonis literis eruditus,multa & varia ſcripſit.quorum nos titulos vidimus, hæc ſunt:

De quinq; vocibus,& cur ſint quinq; tantum,neque plures aut pauciores,diſquiſitio.

Ratio de compendiaria arte diſſerendi.

Summæ ſiue introductoriæ epitomes ad logicam, lib.2.

Epitome philoſophiæ.

De ſophiſticis elenchis commentarius.

Liber legum, De anima, De corpore.

De meteoris capita 32.

De naturalibus principijs & cauſis.

Sermo,qualem oporteat eſſe regem.

Canones de vrinis.

Στιχηρὰ τῶν ιγ' ὑελίων.

Demonſtratio,ꝙ indiuiduis vita præfinita non ſit.

Capita numero 41.neſcio cuius argumenti.

Et alia complura elucubraſſe dicitur.

Nicolaus Beraldus Aurelius,vir politioris literaturæ ardentiſſimus amator,dialogum perelegantem ſcripſit,quo rationes quædam explicantur,quibus dicẽdi ex tempore facultas parari poteſt, deq; ipſa ex tempore facultate.

De iuris prudentia vetere ac nouitia orationem elegantẽ,cum erudita ad antiquorum lectionem ac ſtudium exhortatione,cõpoſuit.

Fertur etiam in Politiani Nutritia ſcripſiſſe.

Claruit anno ſalutis 1533.

Nicolaus Borbonius Vandoperanus, vir vtraq; lingua doctus,

&

& elegans poeta, ſcripſit tabulas Grammaticas.
Eiuſdem pædologia, ſiue de moribus puerorum libellus.
Feruntur quoque eius nomine Nugæ & epigrammata.
Claruit Pariſiis anno domini 1533.

Nicolaus Clenardus Mechlinienſis, vir trium linguarum peritiſſimus, multis annis bonas literas Mechliniæ publice ꝓfeſſus eſt, atque vt omnibus, etiam abſentibus, prodeſſet, quædam tum Latina, tum Græca, Hebraica quoque, in lucem edidit, e quibus hæc referuntur:
Inſtitutiones abſolutiſſimæ & breuiſſimæ in linguam Græcam.
His additæ ſunt meditationes Græcanicæ, in eorum gratiam, qui viua præceptoris voce deſtituuntur.
Eiuſdem Grammatica Hebraica, vel potius eius linguæ, tabulæ.
Aeſtimo eum adhuc ſuperſtitem eſſe.

Nicolaus Dathus, Auguſtini Dathi filius, ſcripſit librum de laudibus eloquentiæ, & vitam patris ſui, qui operibus Auguſtini præfixus habetur, quem tamen morte præuentus non abſoluit.
Sunt & carmina quædam in illo libro, in patris laudem: & alia De officio ſcribæ.

Nicolaus Saguntinus, vtraque lingua diſertiſſimus, ingenio facundiaq́ iuxtà prõptus, interpres fuit in concilio, quod ſub Eugenio quarto inter Græcos & Latinos, cum de aliis fidei articulis, tum de ſanctiſpiritus progreſſu, Ferrariæ & Florẽtiæ habitum eſt.
Tranſtulit Plutarchi librum de ciuilibus ꝓceptis, & Onoſandrum Platonicum de optimo imperatore.

Nilus ſanctus vir, & Græce exacte doctus, orationes monaſticas ſcripſit, cum opuſculis quindecim theologicis, & capitibus φωτικοῖς.
Eiuſdem liber ad Cariclem epiſcopum, nimis aſperum in peccatores, & dicentem, quod non ſola pœnitentia ſufficiat ad confeſſionem.
Romæ quædam, partim vero in Italia Græce extant.

Nicolaus Villagog. Rhodiẽſis miles, inſignem libelli inſtar edidit epiſtolam de profectiõe armata Caroli quinti aduerſus Argieram, expeditionem illam (cui & ipſe interfuit) ſic graphice depingens, vt prope geri res, non ſolum narrari videatur.
Hæc epiſtola, ꝙ elegantiſſima eſſet, & quaſi quandam præ ſe maieſtatẽ ferret, Chronicis Naucleri Coloniæ anno 1544. excuſis eſt cum

aliis per id tempus geſtis inſerta.
Claruit author ipſe Nicolaus ſub Carolo quinto imperatore, anno domini 1541. forte adhuc viuus, magisq; poſthac ſimilium monimentorum editione clariturus.

OCtauianus Mirandula, natione Italus, diui Auguſtini canonicus regularis Lateranenſis, vir & honeſtate & eruditione haud vulgari clarus, collegit illuſtrium poetarum flores, ex optimis & antiquis poetis numero 25.
Opus eſt non minus conducibile, quàm laborioſum.

Olympiodorus ſacræ ſcripturæ inſignis paraphraſtes, doctiſſima in Eccleſiaſten ſcholia, noua & Latinis auribus inſueta tralatione inſerta, Aquilæ videlicet, Theodotionis, & Septuaginta.

Olympus, natione Hiſpanus, epiſcopus, vir in ſacris literis eruditus, ſcripſit librum fidei aduerſum eos, qui naturam & non arbitrium in culpam vocant, oſtendens non creatione, ſed inobedientia inſertum naturæ malum.

Orontius Fineus Delphinas, liberalium diſciplinarum in Academia Pariſienſi profeſſor regius, protomatheſin, opus varium, ac ſcitu non minus vtile quàm iucundum, exarauit.
Eiuſdem quadrans vniuerſalis aſtrolabicus.
Demonſtrationes in ſex priores libros Euclidis.
Orbis totius recẽs & integra deſcriptio, ad cordis humani effigiẽ.
Galliæ totius noua deſcriptio.
Claruit (ni fallor) anno ſalutis 1545.

PAduanus de Graſſis Barolita, ſacræ theologiæ magiſter, in gymnaſio domus magnæ Venetiarum regens, ſcripſit Enchiridion ſcholaſticum Contradictionum quodlibetalium doctoris ſubtilis Scoti.

Pacianus q & Tatianus, pater Dextri, ad quem D. Hieronymus librum de illuſtribus viris ſcripſit, Barcilonæ in Pyrenei iugis epiſcopus, caſtitate & eloquẽtia, & tam vita, quàm ſermone inſignis, ſcripſit varia opuſcula, de quibus eſt κέϱβον, & contra Nouatianos. Sub Theodoſio principe iam vltima ſenectute mortuus eſt.

Panthaleon de Vercellis, ducis Sabaudiæ ꝓtomedicus, ex Lombardia & Sabaudia in Galliam Turonenſem veniens, in magno precio habitus eſt, contra Gallorum conſuetudinem, pilulas ante

cibum,in omni ætate,morbo,& tempore,ſecũdum naturam morbi literis mãdauit,vt nihil illis dulcius,quàm ante cibum pilulam ſumere,ad longæuam valetudinem eſſe potuerit.Ex ſcriptis eius hæc extant:

Pilularum lib.1.

De lacticinijs lib.1.

Opinor eum noſtro ſeculo,id eſt,anno ſalutis 1542.claruiſſe.

Paulus Belmiſſenus phyſicus, lector & doctor Bononienſis,& in omnibus artibus vir abſolute doctus,duos priores libros Ariſtotelis de Animalibus, expreſſit elegijs Latinis 56. quæ ſuis capitibus reſpondent

Eiuſdem Elegiæ 3. vna ad Franciſcum Galliarum regem.altera de diſceſſu pontificis in Galliam, tertia ad Clementem pontificem max.de bello in Turcas ſuſcipiendo.

Epithalamion Henrico fratri regis Franciſci.

Claruit anno domini 1543.

Paulus Corteſius protonotarius apoſtolicus,vir bonarum artium mirus amator, ſupra modum elegãti vſus eſt ſtylo in commentarijs,quos in quatuor ſententiarum libros conſcripſit.

Fertur etiam quod quaſdam ſcripſerit epiſtolas.

Claruit tempore Iulij 2.pontificis Max.

Paulus*Ricius Iſraelita, vir doctiſſimus ad Chriſtianam fidem ante paucos annos conuerſus, & Maximiliani Cæſaris phyſicus, multa præclara exarauit opuſcula,de quibus hæc extant:

Statera prudentum.

De ſexcentis & tredecim Moſaicæ ſanctionis ſeu pentateuchi edictis liber.

Diſputatio prophetica,philoſophica,& thalmudiſtica, pro Chriſtiana veritate.

In cabaliſtarum ſeu allegorizantium eruditionem Iſagoge, cum epiſtola contra Stephani presbyteri Cabalæ obtrectatoris epiſtolã.

De nouem doctrinarum ordinibus,& totius Peripatetici dogmatis nexu compendium.

Oratio reſolutiua de triplici ordine doctrinæ.

Concluſiones,quibus Ariſtotelem triplicem doctrinæ ordinẽ exercuiſſe,& totius eius dogmatis nexum dijudicare poteris.

De cœleſti agricultura lib.4.ad Carolum quintum Cæſarem,& Ferdinandum eius fratrem.

De com-

De communi ſacramentorum ratione, Sermo.
De arcana Dei prouidentia, in Pſal. Beatus vir.
De anima cœli, iuxta ſanctorum & philoſophorum traditionem, compendium.
De ratione & partibus procemij ſecundum rhetores.
De modo indagandi, ſtatuendiq́ cuiuslibet ſcientiæ ſubiectum.
In virulentam immaniſſimamq́ Turcarum rabiem, ad principes, magiſtratus, populosq́ Germaniæ, docta & elegans oratio.
Ex Talmudæorum codice excerpta farrago, ad petitionem Maximiliani Cæſaris.
Claruit (vt liquet) ſub Carolo quinto Cæſare Romanorum inuictiſſimo.

Petrus de Aluernia, ordinis Prædicatorum, diſcipulus ſancti Thomæ Aquinatis, vir in diuinis ſcripturis longo ſtudio doctus, ingenio acutus, commentarios in aliquot libros Ariſtotelis ſcripſit, nempe
De motibus animalium.
De longitudine & breuitate vitæ.
De iuuentute & ſenectute.
De reſpiratione.
De morte & vita.
Additiones in commentarios D. Thomæ Aquinatis ſuper libros Ariſtotelis de cœlo.

Petrus Bembus Venetus Cardinalis, iam ſenex Patauij adhuc viuit, ni fallor, vir ingenuis artibus admodum ornatus, & eloquentiæ Ciceronianæ ſummus imitator, ingenij ſui acumen compluribus opuſculis, mortalibus commendauit, ex quibus hæc referunt:
Epiſtolæ non paucæ.
De imitatione ſermonis lib. 1.
Benacus poema heroicum.
De Aetna libellus.
Audio eum hac tempeſtate hiſtoriam Venetorum literis cõmittere.

Petrus Blomeuenna, patria Leidenſis, natione Hollandus, vir in ſacris literis ſufficienter doctus, & interna vnctione ſpiritus ſancti nobiliter illuſtratus, ab ineunte ætate ſe à contagijs ſeculi & carnis mundum cuſtodiens, in Carthuſia Colonien. vitæ contemplatiuæ tradidit, in qua adeo ſublimiter profecit, vt ſæpe in Miſſis & exercitijs ſpiritalibus, ex diuini amoris dulcedine totus incandeſceret,

ſceret,& ſupra ſe raperetur. Prior & Viſitator totius per Rhenum prouinciæ factus,domum & prouinciam ſibi creditam,multis annis feliciter rexit.
Eius auſpicio libri D.Dionyſii Carthuſiani,& alij multi pij & eruditi,in lucem dati ſunt.Scripſit & ipſe
Introductorium in vitam contemplatiuam, lib.1.
De effuſione cordis lib.1.
Enchiridion ſacerdotum lib.1.
De bonitate diuina lib.4.
Exhortationes ad conuentus monachorum per feſta præcipua totius anni, lib.1.
Candelam euangelicam, lib.1.
Et alia nonnulla contra Lutheranos.
Moritur anno domini 1536.ipſo die S.Michaelis.

Petrus Crinitus vir doctiſſimus, & probata vita inſignis, non ſpernenda opera poſteris reliquit.ex quibus quædam ſubnciam:
De honeſta diſciplina lib.25.
De poetis Latinis lib.5.
Scripſit etiam epiſtolas complures.
Claruit anno inſtauratæ ſalutis 1505.

Petrus Galatinus ordinis Minorum,artium & ſacræ theologiæ doctor abſolutiſſimus,ac Laurentij Puccij Cardinalis familiaris, op⁹ de arcanis catholicæ veritatis in Hebraicis libris,præſertim in Talmud inuentis, in defenſionem præſtantiſſimi viri Ioannis Capnionis,& aduerſus Iudaicam noſtri ſeculi obſtinationē, inſtar dialogi,conſcripſit.
Claruit ſub Maximiliano Romanorum imperatore, & Leone X. ſummo pontifice,anno ſalutis 1516.

Petrus Gyllius natione Gallus,vir & Græce & Latine exquiſite doctus,& de bonis literis perpulchre meritus,tranſtulit Theodoreti commentarios in duodecim prophetas,qui etiam in præfatione Philonis lib.36.promittit.
Aeliani de animalium hiſtoria libros ſexdecim latinitate donauit, & corollaria paſſim ſuis locis adiecit ex Porphyrio,Heliodoro,Oppiano.
Eiuſdem liber de piſcium Maſſilienſium Gallicis & Latinis nominibus. Claruit anno ſalutis 1542.

Petrus Martyr ab Angleria Mediolanenſis orator, Ferdinandi

& Eliſabeth Hiſpaniarũ quondam regum à conſilijs,de inſulis nu per repertis,vel de rebus Oceanicis, & orbe nouo Decades 3.cõſcri pſit:quibus quicquid de inuentis nuper terris traditum,nouarum rerum cupidum lectorem retinere poſſit, copioſe, fideliter, erudi-teq́ꝫ docetur.
Eiuſdem præterea legationis Babylonicæ lib.3.
Claruit anno recuperati humani generis 1516.

Petrus Moſellanus Protegenſis,natione Germanus,& inter pri mos, vt arbitror, politioris literaturæ noſtro ſeculo reſtauratores numerandus.
Ex eius ſcriptis hæc quæ ſequuntur,inueni:
Pædologiã in pueroꝝ vſum conſcriptã,Dialogi ſunt 37.
Tabulas de ſchematibus & tropis.
Præceptiones de primis apud rhetorem exercitationibus.
Orationem de variarum linguarum cognitione paranda.
Annotationes in Auli Gellij Noctes Atticas,& M.Fabij Quintilia-ni rhetoricarum inſtitutionum lib.7.
Scripſit & ſcholia in Dialectica Georgij Vallæ.
Ex Græcis Latina fecit: Gregorij Nazianzeni ſermonem de nata-litijs Chriſti feſtis,& Iſocratis orationem de bello fugiendo,& pace ſeruanda.
Claruit Lipſiæ circa annum domini 1518.

Petrus Numagen Treuirẽſis ſacerdos Tiguri circa annum do-mini 1483.ſcripſit de Nicolao Subſyluano Heluetio, q longo tem-pore ſine cibo ſolitarius ſancte vixiſſe pie creditur.
Idẽ tractatũ de ſpirituũ apparitionib.&.phantaſmatib. cõpoſuit.

Petrus Tataretus Pariſienſis, vir in ſeculari philoſophia excel-lenter doctus,ingenio inſigni præditus,ſcripſit in totã fere philoſo phiam Ariſtotelis:in logicam,phyſicen, De cœlo & mundo, gene-ratione & corruptiõe,Meteora,De anima,De ſenſu & ſenſibili, me moria & reminiſcentia,ſomno & vigilia, longitudine & breuitate vitæ,& metaphyſica quædam.
Itẽ expoſitionẽ in Sũmulas Petri Hiſp.cũ textu,vnà cũ additionib.
Claruit anno domini 1509.

Petrus Victor,aliàs Victorius,vir noſtro ſeculo doctiſſim⁹, Ro mæ agens,edidit libellum de regionibus & locis vrbis Romæ.
Idẽ caſtigauit Cicerõis libros, & adiecit explicatiões caſtigationũ.
Eiuſdem annotationes in Ciceronis epiſtolas familiares, in libros
de

de oratore, Brutum, perfectũ oratorem, & rhetorica ad Herenniũ. Edidit quoq; annotationes in Catonem, Varronem, Columellam, & commentaria in Rhetoricam Ariſtotelis.
Viuit adhuc anno domini 1546.

Philippus Decius Mediolanenſis, pluribus in locis & plurib⁹ annis publice profeſſus eſt, q̃ quiſquam alius vnquã in Italia iureconſult', videlicet circiter annos 65. Reliquit in vtroq; iure ſcripta doctiſſima, & præterea conſiliorum libros 4. ac commentariorum de regulis iuris, & ſuper 1. & 2. ff. vet. & 1. & 2. Codicis.

Philotheus patriarcha Conſtantinopolitanus, vir Græce ſuprà quàm dici poſſit, doctus, clarus ingenij felicis acumine, inſignẽ edidit librum cõtra Philoſophi Gregoræ ſcripta. Eiuſdẽ Philothei περὶ τοῦ μεγάλου βασιλείου ῥητοῦ τοῦ ἐν τοῖς πρὸς εὐνόμιον ἀντιῤῥητικοῖς λόγοις ιβ'
Encomia Baſilij Magni, Gregorij theologi, & Ioannis Chryſoſtomi, & in omnes ſanctos.
Epitome Chriſti incarnati.
Hæc & alia quædã Romæ in bibliotheca Vaticana Græce ſeruanſ.

Photius patriarcha, vir in authorum libris colligendis ſedulus, deſcriptionis & enumerationis authorum, quotquot ipſe legerat, volumina duo Græca conſcripſit.
Eiuſdem purgatio & defenſio ad Concilium.
κατὰ τῶν τῆς παλαιᾶς ῥώμης capita tredecim.
Eiuſdem nomine & alia feruntur quæ Græca ſunt, nempe
Epiſtola ad anatolicos thronos,
De ſpiritusſancti progreſſu,
De ſpirituſancto,
De ſeptem ſynodis lib. 1.

Pinytus Cretenſis Gnoſſicæ vrbis epiſcopus, ſcripſit ad Dionyſium Corinthi epiſcopum, valde elegantem epiſtolam, in qua docet, non ſemper lacte populos nutriendos, ne quaſi paruuli ab vltimo occupẽtur die: ſed & ſolido veſci debere cibo, vt in ſpiritualem proficiant ſenectutem.
Claruit ſub M. Antonino Vero, & L. Aurelio Commodo, circa annum domini CLXX.

Polycarpus Ioãnis apoſtoli diſcipulus, & ab eo Smyrnæ epiſcopus ordinatus, totius Aſiæ princeps fuit. Scripſit ad Philippẽſes valde vtilem epiſtolã, quæ vſq; hodie in Aſiæ conuentu legitur.

Scripſit etiã ad Magnũ Dionyſiũ Areopagitã, & ad alias eccleſias.

Polydorus Virgilius Vrbinas, Romani põtificis in Anglia quæſtor,& Vuellenſis archidiaconus, dialogorum de prodigijs libros tres conſcripſit,atq; opus Adagiorum tum ſacrorum,tum prophanorum.
Eiuſdem Anglicæ hiſtoriæ lib.26.& de rerum inuentoribus lib.8.
Claruit anno ſalutis 1499.

Pomerius natione Maurus, in Gallijs presbyter ordinatus, interrogantibus ac rogantibus Iuliano epiſcopo & Vero presbytero,dialogorum more reſpondens, arte dialectica & ſermone ingenio apto,compoſuit de natura animæ,& qualitate eius,& de reſurrectionis eius ſpecialitate,in hac vita fidelium & generali omnium hominum,libros 8. Memini legiſſe me olim eius dictatũ ad quendam nomine Principium,de contemptu mundi ac rerum tranſiturarum hortatorium,& alium de vitijs & virtutibus prætitulatum. Scripſiſſe & alia dicitur,& adhuc ſcribere, quæ ad meam notitiam non venerunt.Viuit vſq; hodie,cõuerſatione Deo digna, apta gradui & profeſſioni.Hæc Gennadius.

Proclus Cõſtantinopolitanus epiſcopus, vir ſacrarum literarũ exactam habẽs cognitionẽ,epiſtolam de fide ad venerabiles & ſanctos epiſcopos, presbyteros,& archimãdritas ꝑ Armeniã, ſcripſit.
Eiuſdem q̃plurima verba ab ipſo Epiphanio referuntur.
Claruit ſub conſulatu Theodoſii 5.& Valentiniani 4.

Proſper Calanus e Sarzana Hetruriæ vrbe oriundus,vir doctiſſimus,Romæ annos multos,deinde Bononiæ medicinam exercuit,& id quidem optima & exquiſitiſſima ratiõe. communicauit autem ſtudioſis lucubrationes quæ inſcribuntur:
De tuenda valetudine commentarius.
Paraphraſis in librum Galeni de naturalibus facultatibus.
Enchiridion de cautione à venenatis.
Duodeuiginti commentaria,per quæ ipſe totidem illuſtribus & potentibus viris,in varios morbos conſilium dedit.
Paraphraſis in Galeni libellum de inæquali intemperie.
Epiſtolæ q̃plurimæ,diuerſis amicis de curatione certarum ægritudinum miſſæ.
Claruit ſub Clemente 7.pont. maximo.

Publius Fauſtus Andrelinus Foroliuieñ, poeta laureatus,epiſtolas prouerbiales & morales non minus doctas quàm pias ſcripſit.

Ei-

Eiuſdem Eclogæ quatuor,& Diſticha quædam.

RAphael Volaterranus,variæ vir eruditionis,ac late inter alios patentis,commentariorum vrbanorum 38. libros accurate ſcripſit.
Idem de principis,ducisq́ꝫ officio librum vnum in lucem edidit, ac non paucos tam ſacrorum quàm prophanorum authorum libros Latinitate donauit,de qbus ſubiecti feruntur ab eo translati:
Oeconomicus Xenophontis.
Gregorij Nazianzeni Monodia.
Baſilij oratiunculę 10.& inſtituta monachorum.
Procopij Cæſarienſis de Perſico bello libri duo,& de bello Vandalico totidem.
Claruit tempore Iulij ſecundi Pontificis Max.

Raymundus Barchinonenſis, capellanus & pœnitentiarius Gregorij noni Pontificis maximi, vir theologiæ & iuris pontificij peritiſſimus fuit: eiuſdē auxilio,teſte Platina,decretales compilauit.
Scripſit quoque ſummam,de pœnitentia & ſponſalibus appellatā.

Raymundus Lullius,vir in re medica eruditus, in ſacris & diuinis literis longe ſtudio exercitatus,eremita factus, & poſtea diuini verbi prædicator egregius,ſcripſit in theologia multa.
Et alia diuerſa opuſcula.quæ vero nos vidimus,hæc ſunt:
De laudibus Mariæ lib.1.
Opus mirandum & celeberrimum de febribus.
Metaphyſica noua,& philoſophiæ in Auerroiſtas expoſtulatio.
Prouerbiorum lib.3.
De arte Cabaliſtica,vel, Introductio in omnes ſcientias lib.1.
Iſagoge in Rhetoricen.
Aſtrologia.
De ſecretis naturę,ſiue quinta eſſentia,quam vulgo diſtillationem vocant, lib.2.
Lilium intelligentiæ.
Ars magna generalis & vltima, quarumcunqꝫ artium & ſcientiarum aſſecutrix & clauigera.
Claruit anno Chriſti 1311.

Richard⁹ frater ordinis Prædicatorum,patria Florētinus,abhinc annis 200.non contemnenda doctrina, cum in Aſia peregrinaretur,Alcoranū doctus linguam Arabicam conuertit,contraq́ꝫ com

mentarium edidit,quem Demetrius Cydonius in Græcum poſtea transfudit ſermonem.

Richardus Peruſinus, politioris literaturæ mirum in modum ardens amator,
Auſtriados libros duodecim non ineleganti carmine hexametro compoſuit.
Claruit ſub Maximiliano Auguſto.

Robertus Ketenenſis, aliàs Remenſis, ex Angloſaxonibus Britannus,& tandem Archidiaconus Papilonẽ, Alcorani libros quatuor in Epitomen redactos,ex Arabico tranſtulit in ſermonem Latinum.
Petri abbatis Cluniacenſis hortatu, Codex authenticus doctrinæ Machumeticæ,ab eodem verſus.
Claruit tempore Adelfonſi imperatoris.

Rudbertus à Mosham,doctor inſignis,ac decanus Patauienſis, Ferdinandi Romanorum regis conſiliarius, librum edidit, cuius inſcriptio prima,talis eſt:
Microſynodus Norimbergẽ,Romana non Germanica,quã Rudbertus à Mosham, cum ſenatu & eccleſiaſtis Norimbergẽ, ſummo pietatis & veritatis ſtudio,corrigendi & emendandi Lutheriſmi gratia celebrauit. Qua denique Babylonica meretrix magna, illiusq́; primogenitus Antichriſtus,in doctrina & eccleſia Lutheranorum ſedens & regens,reuelatur & gladio ſpiritus iugulatur, ſimulq́; Norimbergẽ Eccleſiaſtarum epiſtolæ reſpondetur.
Eiuſdem liber de ſummo articulo iuſtificationis, aliàs de fide monarcha,& monacha.
Conſiderationes & axiomata,ꝙ quemadmodum pœnitentia non debet ſeparari à remiſſiõe peccatorum, verbum & Charitas à fide, crux ab Euãgelio,ſic etiam nec lex indiſcriminatim debet ſeparari à iuſtificatione.
Claruit anno Chriſti 1540.

Rober[redacted], natione Gallus, Typographus Pariſiẽ, hac tempeſtate quàmplurimos ex ſua calchographia libros politis characteribus,& emendatiſſime elaboratos,ſtudioſis propoſuit.
Atqui non ſolum excudit,verumetiam diligentia ſua ipſe compoſuit nobiliſſima volumina,quæ hic nominantur.
Dictionarium,ſeu Latinæ linguæ Theſaurus.
Lexicon Latinogallicum.

Elu-

Elucidarius poeticus,non ille prior,ſed totus plane alter,ac ita auctus & politus, vt ſtudioſus adoleſcens,nihil cum ex ijs,quę ad poetarum,tum ad oratorum ſpectant intelligentiam,deſiderare poſſit.

Romulus Amaſæus,vir vtraq; lingua cum paucis eruditus,claro ingenio præditus, tranſtulit Xenophontis libros ſeptem de Cyri minoris expeditione.
Audio & Pauſaniam ab eo verſum,ſed nondum eſſe publicatum.
Claruit anno Chriſti 1545.

Ruſticus diaconus,vir(vt ex ei⁹ libris, q̃s ſcripſit,liquet) in diuinis literis bene exercitatus,cõtra acephalos librum egregium exarauit.
Defendit autem definitionem de fide Synodi Chalcedoneñ,per dialogum orthodoxi & hæretici.

Salmonius Macrinus Iuliodunenſis,natione Gallus profeſſione poeta inſignis,ac regis Frãciſci de Valeſio cubicularius, ingenij acumine excellenter pollens,multa præclara poemata cecinit ac luſit,de quibus hæc numerantur.

Hymnorum lib.6.
Eiuſdẽ hymnorum ſelectorum lib.3.
Carminum lib.1.
Carminum vel odarum lib.4.
Claruit(vt dictum eſt)ſub Franciſco de Valoys Gallorum rege.

Santes Pagninus Lucenſis, Prædicatorij ordinis, concionator apoſtolicus,vir Hebraice ſupra modum doctus,inſtitutiones abſolutiſſimas linguæ ſanctæ in quatuor libros diuiſas edidit.aliorum autem operum quæ edidit,index hic eſt:
Iſagogæ ad ſacras literas lib.1.
Iſagogæ ad myſticos ſacræ ſcripturæ ſenſus lib.18.
Inſtitutionum Hebraicarum abbreuiatio.
Vtriuſq; teſtamenti noua translatio ex Hebraica & Græca veritate fere ad verbum.
Accedit hiſce liber de interpretamentis Hebraicorum,Aramæorum, Græcorumq́; nominum.
Theſaurus linguæ ſanctæ,ſiue Lexicon Hebraicum.
Meditationes Hebraicas ſcripſit in Pſal.50.
Claruit ſub Clemente 7. Pont.Max.

Saxo Grãmaticus Sicelaudicus, homo hiſtorijs cõſcribũdis tot⁹ deditus, Danorum Hiſtoriæ lib.16.ad Andreã epm Daniæ,trecẽtis ab

abhinc annis conſcripſit, tanta dictionis elegantia, rerumq́ geſtarum varietate, vt cum omni vetuſtate contendere videri queant.

Sebaſtianus Aquilanus Galeni ſectator, vir phyſicæ peritiſſimus, ad Lodouicum de Gonzaga Mantuæ epiſcopum, de morbo Gallico librum eruditione plenum exarauit, cuius curationes oēs quibus noſtro tempore vtuntur, ex hoc authore mutuati ſunt medici.

Eiuſdem de febri ſanguinea quæſtio.

Sæbadi⁹ Agenni Galliarum epiſcopus, vir in ſacris humanisq́ literis, nō mediocriter verſatus, edidit cōtra Arrianos librum egregium quidem mea opinione. dicunt & eius eſſe alia opuſcula, quæ necdum legi.

Claruit tempore D. Hieronymi.

Sophronius vir apprime eruditus, laudes Bethleē adhuc puer, & nuper de ſubuerſione Serapis, inſignem librum compoſuit. De virginitate quoq; ad Euſtochium, & vitam Hilarionis monachi, opuſcula mea, in Græcum eleganti ſermone tranſtulit. Pſalterium quoque & prophetas, quos nos de Hebręo in Latinum vertimus. Hæc D. Hieronymus.

Idem D. Hieronymi ſcriptorum Eccleſiaſticorum vitas e Latina lingua, in Græcam transfudit.

Eiuſdem paraphraſis in Ariſtotelis libros de anima.

Item in libellum de memoria, & ſequentes.

Stephanus Doletus Aurelius, natione Gallus, ad inſtitutionem linguæ Latinæ, caſtigatiſſimo ſtylo, non pauca conſcripſit intra paucos annos.

Ex quibus mihi cognita hæc ſunt:

De re nauali ad Bayſium lib. 1.

Dialogus de imitatione Ciceroniana pro Chriſtophoro Lōgolio aduerſus D. Eraſ.

Orationes 2. in Tholoſam.

Epiſtolarum lib. 2.

Carminum lib. 2.

Epiſtolarum amicorum ad ipſum Doletum lib. 1.

Carminum alij lib. 4.

De geſtis Franciſci Valeſii regis Gallorum lib. 2.

Commentariorum linguæ Latinæ Tomi 2.

Formulæ Latinarum locutionum illuſtriorum.

Ta-

Tabulæ in Galeni libros de morbis & ſymptomatibus.
Et alia quædam ſcripſit, quæ ad manus noſtras non venerunt.
Claruit anno Chriſti 1545.

Symphorianus Campegius (aliàs Champerius) Lugdunẽſis, natione Gallus, eques auratus, ac Lotharingorum archiater inſignis, Caſtigationes ſeu Emendationes pharmacopolarum, ac Arabum medicorum, Meſuę, Serapionis, Raſis, Alpharabij, & aliorum iuniorum medicorum, in 4. libros diuiſit.
His accedit apothecariorũ & iuniorũ medicorũ officina.
Eiuſdem varia opuſcula. Sunt autem hæc:
De claris ſcriptoribus medicinæ, veteribus ac recentioribus, lib. 1.
De legum diuinarum conditoribus, vnà cum impugnatione ſectę Mahometicæ ſiue Alchorani, lib. 1.
Dialogus in legem Mahometicam.
De corporum animorumq́; morbis ac remedijs, lib. 2.
Euangelicæ, Chriſtianæq́; religionis ex ſcriptis gentilium & poetarum & philoſophorum, comprobatio.
Aphoriſmi medicinales.
Hortus (liber de re medica ſic inſcriptus) Gallicus.
Monarchia Gallorum.
Decerpſit & quatuor libros ex omnibus Galeni libris.
De dialectica, rhetorica, geometria, arithmetica, aſtronomia, muſica, philoſophia naturali, medicina, theologia, item de legibus, politica & ethica.
Eiuſdem lib. 2. de apologetica diſceptatione inter Andream Thurinum & Matthæum Curtium.

Syneſius e Pentapoli Africæ philoſophus Chriſtianus, pſul Ptolemaidis factus, ſcripſit libros in grammatica, philoſophia, ſermones regios, panegyricos, vel demonſtratiuos.
Encomion caluitij.
De prouidentia ſermonem mirabilem charactere Græco, & alios plurimos ac diuerſos libros compoſuit, & admirandas epiſtolas.
Ex quibus hæc in Italia Græce extant:
De interpretatione ſomniorum lib. 1.
Epiſtolæ πϱὸσ τὴν πίϛιν, id eſt, ad fidem.
Scholia in librum Democriti.
Sermones Græci de regno, de domo, de vita ſua. Monoſticha 2.

Et alia complura edidiſſe fertur. Suidas huius meminit. Quo autem tempore claruerit, non facile dixerim.

THeodoricus Adamæus Sallembergi° annotationes in Procopij rhetoris libros 6. de Iuſtiniani imperatoris ædificijs, edidit. Eiuſdē panegyricus gratulatorius de Chriani orbis cōcordia. De inſula Rhodo, & militarium ordinum inſtitutione liber. Item Cebetis tabulam Latinitate donauit.

Theodorus diaconus vir liberalium artium non ignarus, ſummo ſtudio librum præclarum ſacrorum canonum, tum Apoſtolorum, tum Synodorum & œcumenicorū & particularium, aliorūq́ſanctorum patrum &c. compoſuit. Extat in Italia.

Theophanes epiſcopus (aliàs metropolitanus) Niceæ, cum eſſet maxim° Chriſtianæ religionis amator, aduerſus impios Iudæos capita quædam conſcripſit.
Extant & eius epiſtolæ 2. Græcę, quarum vnam quæ didaſcalica vocatur, ad ſacerdotes & reliquos clericos ſcripſit: alteram ad Nicæenſes, qua docet, quomodo oporteat Chriſtianum præſentia om̄ia, tum ſuauia, tum moleſta, flocci pendere.

Theophilus Cæſareæ Palęſtinę (quę olim turris Stratonis vocabatur) epiſcop°, ſub Seuero principe, aduerſum eos qui decimaq̄rta luna cum Iudæis paſcha faciebant, cum cæteris epiſcopis ſynodicam valde vtilem compoſuit epiſtolam.

Theophylactus archiepiſcopus Bulgariæ, in om̄ium literarum genere homo abſolutiſſimus, ac vitæ ſynceri oris, Enarrationes elegantiſſimas Græce in 4. euangelia & diui Pauli epiſtolas om̄es, edidit. Eiuſdem cōmētaria in Oſee prophetam, & in totum Micheam, nuper inuenta, ex Pathmo inſula allata ſunt.

Theotimus Scythiæ Tomorum epiſcopus, vir clarus ingenio perq̄eleganti, in morem dialogorum & veteris eloquentiæ, breues commaticosq́ tractatus edidit. Et alia quædam tempore Hieronymi (vt ipſe teſtatur) ſcribebat.

Thomas Branduandinus (aliàs Brauardinus) Anglicus, egregius theologus, ſcripſit de Caſa Dei (aliàs de cauſis Dei, & de virtute Dei cauſæ cauſarum) contra Pelagianos. Et alia quædam. Claruit anno domini 1357.

Thomas de Vio Caietanus, cardinalis S. Xyſti, edidit multa præclara aduerſum Lutheranos opuſcula, videlicet

De fide & operibus, De communione, De confeſſione,
De ſatisfactione, De inuocatione ſanctorum.
Eiuſdem eſt & Summula de peccatis.

Thomas Linacer, natione Anglus, medicinæ profeſſor, vir in vtraq; lingua peritiſſimus,& politiſſimi ſtyli, magnam ſcriptis ſuis laudem & gratiam apud eruditos meruit,ſic vt grãmaticus optimus,& præſtantiſſimus Galeni interpretum habeatur.
Rudimenta grammaticæ.
De Latini ſermonis emendata ſtructura lib.6.
Ex Cl.Galeni operibus Latinitate donauit
De temperamentis lib.3.
De inæquali intemperie lib. 1.
Methodum medendi,vel de morbis curandis,lib.14.ad Henricum octauum Angliæ regem.
De ſanitate tuenda lib.6.
De naturalibus facultatibus lib.3.
De pulſuum vſu lib.1.
Tranſtulit quoq; ſphæram Procli.

THOMAS Morus natiõe Anglus, cum Græce tum Latine inſigniter doctus,ac integræ vitæ homo, ob miram dexteritatem qua pollebat,ab Henrico VIII. Anglorum rege, capitis damnatus eſt, atq; non ſolum martyrio,verum etiam multis opuſculis apud poſteros clarus,de quibus ſubiecta vidi:
Dialogos aliquot Luciani ab eo translatos.
Vtopiam.
Extant & eius multa egregia epigrammata.
Claruit anno,ni fallor,1535.

Thomas Murner Argentinus, diuinarum literarum baccalaureus Cracouiẽſis,ordinis Minorum,multa edidit opuſcula,iocis facetijsq; plena,aduerſus Lutheranos.& quædam alia,nempe hęc:
Condignam laudationem honeſtorum poematum, & mirandam caſtigationem impudicorum.
Scripſit & ſermones perplures,& Calendarium, in quo Lutheranorum mores ſecundum circulum zodiacum graphice depingit, nimirum in quo ſigno quis commode eccleſiæ bona rapere poſſit, aut ſanctimoniales deuirginare &c.
Claruit anno ſalutis 1536.

Timotheus epiſcopus,ſcriptor elegans,totiusq; vetuſtatis per-

eruditus, ad eccleſiam catholicam toto orbe diffuſam quatuor libros conſcripſit, in quibus aſſerit, officium eſſe Chriſtiani hominis, vt dum in hac vita eſt, diuitias mundi huius pro Dei honore atq; nomine conſumat.

Tilmannus Sibergenſis, ordinis Prædicatorum, Prior Colonienſis, hæreticæ prauitatis inquiſitor diligentiſſimus, ac ſacræ ſcripturæ profeſſor eximius, vir in enucleandis quæſtionibus prorſus acutus, multa præclara ingenij ſui referentia acumẽ edidit opuſcula, de quibus ſubiecta feruntur:

De ſeptem ſacramentis lib. 1.
Annotationes & appendix in Enchiridion Io. Eccij.
Et alia quædam, ſi Deus longiorem dederit vitam, ſcripturus.
Viuit adhuc valde ſenex, anno Chriſti 1546.

Torellus Sarayna Veroneñ, legum doctor, ſcripſit de origine & vetuſtate ciuitatis Veronæ. Item
De viris illuſtribus antiquis Veroneñ.
De his qui potiti fuerunt dominio ciuitatis Veronæ.
De monumentis antiquis vrbis & agri Veroneñ.
De interpretatione literarum antiquarum, ordine alphabetico digeſtarum, vnde quis adiutus, veteres inſcriptiones pleraſq; abſque negocio legat.

Troilus Maluitius iuriſperitus, ſcripſit de ludo, De oblationibus, De fortib9, De epiſcopi dignitate, De canonizatione ſanctorũ. Conſilium de commenda Beneficiorum, cuius initium eſt: Quidam Vrbanus in tractatu ſuo de &c.

VAleſcus de Taranta, protomedic9 regis Frãciæ, vir (vt fertur) in re medica exercitatiſſimus, ſcripſit tractatulum de peſte & Epidimia.
Et Practicam, vulgo dictam Philonium, de curatione morborum omnis generis.
Viuit (vt audio) adhuc anno Chriſti 1546.

Varinus Phauorinus Camertis, Nucerin9 epiſcopus, vir & Græci & Latini idiomatis exactam habens notitiam,
Dictionarium Græcum, & commentaria ex multis varijsq; authoribus collegit.
Eiuſdem theſaurus ſiue Cornucopię, & horti Adonidis.
Trãſtulit etiam apophthegmata q̃dam, ex Io. Stobæi locis ſelecta.

Vi-

Victor, 15. Romanæ vrbis epiſcopus, vir & ſanctus & doctus, ſuper quæſtione Paſchæ, & alia quædam opuſcula ſcripſit. Ex quibus hæc referuntur:

Decreta quædam.

Ratio fidei, exigenti Hunerico regi Vandalorum reddita.

Claruit ſub Seuero principe, circa annum domini 200.

Victor epiſcopus Vticeñ, ſcripſit libros 3. Hiſtoriæ perſecutionum Vandalicarum, quas olim in Africa circa diui Auguſtini tempora, circiter annum domini 430. perpeſſi ſunt Chriſtiani ſub Genſerico & Hunerico Vandalorum regibus.

Vigilius martyr & epiſcopus Tridentinus, edidit libros quinq; pios & elegantes, ante mille circiter annos contra Eutychen & alios hæreticos, parum pie de naturarum Chriſti proprietate, perſonæq; vnitate ſentientes.

Vigilius epiſcopus diuinarum literarum peritiſſimus, & martyrij ardentiſſimus æmulator, ſcripſit ad quendam Simplicianum in laudem martyrij libellum, & epiſtolam cõtinentem geſta ſui temporis apud barbaros martyrum.

Puto eundem eſſe, qui ante mille annos, contra Eutychen & alios hæreticos, parum pie de naturarum Chriſti proprietate, & perſonæ vnitate ſentientes, ſcripſit.

Vitus Amerbachius natiõe Germanus, vir noſtro tempore doctiſſimus, ante paucos annos ſectæ Lutheranæ acerrimus propugnator, nunc reſipiſcentia ductus, in eccleſiam catholicam ſe contulit, ac Ioanni Eccio viro immortalitate digno, in gymnaſio Ingolſtadienſi ſucceſſit, præclaraq; eruditionis & doctrinæ opuſcula compoſuit, quorum quædam ſic intitulantur, Antiparadoxa, cum orationibus de laudibus patriæ, & de ratione ſtudiorum.

Commentaria in tres libros Ciceronis de officijs.

Paraphraſis in orationem Ciceronis pro Archia poeta.

Duplex interpretatio in poemata Pythagoræ & Phocylidis.

Interpretatio in Meteora Io. Iouiani Pontani.

De anima lib. 4.

Viuit adhuc ſub Carolo quinto Cæſare, anno ſalutis 1546. multa in gratiam ſtudioſorum compoſiturus.

Vlpius Franekerenſis Friſo, vir vtriuſq; linguæ doctiſſimus, Heſiodi opera & dies carmine reddidit, ſic vt ſingulos verſus Græcos, ſingulis exprimeret Latinis.

Scripſit & collectanea quædam prouerbioru͂, ab Eraſmo non animaduerſorum.

Vrbanus Bellune͂ſis monachus Franciſcanus, Latina & Græca lingua haud vulgariter inſtructus,
Inſtitutionum Grammaticarum in linguam Grecam, libros 2. docte & accurate conſcripſit.

XYſtus vrbis Romæ epiſcopus, homo & doctus & probus, Decretum Synodi, aduerſum Neſtorium habitu͂, volumine deſcribens, ad orientis & occidentis Eccleſias dedit, confirma͂s duabus in Chriſto manentibus perfecte naturis, vnam filij Dei credendam eſſe perſonam.
Similiter etia͂ Xyſtus ſucceſſor Cœleſtini, pro eade͂ re, & ad ipſum Neſtorium, & ad orie͂tis epiſcopos, aduerſus errorem eius ſuccidendum, ſententias direxit.
(Hæc de duobus iſtis Xyſtis inter ſe qui conueniat, viderit Bibliotheca Geſneri, vnde hæc cum plerisq; alijs ſunt deſumpta.)

ZAcharias Scholaſticus (aliàs ſophiſta) & epiſcopus Mitylenenſis, humanarum & diuinarum literarum notitia clarus, ingenij ſui acumen quibuſdam libellis poſteris notificauit, nimirum Dialogo, qui Ammonius, aut Philoſophus inſcribitur. Fertur & Romæ quippiam eius nomine Græce extare.

AD LECTOREM.

Superius aliquanto, vbi tractatur de Henrico Herph, pagina ſcilicet 331. inſerantur hæc (ſi libet) quæ ſequuntur, non quod oſcitanter ibi ſint omiſſa, ſed quod abſoluto Herphij loco, interim nobis per ſtudioſos quoſdam ac pios obiter ſuggeſta:

In Cantica canticorum Salomonis de Chriſtiformibus virtutibus	lib.1.	Oſculetur me oſculo
Directorium contemplatiuorum	lib.1.	Gratia dñi nr͂i Ieſu Ch
Collationes de perfectione vitæ		Quicu͂q; poſt rudime͂ta
Eden ſeu Paradiſus co͂te͂platiuorum	lib.1.	Amice, adſce͂de ſupius

FINIS.

Coloniæ ex officina Quenteliana, menſe Martio anni 1546.